If you want more free e-Books
https://telegram.me/tamilbooksworld

கலைமாமணி விக்கிரமன்

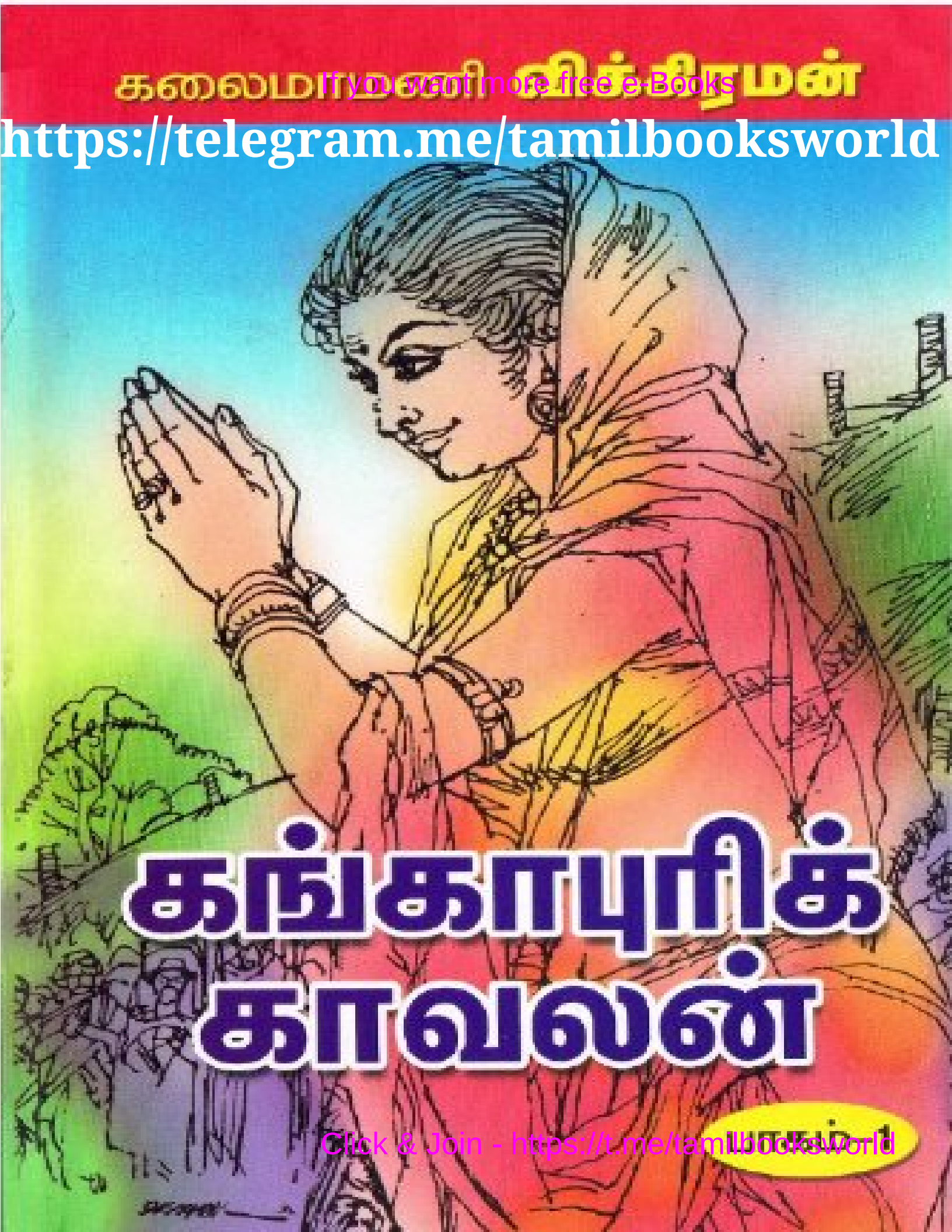

கங்காபுரிக் காவலன்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

http://www.pustaka.co.in

கங்காபுரிக் காவலன் பாகம் - 1

Gangapuri Kavalan Part - 1

Author:

கலைமாமணி விக்கிரமன்

Kalaimamani Vikiraman

For more books
http://www.pustaka.co.in/home/author/vikaraman

Digital/Electronic Copyright © by Pustaka Digital Media Pvt. Ltd.

All other copyright © by Author.

All rights reserved. This book or any portion thereof may not be reproduced or used in any manner whatsoever without the express written permission of the publisher except for the use of brief quotations in a book review.

பொருளடக்கம்

முன்னுரை

என்னுரை

வாசகர் கடிதங்கள்

1. ஆதிரைச் செல்வன்

2. விழியும் வழியும்

3. உள்ளம் கவர் கள்வன்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

4. பாசமும் உரிமையும்

5. கன்னியும் களிறும்

6. எனக்கு இடமில்லையா?

7. மதுரை மாளிகை

8. புகழ் நிலைக்க

9. பெருவுடையுர் காப்பாற்றுவார்

10.‘உன்னைப் போன்ற அழகு என்னைப் போன்ற…..’

11. பேரும் புகழும்.

12. சிதம்பரம் செல்ல வேண்டாம்

13. இராசேந்திரன் மூவர்

14. பாண்டிய இளைஞர்கள் இலட்சியம்

15. சித்தரின் அருள்

16. புதிய பதவி

17. வேளை மலர்கிறது

18. அதோ, சித்தர்!

19. மனமும் மாசும்

20. நீயும் நானும் மட்டும்

21. சிரிப்பும் சிந்தனையும்

22. மகத்தான சந்திப்பு

23. இதயத்தில் பொங்கிய இனிய நினைவுகள்.

24. மாமன்னர் எடுத்த முக்கிய முடிவு

25. அழைப்பு வந்தது

26. எதிர்பார்த்ததும் எதிர்பார்த்தும்

27. அதிர்ச்சியா? ஆச்சரியமா?

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

28. அலைபாயும் மனம்

29. அந்த ஒரு சொல்

30. அரசருக்குத் திருமணம்

31. அவர் வரட்டும் இங்கே!

32. தூதவர் - யார் அவர்?

33. இராசராசன் கனவு

34. நடந்ததைச் சொல் கண்ணே!

35. வீரமாதேவியின் சபதம்!

36. உள்ளதைச் சொல்ல என்ன தயக்கம்?

37. இயற்கையை வெல்வேன்

38. இன்னொரு பாட்டு!

39. வாரிசு உருவாகிறதா?

40. ‘இறைவனே இரக்கம் காட்டு!’

41. ‘என் மகள்’

42. மனக்கோயில்

43. கனவு பலித்தது

44. கண்டது என்ன?

45. சிவபக்தருக்கு ஒரு சிலை

46. இராசேந்திரன் வேண்டுகோள்

முன்னுரை

டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன்

தமிழக வரலாற்றில் பிற்காலச் சோழர்ஆட்சி தனிச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். சங்க காலத்தில் சோழ மன்னர்கள் இருந்தாலும்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

விஜயாலயன் தொடங்கி ஏற்படுத்தப்பட்ட சோழப் பேரரசு, பெருமை வாய்ந்ததாகத் துலங்குகிறது.

தஞ்சையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் பிற்காலச்சோழர் ஆட்சி விஜயாலய சோழனால் நிறுவப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட மிகச் சிறந்த அரச பாரம்பரியம் விஜயாலய சோழன் காலத்திலிருந்து தொடங்குகிறது.

பின்னால் பெருமைக்குரியவராகப் பேசப்படுகின்ற இராஜ ராஜ சோழன் தனி வரலாற்றுச் சிறப்பிற்குரியவன். அவனுடைய காலத்தில்தான் உலகெங்கிலும் அவனுடைய புலிக் கொடி பறந்தது என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பேசுகிறார்கள்.

இன்றைக்கும் சிறப்புமிக்க பெருமையுடன் தஞ்சையில் திகழ்கின்ற தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் எனப்படும் பிரகதீஸ்வரர் கோயில் அவனுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப் பட்டதாகும்.

கி.பி.985 இல் தொடங்கி 1012 வரை அரசாட்சி செய்த சோழப் பேரரசனான, அவன் கண்ட சிறப்புகளிலயே தலையாய சிறப்பு தஞ்சை பெருவுடையார் கோயிலாகும்.

புலிக்குப் பிறந்தது.பூனையாகுமா என்ற பழமொழிக்கேற்ப அவனுக்குப் பின்னால் பட்டமேறியவன் முதலாம் இராஜேந்திர சோழன்.

முதலாம் இராஜேந்திர சோழனும் பெரும் வெற்றிக்கு நிலைக்களமாக விளங்குகிறான். அவனால் நிறுவப்பட்ட பேரூர், கங்கை கொண்ட சோழபுரம் ஆகும்.

கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தின் சிற்பக் கலைகள் தனிச்சிறப்பாக வரலாற்றாசிரியர்களால் பேசப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட வரலாற்றுச் சிறப்புடைய சோழன், இராஜேந்திர சோழன்.

அந்த இராஜேந்திர சோழனுடைய காலத்தில் நிகழ்ந்த கதை, நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை வரலாற்றுப் பின்னணியாகக் கொண்டு இந்த நாவல் எழுந்துள்ளது.

'கங்காபுரிக் காவலன்' என்ற இந்த நவீனம், மிகச் சிறப்பான நவீனம் என்று நான் உறுதியாய்ச் சொல்வேன்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இந்த நாவலை எழுதியிருக்கின்ற கலைமாமணி டாக்டர் விக்கிரமன் அவர்கள், வரலாற்று நாவல்களை எழுதுவதில் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தவர்.

கல்கி தொடங்கிய வரலாற்றுப் புதினம் என்ற அந்த சகாப்தம், கலைமாணி விக்கிரமன் அவர்களால் இன்று பெருமையுடன் தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. இடையில், மறைந்த சாண்டில்யன் அவர்கள் வரலாற்றுப் போக்கிலே புதிய புதிய யுக்திகளைப் புகுத்தி, புதிய புதிய ரசனைகளைக் கொண்டு வந்து சேர்த்து, தன்னுடைய நாவல்களைச் சிறப்புமிக்கதாக விளங்கும்படிச் செய்தார்.

கலைமாமணி விக்கிரமன் அவர்கள், வரலாறு பற்றிய அறிவு பெரிதும் வாய்ந்தவர் வரலாற்றை நுணுக்கமாக அறிந்தவர் தாம் எந்தச் செயலைச் செய்தாலும் அதை நுணுக்கமாகப் பிறர் பாராட்டும்படி செய்ய வேண்டும் என்பதில் ஆர்வம் மிக்கவர். எனவே, அவர் எதைத் தொட்டாலும் அது துலங்குகின்ற வண்ணமாக இருப்பதை அவரது எண்ணற்ற படைப்புகளின் மூலம் அறியலாம். அவர் எழுதியுள்ள நாவல்களிலே வரலாற்று நாவல்கள்தான் மிகப் பலவாகும்.

அவருக்கு வரலாற்று நாவலாசிரியர் என்ற முத்திரை தமிழக மக்களாலே தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பெருமைக்குப் பழுது வரா வண்ணம் கலைமாமணி டாக்டர் விக்கிரமன் தன்னுடைய கதைகளைக் கையாளுகின்றார்; நடையைக் கையாளுகின்றார் கதை சம்பவங்களை விவரித்துச் சொல்கின்றார். அவருடைய திறமை பளிச்சிடுகின்ற வகையிலே மிகச் சிறப்பாக விளங்குகின்ற நாவல், கங்காபுரிக் காவலன்.

அமரர் 'கல்கி'யின் 'பொன்னியின் செல்வன்' நாவலின் தொடர்ச்சியாக விக்கிரமன் அவர்களின் 'நந்திபுரத்து நாயகி' விளங்கியது. அதே போல இங்கே இராஜராஜ சோழனுக்கு அடுத்துப் பட்டமேறிய இராஜேந்தின் சோழன் காலத்தில் நிகழ்ந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கும் போக்கில் 'கங்காபுரிக் காவலன்' அமைந்திருக்கிறது.

ஆக, கல்கியின் அடிச்சுவட்டில் கலைமாமணி விக்கிரமன் புதுமை புனைந்து, பல யுக்திகளை மேற்கொண்டு, மிகச் சிறப்பாகக் 'கங்காபுரிக் காவலன்' என்ற இந்நாவலைப் படைத்திருக்கின்றார்.

முதல் பாகம் ஏறத்தாழ 456 பக்கங்களைக் கொண்டும், இரண்டாம் பாகம்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சரியாக 500 பக்கங்களைக் கொண்டும் ஏறத்தாழ ஆயிரம் பக்கங்களில் இந்த நாவலைக் கலைமாமணி விக்கிரமன் புனைந்துள்ளார்.

இந்த நாவலைப் புனைவதற்கு அவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளை நோக்குகின்ற போது, அது வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஒன்றாகும் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

காரணம், கல்வெட்டுகளில் நல்ல ஈடுபாடு கொண்டு வரலாற்று நுணுக்கங்களை நன்றாகப் படித்தறிந்து இந்த நாவலை டாக்டர் விக்கிரமன் அவர்கள் புனைந்துள்ளார்கள் என்று நான் ஐயமின்றிச் சொல்வேன்.

அவர் மேற்கொண்டிருக்கிற அந்த உழைப்பு, அறிஞர் உலகு பாராட்டத்தக்கதாகும். அவர் மேற்கொண்டிருக்கிற நேர்மை பாத்திரப் படைப்புகளின் மூலம் தெரிய வருகிறது.

அதிலும் குறிப்பாகத் தேவார திருவாசகப் பாடல்களில் அவர் கொண்டிருக்கின்ற ஈடுபாடு, ஆண்டாள் பாசுரங்களில் அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஆர்வ மிகுதி ஆகிய அனைத்தும் இந்த நாவலில் பளிச்சிடுகின்றன.

அது மட்டுமன்று நல்ல இலக்கிய ஈடுபாடும், ரசனையும் மிக்கவர் கலைமாமணி விக்கிரமன் என்பதற்கு ஆங்காங்கு மேற்கோள்களாகக் அவர் காட்டிச் செல்கின்ற பதிகங்கள் நமக்கு உறுதுணை செய்கின்றன.

இத்தகு சிறப்பு மிகுந்த வரலாற்றை அவர் எழுதுவதற்கு, வரலாற்று நாவலைப் புனைந்திட, அவருக்கு வரலாற்று ஞானம் பெரிதும் கைகொடுத்திருக்கிறது என்பதனை நாம் இந்த நாவல் நெடுகிலும் காணலாம்.

முதலிலே நம்முடைய மனத்தைக் கவர்வது பாத்திரப் படைப்புகள். வரலாற்றுப் பாத்திரங்கள் படைப்பதென்பது அவ்வளவு சுலபமன்று. வரலாற்றுப் பார்வை கொண்டு வரலாற்றுக்கு முரண் ஆகாத வகையில் தம்முடைய கருத்துகளை நாவல் போக்கிலே அவர் சொல்லுதல் வேண்டும்.

அந்த வகையிலே இராஜேந்திரனுடைய வாழ்க்கையிலே ஏற்பட்டதாக நினைக்கின்ற ஒரு சிக்கலைப் பின்புலமாக விக்கிரமன் அவர்கள்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

எடுத்துக் கொள்கிறார்.

முதலாம் இராஜராஜ மாமன்னன் தஞ்சையில் பெரிய கோயிலைக் கட்டினான். அதே போலத் தாமும் ஒரு பெரிய கோயிலைக் கட்ட வேண்டும் என்று இராஜேந்திரன் நினைக்கிறார் என்பதையும் அந்தக் கோயிலைக் கட்டி முடிப்பதற்காக அவர் பட்ட பாட்டையும், அக்காலத்தில் அவருடன் வாழ்ந்த மற்றவர்களிடையே இவ்வாறு கோயில் ஒன்றைக் கட்ட முனைகின்ற இராஜேந்திர சோழன், இராஜராஜனுடன் பிணக்குக் கொண்டு விட்டான், தஞ்சையைவிடப் பெரிதாக ஒரு கோயிலைக் கட்டத் துணிந்துவிட்டான் என்பதாக நிலவிய சிறு பொறி நெருப்பையும் எடுத்துக் கொண்டு இந்த நாவல் முழுவதையும் அவர் படைத்திருக்கின்றார்.

இது இயல்பான ஒன்று. ஆனால் நாவலின் இறுதியில் கங்கை கொண்ட சோழபுரம் ஏன் நிர்மானிக்கப்பட்டது என்பதை விளக்குகின்ற போது, எல்லாரும் எதிர்பார்த்திருக்கின்ற தந்தை - மகன் என்கிற பிணக்கில்லாமல் ஒரு கலைச் சிறப்புமிக்க படைப்பைத் தானும் உருவாக்க வேண்டும் என்பதும், சிதம்பரத்திற்கு அடிக்கடி தில்லை நடராசப் பெருமானின் தரிசனத்துக்குச் செல்ல முடியாமல் ஐந்து ஆறுகள் குறுக்கிடுகின்றன என்பதும், அவ்வாறு குறுக்கிடாமல் தில்லையில் நடராசருடைய தரிசனத்தை, சோழப் பெரு மன்னர்கள் வழி வழியாகப் பெறவேண்டும் என்கிற ஆர்வ மிகுதியினால் ஒரு புதிய தலைநகரத்தை நிர்மானிக்கிறார் என்பதும் இந்த நாவலின் இறுதியில் விளங்குகின்ற செய்திகள்.

இப்படி 'சஸ்பென்ஸ்' என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்கின்றார்களே அப்படி ஒரு திருப்பு முனையை வைத்து நாவல் முழுவதையும் பின்னிப் பிணைந்து இறுதியில் ஒரு தீர்வினை ஆசிரியர் நமக்குத் தருகின்றார்.

வீரம்மாள் என்னும் பாத்திரம், அடுத்து இடம் பெறுகின்ற பாத்திரம். எங்கோ ஒரு மூங்கில் துறையில் பிறந்த அந்தப் பெண் இசையிலும், நடனத்திலும் தேர்ச்சி பெற்று இராஜேந்திரனுடைய இதயத்திலே இடம் பெறுகிறாள். இதிலே ஒரு பெரிய சிறப்பு, இராஜேந்திர சோழனுடைய நெஞ்சத்தில் அவள் இடம் பெறுகிறாளேயன்றி அவருடைய மஞ்சத்தில் அவள் இடம் பெற மறுக்கிறாள். இதுதான் நுட்பமான பின்புலம் எடுத்துக் கொண்ட கலைமாமணி விக்கிரமன் அவர்களின் தனிப்பட்ட அறிவாற்றல் என்பதாகும்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

காரணம், அந்தப் பெண் எத்தகைய பண்பாட்டிற்குரியவள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்ற வகையிலே - அவள் தியாக வாழ்க்கையைப் புடம் போட்டுக் காட்டுகின்ற வகையிலே இந்நாவல் அமைந்துள்ளது.

நாம் ஒன்று பார்க்கிறோம். பிற அரச மாதேவிகள், இவளுடைய வாரிசுதான் நாளைக்குச் சோழ அரியணை ஏறப்போகிறது என்றெண்ணி அவளுடன் கோபப்பட்டு, அவளை வெறுக்கிறார்கள். அவள் மூங்கில் துறை என்ற சின்னஞ்சிறு கிராமத்திலிருந்து வந்தவள். அப்படி அவளை வெறுக்கின்ற போது நாளைக்கு இந்த சோழப் பேரரசு தன்னாலே சின்னாபின்னமாகி விடக்கூடாது; தான் அதற்குக் காரணமாக இருந்துவிடக்கூடாது; என்றென்றும் சோழப் பேரரசினுடைய புலிக்கொடி பட்டொளி வீசிப் பறக்க வேண்டும் என்கிற ஆர்வ மிகுதியாலே, தன்னுடைய வாழ்க்கையிலே ஒரு பெரிய தியாகத்தை - இராஜேந்திர சோழனுடன் கூடி ஒரு குழந்தையைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்ற ஒரு துணிச்சலான சபதத்தை அவள் மேற்கொள்கிறாள் என்பதும், எவ்வளவுதான் இராஜேந்திர சோழன் அந்தச் சபதத்தை முறியடிக்க முயன்றாலும் முடியாத அளவிற்கு அவள் தியாக வாழ்க்கையில் துலங்குகிறாள் என்பதும் ஆசிரியர் கையாண்டிருக்கிற ஒரு புதுமையான - சிறப்புமிக்க - ஒரு வரலாற்றுப் பின்னணியோடு பின்னியிருக்கின்ற - ஒரு செய்தியாகும்.

ஆகவே, வீரம்மாள் என்கிற ஒரு சாதாரணப் பெண் வரமாதேவியாக எவ்வாறு உயர்கிறாள்? அவள் தியாகம் எவ்வாறு புலவர் பெருமக்களால் பேசப்படுகின்றது என்கிற நிலையை ஆசிரியர் கலைமாமணி விக்கிரமன் அவர்கள் அதி அற்புதமாகப் படைத்திருக்கிறார் என்பது இந்த நாவலைப் படித்து முடித்தவுடனே நம் நெஞ்சில் எழுந்து நீங்காது நிலைத்து விடும் ஒரு செய்தியாகும்.

இன்னும் பிற பாத்திரங்கள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்குள் மிகச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர் கருவூர்த் தேவர். அவர் ஒரு தெய்வ மனிதர். நீரின் மேல் நடந்து வருவதாக எல்லாம் கேள்விப்படுகிறோமே, அப்படிச் சித்து வடிவமாக விளங்கிய அந்தக் கருவூர்த் தேவர் பாடிய பாடல்களை இன்றைக்கும் பதினோராம் திருமுறைகளில் காணலாம். அந்தப் பாடல்களை இடையிடையே கொண்டு வந்து புகுத்தி, நாவலின் விறுவிறுப்பிற்கு அணி சேர்க்கிறார் கலைமாமணி டாக்டர் விக்கிரமன் அவர்கள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இவ்வாறு நாவல் முழுவதிலும் தேவாரப் பதிகங்களையும், திருவாசகப் பதிகங்களையும், ஆழ்வார் பாசுரங்களையும், கருவூர்த் தேவர் பதிகங்களையும் கொண்டு வந்து, அந்தக் காலத்திற்கே நம்மை அழைத்துச் செல்கிறார் திரு விக்கிரமன் என்றால் அது மிகையாகாது.

இந்த நாவலை நாம் படித்து முடிக்கின்ற வரையிலே நம்முடைய சூழலை மறந்து விடுகிறோம். நாம் எங்கே இருக்கிறோம்; என்ன செய் கிறோம் என்பதை மறந்து விடுகிறோம். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே போய், அங்கே வாழ்ந்த அந்தப் பெருமக்களுடன் கூடி வாழ்கிறோம் என்பதுதான் இந்த நாவலின் தனிப்பட்ட சிறப்பாகும்.

பிற பிற பாத்திரங்கள் சிறப்பாக வந்தாலும், இந்த நாவலிலே நாம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய அளவிலே அமைந்திருக்கின்ற பாத்திரங்கள் என்று நான் கருதுவன - இராஜேந்திர சோழன், வீரமாதேவி, கருவூர்த் தேவர் ஆக மூவரே.

இந்த மூன்று பெருமக்களைச் சுற்றிச் சுழல்கின்ற பாத்திரங்கள் தான், மற்ற பாத்திரங்கள். -

மற்ற பாத்திரங்கள், அவர்கள் எந்தளவுக்கு இந்த நாவலில் இடம் பெற வேண்டுமோ அந்தளவுக்கு மட்டும் இடம் பெறுவதாகக்காட்டி பிரதான பாத்திரங்களாக இம்மூவரை எடுத்து, மிகச் சிறப்பாக ஆயிரம் பக்கங்களில் தன்னுடைய நாவலைப் பின்னியிருக்கிறார் என்று சொன்னால் ஆசிரியருடைய கற்பனைச் சிறப்பினைக் கண்டு கொள்ளலாம். அப்படிப் பட்ட சிறப்பு இந்த நாவலுக்குண்டு.

இதற்கு அடுத்தபடியாக நாம் பார்க்க வேண்டிய சிறப்பு என்ன என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது, இந்த நாவலின் வருகின்ற வர்ணனைகள், பொதுவாக, வரலாற்றாசிரியர்கள் வருணனைகளை மிகுதியாகக் கலந்து கொண்டு செல்வார்கள். ஆனால் டாக்டர் விக்கிமன் அவர்கள், உப்பு எப்படி சமையலுக்கு அதிகமாக இருந்தாலும் பயன்படாது குறைவாக இருந்தாலும் பயன்கொள்ளாது என்று நாம் நினைக்கிறோமோ அந்த அளவிலே, எந்த அளவிற்கு வருணனைகள் பெய்ய வேண்டுமோ, அந்த அளவி பெய்திருக்கிறார் என்பது எடுத்துக்காட்டாக நாம் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

அதிகமாக வருணனைக்குப் போகாமல் ஒரே ஒரு வருணனையை நான்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்வேன்.

விரம்மாள் இருந்த, மூங்கில் துறை என்கிற கிராமத்தை முதலில் நமக்கு அறிமுகப்படுத்த வருகிறார் ஆசிரியர் அவர் அறிமுகப் படுத்துகிற சிறப்பைக் கீழ்வரும் பகுதியில் நாம் காணலாம்:

"கொள்ளிடம் ஆற்றில் தண்ணீர் அடக்கமாக ஒடிக் கொண்டிருந்தது. வெள்ளம் கரை புரண்டோடும் நாள்களில் பரிசலில் செல்லக்கூட எவரும் அஞ்சுவர். ஆனால் மார்கழி தை மாதங்களில் ஆற்றில் தண்ணி மிதமாக ஒடும். இரவு பகல் என்று பாராமல் பரிசல்கள் இக்கரைக்கும் அக்கரைக்கும் வந்து சென்று கொண்டிருக்கும். தஞ்சையினின்று தில்லை நகருக்குச் செல்பவர்கள் அந்தத் துறையில் இறங்கித்தான் வந்தாக வேண்டும்.

கொள்ளிடத்தின் வடகரையில் திகழ்ந்த மூங்கில்துறை அழகிய சிறு கிராமம். ஒரு காலத்தில் தடம் புரண்டோடிய கொள்ளிடத்தின் சிற்றத்தால் ஏற்பட்ட மணல் மேடுகள் அதிகம். கரும்புத் தோட்டமும் மூங்கில் புதர்களும், தென்னஞ்சோலைகளும் நிறைந்த அந்தக் கிராமத்துப் பரிசல் துறை எப்போதும் கலகலப்பாக இருக்கும்.

பயணிகள் தாகம் தீர்க்கத் தண்ணீர்ப்பந்தல் அங்கே பல ஆண்டுகளாக இருந்தது. அங்கே தாகம் தீர்த்துக் கொண்ட பிறகுதான், சிதம்பரத்திற்குச் செல்லும் பாதையில் பயணிகள் தங்கள் பயணத்தைத் தொடங்குவார்கள்.

சில ஆண்டுகளாக அங்கே இளைஞர்கள் சற்று அதிக நோ தங்கிச் செல்வது வழக்கமாகி விட்டது. வீரம்மாளின் கரத்தால் மோரோ, கருப்பஞ்சாறோ, சுக்குத் தண்ணிரோ வாங்கிக் செல்லாவிடில் அவர்கள் வழிநடைப் பயணத்தில் உற்சாகம் இாது."

இந்தக் கதை நிகழும் இடங்களாக -குறிப்பாக தஞ்சாவூர், பழையாறை, மூங்கில்துறை, சிதம்பரம் என்ற நான்கு பேரூர், சிற்றூர்கள் இடம் பெறுகின்றன.

சிதம்பரம் தொடக்கத்திலேயே இடம் பெறுகிறது. 'ஆதிரை செல்வன்' என்று முதல் அத்தியாயம் தொடங்குகிறது. தில்லை நடராசன் திரு நடனம்' என்று ஆசிரியர் தொடங்குகிறார்.

ஆகா- எவ்வளவு அற்புதமான தொடக்கம் சைவர்களுக்குக் கோயில்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

என்று சொன்னால் அது சிதம்பரத்தைக் குறிக்கும். வைணவர்களுக்குக் கோயில் என்று சொன்னால் அது திருவரங்கத்தைக் குறிக்கும். ஆக, 'கங்காபுரிக் காவலன்' என்ற இந்த நூல் சிதம்பரத்திலே தொடங்குகிறது. கங்கை கொண்ட சோழபுரம், இராஜேந்திர சோழன் நிர்மானிக்கின்ற புதிய நகரம்.

கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் நல்ல கோயிலோடு ஓர் ஏரியும் உருவாக்கப்படுகின்றது. இந்த ஏரியை, நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பயன்படுகின்ற வகையிலே உருவாக்குகின்றார் பேரரசர் என்பது நாம் கவனிக்க வேண்டிய செய்தியாகும். தஞ்சைக்கு இந்தச் சிறப்பில்லை.

ஆனால் தான் நிர்மானிக்கின்ற கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தைச் சுற்றிச் சோழ கங்கம் என்ற ஏரியைக் கொண்டு வந்து நிறுவி, அது மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற வகையிலே இராஜேந்திர சோழன் செய்கிறார்.

ஒர் இடத்தில் உரையாடல் நிகழ்கின்றது. அப்போது அவன் சொல்கிறான். 'மக்கள் நம்மிடத்திலே எவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் எவ்வளவு பாசம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்த்தோம். அதற்கேற்ப அந்த நம்பிக்கையும் பாசமும் என்றும் நிலைத்திருக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு நாம் தொண்டு செய்ய வேண்டும்" என்று இராஜேந்திர சோழன் சொல்கிறபோது, மக்களிடத்திலே அக்கால மன்னர்கள் எவ்வளவு ஈடுபாடு வைத்திருந்தார்கள்; மக்கள் வாழ்வு சிறக்க வேண்டும் என்பதில் தங்களை எப்படி ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்கள் என்பதை இந் நூலாசிரியர், தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுவதுடன், இக்கால அரசியல் பின்னணியோடு பேசுகிறார் என்று சொல்லுகின்ற வகையிலே ஒர் அரச நெறியை, ஒரு தூய்மையான நெறியைத் தம்முடைய நாவலிலே வற்புறுத்தி இருக்கிறார் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம்.

இது ஒரு தனிச்சிறப்பு.

இன்றைக்கும் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தைப் பார்க்கின்ற போது, அந்தச் சிற்பங்கள் நம் மனத்தை விட்டு அகலாமல் நம்முடைய நெஞ்சத்தில் நிலையாக நிற்கக்கூடிய அளவிலே கலைச் சிறப்புடன் மிளிர்வதைக் காணலாம்.

'ஞான சரஸ்வதி' என்கிற சிற்பத்தைப் போன்ற ஒரு பெருமை வாய்ந்த

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சிற்பத்தை, நாம் தென்னாட்டில் பார்க்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சிற்பத்தை நாம் அங்கே பார்க்கிறோம்.

அதுமட்டுமன்று; அந்தக் கோயிலுக்கு இன்று நாம் சென்றாலும், வெயில் நாளிலே சென்றாலும், அந்தக் கோயில், வெப்பத்தைத் தராமல் ஒரு குளிர்ச்சியைத் தருவதை இன்றைக்கும் நாம் உணரலாம்.

அங்கே பூசை செய்கின்ற பட்டாச்சாரியாரைக் கேட்கிறபோது அவர் சொல்லுவார். 'இங்கு எங்கேயோ ஒரு சுவரிலே சந்திரகாந்தக் கல் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நம்முடைய வெப்பத்தையெல்லாம் வாங்கிக் குளிர்ச்சியைத் தருகிறது' என்று.

இதை இன்றைக்கும் நாம் அங்கே நிதர்சனமாக உணரலாம். அப்படிப் சபட்ட கலைச் சிறப்புமிக்க கங்கை கொண்ட சோழபுரம் இன்றைக்கும் அழியாமல் நம் கண்முன்னே நிற்கிறது. ஆக, ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழித்தும் அதை ஆண்ட அரசர்கள் எங்கே மடிந்தார்கள் என்ற நிலையெல்லாம் நமக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் கட்டிவிட்டுச் சென்ற அந்தக் கலைக் கோயில் இன்றைக்கும் மக்கள் சென்று பார்க்கக்கூடிய வகையிலே உயிருடன் விளங்குகின்றது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அடுத்த செய்தி அது.

இதற்கு மேலே இந்த நாவலில் நாம் சிறப்பாகக் கருதத் தக்க செய்தி என்னவென்று நாம் எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, அன்றாட வாழ்க்கையிலே அன்றாடங் காய்ச்சிகள் அல்லது சற்று மிகைப்பட்டவர்கள் என்கிற பாத்திரங்களையெல்லாம் கொண்டு வந்து, மக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கை அந்தக் காலத்தில் எப்படி இருந்தது என்பதைக் காட்டுகிறார்.

சாதாரணமாக முத்து வடிவு, குமுதம், மானிக்க சேகரன் என்கிற சிற்பி என்பவர்களுடைய வாழ்க்கையையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுகிற போது பேரரசர்களை மட்டுமன்றி, அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த எளிய மக்களுடைய வாழ்க்கையும் எப்படி இருந்தது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்ற வகையிலே இந்த வரலாற்றுப் புதினத்தை நம்முடைய கலைமாமணி விக்கிரமன் புனைந்துள்ளார் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

எல்லாவற்றினும் மேலான மகிழ்ச்சியுடைய ஒரு செய்தி, வரலாற்றுக்குப் பங்கம் ஏற்படாமல், வரலாற்றுக்கு முரணாக அமையாமல், வரலாற்றை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

யொட்டியே தம்முடைய கற்பனைப் பாத்திரங்களைப் படைத்து, வரலாறு மேலும் மெருகேறுவதற்குத் துணை செய்கிறார் என்பதையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும்.

இதற்கு மேலேயும் நாம் ஒன்றைச் சொல்லியாக வேண்டும். அது என்ன என்று நாம் பார்க்கிற போது-உரையாடல்களை வளர்த்துச் செல்கிற போது டாக்டர் விக்கிரமன், பாத்திரங்கள் எப்படி எப்படிப் பேசுவார்களோ அந்தப் பாத்திரங்களுக்கு அப்படி அப்படி உரையாடல்களை வைத்திருக்கிறார் என்பதும் தனிச்சிறப்பு. இதைத்தான் கூடு விட்டுக் கூடு பாய்தல் என்று சொல்வார்கள்.

ஒரு பாத்திரமாகவே ஆகி, அந்தப் பாத்திரம் என்ன பேசும், என்ன நினைக்கும் என்பதையெல்லாம் இவராகவே கற்பனை செய்து, உரிய முறையில் அங்கே உரையாடலைச் சிறப்பாக அமைத்துள்ளார் என்பது கவைமணி விக்கிரமனுக்குக் கிடைத்த மகத்தான வெற்றி என்றுதான் நான் சொல்வேன்.

'நந்திபுரத்து நாயகி' என்ற அந்த வரலாற்றுப் புதினத்தில் குந்தவை தேவியாரின் எண்ண ஓட்டங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது போல, இந்த நாவலிலே வீரமாதேவியின் எண்ண ஓட்டங்கள் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இதற்கும் மேலே ஒரு சிறப்பை நான் காண்கிறேன். சிதம்பரத் திருத்தலத்தின் மீது ஆசிரியர் கொண்டிருக்கிற ஈடுபாடு மிகச் சிறப்பாகப் புலப்படுகிறது. காரணம் நடராசப் பெருமானின் அந்த, தூக்கிய திருவடிக் கோலம் இன்றைக்கும் பெருமையாகப் பேசப்படுகின்றது.

சென்ற நூற்றாண்டிலும் இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் வாழ்ந்த இலங்கை அறிஞர் ஆனந்த குமாரசாமி பிள்ளை என்பவர், நடராச தத்துவத்தை ஆங்கிலேயரும் அறியும் வண்ணம் அற்புதமான ஆங்கிலத்திலே உருவாக்கியிருக்கிறார்.

இந்த நாவலைப் படிக்கின்ற போதும் படிக்கின்ற உணர்வு ஏற்படுகின்ற போதும் நாமும் சிதம்பரம் சென்று தில்லை நடராசப் பெருமானுடைய களி நடனத்தைக் கண்டு களித்திட வேண்டும் என்ற எண்ண ஓட்டத்தை, கலைமாமணி டாக்டர் விக்கிரமன் உருவாக்கியிருக்கிறார்.

ஏறத்தாழ ஆயிரம் பக்கங்கள் கொண்ட இந்த நாவலில், கதை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வழுவாமல், முன்னுக்குப் பின் முரண் இல்லாமல் இறுதி வரையில் கதையைக் கொண்டு செல்கின்ற ஆசிரியருடைய ஒரு புதுமைப் போக்கு, அவருடைய நினைவுப் போக்கு எல்லாம் பாராட்டத்தக்கனவாகும்.

இந்த நாவலில் அடுத்த ஒரு சிறப்பு என்று எண்ணிப் பார்க்கின்ற போது வரலாற்றிலே மிகச் சிறப்பான ஒரு காலத்தைத் தன்னுடைய கதைக்குப் பின்னணியாகக் கொண்டு, வரலாறு வழுவாமல், கங்கைக்குச் சென்று அங்கிருந்து தண்ணிரைக் கொணர்ந்து சோழ கங்கை ஏரியில் விட்டுப்புதிய கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தை நிர்மானிக்கின்ற இராஜேந்திர சோழனுடைய பெருமையை அருமையாய் விளக்கியிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

அந்தக் கதைக்குப் பின்புலமாக வேங்கிப் பயணம், சாளுக்கியர்கள், ராஷ்டிரகூடர்கள் கொண்ட தொடர்பு, கங்கையைக் கொண்டு வந்த சிரமம் இவ்வளவையும் கொண்டு வந்து இவ்வளவையும் அவன் வெற்றி பெற்று விட்டான் என்று காட்டுகிறபோது நமக்குப் பெரும் சிறப்பு ஏற்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு செய்தி - எந்த நாட்டின் மீது தமிழக அரசர்கள் படையெடுத்துச் சென்றாலும், அந்த அரசர்களை வென்று மீண்டும் அவர்களையே அங்கே அரசாளச் செய்து விட்டுக் கப்பப் பணத்தை மட்டும் பெறுவார்கள் என்பதுதான். அதாவது சுருக்கமாகச் சொன்னால் ஆங்கிலேயர்கள் போல காலனி ஆதிக்க உணர்வு நம் அரசர்களுக்கு ஏற்படவில்லை.

'தங்களை இகழ்ந்து உரைத்தார்களா? தம்முடைய வீரத்திற்கு மாசு கற்பித்தார்களா?' வெகுண்டு எழுந்து போய் அவர்களை அடக்கி, 'நீங்களே ஆண்டு கொண்டிருங்கள். ஆனால் கப்பத்தைக் கட்டுங்கள்' என்று தங்கள் நாட்டிற்கு வந்து விடுவார்கள்.

அதனால்தான், கிழ்த் தூர தேசங்களை வென்ற பிற்காலச் சோழர்கள் அங்கு 'காலனி' ஆதிக்கத்தைப் புகுத்தாமல் அந்த மன்னர்கள், தங்களைப் பெரு மன்னர்களாகச் சொல்ல வேண்டும் என்ற ஒரு நிலையைப் பார்க்கிறோம். அதைத்தான் இந்த நாவலிலும் பார்க்கிறோம்.

கங்கை வரை சென்ற இராஜேந்திர சோழன், கங்கை வரை ஆள வேண்டும் என்று எண்ணம் கொள்ளாமல், அங்கே ஆண்டிருந்த

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மன்னர்களையே ஆளச் செய்து விட்டு - ஆனால் தன்னுடைய மேலாண்மையை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலையிலே வெற்றி பெற்றுத் திரும்புகிறான் என்பது, தமிழக வரலாற்றுக்குள்ள தனிப் பெருமை. அந்தப் பெருமையையும் மிகச் சிறப்பாகவே திரு.விக்கிரமன் இந்த நாவலில் கையாண்டுள்ளார் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம்.

இன்னும் இந்த நாவலைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டே செல்லலாம். ஆனால் முன்பே படித்து விட்டு நிறுத்திவிடக் கூடாது அல்லவா? நீங்களும் இந்த நாவலிலே தோய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் அந்தக் காலத்திற்கே சென்று அந்தக் கால அனுபவங்களைத் துய்க்க முடியும்

இராஜராஜ சோழன், அவனை வளர்த்து ஆளாக்கிய குந்தவ்வை, இங்கே இராஜேந்திர சோழன் - அதே இளைய பிராட்டி இவனையும் ஆளாக்கியிருக்கிறார் என்ற செய்தி - அரண்மனையிலே பேரரசிகளாயிருந்தாலும் அவர்களுக்குள்ளே என்ன என்ன எண்ண ஓட்டங்கள் வருகின்றன - அதனாலே அரசு எந்தளவுக்குப் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதையெல்லாம் நன்றாகப் புனைந்திருக்கிறார் கலைமாமணி விக்கிரமன் அவர்கள்.

ஆதலாலே இந்த நாவலை நீங்கள் எடுத்துப் படித்தால் முடிக்கும் வரை நீங்கள் கீழே வைக்க முடியாது என்கிற அளவிற்கு, மிகுந்த சுவாரஸ்யத்துடன் கலைமாமணி டாக்டர் விக்கிரமன் புனைந்துள்ளார்கள். இது அவருக்குக் கிடைத்திருக்கும்

இன்னும் இது போன்ற நாவல்களைத் தொடர்ந்து அவர் எழுதிக் கொண்டு வருவாரேயானால் தமிழக வரலாறு பளிச்சிடும். தமிழக வரலாற்றினுடைய மிகச் சிறந்த பக்கங்கள், அத்தியாயங்கள் நமக்குத் தென்படும்.

அப்படிப்பட்ட ஆற்றல் உடையவராக அவர்கள் நம்மிடத்தில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆற்றலை முழுவதுமாக அவர்கள் தமிழகத்திற்குத் தரவேண்டும். அதற்கு நன்றிக் கடனாகத் தமிழகம் இங்கே ஒரு 'வரலாற்றுப் புதினப் பேரரசர்' என்று அவரைப் போற்றுகின்ற வகையிலே தமிழ் மக்கள் நெஞ்சார்ந்த நன்றியைச் செலுத்த வேண்டும் அவரது தொண்டு வாழ்க! அவரது கை சிறக்க!' என்று வாழ்த்தி தமிழ் மக்களுக்கு இந்த அருமையான 'கங்காபுரிக்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

காவலன்' என்ற நாவலை நான் அறிமுகப்படுத்துவதிலே பெரும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த நாவல் ஆசிரியர் என்னுடைய பெரும் நம்பிக்கைக்கும் பெரும் வணக்கத்திற்கும் உரியவர் என்பதை இந்த நாவலின் மூலம் 'நந்திபுரத்து நாயகி'யைத் தொடர்ந்து இந்த நாவலின் மூலம் தமிழ் உலகிற்குக் கட்டியம் கூறுகிறார் என்று சொல்லி - மீண்டும் ஒருமுறை நாவலாசிரியர் கலைமாமணி டாக்டர் விக்கிரமன் அவர்களை வாழ்த்தி முடிக்கிறேன்; வணக்கம்.

12–10–96

சி. பாலசுப்பிரமணியன்

(முன்னாள் துணைவேந்தர், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.)

சென்னை - 29.

என்னுரை

ழுப்பத்தேழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 1959 ஆம் ஆண்டு 'அமுதசுரபி' நவம்பர் இதழில், 'நந்திபுரத்து நாயகி' வரலாற்றுத் தொடர் எழுதத் தொடங்கினேன். 'முன்னுரை' என்ற தலைப்பில் அந்தத் தொடரை எழுதத் தொடங்கிய காரணத்தை அப்போது விளக்கி எழுதினேன்.

தமிழ்நாட்டில் வரலாற்று நாவல் எழுதப் புகுந்த முதல் எழுத்தாளர் அமரர் 'கல்கி'. அவருடைய சிரஞ்சீவிப் படைப்பான 'பொன்னியின் செல்வன்' கதை அளித்த ஊக்கத்தை முன்னிறுத்தி அந்த நாவலின் வரலாற்றுக் கதைப் பாத்திரங்களைத் தொடர்ந்து, எழுதப்பட்ட நாவல் 'நந்திபுரத்து நாயகி.'

மிகவும் பயபக்தியுடன் அந்தத் தொடரை ஏறத்தாழ மூன்று ஆண்டுகள் எழுதினேன். தமிழ்ப் பெருமக்கள் அமோகமான வரவேற்பை அந்தப் புதினத்துக்கு அளித்தார்கள். நன்றாக நினைவிருக்கிறது. 'அமுதசுரபி'யின் விற்பனை இரட்டிப்பாகியது. புத்தக வடிவில் மூன்று பக்கங்கள் கொண்ட 'நந்திபுரத்து நாயகி' பல பதிப்புகள் விற்பனையாகி விட்டது. இன்றும் பலர் அதை விரும்பி வாங்கிப் படித்து வருகிறார்கள். 'சுயமுரசு' கொட்டுவதற்காகக் கூறவில்லை; அந்தப் புதினத்திற்குக் கிடைத்த பாராட்டுதலுக்கும் புகழுக்கும் என்ன காரணம்? ஒன்றன்று;

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மூன்று காரணங்கள்.

முதலாவது: 'கல்கி'யின் அமர இலக்கியமான 'பொன்னியின் செல்வன்' தமிழ் மக்களிடையே ஏற்படுத்திய தாகம்.

இரண்டாவது: அந்த வரலாற்றுப் புதினத்தின் அழியாத கதைப் பாத்திரங்களான வல்லவரையர் வந்தியத்தேவன், இளையபிராட்டி குந்தவ்வை, அருள்மொழி வர்மர் ஆகியோர். சோழ இளவரசன், அரச குடும்பத்தின் தலைமகன் ஆதித்த கரிகாலனைக் கொன்றது யார் என்றறிய ஆவலுடனிருந்த தமிழ் வாசகர்கள்.

மூன்றாவது காரணம்: தமிழ்ப் பெருமக்களுக்குத் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற துடிப்பு. அந்தத் துடிப்பு இன்றளவும் மாறவில்லை.

தமிழ்நாட்டில் பொற்காலத்தைப் படைத்த இராஜராஜ சோழனைக் கதைத் தலைவனாகக் கொண்டு பல புதினங்கள் எழுதலாம். அந்த வகையில் சோழர்கள் காலத்தை நிலைக்களனாய்க் கொண்டு பல வரலாற்றுப் புதினங்களை எழுதினேன். குலோத்துங்கன் சபதம், சித்திர வல்லி, மாறவர்மன் காதலி, ராசாதித்தன் சபதம், தியாக வல்லபன், தெற்கு வாசல் மோகினி, யாழ்நங்கை, சோழ இளவரசன் கனவு, கொன்றைமலாக்குமரி, சோழ மகுடம், ஒரு வாள் ஒரு மகுடம் இரு விழிகள், ராஜராஜன் சபதம் (அண்மையில்) போன்ற இன்னும் பல புதினங்கள் எழுதலாம்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் 'அமுதசுரபி'யில் எழுதிய வந்தியத் தேவன் வாள் வரலாற்றுப் புதினத்தில் இளையபிராட்டி குந்தவ்வை, இராஜராஜன், வந்தியத் தேவன், இராஜராஜனின் அருமைப் புதல்வன் மதுராந்தகன் ஆகியோர் முக்கியமான வரலாற்றுப் பாத்திரங்கள். குறிப்பிட்ட ஒர் இடத்தில் அந்தத் தொடரை முடித்தேன். இரண்டாவது பாகத்தைப் பிறகு தொடங்க எண்ணினேன்.

ஆனால், என் இதயத்தில் பல ஆண்டுகளாக மறைந்து கிடந்த சிறு விதை முளைவிடத் துடித்துக் கொண்டிருந்தது. அழகிய அரும்பு, அலருவதற்குத் தருணம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

இராஜேந்திர சோழனைக் கதைத் தலைவனாகக் கொண்ட 'கங்காபுரிக் காவலன்' வரலாற்றுப் புதினத்தை - பிரசவிக்க இனியும் காலங்கடத்தக்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கூடாது என்ற துடிப்பு மேலோங்கியதால், 'வந்தியத்தேவன் வாள்' இரண்டாம் பாகத்தை உடனே எழுதாமல் 'கங்காபுரிக் காவலன்' கதையை எழுதினேன்.

உலகப் பேரரசர்கள் வரிசையில் வைத்துப் போற்றத் தகுந்த இராஜராஜனுடைய திருமகன் இராஜேந்திரன் தந்தைக்குச் சற்றும் சளைத்தவரல்லர்.

கடல் கடந்த நாடுகளுக்குச் சென்றது, பாண்டிய, சேர நாடுகளை வென்றது. சாளுக்கியர்களுக்குக் காவலனாக விளங்கியது - எதிலும் தந்தைக்குச் சமமாக - ஒரு படி மேலேயே இருந்தார் எனலாம்.

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் இராஜராஜன் பெயரை அழியாது நிலை நிறுத்துகிறது. அதுபோல், கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் கோயிலொன்றை எழுப்பினார் இராஜேந்திரன். கங்கை பாயும் வடநாட்டிற்குச் சென்று அரசர்களை வென்று கங்கை நீரைக் கொண்டு வந்து 'கங்கை கொண்ட சோழபுரம்' என்று புதிய நகரை உருவாக்கினார். தலைநகரைத் தஞ்சையிலிருந்து மாற்றினார். ஏன் அப்படி? தஞ்சையில் பெருவுடையார் கோயிலிருக்கும்போது மற்றொரு பெருவுடையார் கோயில் ஏன்? தஞ்சை தலைநகராக இருக்க, புதிய நகரம் ஏன்?

ஏன்? ஏன்? ஏன்?

முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக என் இதயத்தில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் கேள்வி. அந்தக் கேள்வியின் விளைவாக எழுந்ததுதான் 'கங்காபுரிக் காவலன்.'

இரா.நாகசாமி அவர்களுடன் நேரம் போவது தெரியாமல் 'கங்காபுரிக் காவலன்' கதையைப் பற்றிய பேசினேன்.

இராசேந்திர சோழனைப் பற்றியும், அவர் படைத்த கோயிலைப் . பற்றியும் கோயிலிலுள்ள சிற்பங்களைப் பற்றியும் நேரம் போவது தெரியாமல் இருவரும் பேசினோம்.

கல்வெட்டு சிற்ப ஆராய்ச்சியாளர் டாக்டர் கலைக்கோவன், புலவர் தாமரைக் கண்ணன், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் ஸ்ரீரீரங்கம் ஸ்ரீரீதரன் போன்ற பல நண்பர்களுடன் என் ஐயத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டு விவாதித்தேன்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

ஓவியத் திலகம் கோபுலு அவர்கள் சுலபமாகத் தொடர்கதைக்குச் அத்திரம் வரைய ஒப்புக் கொள்வதில்லை. 'கங்காபுரிக் காவலன்' கதையை எழுதப் போவதாகச் சொன்னவுடனேயே, அவர் தம் சித்திரத்தால் அதனை அழகுபடுத்த ஒப்புக் கொண்டார்.

கங்காபுரிக் காவலன் கதையைத் தொடங்கிய போதே என் செவிகளில் ஆடவல்லானின் நடன ஒலியும், பொன்னியின் புதுப் புனல் பாயும் அழகும், சோழர் குலப் பெண்டிரின் கலகலவெனும் சிரிப்பொலியும், அழகு மங்கையரின் வேல்விழிக் கூர்மையும், வீரர் தம் கைவாள் மின்னும் ஒளியும் சுருதி கூட்டி ரீங்காரமிடத் தொடங்கின.

1991ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாத 'அமுதசுரபி' இதழில் 'கங்காபுரிக் காவலன்' கதையை எழுதத் தொடங்கினேன். 'தமிழ்ப் பெரு மக்களுக்கு, 'கங்காபுரிக் காவலன்' புதினத்தைக் காணிக்கை ஆக்குவதில் பெருமையடைகிறேன்' என்று எழுதினேன். உண்மை. உயர்வு நவிற்சில்லை. நான் எழுதும் வரலாற்றுப் புதினங்களுக்கு, சென்ற நாற்பது ஆண்டுகளாக தமிழ்ப் பெருமக்கள் ஆதரவு தந்திராவிடில் முப்பதுக்கும் மற்பட்ட வரலாற்றுப் புதினங்களை நான் எழுதியிருக்க முடியுமா?

இந்தப் புதினத்தைத் தொடராக எழுதும்போது ஒவ்வோர் அத்தியாயத்திலும் அந்தப் பாத்திரங்கள் எதிரே தோன்றி என்னுடன் பேசுவார்கள். 'வீரமாதேவி பாத்திரத்தைக் கூர்மையான கத்தியில் நடக்குமாறு செய்திருக்கிறீர்களே' என்று பலர் கூறினார்கள்.

சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி ஆண்டாளும், சகோதரருக்காக வாழ்ந்த திலகவதியாரும் உதித்த தமிழ்நாட்டில் வீரமாதேவி போன்றவர்கள் வாழ்ந்திருக்க முடியாதா?

வரலாற்றுக் கதைகளுக்கு முடிவேயில்லை. வீரமாதேவியைப் பற்றி சோழ வரலாற்றுக் கல்வெட்டுகளில் முக்கியமான குறிப்பு கிடைத்தது. மாபெரும் தியாகம் செய்தவள் வீரமாதேவி. தியாக மனப்பான்மை உடைய மங்கையர்க்கரசியைப் படைக்கும்போது மிக மிகக் கவனம் வேண்டுமன்றோ?

இந்த வரலாற்றுப் புதினத்தை நான் தொடர்கதையாக எழுதத் தொடங்கியபோது பிரபல எழுத்தாளர், பத்திரிகையாளர், 'சாவி'

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அவர்கள் வரவேற்றுப் பாராட்டினார்கள். 'கோபுலு'வின் சித்திரங்களையும் புகழ்ந்தார்.

"திரு.கோபுலுவின் சித்திரம் என் கச்சேரிக்குக் கிடைத்த நல்ல பக்கவாத்தியம்" என்றேன், அடக்கமாக.

"அப்படிச் சொல்லாதீர்கள்; இரட்டை நாயனம் என்று சொல்லுங்கள்" என்றார் சாவி.

அந்தச் சொற்களில் எவ்வளவு ஆழமான கருத்துகள்!

ஆம். திரு.கோபுலுவும் நானும் சேர்ந்தே 'கங்காபுரிக் காவலன்' இரட்டை நாயனக் கச்சேரியை நடத்தியிருக்கிறோம்.

ஆறு ஆண்டுகள் 'அமுதசுரபி' மாத இதழில் தொடர்கதையாக வெளிவந்தது கங்காபுரிக் காவலன். வார இதழில் ஆறு ஆண்டுகள் தொடர் கதையாக வந்திருந்தால் 300-க்கு மேற்பட்ட இதழ்கள் எழுதக் கிடைத்திருக்கும். மாத இதழில் 72 இதழ்களில், ஒரு வரலாற்றுப் புதினத்தை எழுதி அதன் பெருமையைக் கோபுரக்கலசமாக்க வேண்டும்!

இந்தப் புதினம் இத்துடன் முடிந்துவிடவில்லை. வீரமாதேவி, இராசேந்திர சோழனுக்கு உறுதுணையாக இருந்து ஆற்றிய பணிகள் மகத்தானவை. வாய்ப்பு ஏற்படும் போது மற்றொரு புதினம் எழுதும் அளவுக்கு வீரமாதேவியின் செயல்கள் திகழ்ந்துள்ளன. மகத்தான தியாகத்தையே தன் வாழ்க்கையின் இறுதியில் செய்திருக்கிறாள் வீரமாதேவி.

தொடர்ந்து வெளிவந்தபோது படித்த வாசகர்கள் பலர் நேரிலும், கடிதம் மூலமும் பாராட்டினர். அவர்களுள் திரிபுவனத்திலிருந்து தாமரைச் செல்வி சுந்தர் என்ற வாசகர் ஒவ்வோர் இதழ் வந்தவுடனும் பாராட்டுவார். நானே உணராத பல நயங்களை எடுத்து விளக்குவார். கடிதத்தை எடுத்துக் கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்வேன். என் கதைச் சிறப்பைவிட அவர் எழுத்தில் அத்தனை நயம்!

அவர் பாராட்டி எழுதிய கடிதத்தையும் மற்றும் பலர் வரைந்த கடிதங்கள் சிலவற்றையும் இந்நூலில் வெளியிடுவதில் பெருமை அடைகிறேன்.

இந்தத் தொடருக்காகவே 'அமுதசுரபி'க்கு சந்தா செலுத்தி மகிழ்ந்தவர்,

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அமரர் கலைமாமணி ஜி.உமாபதி. ஒவ்வோர் இதழ் வெளிவந்தவுடனும் அவர் கதையைப் பற்றிக் கூறிப் பாராட்டுவார். புகழ்ந்து பேசுவதில் அவருக்கு இணை அவரே. இந்தப் புதினம் நூல் வடிவில் வெளிவர வேண்டும்; அதன் வெளியீட்டு விழாவை நான்தான் நின்று நடத்துவேன் என்றார். அவர் அமரருலகிலிருந்து வாழ்த்துவார் என்பதில் ஐயமில்லை. மிகுந்த ஊக்கத்தை அளிக்கும் வகையில் அவ்வப்பொழுது பாராட்டியதையும் இன்று நன்றியுடன் நினைவு கூர்கிறேன்.

கங்காபுரிக் காவலன் வரலாற்றுப் புதினத்தைத் தொடர்ந்து ஆறு ஆண்டுகள் அமுதசுரபியில் வெளியிட்ட அமுதசுரபி பதிப்பாளர் திரு ஏ.வி.எஸ். ராஜா அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

'அமுதசுரபி' இதழில் தொடராக வெளிவந்த போது ஒளிக்கதிர் அச்சிடும் போதே பாராட்டிய திரு.நாகராஜ குமாருக்கும் நான் சிறப்பான நன்றியைத் தெரிவிக்க வேண்டும். இந்தப் புதினம் எழுதத் தொடங்கும்போது புலவர் தாமரைக் கண்ணன் அவர்களுடன் மணிக்கணக்காக விவாதித்தது நினைவுக்கு வருகிறது. அவரும், திரு.நீலவன் அவர்களும், போட்டோ நிபுணர் சிக்கி அவர்களும் வரலாற்றுத் தொடர்பான குந்தவ்வை தேவியார் கட்டிய கோயில்கள் உள்ள பல ஊர்களுக்கும், இராசேந்திர சோழர் கல்விச்சாலை நடத்திய ஊர்களுக்கும், வீரநாராயணப் பேரேரிக்கும் சென்று வந்ததை மீண்டும் ஒருமுறை நினைவுபடுத்திக் கொள்கிறேன்.

நீண்ட என்னுரையை முடிக்கும் முன்பு பேராசிரியர் டாக்டர் சி.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்வதில் நான் பெருமையடைகிறேன். 'கங்காபுரிக் காவலன்' தொடராக வரும்போதே, என்னைப் பாராட்டி உற்சாக மூட்டிய அந்தப் பெருந்தகை, இந்த நூலுக்கு முன்னுரை அளிக்க மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித்தார். அவருக்கு நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஓவியர் கோபுலு அவர்களுக்கு மீண்டும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்றொரு புதினம் எழுதி அதிலும் கோபுலு அவர்களே சித்திரம் வரைய வேண்டும் என்பது என் பேரவா.

- விக்கிரமன்

வாசக நெஞ்சங்களின்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வாழ்த்து வரிகள்

நிலவு தேய்பிறை ஆகலாம்; தேய்பிறை நிலவு ஆகலாம். எத்தனை நிலவு வந்து போனாலும் ஆகாயம் அப்படியே தான் இருக்கிறது.

அதுபோல் புதின உலகில் நிலவு போல் எத்தனையோ புதினங்கள் தோன்றி மறைந்தாலும் ஆகாயம் போல் எங்கும் பரவி நிலைத்து நிற்கிற வரலாற்றுப் புதினம் ஒன்று உண்டு என்றால் அது 'கங்காபுரிக் காவலன்' ஒன்று மட்டுமே என்று கூறலாம்.

வரலாற்றுப் புதினம் எனும்போது 'அறிந்து கொள்ளக் கூடிய' தமிழில் எழுதுவது இயல்புதான். ஆனால் எல்லாராலும் படித்து அறியத்தக்க எளிய தேன் தமிழில், படித்துச் சுவைக்கக் கூடிய அளவில் எழுதுவதைப் பார்க்கும்போது 'கலைமாமணி' விக்கிரமன் அவர்களுக்குத் தமிழின் மேல் உள்ள பற்றும் தமிழை நேசிக்கும் நெஞ்சமும், தெரிகிறபோது-

'பயிற்றுப் பல கல்வி தந்து - இந்தப் பாரை உயர்த்திட வேண்டும்' என்ற பாரதியின் வரிகளுக்கேற்ப, இந்தப் பாரை உயர்த்திட எளிய தமிழில் புதினம் படைக்கும் ஆற்றலில் டாக்டர் விக்கிரமன் அவர்களின் தமிழ்த் தொண்டு தெரிகிறது.

ஏதோ மாய சக்தி போல் எளிய தமிழில் கவர்ந்திழுக்கும் புதினத்தைப் புரட்டப் புரட்ட தஞ்சைத் தரணியும், கங்கை கொண்ட சோழபுரமும், நாடும் நகரமும் தோன்ற - சரித்திர காலத்திற்கே வந்து விட்டோமோ என்கிற பிரமையை ஏற்படுத்தி நெஞ்சை அள்ளிக் கொண்டு போகிறான், 'கங்காபுரிக் காவலன்.'

என்னையும் ஒரு பாத்திரமாக்கி, தஞ்சை - கங்கை கொண்ட சோழபுரம் எல்லாவற்றையும் அனுபவித்து, சுற்றிப் பார்க்க வைத்த அதன் உள்ளடங்கிய சக்தியை விவரிக்கப் பக்கங்கள் போதா.

காப்பிய நாயகி வீரமாதேவியின் நெஞ்சுரம், கலையின் மேல் கொண்டுள்ள காதல், தியாக உள்ளம், பிரம்மச்சர்ய விரதம் பூண்டு தஞ்சைக்கு நிகரான கோயில் ஒன்றை எழுப்ப அவள் படும்பாடுகள், இவையெல்லாம் அந்தக்கால நிகழ்ச்சிகளோடு நம்மைப் பிரமிக்க வைக்க -

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

தஞ்சைத் தரணி, சோழ சாம்ராஜ்யம், வீரம், தீரம், போர், நாட்டுப்பற்று, ராஜதந்திரம், கலை உணர்வு, கவிதை, நடனம், காதல் இவ்வளவையும் கலைமாமணி அவர்கள் நேரில் பார்த்தது போல் தன் சிந்தனை உளியால் மிளிரச் செய்ததை இராஜேந்திர சோழன் மட்டும் இருந்திருந்தால் வியந்து போற்றி மகிழ்ந்திருப்பர்.

அவதார புருஷர்கள் என்று அழைக்கக்கூடிய சித்தர்களைப் பற்றி எல்லாராலும் கூறிவிட முடியாது. தோன்றா ஞானம் வேண்டும்.

பதினெட்டு சித்தர்களில் ஒருவரான கரூவூர்ச் சித்தர் புதினத்தில் தோன்றும் போதெல்லாம் கலைமாமணி விக்கிரமன் அவர்களின் எழுத்தின் மூலம் தன்னைக் காட்டிக் கொள்கிறாரோ என்கிற எண்ணம் எழாமல் இருக்க முடியாது.

மேலும் இது இராஜேந்திர சோழன் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களின் சங்கல்பமாகாக்கூட இருக்கலாம். அவர்களைப் பற்றிய செய்திகள் இலைமறைவு காய் மறைவாகப் போய்விட்டன என்ற ஆதங்கமாகவும் இருக்கலாம்.

அதுதான் கலைமாமணி விக்கிரமன் அவர்களின் சிந்தனையில் ஊறி எழுந்து சுவைபட்டு நிறைவேறி இருக்க வேண்டும்.

'படம் பிடித்தாற்போல்' என்று சொல்லுவோமே, அதை விடுத்து பாத்திரங்களாகவே மாறிவிடும் வல்லமை படைத்த இரண்டு பாகங்களைக் கொண்ட கங்காபுரிக் காவலனுக்கு எத்தனை பெரிய விருது கொடுத்தாலும், விருதுக்கே பெருமை ஏற்படும்.

பசுமரத்தாணி போல் பல்லாயிரக்கணக்கான வாசகர்களின் உள்ளத்தில் நிலைத்துவிட்ட இப்புதினத்தை உருவாக்கிய கலைமாமணி விக்கிரமன் அவர்களை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் பாராட்டிக் கொண்டே இருக்கலாம். 'கோபுலு'வின் சித்திரங்களோடு ஒவ்வொரு மாதமும் 'அமுதசுரபி' இதழ் வெளி வருகையில் அடுத்து என்ன நிகழுமோ, என்ன நிகழுமோ என்கிற ஆவலைத் தூண்டச் செய்த இவ்வரலாற்றுப் புதினம் ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு புதையல் போல் கையில் கிடைத்துப் படிக்கும்போது கீழே வைக்கவே மனம் வராது என்பது திண்ணம்.

தஞ்சைக்குப் பெரிய கோயில் என்றால், புதினத்திற்கு தேன் தமிழ் வித்தகர் விக்கிரமன் அவர்களின் 'கங்காபுரிக் காவலன்' என்பதைப்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

படிக்கின்ற யாராலும் மறுக்க முடியாது.

தாமரைச்செல்வி சுந்தர்,

திருபுவனம்

கங்கை கொண்ட சோழேச்சுரத்தின் கம்பீரத்தை நேரில் தரிசித்திருக்கிறேன். அதிலுள்ள சிற்ப அழகு ஓர் அற்புதமல்லவா? ஆனால் இராசேந்திர சோழன் கங்கை கொண்ட சோழபுரம் தலைநகரை நிறுவியது - அம்பலவாணன் மீது கொண்ட அளவற்ற பக்தியால்தான் என்பதை விக்கிரமன் அவர்களின் விளக்கத்தின்மூலம் இப்போதுதான் உணர்ந்து மெய்சிலிர்த்தேன். கங்காபுரிக் காவலன் 'சோழகங்கப் பொன்னேரி' உள்ள நாள் மட்டும் வாசகர் உள்ளத்தில் நிறைந்து நிற்கும்.

- தி.சு.பாலசுப்பிரமணியன்

திருவண்ணாதபுரம்.

டிசம்பர் 1995 'அமுதசுரபி' வந்தது. 'கங்காபுரிக் காவலன்' டாக்டர் விக்கிரமன் அவர்களின் கைவண்ணத்தில் விறுவிறுப்பாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் ஓடி, மனத்தில் நிற்கிறான். கங்காபுரிக் காவலன், அறிந்தவர்கள் அனைவர் நெஞ்சங்களிலும் என்றும் நிலைத்து நிற்பான்; எழுதிய ஆசிரியரும்தான்! டாக்டர் விக்கிரமன் அவர்களின் அடுத்த தொடரை விரைவில் எதிர்பார்க்கிறேன்.

- இராம. வேதநாயகம்,

வடமாதிமங்கலம்.

டாக்டர் விக்கிரமன் அவர்கள் எழுதிய 'கங்காபுரிக் காவலன்' தொடர்கதை மிக அற்புதம். அதில் கடைசியாக சக்கரவர்த்திகள், சித்தர் பெருமானிடம் வீரமாதேவியைத் தன்னுடன் வாழக் கோரியதற்கு, வீரமாதேவி சித்தரிடம் கூறுவது மிக அற்புதம், சித்த புருஷர்கள் மாயமாய் மறைவதை, புள்ளி வடிவாகக் காட்டியது மிகச் சிறப்பு. இறைவனே புள்ளி வடிவினன். இந்த மாபெரும் சரித்திரத் தொடர்கதையை எழுதி முடித்த டாக்டர் விக்கிரமன் அவர்கட்கு எனது பாராட்டுகள். இந்த கங்கை கொண்ட சோளீசர் இருக்குமிடமும் இந்த ஏரியும் இப்போது பார்க்க விழைகிறேன். தஞ்சையில் இருந்து எந்த

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வழியாகச் செல்ல வேண்டும் என்ற பாதையை என் போன்றோர்க்கு அமுதசுரபி மூலம் தெரிவிக்கவும்.

- எஸ்.சங்கரநாராயணன்

அருப்புக்கோட்டை.

சரித்திரத் தொடர் ... அதுவும் இந்த விரைவான காலகட்டத்தில் எழுதுவதா. அப்படி எழுதினாலும் வரவேற்பு இருக்குமா என்றெல்லாம் அஞ்சுபவர்களிடையே விக்கிரமன் வித்தியாசமானவர் என்றே உறுதியுடன் சொல்லலாம். பெரிய கோயில் - பெரிய நகரம் - பெரிய ஏரி இவற்றுடன் இதோ ஒரு பெரிய சரித்திரத் தொடர் என நிரூபித்து விட்டார். "வாழ்த்திட வயதில்லை. கைகூப்பி வணங்கிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விரைவில் தனிப் புத்தகமாக வெளியிட வேண்டும்.

- வாசன்,

மதுரை.

1

ஆதிரைச் செல்வன்

தில்லைக் கூத்தனின் திரச்சபையில் வைகறை தரிசனத்திற்காக அடியார்கள்கூடி நின்றனர். ஒருபுறம் அரிதுயில் புரியும் கோவிந்தராசர் சந்நிதி. மறுபுறம் ஆனந்தத் தாண்டவமிடும் நடராசனின் திருச்சன்நிதி.வழக்கத்தைவிட அன்று கோயிலில் மக்கள் அதிகம் திரண்டிருந்தனர். மார்கழிப் பணியின் குளிரைப் பொருட்படுத்தாமல் அவர்கள், பொழுது புலரா முன்னம் கோயிலில் குழுயிருந்தது அம்மபலவாணனைத் தரிசிக்க மட்டுமன்று.

திருவாதிரைத் திருநாள் விழா தில்லைக் கோயிலில் கோலாகலமாக நடைபெறும். நடராசப் பெருமான் திருவீதிகளில் வலம் வரும் அழகைக் கண்டுகளிக்க ஆயிரம் ஆயிரமாக அடுத்துள்ள பட்டி தொட்டிகளிலிருந்து மக்கள் தில்லைச் சிதம்பரத்தில் கூடுவர்.

தஞ்சையின்று சக்கரவர்த்திகள் இராசராச சோழ தேவர் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பே சிதம்பரத்திற்கு விஜயம் செய்வார். சக்கரவர்த்திகளைக்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

காண்பதற்கு மக்கள் கூடுவர்.

பொழுது புலரா அந்த இளங்காலைப் பொழுதில் இராசராச சோழனை மிக அணுக்கத்தில் காண வேண்டும் என்ற பேரார்வம் நடு நாட்டு மக்களுக்கும் தொண்டை மண்டல மக்களுக்கும் ஏற்படும்.வாழ்நாளில் ஒரு முறையாவது திருவாதிரைத் திருநாளன்று சிதம்பரம் வரவேண்டும் என்ற ஆசை சேர, பாண்டிய நாட்டு மக்களுக்கும் உண்டு.

ஓங்கலிடை வந்த உயர்ந்தோர் தொழும் கதிரவனின் நீள்கரங்கள், தில்லை அம்பலத்துப் பொற்கூரைகளிள் மீது அன்று மெல்லப்படர்ந்தது. தங்க விமானத்தை மேலும் ஒளிவீசச்செய்தன.

தேவார திருவாசகப் பண்கள் பாடப்பட்டன. வீணை முதலான வாத்தியங்கள் இசைக்க்கப்பட்டன. காலை நர்த்தனம் கணிகைகளால் ஆடப்பபட்டது. பிறகு தீப ஒளியில் நடராசப் பெருமானையும் மரகதலிங்கத்தையும் கண்குளிரைக் கண்டு களித்த ஆயிரம் ஆயிரம் விழிகள் இராசராச சோழனை எதிர்பார்த்து அலைந்தன.

“நேற்றே பழையாறையினின்று புறப்பட்டு விட்டார் என்ற சேதி வந்ததே?”

“அருமைப் புதல்வர் இராசேந்திரனுடன் சேர்ந்து வருவத்றகாகவே பழையாறையில் தங்கியருந்தாராம். இவ்வளவு நாள்கள்!”

“இன்று இளவரசரையும், பேரசரையும் சேர்ந்தே காணப் போகிறோம். நாம் அதிர்ஷ்டசாலிகள்.”

“பிரபஞ்சப் பேரரசர் நடராசருடன் சோழ அழசரையும், இளவசரையும் சேர்த்துக் காணும் நம் விழிகள் பேறு பெற்றவை” என்று மகிழ்ச்சியுடன் பேசிக் கொண்டனர். நாழிகைகள் நகர்ந்தன. திருச்சபையை விட்டுக்கலைய மனமில்லாமல் கலைந்து சென்றவர்கள் விசாலமான வெளித் திருச்சுற்று மணலில் அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர். இன்னும் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை, சக்கரவர்த்தி வந்துவிடுவார் என்று. காலை வெயில் அவர்களையும் குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருந்தது. பனித்துளிகள் கொன்றை மரங்களின் இலைகளிலிருந்தும், மலர்களிலிருந்தும் மெல்ல உதிர்ந்துக்கொண்டிருந்தன.

மண் மீது படர்ந்திருந்த பணிப் போர்வையைச் செங்கதிரவன் மெல்ல அகற்றினான். பேசிக்கொண்டிருந்த ஆடவர் பெண்டிரிடம் ஏமாற்றம் பொங்கி நின்றது. தில்லைச் சிற்றம்பலத்திற்குச் சோழச் சக்கரவர்த்தி

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இராச இராச சோழ தேவர் விஜயம் செய்து பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன.

தஞ்சையில் பெருவுடையார் கோயிலைச் கட்டிக் குடமுழுக்கு செய்த பிறகு அவர் தஞ்சையை விட்டு வெளியே செல்வதில்லை. தன் ஒரே செல்வமகன் மதுராந்தகனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டி 'இராசேந்திரன்' என்ற திருப்பெயரிட்டுப் பெரும் பொறுப்புகளை அவனிடம் அளித்த பிறகு அவர் தஞ்சையை விட்டுப் பெரும்பாலும் செல்வதில்லை.

எப்போதாவது பழையாரை மாளிகைக்கு வந்து. அரச குலத்தவர்களுடன் சில நாட்கள் தங்கியிருந்து, அருகே உள்ள திருத்தலங்களுக்கு விஜயம் செய்த பின் தஞ்சைக்குத் திரும்புவார்.

எண்பது வயதிலும் அவரது கம்பீரமான தோற்றத்தையும் குன்றாத பொலிவையும் கண்டு சோழ நாட்டு மக்கள் வியப்படைவார்கள்.

ஆனால், சில மாதங்களாக இராசராசர் தோற்றத்தில் மாறுதலிருந்தது. முகத்தில் முதுமைக் கோடுகளுக்கு இணையாக வலைக் கோடுகள் புலப்பட்டன. சொல்ல முடியாத வேதனையின் எதிரொலியாகப் பெருமூச்சு அடிக்கடி எழுந்தது. இருள் பிரியா முன்னர் எழுந்திருக்கும் வழக்கம் மெல்லக் குறைந்தது. மாளிகை நந்தவனத்தில் உலவி வருவதும் நின்றது.

திருவாதிரை நன்னாளில் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் ஆடவல்லானைத் தரிசிக்கும் நோக்கத்துடன் பத்து நாள்களுக்கு முன்பே தஞ்சையின்று புறப்பட்டுவிடுவார்.வழியில் உள்ள ஊர்ச் சபைகளில் தங்கி,அந்த ஊரிலுள்ள திருக்கோயில் இறைவனை வணங்கி, தில்லைச் சிதம்பரத்தை அடைவார்.

அவருடன் வழக்கமான பரிவாரங்களுடன் அரச குடும்பத்து முக்கிய ஆடவரும் பெண்டிரும் வருவர். இளவரசன் இராசேந்திரன் சோழ நாட்டை விட்டு அயல் தேசங்களுக்குச் சென்றிருந்தாலும், திருவாதிரை நாளில் சோழச் சக்கரவர்த்திகளுடன் சேர்ந்து தில்லை நகருக்கு வரும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தான்.

திருவாதிரை நாளில் தந்தையின் திருப்பாதங்களில் வணங்கி எழும் தன் இனிய மகன், சோழ குலத்து விளக்கு, இராசேந்திரனைச் சிறு குழந்தையை அணைப்பது போல் கட்டித் தழுவி மகிழ்ந்து. உச்சி முகர்ந்து, கன்னங்களில் முத்தமிட்டு. முதுகு தடவி, பாசமழை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பொழிவார். சக்கரவர்த்திகள் முத்து மணியாரங்கள் பரிசளிப்பர்.

திருவாதிரை நாள் இராசேந்திரனின் பிறந்த நாள். சோழ நாட்டின் தவப்பயனால் இராசராசருக்கு அழகிய திருமகன் உதித்த நன்னாள். சோழ அரசர்களுக்கே தில்லை பொன்னம்பலவாணர் மீது பக்தி அதிகம். குறிப்பாக, சிவபாதசேரகன் இராசராசனுக்கு ஆடவல்லான் மீது அளவிடமுடியாத பக்தி. தேவராத் திருப்பதிகங்களை தில்லைக் திருக்கோயிலிலிருந்து கண்டெடுத்தது முதல், தில்லை அம்பலவாணன் மீது அவருக்கு இருந்த பக்தி பன்மடங்கு அதிகமாகியது. தில்லை நடராசர் திரு அருளால்தான் இராசேந்திரன் தனக்கு மகனாக வாய்த்தான் என்று முழுவதும் நம்பினார்.

எட்டுத்திக்கும் சென்று வெற்றிக் கொடி நாட்டித் திரும்பி வரும் மகனை, தஞ்சைக் கோட்டை வாயிலுக்கே வந்திருந்து வரவேற்றுப் பாராட்டி மகிழ்வார்.

இந்த ஆண்டு ஆதிரை நாள் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

தஞ்சை மாளிகை பொழுது புலருவதற்கு முன்பே, விழித்தெழுந்து விட்டது. மாளிகை நந்தவனத்தில் புள்ளினங்கள் இன்னிசை எழுப்பின. தஞ்சைப் பெரிய கோயிலின் உதய கால பூஜையை அறிவிக்கும் மணி ஓசை மெல்ல மெல்ல எழுந்து வந்தது.

திருவெம்பாவைப் பாடல்களை இனிய குரலில் இசைப்பது காற்றில் தவழ்ந்து வந்தன.

இராசராசன் கண் விழித்து விட்டார். இரவெல்லாம் உறங்கினால்தானே? கட்டிலிலிருந்து எழவே அவருக்கு மனமில்லை.

அந்த முதிர்ந்த பிராயத்தில் பஞ்சன் மாதேவி அரசரருகே வந்து தன் இனிய முகத்தை அவர் காண நின்றிருந்தார். பட்டத்துத்தேவியிருள் ஜீவியவந்தராய் பஞ்சன் மாதேவி மட்டுமே இன்று இருக்கிறார்.

சயன அறை அருகே காத்திருந்த பணிமகளிர் அரசியின் கட்டளைக்காகத் காத்திருந்தனர்.

“தேவி! என் மகன் மதுரன் வந்துவிட்டானா?” அரசரின் குரலில் மெல்லியதாய் இருந்தாலும் அதில் கவலையும் ஏக்கமும் கலந்திருந்தன.

பஞ்சவன்மாதேவிக்குச் சக்கரவர்த்தியின் ஏக்கமும் கவலையும் புரியும்.சக்கரவர்த்திகளை விடஅதிகம் தளர்ந்து விட்டவள் அவளே!

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

Click Here to join our Telegram Group

For free eBooks, join us on Telegram

https://t.me/tamilbooksworld

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

நிற்க முடியாமல் மஞ்சத்தில் அவரருகே அமர்ந்தாள்.தேவியின் கரத்தை மெல்லப் பிடித்த சக்கரவர்த்தி,"மதுரன் வரவில்லையா?" என்று கேட்டார்.

பஞ்சன்மாதேவி தலையசைத்ததிலிருந்து அந்த அசைவின் பொருளை அவர் உணர்ந்திருக்க வேண்டும்.

"ஏதாவது செய்தி கிடைத்ததா?"

"திருவாதிரைத் திருநாள் என்று வருகிறது?"

"ஒருவேளை நேரே பெரும்பற்றப்புலியூருக்கு வந்துவிடும் எண்ணம் அவனுக்கிருக்கலாம்."

"தேவி! சில காலமாகவே மதுரன் போக்கில் பெரும் மாறுதலைக் காண்கிறேன். அது ஏன்?"

சக்கரவர்த்திகள் தானே கேட்பதும், அரசியிடமிருந்து மறுமொழிக்காக காத்திராமல் தானே தொடர்ந்து பேசுவதுமாக இருந்தார்.

"அவன் உன்னிடம் ஏதாவது சொன்னானா? அவனுக்கு என்ன குறை தேவி?"

அரசரே பேசிக் கொண்டிருந்தார். பஞ்சவன்மாதேவி ஏதோ கூற வாயெடுத்தாள்.

"அவன் நாட்டிற்கும் உலகத்திற்கும் மாவீரன், புகழும் வெற்றியும் அவனைத் தேடி வந்து குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன. கடல் கடந்து சென்று புலிக்கொடியை நாட்டி வந்த வீர விஜயன். ஆனால் அவன் இன்னும் என் குழந்தை. என்னிடம் வளராவிட்டாலும் அவனை வளர்ந்து வீரனாகவும் மேதையாகவும் ஆக்கிய இராஜமாதா செம்பியன்மாதேவியாரின் அபிமான புத்திரன் அவன். என் உடன் பிறந்தாள் இளையபிராட்டி வளர்த்து உருவாக்கிய செவ்வேள். தாயில்லாக் குறையைத் தீர்த்த இளைய பிராட்டியின் சொல்லைத் தட்டாத என் செல்வன் சில காலமாக ஏன் இப்படி இருக்கிறான்?"

சக்கரவர்த்திகளின் புத்திர பாசம் தழுதழுத்த வார்த்தைகளாக வெளிவந்தது.

பஞ்சவன்மாதேவியின் தளர்ந்த கரங்கள், மெல்ல அரசரின் விழிகள் அருகே சென்று ததும்பி நிற்கும் கண்ணீரைத் துடைத்தன.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“மதுரன் இன்று வந்துவிடுவான். கவலைப்படாதீர்கள்.” என்று ஆறுதல் சொன்னாள், பஞ்சவன்மாதேவி. அவளுக்குத் தெரியும், இளவரசன் இராசேந்திரன் தஞ்சைக்கு வரமாட்டான் என்று. தான் அறிந்தவற்றை சக்கரவர்த்திகளிடம் சொல்லத் தருணம் நோக்கியிருந்தாள்.

2

விழியும் வழியும்

கொள்ளிடம் ஆற்றில்தண்ணீர் அடக்கமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது. வெள்ளம் கரை புரண்டோடும் நாளில் பரிசலில் செல்லக் கூட யாரும் அஞ்சுவர். ஆனால் மார்கழி, தை மாதங்களில் ஆற்றில் தண்ணீர் மிதமாக ஓடும்.இரவு பகல் என்று பாராமல் பரிசல்கள் இக்கரைக்கும் அக்கரைக்கும் வந்து சென்று கொண்டிருக்கும். தஞ்சையினின்று தில்லை நகருக்குச் செல்பவர்கள் அந்தத் துறையில் இறங்கித்தான் வந்தாகவேண்டும்.

கொள்ளிடத்தின் வடகரையில் திகழந்த மூங்கில் துறை அழகிய சிறு கிராமம். ஒரு காலத்தில் தடம் புரண்டு ஓடிய கொள்ளிடத்தின் சீற்றத்தால் ஏற்பட்ட மணல் மேடுகள் அதிகம்.கரும்புத் தோட்டமும், மூங்கில் புதர்களும் தென்னஞ்சோலைகளும் நிறைந்த அந்தக் கிராமத்துப்பரிசல் துறை எப்போதும் கலகலப்பாக இருக்கும்.

பயணிகளின் தாகம் தீர்க்கத் தண்ணீர்ப் பந்தல் அங்கே பல ஆண்டுகளாக இருந்தது. அங்கே தாகம் தீர்த்துக் கொண்ட பிறகுதான் சிதம்பரத்திற்குச் செல்லும் பாதையில் பயணிகள் தங்கள் பயணத்தைத் தொடங்குவார்கள்.

சில ஆண்டுகளாக அங்கே இளைஞர்கள் சற்று அதிக நேரம் தங்கிச் செல்வது வழக்கமாகவிட்டது. வீரம்மாளின் கரத்தால் ஒரு குவளை நீர்மோரோ, கருப்பஞ்சாரோ, சுக்குத் தண்ணீரோ வாங்கிக் குடித்துவிட்டுச் செல்லாவிடில் அவர்கள் வழிநடைப் பயணத்தில் உற்சாகம் இராது.

திருவாதிரை நாள் வரப்போகிறது என்றால் வீரம்மாளுக்கு ஏற்படும் குதூகலத்திற்கு அளவில்லை. அவள் வீட்டை ஓட்டியே தண்ணீர் பந்தல் இருந்தது. தண்ணீர் பந்தல் வாசலிலில் விடியும் முன்பே கோலம் வரையத் தொடங்கிவிடுவாள். விதவிதமான கோலமிட்டு, முடிக்கப் பொழுது புலர்ந்துவிடும்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அவளுடைய இணைபிரியாத தோழிகள் இருவர் அவளுக்கு உதவுவார்கள். கோலம் வரைந்து முடித்தபின் கோலத்தின் அழகை அவர்களே சுற்றிச் சுற்றி வந்து பார்த்து ரசிப்பார்கள். கோலத்தில் நடுவே பூசணிப் பூக்கள் மஞ்சன் நிறத்துடன் அவர்களைப் பார்த்துச் சிரிக்கும்.

ஆடுங்கடி பள்ளுப் பாடுங்கடி

ஆதிரையான் பெயர் சொல்லுங்கடி

கூடுங்கடி மாலை சூடுங்கடி-அந்தத்

தூயோர் புகழ்பாடி ஆடுங்கடி!

முழுமதி வானில் முளைத் தாச்சு

முல்லை அழகாய்ப் பூத்தாச்சு

தொழுது போற்றிட வாருங்கடி –தில்லைச்

சுந்தரன் பாதத்தில் சேருங்கடி!

புதுப்புதுப் பாடல்களை அவள் இட்டுக்கட்டிப் பாடுவதைப் பரிசல் துறையில் இறங்கி வருபவர்கள் சற்று நின்று ரசித்துவிட்டுச் செல்வார்கள்.

அன்று வீரம்மாள் இருள் பிரியா முன்பே எழுந்து கொள்ளிடத்தில் நீராடித் தலை துவட்டியவாறு வீட்டிற்குள் வந்தாள்.

திண்ணையில் உடல் முழுவதும் மறைவாயப் போர்த்திக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த வீரம்மாளின் பாட்டன் குரல் கொடுத்தார்.

“வீரம்மா! பொழுது விடிய இன்னும் ஒரு சாமம் இருக்கிறதே இந்தக் குளிரில் குளித்துவிட்டு வருகிறாயே! உடம்புக்கு ஏதாவது வந்தால் உன் உடன் பிறந்தானிடம் நான் என்ன சமாதானம் சொல்ல முடியும்?” என்று சற்றுச் செல்லமாக கடிந்து கொண்டார். பிறகு, “வழக்கத்தை விட இன்று குளிர் அதிகமில்லையா?” என்று கேட்டார்.

அவருடைய பிள்ளை வயிற்றுப் பெண் வீரம்மாள். வீரம்மாளைப் பெற்றெடுத்தவுடன் கண் மூடிய மருமகளைத் தொடர்ந்து அவர் மகனும் சிவனடியைச் சேர்ந்தான். பெயரனையும் பெயர்த்தியையும் வளர்க்கும் பொறுப்பு அந்த முதியவரின் தோள்களில் விழுந்தது.

தன் மகனின் வருங்காலத்தைப் பற்றி பெரிதாக எதிர்பார்த்திருந்தார்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அவருடைய மூதாதையர் அந்தப் பகுதியில் செல்வாக்குடையவர்கள். வீரம் மிகுந்தவர்கள். தன் மகனும் ஒருநாள் சோழ நாட்டுப்படைகளுக்குத் தலைமை வகிப்பான் என்று எதிர்பார்த்தார். அவர் மனக்கோட்டை தகர்ந்தது. நல்ல வேளையாக அவர் பெயரன் குலப் பெயரை நிலைநாட்டும் அளவுக்கு வளர்ந்தான். தன் சகோதரியையும் கருத்துடன் கவனித்துக்கொண்டான். தனக்குப் பதினைத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின் பிறந்த வீரம்மாளிடம் தாய்ப்பாசத்தைப் பொழிந்தான்.

தோள்வலி மிகுந்த வீரனாகத் திகழ்ந்த முத்துக்குமரன், விரைவில் சோழச் சக்கரவர்த்திகளின் பேரன்புக்குப் பாத்திரமானானர். இளவரசர் இராசேந்திரன் வடக்கே படைகளுடன் செல்லும்போது ஒரு பிரிவு படைகளுக்குத் தலைமைஏற்றான். வெற்றி மேல் வெற்றி பெற்றான். அதனால் இராசேந்திரனின் மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரியவனானான். தன்னைவிட வயதில் சிறயவனாயிருக்கும் அவனுக்கு இளவரசன் அளிக்கும் மரியாதையைக் கண்டு பலரும் வியப்படைந்தனர்.

காண்பவர்கள் ஒருமுறைக்கு இருமுறை திரும்பிப் பார்க்கும் வடிவுடையவள் வீரம்மாள். மாநிற மேனியில் வட்ட முகம் ஒரு தடாகம். அதில் இருவிழிகள் துள்ளி நீந்திச் சுண்டியிழுக்கும்.ஒரு சமயம் அந்த விழிகள் தாமரை குவிந்தது போல் திகழும். ஒரு சமயம் அல்லி மலர் விரிந்தது போல் தோன்றும். ஒரு போதில் முகத் தடாகத்தில் துள்ளித்திரியும் கயல்களாக மாறும். மறு போதில் வீரன் கையில் பளபளக்கும் கூரிய வேல்களாக மாறும். விழிகள் சிரிக்கும் வக்கிரபுத்தி உடையவர்களுக்குச் சீறும் நாகம். அரசகுலப் பெண்டிர்களுக்குள்ள கம்பீரத் தோற்றமும், வளப்பமும் அவளிடம் குடிகொண்டிருந்தன. அதுமட்டுமன்று: இறைவன் அழகு பொலிவுடன் அவளுக்குஅறிவாற்றலையும் அளித்திருந்தான்.

போர்க்களம் செல்லாத அமைதியான ஒருநாள் முத்துக்குமரன் வாழ்க்கயில் அது ஓர் அதிசயம்தான். எனினும் காலையிலேயே குதிரையை ஆயத்தப்படுத்திக்கொண்டிருந்தான் குதிரைக்காரர்.

“அண்ணா! இன்று எங்காவது பயணமா?” என்று கேட்டாள் வீரம்மாள்.

“ஆமாம். தில்லைக்குச் செல்கிறேன்.”

“அடுத்து எந்த நாட்டின் மீது படை எடுத்துச்செல்கிறீர்கள்? தில்லையில் திட்டம் வகுக்கப் போகிறீர்களா?”

“இப்போதைக்கு இல்லை. இளவரசர் தஞ்சையில் சிறிது நாள்கள்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

தங்கியிருக்க வேண்டும் என்பது சக்கரவர்த்தியின் கட்டளை. அதனால் எனக்கும் வேலை இல்லை.”

“உங்களால் ஒரு நொடிகூட சும்மாயிருக்க முடியாதே”

முத்துக்குமரன் சிரித்துக் கொண்டே,”ஆமாம். அதனால்தான் சிதம்பரத்திற்குப் புறப்படுகிறேன். இளவரசரும் அங்கே வருகிறார்.”

“இளவரசருமா? அடுத்து எந்த நாட்டின்மீது படைஎடுத்துச்செல்லப் போகிறீர்கள்?இரகசியம் என்றால் சொல்ல வேண்டாம்! வியப்பு விழிகளில் தெரிந்தது.

“போர்த் திட்டமில்லை ஈசான பண்டிதரின் பாடசாலைக்கு.”

வீரம்மாதேவி சிறிது யோசித்தாள்.”ஈசான பண்டிதர் கல்விக் கடலல்லவா?” என்றாள்.

“ஆமாம்! அவரிடம் இளவரசர் பாடம் கேட்கப் போகிறார். ஓய்வு ஏற்படும் காலங்களில் இளவரசர் ஈசான் பண்டிதரின் மடத்திற்குச் சென்று வருவார். தேவாரப் பண்களை ஆரயாப் போகிறார். நானும் உடனிருந்து கற்கப் போகிறேன். புத்தியைக்கொஞ்சம் தீட்டிக் கொள்ளப்போகிறறேன்.”

“நானும் உங்களுடன் வரட்டுமா, அண்ணா?”

“ஆகா! உன்னையும் அழைத்து வருவதாக இளவரசரிடம் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.”

வியப்பால் விழிமலர் விரிந்து மலர,”இளவரசரிடமா? என்றுக் கேட்டாள், வீரம்மாள்.

ஈசான சிவாசாரியரின் கல்விக் கூடம் மிகப் பெரியது. வடமொழியும் தமிழும் கற்கும் மாணவர்கள் பலர் அந்த மடத்தில தங்கியருந்து கல்வி கற்றனர். நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் பல மொழி பேசும் மாணவர்கள் வந்து தர்க்கம், இலக்கணம், வானநூல், சமயம், இலக்கியம் ஆகிய பலவற்றையும் பயின்றனர். போர்முறை பற்றியும் சிறந்த முறையில் கற்றுத் தர வேண்டும் என்று இராசேந்திரன் பண்டிதரிடம் கூறுவான்.

மடத்துக்குள் பெண்கள் நுழைய அனுமதி இல்லாததால், வீரம்மாளை மடத்தின் திண்ணையிலேயே உட்காரத் செய்துவிட்டு, முத்துக்குமரன் தேவாரம் கற்றுத்தரும் கூடத்திற்குச் சென்றான். வீரம்மாளின் தோற்றம்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கல்விக் கூடத்திற்கு வரும் பிரம்மசாரி மாணவர்களின் புலனடக்கத்தைக் குலைத்தது. அவர்களது கள்ளப்பார்வை வீரம்மாளின் அழகை ரசித்தது. பருவ காலத் துன்புறுத்தல்களால் தங்கள் புலனடக்கத்தை ஒரு கணத்தில் இழந்துவிடும் அளவுக்கு வீரம்மாளின் வடிவழகும் பருவச் செழிப்பும் இருந்தன. கல்வி ஒளிவீசும் முகமும், ஆண்மைத் தோற்றமும், நிறைந்த இளைஞர்களைத்திரும்பிப் பார்க்காமலேயே அவர்கள் தன்னைக் குறுகுறுவெனப் பார்க்கிறார்கள் என்ற நினைவே இல்லாமல் வீரம்மாள் அகலமான கருங்கல் தூணின் அருகே அமர்ந்திருந்தாள். சிற்பி செதுக்காத சிலைபோன்று விளங்கினாள். எவ்வளவு நேரம்தான் அவளால் தவசிபோல் அமர்ந்திருக்க முடியும்?

சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் அந்தக் கல்விக் கூடத்தில் அமைதி நிலவியது. பாடம் சொல்லத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.ஆசிரியர்கள் கற்றுக் கொடுக்கும் குரலொலியும் சில இடங்களில் மாணவர்கள் அமைதியாகத் திரும்பவும் சொல்லும் ஓசையும் ஒரே சீராகக் கேட்டன.

ஓரிடத்திலிருந்து இனிய தமிழ் பாடல் மிதந்து வந்தது. வீரம்மாளை அந்த இனிய குரல் ஈர்த்தது. மெல்ல அந்த குரல் வரும் இடத்தை நோக்கி நடந்தாள். தேவாரப் பண்கள் கற்றுத்தரும் அந்த கூடத்தில் மறைந்திருந்து கவனித்தாள்.

சற்று உயர்ந்த மரப்பீடத்தில் ஆசிரியர் அமர்ந்திருந்தார். அவர் நெற்றியில் திருநீறு பளிச்செனத் துலங்கியது. கையில் சிறு தாளம் வைத்திருந்தார். அருகே ஓலைச்சுவடிகள் நிறைந்திருந்தன. ஐந்தாறு மாணவர்கள் கையில் ஓலைச் சுவடியில் எதையோ பார்த்து இனிய குரலுடன் ஒவ்வொருவராகப் படித்துக் கொண்டிருந்தனர். சிலர் குரல் எடுத்துப் பாடினர்.

இளவரசர் இராசேந்திரன் தேவாரப் பண் ஒன்றை இசையமைத்துப் பாடிக் கொண்டிரந்தார்.

இளைஞர்களும், நடுத்திர வயதினரும் கலந்திருந்த அந்த வகுப்பு மாணவர்களிடையே இராசேந்திரனும், முத்துக்குமரனும்தான் மூத்தவர்கள்.

வீரம்மாளுக்கு ஏற்பட்ட வியப்புக்கு எல்லையில்லை. இளவரசன் போரில் வல்லவர்.தோள் வலிமை மிக்கவர் என்றறிந்திருக்கிறோம் அவர் குரல்இனிமையானது. ஓதுவார்களைப் போல் தாளத்துடன் பாடுகிறார் உச்சரிப்பு தெளிவாக இருக்கிறது. அவர் எழுப்பும் ஐயங்கள் அறிவுச் சுடரை மேலும் தூண்டிவிடுவனாக அமைகின்றன.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

ஒரு பெண் அங்கு நிற்பதை யாராவது பார்த்துவிடப் போகிறார்களே என்ற அச்சத்தில் அவள் திரும்பி வந்து திண்ணையில் தூண் அருகே சாய்ந்தவாறு அமர்ந்து கொண்டாள். மெல்ல கண்மூடினாள்.அந்தப் பாடசாலையில் இளம் மாணவர்களின் இனிய முகங்கள் தோன்றின. அவர்களுக்கு இடையே கம்பீரமான இளவரசரின் முகம் நின்றது.

அந்த உலகிலிருந்து பறந்து கற்பனை உலகில் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கினாள்.

எவ்வளவு நேரம் ஆகியிருக்குமோ – அருகே ஒரு குரல்.

“இந்தத் தூங்கு மூஞ்சித்தான் உன் சகோதரியா? என்று இளவரசர் பரிகாசம் செய்கிறார் பார்!” எஎன்று அவளைத் தட்டி எழுப்பினான், முத்துக்குமரன். வீரம்மாள் பரபரப்புடன் எழுந்து நின்றாள்.அருகேயிருந்த இளவசரரை ஏறிட்டுப்பார்க்காமல் தலைகுனிந்து நின்றாள்.

கிராமத்திற்குச் சென்ற பிறகு வீரம்மாள் கேட்டாள்:

“அண்ணா,அவர்தான் இளவரசரா?”

“ஆமாம். நீ இதுவரையில் இளவரசரைப் பார்த்ததில்லையா?”

தலையசைத்தாள் வீரம்மாள்.

எப்போதோ விபரம் அதிகம் தெரியாத பருவத்தில் பார்த்த நினைவு. நாணமும், சற்றுப் குறும்புத்தனமும் பருவத்தின் குறுகுறுப்பும் நிறைந்திருக்கும இளவரசரை இப்போது பார்த்ததில் புதுப்புது உணர்வுகள் பரவின.

“அண்ணா! உங்களைவிட வயதில் மூத்தவர் போலத் தோன்றும் இளவரசர், உங்களிடம் நெருங்கிய நண்பரைப் போல் பழகுகிறாரே. வயது வித்தியாசமும் அந்தஸ்து வேற்றுமையும்பாராமல் பழகுகிறாரே! வீரம்மாள் வியப்புடன் கேட்டாள். இளவசரரின் பாதாதி கேசம் ஒருமுறை மனதில் ஓவியமாக எழுந்தது.

“ஆமாம். என் அன்புள்ள தங்கையே! போர்க்களங்களிலிருந்து திரும்பி வரும்போது அவர் எனக்கு மெய்தோழர் நான் அவருக்கு உயிர்தோழன் போர்க்களத்தில் அவர் கட்ளையை ஏற்று நடக்கும் சேனைத் தலைவர் அவர் இளவரசர். இந்த மரியாதையை எப்போதும் கடைபிடிப்பேன். அவர் என்தோளில் தம் கரத்தை இட்டு அணைத்து வருவதால் எங்கள்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மரியாதையில் வேற்றுமை ஏற்பட்டுவிடாது.”

“நீங்கள் பாக்கியசாலி அண்ணா!”

“எதற்காகச் சொல்கிறாய்?”

“இளவரசர் அருகே எப்போதும் இருக்கிறீர்கள். அவரது அபிமானம் மிக்கவராய் விளங்குகிறீர்கள். அரச குலத்தவருள் ஒருவராய் ஆகிவிட்டதாக நமது சொந்தக்காரர்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். வருங்காலத்தில் சோழ நாட்டுத் தளபதி நீங்கள்தான் என்றும் பேசிக்கொள்கிறார்கள்.”

முத்துக்குமரன் மெல்ல நகைத்தான்.

“ஈசான பண்டிதரின் பாடசாலையில் இருவரும் சேர்ந்து படிக்கிறீர்களே, எதற்காக?”

“எதற்காகவா? படிப்பது ஏன் என்றா கேட்கிறாய்? வீரத்தைவிட அறிவு தான் வெற்றி பெறும். வெற்றிக் கலையை அறியவேண்டாமா? உன்னையும் சேர்ந்து படிக்கச் சொல்லுமாறு இளவசரர் அன்று கூறினார்.”

“பெண், ஆண்களுடன் சரிசமமாகப் படிப்பதா? இளவரசரா சொல்கிறார்?”

“ஏன் அதில் என்ன தவறு? சோழ நாட்டில் உள்ள வழக்கம்தானே?”

“இதே கேள்வியை நான் கேட்டேன். சோழ நாட்டுப் பெண்கள் பெரிய மேதைகளாக விளங்கவேண்டும் என்றஆர்வம் அவருக்கு. மடத்திற்கு வரமுடியாவிட்டால் ஓர் ஆசிரியரை வீட்டிற்கு அனுப்பி நாள்தோறும் கற்றுத்தர ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொல்கிறார்!”

வீரம்மாளின் மேனி மெல்ல சிலிர்த்தது. ”வேண்டாம் அண்ணா! நான் மாட்டேன். எனக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது. இளவரசருடன் சரிசமமாக அமர்ந்து படிப்பதா? என்று கூறிக்கொண்டே அங்கிருந்து ஓடி ஒளிந்தாள். மேகத்தில் மறைந்த வெண்மதியைப் போல்.

அன்றெல்லாம் அவளுக்குச் சொல்ல முடியாத பரபரப்பு. ஓலைச் சுவடிகளுடன் இளவரசர் அமர்ந்திருக்கும் தோற்றம் அவள் உள்ளத்தில் பதிந்ததா? இசையுடன் தேவராப் பண்களைப் பாடும்பொழுது பண்ணுடன் கலந்த இனிய குரல் அவள் உள்ளத்தில் ஒலித்ததா? தன் சகோதரனைப் போன்ற வலிமையான தோள்களுடன் கூடிய

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இளவசரரின் கம்பீரமான தோற்றம் அவளைக் கவர்ந்ததா? எதனால் அவள் மனதில் அப்படி ஒரு சிலிர்ப்பு? மாறுதல்? நாணம்? மீண்டும் இளவரசரைப் பார்க்கத் தோன்றும் ஆவல்? ஏன் என்று அவளுக்குப் புரியவில்லை?

குதிரை மீதமர்ந்து இளவசரர் வரும்போது, வீட்டருகே வளர்ந்திருக்கும் மூங்கில் புதரின் மறைவில் நின்றுவிடுவாள். ஏன் அப்படி மறைந்து நின்று இளவரசரைப் பார்க்க வேண்டும்?

என் சகோதரனுக்குத் தலைவர் நாட்டின் இளவரசர்.அவரிடம் நேருக்கு நேர் விழி நோக்கிப் பார்க்க முடியாதபோது, எப்படிப் பேச நான எழும்? ஏன் அப்படி?

முத்துக்குமரனும் அதையேதான் கேட்டான்: “வீரம்மா! இளவசரரைக் கண்டவுடன் ஏன் வெட்கப்படுகிறாய்? ஓடி ஒளிந்துக்கொள்கிறாய்?”

அவன் மேலும் கேட்டான்: “உன்னைச் சகல கலா வல்லியாக்க அவருக்கு ஆர்வம். ‘உன் தங்கைக்கு நல்ல உடல் வாகு. நாட்டின் கலை பயிலலாம்’ என்று சொல்கிறார். ‘முன்பே அவள் ஓரளவு கற்றிருக்கிறாள்’ என்றேன். ‘அப்படியா?’ என்று வியப்புடன் கூறிய இளவரசர், ‘தகுந்த நட்டுவனாரிடம் தொடர்ந்து அக்கலையை கற்று வளர்க்கச் செய்வோம்’ என்றார்.

தன் சகோதரன் சொல்லிக் கொண்டே வருவதைக் கேட்கக் கேட்க வீரம்மாள் வியப்பிலாழ்ந்தாள். அவன் கூறிவருவது செவிகளில் வீழ்ந்தது. முத்துக்குமரன் தெரியவில்லை. வீடு தெரியவில்லை. வீட்டுவசாலிலிருந்த பூவரசமரம் தெரியவில்லை. மூங்கில் புதர் தெரியவில்லை. அவளேயே அண்ணாந்து பார்த்து அசைந்து நடக்கும் புறாக்கள் தெரியவில்லை. ஆசையுடன் வளர்க்கும் மான் தெரியவில்லை. கழுத்து மணி ஒலிக்க அசைபோட்டு நிற்கும் நாகு தெரியவில்லை.

இரண்டொரு நாள்களில் அந்த வீட்டில் சதங்கை ஒலி கேட்டது. அவள் ஆடுவதை இளவசரர் பார்க்கிறார் என்ற பிரமையுடன் அவள் நாள்தோறும் ஆடினாள்.

இந்த ஆண்டு திருவாதிரைத் திருநாளில் சபாநாயகர் சந்நிதியில் ஆட முடியாவிட்டாலும் மண்டபத்தில் ஆடவேண்டும். இரவு பூரண நிலவொளியில் கோயில் திருச்சுற்றில் நடைபெறும் நடன விழாவில் நாட்டிய மணிகளுள் ஒருவராக நாம் ஆடவேண்டும்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பரிசல் துறைக்குச் செல்லும்போது தண்ணீர்ப் பந்தலில் வெயில் வேளையில் வருபவர்களக்கு நீர்மோர். கருப்பஞ்சாறு பானகம் கொடுக்கும்போது, சோறாக்கும்போது, குளிக்கும்போது வீரம்மாளுக்கு அதே நினைவு.

திருவாதிரை நாளுக்கு ஒருவாரம் முன்பிருந்தே அவள் இளவசரரின் வருகையை எதிர்பார்த்தாள். தன் சகோதரனுடன், ராஜஹம்ஸப் படகில் பரிசல் துறையில் அவர் இறங்கி வருவார். இந்த வழியாகத்தான் போவார். வீட்டிற்குள் இளவரசர் வருவாரா? ஒரு தடவையாவது, இளவரசரைக் “குடிலுக்குள் வாருங்கள்! இந்த ஏழை வீட்டில் சற்று அமருங்கள்! திண்ணையிலாவது அமர்ந்து என் தங்கை தரும் சுவையான மோரைக் குடியுங்கள்” என்று ஏன் சகோதரன் அழைப்பதில்லை? இன்று நாமே அழைத்து விடுவோமா?

பரிசல் துறையில் வழக்கத்தை விடப் பயணிகள் வருகை அதிகம். தஞ்சைக்குச் செல்பவர் குறைவு.

தன் கைவண்ணக் கோலத்தின் அழகை இளவரசர் பார்த்து மகிழப் போகிறார் என்று நினைக்கும் போதே அவள் உள்ளம் துள்ளியது.

பரிசல் துறையிலிருந்து விதவிதமான மனிதர்கள் இறங்கிச் சென்றனர்.

கதிரவன் வேகமாகக் கிழக்கை விட்டு உச்சியை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான். வீரம்மாளுக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை.

“உன் அண்ணன் இன்றைக்கு வருவதாகச் சொல்லிச் சென்றானா?” என்று பாட்டனார் கேட்கும்போது, தானும் அதே கேள்வியை அவரிடம் கேட்க நினைத்திருந்தாள் வீரம்மாள்!”

“அண்ணா இன்றாவது வருவாரா?”

தன் சகோதரன் வந்தால் உடன் இளவரசர் வருவார் என்ற நம்பிக்கையில் அவள் கேட்க நினைத்தாள்.

பரிசல் துறையில் கலகலப்பு ஏற்பட்டது.இரண்டு பரிசல்கள் நிறைய சோழ வீரர்கள் இறங்கி வந்தனர்.அவர்கள் உற்சாகமாக குதிபோட்டு வந்தனர்.

குழந்தைபோல் கைகொட்டிக் குதித்தாள் வீரம்மாள்.

அடுத்து வந்ததது பரிசலன்று: அரச குடும்பத்தவர் வரும் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய தோணி.புலிக்கொடி பறந்து

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கொண்டிருந்தது.

இளவரசர் வரும்போது எதிர்நோக்கி நின்று வரவேற்க எண்ணினாள். இந்தத் தடவை, “வருக....வருக! சோழர்க்குல ஒளி விளக்கே!”என்று கூறி வரவேற்க வேண்டும் என்று நினைத்தாள்.

‘திடீரென்று எதற்காக அவ்வாறுகூறி வரவேற்க வேண்டும்? தன்னைப் பிச்சி என்று ஒருவேளை நினைத்துவிட்டால்.....”

நான் முன்னே நடக்க அவர் பின் தொடர்வாரா?

அப்படி செய்யாதே பெண்ணே! தவறாக நினைத்து விடுவார்கள். திடீரென்று உன் நாணம், அச்சம் எல்லாம் எங்கே ஒளிந்துவிட்டன?

ஆமாம்: ஆமாம்.இங்கே தோணித் துறையில் இருப்பது சரியில்லை.

வீரம்மாள் துள்ளி மரத்தின் மறைவிற்கு ஓடினாள்.

தோணியிலிருந்து சோழர்க் குடும்பத்தவர்கள்இறங்கினார்கள்.

கம்பீரமான தோற்றமுடையஇளைஞன் ஒருவன் இறங்கினன்.

வீரம்மாள் ஒருமுறை உற்று நோக்கினாள். கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டு மறுமுறை பார்த்தாள்.

யார், யார், இளவரசரா, இவ்வளவு இளைஞனாக ஆகிவிட்டாரா, அதற்குள் இளம் இளம் தாடியும் மீசையும் புனைந்திருக்கிறாரா?

தன் சசோதரரிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வோம் என எண்ணினாள்.

அவள் சகோதரன் முத்துக்குமரன் வரவில்லை.

3

உள்ளம் கவர் கள்வன்.

திருவாதிரைத் திருநாள் கோலாகலமாக நடைபெற்று முடிந்தது. சில நாள்கள் நகர்ந்துவிட்டன. வீரம்மாளுக்கு நாள்கள் மிகமெதுவாக நகர்ந்தது போன்ற உணர்வு.

தில்லை நகர வீதிகளில், வெள்ளம் போல் மக்கள் கூட்டத்தின் இடையே மெல்ல ஊர்ந்து சென்றிருக்கிறாள். சுற்றுப்புறக் கிராமங்களிலிருந்து

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

குடும்பத்துடன் வந்து மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் பேசிச் சென்றதைக் கண்டு தானும் அவர்கள் போல் பேசிச் சிரிக்க முயன்றிருக்கிறாள். அவளுடன் வந்த அத்தை கமலத்தாச்சியும் தோழி முத்துவடிவும் சிரிப்புப் பொங்கும் கதைகளைப் கூறியும், வீரம்மாளின் இதழ்களில் அந்த முறுவல், அரும்பாகவே இருந்தது. கதையைச் சொல்லிக் கொண்டே முத்துவடிவு நகைக்கிறாள். பொக்கை வாயைத் தலைப்பால் மூடிக்கொண்டு அத்தை சிரிக்கிறாள்.

வீரம்மாளுக்கு எரிச்சல் ஏற்படுகிறது. முத்துவடிவை அதட்டி அடக்குவதைத் தவிர, அவளுக்கு அப்போது வேறு ஏதும் செய்யத் தோன்றவில்லை. அவளைவிட வீரம்மாள் உரக்கப் பேசிக் சிரிக்கக் கூடியவள். இப்போது தனக்கு என்ன நேர்ந்துவிட்டதென்றே அவளால் புரிந்துகொள் முடியவில்லை. அவளக்கு ஏற்பட்டது ஏமாற்றமா, களைப்பா, எரிச்சலா? குழந்தையைப் போல் சொல்லத் தெரியவில்லை.

அவளுக்கு ஏற்பட்டது ஏமாற்றமா? ஏன், எதற்காக ஏமாற்றம், இளவசரர் இராசேந்திர சோழர் வருவார் என்று எதிர்பார்த்தாள். வரவில்லை. அதனால் அவளுக்கு ஏன் ஏமாற்றம் ஏற்பட வேண்டும்? சென்ற ஆண்டு திருவாதிரை நாளன்றுஅவளுக்கு இப்படி எவ்வித ஏமாற்றமும் ஏற்படவில்லை. ஓகோ! சென்ற ஆண்டு அவள் சோழ இளவசரரைப் பற்றி நினைக்கவெ இல்லை. அதனால் இளவரசரர் வந்ததைப் பற்றியும் வராததைப் பற்றியும் அவள் கவலைப்படவில்லை. எதிர்பார்க்கவில்லை. அதனால் ஏமாற்றம் ஏற்படவில்லை. சென்ற ஆண்டு அவள் எதிர்பார்த்தது தன் அண்ணனின் வருகையை. பொங்கல் புதுப்பானை வைப்பதற்குள்ளவாது அண்ணன் வந்துவிடுவார் என்று எதிர்பார்த்தாள். வரவில்லை. போர்க்களத்திற்குச் சென்றவர் இன்றும் திரும்பி வரவில்லை.

வேனிற்காலம், மாரிக்காலம் என்று பருவம் மாறி, மீண்டும் இந்த ஆண்டு மாரிக்காலம் வந்தபோதுதான் அவள் உள்ளத்தில் மாறுதல் மெல்லப் படர்ந்தது. அதை விலக்க முயன்றாள். ஒதுக்க முயன்றாள். இளவரசர் எனும் மாறனின் கனை அவளை வதைக்க ஆரம்பித்தது. இளவரசரைப் பார்த்தது முதல், அவளுள்ளத்தில் புரிந்துகொள்ள முடியாத பலவித உணர்வுகள், நகைப்பு, கோபம், பயம், சீற்றம், மௌனம் என்று அவளை மாறி மாறி ஆட்கொள்ளத் தொடங்கின.

இளவரசர் விருப்பப்படி அவளுக்கு நடனம் கற்றத் தரர தஞ்சைபுரியிலிருந்து ஆசிரியர் வந்து விட்டார். ஆரம்பத்திலிருந்து தொடங்கிய பாடம் மிக வேகமாக வளர்ந்தது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

ஒரு நாள் இராசேந்திர சோழர் நடன ஆசிரியரைப் பார்த்து. “அடுத்து முறை நான் வரும்போது வீரம்மாளின் அரங்கேற்றத்தைப்பார்க்க வேண்டும்.” என்று கூறியவாறு வீரம்மாளை நோக்கினார்.

வீரம்மாளின் பூ இதழ் விரிந்து நகைத்தது. இமை மூடித் திறந்து அல்லி விழியும் நகைத்தது. மேனியெங்கும் ஏற்பட்ட சிலிர்ப்புடன் “அரங்கேற்றமா? உங்கள் எதிரே மட்டும் ஆடுவதற்காகாகக் கற்றேனல்லாமல் பொதுமக்கள் கண்டுகளிக்க அன்று!” என்று அவள் சொல்ல நினைத்தாள்.

இளவரசருக்கு அவள் நினைப்பது புரிந்துவிட்டது போலும். வீரம்மாளைப் பார்த்தபடி, ஆனால் அவள் சகோதரன் முத்துக்குமரனிடம் சொல்வது போல்,”உன் தங்கையை நாட்டியம் பயிலச் சொன்னது எதற்காகத் தெரியுமா?” என்று கேட்டார்.

“இசை, நடனம், இலக்கணம், நாடகம் ஆகிய கலைகளைத் தெரிந்து கொள்வது எதற்காக என்பது எனக்குத் தெரியாது இளவரசரவர்களே!” என்று தனக்குத் தெரியாது என்பதை மிகவும் மரியாதையுடன் கூறினான், முத்துக்குமரன். உண்மையில் அவனக்குக் கலையை ரசிக்கத் தெரியாது. அவன் அறிந்ததெல்லாம் வேல் எறிதல், யாதை மீது தாவி ஏறுவது, போர்களத்தே சக்கராயுதம்போல் வாளைச் சுழற்றி எதிரிகளை வெட்டிச் சாய்ப்பது போன்றவைதாம்.

“சோழ நாட்டு மக்கள் கண்டு மகிழ்ந்து பாராட்டுவதற்காக நான் அரங்கேறச் சொல்லவில்லை’ என்று மட்டுமே கூறி, வீரம்மாள் பக்கம் திரும்பினார் இளவசரர்! ‘பிறகு எதற்காக அரங்கேற்றம்?’ என்று நினைத்தபடி வீரம்மாளும் இளவரசர் முகத்தை நோக்கினாள். இருவர் விழிகளும் சந்தித்தபோது ஆயிரம் ஆயிரம் செய்திகள் பாய்ந்து கலந்தன.

‘தில்லைச் சிதம்பரத்து நடன மண்டபத்திலோ, தஞ்சைப் பெரிய கோயில் திருச்சுற்று வெளியிலோ ஆடி மகிழ்விக்க அன்று, என் இதய மேடையில் அரங்கேறத்தான் என்று இளவரசர் சொல்கிறாரா?’ என்று எண்ணியவாறு வீரம்மாள் தன் மழை விழி இமைகள் படபடக்க, செங்குமுத முகம் சற்றே நிமிர இளவரசரை நோக்கினாள்.

இராசேந்திரன் மிகக் கம்பீரமாக, தன் உள்ளத்து இன்ப உணர்ச்சிகள் முகத்தில் ஒளி வீச வீரம்மாளைப் பார்த்தார்.

அவள் இளவரசரைப் பார்த்தபோது அவளுடைய இயற்கையான மாநிற முகம், நாணத்தால் ஆயிரம் செங்குமுத வண்ணமாக மாறியது. அவள்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

முக உணர்வை மறைக்க இருகரங்களும் ஓடி வந்து தழுவின. வீரம்மாள் அங்கிருந்து ஓடி மறைந்தாள்.

அதன் பிறகு அவள் அண்ணன் ஆர்வமுடன் வீரம்மாளின் நடனப்பயிற்சியில் அக்கறை காட்டினான்.

“வீரம்மா! இளவரசருக்கு உன் மீது எவ்வளவு பாசம் தெரியுமா? சென்று வெற்று வந்த நாட்டில், அவர் விட்டு வந்த அதிகாரிகளின் நலன்கள், நடவடிக்கைகள் அங்குள்ள மக்களின் கொந்தளிப்புகள், ஆதரவுகள் பற்றிக்கூட இதுபோல் கேட்டறிய ஆர்வம் கொண்டதில்லை. என்னிடம் பேசும்போதெல்லாம் உன்னைப் பற்றி அவர் கேட்காமலிருந்ததில்லை” என்று தன்உடன்பிறந்தான் பரிவுப் பாசமுடன் கேட்கும்போது வீரம்மாள் நிலை கொள்ளாமல் தவிப்பாள்.

“என்னைப் பற்றியா?”ஒன்றுமே தெரியாதவள் போல் பாசாங்குடன் அண்ணனின் வாய்மூலம் செய்தி கேட்டறியத் துடிப்பாள்.

“ஆமாம், வீரம்மா! உன்னை அறிமுகப்படுத்திய நாளிலிருந்து அவர் உன்னைப் பற்றிக் கேட்டறியத் தொடங்கிவிட்டாள்.’உன் தங்கை இருப்பது இவ்வளவு காலமாகத் தனக்குத் தெரியாது என்பார்.....! என்றுஅவன் கூறிவரும்போது வீரம்மாள் குறுக்கிட்டு, சற்றே சிணுங்கியவாறு,”ஆமாம், உங்களுக்கு மட்டும் நினைக்க நேரமிருக்கிறதா, இந்த அருமைத் தங்கையை? பழையாறையை விட்டால், தஞ்சை, தஞ்சையை விட்டால், காஞ்சி, காஞ்சியை விட்டால், மதுரை, மதுரையை விட்டால் மாதக் கணக்கில் ஈழம்’ என்று கூறவும், அவன் கலக்கமுற்று, “ஆமாம், வீரம்மா! என் அருமைச் சோழதேவியை நான் அதிகம் நேசிப்பதால் உன்னைப் பற்றிய சிந்தனை இதுவரை அல்லாமலிருந்தது. இல்லை என்றால் தாய் தந்தையற்ற உனக்கு நல்ல மணவாளனைத் தேடிபிடித்து அவனிடம் ஒப்படைத்திருக்க மாட்டேனா? இளவரசர் உன்னைப் பற்றிக் கேட்டறியத் தொடங்கிய பிறகுதான் நான் உன்னைப் பற்றி கேட்பது போல, உன்நடன ஆசிரியரிடம் உன்கலை முன்னேற்றத்தைப் பற்றி அவர் கேட்டிருக்கிறார்!” என்றான்.

“ஐயோ, ஆசிரியர் என்ன சொன்னார்? வரவர, அவரைக் கண்டாலே எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. நவரசங்களையும் தாண்டி அவருடைய முகத்தில் எரிச்சல், ஆத்திரம் போன்ற புதிய ரசங்கள் கூத்தாடுகின்றன. தேவாரப்பதிகங்களுக்கு அபிநயம் செய்யம்’ முறைகளை சில வித்தியாசமான முத்திரைகளை நான் சொல்லித் தர வேண்டியிருக்கிறது. ஏதாவது சொன்னால்,’ உனக்கென்ன இளவரசர் கருணைக் கடாகூஷம்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இருக்கிறது!’என்கிறார். அவரை நீக்கிவிட்டு வேறு குருநாதரை ஏற்பாடு செய்யுங்கள் அண்ணா! என்று கூறவும்,அண்ணன் மெல்லச் சிரித்து,”வீரம்மா! நடன ஆசிரியர் மிக நல்லவர்.திறமையுடனவர். அவரை நீ ஆட்டிப் படைக்காதே! அவர் என்ன செய்வார். பாவம்! இளவரசருக்கும் அவர் மறுமொழி கூறியாக வேண்டும். உன் முன்னேற்றத்தைப் பற்றி அடிக்கடி இளவரசர் கேட்கிறார். அதனால் அவர் உன்னிடம் அப்படி நடந்து கொள்கிறார்?” என்று முத்துக்குமரன் சமாதானம் சொல்வான்.

வீரம்மாள் நினைப்பாள். “இளவரசருக்கு என் கலை முன்னேற்றத்தின் மீது அவ்வளவு அக்கறையா?”

நினைப்பே இனிக்கும்.மேனியெங்கும் சிலிர்க்கும்.

இளவரசரைச் சந்தித்துப் பேச வேண்டும் என்று ஆவல் பொங்கித் தளும்பியது. திருவாதிரை நன்னாளில் சிதம்பரம் வரும்போது எப்படியாவது அவரைச் சந்தித்துவிட வேண்டும் என்ற ஆவலுடன் இருந்தாள். தனிமையில் வாய்ப்பு ஏற்பட்டாலும் நல்லதுதான்.

இளவரசர் வரவில்லை. இளவரசரின் இளம் வயதுப் பதிப்பாக ஓர் இளைஞர் தோணித் துறையில் இறங்கி வந்தார்.அரச குடும்பத்து அதிகாரிகள் புடைசூழ, சோழர் கொடி பிடித்த வீரம் முன்செல்ல, அந்த இளைஞர் கம்பீரமாக வந்தார்.

இளவரசர் வரவில்லை. யாரிடம் கேட்பது. அந்தரங்கமாக யாரிடமாவது கேட்கக்கூடிய ஒரே தோழி முத்துவடிவுதான். அவளை விட்டால், ஆசைவிழிகளுடன் நிமிர்ந்துபார்க்கும் கன்று நாகுதான். முத்துவடிவும் நெருங்கிய தோழிதான். ஆனால் அவளிடம் இப்போது பொறாமை சிறிது சிறதாக முளைத்து வருகிறது.

அதனால் அவள் மனஇருளுக்கு வெளிச்சம் ஏற்படுத்த வீட்டுப் புழக்கடைக்குச் சென்று நாகுவிடம் வாய்விட்டுப் பேசினாள்.

“என் அருமை நாகு’என்று கன்றின் கழுத்தை மெல்ல வருட,”நாகு….நாகு..! எனக்கு ஏன் இப்படி ஒரு வேதனை ஏற்பட்டிருக்கிறது?” என்று கேட்டாள். கனிவுடன் அது விழி சாய்த்தது.

“நான் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன் முன்புபோல் நீ இல்லை” என்றது.

“நானா என்னிடமா? என்ன மாறுதலை நீ கண்டாய்?

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“இவ்வளவு நாள்காளாக நீ என்னகை கவனித்தாயா? சில நாள்களாக நீ யாருடனும் பேசாமல் உன்மத்தம் பிடித்தவர் போலிருக்கிறாய். உனக்கு என்ன வந்துவிட்டது, வீரம்மா?”

“பொல்லாத நாகு, நீ கண்டுபிடித்து விட்டாயா? எனக்கு ஏற்பட்டது போன்ற துயரம் பேறு ஒரு பெண்ணுக்கும் ஏற்பட வேண்டாம்.”

“உனக்கு என்ன குறை? இளவரசரின் கருணை விழிப்பார்வை பெற்றவிட்ட உனக்கு என்ன குறை?”

“அதனால் வந்த வினைதானே, நாகு! அவர் சோழ நாட்டின் இளவசரர். அவர் விழிப்பார்வைக்கு ஏங்குபவர்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் பேர் இருக்க, என்னிடம் அவருக்கப் பரிவு ஏற்பட்டது. நாட்டியம் கற்றுக் கொடுக்க நடன ஆசிரியரை ஏற்படுத்தினார்.”

“நீ அதிர்ஷ்டசாலிதான்.”

“இல்லை நாகு! இளவரசர் எதிரே நான் ஆடவேண்டும். அவரைச் சந்திக்க வேண்டும். திருவாதிரைத் திருநாளுக்கு அவர் தில்லை அம்பலத்திற்கு வருவார் என்று அவலுடன் காத்திருந்தேன். அன்று அவருடைய பிறந்தநாள் ஏனோ அவர் வரவில்லை!”

“ஓ! அதனால்தான் உனக்கு மணவருத்தமா? சரியாக உணவு செல்லவில்லை.யாருடனும் பேசும் பிடிக்கவில்லை. அப்படித்தானே”

“அவர் வராதது ஒருபுறமிருக்க, அவரைப்போன்ற தோற்றமுடைய இளைஞரைப் பார்த்தேன். இளவசரர் இளம்வயதினராகிவிட்டாரோ என்ற பிரமை ஏற்பட்டது.”

“இளம் பிராயத்தவரைத்தான் உனக்குப் பிடிக்குமா?”

“சீ, பொல்லாத நாகு! வயதுக்கு ஏற்றபேச்சா நீ பேசுகிறாய்?, மனம் ஒன்றிப்போவதற்கு வயது ஒரு பொருட்டா,? ஈசான சிவ பண்டிதரின் மடத்தில் இளவரசரை முதல் முதலில் சந்தித்தபோது அவர் வயது என் கண்களில் படவில்லை. அவருடைய புலமை, வீரம், விவேகம், பாசம், கம்பீரம், இவைதாம் என்கண் எதிரே தோன்றின. நாகு, ஏன் சிரிக்கிறாய்? என் செய்கை எனக்கே புரியவில்லை. அமைதியாயிருந்த என்மனத் தடாகத்தில் கவலை வட்டங்கள் எழுந்துவிட்டன.

“வயதான மூதாட்டி போல் பேசுகிறாய்!”

“எல்லாம் சில நாள்களாகத்தான், இப்போது மற்றொரு கவலை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

நாகு.அதை எப்படிச் சொல்வேன்?’

“அந்த இளைஞரால் எற்பட்ட கவலையைத்தானே சொல்கிறாய்?”

“உனக்குத் தெரியாததே கிடையாதா?”

“இந்தக் குடிலுக்கு அவன் வந்தான்.”

“அவன் என்று சொல்லாதே….அவர் அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்.”

“எல்லா விவரங்களையும் கேட்டறிந்து விட்டாயா?”

“இல்லை. நாகு! அவருடன் நான் பேசவில்லை. பேசப் பிடிக்கவில்லை. அவர் பார்வையைக் கண்டாலே எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவர் என்னுடன் பேச முயன்றால் நான் முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டேன்.”

வீரம்மாள் தன் உள்ளக்கிடக்கையை விவரிப்பதைச் சற்று நிறுத்தினாள். அவள் தோழி முத்துவடிவு அங்கே வந்தாள்.

“ஏன் பாதியிலேயே நிறுத்திவிட்டாய்? பேசு வீரம்மா பேசு!” என்றாள்.

வீரம்மாள் திடுக்கிட்டாள். நாகுவுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தவை எல்லாவற்றையும் முத்துவடிவு கேட்டிருப்பாளோ?

அங்கே மௌம் நிலவியது. முத்துவடிவே மௌத்ததைக் கலைத்தாள். “வீரம்மா, சிதம்பரம் போய்வரலாமா?” என்று கேட்டாள். அவளுக்கும் மாறுதல் தேவையாயிருந்தது. அத்தையும் வர ஆவல் தெரிவித்தாள்..

நான் எல்லாவற்றையும் கேட்டுக்கொண்டுதானிருந்தேன். உன் வீட்டிற்குஅவர் வருவதைப்பார்த்தேன்.வெளியே இரண்டு வீரர்கள் நின்று கொண்டிருந்தனர். பழையாறையிலிருந்து வருகிறவர்கள் என்னிடம் உன்னைப் பற்றி கேட்டுவிட்டே உள்ளே நுழைந்தாதர்கள். நீ அப்போதும் ஆடிக்கொண்டிருந்தாய்.சிறிது நேரம் கழித்து அந்த இளைஞர் வெளியே வந்தார்.ஏமாற்றம் அவர் முகத்தில நிலவியது”என்று அவள் கூறவும் வீரம்மாள் திடுக்கிட்டாள்.

“என் நாட்டியத்தைப பார்த்தா?அவர் யார்,உனக்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டாள்.

“எனக்குத் தெரியாது. நான் கேட்டறியவும் விரும்பவில்லை. ஆனால் சில நாள்களாக உன்னிடம் மாறுதலைப் பார்க்கிறேன்.”

“போடி கள்ளி! என்னைப் பற்றி ஏதாவது குறை சொல்லாவிட்டால்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

உனக்குப்பொழுது போகாது.எனக்கு மிக வேண்டியவள் என எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன்.”

“மிகவும் நெருங்கிய தோழியாகிய என்னிடம் நீ சிலவற்றை மறைக்கிறாய்.”

“என்னத்தைக் கண்டுவிட்டாய்?” வீரம்மாள் சீறினாள்.

“சொல்லட்டுமா? அன்று வீட்டின் பரண் மீதிருந்த பெட்டியை எடுத்தாய். அப்போது உன் தாத்தா அங்கில்லை. பொன் நகைகளைப் பூண்டு கொண்டாய். புதிய வளையல்களை அணிந்து கொண்டாய். உடுத்தியிருந்த சேலையை மாற்றி, பட்டுச் சேலையை உடுத்திக்கொண்டாய். கண்ணாடியின் முன் நின்று உன் புதிய தோற்றத்தை நீயே ரசித்தாய். வெளிவாசலுக்கு வந்தாய். யாரையே எதிர்பார்த்து நின்று கொண்டிருந்தாய்”

முத்துவடிவு சொல்லச் சொல்ல, வீரம்மாள் நாணம் மேலிட்டால், பொய்க் கோபத்துடன்,” ஆமாம் நான் என் தாயின் நகைகளை அணிந்தேன். பட்டுப் புடவையை உடுத்தினேன்.” என்று அவளை அடிக்க கையை ஓங்கினாள்.

அவள் கரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு “திருட்டுப்பெண்ணே! ஒரு பெண்ணின் இரகசியம் அவளிடம் அதிக நாள் தங்காது. யாரிடமாவது காதல் கொண்ட மங்கை ஒருத்தி செய்ததைத்தான் நீயும் செய்திருக்கிறாய். பல நூறு வருடங்களுக்கு முன்பு, ஒரு பெண் இப்படித்தான் ஒருவர் மீது மையல் கொண்டாள். அவரை நினைந்து, நினைந்து உருகினாள். நீ செய்ததையெல்லாம் அவளும் செய்தாள்.அவள் தந்தைக்கு எல்லாம் தெரிந்துவிட்டது.

“காறை பூணும் கண்ணாடி காணும்

தன் கையில் வளை குலுக்கும்

கூறை உடுக்கும் அயர்க்கும்

தன்கொவ்வைச் செவ்வாய்திருத்தும்**….”**

என்று அவள் ஒரு பாட்டே பாடிவிட்டாள்” என்றாள் முத்துவடிவு.

பிறகு வீரம்மாள் முகவாயை மெல்லப் பிடித்து, “வீரம்மாள்! இந்த பாட்டு உனக்குப் புரிகிறதா? காதல் வயப்பட்ட பெண்கள் வெளிப்படையாகச் சொல்லமாட்டார்கள். மனதிற்குள்ளேயே வைத்து உருகுவார்கள். நீயும்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அதற்கு விலக்கா? சில நாள்களாகப் பார்க்கிறேன் உயிர்த்தோழியாகிய என்னிடம் கூடச் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு மனதில் இரகசியத்தைத் தேக்கி வைத்திருக்கிறாய். காதல் நோய்வாய்ப்பட்ட அந்தப் பெண்ணோ அக்காதலன் பெயரையும், புகழையும் சொல்கிறாள். என்னிடம் ஏன் மறைக்கிறாய் வீரம்மாள்? உன் மன வேதனையை என்னிடம் சொல். உன் மனதில் கள்ளத்தமாக குடிபுகுந்தவன் யார் என்று சொல்.”

வீரம்மாள் திகைத்தாள். “அவளுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?” என்று வைத்த விழ வாங்காமல் தன் தோழியையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் விழிகளில் நீர்ப்படலம் திரையிட்டது. விழியைத் தன் வேலைத் தலைப்பால் மெல்லத் துடைத்துக்கொண்டு அவள் கரத்தை அழுத்தமாகப் பற்றி,”முத்துவடிவு! உன்னிடம் நான் ஏன் மறைக்கப் போகிறேன்? என் மனம் சலனமடைந்துவிட்டது. நான் அவரைச் சந்தித்தேன். அந்தக் கணம் முதல் அவள் என் இதயத்துடன் புகுந்து விட்டார். நான் நாட்டியக்கலையில் சிறந்து விளங்கவேண்டும் என்ற ஆவலில் நாட்டிய ஆசிரியரை அவர் அனுப்பினார்..” என்று கூறி வரும்போது முத்துவடிவு குறுக்கிட்டு,”ஓகோ! அவர் அனுப்பிய ஆசிரியர்தானா? அவர் முகமும் பார்வையும் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. நாம் இருவரும் சிதம்பரம் சென்று இன்னும் சிறந்தவரிடம் பயிலலாமே! என்றாள்.

“உன் பெற்றோர்கள் சம்மதிப்பார்களா, நாட்டியம் பயில? உன்னை மணக்கப்போகிறவருக்கு அதெல்லாம் பிடிக்குமா?” என்று வீரம்மாள் கேட்டாள்.

“ஓ! உன் சகோதரனும், அத்தையும்,பாட்டனாரும் அனுமித்துவிட்டார் என்ற துணிவில் நீ பேசுகிறாய்? உன் கைப் பிடிக்கப் போகிறவன் சம்மதிப்பானா? என்று அவள் கேட்டபோது வீரம்மாளின் மேனி சிலிர்த்தது.

“அவர்தானே நாட்டியம் பயிலுமாறு சொன்னார். ஏற்பாடு செய்தார்’ என்றாள்.

“அவர் என்றால்....யாரைச்சொல்லுகிறாய்? இளவரசர் தானே நாட்டியம் பயில ஏற்பாடு செய்தார்,? அவரைத்தான் நீ...”
என்றுதிடுக்கிட்டவள்போல் கேட்டாள் முத்துவடிவு.

தலையை அசைத்த வீரம்மாள் நாணத்தால் முத்துவடிவின் தோளில் தன் முகத்தைப் பதித்ததுக்கொண்டாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சிறிது நேரம் கழித்து முத்துவடிவு கேட்டாள்: “வீரம்மாள்! இன்று நாம் சிதம்பரத்திற்குப் போய் வருவோமா,?”

வீரம்மாளுக்கும் மகிழ்ச்சியே!

முத்துவடிவு, அத்தை செங்கமலத்தரசி, வீரம்மாள் மூன்று பேரும் சிதம்பரம் நோக்கி மாட்டு வண்டியில் பயணமானார்கள்.

நடராசர் திருக்கோயிலில் வீரம்மாள் விழிகளை அலைய விட்டாள். ஒருவேளை இளவசரர்அங்கு வந்திருப்பாரோ என்று!

சிவகங்கைக் குளத்து நீரில் காலை வைத்து, மீன்கள் பாதங்களைக் குத்தும் குறுகுறுப்பையம், சிலிர்ப்பையும் அனுபவித்தவாறு முத்துவடிவை நோக்கி, “இன்னும் சிறிது நேரம் குளக்கரையிலேயே உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கலாமா?”என்றுக் கேட்டாள்.

அத்தை கமலத்தாச்சி, தன்வயதொத்த உறவினர் ஒருத்தியுடன் சற்றுத்தள்ளி அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தாள்.

முத்துவடிவிடம் தன் உள்ளத்துணர்ச்சியைக் கொட்டி மனச்சுமையை இறக்க முயன்றாள் வீரம்மாள். சொல்லிக் கொண்டே வந்தபோது தோணித்துறையில் தான் கண்ட இனைஞனைப் பற்றியும்சொன்னாள்.

“யாராயிருக்கும்?” என்று தன்சந்தேகத்தைக் கேட்டாள். பிறகு, “அரச குடும்பத்தவரைச் சேர்ந்தவராகத்தான இருக்க வேண்டும்” என்று கூறி அந்த இளைஞனின் அங்க வடிவை சௌந்தர்யத்தை வர்ணித்தாள்.

“நான் பார்க்கவில்லையே பார்த்தால்சொல்வேன்!” என்றாள் முத்துவடிவு.

நீல வண்ணத்திரையில் வெண் பொட்டிட்டது போல, வட்ட முழுமதி வானத்திரையில் நீந்தி வந்து. தன் தண்ணொளியை எங்கும் தெளித்துக் கொண்டிருந்தது.

“இருள் இன்னும் சூழ்வதற்கு முன்பே புறப்பட்டுவிடுவோம்! என்றாள் முத்துவடிவு.

அப்போது குளக்கரையில் பரபரப்பு ஏற்பட்டது. படிக்கட்டுகளில் நான்கு பேர் இறங்கி வந்து கொண்டிருந்தனர்.

“அதோ...அவர்தானடி நான் அன்று பார்த்த அரச குடும்பத்து இனைஞன்” என்றாள், வீரம்மாள் பரபரப்புடன் எழுந்து,

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

முத்துவடிவும் எழுந்தாள். தன் ஆடையைச் சரிப்பட்டுத்திக்கொண்டு, வீரம்மாள் சுட்டிக்காட்டியவரைப் பார்த்தவடன் முத்துவடிவும் திடுக்கிட்டாள். அங்கு வந்து கொண்டிருந்தவர்....அந்த இளமை கொஞ்சும் வீரன், இராசேந்திர சோழனின் இளைய மகன்.

4

பாசமும் உரிமையும்

பழையாறை பெருநகரம் வழக்கத்தை விடக் கலகலப்பு மிகுந்து திகழ்ந்தது.

தஞ்சையினின்று இராசராச சோழ தேவர் பழையாறைக்கு வருகை தரவிருந்தார். பழையாறைக்கு அவர் வந்து பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அரச குலந்தவர்கள் தஞ்சைக்குச் சென்றே சக்கரவர்த்தியைக் கண்டு வணங்கி வந்தனர். இரண்டாண்டுகளாக இளவசரர் இராசேந்திர சோழா மாளிகையில் தங்கியருக்கும்போது, அதிகாரிகள் பழையாறைக்கு வந்து ஆணைகளைப் பெற்று வந்தனர். சோழ சக்ககரவர்த்திகளோடு இணைந்து இளவசரர் இராசேந்திரனும் ஆணைகள் பிறப்பிபத்தமையால் ஆட்சி முறை தேக்கமின்றி நடைபெற்றது.

சக்கரவர்த்திகள் பழையாறைக்கு வந்ததில் மக்கள் குதூகலமைடந்தனர். பட்டீச்சவசரம், நந்திபுர விண்ணகரம், திருச்சசத்திமுற்றம் கோயில்களில் சிறப்புப் பூஜைகள் செய்யப்பபட்டன.

பழையாறை அரண்மனையில் முக்கியமாக சோழர் குலத்தவர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர்.

சோழப் பேரரசரின் பட்டத்து அரசியாகத் திகழ்ந்த லோக மாதேவியார் இரண்டாண்டுகளுக்க முன்பு இறைவன் திருவடியை அடைந்த பிறகு. இராசராசர் பழையாறை மாளிக்கு வருவது அரிதாயிற்று. தேவியர் பதினொருவரில் பஞ்சனமாதேவியாரைத்தவிர மற்றவர்களை இழந்த துயாரத்தை இராசராசர் எவ்வாறு தாங்கினார் என்பதே பேரதிசயம்.

பழுவேட்டரையர் திருமகளான பஞ்சன்மாதேவி முதுமைப் பருவத்திலும், சக்கரவர்த்திகளின் அருகே இருந்து குறிப்பறிந்து பணிவிடைகள் செய்துவந்தார்.

மதுராந்தகன் என்ற திருப்பெயர் கொண்ட இராசேந்திரனைத் திருவயிறு

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வாய்த்த வானனவன் மாதெவிக்குப் பிறகு மதுராந்தகனை வளர்க்கும் பெரும் பொறுப்பை இளையபிராட்டியர் குந்தவ்வை தேவியாரும் இராஜமாதமா செம்பியன்மாதேவியாரும் ஏற்றியிருந்தனர். செம்பியன் மாதேவியாருக்குப் பிறகு இராசேந்திரன் மீது அதிக அன்பு செலுத்தியவர், இளைய பிராட்டியர்தான்.

இராசராச சோழ தேவரின் அபிமானத்தை மிகவும் பெற்ற பஞ்சன்மாததேவியார் மதுராந்தகனிடம் அதிக அன்புசெலுத்தினார். வெற்றிறமாலை சூடிப் பெரும் நிதியத்துடன் தஞ்சைக்கு வரும் மதுராந்தகனைக் கோடை வாசலில் வரவேற்க, சக்கரவர்த்திகளுடன் வருவாள்.பழுவேட்டயைர் குலத்தின் தொடர்பு சோழர் குலத்துடன் மேலும் வலுவடைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் சோழ அரசி நடந்து கொண்டார் என்றும் சொல்லாம். ஆனால் மதுராந்தகனுக்கு இளவரசரர் பட்டம் சூட்டப்பபடும் போது, தன் உறவுப்பெண் பழுவேட்டரையர் குலமங்ககை நல்லாள் இளவரசியாக அமார்வாள் என்று எதிர்பார்த்தது நடைபெறவில்லை என்றாலும், சோழ அரசி பஞ்சவன்மாதேவி மதுராந்தகனிடம் அன்பையும், பாசத்தையும் குறைக்கவில்லை.

தன் தந்தையுடன் இராசேந்திரன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அருகிலிருந்து பார்க்கும் பஞ்சவன் மாதேவிக்கு, ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு விளங்கிய அருள்மொழிவர்மரின் அழகிய வடிவமே கண்முன் நிற்கும்.

கண்ணேறு பட்டுவிடப் போகிறது என்ற கவலையயுடன்,"இராசேந்திரன் நீடூழி வாழ வேண்டும்" என்று இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்து கொள்வாள். சக்கரவர்த்திகளுடன் தலயாத்திரை செய்து திருக்கோயில்களிலுள்ள இறைவனையும், இறைவியையும் வணங்கும்போது இராசேந்திரன் பெரும் புகழும்,நலமும் பெற்றத்திகழ வேண்டிக்கொள்வாள்.

அண்மைக்காலத்தில் தஞ்சை மாநகருக்கு இராசேந்திரன் வரவில்லை என்பதை பஞ்சன்மாதேவி உணர்ந்திருந்தாள்.

துளிர் விடும் மரங்களில் இலைகள் சருகுகளாகி உதிர்வது போல் எவ்வளவு சம்பவங்கள்! அவற்றை நினைத்துப் பார்ப்பதில் அவளுக்குத் தனி இன்பம். மாளிகை நந்தனவனத்தில் சக்கரவர்த்திகளுடன் காலையிலும் மாலையிலும் உலவச் செல்லும்போது நடந்த நிகழ்ச்சிகளை மீண்டும் நினைவுபடுத்தி, அவற்றை அரசருடன்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பகிர்ந்துகொள்வதில் அவளுக்குத் தனி மகிழ்ச்சி.

சில வேளைகளில் மலர்ந்த நினவுகளின் இன்ப நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு அரசர் குழந்தைபோல் நகைப்பார். அவரை ஒருமுறை பஞ்சவன்மாதேவி உற்று நோக்குவாள். முத்தாரத்தில் கோக்கப்பட்ட முத்தைப்போல் உதிராத பற்கள், தன்பற்கள்! நினைக்கவெ வெட்கமாக இருக்கும்.

இராசேந்திரன் ஆதிரைத் திருவிழாவிற்கு வருவான் என சக்கரவர்த்தி எண்ணியிருந்தார். ஆனால் பஞ்சன்மாதேவிக்கு கிடைத்த செய்திகள் கவலை அளிப்பவனாக இருந்தன. சக்ககரவர்திகளிடம் எப்பபடிச் சொல்வது என்ற அச்சமும் இருந்தது. பழையாறை மாளிகைக்கு வந்து தங்கும் இராசேந்திரன் தஞ்சைக்கு ஏன் வரவில்லை? இந்த கேள்வி அவள் உள்ளத்தில் எழுந்து எழுந்து அலைமோதியது. இராசேந்திரன் உள்ளத்திலிருப்பதை அறிய பஞ்சன்மாதேவி பல விதங்களில் முயன்றாள்.

பாட்டியைப் பார்க்க ஒரு நாள் இராசேந்திரன் மகள் அருள்மொழி நங்கை

வந்திருந்தாள்.இராசராசருக்குப் பெயர்த்தி அருள்மொழி நங்கையிடம் அளவு கடந்த பாசம், அருள்மொழி நங்கையை ஆசையுடன் வரவேற்று, கட்டியணைத்து, உச்சிமுகர்ந்து, முதுகுவருடி, திருஷ்டி கழித்து,”நங்கை, பாட்டிக்கு என்ன கொண்டு வந்திருக்கிறாய்?”என்று ஆசையுடன் கேட்டாள்.

கன்னங்குழியச் சிரித்த நங்கை தான்கொண்டு வந்திருக்நத தந்தப்பெட்டியைப் பாட்டியிடம் தந்து வணங்கி எழுந்தாள்.

பெட்டியைத் திறந்து பார்த்த பஞ்சன்மாதேவி இரத்தினப்பதக்கம் கோக்கப்பட்ட இரத்தின மாலையைக் கண்டு வியப்புடன் அவளை நோக்க, ”பாட்டி இந்த முத்து மாலையைத் தங்களிடம் தந்து வணங்கி ஆசி பெற்று வருமாறு தந்தை கூறினார்” என்றாள்.

முத்துமாலையக் கையிலெடுத்து அதன் ஒளியில் சற்று நேரம் தன்னை மறந்திருந்த பஞ்சவன்மாதேவி அந்த முத்துமாலையைப் பற்றிக் கேட்டறியலானள்.

இராசேந்திரனின் இரு மகள்களுள் ஒருத்தியான அருள்மொழி நங்கை நாட்டு நடப்பையும் நன்றாகஅறிந்தவள்.

சில நாட்களுக்கு முன்பு மதுரையின்று வந்த பரிசப் பொருள்களுள் அந்த முத்துமாலையும் ஒன்று என்றும், தன் தந்தை இராசேந்திர சோழ தேவர்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அந்த முத்துமாலையைப் பாட்டிக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பயதோடு உடனே கொண்டு சேர்த்துவிடுமாறும் கூறியதாக அவள் தெரிவித்தாள்.

“என் செல்வமே, என்னிடம் உன் தந்தைக்கு உள்ள அன்பும், மரியாதையும் இந்த முத்துமாலை பரிசாகக் கிடைகக்ப பெறாமலேயே நான் அறிவேன். ஆனால் உன் தந்தையே நேரே வந்து இதைக் கொடுத்திருந்தால் நான் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பேன்” என்று கூறியவுடன், நங்கை வியப்புடன் நிமிர்ந்து பார்த்து,”பாட்டி தங்களைச் சந்தித்து நேரே அளிக்க நான் ஆசைப்பட்டேன், தந்தையிடம் அனுமதி பெற்றேன். அவர் வருவதற்கு நாளாகலாம் என்பதோடு தங்களையும் பாட்டனாரையும் கண்டு வாழத்துப்பெற நான் வந்தேன்” என்றாள்.

பெயர்த்தியின் சாமர்த்தியமான பேச்சை ரசித்த பஞ்சவன்மாதேவி, சட்டென்று,”உன் தந்தை தஞ்சைக்கு வந்து நாள்கள் பல ஆகின்றன என்பது உனக்குத் தெரியுமா? அவன் ஏன் வருவதில்லை?” என்று கேட்டாள்.

“தங்களுக்குத் தெரியாதா, தந்தைக்கு அதிகப் பணி. பழையாறையில் மட்டும் அவர் எங்கே தங்குகிறார்? வடக்கே காஞ்சிமாநகரம் சென்றிருந்தார். அதற்கும் வடக்கே காளத்திக்கும் சென்றார்.”என்றாள்.

“காளத்திற்கு எதற்காகச் சென்றான்?”

“பாட்டி தந்தை இப்பொழுது நடனம், சிற்பம், சித்தரம் என்று ஓயாமல் அறிஞர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய

சிற்பியை மாளிகைக்கு அழைத்துப் பேசுகிறார். பெரிய கோயிலின் திருச்சுற்றில் வர்ணச் சித்திரங்களைத் தீட்டிய ஓவியருடனும் கலந்தாலோசிக்கப் போகிறாராம். கோயில் மேல் மாடத்தில் நடனக் கலை தொடர்பான சிற்பங்களைப் படைத்தவர்களுடன் கலந்து பேசப் போகிறாராம்…”என்று சொல்லிக்கொண்டே வந்த அருள்மொழி நங்கையை நோக்கி,” சரி,காளத்திக்கு எதற்காகச் சென்று வந்தான்?” என்று கேட்டார் அரசியார்.

“நடனமங்கயரை அழைத்துவர”

“எதற்காக நடன மங்கையர்?தஞ்சையில் இல்லாதவர்களா?”

“எனக்குத் தெரியவில்லை பாட்டி! சிற்பிகளும் அதிகாரிகளும்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பேசிக்கொள்வதைப் பார்த்தால் தந்தை, மிகப்பெரிய திட்டம் ஒன்றில் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்று தோன்றுகிறது.”

“என்ன திட்டம்?”

“என்னவென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பெரியவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது தந்தை அழைத்தால் தவிர நான் அங்கே இருப்பதில்லை.முதல் அமைச்சர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது நான் அந்த இடத்தில் இருப்பதில்லை. அதனால் முழுச் செய்தியும் அறிய எனக்கு வாய்ப்பில்லை. பாட்டி..!”

“நல்ல பழக்கம்தான். படை எடுப்பதற்கு முன்புதான் திட்டமிடுவது வழக்கம். அமைதி நிலவும் காலத்தில் அறிஞர்களுடன் திட்டமிடுகிறானே, எதற்காக என்று தெரிந்து கொள்ளும் ஆசையால் கேட்டேன், நங்கை! சக்கரவர்த்திகளுக்குத் தெரியாமல் போகப் போகிறதா?அப்பொழுது நான் அவரிடத்தில் தெரிந்து கொள்கிறேன்.’ என்று கூறிய பஞ்சவன்மாதேவி, பேச்சை வேறு திசையில் மாற்ற விரும்பி,”நங்கை, குந்தவ்வை தேவியார் நலமாக இருக்கிறாரா, உன் தந்தையின் அத்தை அவர்கள் என்பது உனக்குத் தெரியுமா? நீ சென்று பார்ப்பதுண்டா?” என்று கேட்டாள்.

முகமலர்ச்சியுடன்,” இளையபிராட்டியாரைப் பார்க்காத நாளெல்லாம் பிறவாத நாள், பாட்டி! இங்கே புறப்பட்டு வருவதற்கு முன்பு போய்ப் பார்த்து வணங்கி வந்தேன்” என்றாள் நங்கை.

“என்ன சொன்னார்கள்?”

“தங்களுக்கும், பாட்டனாருக்கும் தன் ஆசியைத் தெரிவிக்கச் சொன்னார்கள். நலம் கேட்டு வந்து சொல்லச்சொன்னார்கள். அவர்களால் நகர முடியவில்லை. படுத்த படுக்கையாக இருக்கிறார்கள். அதனால் தஞ்சைக்கு வர முடியவில்லை என்பதையும் தெரிவிக்கச் சொன்னார்கள்.

அருள்மொழி நங்கை கூறியது கேட்டு, திடுக்கிட்ட பஞ்சவன்மாதேவி,”என்ன? குந்தவ்வை உடல் நலமில்லாமல் இருக்கிறரா? பழையாறையிலிருந்து எந்தச் செய்தியும் வருவதில்லை. உன் பாட்டனார் சோழ நாட்டின் சக்கரவர்த்தியாக இன்றளவும் இருக்கிறார் என்பதை மறந்துவிட்டார்களா?” என்று சற்றுக் கோபத்துடன் கூறினாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பஞ்சவன்மாதேவி, அருள்மொழி நங்கையையும் அழைத்துக்கொண்டு, சக்கரவர்த்திகளிடம் சென்றாள்.

பாட்டியார் பஞ்சவன்மாதேவியின் கம்பீரத்தை அருள்மொழி அறிவாள். தள்ளாமை மிகுந்த நிலையில் தன் தோளில் கரம் வைத்து நடந்து வர, சக்கரவர்த்திகளின் இருப்பிடத்தை இருவரும் அடைந்தார்கள். அந்தப் பிடியில்தான் என்ன மென்மையான அழுத்தம்?

சோழ சக்கரவர்த்தி இராசகேசரி இராசராச சோழ தேவர், அரசி பஞ்சவன்மாதேவியுடனும் மற்ற பரிவாரங்களுடனும் காவிரி உட்பட, புனிதமான ஐந்து ஆறுகளையும் கடந்து பழைமை வாய்ந்த பழையாறை நகரை வந்தடைந்தனர்.

படைவீரர்கள் தங்கியிருக்கும் படையூர்களில் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டிருந்த வீரர்கள் சக்கரவர்த்திகளைத் தரிசனம் செய்ய நகரின் எல்லையிலேயே கூடிவிட்டார்கள்.

பழையாறை நகரின் வீதிகள் புதுப்பொலிவுடன் திகழ்ந்தன. புத்தாடை அணிந்த மாதர்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்துடன் சாலையின் இருபுறமும் கூப்பிய கரங்களுடன் கூடி நின்றார்கள்.

பயிர் நிலங்களில் அறுவடை முடிந்து அடுத்து விதை விட ஆயத்தமாக இருந்தார்கள். மக்கள் வளமுடன் வாழ்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் இல்லமும் உடுத்திய உடைகளும் பொலிவான தோற்றமும் புலப்படுத்தின.

தேரில் வரும்போது இருபுறமும் அவர் பார்த்த காட்சிகளால் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியால் அவரிடம் புதுத்தெம்பு ஏற்பட்டது. தன் புதல்வன் இளவரசன் இராசேந்திரனைப் பற்றிப் புதிதாக எழுந்த கவலை மறைந்தது.

பழையாறை மாளிகையில் அவர் இளைப்பாறியபோது ஒவ்வோர் அதிகாரியாக வந்து வணங்கிச் சென்றனர். அவர்களைப் பெயரிட்டு, பட்டப் பெயரிட்டு, அழைத்து அவர்களுடைய குடும்ப நலன்களைப் கேட்டறிந்த அவரது நினைவாற்றல், பெருந்தன்மை அனைவரையும் பிரமிக்க வைத்தது.

“தேவி, உன் மகன் வருவதை எதிர்பார்த்து எதிர்பார்த்து என் கண்கள் பூத்துவிட்டன” என்று கவலையுடன் தெரிவத்தார், சக்கரவர்த்தி.

பஞ்சவன்மாதேவியும் எதிர்பாத்திருப்பது, அவளுடைய

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பார்வையினின்று புலப்பட்டது.

“வந்துவிடுவான்…..” என்று இரு வார்த்தைகளைக் கூறுவதற்குள் அவள் குரல் தழுதழுத்தது.

அன்று மாலை பட்டீச்சவரம் கோயிலுக்குப் புறப்படுவதற்கு முன்பு இராசேந்திரன் வருகையை எதிர்பார்த்திருந்த சோழ சக்கரவாத்திகளிடம் ஓர் அதிகாரி வந்து வணங்கித் தெரிவித்த செய்தியிலிருந்து, கொள்ளிடம் வடகரைப் பகுதிகளுக்குச் சென்ற இளவரசர் இராசேந்திரன் இன்னும் பழையாறைக்கு வரவில்லை என்பது தெரிந்தது.

இராசராசசோழதேவர் பெருமூச்சு விட்டார். தன் மகனைச் சந்தித்துப் பேசும் வரை பழையாறையில் தங்கியருப்பது என்று முடிவு செய்தார். தஞ்சைக்கு ஏன் திரும்பவேண்டும்? அப்படி ஓர் எண்ணமும் எழுந்தது. இளையபிராட்டியர் குந்தவ்வைதேவியார் தன் சகோதரனும் சோழ சாம்ராஜ்ய சக்கரவர்த்தியுமான இராசராசனைக் காண வந்தார். முதுமையுடன் நோயின் பிடியில் மெலிந்த தோற்றத்துடன் கூடிய குந்தவ்வை மெல்ல நடந்து வந்து, கண்ணீர் மல்க அவரைத் தழுவிக்கொண்டாள்.

“நலமா, நலமா” என்று இருவரும் ஒருவரையொருவர் கேட்காமலயே விழிகள் பேசிக்கொண்டன.

இராசேந்திரனைப் பற்றிப் பேச்சு திரும்பியபோது, “தம்பி!”என்றழைத்த இளையபிராட்டியின் குரலில் சோகம் ததும்பி நின்றது.

“திக்கெட்டும் புலிக்கொடி பறக்க அரசோச்சும் சக்கரவர்த்திகளாயிருந்தாலும் என்றும் இராசராசன் என் இளவல்தானே!” எனக்கு அன்பான அருள்மொழிவர்மர்தானே” என்று கூறியபோது உணர்ச்சி மிகுதியால் அவள் குரல் தழுதழுத்தது.

இராசராசனால் ஏதும் பேசமுடியவில்லை. தலையை மெல்ல அசைத்து, இளைய பிராட்டியின் திருக்கரத்தைச் சேர்த்துப் பிடித்தார்.

“சக்கரவர்த்திகளை உரிமையுடன் ‘தம்பி’ என்றழைக்கிறேன். ஆனால் சோழ சக்கரவர்த்திகளுக்கு இணையாக உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்து ஆட்சி நடத்தும் இராசேந்திரனை,நான் வளர்த்த இராசேந்திரனை உரிடையுடன் அழைக்க முடியவில்லையே?” அவன் மனதில் ஏதோ கோபம் பதுங்கி நிற்கிறது. அதை வெளிப்படுத்தாமல் அவன் மறைமுகமாகச் செயலாற்றுகிறான். என்னைச் சந்தித்து ஓராண்டிற்கு

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மேலாகிறது. இன்னும் அவன் இளம்பருவத்தினனா, நான் அவனை அதட்டிக் கேட்க? ஐந்து குழந்தைகளுக்கு மேல்பெற்றெடுத்த தந்தை என்ற பெரும் இடத்தில் நிற்கும் அவனை, என் வாழ்நாளில்" டேய் மதுரா, என்ன காரியம் செய்கிறாய், என்று கேட்கமுடியுமா?" என்று சொல்லி வரும்போது அவளுடைய கம்பீரமான குரல் உடைந்து சிதறிச் சிறுசிறு வார்த்தைகளாக வந்தது.

தன் சகோதரி இராசேந்திரனை உருவாக்கிய இளையபிராட்டி கூறுவதைக் கேட்டு சோழச் சக்கரவர்த்தி மிகவும் துடிதுடித்துப்போனார்.

5

கன்னியும் களிறும்

பௌர்ணமி கழித்து இரண்டாம் நாள், சந்திரோதயம் கீழ்வானில் சற்று மெல்லவே நிகழந்தது. புழக்கடைத் தோட்டத்து மூங்கில் படல் அருகே அமர்ந்து நேரம்போவது தெரியாமல் கீழ்வானை நோக்கியிருந்தாள் வீரம்மாள்.

தோட்டத்து மரக்கிளைகளில் ஓய்வுடன் ஒண்டிக் கொண்ட பறவை இனங்கள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டன. வானில் திரிந்து வந்த தங்கள் அனுபவத்தையும் வேடர்கள் கரங்களில் சிக்காது வந்த திறமையையும் அவை பேசிக்கொண்டனவா?

குஞ்சுகளுக்கு இரை கொடுத்துக் குதுகலிக்கும் தாய்ப் பறவையும், காதல் அரவணைப்பில் சேர்ந்து கலவிக்கொண்டிருக்கும் இரட்டைக் குருவிகளும் அங்கே இருளில் அமர்ந்திருக்கும் வீரம்மாளைக் கவனிக்கவில்லை.

சந்தடியின்றி மெல்ல வந்த முத்துவடிவு வீரம்மாளைத் திடுக்கிட வைக்க எண்ணி, பின்புறமாக அவள் விழிகளைப் பொத்தினாள்.

"ச்.....கையை எடுடி வடிவு...." என்று பொய்க் கோபத்துடன் முத்துவடிவின் கரத்தை நகர்த்திய வீரம்மாள். "விளையாடுவதற்கு உனக்கு வேளை போது தெரிவதில்லை" என்றாள்.

"அதிருக்கட்டும், நான்தான் உன் கண்ணைப் பொத்தினேன் என்று எப்படித் தெரிந்துகொண்டாய்"என்று முத்துவடிவு கேட்டாள். வெளிச்சம் பரவும்முன் அடர்ந்திருந்த அந்த இருளிலும் வியப்பு முகத்தில்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

நிறைந்திருந்தது தெரிந்தது.

“உன்னைத்தவிர இந்த நேரத்திலும் என்னைத் தேடி வருவதற்கு உற்றதோழி யார்?” வீரம்மாள் குரலிலி ஏக்கம் இருந்தது.

“இரண்டு தினங்களாக நான் உன்னைக் கவனித்து வருகிறேன்.பிரமை பிடித்தவள் போலிருக்கிறாய்., என்னிடம் சொல்ல உனக்கு இன்னும் மனம் வரவில்லையா?” முத்துவடிவு கேட்டாள்.

முழுவட்டத்தில் கீற்றளவுக்குக் குறைந்த வெண்மதி கீழ்த்திசையில் மெல்லத்தரைகாட்டி சந்தன வண்ணத்தைப் பரப்பிக்கொண்டிருந்தது.

முத்துவடிவின் தோள்களைப் தொட்டு, குரல் தழுதழுக்க, “வடிவு தெரிந்துகொண்டே பேசுகிறாயா? என்னைச் சோதனை செய்வதுதான் உன் விருப்பமா?” என்றுக்கேட்டாள்.

“ஆழ்கடல் போன்ற உன் மனதை என்னால் எளிதில் அறிய முடியவில்லை. சிதம்பரம் சென்று வந்ததிலிருந்து தான் இப்படி இருக்கிறாய்” வடிவு அவள் மனதை அறிய முயன்றாள்.

“நீயே சொல் அன்று என்ன நடந்தது!அதை நினைத்துப்பார்”-இப்போது வீரம்மாளின் குரலில் அழுத்தம் இருந்தது.

“ஆமாம்! அன்று சிவகங்கைக் குளக்கரையில் உன் பாட்டி சற்றுத் தொலைவில் உட்கார்ந்து ஊர்க்கதை பேசிக்கொண்டிருந்தாள். அகல் விளக்கின் வெளிச்சத்தைத் தவிர வேறு ஒளி இல்லை. அங்கே, யாரோ சிலர் வேகமாகப் படிக்கட்டுகளில் இறங்கி வந்து கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து, நான் சற்று திகைத்தேன். பரபரப்புடன் நீ எழுந்தாய். வந்தவர்களிடையே அந்த இளைஞன் இருந்தான்”என்று பேசிக்கொண்டு சென்றவனை வீரம்மமாள் குறுக்கிட்டு, “முத்துவடிவு! அப்போது நான் சற்று விலகி நின்றேன். உனக்கும் எனக்கும் இடைவெளி ஏற்பட்டது. அவன் இவன் என்று இனி சொல்லாதே முத்துவடிவு அவர் இராசேந்திர சோழரின் மகன். அரசகுமாரன் என்று பிறகுதான் தெரிந்தது. அவர் என் அருகே வந்து, ”வீரம்மாள்! உன் நடனத் திறமையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டேன். உன் வீட்டிற்கே வந்து நடன ஆசிரியர் நடனம் கற்ப்பிக்கிறாராம். நீ ஆடவதைப் பார்க்கவேண்டும்” என்றார். இன்னும் என்னென்னவோ கூறினார்.பேசிக் கொண்டே என் கரங்களைச் சட்டென்று பற்ற முயன்றார்.நான் பயத்துடன் மேலும் விலகி படிக்கட்டுகளில் ஏறி ஓடத் தொடங்கினேன்.”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“ஆமாம்!இவை எல்லாம் கணப்பொழுதில் நிகழ்ந்துவிட்டன. நானும் உன்னைப் பின்தொடர்ந்தேன். குளத்தைச் சுற்றிக் கட்டிப்பட்டிருந்த மண்டபம் ஓடுவதற்கு வசதியாக இருந்தது. மக்கள் நடமாட்டமில்லை. கீழ்ப்பக்கப்படிக்கட்டுகளிலிருந்து குளக்கரை நுழைவிடம் வந்தபிறகு நீதான் நின்றாய்….”

“முத்துவடிவு, நான் ஏன் அப்படி ஓடி வந்தேன் என்று உனக்குத் தெரியுமா? அவர் பார்வை எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. முன்பின்அறியாத என்னை அவர் கரம் தொட்டிழுக்கப் பார்த்தது சரியா? வடிவு, நீ சொல்! நீயும் என்னைத் தொடர்ந்து வந்தாயோ, நான் பிழைத்தேனோ?”

“வீரம்மாள்! நீ மிகத் துணிவுடையவள் என்று எண்ணியிருந்தேன். ஆனால், நீ பயந்து ஓடி வந்தது….”

“சீ! என்ன பேசுகிறாய்? வந்தவர் இளவரசரின் மகன். அவர் கண்களில் ஒருவித பசி இருப்பது தெரிந்தது. முன்பின் அறியாத அவர், என் நாட்டியத்தைப் புகழ்வதற்கு அந்த நேரம், அந்த இடம்தானாகிடைத்தது?”

“இளவரசரின் மகன் என்று எவ்வாறு தெரிந்து கொண்டாய்?”

“நீ தானே பிறகு சொன்னாய்…..மறந்துவிட்டாயா?”

“அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு இரண்டு நாள்கள் ஓடி விட்டனவே இன்னும் ஏன் பிரமை பிடித்தவள் போல் இருக்கிறாய்?”

முத்துவடிவின் கரத்தை அழுத்தமாகப் பிடித்துக்கொண்ட வீரம்மாள், ”முத்துவடிவு, நாம் எங்காவது சில நாள்களுக்குக் கண் மறைவாகப் போய்விடலாமா? என் உடன்பிறந்தான் வந்து விட்டால் எந்த பயமுமில்லை. அவர் எப்போது வரப்போகிறார் என்று தெரியவில்லை”என்று அச்சம் கலந்த குரலில் பேசினாள் வீரம்மாள்.

“ஓகோ! உன் அண்ணன் வந்தால், அவருடன் இளவரசரும் வருவார்….. அதற்காகத்தானே, அப்படித்தானே? என்று வடிவு கேட்கவும், அவள் கன்னத்தை மெதுவாகத் தட்டி, “வடிவு, அதுவும் ஒரு காரணம்,நான் என் சகோதரரிடம் நடந்தவற்றைக் கூற வேண்டும்.அப்போதுதான் அவர்தக்க முடிவு எடுப்பார்.”

“ஏன், உன் பாட்டனாரிடம் சொல்லலாமே?”

“ஓ! வேண்டாம், வேண்டாம். அவர் உடனே வாளை எடுத்துக்கொண்டு,

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

’என் பெயர்த்தியின் கரத்தைத் தொட முயன்றவன் யார்?” என்று புறப்பட்டு விடுவார். அது மட்டுமல்ல வடிவு, அன்று குளக்கரையில் பார்த்த இளவரசரின் திருக்குமாரன் வீட்டிற்கே வந்து விட்டார்” என்றக் கூறி நிறுத்தினாள்.

“வீட்டிற்கா?எனக்குத் தெரியாதே” – வடிவு சற்றுக் கவலையுடன் கேட்டாள்.

“நேற்று முன்தினம். காலையில் படுக்கையை விட்டு எழும்போதே சோர்வாக இருந்தது. ஆற்றுக்குத் குளிக்கச்செல்லப் பிடிக்கவில்லை. உன்னையும் காணோம்.வீட்டுக்கேணியில் நீர் சேந்திக் குளித்து விட்டு, வெயிலில் கூந்தலைக் காய வைத்துக் கொண்டு இருந்தேன். பச்சைக் கிளியொன்று பறந்து வந்து கிளையொன்றில் உட்கார்ந்தது. யாரையோ அழைத்தது. எங்கிருந்தோ மற்றொரு வண்ணக்கிளி வந்து அமர்ந்தது. இரண்டு கிளிகளும் எலுமிச்சை மரத்தில் ஊஞ்சலாடிக்கொண்டிருந்தன. எனக்கும் அதுபோல் சுறுசுறுப்பாக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று தோன்றியது. கூடத்திற்கு வந்தேன். தாத்தா எங்கோ சென்றிருந்தார். அத்தையும் வேறு வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். சதங்கையை எடுத்தணிந்துக் கொண்டேன். எளிதாக் ஆடச் சேலையை எடுத்துச் செருகிக் கொண்டேன்…”

அன்று ஆசிரியர் வரும் நாள், முன்தினம் அவருக்கும், அவளுக்கும் கருத்து வேற்றுமை. திருநாவுக்கரசரின் தோவரப்பதிகம் ஒன்றைப் கற்றுக் கொடுக்கத் தொடங்கினார்.

அவருக்குக் குரல் வளம் கிடையாது. அவர் பாடுவார்: அல்லது அவளே பாடிக்கொண்டு ஆடுவாள். அல்லது வடிவு பாடுவாள். இருவருக்கும் நல்ல குரல் வளம்.

“மாதர் பிறை கன்னியானை…”

பாடலை ஒருமுறைஆசிரியர் பாடினார். அவர் குரல் வீரம்மாளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. மனதும் சரியாயில்லை. உடல் வளைய மறுத்தது. விழிகளில் ததும்பியிருந்த சோகம் பாடலுக்கு ஏற்ற பாவ உணர்ச்சிகளை வெளியிட மறுத்தது.

வீரம்மாள் ஆடாது கம்பம் போல் நின்றாள். பிறகு,

“ஆசிரியரே, மாதர் பிறைக் கண்ணி என்றால் என்ன பொருள்?” என்று கேட்டாள். “பொருள் என்ன? நான் தெலுங்கிலா பாடுகிறேன்?”என்று

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அவர் எரிச்சலுடன் கேட்டார்.

அந்த மன நிலையில் வீரம்மாள் கடுமையாக மறுமொழி கூற விரும்பினாள்.

“எனக்குத் தெலுங்கும் தெரியும். வடக்கே இரட்டபாடியில் பல ஆண்டுகள் தங்கியிருந்த என் சகோதரர் தான்கற்றதை எனக்கும் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார்.ஆசிரியர் ஐயா, நான் கேட்டது,’மாதர் பிறை கண்ணியான்’ என்று கூறுகிறீர்களே, மாதர் என்றால் என்னபொருள் - பிறை என்பதற்கு எப்படி அபிநயிப்பது என்று கேட்கிறேன்” என்றாள். வார்த்தைகள் கொப்பளித்து வந்தன.

ஆசரியர் எரிச்சலுடன் ”நான் குரு. குரு சொல்வதுபோல் ஆடுவதுதான் அழகு” என்றார். வீரம்மாள் அவரைச் சுட்டெரிப்பதுபோல் பார்த்தாள். கருமை முகத்தில் பரவிய செம்மை, சாம்பலிடையே பளிச்சிடும் நெருப்பைப் போல் மினுமினுத்தது.

“உங்களுக்கும் தெரியாது நான் சொல்வதையும் கேட்கமாட்டீர்கள், வீட்டிற்கே சென்று மற்றவர்களிடம் கேட்டறிந்து வாருங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டுப் பாதச் சலங்கையை அவிழ்க்க முற்பட்டவளை “ஆ…..ஆ….

கூடாது கூடாது, அப்படிச் செய்யக் கூடாது” என்று தடுத்து நிறுத்தினான், அந்த இளைஞன்.

“குருவிடம் கோபிக்காதே வீரம்மமா? கோபம், ஆத்திரம் சீற்றம் இவற்றிற்கு ஒரு பொருள் என்று கூறிவிட முடியாது. உன் விழிகள் அத்தனை உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. எனக்குத் தெரிந்ததை நான் சொல்லட்டுமா? எங்கே, அந்தப் பாட்டை ஒரு முறை பாடு.:

வீரம்மாள் திடுக்கிட்டு அதிர்ச்சியுடன் அந்தக் குரலுக்கு உரியவரை நோக்கினாள்.

இராசேந்திர சோழரின் திருமகன் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தான். படகுத் துறையில் சற்றுத் தொலைவில் பார்த்த அதே தோற்றம். சிவகங்கைக் குளக்கரையில் தன்னைப் பீதியடையச் செய்த அதே உருவம்.

இப்போது மிக அருகே வீட்டிற்குள்ளேயே அவன் வந்திருக்கும் சூழ்நிலை சரியலில்லையே! யாரைக்கேட்டுக் கொண்டு உள்ளே

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

நுழைந்தான்?

அரசகுமாரனல்லவா? யாரைக் கேட்கவேண்டும், இருந்தாலும், பண்பாடு என்று ஒன்று இருக்கிறதே! உள்ளே வருவதற்கு முன் சொல்லிவிட்டு, “வரலாமா?” என்று கேட்டுவிட்டு வருவதுதானே முறை?

இளவரசன் சிரிக்கிறான். போதை குமிழியடும் சிரிப்பு.

“வீரம்மா!”ஏன் திகைத்து நின்றுவிட்டாய்? என்னைஎதிர்பார்க்கவில்லை அல்லவா? உன் வீட்டிற்கு வருவதாக நான் அன்றே உன்னிடம் சொல்ல விரும்பி குளக்கரைக்கு வந்தேன். என்னைக் கண்டவுடன் ஏன் அவ்வாறு ஓடினாய்? அச்சமா, கூச்சமா? என்னைப் பற்றித் தவறாக யாராவது என் செவிகளில் படுமாறு சொன்னார்களா? வீரம்மா பேசு. பேசு – நான் கேட்டதற்கு மறுமொழி சொல்லு. அந்தப் பதிகத்தை மீண்டும் பாடு!” என்றான்.

அரசகுமாரன் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே வீரம்மாள் பயந்தெளிந்தாள். அதிர்ச்சியிலிருந்து மீண்டாள். அரசகுமாரனை நோக்கிய யார் நீ”’ என்று கேட்டபதுபோல் புருவத்தை உயர்த்தினாள். தாழ்த்தினாள். சுருக்கினாள்.

அரசகுமாரன் புரிந்துகொண்டான்.

“வீரம்மா, நான் யார் என்று அறிய விரும்புகிறாய். அவ்வவளவுதானே? நான் இங்கு வருவதை நீ எதிர்பார்க்கவில்லை அவ்வளவுதானே? அன்று குளக்கரையில், அவ்வாறு உன்னிடம் நான் நடந்து கொண்டது சரியில்லைஅவ்வளவுதானே? வீரம்மா,சோழ நாட்டிலுள்ளவர்கள் என்ன அறிவார்கள் என்ற கர்வம் எனக்கு அதிகம். போகட்டும் நீயும் அறிந்திருப்பாய் என்று நினைத்தேன். நான் விரைவில் தஞ்சைக்குச் செல்ல வேண்டும், போகும் வழியில் உன்னைச் சந்திக்க விரும்பினேன். உள்ளே வந்தேன். நீ நட்டுவனாருடன் விவாதித்துக் கொண்டிருந்தாய். திருநாவுக்கரசரின் அந்தப் பதிகம் எனக்கு மனப்பாடம் நான் பாடட்டுமா?

“மாதர்ப் பிறைக் கண்ணி யானை

மலையான் மகளொடும் பாடி

போதொடு நீர்சுமந்தேத்திப்

புகுவார் அவர் பின்புகுவேன்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

யாதுஞ் சுவடுபடாமல் ஐயாறு

அடைகின்ற் போது

காதல் மடப்பிடி வோடுங்

களிறு வருவன கண்டேன்

கண்டேன் அவர்திருப்பாதங்

தண்டறியாதன கண்டேன்.”

வீரம்மாள் மெய்மறந்து நின்றாள். இராசகுமாரனின் இனிய குரலுடன் கூடிய பாடல் அவளை ஒரு கணம் திகைக்கச் செய்ததா? அந்தக் கம்பீர இளமைத் தோற்றத்திற்குள் அமிழ்ந்திருக்கும் கலைப் புலமைஅவளைச் சிலிர்க்கச்செய்ததா?

“வீரம்மா! இந்தப்பதிகத்திற்கு அபிநயம்செய்ய வேண்டும். மிக எளிது. பாடலைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். பாடல் எழுந்த சூழ்நிலையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.”

வீரம்மாளுக்குத் துணிவு ஏற்பட்டு விட்டது.

“நானும் அதைத் தான் கேட்டேன். இந்தப் பாடலுக்குப் பொருள் சொல்லுமாறு கேட்டேன். மாதா பிறைக் கண்ணிக்குப் பொருள் கேட்டேன். காதல் மடப்பிடியோடு களிறு வருவன கண்டேன் - அங்கு ஏன் களிறும் மடப்பிடியும் வந்தன என்று அறிய ஆவல் கொண்டேன்.

“நாம் சிவபெருமானை உருவகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். சிவபெருமான் சடைமுடியில் உள்ள மாதர்பிறையைப் புலப்படுத்த வேண்டும்.ஆண்யானையும், பெண்யானையும் அசைந்து வருவதைப்போல் நடந்து காட்ட வேண்டும். யானையின் நடை எப்படி இருக்கும்?”

“அரசகுமாரன் இருகை கொட்டி அவளைப் பாராட்டினான்.

“வீரம்மா, இந்தப் பதிகத்தின் பொருள் பாதிக்கு மேல் புரிந்து கொண்டிருக்கிறாயே!எங்கே – ஆடு பார்க்கலாம்!”

வீரம்மாளின் கூச்சம் பறந்து ஓடி விட்டது. அவருடைய நடன ஆசிரியரையும் அங்கே காணவில்லை. கால் சலங்கைகள் கலகலத்தன. பூவடிகளை முன்னும் பின்னும் எடுத்து வைத்தாள். சிவபெருமானை உருவகப்படுத்தினாள். சிவனின் தலை மாலையாகத் திகழும் பிறைச்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சந்திரனை உருவகப்படுத்தினாள்.

சற்றுச் சோர்வாக இருந்தது. காலையிலிருந்து ஆகாரம் உட்கொள்ளாததால் அவளுக்கு இலேசாகத் தலை சுற்றியது. சற்று நிதானித்தாள்.

“வீரம்மாள், திருவையாறு என்ற திருத்தலம் தஞ்சைக்கு அருகே உள்ளது. அங்கே மலைமகள் பார்வதியுடன் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானைப் பாடித் துதித்து, அர்ச்சிக்க மலரும், திருமனஞ்சத்திற்கு நீரும் தாங்கிச் செல்கிறார்கள் பக்தர்கள்....இதற்கு இப்படி ஆடு வேண்டும்.” என்று அரசகுமாரன் சிவபெருமானாக பார்வதியாக, பக்தர்களாக ஆடிக்காட்டினான்.

“திருமஞ்சனத்திற்கு நீர் சுமப்பவர்கள் இடையில் குடத்தை ஏந்தியிருப்பார்கள். நுண்ணிய இடை உடையார் ஒக்கலில் குடத்தை அணைத்துக்கொண்டு ஒரு கை வீசி நடக்க வேண்டும்” என்று கூறி வீரம்மாளின் இடையில்தன் கரத்தைத் தொட்டுக்காட்டி, மற்றொரு கரத்தை அழகுபட வீசி நடப்பது போல், துவண்டு இருப்பது போல் செய்து காட்ட முயன்றபோது, வீரம்மாளை அரசகுமாரனின் ஸ்பரிசம் ஒரு நொடி மெய்சிலிர்க்க வைத்தாலும், மறுகணம் அங்கிருந்து அவன் செய்தது சரியில்லை என்பது போல் சுட்டெரிக்கும் விழிகளுடன் நோக்கினாள்.

அரசகுமாரன் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அவன் மேலும் விவரித்தான்.

“திருநாவுக்கரசர் அந்தக் காட்சியை அனுபவித்துப் பாடியிருக்கிறார். ஆண்யானை தன் இனிய காதலியான பெண் யானையுடன் வருகிறதாம். யானையின் நடை அழகே அழகு. யானையின் துதிக்கையைப் போல் பெண்ணின் கரம் வளைந்து நெளிந்து காணப்படும். இதோ பார், பிடியாகிற பெண் யானை, மிக நெருக்கமாக களிறை உயராய்து கொண்டு வருவதுபோல் நான் செய்து காட்டுகிறேன். நீயும் அதுபோல் செய்...வா.... நான் கற்றுத் தருகிறேன் சாதாரண யானை இல்லை. வீரம்மா! பரமசிவனும், பார்வதியும் களிறு வடிவில் வருகிறார்கள். என்ன கற்பனை, என்ன கற்பனை! ஆகா! திருநாவுக்கரசர்’காதல் மடப்பிடி’ என்கிறார். தெய்வீகக்காதல் தெய்வம்யானை வடிவில் வந்து புரியும் காதல்....ஆகா” என்று வர்ணித்தவாறு, அரசகுமாரனின் அபிநயத்தை மெய்மறந்து கண்டவாறு நின்ற வீரம்மாளின் கரம் பிடித்திழுத்து யானைபோல் நடந்து காட்ட முயன்றபோது தன்நிலை உணர்ந்த

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வீரம்மாள் தணலைத் தீண்டியவள் போல் துள்ளி வாயிலை நோக்கி ஓடினாள். மறுகணமே “அண்ணா” என்று கூவினாள்.

அப்பொழுது வீரம்மாளின் சகோதரன் உள்ளே நுழைந்து கொண்டிருந்தான்.

அங்கு நடந்தது, நடப்பது ஏதுமே அறியாதவன் போல், “ஓ! இளவரசர் இராசேந்திர சோழரின் திருக்குமாரன் சந்தர சோழரா வாருங்கள். வாருங்கள்! நீங்கள் வரும்போது தக்க முறையில் வரவேற்க நானில்லாதது பெருங்குறையே! பொறுத்தருளுங்கள். என் பாட்டனார் எங்கே? அத்தையும் இங்கு இல்லையா? என் தங்கை வீரம்மாள் சிறு பெண். தங்களைத்தக்க முறையில் வரவேற்று ஆசனமிட்டு அமரச்செய்து உபசரிக்கும் நெறியறியாதவள் உட்காருங்கள், அரசகுமாரரே!” என்றான்.

“சற்று முன்புதான், சிதம்பரத்தில் தங்களைப் பற்றி இளவசரர் பேசிக்கொண்டிருந்தார். தங்களை உடனே சந்திக்க விரும்பி பழையாறைக்கு, தஞ்சைக்கு ஆட்களை அனுப்பியுள்ளார். மிக முக்கியமான செய்தியைத் தெரிவிக்க வேண்டுமாம்” என்று அவன் கூறியதைக் கேட்க, அரசகுமாரனுக்கு வெறுப்பாக இருந்தது.

அருவிநீர் தடைப்படடது போன்று, அபிஷேகம் பாதியில் நின்றுவிட்டது போன்று அவன் நினைத்த காரியம் பாதியில் தடைப்பட்டு விட்டது. வீரம்மாளின் திருமேனியில் ஓர் அங்கத்தையாவது ஸ்பரிசிக்க விரும்பி, அதற்கேற்ற சூழ்நிலை உருவாகும்போது இப்படி ஓர் இடையூறா?

ஓ! சோழ நாட்டுப் படைத்தலைவர்களில் ஒருவரான முத்துக்குமரனின் தங்கையா, வீரம்மாள்? மிக நல்லதாயிற்று என்று எண்ணித் தன் கருமை எண்ணத்தை மறைக்க மெல்ல நகைத்தான். அரசகுமாரன் காமவிழிகளைக் கருணை விழிகளாக மாற்ற முயன்றான் அரசகுமாரன்.

6

எனக்கு இடமில்லையா?

இளைய பிராட்டியர் குந்தவ்வை தேவியார் தம்முடன் மனம்விட்டுப் பேசியபோது சில முக்கியச் சம்பவங்களை இராசராச சோழர் புரிந்து கொண்டார். தம் தமக்கையாரின் கூரிய மதியையும், நினைவாற்றலையும், ஆட்சி முறையில் எந்தெந்த போது எதெதைச்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

செய்ய வேண்டும், தவிர்க்க வேண்டும் மௌனமாக இருக்க வேண்டும் எனும் ராஜதந்திரங்களையும் அவர் முன்பே அறிவார்.இப்போது, இந்த முதுமைப் பருவத்திலும் குந்தவ்வை தெளிவாகச் செயல்படுவதையும் கண்டு வியந்தார்.

தன் அன்புமகன் அண்மைக் காலமாகத் தஞ்சைக்கு வரவில்லை தன்னைச் சந்திக்கவில்லை என்பதை மிக வருத்தத்துடன் தன் தமக்கையாரிடம் அவர் கூறியபோது இளைய பிராட்டி அதைப் பெரிதாகப் பாராட்டவில்லை. மெல்லிய முறுவலுடன்,"தம்பி, மதுரன் இன்னும் குழந்தையா? அவன் இப்போது சோழ நாட்டின் இளவரசன். மதுரனுக்கு இராசேந்திரன் என்ற பெயர்இட்டு இளவரசுப்பட்டம் சூட்டி, பட்டத்து இளவசரியைத் திருமணம்செய்துவித்த பிறகும் நீ அவனை இன்னும் சிறு குழந்தையாகக் கருதுவது விசித்திரமாக இருக்கிறது" என்று கூறி இராசராசனின் மன வேதனையை மிக எளிதாகத் துடைக்க முயன்றாள்.

"இருக்கலாம் நான் கேள்விப்படும் செய்திகள் பெரும் பாரத்தை என் இதயத்தில் சுமத்துகின்றன. பஞ்சவண்மாதேவி கூறிய பிறகுதான் எனக்கும் புரிந்தது"என்று பட்டத்தரசி பஞ்சவன்மாதேவியைத் திரும்பிப்பார்த்தவாறு பேசினார்.

பஞ்சவன்மாதேவி தலையை அசைத்தாள் ஆனால் ஏதும் கூறவில்லை.

"நீங்கள் கேள்விப்பட்டதென்ன? இராசேந்திரன் மனதிலுள்ளதை உங்களிடம் ஒருவரும் எடுத்துச் சொல்லியருக்க முடியாது. நேர்மாறாக இல்லாததைப் பொல்லாததைக் கூறித் தங்களுக்கும் மகனுக்கும் பிளவை ஏற்படுத்த முயன்றிருக்க வேண்டும். சாளுக்கிய மன்னன் இப்போது அந்தக் கைங்கர்யத்தைத்ததான் செய்து வருகிறான். சாளுக்கியத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சோழ சக்ரவர்த்திகளுக்குத் தெரியாததை நான் ஒன்றும் சொல்லிவிடப்போவதில்லை" என்று கூறி குந்தவ்வை பங்சவன்மாதேவியின் உள்ளத்தில் இருப்பதை அறிவதுபோல் பேசினாள். தொடர்ந்து "சாளுக்கியர்கள் சமீபகாலமாகப் படைதிரட்டுகிறார்கள். உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும்என நினைக்கிறேன்" என்று சக்கரவர்த்தியைப் பார்த்துக் கேட்டாள், குந்தவ்வை.

"நான் சாளுக்கியர்களைப்பற்றி இப்போது கவலைப்படுவதில்லை. அவர்களை இராநேந்திரன் கவனித்துக் கொள்வான். இளம் வயதில் என்னுடன் இணைந்து சாளுக்கிய நாட்டுப்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

போர்களுத்துக்குவந்திருக்கிறான். என் மகன் இராசேந்திரன் சாளுக்கிய நாட்டுடன் போர் நடத்துவதை விளையாட்டாகவே கொண்டிருந்தான். ஆனால்,? நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவனுக்குச் சாளுக்கியர்களின் தொல்லையைக் கண்டு எரிச்சலே ஏற்பட்டது. சாளுக்கியர்கள் தொல்லைக்கு முடிவு கட்டப் பெரும் படைகளுடன் அவன் புறப்பட்டுச் சென்ற நிகழ்ச்சி உங்களுக்கு தெரியாததல்ல. கல்யாணபுரம் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது என்று கேள்விப்பட்டேன். அப்படியிருக்கும்போது மறுபடியும் சாளுக்கியர்கள் படை திரட்டுகின்றனர் என்றால்……”

“அது மட்டுமா? போரில் இறந்து விட்டதாகக் கருதப்பபட்ட சத்யாச்ரயன் படைகளைத் திரட்டுகிறான், சோழ நாட்டில் ஒற்றர்களை ஊடுருவச் செய்திருக்கிறான் என்பது நம்பக் கூடியதா?”

“எனக்கும் வியப்பாகத்தானிருக்கிறது. இராசேந்திரனைத்தான் கேட்கவேண்டும்” என்று கூறிப் பெருமூச்சுவிட்ட சக்ரவர்த்தி இராசராச சோழதேவர்,” அவன் வந்து என்னைச் சந்திக்கவில்லையே? என்னை ஆலோசனை கேட்டகவில்லையே? தந்தை என்ற பாசம்தான் குறைந்துவிட்டது என்றாலும், சோழ நாட்டுச்சக்கரவர்த்தி நான்தானே? எனக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது அவனுடைய கடமையன்றோ?” என்று கூறும்போது அவர் குரலில் பாசத்துடன் உரிமையும் கலந்திருந்தன.

“நம் ஒற்றர்ப் படைகளுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறதல்லவா? அவர்கள் தங்களிடம் தெரிவித்திருக்கலாமே?” இளையபிராட்டி விட்டுக்கொடுக்காமல் பேசினாள்.

“நான் இப்போது நாட்டு விவகாரங்களில் அதிகம் கவனம் செலுத்தவில்லை. எல்லாமே இளவசரர் கவனிப்பதால் அவர்கள் இளவரசருடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கலாம்” என்று அவரும் விட்டுக்கொடுக்காமல் பேசினார். பிறகு தொடர்ந்து,” அவன் தஞ்சைக்குத் தொடர்ந்து வருகை தந்திருந்தால், ஒற்றர்களும் இங்கேயே வந்திருப்பர். ஏன் வரவில்லை? அதைப் பற்றித்தான் பலவித தகவல்கள்” என்றார் சக்கரவர்த்தி.

இளையபிராட்டி மௌனமாயிருந்தாள். தான் இதுவரை சொல்லாத செய்தி ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புபவன்போல் தொண்டையைக் கனைத்துக்கொண்டு, சுற்றுமுற்றும் பார்த்து,”தம்பி!” என்று மெல்லிய குரலில் தொடங்கினாள்.

முக்கிய செய்தியை இளையபிராட்டி சொல்லப்போகிறாள் என்று

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

எதிர்பார்த்து. நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தார் இராசராசன்.

பஞ்சவன்மாதேவி சற்று அருகே வந்தாள்.

“தம்பி! அந்த நன்னாள் நினைவிருக்கிறதா” என்று தொடங்கினாள் இளையபிராட்டி.

எவ்வளவொ நல்ல நாட்கள். எதைச் சொல்கிறார்?. ஓகோ...இராசராசர் வாழ்நாளில் எவ்வளவோ நல்ல நாட்கள் மறக்க முடியாத நாட்கள். இருந்தாலும் அந்த ஒரே ஒருநாள்தான் அவர் இதயத்தின் வீற்றிருக்கும் நாள்.

“பெருவுடையார்க்கோயிலின் தட்சின்மேரு விமானத்தின் குடமுழுக்கு விழா மங்கல நாளைப் பற்றித்தானே குறிப்பிடுகிறீர்கள்? எப்படி மறக்க முடியும்? நடைபெற்று இரண்டாண்டுகள்கூட முடியவில்லையே?”

“தம்பி! நான் நினைத்ததை நீ நினைக்கிறாய். உன்னைப் பாராட்டுகிறேன். அந்த நன்னாளை என்னால் மறக்க முடியவில்லை. குடமுழுக்கு நாளுக்குச் சில நாள்களுக்கு முன்பு நீ என்னைக் கலந்து ஆலோசித்தாய். அழியா நற்செயல் ஒன்றைச் செய்யப்போவதாகக் கூறினாய்.”

“ஓ! விமமானத்தின் கல்லிலே பொறிக்கச் சொன்னா வாசகங்களைச் சொல்கிறீர்களா?”

“ஆமாம், இன்னும் நன்றாக நினைவிருக்கிறது. கல்தச்சரிடம் திருமந்திர ஓலை நாயகம் கூறியவார்த்தைகள்:

நாம் எடுப்பிச்ச திருக்கற்றளி ஸ்ரீ ராஜராஜேச்வர

முடையாருக்கு நாம் குடுத்தனவும், அக்கன் குடுத்தனவும்,

நம் பெண்டுகள் குடுத்தனவும் மற்றும் குடுத்தார் குடுத்

தனவும் ஸ்ரீ விமானத்தில் கல்லிலே வெட்டுக’

வார்த்தைகள் சரிதானே?”

குந்தவ்வை கூறிய இந்த வாசகங்களை, விழிகளை மூடி மெய்மறந்து கை கூப்பியவாறு கேட்டுக்கொண்டிருந்தார் இராசராசன். மூடியிருந்த விழிகளிலிருந்து உணர்ச்சிப்பெருக்கால் ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிந்தோடியது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பஞ்சவன்மாதேவியும் இளையபிராட்டியும் சக்கரவர்த்திகளின் திருமுகத்தில வழிந்தோடிய கண்ணீரைத் துடைத்தனர்.

இராசராசன் தன் உடன்பிறந்த சகோதரி இளையபிராட்டியின் திருக்கரங்களைப் பற்றி.”அக்கா, தங்கள் அருளால், ஆசியால் நான் சோழ நாட்டுச் சக்கரவர்த்தியானேன். நல்லொழுக்கமும் தெய்வ பக்தியும் எனக்குக் கற்றுக்கொடுத்து, என்னை உயர்ந்தவனாக வளர்த்தீர்கள்” என்று கூறும்போது அவர் குரல் தழுதழுத்தது.

“அருண்மொழி- இப்படிக் குழந்தைபோல் விசும்புகிறாயே?” என்று குந்தவ்வை செல்லமாகக் கடிந்து, கொள்ளவும் இராசராசன் தொடர்ந்து, “நான் மாவீரனாக எட்டுத்திக்குகளிலும் புலிக்கொடியைப் பறக்கவிட்டுப் புகழ்கொண்டு திகழலாம்.அவை எனக்கு நிரந்தரப் புகழைத் தராது. சூரியன் சந்திரன் உள்ளஅளவும் என்னை நினைவில் கொள்வதுபோர்க்கள வெற்றிகள் அல்ல. கம்பீரமான பெருவுடையார்க்கோயிலும்,மேரு போன்று உயர்ந்த விமானமும்தான், அந்த அரிய செயலைச் செய்யத்தூண்டியவர் தாங்கள்தானே?’ சிவபாதசேகரன்’ என்ற பெயர் ஏற்படுமாறு என்னைப் பத்திமானாக வளர்த்தவர் தாங்கள்தானே பெருவுடையார்க் கோயிலைக் கட்டட பணித்தவர் தாங்கள்தானே? அந்தக்கோயிலின் கம்பீரமான விமானத்தில் தங்கள் பெயரை வெட்டுமாறு நான் சொன்ன நன்றியுணர்வின் ஒருசிறு பகுதிதான்” என்றார்.

உணர்ச்சி வயப்பட்டுப் பேசியதால் இராசராசன் சற்று இளைப்பாற விரும்பினார். பஞ்சவன்மமாதேவி தங்கக் குவளையில் நீர் கொடுத்து, அவர் மார்பை மெல்லத் தடவி ஆசுவாசப்படுத்தினாள்.

“அருண்மொழி, உணர்ச்சி வயப்படாதே. என் கடமையை நான் செய்தேன். உன் நன்றிக் கடனை நீ தீர்த்தாய். ஆனால் அங்கு ஒன்றை மறந்து விட்டாய்”என்று இளையபிராட்டி கூறவும், சக்ரவர்த்தி பரபரப்புடன்” என்ன அது…என்னஅது?” என்று கேட்டார்.

“தம்பி, நீ பெற்ற வெற்றிகளை விடப்பெரிய வெற்றி தஞ்சையில் பெரிய கோயிலை எடுப்பித்தாயே. அதைத் தான் சொல்ல வேண்டும். அந்தக் கோயிலைத் தட்சணமேரு என்று கூறுவது மிகப்பொருத்தம். தென்னாட்டில் மேருமலை இருப்பதுபோல் கம்பீரமாக விளங்குகிறது. உனக்கு நினைவிருக்கிறதா? பெரிய கோயிலின் விமானத்தின் மீது பெரிய கல்லால் ஆன சிகரம் அமைக்கப்பட்டது. அதன் மீது செப்புப் பொற்குடம் ஒன்றை நீ அளித்தாய். செப்புக் பொற்குடத்திற்கு மேல்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வேயப்பட்ட பொன்தகடு. விமானத்தின்மீது பிரமந்திரக் கல்லை ஏற்ற நமது கல்தச்சர்கள் செய்திருந்த ஏற்பாடு இப்போது நினைக்கும்போது வியப்பாக இருக்கிறது" இளையபிராட்டியர் கூறிவரும்போது இராசராசன் குறுக்கிட்டு "அக்கையார் அவர்களே! பெருவுடையார்க் கோயிலின் சிறப்புக்கு, பெருமைக்கு முழுக்காரணமும் தாங்கள்தான் என்றும்அழியாத சிவத்தொண்டு ஒன்றைச் செய்ய எண்ணம் கொண்டபோது பெரிய கோயிலைக் கட்டவேண்டும் என்ற எண்ணத்தைத் தூண்டியவர்களெ தாங்கள்தானே கோயில் முழுமையாக நிறைவு பெற ஆன ஏழாண்டுகளும் தாங்கள்தானே உடன் இருந்தீர்கள். இரவு பகலென்று பாராமல் பணியாற்றிய கல் தச்சனார் குஞ்சரமல்லனுக்குப் பல விதங்களில் யோசனை கூறினீர்கள்....என்று கூறி வரும்போது இளையபிராட்டியாரிடம் கடந்தகால நிகழ்சிசகள் நீண்ட பெருமூச்சாக எழுந்தன.

கோயில் திருப்பணிகளை முன்னின்று நடத்திய வீரசோழன் குஞ்சரமல்லனிடம் இராசராச சோழருக்குப் பெரும் மதிப்பு. இராசராசப்பெருந்தச்சன் என்று அவரைச் சிறப்பித்துப் பாராட்டினார். குஞ்சரமல்லனின் உதவியாளர் கண்டராதித்த பெருந்தச்சனின் சிற்பக் கூடத்திற்கு இளையபிராட்டியர் சென்று யோசனைகள் பல வழங்கி வருவார். பெருவுடையார் திருக்கோயில் திருப்பணி மிக வேகமாக நடைபெற்றது. பெருவுடையார் கருவுறையைச் சுற்றி உள்ள திருச்சுற்றில் ஓவியங்களைத் தீட்டும் பணியின்போது இராசராசனும், குந்தவையும் பல நாழிகைகள. ஓவியர்களுடன் இருள் நிறைந்த குறுகிய இடத்தில் தங்கி இருந்து பல முக்கிய நிகழ்சிசகளைச் சித்திரமாகத்தீட்ட விளக்கங்கள் கூறினார்.

அந்த நாள் நிகழ்ச்சிகளை இப்போது இராசராசனும், குந்தவ்வையும் மனக் கண்முன்கொண்டுவந்து ரசித்து மகிழ்நதனர். சிறிது நேரம்அங்கு மௌனம் நிலவியது. விழிகளை மூடியவாறு அமைதியுடன் இருந்த இருவரையும் மாறிமாறிப் பார்த்த அரசி பஞ்சவன்மாதேவியாருக்கு ஒருகணம் ஏதும் புரியவில்லை.

தன்நிலையை அடைந்த இளையபிராட்டியர்," தம்பி பெரிய கோயில் திருப்பணி நடைபெறும்போது செல்வன் மதுராந்தகன் சோழ நாட்டிலில்லை என்பது உன் நினைவில் இருக்கிறதா? கடல் கடந்த நாடுகளுக்குப் படைகளுடன் சென்றிருந்தான். திரும்பிப வந்தபோது,"தஞ்சையில் வானாளாவ எழுந்திருந்த பெரிய கோயில் விமானத்தைக் கண்டான்.அவனுக்கு ஏற்பட்ட வியப்பிற்கு அளவில்லை.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கோயிலைப் பலமுறை சுற்றிச் சுற்றி வந்தான். ”இப்படி ஓர் அதிசயமா?” என்று என்னிடம் சிறு குழந்தை போல் கேட்டான். அவனுடைய உயிர்த்தோழன் நித்தவிநோதன் தேர்ந்த சிற்பி. அவனுடைய சிறப்பக்கூடத்திற்கு இராசேந்திரன் சென்றான் என்ற கூறிவந்த இளைய பிராட்டியாரை ஏதோ கேட்க விரும்பினார் இராசராசன்.

“நித்த விநோதன் - ஹூம்... இந்தப்பெயரை என்ற தொடங்கிய இராசராசன் மறுகணம் அவனை நினைவுபடுத்திக் கொண்டவராக “ஓ! பெரிய கோயிலைக் கட்டிய கல்தச்சர் குஞ்சமல்லனின் உதவிக்காகக் கல்யாணியிலிருந்து வந்தானே அவனா! இராசேந்திரன் அவனுடன் நெருங்கிப் பழகினான். அவனிடம் சென்று.....?” இராசராசன் அறிந்துக் கொள்ள ஆவலுற்றார்.

“நீண்ட நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தானாம். பெரிய கோயிலின் விமானத்தில் பொறிக்கப்பபட்ட பெயர்களைப் பற்றிறயும், விமானத்தின் கனத்தைப் பற்றியும் கேட்டானாம். விமானத்தின் மீதுள்ள குடத்தின்மேல் வேயப்பட்டுள்ள பொன்தகட்டைப் பற்றிக் கேட்டானாம்.ஃ அதன் மதிப்பைக் கேட்டறிந்தானாம். பெருவுடையார்க் கோயிலின் திருச்சுற்று மாளிகை படைத்தலைவர் கிருஷ்ணராமானால் எடுப்பிக்கப்பட்டது என்பதையும் அவன் அறிந்து கொண்டான்’ என்று இளையபிராட்டி கூறிச் சற்று நிறுத்தினாள். இராசராசன் மெல்லப் பேசினார். அவர் சிந்தனை வேறு எங்கோ இருந்தது.

“இயைபிராட்டியாரே! இந்தச் செய்திகளை அவள் நம்மிடம் கேட்டிருக்கலாம். ஏனோ மதுரனுக்கு அவ்வாறு தோன்றவில்லை. உம்... பிறகு” என்றார் இராசராசன்.

“கோயிலில் பல செப்புத் திருமேனிகளை எழுந்தருளச் செய்தவர்கள் யார் யார் என்றும் கேட்டிருக்கிறான். அரசி சோழமாதேவி ஆடவல்லாரையும், அபிமானவல்லி இலிங்கபுராண தேவரையும், திரைலோக்கியமாதேவி கல்யாண சுந்தரரையும் அளித்ததைக் கேட்டிறிந்திருக்கிறான்.

“நம் தேவியார் பிள்ளையார் திருஉருவை அளித்தது அவனுக்குத் தெரியாதா?” என்று பஞ்சவன்மாதேவியாரைப் பார்த்தவாறு கேட்டார், இராசராசன்.

“கேட்டறிந்திருப்பான். ஸ்ரீ காரியம் செய்யும் ஆதித்தன் சூரியன் பன்னிரண்டு திருமேனிகளை அறக்கொடையாக அளித்த செய்தியையும் அவன் அறிந்தான்.”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“பெருவுடையார்க்கோயில் சிறப்பையும், பலர்

திருப்பணிகள் செய்ததையும் அறிந்து மதுரன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்திருக்க வேண்டும். அவனுக்கு மகிழ்ச்சிதானே?” இராசராசன் கேட்கவும், குந்தவ்வை,” இராசேந்திரன் இன்று இளவரசன். அவன் குழந்தை இல்லை என்று சொன்னேன் அல்லவா? நித்த விநோதன் தஞ்சைப் பெரியகோயிலின் பெருமையைப் பற்றிக் கூற இராசேநதிரனுக்கு என்ன தோன்றியதோ? ஆனால்இராசேந்திரன் என்னிடம் கேட்டதிலிருந்து நான் ஒரு முடிவுக்கு வந்ததேன்....என்று கூறி நிறுத்தினாள் இளையபிராட்டி. என்னவென்று அறிய இராசராசன்புருவமுயர்தினார்.

“தம்பி,கால காலத்திற்கு அழியாத பெரிய கோயிலில் அரசியார், சுற்றத்தார், அதிகாரிகள், படைத்தலைவர் எனப் பலருடைய பெயரும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கோயிலில் அவன் பெயர் இல்லை. ‘சண்டேச்வரர் சிலையாவது நான் அமைத்திருக்கக் கூடாதா?” என அவன் என்னைக் கேட்டான்.” இறைவன் திருமேனியை அறக்கொடையாக அளிப்பதற்கும். சிற்பங்கள் அமைப்பதற்கும் எனக்கு வாய்ப்பில்லையே அத்தை? என்று அவன் கேட்டபோது அவன் உள்ளத்து உணர்வை என்னால் விவரிக்க் முடியவில்லை. பெரிய ஏமாற்றம் பொங்கி நிற்பதை அறிந்தேன்.”

“ஏமாற்றமா? மதுரனுக்கு ஏமாற்றமா? என் மகனுக்கு ஏமாற்றமா? சோழ இளவரசனுக்கு ஏமாற்றமா? என்ன சொல்கிறீர்கள், இளைய பிராட்டி? தங்களிடம் சொல்லி வருத்தப்பட்டுக்கொண்டானா?” இராசராசன் கேட்டார்.

“இல்லை. இல்லை என்னிடம் அவன் ஏதும் கூறவில்லை. அவன் முகத்திலும் எந்தவித மாற்றமும் இல்லை. பிறகு அறிந்தவற்றிலிருந்து நான் எடுத்த முடிவு.”

“ஓ! இராசேந்திரன் சிறு குழந்தையல்லன். அவன் மாபெரும் வீரன். பல நாடுகளுக்கும் சென்று வென்று கொண்டு வந்த பொன்னையும் பொருளையும் என் காலடியில் சேர்ப்பித்து வணங்குவான். அந்தச் செல்வங்களைக் கொண்டுதான் பெரிய கோயிலை எடுப்பித்தேன். இந்தக் கோயிலில் அவனுக்கும் பங்கு உண்டு, அவன் மனத்தில் வேற்றுமையை விதைத்தவர் யார்?. ராசராசன் சோழதேவர் குரல் மெல்ல மெல்ல உயர்ந்தது.

இளையபிராட்டியர் தன் இளவலை அமைதிப்படுத்தினாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“இதுவரையில் உறவின் உரிமையுடன் தம்பி என்றழைத்து விட்டேன் ”சோழ சக்கரவர்த்திகளே” என்று இனி அழைப்பது பொருத்தமுடையது. சோழ சக்கரவர்த்திகளே! இளவரசர் இராசேந்திரன் மீது நாம் வீண் சந்தேகம் கொள்ளக் கூடாது. தீர விசாரித்து அறியவேண்டும்” என்று கூறி இராசராசனிடம் எழுந்த பரபரப்பை மெல்லக் குறைத்தாள்.

“யாரிடம் கேட்டறிய வேண்டும், யார் யாரைக் கூப்பிட்டுப் பேசவேண்டும்? சொல்லுங்கள், சொல்லுங்கள்” என்று இராசராசன் கேட்டார்.

“இருவரில்ஒருவர் சிற்பிநித்த விநோதன்”

“நித்த விநோதன்! அவன் சாளுக்கிய நாட்டுச் சிற்பி ஹூம்....நான் சந்தேகப்பட்டேன் மற்றவர்?”

இளையிபராட்டி சிறிது நேரம் மௌமாயிருந்தாள் “யார்....யார்,? மற்றவர் யாரென்று உடனே சொல்லுங்கள்” சக்கரவர்த்தியின் குரலில் அழுத்தம் இருந்தது.

மெல்ல புன்முறுவலுடன் “சொல்கிறேன். சக்ரவர்த்திகளே! என்றாள்.

இராசராசனிடம் ஏற்பட்ட ஆவலையும் வேகத்தையும் கண்ட இளையபிராட்டி மற்றவருடைய பெயரைச் சொன்னாள்.

இளையபிராட்டி கூறிய பெயரைக் கேட்ட இராசராசன் திடுக்கிட்டார்.

7

மதுரை மாளிகை

பங்குனிமாதத்து இறுதி நாள்கள். கதிரவன் தன் கடுங்கிரணங்களை விரித்து மண்ணென்னும் நல்லாளைத் துயரமடையதச் செய்வதில் இன்பங் கண்ட வண்ணமிருந்தான்.

மதுரை செல்லும் பெரும்பாட்டையின் இருபுறங்களிலும் மாமரங்கள் பூத்து நின்றன. சிலவற்றில மாம்பிஞ்சுகள், இலைகளோடு இலைகளாக, கொத்துக் கொத்தாக அசைந்து கொண்டிருந்தன. வேப்பம் பூக்ககளின் மணம் வேனிலை ‘வா...வா’ என்று கட்டியங் கூறிக்கொண்டிருந்தது. இருபுறங்களிலும் நிழல்தரு தருக்கள் நிறைத்திருந்தாலும் வெம்மை கலந்த காற்று களைப்படையச் செய்தது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மதுரையை நோக்கி, சிற்பிகள் குடும்பத்துடன் சென்று கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் கால்கள் துவண்டன. எங்காவது இளைப்பாறிச் செல்லத் துடித்தனர்.

இராசேந்திர சோழரின் ஆணையைச் சிறமேற்கொண்டு அவர்கள் தஞ்சையினின்று புறப்பட்டு வருகிறார்கள். இருள் சூழ்வதற்குள் மதுரையை அடைதந்துவிடத் துடித்தார்கள். மறுநாள் சூரியோதயத்திற்குள் மதுரைக் கோட்டையை அடைந்து விடவேண்டும்.

இனியும் நடக்க முடியாது என்ற நிலை வந்தவுடன் தெய்வமே அருளியது போல் சாலையின் ஓரரத்தில் ஓர் அல்லித் தடாகத்தையும், அருகே அடர்ந்த ஒரு தோப்பையும் கண்டார்கள். புதையல் கிடைத்தது போல் குதூகலமடைந்தார்கள்.

தஞ்சைபுரியிலிருந்து குழுவினராய் அவர்கள் புறப்பட்டு பதினைந்து நாள்களாகியிருக்கும். அமாவாசை அன்று அவர்கள் புறப்பட்டார்கள். வானத்துச் சந்திரன் மெல்ல மெல்ல வளர்ந்து வருவதைக் கொண்டு நாள்களைக் கணக்கிட்டுக் கொண்டார்கள்.

தண்ணீரைக் கண்டு பல காலம் ஆனவர்கள்போல, குளத்து நீரை ஒருவன் அள்ளிஅள்ளி முகத்தில் வீசிக்கொண்டான். ஓரிவர் குளத்தில் குதித்து நீந்தத் தொடங்கினர். சிலர் குளத்தில் இறங்கி நின்றுக் கொண்டார்கள்.

நடுத்துர வயதுடைய பெண்கள் சேலையை மார்புக்கு மேல் சுற்றிக் கொண்டு குளிக்கத் தொடங்கினர். சற்று ஒதுக்குப் புறமாகச் சென்று இளமங்கை குமுதம் படித்துறையில் அமர்ந்து காலை மட்டும் குளிர்நீரில் அமிழ்த்திக் கொண்டாள்.

“நீ குளிக்கவில்லையா குமுதம்?” என்று அவள் அருகே மெல்ல நெருங்கிக் கேட்டான் மாணிக்கசேகரன். தன் மிக அருகே வந்து, மூச்சுக்காற்றுதோளில் விழுவது போல் அவன் கேட்டவுடன், குமுதத்தின் முகம் செங்குமுதமாகச் சிவந்ததது. அங்கிருந்து வேகமாகச் செல்ல முற்ப்பட்டவளைத் தடுத்த மாணிக்கம், ”என்னைக் கண்டவுடன் உன் கூட்டத்தாரோடு சேர்ந்து மறைந்து கொள்கிறாய். ஆனால் உன் விழிகளை மட்டும் மறைத்துக் கொள்ளாமல் கிடைக்கும் இடைவெளி வழியாகப் பார்க்கிறாய். என்மீது கோவமா? நாணமா? சொன்னால்தான் விடுவேன்- என்று அவள் கரங்களைப் பற்றி அழுத்தினான்.

அவன் பிடியின் சுகத்தை விடமுடியாமலும்,அதே போது

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அவனுடையபிடியினின்று விடுபட வேண்டும் என்ற பரபரப்புடனும். ”ச்சி….விடுங்கள்…..விடுங்கள்” என்றாள் மெல்லிய குரலில்.

“என் பிடி வலிக்கிறதா?’

அவள் தலையை அசைத்தாள். அதற்கு என்ன பொருள்?

அவனை நிமிர்ந்து பார்த்தாள். தன் பிடியின் அழுத்தத்தை மெல்லக் குறைத்த மாணிக்கம், ”குமுதம்! தஞ்சையில் புறப்பட்டதிலிருந்து உன்னுடன் தனியே பேச முயல்கிறேன். இப்படி நடந்து செல்லும்போது ஏற்படும் வாய்ப்பு பிறகு கிடைக்குமா? ஏன் என்னை இப்படி வாட்டுகிறாய்? என் கனவுகளை ஏன் இப்படிக் கருகச் செய்கிறாய்?” என்று மெல்லிய குரலில் தழுதழுக்க கேட்டான்.

“நானா வாட்டுகிறேன்?” என்பது போல் அவள் விழிகள் உயர்ந்தன.

முகத்திலிருந்து கோபத்தைச் சற்று மாற்றி, ”உச்…என்ன வெயில்! என்ன வெயில்! இன்னும் எவ்வவளவு தொலைவு நடக்க வேண்டுமோ? யாரைக் கேட்டால்தெரியும்? இனி ஓர் அடி எடுத்து வைக்கமாட்டேன். என் கால்கள் கெஞ்சுகின்றன” என்றாள். குமுதம் பேசி விட்டாள்.

“நான் தூக்கிச் செல்கிறேன்” என்றான் மாணிக்கம்.

குமுதம் ‘க்ளுக்’ என்று சிரித்துவிட்டாள்.

“ஏன் சிரிக்கிறாய்?”

“தெரிந்திருந்தால் தஞ்சையிலிருந்தே தூக்கி வரச் சொல்லியிருப்பேன்”

இருவரும் சேர்ந்து சிரித்தார்கள்.

“குமுதம்! காஞ்சியிலிருந்தே உன்னைச் சுமக்கச் சித்தமாக இருந்தேன். என் மனதிலே எவ்வளவு நாள்களாகச் சுமந்து வருகிறேன் என்பது உனக்குத் தெரியாதா?”

“தெரியாது’ என்பது போல் தலையை அசைத்தாள் குமுதம். அவள் தலையை அசைப்பது மரக்கிளைகளில் மாவடுக்கொத்து காற்றில் மெல்ல அசைவது போலிருந்தது.

“உன்னைக் கள்ளி என்று அழைப்பதைத் தவிர வேறு சொற்கள் வரவில்லை” என்று அவள் கூறியபோது,: ”நீங்கள் மட்டும் என்னவாம்? உள்ளங் கவர் கள்வன்” என்றாள் குமுதம்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“காஞ்சிபுரத்தில் இருந்திருந்தால் பங்குனி உத்திர நாளன்று இளைவன் இறைவி திருமணநாளில் உன் கழுத்தில் மங்கல நாணைக் கட்டியிருப்பேன். காஞ்சிபுரத்தில் வேலை இல்லை. தஞ்சைக்குப் போகலாம் என்றார் உன் தந்தை. தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் சிற்பப் பணிகள் முடிந்தவுடன் காஞ்சிபுரத்திற்குத் திரும்பலாம் என மனக்கோட்டை கட்டினேன்” என என்று அவன் கூறிவரும்போது, நெஞ்சில் நிறைந்திருந்த தாபம் வார்த்தைகளாக வெளிப்பட்டது.

“இப்போது மதுரையில் கோட்டைக் கட்டச் செல்கிறோம்.கோட்டை கட்டுவதில் நீங்கள் சமர்த்தர் என்று என் தந்தை கூறுவார்” என்று கூறி முகத்தில் எவ்விதஉணர்வும் புலப்படாதபடி பேசினாள் குமுதம்.

“ஆமாம், மனக்கோட்டை- ஆகாயக் கோட்டையக் கட்டி ஏக்கச் சூழலில் எப்பொழுதுமே அமிழிந்திருக்குமாறு செய்வதில் உன் தந்தை மிகவும் சமர்த்தர்” அவன் குரலில் உண்மையிலேயே சோகம் நிறைந்திருந்தது.

தன்னைப் பிடித்திருந்த பிடியினின்று அவள் மெல்ல விலகி,”மாணிக்கம்! இன்று உங்கள் குரலில் சோர்வும் ஏமாற்றறமும் அதிகம் இருக்கின்றன? தஞ்சையில் சிற்பப் பணி முடிந்தவுடன்’ வேலை ஏதுமில்லை’ என்று சொந்த ஊருக்குத் திருப்பி அனுப்பி விடுவாரோ என்று நான் பயந்து கொண்டிருந்தேன். ஆனால். நித்தவிநோதப் பெருஞ்சிற்பியின் பெரிய மனது, நம்மைப் பட்டினி கிடக்கவிடவில்லை. இதோ மதுரைக்கு நாம் செல்ல ஏற்பாடு செய்து விட்டார்” என்றாள்.

“நித்த விநோதன் - மரியாதைக்குறைவாக ‘அவன்’ என்று பேசுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும் - அவன் ஒரு சூழ்ச்சிக்காரன். அவனுடைய திட்டங்கள் எனக்குத் தெரியும். உன் தந்தை புரிந்து கொள்ளவில்லை. வெண்நிறக் காட்டுக் பூக்களை மல்லிகை என்று நம்புகிறார்.

“ஆமாம்! என் அப்பா எல்லோரையும் நம்பி விடுவார். உங்களை நம்ப வில்லையா?” என்று அவள் கூறவும், மாணிக்க சேகரன் கோபத்துடன் அவளை அடிக்க கையோங்கியபோது கலகலவென்று நகைத்து”மாணிக்கம்! உங்களிடம் மட்டும் அவர் ஏன் அதிக நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்என்று தெரியவில்லை. முறை மாப்பிள்ளையான என் மாமன்மகனை அவர் நம்பவில்லை.விதி யாரை விட்டது? ஹூம்’...” என்றாள். விழிகளில் குறும்புத்தனம் மின்னியது.

மாணிக்கத்தால் அவளைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. குமுத்தின் தந்தை திறமை மிகுந்த சிற்பி. அவர் காஞ்சிபுரத்தில் பல ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வந்தார். அவருடைய ஒரே மகள் குமுதம். காஞ்சிபுரத்துச் சிற்பக்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கூடத்தில் பணியாற்ற அவன் வந்து சேர்ந்ததிலிருந்து குமுதத்திடம் அவன் மனதைப் பறிகொடுத்து விட்டான். தஞ்சையில் இரவு பகலென்றும் பாராமல் சிறப்புப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தபோது அவனுக்குக் காதலை வளர்த்துக்கொள்ள நேரமில்லை. ஏக்கப்பெருமூச்சும், விழிவிடு தூதும் இன்பப் கனவுகளுமாகத கழித்தான். தஞ்சை பெருவுடையார்க் கோயில் குடமுழுக்கு நிறைவேறிய பிறகு சற்று ஓய்வு கிடைத்தது. காஞ்சிபுரம் திரும்பிவிட முடியும் என்ற எண்ணியிருந்தவனுக்கு மதுரைப் பயணம் உற்சாகத்தை அளிக்கவில்லை.

சிற்பியின் குழுவில் அவருடைய மாணாக்கர்கள், பணியாட்கள், தேர்ந்தெடுத்த சிற்பிகள் என்று முப்பது பேருக்கு மேல் இருந்தார்கள். பலர் திருமணமானவர்கள். சிலருக்குத் திருமணம் ஆகவில்லை. பெற்றோருடன் வாழ்ந்தனர்.

வயது முதிர்ந்த பெண்களும், நடுத்தர வயதுடைய பெண்டிரும், புதிய தம்பதியரும், திருமணப் பருவம் அடையர் மங்கையருமாக அந்தச் சிற்பக்குழு எப்போதும் கலகலப்புடன் இருக்கும். தஞ்சாவூரில் கோயிலருகே அவர்கள் பல வீடுகளில் தங்கினர். திருமணம் ஆகாத வாலிபர்கள் சேர்ந்து ஒரு வீட்டில் தங்கினர்.

முந்திய பெண்டிர், வீட்டுப் பணிகளைக் கவனித்தனர். நடுத்தர வயதுடையவர்கள் சிற்பக் கூடத்திற்கும், வீட்டிற்குமாகச் சென்று வருவதற்கே பொழுது சரியாக இருந்தது. இளம்பெண்கள் அச்சங் கொள்ளாமல், இயற்கையான நாணத்தையும் மறைத்துக்கொண்டு பெருவுடையார் கோயில் சிற்பப் பணி நடக்கும் விசாலமான பகுதிகளில் வளைய வந்து கொண்டிருந்தனர் பதியிலார் வீதிக்குச் சென்று அவர்கள் நடனமாடுவதையும், நடனம் கற்றுக் கொடுப்பதையும் கவனிப்பபர்கள். இசை ஒலிக்கும் வீடுகளுக்குச் சென்று இன்னிசையில் மயங்கி நிற்பர்.

குமுதம்- மாணிக்கத்திடையே பாசப் பிணைப்பு அப்போதுதான் மெல்ல மெல்லப் பூங்கொடியால் நெய்யப்பட்டது.

“மாணிக்கம்! நித்த விநோதனிடம் உங்களுக்கு ஏன் வெறுப்பு ஏற்படுகிறது? அவரைப் பகைத்துக்கொண்டு வாழ முடியாது”- குமுதம் எச்சரிப்பாள்.

“அவன் என்னை என்ன செய்துவிட முடியும்? குமுதம்! நான் சிற்றுளியை மட்டும் பிடிக்கக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. இந்தக் கரங்கள் வாளையும் சுழற்றும். ஹூம்....” என்று அவன் குரல் சீறும்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“அவருக்குச் சக்கரவர்த்தியின் ஆதரவு உண்டு.”

“அவனைப் பற்றிய உண்மை ஒரு நாள் சக்கரவர்த்திகளுக்குத் தெரியவரும். அப்போது நித்த விநோதனுடைய உண்மை சுயரூபம் புலப்படும்.”

“முதலில்’அவன்….அவன்….’என்று பேசுவதை நிறுத்துங்கள்.”

“சரி, சரி, ‘இராஜராஜ சோழ நித்த விநோதப்பெருந்தச்சர்” என்றே அழைக்கிறேன். போதுமா?”

“நித்த விநோதனிடம் மரியாதையுடன் பழகுவதற்கு – அழைப்பதற்கு மற்றொரு காரணமும் உண்டு தெரியுமா? நம் சக்கரவர்த்தியினுடைய புகழ்ப்பெயர்களுள் நித்த விநோதன் என்பதும் ஒன்று.”

“சரி அம்மணி! நீங்கள் அந்த விநோதனுக்கு மிகவும் நடுநடுங்கி, நித்தமும் அடிபணிந்து இருங்கள். எனக்குத் தேவையில்லை. ஒருநாள் நான் சக்கரவர்த்திகளிடம் உண்மை நிலையைச் சொல்லிவிடப் போகிறேன். பிறகு பாரேன்..”

குமுதம் சற்று மௌனமாக இருந்து, ”மாணிக்கம்! உங்கள் மீதுள்ள பற்றினால் சொல்கிறேன். அவர் எந்தவித தீங்கு செய்யவும் அஞ்சமாட்டார்” என்றாள்.

“என்ன செய்வான்? கொன்று போட்டுவிடுவான் கவலையில்லை. நான் பிரம்மராக்ஷதனாக வந்து அவனைக் கடைசி வரை பிடித்தாட்டுவேன்.”

“சிற்பிகளின் உயிர் நாடியான விரல்களை வெட்டி விடுவார். பாறைகளைப் பிளக்கும்போது தற்செயலாக ஏற்பட்டது போல் செய்து விடுவார். எவ்வளவு நாள்கள் நமது பணி தொடருமோ, தெரியவில்லை. பாண்டிய நாட்டின் தலைநகரமல்லவா? மதுரை! பணிபுரிய, பாண்டியர்கள் நம்மை அழைத்தார்கள்? - குமுதம் கேட்டாள்.

“உனக்குத் தெரியாதா? பாண்டிய நாடு முழுமையும் நம்வசம்.”

குமுதம் சிரித்தாள்.

“ஏன் சிரிக்கிறாய்?”

“நானே இன்னும் உங்கள் வசமாகதபோது, பாண்டிய நாடு நம் வசமா?”

மாணிக்கமும் சேர்ந்து சிரித்து, சிரிப்புக் கோவைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தான்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“குமுதம்! உனக்குத் தெரியாதா? பாண்யடிர்களுடன் சோழர்களின் விரோதம் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நடக்கிறது. நம் சக்கரவர்த்தி ஆதித்த கரிகாலன், பாண்டிய மன்னன் வீர பாண்டியன் தலையைக்கொய்தார்.”

“பூவா, கொய்ய? தலையை ஏன் கொய்தார்? – குமுதம் வேண்டுமென்றே கேட்டாள்.

“போர்ப் பூங்காவில் எதிரிகளின் தலைகளைக் கண்டால்வெறி ஏற்படும். செடிகளிலிருந்து பூக்களைப் பறிப்பதல்ல. நறுக்கி விடுவார்கள். வீர பாண்டியன் தலையையும் அப்படித்தான் கொய்தார்.”

“கேட்கவே பயமாயிருக்கிறதே!”

“வீரபாண்டியன் இறந்த பிறகு, பாண்டிய நாட்டைச் சோழர்கள் தம் வசப்படுத்தினர். நிலையாக ஒரு சிற்றரசரை அமர்த்தாததால் பாண்டிய ஆபத்து உதவிகளாலும், அவ்வப்போது கலகங்கள் ஏற்பட்டன. வீரபாண்டியனுக்குப் பிறகு, இளவரசன் அமரபுஜங்கள் நமது சக்ரவர்த்திகளை எதிர்த்துப் போர்க்கொடி உயர்த்தினான். இராஜராஜ சோழருடன் இளவசரர் இராசேந்திரனும் அப்போது அவருக்கு மதுராந்தகன் என்று பெயர் - சேர்ந்து அமரபுஜங்கனைத் தோல்வியுறச்செய்து பாண்டிய நாட்டை வென்றார். தாங்கள் கைப்பற்றிய பகுதியில் அரசப் பிரதிநிதிகளை நியமித்து ஆட்சிப் புரியும் வழக்கம் தான் நம் சோழ மன்னர்களுக்குக் கிடையாதே! ஆனால் இளவரசர் இராசேந்திர சோழ தேவர் பாண்டிய நாட்டை ஆளுவதில் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினார். அதற்காக, ‘மதுரை மாநகரில் அழகிய மாளிகை ஒன்றைக் கட்ட முடிவு செய்தார். அழகிய மாளிகையை நிர்மாணிக்கும் பொறுப்பை உன் தந்தையிடம் அளித்தார். உன் தந்தை தம் சிஷ்ய பரிவாரங்களுடன் புறப்பட்டுவிட்டார். மாளிகையை எவ்வளவு விரைவில் கட்டி முடிக்கிறோமா, அவ்வளவு விரைவில் நம் திருமணம் நடைபெறும்.”

மாணிக்கம் மூச்சுவிடாமல் பேசி வந்ததையும், அவன் குரலில் வெறுப்பும், ஆத்திரமும் ஏமாற்றமும் நிறைந்திருந்ததையும் கண்ட குமுதத்தின் இதயத்தில் அவன் மீது கனி ஏற்பட்டது.

பயந்து, பயந்து சந்தித்தபடி, எவ்வளவு நாள்கள் இருப்பது? திருமணத்தை விரைவில் நிறைவேற்ற மதுரை விஜயம் தடையாக இருக்கும் என்பதை அவன் உணர்ந்தான். மதுரையினின்று ஓடிச் சென்று விட்டால்என்ன என்று கூட அவனுக்குத் தோன்றியது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பொழுது சாயும் நேரத்திற்கு முன்பே, சிற்பிகளின் குழு மதுரையை நோக்கிப் புறப்பட்டு நடந்து செல்லும்போது தன் தந்தையிடம் குமுதம் கேட்டாள்:

“மதுரையில் நாம் எவ்வளவு நாள் தங்கப் போகிறோம்?”

“எவ்வளவு நாளா? எடுத்த வேலை எப்பொழுது முடிகிறதோ அதுவரையில். நித்த விநோதப் பெருந்தச்சனால் எவ்வளவு காலம் இருக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறாரோ அவ்வளவு காலம்.”

“மதுரையில் கோயில் கட்டப்போகிறோமா, கோட்டை கட்டப் போகிறோமா?” அல்லது மாளிகை கட்டப்போகிறோமா?”

“மாளிகை கட்டப்போகிறொம். விசித்திர மாளிகை.”

“மாளிகை கட்ட நாம் எதற்கு? செங்கல்லைஅடுக்கி, சுண்ணாம்பு குழைத்துப் பூசி, மர மச்சுகள், மரக் கதவுகள் செய்து, ஓடுகள் வேய்ந்து….ஹும்…தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய சிற்பிக்கு மாளிகை மாடங்கள் கட்டும் பணியா? புலி வேட்டையாடுபவரைப் புல் செதுக்கச் செய்தது போல்? அவமரியாதை செய்வது போல் இல்லையா?

“காஞ்சியில் பொன் மாளிகையைக் கட்டியவர்கள் பரம்பரையில் வந்தவன் நான். அதனால் விசத்தரமான மாளிகையைக் கட்டும் பணியை எங்களிடம் அளித்திருக்கிறார். நித்த விநோதன்.”

“ஓகோ! மதுரையில் மாளிகையா? யார் அங்கே தங்கப் போகிறார்கள்?”

“நமது இளவசரர்தான், இளவரசருக்கு மதுரை மகுடத்தை அளிக்கப் போகிறார் நமது சக்ரவர்த்தி.”

தந்தையும் மகளும் பேசிக் கொண்டு நடந்தார்கள். இருவர் நால்வராக சிற்பிகள் குடும்பத்தாருடன் ஊர் உலகத்தைப் பற்றிப் பேசியவாறு சாலை ஓரமாக நடந்தார்கள். அடிக்கடி குமுதம் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டே வந்தாள். மிக அருகே மாணிக்கசேகரன் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தான். மதுரைப் பயணத்தைப் பற்றியும் அங்கு நடக்க இருக்கும் பணிகள் குறித்தும் மாணிக்கசேகரன் தெரிந்து கொள்வதற்காகத்தான், தந்தையிடம் அவள் கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்டு வந்தாள்.

இருபுறங்களில் வெள்ளம் கரை புரண்டோடும் வைகையில் ஓர் ஓரமாக அடக்கமாகத் தண்ணீர் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. கரை ஓரமாக இருந்த சிறு

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கிராமத்தில் பழைய வீட்டின் கூடத்தில் மங்கலான விளக்கொளியில் பாண்டியர்களின் ஆபத்துதவிப்படை வீரர்கள் ஐவர் அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

பாண்டிய நாட்டை வென்று இராசராசன் புலிக்கொடியை மதுரைக் கோட்டையில் பறக்கவிட்ட பிறகு, வீரபாண்டியன் வழவந்த அமரபுஜங்கன் இரசராசனுடன் போரிட்டுத் தோற்றோடினான். சிறது காலத்திற்குப் பாண்டிய நாட்டில் அமைதி நிலவியது. இழந்த உரிமையை மீண்டும் மீட்க வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி ஆங்காங்கே ஏற்பட்டது. நாட்டின் உண்மை வாரிசு யார் என்பதில் கருத்து வேறுபாடிருந்தாலும் சோழர்களின் ஆதிக்கத்தை ஒழித்து, மீண்டும் மீன் கொடியை மதுரைக் கோட்டையில் பறக்கவிட வேண்டும் என்பதில் நாட்டுப்பற்று மிகுந்த விசுவாசிகளிடையே உடன்பாடிருந்தது.

காடுகளிலும், மலைக் குகைகளிலும் மறைந்து திட்டங்கள் வகுக்காமல், மதுரைக்கருகே யாரும் ஐயப்படாத கிராமம் ஒன்றில் விசுவாசிகள் அவ்வப்போது கூடிப்பேசினர்.

முப்பது வயதைத் தாண்டாத இளைஞர்கள் அங்கு கூடியிருந்தனர். அவர்கள் பாண்டியர்கள் செயலிழந்துபோன காலத்தில் பிறந்தவர்கள். வீர பாண்டியன் தலையையைச் சோழ அரசன் கொய்து பந்தாடியதையும், அமரபுஜங்கன் இராசராசனிடம் தோற்றுக் கானகப் பகுதிக்குள் ஓடி ஒளிந்து. இறுதியில் இறந்து போனதையும், அவனை வளர்த்து ஆளாக்கிய தலைவி முதுமைப் பிராய நோய் காரணமாகக் காலமானதையும் பெரியவர்கள் சொல்லக் கேட்டுச் சுதந்திர உணர்வைப் பெற்றார்கள். பழம்பெருமையை எடுத்துச்சொல்லக் கூடிய முதியவர்கள் இல்லாது போயிருந்தால் அந்தத் தலைமுறையினர் தாங்கள் பாண்டிய நாட்டவர்கள் என்பதையே மறந்திருப்பார்கள். பாண்டியர் ஆட்சி மீண்டும் மலர்வதற்கு வழி வகுக்காமல், அரியணையில் அமர்வது ஒன்றையே நோக்கமாகக் கொண்ட வாரிசு உரிமையைக் கொண்டாடுபவர்கள் சோழர்களை எதிர்க்க முடியாமல் உயிருக்கு அஞ்சி திருநெல்வேலிப் பகுதிகளுக்குச் சென்று விட்ட பிறகு, விடுதலை வேட்கை கொண்ட இளைஞர்கள் ஒன்று கூடினர். அடிமை விலங்கை அறுத்தெரியத் திட்டம் வகுக்கத் தொடங்கினர். ஐம்பதாண்டு அடிமை மோகம் மெல்ல விலகத் தொடங்கியது.

சோழ நாட்டினின்று வந்த அதிகாரிகளுக்கு இடையூறுசெய்வதும், திடீரென்று தாக்கி மதுரைக் கோட்டையின் மதில் சுவர்களை இடித்துப் பாழ்படுத்துவதும் அவர்களுடைய முதல் நோக்கமாக இருந்தது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அதற்கான திட்டங்களை வகுக்கவே அவர்கள் அங்கு கூடியிருந்தனர். அமரபுஜங்கனின் படைகளில் ஒரு பகுதிக்குத் தலைவராக இருந்தவர். அந்த முதமைப் பிராயத்திலும் இளைஞர்களுக்கு யோசனைகூற, வழிகாட்ட அங்கு வந்திருந்தார். முறையாகச் செயல்பட வழிவகைகளை அவர் கூறி வந்தார்.

நடுநிசி நெருங்கும் நேரத்தில் வாயிற்கதவை மெல்லத் தட்டும் ஓசை கேட்டது. ஒருகனம் அங்கே அமைதி நிலவியது. தட்டும் ஓசையிலும் சங்கேத ஒலியை உணர்ந்த முதியவர் கதவைத் திறக்குமாறு சொன்னார். இளைஞன் ஒருவன் தள்ளாடியவாறு உள்ளே நுழைந்தான்.

விரைந்து வந்ததாலும், வெகுதூரம் நடந்து வந்த களைப்பாலும் சோர்வுற்ற நிலையில், அந்த இளைஞன் சற்ற இளைப்பாறிய பிறகு சொன்னான்:

“தஞ்சாவூரிலிருந்து சிற்பிகள் கூட்டமாக வருகிறார்கள். மதுரையில் பெரிய மாளிகை ஒன்றைக் கட்டப்போகிறார்கள். கோட்டை மதிலைப் பலப்படுத்தப்பப் போகிறார்களாம். வருகிற பௌர்ணமி அன்று மாளிகைக்குக் கால் கோள் விழா நடத்த இருக்கிறார்கள்” என்றான்.

“நம்முடைய பழம் பெருமை வாய்நத மாளிகையை இடித்து தரைமட்டமாக்கிய சோழர்கள் புது மாளிகை கட்டப்போகிறார்களா? மாளிகையில் யார் இருக்கப் போகிறார்கள்?”என்று ஓர் இளைஞன் கேட்டான்.

“சோழ இளவரசர் இராசேந்திர சோழ தேவர்”என்று வந்த இளைஞன் கூறினான்.

“ஓ! அரண்மனையையும் சபை மண்டபத்தையும் அழித்ததால் அரியணைக்கு இடமில்லாது செய்து விட்டார்கள். புதிய மாளிகை கட்டி, சபை மண்டபம் கட்டி அரியனை மேடையைக்கட்டி, பரம்பரை அரியணையை அங்கு அமைத்து இராசேந்திரன் அதில் அமரப் போகிறானோ? உம் விடமாட்டோம். பாண்டியரின் பழம்பெருமைமிகு அரியணையில் சோழனை அமர விடமாட்டோம். ஏ சொக்கநாதா! உடனே ஏதாவது செய்தாக வேண்டும், நீ என்ன சொல்கிறாய்?” கர்ஜித்தார் முதியவர். துடிப்புள்ள இளைஞனை நோக்கி.

“சொல்வதென்ன? செய்ய வேண்டும் அல்லது செத்து மடிய வேண்டும். பரம்பரை சிங்காதனம் இருக்குமிடம் எனக்குத் தெரியும்.உடைத்துத் தூளாக்கி விடுவோம்’என்றான் சொக்கநாதன் என்ற துடிப்புள்ள

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இளைஞன்.

“அது சரியில்லை” என்பதற்கு அடையாளமாகத் தலையசைத்தார் முதியவர்.

“நம்முடைய அரியணையை நாம் அழிப்பதா? கூடாது”என்றார்.

“மாளிகையைக் கட்டவிடாமல் எதிர்ப்போம்.”

“மாளிகை கட்டும் சிற்பிகளுடன் நாமும் கூலி வேலைக்காரர்கள் போல் சேர்ந்து மாளிகையின் இரகசிய வழிகளை அறிந்து கொள்வோம்.’

“திட்டம் சரியில்லை’ என்பதற்கு அடையாளமாகத தலையசைத்தார் முதியவர்.

“ஒரே சமயத்தில் சிற்பிகளையும்.குடும்பத்தலைவரையும் கொன்று குவித்து விடுவோம். சிற்பிகள் இருந்தால்தானே மாளிகை, கோட்டை கட்டுவார்கள்?” என்றான் இளைஞன்.

‘அதுதான் சரி என்பது போல் தலையசைத்தார் முதியவர்.

சிற்பிகள் தங்குமிடத்தை அறிந்து கொள்ளும் பொறுப்பு சொக்கநாதனிடம் அளிக்கப்பட்டது. பௌர்ணமி அன்று தாங்கள் எடுத்த பணியை நிறைவேற்றும் உறுதியுடன் அவர்கள் அன்று கலைந்தனர்.

8

புகழ் நிலைக்க

இராசேந்திர சோழதேவரின் இரண்டாவது குமாரன் சுந்தரன் மூங்கில் துறை கிராமத்திலிருந்து பிரிய மனமில்லாமல் புறப்பட்டான். அவனுடன் வந்த மெய்க்காப்பாளனுடன் சிறிது நேரம் ஏதும் பேசவில்லை.

தில்லையை நோக்கிச் செல்லும் பாதையில் இளவரசரின் புதல்வர் குதிரையைச் செலுத்தியதைக் கண்டு அவனுக்கு வியப்பு.

“இளவரசே! தஞ்சைக்குச் செல்ல நீங்கள் திட்டமிட்டிருந்தீர்களே?” என்று சுந்தரனின் மௌனத்தை அவன் கலைத்தான்.

“அப்படித்தான் முடிவு செய்திருந்தேன். ஆனால், என்மனம் சரியில்லை.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

ஏதோ ஒருவித ஏமாற்றம் ஏற்பட்டது போன்ற உணர்வு இதயத்தில் சூழ்ந்து நிற்கிறது. சிதம்பரத்திற்குச் செல்லாமல் பழுவூருக்குச் செல்லலாமா என்று கூடத் தோன்றுகிறது" என்று சுந்தரன் சொன்னான். சுந்தரன் சொன்னது அவனுக்குப் புரியவில்லை. திரும்பி அவர் முகத்தை நோக்கினான்.

இளவரசரின் குமாரருக்கு என்ன நேர்ந்து விட்டது? அந்த வீட்டிற்குள் நுழையும்போதும் இருந்த துள்ளலும், மகிழ்ச்சியும் கணப்பொழுதில் மறைந்து விட்டதன் காரணம் என்ன?

சுந்தரன் எதிரே பாதை தெரியவில்லை. வீரம்மாளின் பாதச் சலங்கை ஒலி அவன் செவிகளில் ஒலிப்பது போல் தோன்றியது. வீரம்மாள் இனிய குரலில் பாடிக் கொண்டே ஆடுவது போன்ற பிரமை!

இன்னும் சிறிது நேரம் வீரம்மாள் அருகே இருந்திருந்திருக்கக் கூடாதா? அவள் கரம் தொட்டபோது ஏற்பட்ட இன்ப உணர்புபோல் இதற்கு முன்பு அவன் வாழ்நாளில் ஏற்படவில்லை! நாம் தொடாத அணங்குகளா? நாம் ரசிக்காத நடனங்களா? நேரம் போவது தெரியாமல் நாம் கலந்து மகிழாத காரிகைகளா?

வீரம்மாள் அப்படியொன்றும் பேரழகியல்லள் ஆனால், அந்தத் தோற்றத்திலே மயக்கம் தரும் போதை இருக்கிறது. பொன்னிற மேனி அவளுக்கில்லை ஆனால் அந்தக் கருமையிலும் கவர்ச்சி இருக்கிறது.

இன்னும் சில நொடிகள் ஆஹா – சுவர்க்கத்தை இழந்தது போலாகி விட்டதே! அவளுடைய சகோதரன் வராதிருந்தால்.....

"இளவரசே! என்ன சிந்தனை? கவலையுடன் இருப்பது போல் தோன்றுகிறதே?"என்று மெய்காவலன் கேட்டான். அவனிடம் சொல்லலாமா,கூடாதா என்ற கணமும் சிந்திக்காமல்,"என் துரதிர்ஷ்டம் நிழல் போல் தொடர்கிறது என்றான்.

"துரதிர்ஷ்டமா?"

"ஆமாம். கைக்கு எட்டியது மெய்க்கு எட்டவில்லை."

"புரியவில்லை இளவரசே!"

"அந்த் அழகியை அணைக்கவிருந்தநேரத்ல் அவளண்ணன் வந்து விட்டான்."

இளவரசரின் இளைய புதல்வனின் போக்கை மெய்காவலன் மிக

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

நன்றாக அறிவான். அவருடைய அந்தரங்கம் அவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவன் அறியாதவற்றையும், ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் சுந்தரன் சொல்லத் தயங்க மாட்டான். தந்தைக்குத் தெரியாமல், பாட்டனாருக்குத் தெரியாமல் - ஏன் மூத்த சகோதரனுக்குத் தெரியாமலேயே தன் லீலைகளை நடத்துவான். அவனுக்கென்று ஒரு பொறுப்பும் இல்லை. சுந்தர சோழரைப் போல் அழகானவன், அறிவுமிக்கவன் என்று அவனைக் புகழ்ந்து புகழ்ந்து மமதை மிகச் சேர அவனை ஒழுக்கப்பாதையினின்று விலகிச்செல்ல வாய்பளித்து விட்டார்கள்.

சக்கரவர்த்தி இராசராசனுக்குத்தன் பெயரப் பிள்ளைகளைப் பற்றிய கவலை உண்டு. தன் ஒரே மகன் இராசேந்திரன் சோழர் குலப்பெருமையை நிலை நாட்டும் அளவுக்கு உயர்ந்து விளங்குகிறான். ஆனால், அவனுடைய புதல்வர்களும்,புதல்வியரும் -அவருக்கே சில வேளைகளில் அவர்கள் பெயர் மறந்துவிடும் - இராசேந்திரனின் மூத்த மகன், அடுத்து இளவசரனாகப் போகிறவன் இளவரசப் பட்டம் சூட்டும்போது அவனுக்கு இடவேண்டிய பெயரை இராசராசன் முடிவு செய்துவிட்டார். போர்க்களத்தில் அவன் காட்டும் வீரச் செயல்களை அறிந்திருக்கிறார். இராசாதிராசன் - ஓ! நல்ல பெயர்! பட்டத்தரசியின் புதல்வர்கள், அரசியாக ஏற்கப்பட்டவர்களுக்குப் பிறந்தவர்கள்..... ஹூம் - எல்லோருமாகச் சேர்ந்து சோழ நாட்டின் பெருமையை நிலைநாட்ட வேண்டும்.

வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதியைப் போர்க் களத்தில் கழித்துவிட்ட இராசேந்திரன் ஒரு நாள் அமைதியாக வருங்காலத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கலானான். அவற்றுள் ஒன்று, தன் புதல்வர்களின் வருங்காலம். அரச குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களாயிருந்தாலும் அவர்கள் குடிமக்களுக்குரிய பண்பு, ஒழுக்கம், அறிவு இவற்றில் சிறந்திருக்க வேண்டும் என்ற உறுதியான முடிவு இராசேந்திரனுக்கு இருந்தது. தன்னை வளர்த்து ஆளாக்கிய இளைய பிராட்டியாரைப் போல், தன் பிள்ளைகளுக்கும் ஒரு வழிகாட்டி இல்லையே என்ற கவலை இளவசரன் இராசேந்திரனுக்கு இல்லாமலில்லை. மற்றொன்று, தன் தந்தையைப் போல் தானம் அழியாப் பெயர் பெற்று உலக மகா சக்ரவர்த்தி என்று திகழத்தக்கவாறு செயலாற்றுவது.

போர்க்களத்தில் வெற்றி பெற்று அங்கே புலிக் கொடியை நாட்டிப் பெயர் பெறுவதைவிட, தான் ஒரு பேரறிஞன் என்று பெயர் பெறுவதுதான் சிறந்த ஒன்று என்று இராசேந்திரன் உறுதியாக

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

நம்பினான். ஈசான பண்டிதரிடம் தன் எண்ணங்களையும் எழுச்சிகளையும் ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் எடுத்துரைப்பான்.

அவர் நடத்தும் கல்விகத் கூடத்திற்கு அவ்வப்போது விஜயம் செய்வான். தேவாரப் பாடல்களைக் கற்றுணர்வதில் அவனுக்கிருந்த ஆர்வத்தைக் கண்டு பண்டிதரே வியப்புற்றார்.

“இந்தக் கணத்தில் நான் யுத்த பூமியை மறந்திருக்கிறேன். சோழ நாட்டிற்கு விரோதிகள் என்று ஒருவரும் இல்லை…..” என்று கூறிவரும்போது ஈசான பண்டிதர் குறுக்கிட்டு, ”நம்நாட்டின் மீது படையடுப்பதற்கான ஆயத்தங்களைச் சாளுக்கியர்கள் தம் நாட்டில் செய்து வருவதாகக் கேள்விப்பட்டேனே! என்றார்.

இராசேந்திரன் மெல்லச் சிரித்து, ”துறவர்களின் செவிகளில் எட்டுமளவுக்கு அந்தச் செய்தி அவ்வளவு ரகசியமாக இருக்கிறதோ!” போனால் போகிறது என்று அவனை அங்கே ஆட்சி நடத்த விட்டிருக்கிறேன். நாட்டைக் கைப்பற்றி அந்த நாட்டைச் சோழ நாட்டுடன் சேர்த்துக்கொள்வது நம்கொள்கை அல்ல. நம் மேலாண்மையை ஏற்றுக்கொண்டால் போதும். சில வேளைகளில் நமது பிரதிநிதிகளை ஆட்சிக்கு உதவியாக அங்கே நியமிப்போம். பாண்டிய நாடு, இரட்ட நாடு, கங்க நாட்டிலெல்லாம் அதுபோல் அரசர்களை அகற்றுவதில்லை என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். சாளுக்கிய நாட்டிலும் அதுபோன்றே – சத்யாச்ரயன் நம்முடன் நட்புக் கொண்டிருப்பான் என்றே நினைக்கிறேன். சத்யாச்சரயனை அடக்கி ஒடுக்க நமது படைத்தலைவர்கள் போதும். நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. என் மூத்த மகனே படை நடத்திச் செல்லும் திறமை பெற்றவன்.

“போரை மறந்து, கலைப் பணியில் ஈடுபடவேண்டும் என்று என் உள்ளுணர்வு வற்புறுத்தி வருகிறது. இறைவனை மறக்காமலிருக்க உதவும் கலைகளான சிற்பம், இசை, நடனம் இவற்றிற்கு என்னாலான தொன்டினை ஆற்ற என் மனம் அவாவுறுகிறது. பண்டிதரே! அதற்கு வழிகாட்டுங்கள். மாபெரும் சிதம்பரம் திருக்கோயிலில் அழியாத் திருப்பணிகளில் ஈடுபட விரும்புகிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் என் மூத்த் மகனை இப்போதே இளவரசனாக்கி,அடுத்து அவனை சோழ அரியணையில் அமருமாறு செய்யவும் எண்ணுகிறேன். மனம் இறைவன் தொண்டில் ஈடுபட அவாவுறுகிறது. தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலேயே தங்கிவிடலாம் என்றுகூட நினைக்கிறேன்” - இராசேந்திரன் தன் உள்ளக் கிடக்கையை ஒளிவு மறைவின்றி விண்டுரைத்தான்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

ஈசான பண்டிதர் இராசேந்திரன் ஆர்வத்துடன் பேசுவதை உற்று நோக்கியவாறிருந்தார். 'ஒரு பேரரசினின் புதல்வனுக்குத் தந்தையைப் போன்றே கலை ஆர்வம்.தெய்வம்பிக்கை...ஆகா...! இளவரசருக்குத் தக்க வழி காட்டுவது நம்கடமை' என்ற முடிவுக்கு வந்தார்.

"இளவரசரே! மண்ணாசையும், பொன்னாசையும் நிலைக்காதவை தஞ்சைபுரித் திருப்பணிகள் முடிவுற்றன. அற்புதமான சிற்பப் பணியை நிறைவேற்றிய சிற்பிகளின் திறமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தில்லைச் சிற்றம்பலம் திருக்கோயிலை விரிவாக்கலாம். முன்போபுரங்கள் கட்டலாம். நடன சபை ஒன்றைக் கட்டலாம். சிவபெருமானின் திருவிளையாடல்களை அழியாச் சிற்பங்களாக அமைக்கலாம். இன்னும் பல கலைத் தொண்டுகள் புரியலாம்" என்றார்.

இராசேந்திரன் தன் விழிகளை மூடியவண்ணம் நடனத் தோற்றங்களை கற்பனை செய்தான்.அவற்றைச் சிற்ப வடிவில் கொண்டு வருவதை, மனக்கண்ணில் கொண்டு வரலானான். தன் இலட்சியம் நிறைவேற சிற்பிகள் வேண்டும், நடன மகளிர் வேண்டும்.ஓவியர்கள் வேண்டும்.

"பண்டிதரே! என் ஆர்வத்திற்கு எண்ணெய் வார்த்து விட்டீர்கள்.தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் சிற்பப் பணிகள் உடனே தொடங்க ஏற்பாடு செய்கிறேன்" என்று கூறி "யார்அங்கே?" என்று கைதட்டி அழைத்தான். முத்துக்குமரன்ஓடோடி வந்தான்.

"திருமந்திர ஓலைநாயகத்ததை உடனே வரச்சொல். சிற்பி நித்த விநோதனை உடனே வரச்சொல்" என்றான்.

முத்துக்குமரன் மிக மெல்லிய குரலில், "மதுரை மாளிகை கட்ட மதுரைக்குச் சிற்பிகள் புறப்பட்டுச் செல்கிறார்கள்" என்று கூறும்போது, இராசேந்திரன் திடுக்கிட்டு, "மதுரை மாளிகையா? மாளிகை அமைக்க சிற்பிகளா? மதுரைக்குச் செல்லுமாறு யார் உத்தரவிட்டது. உடனே அவர்களை இங்கே வரச் சொல்" என்றான். தொடர்ந்து. "என் இளைய மகன் சுந்தரன் எங்கிருந்தாலும் இங்கு வந்து என்னைச் சந்திக்கச் சொல்"என்று கட்டளையிட்டான்.

சோழர் வரலாறு அதிகம் தெரியாதவர்களுக்கு.....

இன்றைய சமூகம்தான், நாளைய வரலாறு. நேற்றைய சமூக நிகழ்ச்சிகள், இன்றைய வரலாறு, வரலாற்று நாவல்களும் அவ்வாவறுதான் அமைகின்றன. பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு கற்பனையும் கலந்து எழுதப்படும்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வரலாற்று நாவல்களில் அரசர்களின் பெயர்கள், அவர்களுடைய சந்ததியினர், குடும்பததார், பணி செய்தவர்கள், சமூகத்தலைவர்கள், அதிகாரிகள் முதலியோரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது இன்றைய வாசகர்களையும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய நினைவாற்றலுக்குச் சோதனை ஏற்படுத்திவிடக் கூடாது. எழுதுபவர் சரித்திரத்தில்தேர்ச்சி பெற்றவராக இருக்கலாம். வாசகர்களை அவ்விதம் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. இவை பொதுவான வாசகர்களின் கருத்து.

“கங்காபுரிக்காவலனை”நான் எழுதத்தொடங்கியபோது, என் எழுத்தின்மீது நம்பிப்ககை உடைய அன்பர் டி.ஆர்.கணேசனைப் போன்ற பல வாசகர்கள், சோழ அரசர்களின் வரிசை, உறவுமுறை, அரசமரபு விவரம் தெரிவித்தால் நலமாயிருக்கும் என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள்.

‘பொற்காலத்தின்கதை’-என்ற பெயரில் வரலாற்றுக் குறிப்பு நூல் ஒன்று எழுதியுள்ளேன். 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எழுதினேன். ஆயிரம் பக்கங்களுக்குமேல் உள்ள சோழர்களின் சரித்திரத்தை, எண்பது பக்கங்களுக்குள் சுருக்கமாகக் கொடுக்க முயன்றிருக்கிறேன்.’ இளைஞர்களுக்குச் சோழர் வரலாறு’ என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். வரலாறு படிகக்காத பெரியவர்களும் படிக்கலாம்.அந்த நூலை வாங்கிப்படிக்க வேண்டும் என்று நான் இப்போது சொல்லவில்லை. அதைவிடச் சுருக்கமாகக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், பிற்காலச்சோழர்களின் மரபு வரிசையை இங்கெ தெரிவிக்க முயல்கிறேன்.

முத்தரையர்களை வென்று, தஞ்சை மாநகரிலிருந்து ஆளத் தொடங்கியவர்களைப் பிற்காலச்சோழர் பரம்பரைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

1.விஜயாலய சோழன்(கி.பி.846 – 881 வரை) பிறகு அவர் மகன்.

2.ஆதித்த் சோழன்(871-901) அடுத்து அவர் மகன்.

3.பராந்தகன்-முதலாம் பராந்தகன்என்றுஅழைக்கப்பட்டார் (907-955)

அவருக்கு நான்கு புதல்வர்கள். இராசாதித்தன், கண்டராதித்தன், அரிஞ்சயன், உத்தமசோழன். ராசாதித்தன் என்ற மகன், போர்க்களத்தில் இறந்துவிட்டார். அவருக்குப் பிறகு,

4. கண்டராதித்தன் ‘மேற்கேலிருந்து எழுந்தருளியவர்’என்று

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இவரைஅழைத்தனர்.(957 சரை அரசாண்ட இவர்,மேற்குத்திரைசயில் உள்ளநாட்டிற்குச்சென்றபின் இவரைப் பற்றியஇறுதி நிகழ்சிசதெரியவில்லை)

5.இவருக்குப் பிறகு, அரிஞ்செயர் அரியணை ஏறினார். அவருக்குப் பிறகு உத்தம சோழன் என்ற பெயருடைய மதுராந்தச் சோழர் அரியணை ஏறியருக்க வேண்டும். இளவயதுடையவராயிருந்தபடியால் அரிஞ்சயன் மகன் சுந்தர சோழன் (957-970) அரியணை ஏறினார். இவருக்கு இரண்டாம் பராந்தகன் என்ற பெயரும் உண்டு.

இவருக்குப் பிறகு அரியணை ஏறுவதில் குழப்பம் ஏற்பட்டது. சுந்தர சோழரின் முதல் மகன் ஆதித்த கரிகாலன் கொலையுண்டதால், அவருடைய தம்பி, சுந்தரசோழரின் மற்றொரு புதல்வர் அருள்மொழிவர்மர் என்றழைக்கப்பட்ட இராசராசன் அடுத்து அரியணையில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். மதுராந்தக உத்தம சோழர்(6) அரியணை ஏறும் பருவமடைந்துவிட்டபடியால் அவர் அரியணையில் அமர்ந்தார். அவர் 970ம் ஆண்டு முதல் 985 வரை அரசாண்டார். அவருக்குப் பிறகு (8) இராசராசன் அரியணையில்அமர்ந்தார்.

சுந்தர சோழருக்குக் குந்தவ்வை என்ற மகள். ஆதித்தகரிகாலனின் தங்கை. இராசராசனின் தமக்கை. இளைய பிராட்டி என்று அழைக்கப்பட்ட இவரை வல்லவரையன் வந்தியத்தேவர் திருமணம் புரிந்து கொண்டார்.

சோழ அரசர்களின் பெயருக்கு முன்பு பரகேசரி, இராச கேசரி என்று பெயர் மாறி மாறி வரும். பரகேசரி விஜயாலயன், இராசராசசோழன் இராசகேசரி என்றழைக்கப்பட்டார். இவர் கி.பி.985முதல் கி.பி.1014வரை ஆட்சி புரிந்தார். இவரது புதல்வர் இராசேந்திரசோழரே, நம் வரலாற்றுப் புதினக்கதைத் தலைவர்.

இராசராசரின் ஆட்சிக்காலக் கடைசியில் நம் கதை தொடங்குகிறது. ஐப்பசித் திங்கள் சதயநாளில் பிறந்தவர் இராசராச சோழர்.

சில பெயர்களை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். முதல் பராந்தகன் ‘பொன் வேய்ந்த பராந்தகன்’என்றுசிறப்புப் பெயர் பெற்றவர்.தில்லைச் சிற்றம்பல்திற்குப் பொன்வேய்ந்தவர்.

கண்டராதித்த சோழரின் பட்டத்தரசியார் செம்பியன் மாதேவியார். சிவன்கோயில்களுக்கப் பல திருப்பணிகளைச் செய்தவர்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இளவரசுப்பட்டம் சூட்டப்படுவதற்கு முன்பு, இராசேந்திர சோழருக்கு மதுராந்தகன் என்று பெயர். இராசராசருக்கு “அருள்மொழி” என்று பெயர்.

இந்தக் கதை தொடங்கும்போது, இராசேந்திர சோழர் இளவசரராகத் திகழந்தார். இளைஞர்களிடையே அரசராகவும், இளவசரராகவும் நம்மால் பார்த்துக் பழக்கப்பட்டுப்போன இராசேந்திர சோழர், இந்தப்புதினத்தில் ஏறத்தாழ நாற்பத்தைந்து வயதுக்கு மேற்பட்ட வயதுடையவராகத் திகழ்கிறார். என்ன செய்வது, வரலாறு அப்படித்தான் கூறுகிறது! கதைத்தலைவர் எல்லோரும் இளம் வயதினராக இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கக் முடியாதன்றோ!

9

பெருவுடையுர் காப்பாற்றுவார்

நடுநிசியைக் கடந்து, முழுமதி மேற்கே இறங்கத் தொடங்கிய வேளையில் சிற்பிகள் மதுரையை வந்தடைந்தனர். மதுரை நகரம் சோர்வுற்றிருப்பது போல் தோன்றியது. பௌர்ணமிக்கு இரண்டு நாள்கள் இருந்தன. முழுவடிவு அடையா மதியரசன் வானத்தினின்று மதுரை நகருக்கு ஒளியை வீசி, இருளை ஓட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

மதுரையில் இரவு அங்காடிகள் இயங்கிப் பல ஆண்டுகளாகி விட்டதாகப் பேசிக்கொண்டார்கள். மதுரையில் சோழர்களின் ஆட்சிப் பிடி ஏற்பட்ட பின், மதுரை நகரில் மகிழ்ச்சி குறைந்துவிட்டதாகவும், நகரை விட்டுக் கிராமப் பகுதிகளுக்குப் பலர் வெளியேறி விட்டதாகவும் பேசிக்கொண்டார்கள்.

கோட்டை வாயில் அடைக்கப்பட்டிருந்தது. வாயிலை ஒட்டிய மதிற்சுவர்கள் பழுதுபட்டிருந்தன. நான்கு பக்க கோட்டை வாயிலுக்கு வெளிப்புறக் காவலிருக்கும் சோழ வீரர்கள் இருவர் நால்வராக படுத்தவாறும் சாய்ந்தவாறும் ஊர்க் கதைகளைப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

கோட்டை வாயிலின் கூட கோபுரத்தின்மீது புலிக்கொடி கம்பீரமாகப் பறந்து கொண்டிருந்தது. அதன் அருகே சோழ வீரன் ஒருவன் கூரிய வேலுடன் நின்றுகொண்டிருந்தான். புலிக்கொடியை இறக்கி மீன்கொடியை ஏற்றும் வேளையைப் பாண்டியநாட்டு விசுவாசிகள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சிற்பிககள் குழு களைப்புடன் மதுரை வீதியில் நடந்து கொண்டிருந்தனர். வீதிகளில் மக்கள் நடமாட்டமில்லை. சிற்பிகளை அழைத்து வந்த இளைஞன் மதுரை நகரின் ஒவ்வோர் இடத்தையும் அறிந்தவன் போல் வழிகாட்டியவாறு முன்னே நடந்துகொண்டிருந்தான்.

“இன்னும் எவ்வளவு தொலைவு நடக்க வேண்டும்?” என்று குமுதம் தன் தந்தையிடம் கேட்டாள். தனக்காகக் கேட்கவில்லை, மாணிக்கசேகரனுக்காக அவள் கேட்கிறாள் என்பதை அவள் தந்தை பெரிய சிற்பி அறியமாட்டார். “உங்களுக்காகத்தான் கேட்கிறேன்” என்பது போல குமுதம் திரும்பி மாணிக்கத்தை நோக்கினாள். அவள் விழிகளில் கூத்தாடிய குறும்புத்தனம் நிலவொளியில் பளிச்சிட்டது. ”நானே நடக்கிறேனே, சிறிய வயது, அதற்குள் களைத்துவிட்டாயே’ என்று மாணிக்கத்தை நோக்கிக் கேட்டார் சிற்பி.

“ஏனப்பா, தம்பி! இன்னும் எவ்வளவு தொலைவு இருக்கிறது. நாம் தங்குமிடம்? உனக்கு வழி தெரிகிறதா? அல்லது யாரையாவது கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமா?” என்று முன்னே நடந்த இளைஞனைக் கேட்டார் பெரிய சிற்பி. அவரும் களைப்பு மிகுந்திருப்பதைப் புலப்படுத்திக்கொள்ள விரும்பவில்லை.

தெருமுனையில் பெண்மணி ஒருத்தி அடுப்பை மூட்டித் தோசை வார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் எதிரே அமர்ந்து வாழை இலையில் சிலர் தோசையை ருசித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

வழி காட்டிச் சென்ற இளைஞனுக்கே சந்தேகம் வந்துவிட்டது போலும்! தோசைக் கடையில் உட்கார்ந்தவர்களிடம் வழி கேட்டான். தோசையை ருசித்துக்கொண்டிருந்தவன், கூட்டமாக வரும் சிற்பிகளைப் பற்றி வினவினான்.

“நீங்கள் குறிப்பிடும் இடம் மல்லிகைத் தோட்டத்தில் இருக்கிறது. நேரே இந்தப் பாதையில் செல்லுங்கள். இரவு ஆகாரமாகிவட்டதா? அங்கு சென்றால் ஒன்று கிடைக்காது. வாங்கிப் பசியாறிவிட்டுச் செல்லுங்கள்” என்று ஒருவர் உபசாரம் செய்தார்.

நன்றி தெரிவித்த குமுதத்தின் தந்தை, ”பொழுது சாய்வதற்கு முன்பே எல்லாம் முடித்துக் கொண்டுவிட்டோம். இப்போது போய் ‘அக்காடா’ என்று உடலைச் சாய்த்தால் போதும் என்று தோன்றுகிறது’என்றார். அந்தச் சொல் அவர்களுக்குப் புதுமையாக இருந்ததால் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டனர்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மல்லிகைத் தோட்டம் பொலிவிழந்திருந்தது. காடுபோல் மண்டியிருந்த மல்லிகைச் செடிகள் கவனிப்பாரின்றி வாடியிருந்தன. தப்பிய ஓரிரு செடிகளில் பூத்திருந்த மல்லிகை, மகிழ்ச்சியளிக்கும் நிலவொளிக்கு இணையாக மணத்தை வீசிக் கொண்டிருந்தது. தோட்டத்தின் நடுவே இரண்டு பெரிய வீடுகள், வீடுகள் கட்டி ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலிருக்கும்.

வீட்டின் வெளிப்புறத்தில் படுத்திருந்த தோட்டக்காரர் இவர்களுக்காகக் காத்திருப்பவர்போல வரவேற்று" உங்களுக்குக்காக மாலையிலிருந்து காத்திருக்கிறேன். நீங்கள் வருவீர்கள் என்று சோழ தளபதி சொல்லியிருக்கிறார். பௌர்ணமியன்று மாளிகைப் பணியைத் தொடங்கப் போவதாகவும், உங்களுடைய நலன்களைக் கவனித்துக் கொள்ளுமாறும் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். நாளை மறுநாள் கால்கோள் விழா செய்யவேண்டும். உங்களைக் காணோமே என்று கவலைப்பட்டுக்கொணடிருந்தார். நீங்கள் வந்துவிட்டீர்கள் என்பதைத் தளபதியிடம் போய்ச் சொல்லிவிட்டு வருகிறேன். வீட்டின் உள்ளே நீங்கள் தங்கிக் கொள்ளளலாம். வீட்டைச் சுத்தம் செய்து வைத்திருக்கிறேன். சோறாக்கத் தனியே இடமிருக்கிறது. தோட்டத்தின் மூலையில் பெரிய கிணறு இருக்கிறது. அங்கே குளிக்கலாம். காலையில் எழுந்தவுடன் எல்லாம் தெளிவாகப்புரியும். பெண் பிள்ளைகள் குளிக்க மறைவான இடம்தான் இல்லை" என்று குமுதத்தை நோக்கித் தோட்டக்காரர் கூறினார். இன்னும்பல பெண்கள் இருப்பதையும் அவர் அறிந்து கொண்டார். பெண்களோ நின்றபடியே தூங்கிக்கொண்டிருந்தனர்.

"அதனால் என்ன, எங்கள் வீட்டுப் பெண்கள் குளத்திலும் ஆற்றிலும் குளித்துப் பழகியவர்கள்தாம்"என்றார் பெரிய சிற்பி

சிற்பிகள் இரண்டு வீடுகளிலுமாகப் பிரிந்து போய்த் தங்கினர். பொழுது விடிந்த பிறகுதான் அவர்களுக்குத் தெரிந்தது. அந்த வீட்டில் தாங்கள் சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்று. இரவு வரவேற்ற தோட்டக்காரரைக் காணவில்லை. காலைக் கடன்களைக் கழிக்க முடியவில்லை. குழந்தைகள் பசியால் அழுதனர். காலை எழுந்ததுமே குளித்துப் பழகியவர்களுக்குக் கனம் கூட அந்தச் சிறிய வீட்டில் அடைந்திருக்கப் பிடிக்கவில்லை.

கதவை உடைத்துக்கொண்டு வெளியே வந்துவிடலாம் என்று ஒருவர் யோசனை கூறினார். அவர்களிடம் சிற்றுளி, சுத்தியல், பாறையைப் பெயர்க்கும் ஆயுதங்கள் இருந்தன.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கதவுகள் பிளக்கப்பட்டன. ஆயிரம் ஆண்டுகள் சிறைப்பட்டிருந்து விடுதலையடைந்த உணர்வு அவர்களுக்கு, பெண்களிடம் ஏற்பட்ட பீதி நீங்கவில்லை.

கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த வீட்டைப்போலவே தோட்டமும் இருந்தது. மல்லிகை, செவ்வந்தி, இருவாட்சி, நந்தியாவட்டை, பாரிஜாதம், செடிகள் காய்ந்து கிடந்தன. அல்லிக் குளத்தில் நீர் குறைவாகவே இருந்தது. குளத்தைச் சுற்றிப் புதர் மண்டியிருந்தது. சப்பாத்தியும், கள்ளியும் தலைகாட்டத் தொடங்கியிருந்தனர். பாதையிலே முள் செடிகள்.

“உம்....சீக்கிரமாகக் காலைக் கடன்களை முடித்துக்கொள்ளுங்கள். அடுத்து என்ன நடக்கும் என்று தெரியாது” என்று பெரிய சிற்பி மற்றவர்கள வற்புறுத்தினார்.

குமுதமும் மாணிக்க சேகரனும் நெருங்கிப் பழக வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. கவலை நிறைந்த விழகள் பேசிக்கொண்டன. செய்வதறியாது திகைத்து நிற்கும்போது துன்பம் சூழ இருக்கும்போது என்ன பேசுவது, செடியில் பறிக்காது வாடியிருக்கும் மலர் போல குமுதம் காணப்பட்டாள். ஒரே நாளில் குமுதம் முகத்தில் சோர்வும் கவலையும் சேர்ந்தன.

மதுரைக்குச் சிற்பிகளை வழிகாட்ட வந்த இளைஞன் பரபரப்படைந்து இங்குமங்கும் ஓடினான். செய்வதறியாது திகைத்தான். ”நாம் இங்கிருந்து உடனே போய்விடுவோம் ஏதோ ஆபத்து வரவிருக்கிறது” என்று அவன் விரைவுபடுத்தினான்.

அவர்கள் அங்கிருந்து புறப்படத் தொடங்கியபோது பாண்டிய நாட்டு விசுவாசிகள், கரங்களில்வேலுடனும். வாளுடனும் அவர்களைச் சூழ்ந்துக் கொண்டனர். சிற்பிகள் குழுவினரை ஒரே வீட்டில் அடைத்தனர். குமுதமும் மாணிக்கமும் புதர் அருகே மறைந்திருப்பதைக் கண்ட பாண்டிய நாட்டு விசுவாசிகள், அவர்களை மற்றொரு வீட்டிற்குள்ளே தள்ளினர். அந்த வீட்டுக்கதவு உடைக்கப்படாமல் இருந்ததால் வெளியே தாளிட்டு விட்டனர்.அவர்கள் பாண்டிய நாட்டின் விடுதலை ஒன்றை மட்டுமே இலாட்சியமாகக் கொண்டவர்கள், ஆதலால், இளம்பெண் குமுதத்தையோ சிற்பிகள் குடும்பத்துப் பெண்களையோ மானபங்கப்படும் நோக்கம் அவர்களிடம் இல்லை. ஆனால், அவர்களை எதிர்த்த இளம் சிற்பியைப் பாண்டிய நாட்டின் ஆதரவாளர்கள் கடுமையாகத் தாக்கினர். அவன் இரத்த வெள்ளத்தில் மண்ணில் வீழ்ந்ததைப் பார்த்த மற்ற சிற்பிகள் பேசவும் சக்தியின்றி

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வீட்டிற்குள் ஓடி ஒளிந்தனர்.

பயம், களைப்பு, பசியுடன் சிற்பிகள் இறைவனைத் துதிப்பதைத்தவிர, வேறு ஒன்றும் செய்ய இயலாதவர்களாய், மூச்சு விடக் கூடப் பயந்து ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தவாறு இருந்தனர்.

கூடுகளை அடையும் பறவைகள் ஏற்படுத்திய கலகலப்பொலி இரவு நெருங்கிவிட்டது என்பதைப் புலப்படுத்தியது. வீட்டுக்கதவு திறக்கப்பட்டது. பெரிய பாத்திரத்தில் குழம்புச் சோறு கொண்டு வந்து அவர்களிடம் கொடுத்தனர், பாண்டிய நாட்டு இளைஞர்கள் சிலர்.

வயிற்றுக்குள் சிறிது சோரும், நீரும் சென்றவுடன் உயிர் மீண்டது போல உணர்வு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. சிறது நேரம் கழிந்து உணவுப் பாத்திரத்தை எடுத்துச் செல்ல வந்தவனிடம் பெரிய சிற்பி பணிவான குரலில்,"தம்பி! எங்களைத் தவறாக நினைத்து இங்கே அடைத்து வைத்திருக்கிறீர்கள் என நினைக்கிறேன்.நாங்கள் ஒரு பாவமும் அறியவாதவர்கள். நாங்கள் சிற்பிகள். எங்களை வெளியே விட்டு விடுங்கள்"என்று பணிவுடன் பேசினார்.

"சிற்பிகள் என்பதால்தான் உங்களை இங்கே அடைத்து வைத்துள்ளோம் என்று கூறி அந்த இளைஞன் பெரிதாகச் சிரித்தான்.

"பாண்டிய நாட்டில் சிற்பிகள் என்றால் குற்றவாளிகள் என்று அர்த்தமா?"என்று மற்றொரு சிற்பி சற்றுக் கோபமாகப் கேட்டார்.

"ஆமாம்,பாண்டிய நாட்டில் பெரிய குற்றமிழைக்க வந்திருக்கிறீர்கள். உங்களைக் கொன்றுவிட வேண்டும் என்பது எங்கள் திட்டம்" – அவன் கடுமையான குரலில் பேசினான். குரலிலிருந்த கடுமையை விட, அவனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் இன்னும் கடுமையான தோற்றத்துடன் இருந்தார்கள்.

"சோழர்கள் மகிழச்சியாக இருப்பதற்கு மதுரையில் மாளிகை கட்டுகிறார்களாம். அதற்குச் சிற்பிகள் வருகிறார்களாம். சிற்பிககள் உயிரோடிருந்தால்தானே மாளிகை, மண்டபம் எல்லாம்? ஒரே இடத்தில் திறமை மிகுந்த சிற்பிகள்! இப்படியொரு வாய்ப்பு ஏற்படுவது அரிது. கூண்டோடு கைலாசம் அனுப்பிவிடுவோம்."

இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றப் பாண்டிய ஆதரவாளர்கள் முடிவு செய்து, மதுரை நகருக்குள் சிற்பிகள் வரும் வரையில் காத்திருந்தது. அவர்கள் தங்குமிடத்தை அறிந்தனர். இன்றோ நாளையோ தங்கள்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி விடுவார்கள். கலை வளர்க்கும் சிற்பிகள் இரத்த வெள்ளத்தில் கொலையுண்டு கிடப்பதும் பௌர்ணமி நிலவில் அழகாகத்தானிருக்கும்.

இளம் சிற்பிக்கு ஏற்பட்ட முடிவு தங்களுக்கும் ஏற்பட்டுவிடும் என்ற பயத்தில் அவர்கள் அந்த வீட்டிற்குள்ளேயே அடைந்திருந்தனர். குலதெய்வங்களை வேண்டிக்கொண்டனர்.

அழும் குழந்தைகளைச் சமாதானப்படுத்தக் கூட அவர்களுக்கு தோன்றவில்லை. பெண்கள் சிறிது நேரம் ஒப்பாரி வைத்தனர். பிறகு அதற்குக் கூடத் தெம்பில்லை. பெண்கள் எதிரே அழுகிறோமே என்ற நாணமும் இல்லாமல் ஆண்பிள்ளைகள்கூடத் தேம்பி அழுதனர். சிலர் சோர்ந்துபடுத்தனர்.சிலர் மயக்கமடைந்தனர்.

இரவு வந்தது. இருள் சூழ்ந்தது. தன் மகள் எங்கே என்று பெரிய சிற்பி புலம்பிப் பார்த்து ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் ஓய்ந்து சாய்ந்தார்.விடிந்தால் பௌர்ணமி. நல்லவர் நெஞ்சம் போல் தூய்மையான நீலவானத்தில் மதியரசன் ஏதுமே தெரியாதவன்போல் பவனி வந்து கொண்டிருந்தான்.

குமுதமும் மாணிக்கமும் மட்டும் மற்றொரு வீட்டின் அறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தனர். தனியே இருந்த அவர்கள் தங்கள் காதலை வளர்த்துக் கொள்ளவில்லை. கொஞ்சும் மொழியில் பேசிப் பொழுதைப் போக்கவில்லை.

“என் தந்தை எங்கே?” என்று ஆவள் கேட்டுப் பார்த்தாள். கூவிப் பார்த்தாள்.

“நான் போய்ப் பார்த்து வருகிறென்” என்று புறப்பட்ட மாணிக்கம் கதவைப் பலம்கொண்ட மட்டும் தட்டிப் பார்த்துச் சோர்ந்து போய்க் கீழே சாய்ந்தான்.

அந்த அறையில் மிக உயரத்தில் இருந்த சாளரத்தில் வழியே நிலவொளி மெல்ல எட்டிப் பார்த்தது.

கதவு திறக்கப்பட்டது. ஒரு குடத்தில் நீரும், ஒரு பாத்திரத்தில் சோறும் வீசி விட்டுக் கதவைத் தாளிட்டுச்சென்றான் ஒருவன். அந்த இளைஞனைப் பார்த்தால் பணியாளனைப்போல் தோன்றவில்லை. அங்கே ஓர் அழகிய பெண் இருக்கிறாள் என்பதைக் கூட அவன் இலட்சியம் செய்யவில்லை.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இப்போது குமுதம் குரல் கொடுத்தாள்.”அய்யா அய்யா” என்று கூவினாள். தங்களை ஏன் அந்த அறையில் அடைத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது அவளுக்குப் புரியவில்லை.

நா வறண்டது. சோறுண்ணப் பிடிக்கவில்லை. தண்ணீரைக் குடித்துக் தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டாள். குமுதமும் மாணிக்கமும் ஒருவரையொருவர் பார்த்தவாறு, ஒன்றும் பேசாமல் படர்ந்த மங்கிய நிலவொளியில் அந்தச் சோகம் நிறைந்த சூழலிலும், குமுதத்தின் இயற்கை அழகு எந்தவிதக் குறைவுமின்றி விளங்கியது.

“மாணிக்கம்! அடுத்து என்ன் நேருமென்றே தெரியவில்லையே! சோழ நாட்டிற்குச்செய்தி அனுப்பி, அவர்கள் வந்து விடுவிக்கும் வரை நம்மை உயிரோடு விட்டு வைப்பார்களா என்றுதெரியவில்லையே” குமுதத்தின் குரலில் நடுக்கம் இருந்தது.

“நேர்வது நேரட்டும் என்று கதவை உடைத்து வெளியெ செல்லப் போகிறேன்” என்றான், மாணிக்கம்

“என்னை விட்டுவிட்டா?” என்று குமுதம் விம்மினாள்.” இருவருமே ஓடிப் போய்விடுவோம்”என்றான் மாணிக்கம். அங்கிருந்து எப்படியாவது விடுபட்டுப்போகும் முனைப்பில் இருந்தான்அவன்.

“என் அப்பா என்ன ஆனாரோ?” அழுகையை அவனால் அடக்க முடியவில்லை.

“இரு. இரு வெளியே யாரோ நடமாடும் ஓசை கேட்கிறது” என்று மாணிக்கம் மெல்லக் கூறினான். சாளரத்தின் சிறு கண்கள் வழியே நிலா ஒளி அந்த அறையில் கோலமிட முயன்றது.

அந்த மாளிகைக்கு வெளியே சிலர் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அப்பொழுதுதான் அங்கே வந்தனர். அங்கேயே உட்கார்ந்துவிட்டனர்.

“உள்ளே யார் இருக்கிறது?”

“சிற்பிகள் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒரு பெண்ணும் ஒரு ஆணும். இளம் வயதினர்.”

“கணவன் மனைவியா?”

“தெரியாது. சிற்பிகள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் இன்னும் விசாரிக்கவில்லை. இவர்கள் தப்பியோடப் பார்த்தார்கள்.”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“நாளைக்கு மாளிகை அடிக்கல் நாட்டப்போவதில்லை என்பது அவர்களுக்குத் தெரியுமா.”

“தெரியாது. எதிர்த்த ஓர் இளைஞனுக்கும் மரண அடி!”

“முதல் பலியா?”

“அடைப்பட்டிருக்கும் சிற்பிகளை இங்கிருந்து வெளியூர்களுக்குத் தனித்தனியே கொண்டு சென்று கொன்றுவிடும் திட்டத்தை நிறைவேற்ற யார்யார் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார்கள்?”

“அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி ஆபத்துதவிப்படையைச் சேர்ந்த பெரியவர்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். இன்று பொழுது விடிவதற்குள் அவர்களை வேறு எங்காவது கொண்டு சென்று விடுவோம்.”

“வெளியே பேசிக் கொண்டிருப்பவர்களின் உரையாடலைக் கேட்டுக் குமுதவல்லியும் மாணிக்கமும் திடுக்கிட்டனர்.

“ஐயேத அப்பா!” என்று குரல் கொடுத்து அழத் தொடங்கிய குமுதத்தின் வாயை அழுத்தமாக மூடி, “உஸ்....” என்று சைகை செய்தான், மாணிக்கம்.

மிகப் பயங்கரமான சூழலில், மாணிக்கம் அவள் இதழ்களைப் பொத்தினான். அவன்கரம்பட, அவள் உடல் மெல்லச் சிலிர்த்தது.

அழுகையை அவளால் நிறுத்த முடியவில்லை. விம்மியவாறு அவன்மீது சாய்ந்தாள். இதுவரை அவனது ஸ்பரிசத்தை உணராத, உணரமுயலாத குமுதத்திற்கு அந்த் ஆபத்தான நிலையில் ஏற்பட்ட மெல்லிய அணைப்பு, வாழ்க்கையில் புது நம்பிக்கையை அளித்தது.

“தஞ்சைபுரியிலிருந்து மதுரை வந்தது, பாண்டிய மண்ணில் மாய்ந்து போவதற்கா”? – நினைக்கக்கூட அவளால் முடியவில்லை.

மீண்டும் வெளியே பேசும் குரல் கேட்டது.

“நான் மிகத்தீவிரமாகச் சிந்தித்தேன். சிற்பிகளை இந்த உலகத்தை விட்டே ஓட்டிவிடுவது ஒன்றுதான் சரியானமுடிவு. சிற்பிகளின் கலைப் புலமையைக்கொண்டு தங்கள் பெயர் அழியாது நிலைத்து நிற்கக் கோயில்கள், கோயில்களில் சிற்பங்கள் அமைக்கத் திட்டமிட்டுள்ளனர் சோழர்கள். சிறைப் பிடிக்கப்பட்ட பாண்டிய மக்களைக் கொண்டு தஞ்சையில் கோயில் கட்டினார்கள் என்பது உனக்குத் தெரியுமா? இந்த் அவமானத்தைத் தொடரவிடக்கூடாது. சோழர்களின் இலட்சியத்தை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

முறியடிக்க வேண்டும். தங்கள் நாட்டில் மட்டுமின்றி, பாண்டிய நாட்டிலும் தங்கள் கலை பரவ நினைக்கிறார்கள் கூடாது. நடக்க விடக் கூடாது. அதை நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது.”

பாண்டிய விசுவாசிகளின் தலைவராக அவர் இருக்க வேண்டும். குரலில் கட்டளை,முடிவு அழுத்தமாக இருந்தது.

அந்த வார்த்தைகளால் குமுதத்தின் மேனியில் ஒருவித நடுக்கம் ஏற்பட்டதை மாணிக்கம் உணர்ந்தான்.

“குமுதம். குமுதம்.....! பயப்படாதே மதுரையில் இருக்கும் சோழர் படைத்

தலைவர் நம்மை எப்படியும் காப்பாற்றி விடுவார்” என்று மாணிக்கம் அவளை அழுத்தமாக அணைத்துக்கொண்டு நம்பிக்கை அளிக்க முயன்றான்.

10

‘உன்னைப் போன்ற அழகு என்னைப் போன்ற.....’

முத்துக்குமரனும், வீரம்மாளும் அன்று விடிய விடிய பேசிக்கொண்டிருந்தனர். தன்மனதில் ஏற்பட்ட பயமொன்றைச் சகோதரனிடம் விவரிக்க அவள் விரும்பினாள். எப்படிச் சொல்வது? அதைத் தன் அண்ணண் ஏற்பாரா? தன்பேச்சில், தன்முடிவில் உண்மை இருக்கிறது, நியாயம் இருக்கிறது என்று ஒப்புக் கொள்வாரா? அரசு குடும்பத்தவரைப் பற்றிப் பழி கூறுவதாக நினைத்து விடுவாரா?

முத்துக்குமரன் அன்று சற்று ஓய்வுடன் இருந்திருக்க வேண்டும். வீட்டிற்கு வெளியே சாணம் மெழுகிய தரையில் உட்கார்ந்து கொண்டான். அவன் அதுபோல் அமைதியாக அமர்ந்து, ஓய்வுடன் பேசிப் பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. நிலவொளி அதியாகப் பொழிந்கொண்டிருந்தது. பாட்டனார், சீர்காழிக்குச் சென்றவர் இன்னும் திரும்பவில்லை. அத்தையையும் அழைத்துச் சென்றிருந்தார்.

போர்க்களங்களைப் பற்றியும், போர்க்களத்தில் நடைபெற்ற சாகசங்ளைப் பற்றியும், வெற்றிகளைப் பற்றியும், வென்ற நாட்டினின்று கொண்டுவந்து சேர்த்த செல்வங்களைப் பற்றியும் இதற்கு முன்பு நிறையச் சொல்லியிருக்கிறான்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“அண்ணா! நான் ஒன்று தங்களிடம் கேட்கலாமா?,” என்று வீரம்மாள் கேட்டாள். கேட்கலாம் என்பதற்கு அமைடயாளமாகத் தலையசைத்தான் முத்துக்குமரன். “கேட்பதற்குக் கூட அனுமதி வேண்டுமா? நான் என்ன, அந்நியனாகிவிட்டேனா?” என்று மெல்லச் சிரித்தான்.

“இளவரசர் வென்று அடக்க வேண்டிய நாடுகள் இனி இந்தப் பூவுலகில் ஒன்றும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்” என்று தொடங்கினாள், வீரம்மாள்.

“ஆமாம். அப்படித்தான் நானும் நினைக்கிறேன். நம்மிடம் பணிந்தவர்கள் மீண்டும் கிளர்ந்தெழுந்தால்தான் இனி படையெடுப்பு. போர் முரசும், யுத்தம் எல்லாம்!”

“ஓ! சாளுக்கியர்களையும், பாண்டியர்களையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறீர்களா?”

“ஆமாம்! அங்கெல்லாம் பூசல் ஏற்பட்டால் இனி இளவரசரே படைகளுக்குத் தலைமை வகித்துச் செல்ல வேண்டியிருக்காது.”

“ஏன்? இளவரசருக்குச் சலிப்பு ஏற்பட்டுவிட்டதா? சோழ நாட்டுச் சக்கரவர்த்தியாக மகுடம் ஏற்ற பிறகு - அப்போது அவரே செல்வதுதானே வீரத்திற்கு அழகு?”

“ஆமாம், பலம் நிறைந்த நாட்டுடன் மோதும் நிலை ஏற்படலாம். இளவரசர் மற்றவருக்கு விட்டுக் கொடுக்கமாட்டார். ஆனால் சிறிய சிறிய கலகங்களை அடக்க அவரே செல்ல வேண்டுமா?அடுத்த தலைமுறை உருவாகிவிட்டதே! சோழ நாட்டுச் சேனாதிபதியாயிருந்த கிருஷ்ணன் ராமனுடைய மகன் தோள்களைத் தட்டிக் கொண்டு நிற்கிறான். இளவசரர் இராசேந்திரனின் மூத்த குமாரர் இராசாதிராசன் தன் வீரத்தைப் புலப்படுத்த, ஏற்ற தருணம் நோக்கி இருக்கிறான். நானும் சும்மாயிருப்பேனா?”

“அன்னா! இதுவரை இளவசரருடன் போர்க்களத்தில் காலத்தைக் கழித்தது போதும். எனக்கு ஓர் அண்ணி வந்து அவர்கள் என்னைச் சீராட்டி நான் மகிழ வேண்டாமா?”

நிலவொளியில் வீரம்மாளின் முகத்தில் பொங்கிய ஆர்வத்தை முத்துக் குமரன் கவனித்தான்.

“இல்லை. இல்லை….வீரம்மா! உனக்கு அண்ணி இப்போது வரமாட்டாள். நீ தகுந்த மணாளனைக் கரம் பிடித்துப் புகுந்தவீடு

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சென்று, பூச்சூட்டலுக்குத் திரும்பிவரும்போது – மகப்பேற்றுக்கு வரும்போது – உன்னைச் சீராட்ட இங்கு அண்ணி காத்திருப்பாள்” என்று முத்துக்குமரன் கூறியது கேட்டுச் சற்றுத் திகைத்த வீரம்மாளை நோக்கி மெல்லிய சிரிப்புடன்,? “அன்புள்ள தங்கையே! உனக்குத் தக்க இடத்தில்திருமணத்தை முடித்த பிறகுதான் என் திருமணம். உன்பாட்டனாரும், அத்தையும் எவ்வளவு நாள்கள்தாம் இருக்கப்போகிறார்கள்? உனக்கு ஒரு துணை காண வேண்டாமா?” என்றான்.

வீரம்மாள் சிணுங்கினாள். ”உன்னை விட்டு நான் பிரியப் போவதில்லை அண்ணா!” என்றான். பிறகு ஏதோ நினைத்துக் கொண்டவளாய், ”அண்ணா! நாம் இந்த மூங்கில் துறையை விட்டுச் சிதம்பரத்திற்கே சென்று விடுவொமா?” என்று கேட்டாள்.

“உனக்கு இந்தக் கிராமத்தில் இருக்கப் பிடிக்கவில்லையா? அதுவும் ஒருவிதத்தில் சரிதான். தினமும் தில்லை அம்பலவாணரை தரிசணம் செய்யலாம். நடராசர் சந்நிதியில் நாள்தோறும் நடனமாடலாம். உனக்கு நடனம் கற்றுக்கொடுக்க வேறு ஆசிரியரை நியமிக்குமாறு இளவசரர் அன்றே சொல்லிவிட்டார். சிதம்பரத்திலேயே தக்ககவரைப் பார்க்கலாம்” என்றான்.

சிறிதுநேரம் அவள் ஏதும் பேசவில்லை. இளவசரருடைய இளைய மகன் சுந்தரன் காலையில் நடந்துகொண்ட விதம் முத்துக்குமரனுக்குச் சற்றும் பிடிக்கவில்லை. சுந்தரன் விழியில் பட்ட எந்தப் பெண்ணும் அவனுக்கு இரையாகாது தப்பியதில்லை. ஒருவேளை, என் தங்கை என்பதற்காக அவன் சற்றுப் பயப்படலாம். நம்பமுடியாது. எந்தக் கணத்திலும் அவன் தொல்லை கொடுக்க வரலாம். அதனால் தங்களுக்கு மிகவும் பாதுகாப்பான இடம் சிதம்பரமெ என்று அவன் முடிவு செய்தான். பலவிதச் சிந்தனைகளில் உறக்கம்வராது இருந்த முத்துக்குமரன் விடிந்து வெகுநேரம் கழித்து விழித்தான். உச்சி வேளைக்கு முன்னே முத்துக்குமரன் வீரம்மாளிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு சிதம்பரத்துக்குப் புறப்பட்டான்.

“அதற்குள் திருஷ்டி பட்டுவிட்டதா? இங்கே சிறிது நாள் அமைதியாகத் தங்கியருப்பீர்கள் என்று நினைத்தேன் என்று கலக்கமுடன் கேட்டாள், வீரம்மாள்.

“என் அருமைத் தங்கையே! இளவரசரைச் சந்தித்துவிட்டு உடனே திரும்பி வருகிறேன். சிதம்பரத்தில் தகுந்த வீடு பார்த்து வருகிறேன்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அதுவரையில் பயமின்றி இரு. அத்தையும், பாட்டனாரும் சீர்காழியிலிருந்து இன்றே வந்துவிடுவார்கள்” என்று தைரியம் கூறிப்புறப்பட்டான் முத்துக்குமரன்.

அன்று முழுவதும் வீட்டிற்குள்ளேயே அடைபட்டுக் கிடந்தாள் வீரம்மாள். கொள்ளிடத்தின் அகன்ற மணற்பரப்பின் மேற்குக் கோடியில் வேகமாக மூழ்கும் வட்டக்கதிரவனின் செங்கோள் அழகை ரசிக்கச் சென்றாள் வீரம்மாள். காலம் தவறாமல் கடமையாற்றும் கதிரவனைக் கைகூப்பித் தொழவேண்டும்போல் அவளுக்கு தோன்றியது.

“செங்கதிர்ச்செல்வனே! இன்று சென்று நாளைக்குத் திரும்பி வருக!- என்று விடைகூறி அனுப்பவேண்டும் போல் தோன்றியது அவளுக்கு.

அவள் உதடுகள் மெல்ல முணுமுணுத்தன. சந்திரனுக்கு ஏற்ற முத்திரைகளைக் காட்டி அபிநயித்திருக்கிறாள். கதிரவனைப்போற்றி ஆடத் துடித்தாள்.

அவள் மனதுக்கு இதமாக இருந்தது. இருள் குவியத் தொடங்கும்போது பறவைகள் குதூகலமான ஓசையுடன் கூடு திரும்பும்போது தன் நடனத்தை ஒரு கனம் நின்று ரசித்துச் செல்லும் பறவைகள் அவளைக் காணமீண்டும் பறந்து வந்தன போல் தோன்றியது.

“உங்களுக்கென்ன, சுதந்தரமாகத் திரிவீர்கள், என்னைப் பாருங்கள், எப்போதும் எனக்குக் கவலை” என்று முணுமுணுத்தாள் வீரம்மாள். யாரோ கர ஒலி எழுப்புகிறார்களே –

“ உன் நடனம் அற்புதம். அற்புதம்’ என்றுகை கொட்டிய ஓசை கேட்டுத் திடுக்கிட்டுத் திரும்பினாள் வீரம்மாள்.

சுந்தரன் நின்றுகொண்டிருந்தான். கம்பீரமான தோற்றத்துடன் அவன் நிற்பது வேங்கை ஒன்று நிற்பது போல் தோன்றியது.

“வீரம்மா! உன்னுடன் சேர்ந்தே நடனக்கலையும் பிறந்திருக்கிறது. இயற்கையை ரசித்து நீ அத்துடன் ஒன்றிவிடுகிறாய். கதிரவனைப் போற்றிப் பாடிய அந்தப் பாடலை மற்றொரு முறை பாடு. ஆடு. நான் உனக்குச் சில பாடல்கள் கற்றுத்தரப் போகிறேன். மாலைக் கதிரவனின் அழகில் மயங்கி நீ பாடிக்கொண்டே ஆடினாய். காலையில் எழு ஞாயிற்றின் உதய அழகை நீ ரசித்திருக்கிறாயா?

“கடற்கரைக்குச் சென்று அதை ரசிக்கவேண்டும. காவிரிப்பூம்பட்டினம் செல்வோமா? இதே கொள்ளிடம் கடலுடன் சேரும்இடம் செல்வோமா?

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இளங்காலைப் போதில் ஞாயிறு நீலக்கடலிலிருந்து எழும் அழகைக் கண்டிருக்கிறாயா? ‘உம்’ என்று நீ சொன்னால் கோடிக்கரைக்கு அழைத்துச்செல்கிறேன். அங்கே ஏராளமான மான்கள் இருக்கின்றன. உன்னைப்போல் அழகிய விழிகள் அவற்றிற்கு.

“வீரம்மா! பாண்டிய நாட்டின்மீது படை எடுத்துச் சென்று வெற்றி கண்டேன் என்பது எனக்குத் தெரியமா? அப்போது திருச்செந்தூர் சென்றிருந்தேன். அங்கே கடற்கரையில் நின்று சூரியோதயத்தைக் கண்டு களித்தேன். அருகே புலவர் ஒருவர் பாடினார். கிழக்குத் திக்கில் நீலக்கடலில் சூரியன் மெல்ல மெல்ல வெளியே வருவது போல்தோன்றுகிறதாம். ஆகர் என்ன வர்ணனை என்ன சொல்நயம்! அனுபவித்துப்பாடி இருக்கிறார் புலவர்.

“உன்னைப் போன்ற அழகும் கலையும் ஒன்று சேர்ந்த நடனமங்கையுடன் அந்த இயற்கைக் காட்சியைக் கண்டு ரசித்து மகிழவேண்டும். பெண்ணே வீரம்மா! என்னுடம் வந்துவிடு. நாம் காவிரிப்பூம்பட்டினம் செல்வோம் நாகைப்பட்டினம் செல்வோம். இன்றே தஞ்சைக்குச் சென்று விடுவோம். அங்கே அழகிய மாளிகையில் நீ வாழ வழிசெய்வேன்’ என்று வருணித்துக்கொண்டிருக்கும் போதே வீரம்மாள் அங்கிருந்து ஓட முயன்றாள். சுந்தரன் தாவி அவள் கரத்தைப் பற்றினான். அவன் கரத்தை அவள் உதறிய வேகத்தில் தடுமாறிய சுந்தரன் மரத்தின்வேர் தடுக்கிக் கீழே விழுந்தான். புலி வாயிலிருந்து தப்பி ஓடும் மான் போல் அவள் துள்ளி தாவி ஓடி விட்டிற்குள் சென்று கதவைத் தாழிட்டுக் கொண்டாள். படபடப்பு அடங்க நீண்ட நேரம் பிடித்தது.

“தாத்தா,அத்தை,அழகம்மா!....”என்று வாய்விட்டுக் கூவினாள். துணிவுடன் அவள் இயங்கினாலும், சுந்தரனின் காமப் பார்வை, பேச்சு கரத்தைப்பற்றி இழுத்தது எல்லாம் சேர்ந்து அவள் உடலில் ஏற்பட்ட நடுக்கம் தொடர்ந்து இருந்தது. மாடத்து விளக்ககைப் பெரியதாக ஏற்றி வைத்துப் பிள்ளயார் சிலை அருகே இருந்த திருநீறு எடுத்து நெற்றியில் அணிந்து, கூடத்து தூணில் சாய்ந்து கொண்டு விழத்தபடி அமர்ந்திருந்தாள்.அவள் அத்தை கற்றுக் கொடுத்திருந்த கோளறு பதிகத்தை முணுமுணுத்தாள். புழக்கடை, வாயிற்கதவுகள் தாழ்ப்பாளிடப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டாள்.

“சீர்காழியாம், சீர்காழி! அங்கே திருவிழா என்ன வேண்டிக் கிடக்கிறது? தாத்தாவும், அத்தையும் ஆண்டுதோறும் கலந்துகொள்ளும்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

திருவிழாதானே? இன்னும் வரவில்லையே. ஓ! அண்ணா! என்னைத்தனியே விட்டுவிட்டு ஏன் சென்றீர்கள்?”என்று வாய்விட்டு அழுதாள் .அலறினாள். பிறகுத் தன்னைத் தேற்றிக்கொண்டாள்.

“தன்முயற்சியில் தோற்றுப்போய், மர வேர்தடுக்கிக் கீழே வீழ்ந்து, சிராப்புகள் கண்ட சுந்தரன் அடிப்பட்ட நாகம் பழி தீர்க்கவருவது போல் மீண்டும் வருவான். வரட்டுமே! என்னைக் காத்துக் கொள்ள என்னால் முடியாதா? என் தந்தையின் வாள் கூடத்துச் சுவரில் தொங்குகிறது.அதை உருவிக்கொள்வேன். அந்கத்காமாந்தகன் -அரச குலத்து வீரான இருந்தால் எனக்கென்ன? – பெண் பித்தனுக்கு ஒரே தண்டனை. அவன் கரத்தை வெட்டுதல், குடலுக்குள் குறுவாளைப் பாய்ச்சுதல்,, கற்பைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள ‘வாளே துணை!’ என்று தனக்குத்தானே சொல்லித் தாயிப்படுத்திக்கொண்டாள்.

எவ்வளவு நேரம் தூணில் சாய்ந்து கொண்டிருந்தாளோ உறக்கம் அவளை ஆட்கொண்டது. திடீரென்று கெட்டகனவொன்று கண்டு விழத்துக்கொண்டாள்.

கதவு தட்டப்படும் ஓசை கேட்டது. கதவு பலமாகத் தட்டப்பட்டது.

“யாரது?” – வீரம்மாள் குரல் கொடுத்தாள்.

“நான்தான். கதவைத் திற.’

“நான் என்றால்?” – அவளுக்கு ஒரு கணம் புரியவில்லை.

மீண்டும் குரல் : “நான்தான் உன்பாட்டன். கதவைத்திற.”

பாட்டனார் குரல்தானா? அதுபோலவே இருக்கிறது. இல்லாத பொய்க் குரலாகவும் தோன்றுகிறது. இருக்கட்டும். வந்ததது வரட்டும் என்று கூடத்திலிருந்து வாளை எடுத்துக்கொள்டு கதவைத் திறந்தாள், வீரம்மாள்.

சுந்தரனும் அவள் உதவியாளனும் உள்ளே பாய்ந்து வந்து கதவைத் தாளிட்டனர்.

11

பேரும் புகழும்.

ழையாறைக்கு, ராசராச சோழ தேவர் விஜயம் செய்து ஆறு மாதங்கள்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

விரைந்தோடி விட்டன. இராசேந்திரனின் பிறந்த நாளானதிருவாதிரைத் திருநாளைக் கொண்டாட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் வந்தவர்.தன்மகன் இராசேந்திரனைச் சந்திக்கவேண்டும் எனும் ஆவலுடன் வந்தவர். இரண்டும் நிறைவேறாமல் பழையாறையிலேயே தங்கிவிட்டார். பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வருவதால் பழையாறை நகரின் ஒவ்வொரு பகுதியாகச் சென்று பார்க்கும் ஆவல் அவருக்கு ஏற்பட்டது. தஞ்சை நாணய சாலையை விடப் புகழ் வாய்ந்ததுத் திகழும் பழையாறை நாணய சாலையைக் காணச் செல்லும் வழியில் அங்குக் கட்டப்படிருந்த கம்பட்ட விசுவநாதர் ஆலயத்திற்க்குச் சென்று வழிபட்டார். இளையபிராட்டியாரும்உடன் சென்றார்கள். பொன் நாணயங்கள் அச்சிடப்படும் விதத்தை இளைய பிராட்டியர் மிகவும் பாராட்டினார்கள். செல்வச் செழிப்பு மிக்க சோழ நாட்டின் பெருமை அவள் கண்முன் நின்றது.

“கருவூலத்தில் பொன்கட்டிகளையும், ஆபரணங்களையும் பாசி படிய வைக்காமல்மக்களுக்கு உதவ நாணயங்களாக அச்சிட்டு நாடடெங்கும் பரப்பும் உன் பெரிய மனத்திற்கு இணையே இல்லை.அருண்மொழி!” என்று இளைய பிராட்டி, உரிமையுடன் தன் சகோதரர் இராசராசனிடம் தன் பாராட்டைத் தெரிவித்தாள்.

இராசராசன் மெல்லிய புன்முறுவலுடன், ”செப்புக் காசுகளே இதுவரை அதிகம் வழக்கிலிருக்கச் செய்திருந்தோம். பிறகு வெள்ளிக்காசுகளைப் புழங்கச்செய்தோம். நீங்கள் பார்த்ததில்லையா?” என்று கேட்டாள்.

இளையபிராட்டியர், காசுக் குவியல்களிலிருந்து ஓரிரு காசுகளை எடுத்துப்பார்தது, “நமது பொற்கொல்லர்கள் திறமை மிக்ககவர்கள். ஒரே சீரான வட்ட வடிவத்தில் நாணயங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். பெருமையாக இருக்கிறது” என்றாள்.

“உள்நாட்டிலும் சரி, கடந்த நாடுகளிலும் சரி. பண்டங்களைக் கொடுத்துப் பண்டங்களைப் பெற முடியாத சூழ்நிலையில் பொற்காசுகள் பெரிதும் உதவும். நம் பொற்காசுகளுக்கு மதிப்பும் வரவேற்பும் இருக்கின்றன” என்றார் இராசராசன்.

சோழ நாட்டினரின் வாணிபச் சிறப்பை, செழிப்பை இளைய பிராட்டி மிகத் தெளிவாக அறிவாள். கடை வீதிகளுக்குச் சென்று மக்களோடு மக்களாகக் கலந்து, கடைகளில் பண்டங்கள் வாங்குவதில் குந்தவ்வைக்குப் பெரும் ஆர்வம் உண்டு.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பழையாறை நகரில் தானியங்கள் விற்கும் தெருவிற்கும், அழகிய அணிகலங்களை விற்கும் வீதிக்கும், கண்ணைக் கவரும் வண்ணச்சேலைகள், துணிகள் விற்கும் வீதிக்கும் சென்று மகிழ்ந்தாள்.

சக்கரவர்த்தியும், இளைய பிராட்டியும் நகரெங்கும் ஒவ்வொர் இடத்திற்கும் வருகை புரிவதைக் கேள்விப்பட்டதும் மன்னரைக் காண மக்கள் விரைந்தோடி வந்து கூடி நின்றார்கள். ஆங்காங்கே வாழ்த்தொலிகள் வானையெட்டின. இளம் வயதில் மன்னரைக் கண்ட முதியவர்கள் இப்போது முதுமையிலும் கண்டு பழைய கதை பேசி மகிழ்ந்தார்கள்.

சோழ மக்களின் பேரன்பைக் கண்டும் கேட்டும் மெய்சிலிர்த்துப் போனார் இராசராசன். அவர்களுடைய அன்பும் மரியாதையும் அவருக்கு இருபது வயது குறைந்தது போன்ற உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தின. சோழமாளிகையைச் சுற்றி அமைந்த படை வீரர்கள் வாழ்ந்தவீதிகளுக்கும் சென்றார் அரசர். ஓய்வுபெற்று அமைதியாக வாழும்படைவீரர்களைக் கண்டுநலன் விசாரித்தார்.

புதுப்படையூரும், ஆரியப்படையூரும், பம்பப்படையயூரும், மணப்படையூரும் சென்று அங்கு வசித்து வரும் வயதான முன்னாள் படை வீரர்களைக் குசலம் விசாரித்தார்.

மாளிகைகுத் திரும்பும்போது, பயணத்தால் களைப்புற்றிருந்தாலும் இராசராசன் இளைய பிராட்டியாரை நோக்கி, ”எப்பொதும் இல்லாத புதுத்தெம்பு இன்று எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. என் வாழ்நாளில் பல தடவை இந்தப் பழம்பெருமை மிக்க பழையாறை நகருக்கு வந்திருக்கிறேன். இன்று எனக்கு ஏற்பட்ட புத்துணர்வும், மகிழ்வும் முன்பு எப்போதும் ஏற்பட்டதில்லை. மற்றொரு முறை சோழ நாட்டுச் சிவத்தலங்களைச் சென்று பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் ஏற்படுகிறது. எவ்வளவு ஊர்கள், எவ்வளவு கோயில்கள்! எப்போதும் சிவத்தலங்களின் திருப்பெயரை உச்சரிக்கும்போது மெய்சிலிர்க்கிறது. நீங்கள் அவ்வப்போது பாடுவீர்களே திருத்தாண்டகத்திலிருந்து ஒரு பாடல், கேட்க இனிமையாக இருக்கும்.”

இராசராசன் இமைகளை மெல்ல மூடிக்கொண்டார். அவர் உதடுகள் மெல்ல முணுமுணுத்தன.

“தம்பி! இப்போதுகூட ஒருமறை அந்தப் பாட்டைப் பாடவேண்டும் போலிருக்கிறது.” என்று கூறி இளைய பிராட்டியர் மெல்லப் பாடத் தொடங்கினாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“நாடகமா டிட நந்தி கேச்சுரமா காளேச்

சுரநாகேச் சுரநாக ளேச்சுர நன் கான

கோடீச்சுரம் கொண்டீச்சுரம் திண்டீச்சுரம்

குக்குடேச் சுரமக்கீச் சுரம் கூறுங் கால்

ஆட கேச் சுரமகத் தீச்சுர மயனீச்சுர

மத்தீச்சுரம் சித்தீச்சுரம் அம் தண் காண்

ஈடுதிறை இராமேச்சுர மென்றென் றேத்தி

இறைவனுறை சுரம்பலவும் இயம்பு வோமே”

எண்பதைத் தாண்டிய அந்த முதுமைப் பிராயத்திலும் இளைய பிராட்டி குந்தவ்வை தேவியின் குரலில் நடுக்கம் இல்லை தொய்வு இல்லை. கம்பீரமாக ஒலித்த அந்தப்பாடலை மெய்மறந்து ரசித்த சோழச் சக்கரவர்த்தி, ”இது போன்ற பதிகங்கள் இல்லை என்றால், சிவபெருமான் உறையும் திருத்தலங்களைப் பற்றி நான் அறிந்து கொள்ள முடியாமலே போயிருக்கும். நல்ல வேளையாக பாட்டியாரும், நீங்களும் இல்லாவிட்டால் கோயில்கள் ஏது, கோயில்களுக்காகப் பாடப்பட்ட பாடல்கள் ஏது?” என்று உணர்ச்சி மிகுதியால் குரல் தழுதழுக்கப்பேசினார்.

“தம்பி! பாட்டியார் செம்பியன்மாதேவியாரும் நானும் பல கோயில்களைப் புதுப்பித்துத் திருப்பணி செய்ததை நீ ஒரே ஒரு பெரிய கோயில் கட்டி அழியாப் புகழை நிலை நாட்டிவிட்டாய்! - இளைய பிராட்டி பாராட்டினாள்.

“நிலை நாட்டிவிட்டோம் என்று கூறுவதுதான் பொருத்தம். நீங்கள் இல்லாவிட்டால் தஞ்சைப் பெரிய கோயில் ஏது?”

“பெரிய கோயிலில் வீற்றிருக்கும் பெருவுடையாரைத் தீந்தமிழ்ப் பாடலால் போற்றித்துதிக்க நாவக்கரசரும், தமிழ்ஞானசம்பத்நதரும், சுந்தரரும் இல்லையே என்ற குறையை கருவூர்த் தேவர் போக்கிவட்டார்! - இளைய பிராட்டி கூறியவுடன் நினைவிற்கு வந்தவரைப் போல் கருவூர்தேவரின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசிமகிழ்ந்துஅன்றைய பொழுதை நல்ல பொழுதாக இருவரும் கழித்தனர்.

மறு நாள் இளங்காலைப் பொழுதில், இராசராச சோழதேவர் துயிலும்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கூடத்தில் வெளியே அரசர் துயில் எழ வீணையோடு இழைந்து இனிய குரல் ஒலித்தது.

உலகெலாந்த தொழ வந்தெழு கதிர்ப் பரிதி

ஒன்று நாளாயி8ரங் கோடி

அலலொம் பொதிந்த திருவுடம்பச்சேர்

அங்ஙனே அழகிதோ வரணப்

பல குலாம் படைசெய் நெடுநிலை மாடம்

பருவரை ஞாங்கர் வெண்திங்கள்

இலை குலாம் பதணத்து இஞ்சி சூழ் தஞ்சை

இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே –

இராசராச சோழதேவர் அந்தப்பாடலைக் கேட்டவாறு மெய்சிலிர்க்கப் படுக்கையில் எழுந்தமர்ந்தார்.

“கருவூர்த் தேவருக்குச் சிவபெருமான் மீது உள்ள பக்தியோடு என்னிடமுள்ள அன்பு எல்லை கடந்தது. தஞ்சை மாநகரின் சிறப்பை உலகம் உள்ளவும் பறைசாற்றும் பெருமை மிக்கத அந்தப்பதிகம். இன்னும் ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழித்து இந்தப்பாடலைக் கேட்போர் தஞ்சையின் பெருமையை உணர்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அழகிய வீதிகளும், நெடுநிலை மாடங்களும், அகில் கமழ் மாளிகையும், எழில்மிகு மங்கையர் யாழ் பயிலும் இடமும், ஆடல் பயிலும் நாடகசாலையும், மலர் நிறைந்த பொய்கையும், பூஞ்சோலையும், ஆழமான அகழியும் நிறைந்த தஞ்சையை வர்ணித்த கருவூராரின் பாடலைக் கேட்கும் போது,”நம் தஞ்சை இவ்வளவு பெருமை உடையதா? சிறப்புடையதா” என்று நானே வியப்படைகிறேன். கருவூர்த் தேவருக்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்யப் போகிறேன்’

“வெளிமண்டபத்தில் இளைய பிராட்டியார் காத்திருக்கிறார். அவருடன் வல்லவரையர் வந்தியத்தேவனும் வந்திருக்கிறார்” இந்தச் செய்தியை உடனே அரசரிடம் சொல்லியாக வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் வந்த அரசியார், சக்கரவர்த்தி அமர்ந்தவாறு இருக்கும் நிலை கண்டு திகைத்தார்.

அரசியார் பஞ்சவன்மாதேவி அரசர் அருகே நெருங்கினாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

படுக்கையில் அமாந்து தனக்குத் தானே பேசிக்கொள்ளும் அரசருடைய நிலையைக் கண்டு அவள் திகைத்தாள். கண்ணீர் மல்க அவர் யாரைப் பார்த்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்?

அவர் அருகே சென்று நின்ற அரசரியார் அரசரின் கரத்தை மெல்லப் பற்றினாள்.

சில நாள்களுக்கு முன்பு, இளைய பிராட்டியாருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது தன் அன்புத் புதல்வன் சோழர் குலத்தின் ஒரே வாரிசு, இராசேந்திரன் தன்னைச் சந்திக்க இதுவரை வராதது குறித்து வேதனையை வெளியே புலப்படுத்திக் கொள்ளாது இதுவரை இருந்தவர், அன்று இளைய பிராட்டியிடம் மனம்விட்டுப் பேசினார். தன்மகன் வல்லவரையர் வந்தியத் தேவனிடம் பேசியிருக்கிறான் என்பதை அன்று தெரிந்து கொண்டார்.

“வல்லவரையர், தஞ்சைக்கு வந்து நீண்ட நாள்களாகி விட்டன அல்லவா?” என்று இளைய பிராட்டியை நோக்கி இராசராசன் கேட்டார். இளையபிராட்டி உடனே மறு மொழி கூறவில்லை.

“பிரம்ம தேசத்தில்தானே இருக்கிறார்?” என்று மீண்டும் கேட்டார்.

தலையை மட்டும் அசைத்த இளைய பிராட்டியார், ”தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் சிறிது நாள்களுக்கு முன்பு தங்கியிருந்ததாகச் செய்தி” என்று கூறினாள்.

“அவர் எங்கிருந்தாலும் என்னைச் சந்திக்குமாறு எல்லா இடங்களுக்கும் செய்தி சொல்லி அனுப்புங்கள்” என்றார் சோழ அரசர்.

“எல்லா இடங்களுக்கும் சொல்லியனுப்புங்கள்” என்ற அவர் கூறியதிலிருந்து, வல்லவரையரைச் சந்திப்பதை மிக முக்கியமாக அவர் கருதுகிறார் என்பதை உணர்ந்தாள் இளையபிராட்டி.

வல்லவரையர் வந்தியத்தேவன் பழையாறைக்கு வந்துவிட்டார். சக்கரவர்த்தி இராசராச சோழரின் மனக்கவலையை வல்லவரையரிடம் தெரிவித்தாள், இளையபிராட்டி. இராசராசனைச் சந்திக்க வல்லவரையரும், இளைய பிராட்டியும் பழையாறை மாளிகையை நோக்கி விரைந்தனர்.

இருவரும் ஒன்று சேர்ந்து வந்து பல ஆண்டுகளாகிவிட்டதால், மாளிகைப் பணியாட்களும், அதிகாரிகளும் மகிழ்ச்சியுடன்அவர்களை வரவேற்றனர். சூழ்ந்து கொண்டு வணக்கம் தெரிவித்தனர்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பஞ்சவன்மாதேவி வல்வவரையர் வருகையைத் தெரிவிக்க மன்னரிடம் சென்றாள்.

இராசராசர் சுய நினைவடைந்து, சுற்றுமுற்றும் பார்த்து எதிரே நிற்கும் அரசியாரை நோக்கிப் புன்முறுவலுடன் கேட்டார் : "தேவி! சற்று முன்பு கருவூராரின் திருவிசைப்பா வீணையின் நாதத்துடன் இழைந்து வந்ததைக் கேட்டாயா?"

"கேட்டேன் சுவாமி! கருவூராரின் ஆசியால்தான் சோழநாட்டின் பெருமை உலகெங்கும் பரவுகிகறது.அந்தப் பாடல் கேட்டுத் தாங்கள் மகிழ்வதற்கும், தாங்கள் நீண்ட நாள்களாக எதிர்பார்த்த வல்வவரையர் தங்களைச் சந்திக்க வருவதற்கும் நல்ல சகுனமாக இருக்கிறது. வல்வவரையரும் இளையபிராட்டியும், கீழே மண்டபத்தில் நம் மாளிகைப் பணியாளர்களின் அன்புப் பிடியில் சிக்கியருக்கிறர்கள்" என்றாள் பெருமையுடன்.

"இப்போதே அவரை நான் சந்திக்க வேண்டும். இதோ வருகிறேன்!" என்று பரபரப்புடன் கூறி எழ முயன்ற அவரை அமர்த்தி, "சுவாமி! நீராடி, பூசையை முடித்துப்பின் அவர்களைச் சந்திக்கலாம்" என்று அன்புக் கட்டளையிட்டாள். உணர்ச்சி வயப்பட்டிருந்த பேரரசர் சமநிலை அடையவே அவ்வாறு கூறினாள்.

வல்லவரையர் வந்தியத்தேவனும், சோழ சக்கரவர்த்திகளும் அன்புடன் ஆரத்தழுவிக்கொண்டனர். நலன் விசாரித்துக்கொண்டனர். தன்னை வணங்க முற்பட்ட வல்லவரையரை தடுத்து நிறுத்திய இராசராசர், "வல்வரையரே! நீங்களும் நானும் நண்பர்களாக அறிமுகமானோம். வீரர்களாகப் பழகினோம். என் அன்பு மிக்க சகோதரியின் கணவரானீர்கள். மரியாதை மிகுந்த உறவினரானீர்கள். தாங்கள் ஆற்றிய தொண்டும், தியமாகமும் மகத்தானவை. வயதிலும், உறவிலும் தியாகத்திலும் சிறந்த தங்களை அன்றோ நான் வணங்க வேண்டும்?" என்று உணர்ச்சி மிகுதியால் வார்த்தை தழுதழுக்கக்க கூறி வணங்க முயன்ற வல்வலவரையரை மன்னர் அணைத்தவாறு எடுத்து நிறுத்தினார்.

"சோழ சக்கரவர்த்திகளே! பேரரசருக்குச் செலுத்த வேண்டிய மரியாதையை வணக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். முறையை மீறக் கூடாது. முதலில் தாங்கள் இந்த நாட்டின் வணக்கத்துக்குரிய சக்கரவர்த்தி. நான் ஒரு சிற்றரசன். அந்த மரியாதைக்குப் பிறகுதான் மற்ற உறவின் முறைகள்" என்று வல்லவரையரும் நெகிழ்ச்சியுடன்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பேசினார். இராசராச சோழரைவிட வல்வலவரையர் வயதில் மூத்தவர். இருப்பினும் முதுமைப் பருவத்திலும் வல்லவரையரின் கம்பீரம் குறையவில்லை.

வல்லவரையர் வந்தியத் தேவனும், சோழ சக்கரவர்த்தி இராசராச சோழரும் நெடுநேரம் அளவளாவினர். அவர்கள் சந்திக்கா கால கட்டத்து நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் மனம்விட்டுப் பேசி மகிழ்ந்தனர்.

இளவரசர் இராசேந்திரனது வீரத்தையும், வெற்றிகளையும் பற்றிப் பேச்சு திரும்பியது. வல்லவரையரிடம் இராசேந்திரன் தெரிவித்திருந்தவற்றையெல்லாம் அரசர் கேட்டறிந்தார்.

“வல்லவரையரே! இவ்வளவு நேரம் தாங்கள் கூறியதிலிருந்து என் மகன் மனத்திற்குள் நிறைந்திருப்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லையே” என்றார் மன்னர்.

வல்லவரையர் புன்முறுவலுடன் சொன்னார்: “சோழ சக்கரவர்த்திகளே! சுருக்கமாகச் சொன்னால் தன் பெயர், காருள்ளளவும் கடல் நீருள்ளளவும் நிலைத்து நிற்கும்படியகத் செயல்புரிய வேண்டுமென அவன் விரும்புகிறான்.”

இராசராச சோழர் பெரியதாக நகைத்தார்.”இதற்கு உகந்தமறுமொழியை அவனிடம் நீங்களே கூறியிருக்கலாமே! நான் இப்போது புரிந்து கொண்டேன்” என்று கூறியவர்சற்றுக் கவலையுடன், “தஞ்சைப் பெரிய கோயிலின் புகழிலும், சிறப்பிலும் தனக்குப் பங்கு இல்லை என்று அவன் நினைக்கிறானா? தன்வெற்றிகளின் மூலம் கிடைத்த செல்வத்தினின்று கட்டப்பட்ட பெருவுடையார்க்கோயில் என்றுசொல்கிறானாமே, உண்மைதானா!தன் வெற்றி என் வெற்றி என்று பிரிக்க முயல்கிறானா? வல்லவரையரே! உங்களால் வளர்க்கப்பபட்ட செல்வன் மதுராந்தகன். அவனுக்கு வாள் பயிற்சி அளித்தவரே தாங்கள்தானே? வாழ்த்துக் கூறி உங்களுடைய வாளை அவனிடம்முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கொடுத்தீர்களே, மறந்து விட்டீர்களா? உங்கள் பேச்சுக்கு அவன் மறுபேச்சு பேசுவானா? இதுவரை அவன் பெற்ற வெற்றியைச் சாசனங்களும் பட்டயங்கள், கல் எழுத்துகளும் காலாகாலத்திற்குக் கூறுமே! சாளுக்கியர்கள் நம்மீது பெரும் போர் தொடுக்க ஆயத்தம் செய்து வருகிறார்களாம். சாளுக்கியர்களுடன் போர் நடத்தி வெற்றித் தூணை நாட்டட்டடுமே! சாளுக்கிய நாடு என்று ஒரு நாடு இருந்தது என்ற சுவடு தெரியாமல் செய்யட்டுமே! இது ஒன்றே என்றும் அவன் புகழ் அழியாது விளங்க வழி செய்யுமே! நியாயத்தை நீங்கள்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

எடுத்ததுரைக்கக் கூடாதா?" என்று நீண்ட உரை பகர்ந்தார்.

சற்று நேர மௌனத்திற்குப் பிறகு தொடர்ந்து. "வல்லவரயரே! என்னைப் பற்றி எட்டுத் திக்கிலும் என்ன பேசிக்கொள்கிறார்கள்?" என்று கேட்டார்.

"இதென்ன கேள்வி சக்கரவர்த்திகளே? கோதாவரிக்குத் தெற்கிலும் வடக்கிலும் தங்கள் பெருமைதான் - சாவசம், புட்பகம் போன்ற கீழ்திசை நாடுகளிலும் தங்கள் புகழ்தான். ஈழத்தில் தங்கள் வீரம் பேசப்படுகிறது. சோழர்களின் வலிமை அறிந்து சேரர்கள் அஞ்சியிருக்கின்றனர். பாண்டிய நாடு சோழ நாட்டுக்குள் அடக்கம். பெரிய கோயிலின் சிறப்பைப் பற்றி எல்லா நாட்டினரும் வியந்து பேசுகிறார்கள். தங்கள் நாட்டிலும்அதுபோன்ற கோயில் எழுப்பத் தத்தம் நாட்டிலிருந்து கலைஞர்களை அனுப்புகிறார்கள். வேறு என்ன வேண்டும், இவ்வாறிருக்க, தாங்கள் இதுபோன்ற கேள்வி கேட்பதற்கு என்ன காரணம் என்பது தெரியவில்லையே! என்று ஒருவிதக் கவலையுடனும், வியப்புடனும் கேட்டார் வல்லவரையர்.

இராசராச சோழர் கம்பீரமாகத் தலையசைத்து. "வீராதிவீரன் இராசேந்திரன் வெற்றிப் புகழ் நாட்டிய நாடுகளில், நகரங்களில் எல்லாம் இராசராசன் மகன் இராசேந்திரன் என்று யாரும் சொல்லிப் புகழவில்லையா?"

"ஆகா வேங்கையின் மைந்தன் என்று புகழ்ப் பரணி பாணடுகிறார்கள்."

"பிறகு? என் பெயர் உள்ளளவும் இராசேந்திரன் புகழ் நிலைத்து நிற்காதா? இதைத்தாங்கள் விளக்கவேண்டாமா?"

இராசராசன் கேட்ட கேள்விக்கு வல்லவரையரால்தக்கமறு மொழி கூறமுடியவில்லை என்னவென்று சொல்வார்? பெரியகோயிலைப் புகழும்போது தன்னைப் புகழுகிறார்களா? என்று இராசேந்திரன் கேட்கிறானே அதற்கு என்ன மறமொழி கூறுவது? இராசேந்திரனின் உள்ளக் கிடக்கை முழுமையும் எடுத்துக் கூற, அவரால் இயலவில்லை. "நான் அவனிடம் விளக்கம் கூறாமல் இருப்பேனா?" என்றார் வல்லவரையர். "தனக்கென்று தனிப்புகழ்,பெருமை வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவனுக்கு இருக்கலாம். தனியே சாதனை புரிந்து புகழ் பெற விருப்பம் இருப்பது போல் தோன்றகிறது" என்றார் இராசராசன்.

அங்கே மௌனம் நிலவியது. பிறகு இராசராசன் தீர்மானமான முடிவுக்கு வந்தவர்போல, "நான் உடனே கருவூரத் தேவரைச் சந்தித்தாக

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வேண்டும். அதற்கு முன்பு குடந்தை சோதிடரைச் சந்திக்கவேண்டும். திருக்குடந்தை சோதிடதரின் பெயரன் தன் பாட்டனாரைப் போல் சோதிட சாஸ்திர வல்லமையில் சிறந்தவராகத் திகழ்கிறார். உடனே திருமந்தர ஓலை நாயகத்தை வரவழையுங்கள்! என்று கட்டளையிட்டார்.

கருவூர் தேவரை உடனே சந்திக்க சக்கரவர்த்திகள் ஏன் விரும்புகிறார்? குடந்தை சோதிடரை உடனேஎ அழைத்து வரச்சொன்னதன் நோக்கம் என்ன என்று புரியாமல் வல்லவரையர் வந்தியத்தேவனும் இளைய பிராட்டியார் குந்தவ்வைதேவியாரும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டனர்.

அரசி பஞ்சவன்மாதேவியாரும் காரணம் புரியாமல் திகைத்து நின்றார்.

12

சிதம்பரம் செல்ல வேண்டாம்

வீரம்மாளுக்கு ஏற்பட்டஅதிர்ச்சி அடங்க நீண்ட நேரம் பிடித்தது. கூடத்துத்தூணில் சாய்ந்து கொண்டு முற்றத்தை வெறித்து நோக்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

பாட்டனாரின் மீதும் அத்தையின்மீதும் அவளுக்கு அளவு கடந்த கோபம் பொங்கி வந்தது.

“என்ன திருவிழா வேண்டிக் கிடக்கிறது? இங்கே ஒரு பெண்ணின் மானம் கொள்ளை போக இருந்தது. இங்கே காமாந்தகாரனின் களியாட்டத்தில் கன்னிப்பெண் சிக்கிகொண்டிருக்கும்போது முடுதியவர்கள் இருவரும் அங்கே சுவாமி ஊர்வலத்தைக் கண்டு களித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் சாமியாம், திருவிழாவாம்!”

“அம்மா நீங்கள் உயிரோடு இருந்திருந்தால் இப்பபடி நடந்திருக்குமா? என்று வாய் விட்டுப் புலம்ப வேண்டும்போல் அவளுடைய வேதனை இதயத்தை மோதியது.

“அம்மா இருந்தால் மட்டும் என்ன? செல்வமும், செல்வாக்கும் நிறைந்த காமப் பேயிடையே அபலைப் பெண்ணால் என்ன செய்ய முடியும்? வேலியே பயிரை மேய்வதுபோல, இளவசரரின் திருக்குமாரனே குற்றம் செய்யத் துணியும்போது யார் காப்பாற்றுவார்கள்? அரசுகுலத்தவர்களது அட்டூழியத்தை அடக்க ஆளில்லாமல் போய்விட்டதா?” இப்படியும்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சொல்லிப் புலம்ப வேண்டும் போலிருந்தது.

சிறிது நேரம் ஏதும் சிந்திக்காமல் தலையை முழங்காலில் புதைத்துக் கொண்டு விம்மினாள்.

“வீரம்மா! அப்படி நினைக்காதே. அரச குடும்பத்தவர்கள் அத்தனை பேரையும் கொடியவர்கள் என்று மொத்தமாகக் குற்றம் சாட்டிவிடாதே. பாம்பின் வாயில் சிக்க இருந்த தேரையைக் கடைசிக் கணத்தில் காப்பாற்றியது யார்?”

மார்க்கக்கண்டேயனைக் காக்க வந்த சிவபெருமான போல-

முதலை வாயினின்ற கஜேந்திரனைக் காக்க வந்த திருமால் போல-

அடியார்களை ஆபத்தில் காக்க ஓடிவரும் இறைவனை அவள் நினைத்துக் கொண்டாள்.

தெய்வமே நேரே வராமல் மனித வடிவில் வந்து அடியார் படும் துயரத்தைக் துடைக்கவில்லையா? துச்சாதனனிடமிருந்து திரௌபதியைக் காக்கவில்லையா?

அத்தை அவ்வப்போது சொல்லிய கதைகள் நினைவுக்கு வந்தன.

ஆம்:தெய்வம் பொய்க்காது. நான் வணங்கும் ஆட வல்லான் என்னைக் கைவிடவில்லை. இதுவரை இறைவன் பெருமைகளைத் தானே அபிநயித்திருக்கிறேன். ஈசன் பெருமையல்லாது வேறு ஒன்றையும் நான் பாடி ஆடினேனல்லேன். அதனால்தான் எனக்கு ஒரு கணப்பொழுதில் அந்த உதவி வந்தது.

அந்த மானம் காப்பாற்றப்பட்ட கணத்தை அவள் நினைத்துப் பார்த்தாள். அவள் மெய் சிலிர்த்தது.

இரவு நடந்ததென்ன? வாயிற் கதவை அவள் திறந்ததும் சுந்தரனும் அவனுடைய அடியாட்களும் உள்ளே புகுந்ததும்–அந்தச் சம்பவம் மீண்டும் அவள் எதிரே ஊழிக்கூத்தாடின. சுந்தரன் கூறிய காமம் கொப்பளிக்கும் ஒவ்வொரு சொல்லும் அவள் நெஞ்சில் இன்னும் இரும்புக் கம்பியைக் காய்ச்சி இழுத்துக் கொண்டிருந்தது.

சுந்தரனின் கம்பீரத் தோற்றத்தைக் கண்டு அவள் வியப்படைந்திருக்கிறாள். அந்த வடிவழகு அவளைக் கவர்ந்தது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால், அந்தக் கவர்ச்சி அவளைச் சலனப்படுத்தவில்லை. சபலப்படுத்தவில்லை. அவன் பார்வையே

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. சொல்லிற்கும் விழி நோக்கிற்கும் நிறைய வேறுபாடு இருப்பதுபோல் தோன்றியது. ஆனால் அவள் கண்ணை மறைத்தது அவனுடைய கலை ரசனை, நடனத்தைப் போற்றும் பேச்சு, மகத்தான இளவரசனின் மகன் என்ற தகுதி வேற்றுமை இல்லாமல் அவன் ஆடினான். ஆடிக்காட்டினான். உண்மைக் கலைப் புலமை அதில் இருந்தது. அதனால் அவள் நம்பினாள். அவள் மனத்தில் கலைக் காதல்எழுந்தது. ஆனால் அவன் மனதிலோ காமக் கனல் கனன்றது. கள்ளத்தனம் மறைந்திருந்ததை அவள் அறியவில்லை.

இளவரசர் இராசேந்திர சோழரின் கலைப் புலமைக்கு ஏற்ற வாரிசு சுந்தரன் என்று எண்ணினாள். அதனால்தான் அவனிடம் நின்று பேசினாள். தொட்டுப்பேசியபோது தவறாக நினைக்கவில்லை. ஆனால். அவன் வரம்பு மீறுகிறான், அவன் நோக்கம் வேறு, கள்ள மனதுடன் பழகுகிறான் என்று அவள் உணர்ந்தபோது புலியானாள். அன்று மாலை நிகழ்சசியில் தனக்கு ஏற்பட்ட தணிவை நினைத்து அவளுக்கு வியப்பாகத்தானிருந்தது. அவன் கரத்தை உதறிய வேகதில் தடுமாறி அவன் வீழ்ந்தான். சுந்தரன் புரிந்து கொண்டிருப்பான் என்று நினதைதாள். தான் வெறுப்பதை அறிந்த அவன் விலகிக் கொள்வான் என்று நம்பினாள். ஆனால் -

வீட்டிற்குள் மீண்டும் நுழைந்த அவன் - “வாலைக் குமரியே வீரம்மா! வசமாயச் சிக்கினாயே, வீரம்மா! வாளைத் தூக்கலாமா, வீரம்மா! என்று சுந்தரன் பாடினான். பிறகு சீற்றமுடன், ”என்னைக் கீழே தள்ளி முழங்காலில் அடிபடுமாறு செய்தாய். என் இதயத்ல் ஏற்பட்டஅடி, அது, இதுவரையில் ஒரு பெண்ணும் என்னை அவமரியாதை செய்ததில்லை. இளவரசனின் மகன் என்ற மரியாதை இல்லாமல் நடந்து கொண்டாயே! நான் உன்னை அவ்வவளவு எளிதில் விட்டுவிடமாட்டேன். என்னைத்தட்டிக் கேக்க இங்கே யார் இருக்கிறார்கள்? இதோ, உன்னைத் தூக்கிச்செல்ல வந்துவிட்டேன். ஒரு வாரம் அன்ன ஆகாரமில்லாமல் கிடந்தால் நீ படிந்துவிடுவாய். என் இளவரசியாக உன்னை ஆக்கிவிட ஆர்வம் கொண்ட என்னை வெறுத்துத் தள்ளிவிட்டாய்! உன் மேனி அழகும், ஆடல் கலையழகும் என் உள்ளத்து அக்னியைக் கொழுந்துவிடச் செய்துவிட்டன. உன்னை அடையாமல் ஓயமாட்டேன். வா! எதிர்ப்பின்றி வந்துவிடு! வாளைக் கீழே வீசிவிட்டு வந்துவிடு! பிடிவாதம் விட்டு, எதிர்ப்பைவிட்டு நீ என்னுடன் வந்துவிடு!” என்று அவன் பயங்கரமாகப் பேசியவாறு வீரம்மாள் மீது பாய்ந்து தாவிக்கட்டிப் பிடித்துத் தூக்க முயன்றான். உடன்வந்தவன் கயிறு கொண்டு அவளைப் பிணைக்க முயன்றான். வெளியே குதிரை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கனைக்கும் ஒலி கேட்டது.

அவள் பெரிதாகக் கூவ முயன்றாள். முடியவில்லை. அழுத்தமாக அவள் வாயை மூடியிருந்தது, ஒரு கரம், பலம்கொண்ட மட்டும் எதிர்த்து அவனிடமிருந்து விடுபட முயன்றாள்.

வெளியே யாரோ ஓடிவரும் ஓசை கேட்டது. மூடிய வாயிற்கதவை உதைத்துத் திறந்து கொண்டு ஓர் உருவம் பாய்ந்து வந்தது. சடைமுடியும், தாடியும், மீசையுடன் அடையாளம் காணமுடியா அந்த உருவத்தின் தோற்றமே பயத்தை அளித்தது.

அது சுந்தரனைப் பலம் கொண்ட மட்டும் தாக்கியது. உடனிருந்தவனைக் காலால் உதைத்து வீழ்த்தியது.”ஐயோ!”என்றுஅவன் அலறி ஓடி ஒளிந்தான்.

கீழே விழுந்த சுந்தரன் எழுவதற்குள் உள்ளே நுழைந்த வீரர்கள் அவனைக் கட்டித்தூக்கிக்கொண்டு குதிரையை நோக்கி விரைந்தனர். எல்லாம் மின்னல் மின்னிய நொடியில் நடந்துவிட்டது.

இரவு நடந்த சம்பவத்தை மீண்டும் நினைக்கும்போது அவள் தலை முதல் பாதம் வரை நடுங்கியது. வியர்வை அருவியாக ஓடியது.

ஆபத்து வேளையில் உதவ வந்தவர் யார்? கற்றைச் சடைமுடியான் கங்காதரன் அந்த வேடத்துடன் வந்து காப்பாற்றினானா?

யார் வந்தது? அப்படியொரு சம்பவம்நடக்கும் என்பதை எதிர்பாத்திருந்தவர்போல் ஆபேத்சகாயனாக வந்திருக்கிறாலே- யாராயிருக்கும்?

யாராயிருந்தால் என்ன? சோழ நாட்டில் அநீதி அக்ரமத்தைத் தட்டிக் கேட்க ஆளில்லாமல் போய்விட்டார்களோ என்றஅவப் பெயரைப் போக்க வந்த தயாளன் யாராயிருந்தால் என்ன? பெண்மை சிதையாமல் காப்பாற்றிய இறைவனின் தூதன், யாராயிருந்தால் என்ன?

யாராயிருந்தாலும், அவருக்கு வாழ்நாள் முழுமையும் கடமைப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு எண்ணிய அவள் தன்னைச் சற்றுத் தேற்றிக்கொண்டாள். விழிநீரைத் துடைத்துக்கொண்டாள். கலைந்திருந்த ஆடையைச் சரிசெய்து கொண்டாள். அச்சத்தால் வெளிறிப் போயிருந்த முகத்தில் தண்ணீரை வீசிக் குளுமை அடைய முயன்றாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இரவு நடந்த சம்பவத்தைக் குறித்து விசாரிக்க அந்தச் சின்னஞ் சிறுகிராமத்தவர் ஒருவரும் வரவில்லை. அப்படியொரு பயங்கரமான சம்பவம் நடந்தத்றகான சுவடே அங்கு இல்லை.

சோர்வும், பதட்டமும் நீங்கிய வீரம்மாள் தரையில் படுத்துக்கொண்டாள். ஆபத்திலிருந்து தப்பியதால் ஏற்பட்ட நிம்மதி அவளுக்கு அமைதியை ஏற்படுத்தியது. களைப்பும், அமைதியும் ஒன்று சேர்ந்து அவளைக் கண் துயிலச் செய்தன.

“வீரம்மா, வீரம்மா - இன்னும் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறாய்? பொழுது விடிந்து இவ்வளவு நேரமாகியும் இன்னும் தூங்குகிறாயே? உன் அண்ணன் வந்ததும் உன்னை எழுப்பவிலர்லையா?” என்று அத்தை வீரம்மாளைத்தட்டி எழுப்பினாள்.

தீய கனவை மறப்பதுபோல முதல் நாள் இரவு நடந்த சம்பவத்தை மறக்க முயன்றாள் வீரம்மாள்.

எழுந்து உட்கார்ந்து அத்தை, பாட்டனார், அண்ணன் இவர்களை வெறித்துப் பார்த்தாள். பிறகு மௌனமாக எழுந்து கிணற்றங்கரைப்பக்கம் சென்றாள்.

“வீரம்மா! குளித்து ஏதாவது ஆகாரம் உட்கொண்டு உடனே புறப்படு”என்றான், வீரம்மாளின் சகோதரன்.

“எங்கே அண்ணா?” என்று அவள் கேட்கவில்லை. அவள் கலகலப்பாக இல்லாததை முத்துக்குமரன் நன்கு கவனித்துக் கேட்டான்:”வீரம்மா! உடம்பு ஏதும் சுகமில்லையா?”

தலையசைத்தாள் தனது மனத்தைத் தொட்டுக்காட்டினாள். முத்துக்குமரன் சிரித்தான்.

“எல்லாம் சரியாகிவிடும். இளவரசர் தில்லைக்கு உன்னை அழைத்து வரச் சொல்லிவிட்டார்.இனி நாட்டியப் பயிற்சியைச் சிதம்பரத்திலேயே வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார். சில நாள்கள் கழித்துக் குடும்பத்தையும் அங்கே மாற்றி விடலாம் என்று சொன்னார்.

வீரம்மாளின் முகம் மலர்ந்தது. மெல்லக் கேட்டாள்: ”எந்த இளவரசர் சொன்னார்?”

“எத்தனை இளவரசர் இருக்கிறார்கள் இந்தச் சோழ நாட்டில்? இராசராச சோழ சக்கரவர்த்திகளின் ஒரே புதல்வன் அருமைப் புதல்வன்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இராசேந்திரசோழன் பரகேசரி இராசேந்திரசோழ சக்கரவர்த்தி என்று விரைவில் பட்டம் சூட்டிக்கொள்ளப் போகிறவர்! ஊர் உலகம் அறிந்த உண்மையை நீ ஏதோ அறியவில்லை” என்று சற்றுச் சினத்துடன் கேட்டான்.

“இல்லை அண்ணா- இளவரசரின் புதல்வர்களும் தங்களை இளவசரர் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள் அதனால் கேட்டேன்” என்றாள் வீரம்ள். நயனத்தில் சோகமிகுந்ததாலும், உதடுகளில் முறுவலைப் பூக்கச்செய்தவாறு.

முத்துக்குமரனும் மெல்ல நகைத்து, “வீரம்மா! இராசேந்திர சோழரின் புதல்வர்களுக்கும் இளவரசர் ஆகவேண்டிய வயதுதான். அதனால் அப்படிச்சொல்லியிருப்பார்கள்” என்று கூறியவன், ”ஆமாம், தன்னை இளவசரர்என்று யார் கூறிக்கொண்டார்என்று உனக்த்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டான்.

“யாரா? அப்புறம் சொல்கிறேன். நமது இளவரசர் சக்கரவர்த்தியாவது எப்போது, அவர் புதல்வர்கள் இளவசரர்களாவது எப்போது?”என்று வீரம்மாள் கேட்டதில் கபடம் ஏதுமில்லை.

“வீரம்மா! நமக்கு எதற்கு அரண்மனை விவகாரம்? அது சரி இன்று நீ ஏதேதோ பேசுகிறாய். யாராவதுஅரசாங்க விவகாரம் பேசுபவர்கள் தோணித்துறையில் இறங்கி வந்தார்களா?” என்ற கேட்டான்.

“ஊஹூம் அதெல்லாம் இல்லை” என்று கூறியவள் துணிமணிகளை ஒரு மூட்டையாகக் கட்டத் தொடங்கினாள்.

அரசாங்க பல்லக்கு வீரம்மாள் வீட்டு வாசலில் வந்து நின்றது. தெருவில் இருந்தவர்கள் அங்கே கூடிவிட்டார்கள். வீரம்மாளின் அருமைத்தோழி ஓடோடி வந்தாள்.

“வீரம்மாள், எங்கோ கடல் கடந்துச் சென்றவிடப் போவதில்லை. சிதம்பரத்திற்குத்தான் போகிறாள். இளவரசர் தக்க ஆசிரியரை நியமித்து, நடனக் கலையில் வீரம்மாளைச் சிறந்த மேதையாக்கிவிடப் போகிறாள். அவ்வப்போது வீரம்மாள் மூங்கில் துறைக்கு வராமலா இருக்கப் போகிறாள்? நாகுவை அவளால் பிரிய முடியுமா?” என்று கூறி முத்துக்குமரன், அனைவரையும் சமாதானப்படுத்தினான்.

பல்லக்கைத் தொடர்ந்து முத்துக்குமரன் குதிரையில் வந்தான். நடுவழியில் வீரம்மாள் சிவிகையலிருந்து இறங்கினாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“அண்ணா! தங்களிடம் மிக முக்கியசெய்தி ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும்.” என்ற பீடிகையுடன் வீரம்மாள், தன் உடன்பிறந்தானிடம் நடந்தவற்றை உள்ளது உள்ளபடி தெரிவித்தாள்.

முத்துக்குமரன் உடல் கொதித்தத்தது. ”வீரம்மா! இப்போதே சுந்தரனின் கரங்களை வெட்டி எறியத் துடிக்கிறேன். ஆனால்....ஆனால், இளவரசருக்கு இந்தச் செய்தி தெரிந்தால் சுந்தரனை இரண்டுதுண்டாக வெட்டிக் கழுகுக்கு எறிந்து விடுவார்”என்று ஆத்திரத்துடன் பேசியவன், “வீரம்மா! எனக்கு நேற்று ஏனோ மனமே சரியில்லை. சிதம்பரத்தில் இருந்திருந்தால் நான் வீட்டிற்கு வந்திருப்பேன். காலையில்தான் இளவரசரும் நானும் சிதம்பரம் திரும்பினோம்” என்றான்“அண்ணா! நேற்று இளவரசரும் நீங்களும் சிதம்பரத்தில் இல்லையா?”

“இல்லை வீரம்மா....”

“அப்படியென்றால், நேற்று என்னை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றத் தக்கவரை அனுப்பியது யார்? ஒருவேளை இளவரசரே மாறு வேடத்தில் வந்திருப்பாரோ? தன்மகனுடைய தீயசெயலை அறிந்து அவனைக் கண்டிக்க – ஒன்று, அவர் தக்கவரை அனுப்பியிருக்க வேண்டும். அல்லது அவரே வந்திருக்க வேண்டும். சடைமுடியுடன் தாடியும் மீசையுமாக அடையாளம் காணமுடியாத தோற்றத்துடன் என்னைக் காப்பாற்ற வந்தவரின் புஜபலத்தை எப்படி எடுத்துச் சொல்வேன்? என்னைக் காப்பாற்ற வந்தவர் இளவரசராக இருக்க வேண்டும், அல்லது அரசர் அனுப்பிய வீரராக இருக்க வேண்டும்”

“வியப்பாக இருக்கிறது. காலையில் எழுந்தவுடன் இளவரசர் என்னை அழைத்தார். உன் நலனைப் பற்றிக் கேட்டறிந்தார். உன்நடனப் பயிற்சியைப் பற்றி வினவினார். சிதம்பரத்தில் தங்கியிருந்து நடனம் பயில ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகக் கூறினார். உடனே சென்று உன்னை அழைத்து வருமாறு கட்டளையிட்டார்.”

“ஓ.....!”என்றாள், வியப்புடன் வீரம்மாள்.

“நான் சற்றுத் தயங்கினேன். உன் பாட்டனாரிடம் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன் என்றார்.”

“வீரம்மாள் நடனம் கற்றுக்கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறாள். திருமணத்திற்குப் பிறகு கற்றகலை வீண்தானே?” என்றேன்.

“பயனுடையதாக்குகிறேன். முத்துக்குமரா! சோழ நாட்டிற்கு உன்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சேவை எவ்வளவு முக்கியமோ,அவ்வளவு முக்கியம்வீரம்மாளின் கலைச்சேவையும்” என்றார் இளவரசர்.

“ஓ! அவ்வளவு நம்பிக்கையா என்மேல். அவ்வவளவு புகழ்ச்சிக்கும் பெருமைக்கும் ஏற்றவளா, நான்?”

“வீரம்மா! இளவரசரின் கலை ஆர்வத்திற்கு எல்லையில்லை. அவருடைய சிந்தனை, இலட்சியம் எல்லாம் சிற்பம், சித்திரம், கோபுரம், கோயில்தான். மதுரையில் பெரிய மாளிகை கட்டவேண்டுமாம்! பெரிய கோயிலைப் போல் மற்றொரு கோயில் கட்டவேண்டுமாம். அவர் சிற்பிகளை அழைத்துப்பேசுகிறார் கருவூர் தேவரைச் சந்தித்து நேரம்போவது தெரியாமல் யோசனை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அந்த நிலையிலும் அவருக்கு உன்நினைவு”

வீரம்மாள் மேனியில் மெல்லிய சிலிர்ப்பு ஏற்பட்டது. ”எ...ன்....நி... னை...வு” அவள் முணுமுணுத்தாள்.

“அண்ணா! இளவரசரின் மகன் சுந்தரனுக்கு கலைத்தாகம்தான்” என்றாள் மெல்லிய குரலில்.

“இல்லை...காமத் தாகம்....” என்றான், முத்துக்குமரன்.

“தன் புதல்வர்களுள் சுந்தரனைப் பற்றித் தான்இளவரசருக்கு மிகவும் கவலை. அவன்மீது அவர் கொண்டுள்ள பாசத்திற்கு ஈடு இணையேஇல்லை. மூத்த மகன் இராசராசனை போர்க் கலையில் வல்லவராக்கினார். மற்ற புதல்வர்கள் வீரர்கள் - மேதைகள். ஆனால் சுந்தரனிடம் அன்பைப் பொழிந்து அவனைவழி தவறச்செய்து விட்டார். ஆனால். சுந்தரனையும் ஓர் உயர்ந்த பீடத்தில் அமர்த்தத் திட்டமிட்டுள்ளார். மதுரைப் பாண்டியநாட்டை ஆளும்பொறுப்பை அவனிடம் ஒப்படைக்க முடிவு செய்திருக்கிறார்”

முத்துக்குமரனின் பேச்சு அவளுக்கு வியப்பை அளித்தது. “அப்படியென்றால் அவன் கனவு சிதைந்து விட்டதா? நேற்று அவனுக்குக் கிடைத்த உதையும், அடியும் சுந்தரன் உனமடையாமல் நடமாடுவானா என்பது சந்தேகம்தான்” வீரம்மாள் கவலையுடன் கேட்டாள்.

“என்ன சொல்கிறாய் வீரம்மா?’

“ஆமாம் ஆண்ணா! சுந்தரனின் செய்கைக்கு நேற்று அவனுக்கு கிடைத்த பரிசு – பாசமுள்ள தந்தை கொடுத்த பரிசாக இருக்க முடியாது. மாபெரும்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

தண்டனை!’

“நேற்று இராசேந்திர சோழர் அங்கு வந்திருக்க முடியாது”

“இருக்கலாம். அவரே மாறு வேடத்தில் வந்திருந்தால் இப்படித் தன் ஆசைமகனைப் புரட்டி எடுத்திருக்க மாட்டார். ஒரு பெண்ணிடம் இளம் வாலிபன் அரச குடும்பத்துச் செல்லப் பிள்ளை அவ்வாறு நடந்து கொண்டு இயற்கைதான் என்று எண்ணியிருப்பார்.”

“எப்படியோ எனக்கு நேர இருந்த ஆபத்திலிருந்து அவர் காப்பாற்றிவிட்டார்.”

“உனக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்து என்பதைவிட சோழநாட்டிற்கு ஏற்படவிருந்த அவமானத்திலிருந்து – சொல்லப் போனால் தனக்கு ஏற்பட இருந்த மாசிலிருந்து காப்பாற்றிவிட்டார் - காப்பாற்றிக்கொண்டார்”

முத்துக்குமரன் கூறுவதைக் கேட்ட வீரம்மாள் ஏதும்சொல்லமுடியாமல் திகைத்து நின்றாள். பிறகு, “அண்ணா! – என்னால்தானே இவ்வளவு தொல்லைகளும் துன்பங்களும்? நான் நடனம் பயிலப்போவதில்லை. சிதம்பரம் செல்ல வேண்டாம். நாம் திரும்பிப் போய்விடுவோம். கண்காணாத இடத்திற்கு போய்விடுவோம் என்று கூறினாள். விம்மல் ஒலியுடன்.

13

இராசேந்திரன் மூவர்

சாளரத்தின் வழியே நுழைந்து கதிரவனின் பொன் வண்ணக்கதிர்களை வீரம்மாளின் இமைகளை மெல்ல வருடின. ‘விழித்தெழு விழித்தெழு’ என்று அவளைத் தட்டி எழுப்பின.

கனவு கண்டது போதும், பொழுது புலர்ந்து விட்டது என்று அவை அவள் செவியருகே மெல்லப் பேசின.

“கனவா! அவள் மெல்லத் திரும்பிப் படுத்தாள். இரவு படுத்ததுதான் தெரியும். சுகமான பஞ்சணை. அந்த அறையில் மெல்லிய நறுமணப்புகை. கிராமத்து அமைதி, எப்போதோ ஓரிரு பறவைகள் அரை தூக்கத்தில் விழித்துப் பேசிக் கொள்ளும் குரல் தவிர வேறு விதச்சந்தடியின்றி அவள் உறங்கினாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

களைப்பும், மனப் பாரமும் நீங்க அந்த உறக்கம் அவளுக்கு உதவியது. மூங்கில் துறையில்கூட அவள் இவ்வாறு அயர்ந்து உறங்கியதில்லை. முதல் நாள் நடந்தவை அனைத்தையும் நினைத்துப் பார்த்தாள்.

சகோதரன் முத்துக்குமரனுடன் பேசிக்கொண்டே சாலையின் தொலைவைப் பொருட்படுத்தாமல் நடந்து வந்தாள். பாவம். குதிரையுடன் சேர்ந்து தன் சகோதரன் நடந்து வருகிறானே என்ற கவலை அவளுக்குத் தோன்றவில்லை. சிவிகையைச் சுமப்பவர்கள் வீரம்மாளை அமரச்செய்யாமலேயே வியப்புடன் நடந்து வந்ததார்கள்.'சிதம்பரத்திற்குச் செல்ல வேண்டாம் வேறு எங்காவது சென்றுவிடுவோம் கண் காணாத இடத்திற்குப் போய் விடுவோம்" என்று கூறிய வீரம்மாளைச் சமாதானப்படுத்த முத்துக்குமரன் நீண்ட நேரம் சமாதானம் கூறவேண்டியதாகிவிட்டது.

"வீரம்மா! நேற்று நடந்ததைக் கனவுபோல் மறந்துவிடு" என்று முத்துக்குமரன் ஆறுதல் கூறினான். "சோழநாட்டில் இளவரசர் இராசேந்திர சோழரின் எண்ணத்துக்கு விரோதமாக ஏதும் நடக்காது வீரம்மா! என் சகோதரி என்பதால் மட்டும் அவருக்கு உன் மீது அன்பு ஏற்படவில்லை உன்னிடம் அடங்கியுள்ள கலைத்திறனும் அவரைச்சொக்க வைத்து விட்டது. இந்த நாட்டை ஆள்வதைவிட கலைத் தொண்டு செய்து காலத்தைக் கழிக்கவேண்டும் என்று அடிக்கடி அவர் சொல்வார்"

"ஹஹூம் அவர் புதல்வன் சுந்தரனும் அப்படித்தான் சொன்னார்! என்ன சொன்னார் தெரியுமா? திருமுருகாற்றுப்படையிலிருந்து வர்ணனை ஒன்றை எடுத்துக் கூறி விளக்கிவிட்டு, உன்னைப் போன்ற அழகும், கலையும் ஒன்று சேர்ந்த நடன மங்கையுடன் அந்த இயற்கைக் காட்சியை ரசிக்க வேண்டும். பெண்ணே வீரம்மா! என்னுடன் வந்துவிடு. நாம் காவிரிபூம்பட்டினம் செல்வோம், நாகைப்பட்டினம் செல்வோம் இன்றே தஞ்சைக்குச் சென்றுவிடுவோம். அங்கே அழகிய மாளிகையில் வாழ வழிசெய்வேன்" என்று கூறினார். அந்தப் பேச்சில் அன்பு இல்லை காமம் இருந்தது. அண்ணா! சொல்லுங்கள். நான் நடனமாதா? அரண்மனையில் நடனமாடும் பெண்ணாகச் சேர்வதற்காக நடனம் கற்கிறேனா? தஞ்சாவூரிலுள்ள பதியிலாதாருள் ஒருவராக நான் விளங்க வேணடும் என்பதற்காக எனக்கு நடனம் கற்றுத்தர இளவரசர் முயல்கிறாரா! அவர் அந்தரங்கம் அதுதானா? எல்லா ஆடவர்களுமே அப்படித்தானா? அண்ணா! வேண்டாம் வேண்டாம். மாளிகைத் தொடர்பே வேண்டாம், அண்ணா! பலியாகப்போகும்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

ஆட்டுக்கடாவிற்கு அலங்காரம் செய்வதுபோல் என்னை அரண்மனையில் வாழவைக்க இன்று இளவரசர் என்னை அழைக்கிறாரா?" வீரம்மாள் துக்கம் தொண்டையை அடைக்கக் கேட்டாள். சாலையில் சோர்வுற்று நின்று விட்டாள். முத்துக்குமரன் செய்வதறி யாது திகைத்தான். தங்கையின் துயரம், வேதனை, சோர்வு அவனையும் ஒருகணம் திகைக்க வைத்தது. பிறகு அவளைத் தேற்ற முயன்றான். அதற்காகத்தான் முதலில் உற்சாகமும், நம்பிக்கையும் அடையவேண்டும் என்று முடிவு செய்து, முகத்தில் மகிழ்ச்சியை வரவழைத்துக்கொண்டு,

"என்ன, வீரம்மா! சின்னக் குழந்தையைப் போல் சாலை நடுவே நின்றுவிட்டாய்? பல்லக்குச் சுமப்பவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்! வீட்டிலே ஏதோ பிணக்குற்று, அதை நீயும் நானும் நடுச்சாலையில் விவாதிப்பதாக நினைத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள். சிதம்பரத்திற்கு நீ வந்தவுடனே, உன் நிலையைக் கண்டு நீயே வியப்படையப் போகிறாய். மகிழ்ச்சி அடையப்போகிறாய். அரச பல்லக்கில் ஏறுவதற்குத் தகுதி வேண்டும். மிக முக்கியமானவர்களுக்குத்தான் புலிச்சின்னம் பொறித்த சிவிகையை அனுப்புவார்கள்.

"நடன மங்கையை அழைத்துவர சிவிகை செல்லாது. அழைப்பைக் கேட்டவுடன் அவர்களே அரண்மனைக்கு வந்துவிடுவார்கள். சிதம்பரத்தை அடைந்தவுடன் உனக்கு அங்கு அளிக்கப்படும் வரவேற்பைக் கண்டு நீயே வியப்படையவாய். சிதம்பரம் சென்றவுடன் இளவசரர் என்னைக் கோபிக்கப்போகிறார்" என்று கூறி வீரம்மாளைத் தேற்ற முயன்றாள்.

"உங்களை ஏன் கோபிக்கப்போகிறார்?" வீரம்மாள் தன் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு கேட்டாள்.

"சிவிகையை அனுப்பி உன்னை அழைத்து வரவேண்டும் என்பது இளவரசரின் கட்டளை. நீ நடந்து வந்தாய் என்பதறிந்தால் என்மீது சினம் கொள்ளாமல் வேறு என்ன செய்வார்?" என்று முத்துக்குமரன் கேட்டான். "ஒரு வேளை அவர் முன்பு நீ நடனமாட நேர்ந்தால்? நடந்து சிவந்து நொந்த பாதங்கள் ஆட ஒத்துழைக்குமா?அதற்காகவும் சினமடைவார், இளவரசர்?"

"நான் இப்போது என்ன செய்வது, அண்ணா?"

"சிவிகையில் ஏறிக்கொள், உன்னைப் பின்தொடர்ந்து குதிரைமீது வருகிறேன். சிதம்பரத்தில் இளவரசரைச் சந்திப்போம். ஒரு வேளை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கோயில் அர்த்தசாம பூசைக்கு ஆடவல்லான் சந்நிதிக்கு இளவரசர் வரக்கூடும். அப்போது உன்னை ஆடச்சொல்லலாம்" என்றான்.

சிதம்பரம் நகரை அடையும்போது பொன் மாலைப் பொழுது நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. மாலைக் கதிரவனின் தழுவலால் செம்பொன் நிறத்தில் நாணமுற்ற நங்கையின் முகம்போல கோயில் விமானம் காட்சியளித்தது.

வீரம்மாள் தங்குவதற்கு வீடு ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. தோட்டத்தின் நடுவே அழகிய அந்த சிறுவீடு அமைந்திருந்தது. அரச குடும்பத்தவர்கள் தங்குவதற்கு ஏற்ற வகையில் அது அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. வழவழப்பாக இருந்தது. கூடத்தின் ஓரத்தில் ஓர் ஆசனம். சித்திர வேலைப்பாட்டுடன் கூடிய அந்த இருக்கையில் அமரக் கூடிய தகுதி அரச குடும்பத்தவருக்குத்தான் என்பதை அழகிய இருக்கையின் பளபளப்பும், கம்பீரமும் சுட்டிக்காட்டின.

கூடத்தைத் தாண்டியவுடன் ஓர் அறை வேலைப்பாட்டுடன் கூடிய கதவு பளபளப்புடன் திகழ்ந்தது. அறையின் உள்ளே தரையில் இரத்தின கம்பள விரிப்பு. அறையின் நடுவில் மஞ்சம். அன்னத்தில் தூவியால் ஆன பஞ்சனை. இதமான காற்று அறைக்குள் தவழ்ந்து கொண்டிருந்தது. வெளிச்சத்திற்கும் காற்று வருவதற்கும் காலதர் ஒன்று அறையின் கூரையை ஒட்டி இருந்தது.

அந்த வீட்டைப் பார்த்தவுடன் வீரம்மாள் அகமும், விழிகளும் அகல விரிந்தன. அதே போல முத்துக்குமரனுக்கும் வியப்புதான்.

"வீரம்மா! பார்த்தாயா? இதுபோன்ற வீடு எனக்குக் கூட இதுவரையில் கிடைத்ததில்லை. இளவரசரும் நானும் பல ஆண்டுகள் காட்டிலும், மலையடிவாரத்திலும் கூடாரங்களில், குடிசைகளில், போர்க்களத்தின் நடுவே இரவுகளைக் கழித்திருக்கிறோம். உன்மீது இளவரசருக்குள்ள அன்பின் காரணமாக, தில்லைச் சிற்றம்பலத்து நந்தவனத்தின் நடுவே இத்தகைய அழகிய வீட்டை நாம் தங்குவதற்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்" என்றபோது வீரம்மாளுக்கு வியப்பு மேலும் அதிகமாகியது.

அழகிய அந்தச்சிறு குடிலைப் பார்க்கப் பார்க்க வீரம்மாளுக்கு வியப்பாக இருந்தது. தரையில் கால் வைக்கவும் கூசியது. அவளது பாதங்கள் மெத்தென்ற அந்தக் கம்பளத்தில் அழுந்தியது கைகொட்டிக் கூத்தாட வேண்டும் போலிருந்தது.

உணவு வந்தது. உடன் உறக்கமும் தொடர்ந்தது. பஞ்சணைக் கட்டிலின் மீது துயிலுற வேண்டுமாம்!

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“ஐயோ எனக்கு வேண்டாம் அண்ணா! நான் இப்படித் தரையில் கையைத் தலைக்கு வைத்துக் கொண்டு படுத்துக் கொள்கிறேன்!” என்றாள் வெட்கத்துடன்.

முத்துக்குமரன் சிரித்தான். ”நான்தான் இங்கே இந்தக் கம்பளத்தில் படுத்துக் கொள்ளப்போகிறேன். நீ கட்டிலில் படுத்து நன்றாக தூங்கு. அமைதியாகத் தூங்கு! காலையில் எழுப்புகிறேன்” என்றான்.

“அப்படியென்றால் நானும் கூடத்திலலேயே படுத்துக் கொள்கிறேன்” என்று சிணுங்கினாள் வீரம்மாள். கூடாது, கூடாது என்று பலமாகத் தலையை அசைத்தபின் முத்துக்குமரன், வெளியே சென்று சிறிது நேரம் கழித்து வந்தவன் சொன்னான்:

“வீரம்மா! இளவரசரைக் காலையில் சந்திக்கலாம். நாம் தங்குவதற்கு வேறு இடத்தில் வீடொன்று ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. அத்தையும் பாட்டனாரும் சம்மதித்தால் உடன் தங்கலாம்” என்றான் முத்துக்குமரன்.

வீரம்மாள் முதலில் கட்டிலில் அமரவே கூச்சப்பட்டாள். பிறகு உறங்கிப் போனாள்.

பொழுது புலர்வதற்கு முன்பே கருக்கலில் எழுந்து பழக்கப்பட்ட வீரம்மாள் அன்று கதிர் கரங்கள் தொட்டெழுப்ப விழித்தாள்.

பணிப்பெண் அருகே நின்று கொண்டிருந்தாள். நீராட அழைத்தாள். நறுமணப் பொடிகள், தைலம், மாற்றுடை சகிதம் பணிப்பெண் அவளைத் தொடர்ந்தாள். ஒற்றையடிப் பாதையில் முன்னே அவள் நடக்க, வீரம்மாள் தொடர்ந்தாள்.

தோட்டத்துக் கிணற்றருகே பெரியகருங்கல் தொட்டி. சிறய குளம்போல் அதில் நீர் நிறைந்திருந்தது. இறங்கி நீராடப் படிக்கட்டுகள் இருந்தன. நீராடுபவரை வெளியே இருந்து காணமுடியாது. ஆற்றிலே குளித்துப் பழகக்ப்பட்ட வீரம்மாளுக்கு சிறுவாவி போன்ற குளியல் தொட்டியில் நீராடச் சற்றுக் கஷ்டமாக இருந்தது.

வீரம்மாளின் இயற்கை அழகைக் கண்டும்காணாமல் பணிப்பெண் ரசித்துக் கொண்டிருந்தாள். குளித்துவிட்டு நீர்சொட்டச் சொட்ட வீரம்மாள் படியேறி வந்து கூந்தலைத் துவட்டிக்கொண்டதும். இலாவகமாக உடை மாற்றிக் கொண்டதும்... பிறகு ஒயிலாக நடந்து சென்றதும் அவளைப் பின் தொடர்ந்த பணிப்பெண் வீரம்மாளின் நடையழைக் கண்டு இப்படியும் ஓர் அழகா என்று வியந்தாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

குடிலின் பின்பக்க வழியாகப் பணிப்பெண் வீரம்மாளை அழைத்துச் சொன்றாள். அங்கே ஓர் அறையில் மஞ்சத்தில் விழிகளை மூடியவாறு சாய்ந்து படுத்திருந்த சுந்தரனைக் கண்டு தீயை மிதித்தவள் போல் வீரம்மாள் திடுக்கிட்டாள்.

சுந்தரன் - அவன் அருகே இருவர் ஒத்தடம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தனர். பச்சிலைக் சாறெடுத்து அவன் தோளிலும், மார்பிலும் தடவிக்கொண்டும் இருந்தனர்.

'அப்பா –அம்மா' என்ற மெல்லிய குரல் அவனிடமிருந்து எழுந்தது.

வீரம்மாள் அங்கிருந்து விரைந்து திரும்பி "இங்கே ஏன் அழைத்து வந்தாய்?" என்று சீற்றமுடன் கேட்டாள். பிறகு –

"அங்கே படுத்திருப்பது யார்?" என்று தெரியாதவள் போல் கேட்டாள் வீரம்மாள்.

"இளவரசரின் இளைய புதல்வன் - சுந்தரன் என்று பெயர்" என்றாள் பணிப்பெண்.

"அவருக்கு என்ன நேர்ந்து விட்டது? மேனி சுகமில்லையா?" என்று கேட்டாள் வீரம்மாள்.

"நமக்கெதற்கு அரசாங்க நடப்பு?" என்று கூறியவள்,"அம்மணி! அவருக்கு இதுவும் வேண்டும். இன்னமும் வேண்டும் நேற்று முன்தினமாக இருந்திருந்தால் நேற்றிரவு நீங்கள் தனியே அந்த அறையில் தங்கியிருக்க முடியுமா! அல்லது நான் தான் இங்கே இப்படி நடமாட முடியுமா? நாங்கள் நான்கு பேராகத்தான் வருவோம்'என்றாள் மெல்லிய குரலில்.

சுந்தரன் தன்னைப் பார்த்திருக்க மாட்டான் என்ற நம்பிக்கையில் வீரம்மாள் தன் அறைக்குள் நுழைந்துகொண்டாள்.

"உங்கள் வசதிப்படி இளவரசர் வருவதற்குள் தலை சீவி, பொட்டிட்டு, பூ முடித்து, தங்களுக்குப் புத்தாடை அணிவித்திருக்க வேண்டும். உங்கள் உத்தரவுப்படி நடக்க என்னை அனுப்பியுள்ளார்கள். காலை பசியாறுவதற்குச் சூடாக பொங்கல், இடிஆப்பம், அதிரசம், தோசை எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். மீண்குழம்பு மணப்பது தெரியவில்லை?" என்றாள், பணிப்பெண் அவள் மிகுந்த கெட்டிக்காரி போலும்!

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“இளவரசர் இங்கே வரப்போகிறரா? எந்த இளவசரர்?” என்று கேட்க நினைத்தாள். ’என் சகோதரன் எங்கேபோனார்?” அவளைக் கேட்க நினைத்தாள்.

“அம்மணி! தங்கள் சகோதரர் இங்கே இன்னும் சிறிது நேரத்தில் வருவாள். இளவரசருடன் வருவார், தெரிவிக்குமாறு சொன்னார்” என்ற பணிப்பெண்ணின் ஆற்றலை எண்ணி வியந்தாள் வீரம்மாள்.

சற்று முன்பு சுந்தரன் இருந்த காட்சியை நினைவுபடுத்திக் கொண்டாள். நேற்று அவர் இருந்த நிலை என்ன! இன்று உடலுக்கு மருத்துவர்கள் ஒத்தடம் கொடுக்க விழிகளைத் திறக்காமல் படுத்திருப்பதென்ன – கம்பீரமான அந்த மேனியும் அமைதியாக சாய்ந்திருக்கிறதே –அவள் மேனி சிலிர்த்தது. இளவரசரின் மகனாக ஒரு கணம் காட்சியளித்த சுந்தரன் அவள் கண்களுக்கு மறுகணம் பசி மிகுந்த புலியாகத் தோன்றினான்.

இங்கு இப்போது இளவரசர் வரப் போகிறாராமே! நேற்று நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றி அவர் தன்னைக் கேட்கலாம். உள்ளது உள்ளபடி சொல்வதா? பேச்சு எங்கே வரப்போகிறது? பசியாற உண்டு. சற்று ஓய்வுடனிருந்தாள்.

வெளியே ஆராவாரம் எழுந்தது. குதிரைகள் வரும் ஓசை கேட்டது. எட்டிப் பார்த்தாள். இளவசரரும் அவரது பரிவாரங்களுடன் வந்து கொண்டிருந்தனர். வீரம்மாள் அறைக்குள் ஓடி ஒருபுறமாக மறைந்து நின்று கொண்டாள். பணிப்பெண் அங்கு இல்லை.

இளவசரர் இராசேந்திர சோழ தேவர் அந்தக் குடிலுக்குள் நுழைந்து அங்கிருந்த இருக்கையில், அமர்ந்தார். அவர் அருகே முத்துக்குமரனும், திருமந்திர ஓலை நாயகமும், அரசியல் அதிகாரிகளும் நின்று கொண்டிருந்தனர்.

அறையின் ஓர் ஓரமமாக தான் நிற்பது வெளியே தெரியாமல் நின்று கொண்டிருந்த வீரம்மாள், இராசேந்திரன் வீற்றிருப்பதை எந்தத் தடையுமின்றி கதவோரமாக இருந்து நோக்கினாள்.

சுந்தரனைப் போன்று மூன்று சுந்தரன்களைசேர்ந்த மொத்த உருவமாக இளவரசர் இராசேந்திரன் காட்சியளித்தார். விழிகள், நாசி, நெற்றி, உதடுகள் இவை சேர்ந்த வதனம் முகத்தாமரையத் தாங்கும் தண்டுபோல் கழுத்து. மெல்லிய நீலநிற மேலாடை தவழும் திண்தோள்கள், மார்பு. அதன்மீது முத்து ஆபரணங்கள், வலிமை மிக்க கரங்கள், அதில்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பொன்னாலான கங்கணம். மஞ்சள் நிறப்பட்டாடை அதன்மீது இடுப்பைச் சுற்றி பூச்சரிகை வேலைப்பாடுகளுடன் கருங்சிவப்புத் துகில் -

கம்பீரமான பார்வையுடன் அவர் அந்த இடத்தைச் சுற்றிபார்க்கிறார். யாரையோ தேடுகிறார் என்பது தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. குறிப்பறிந்து ஒருவர் அவர் செவியில் மட்டும் விழுமாறு ஏதோ சொல்கிறார் -ஆமோதிப்பதுபோல் தலையை அசைக்கிறார்.

வீரம்மாளின் பார்வை, அவரது முகத்தின் மீது ஆழப்பதிகிறது. அவர் பேசும்போது அவர் முகத்தில் ஏற்படும் உணர்வுகளைக் கவனிக்கிறாள். இதற்கு முன்பு இருமுறை நேருக்கு நேர் அவரைச் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறாள். அவர் முகத்தை அவளால் உற்று நோக்கிப் பேச முடியவில்லை. சூரியனைப் பார்க்கக் கூசும் விழிகள் போன்ற நிலை.

இப்போது நன்றாகப் பார்க்க முடிகிறது. ஒவ்வோர் அசைவையும் ரசிக்க முடிகிறது. அந்தக் கம்பீரமான விழிகளின் அசைவு வெளிப்படுத்தும் வெளவேறு வித உணர்வுகளை அறியமுடிகிறது.

இவர் சுந்தரனின் தந்தையா? அல்லது சுந்தரனின் மூத்த அண்ணனா? இங்கே வீற்றிருப்பவர் இராசேந்திர சோழர்தாம் என்று நாம் சரியாகத் தெரிந்துகொண்டோமா? இராசேந்திரசோழருக்கு குழந்தைச் செல்வத்துக்குக் குறைவில்லை என்பதை அவள் அறிவாள். மூத்த மகன் இராசாதிராசனைப் பற்றியும் கேள்விபட்டிருக்கிறாள். படைப் பிரிவுகளுக்குத் தலைமைதாங்கி போர்க்களத்தில் தந்தைக்கு உதவி வருபவன். இளவசரருடன் இணைந்து நிற்பவன்.யார் தந்தை, யார் மகன் என்ற வேற்றுமையைத் தோற்றத்தில் அவர்களிடம் காணமுடியாதாம்.

சக்கரவர்த்தி இராசராசசோழ தேவருக்கு பிறகு சோழ நாட்டு அரியணையை அலங்கரிக்கப் போகிறவர் இராசேந்திர சோழர், அவருக்குப் பிறகு இவர்தான் -

வீரம்மாள் மனதில் மிகுந்த குழப்பம். தன் சகோதரன் மீது சிறுகோபம். நேற்று இரவு தன்னை இந்தப்புது இடத்தில் விட்டுவிட்டுத் திரும்பிக் கூடப் பார்க்கவில்லையே! ஹும். இராசேந்திர சோழரா இல்லை அவருடைய மகனா என்ற குழப்பம் நமக்கு என் ஏற்படுகிறது தெரியவில்லையே ஹும் சற்றுப் பொறுப்போம்.

அதோ முத்துக்குமரன் பரபரப்புடன், வீரம்மாள் இருக்குமிடம் நோக்கி சைகை காட்டுகிறான, பிறகு விரைந்து வருகிறான்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“வீரம்மா! இளவரசர் உன்னை அழைக்கிறார் வா”என்கிறான். பிறகு”இர வு நன்றாகத் தூங்கினாயா? காலை உணவு வந்ததா? புதுப்புடைவை கொடுத்தார்களா? உன்னை அலங்கரிக்கப் பணிப்பெண்கள் வந்தார்களா?”என்று பரபபரப்புடன் கேட்கிறான்.

வீரம்மா உடனே மறுமொழி கூறவில்லை.

“வீரம்மா! ஏன் முகவாட்டத்துடன் இருக்கிறாய்? உனக்கு என்ன நேர்ந்தது?” என்று முத்துக்குமரன் கேட்கிறான்.

“இன்னும் என்ன நேர வேண்டும்? முன்பின் தெரியாத இடத்தில் என்னைத் தனியே இருக்க விட்டு விட்டு நீங்கள் எங்கே போய்விட்டீர்கள்? இரவு திடீரென கண் விழித்து நான் பயந்து போனேன். பிறகு தூக்கமே வரவில்லை”என்றாள் பொய்க் கோபத்துடன்.

“நீ பயப்படக்காரணமே இல்லை, வீரம்மா!”

“பயப்படாமல் எப்படி இருப்பது? இந்தக் குடிலின் பின்புறத்து அறையில் இளவசரரின் மகன் சுந்தரன் இருக்கிறார்.”

“யார்,சுந்தரனா?” என்று கேட்டு நகைத்த முத்துக்குமரன்,”பாவம்! நேற்று அவனுக்கு சரியான மரியாதை கிடைத்தது. உயிர் இன்னும் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறார் இளவசரர்”

வீரம்மாள் தன் சகோதரனை வியப்புடன் நோக்கினாள். நடந்த சம்பவங்கள் இளவசரக்குத் தெரியுமா? என்று எண்ணினாள்.

“அண்ணா! அங்கே வீற்றிருப்பது இளவரசர்தானே? என்று கேட்டாள் வீரம்மா.

“அதில் என்ன சந்தேகம்?”என்று கூறிய முத்துக்குமரன், “வீரம்மா! உன்னைப் பார்ப்பதற்காகவே இளவரசர் இங்கே வந்திருக்கிறார். மேலும் நேற்று நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றியும் அவர் உன்னைக் கேட்பார்” என்றான்.

இராசேந்திர சோழர் புன்முறுவல் தவழத் தலையசைத்து வீரம்மமாளை வரவேற்றார். வீரம்மாள் அவரை வணங்கி எழுந்தபோது அவள் விழிகள் ஒருகணம் அவர் விழிகளை அசையாது நோக்கின. நாணம் அவளைச் சூழ்ந்துகொண்டது. அவள் உடல் மெல்ல நடுங்கியது. உள்ளே ஓடிச் சென்று விடலாமா என்று ஒருகணம் எண்ணினாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

‘வீரம்மா! நாட்டியப் பயிற்சி எல்லாம் எப்படி இருக்கிறது?”என்று இராசேந்திர சோழர் கேட்டாள்.

அவள் தலைகுனிந்து நின்றாள். பிறகு அவள் மெல்ல அவரை நோக்கினாள். இப்போது இராசேந்திரசோழர் அவளைப் பார்க்காமல் அருகிலிருந்த அதிகாரியை நோக்கி,”கருவூர் சித்தரைப் பற்றிய சேதி ஏதாவது கிடைத்ததா, சித்தர் இப்போது எங்கே இருக்கிறார்? என்று கேட்டு மீண்டும் வீரம்மாளை நோக்கினாள்.

இவ்வளவு நேரம் அவரையே கடைவிழிகளால் நோக்கியவாறிருந்த வீரம்மாள், இளவரசர் தன்னைப் பார்க்கிறார் என்றறிந்தவுடன் நாணித்தலைகுனிந்தாள்.

இராசேந்திரர் இருகரம்கொட்டி “வீரம்மா! திருக்குறளுக்கு ஏற்றவாறு அபிநயம் செய்கிறாய். இதை யாரிடம் கற்றாய்?” என்று கேட்டுப் பெரியதாகச் சிரித்தார்.

“அங்குக் கூடியிருந்தவர்களுக்குப் புரியவில்லை. ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டனர்.

“திருக்குறளில் ஒரு குறள், நேற்று சிவபண்டிதரிடம் படித்தேன். அந்தக் குறளுக்கு ஏற்ப உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தி ஆடினால் எப்படி இருக்கும் என நினைத்தேன். வீரம்மாள் இப்போது அதை நிறைவேற்றி விட்டாள்” என்றார் இளவரசர்.

வீரம்மாளுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அங்கிருந்தவர்களுக்கும் புரியவில்லை.

“குறிப்பறிதல் என்ற அதிகாரத்தைப் பாடக்கேட்டேன் அதில் ஒரு குறள்.

‘யான் நோக்கும் கால் நிலன் நோக்கும் நோக்காக்கால்

தான் நோக்கி மெல்ல நகும்’

இதைக் கூறிவிட்டு நிறுத்தியவுடன் அங்கிருந்தவர்களுக்குப் புரிந்துவிட்டது.

“வீரம்மா! சிதம்பரத்தில் மடத்திலேயே நாட்டியம் கற்றுத்தர ஏற்பாடு செய்து விட்டேன். இதற்கிடையில் நாட்டியக் கலையில் தேர்ந்த ஒரு மூதாட்டியைச் சந்திக்கப்போகிறோம். அவர்கள் உனக்கு நாட்டியக்கலை நணுக்கங்களைக் கற்றுக் கொடுப்பார்கள். அமைதியாக சில காலம் அங்கே இருக்கலாம்: என்றார்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அங்கே சிறிது நேரம் அமைதி நிலவியது.

“வீரம்மா! உனக்கு வேதனை ஏற்படும்படியான சம்பவம் ஒன்று நேர்ந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். சோழ நாட்டிலும் இப்படி நடந்ததென்றால்....” என்று கூறும்போது அதில் வருத்தம் நிறைந்திருந்தது.

வீரம்மாள் வியப்படன் அவரை நோக்கினாள். ”சம்பவம் ஒன்று நேர்ந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன் என்கிறாரே – அந்த ஆபத்திலிருந்து என்னை இவர் காப்பாற்றவில்லையா? அங்கு வந்ததுயார்? அங்கு நடந்தவற்றறை உள்ளது உள்ளபடி எடுத்துக் கூறக் கூடியவர் யார், என்று எண்ணிக் கலங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது இராசேந்திர சோழர், ’வீரம்மா! நேற்று முன்தினம் நடந்தவற்றை ஒளிவு மறைவின்றிச் சொல்லிவடு. தவறுசெய்பவர், செய்தவர் யாராயிருந்தாலும் அவர்கள் தண்டனையிலிருந்து தப்ப முடியாது” என்றார்.

வீரம்மாள் சுற்றும்முற்றும் பார்த்தாள். தன் சகோதரனைப் பார்த்தாள். நடந்தவற்றை விவரிக்குமாறு அவன் சைகை செய்தான்.

வீரம்மாள் சொல்லப் போவதில்லை என்று தலையசைத்தாள். நடந்தவை நடந்தவையாகவே இருக்கட்டும் என்றெண்ணி வீரம்மாள் மௌனமாக நின்றாள்.

“வீரம்மா! உன்னிடம் முறைதவறி நடந்தவன், யார் என்று எனக்குத் தெரியும். என் இளைய மகன். அவன் அங்கே எப்படி வந்தான், ஏன் வந்தான்? விவரங்கள் சொல்லு” என்றார்,குரலில் கடுமை இருந்தது.

வீரம்மாளின் மௌனம் நீடித்தது. இராசேந்திர சோழர் வீரம்மாளை நோக்கி,” நடந்தவற்றைச் சொல்லக் கூசுகிறாய். நான் எல்லாவற்றையும் கேட்டறிந்து விட்டேன்.ஒரு தலைப்பட்மசாக அறிதல் சரியன்று. குற்றச்சாட்டை விசாரிக்கும்போது இருதரப்பு வாதங்களையும் அறிதல் முக்கியம். சுந்தரன் சொல்லுகிறானாம். ’நான் நடனக் கலையின் மீதுள்ள ஆர்வத்தில்தான் அங்கு சென்றேன்’ என்று. உன் எதிரிலேயே விசாரிப்போம் என்று கூறி சுந்தரனை அழைத்து வரக் கட்டளையிட்டார்.

“ஐயோ வேண்டாம்! நடந்தது நடந்துவிட்டது. சுந்தரனுடைய முறை தவறிய செய்கைக்குத் தண்டனை கிடைத்துவிட்டது. இன்னும் என்ன விசாரணை- தண்டனை?”என்று வீரம்மாள் கவலையுடன் எண்ணினாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சுந்தரனை கைத்தாங்கலாக இருவர் அழைத்து வந்தார்கள். சுந்தரன் நிற்கமுடியாமல் தலைகுனிந்தவாறு நின்றான்.

வீரம்மாமளின் உடல் இலேசாக நடுங்கியது. சுந்தரனைக் காண விரும்பவில்லை. அங்கே இருக்கவும் அவள் விரும்பவில்லை. அறைக்குள் ஓடி மறைந்து விடலாமா என எண்ணினாள்.

“வீரம்மா! நடந்தவற்றை நீ சொல்ல விரும்பவில்லை. ஒரு பெண் தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்தைத் தன் வாயால் எடுத்துச்சொல்லமாட்டாள். நடந்தவற்றைக் கண்கூடாகக் கண்டவர் கூறுவதைக் கேட்கலாம்” என்று அருகிலிருந்த அதிகாரியிடம் ஏதோ கூறினார். சிறிதுநேரத்தில் அங்கே கம்பீரமாக நுழைந்தான் இராசேந்திர சோழரின் மூத்த மகன் இராசாதிராசன்.

வீரம்மாள் திகைத்தாள். உட்கார்ந்திருந்த இராசேந்திரரையும், குற்றம் புரிந்துவிட்டுத் தலைகுனிந்து நிற்கும் சுந்தரனையும், அங்கு வந்து நிற்கும் இராசாதிராசனையும் மாறி மாறிப் பார்த்தாள்.

ஆம். மூன்று இராசேந்திரர்கள் அங்கே! சற்றுக் கூர்ந்து கவனித்தால் தான்வ யது வித்தியாசத்தினால் ஏற்பட்ட தோற்ற முதுமையும், இளமையும் மூவருக்கும் உள்ள வேறுபாடும் தெரியவரும்.

அந்தச் சிறு கூடத்திலிருந்த அதிகாரிகள், முத்துக்குமரன் அனைவரும் இராசாதிராசனை வணங்கினார்கள்.

இராசாதிராசனைக் கண்ட சுந்தரன் ‘அண்ணா’ என்று அலறினான்.

இராசாதிராசன் நடந்தவற்றை விவரிக்கத் தொடங்கு முன்பு சுந்தரன், விழிநீர் மழைநீர் போல் கொட்ட, “ என் தீச்செயலைப்பொருத்தருளுங்கள்” என்று கூறி இராசேந்திர சோழரின் காலில் வீழ்ந்தான்.

“நீ விவரமாகச் சொல். இராசாதிராசா” என்பது போல் சைகை செய்தார் இராசேந்திரன்.

“சோழநாட்டுப்பழம்பெருமையை, பண்பை, தர்மத்தை ஒழுக்கத்தைக் குலைக்கும் செயலைப் புரிபவர்கள் யாராயிருந்தாலும் அவர்கள் கண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்களே. என் அன்புத் தம்பி சுந்தரனின் நடவடிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் முறையோடு இல்லை என்பதை நான் கேள்விப்பட்டு வந்தேன். தஞ்சையிலேயே தங்கியிருக்க முடியாததால் தந்தையாலோ அல்லது என்னாலோ அவனைக் கண்டிக்க

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

முடியவில்லை. முத்துக்குமரனின் சகோதரி வீரம்மாளிடம் தவறாக நடந்து கொள்கிறான் என் இளவல் என்பதைக் கேள்விப்பட்டேன். மூங்கில் துறை கிராமதிற்கு அவன் சென்றிருக்கிறான் என்பதறிந்து நான் மாறுவேடத்தில் சென்றேன். என் தந்தையின் மரியாதைக்கும், மதிப்புக்கும் பாத்திரமான முத்துக்கமரனின் தங்கையிடமே தவாறக நடந்துகொள்ள முயன்றபோது நான் குறுக்கிட்டேன் தலையிட்டேன். என் கரத்தால் அவனுக்குக் கிடைத்த பரிசு வாழ்நாள் முழுமையும் மறக்கமுடியாத பரிசாகும்! வேறு தண்டனையே வேண்டாம் என்று கூறுமளவிற்கு என் மெய்காப்பாளர்கள் அவனை நொறுக்கி எடுத்துவிட்டார்கள். என் இளவல் சார்பில் நடனக்கலை அரசியிடம் நான் மன்னிப்புக் கேட்கிறேன்” என்றுக் கூறி இராசாதிராசன் தலை வணங்கினார்.

சுந்தரன் இன்னமும் அழுது கொண்டிருந்தான். அவனால் நிற்ககூட முடியவில்லை. தன் தந்தையின் பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கியவனை மெல்லத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவன் திடீரென, ”தந்தையே! நான் திருந்திவிட்டேன் அண்ணா! தக்கசமயத்தில் வந்தீர்கள். என்னைக் காப்பாற்றினீர்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இல்லாவிடில் மிகப் பெரியபாவத்தைப் புரிந்திருப்பேன். அம்மா – என்னைப் பொருத்தருளுங்கள்” என்று கூறி வீரம்மாளின் காலில் தடாரென வீழ்ந்து விட்டான் சுந்தரன்.

“அம்மா – அம்மா –அம்மா “என்ற சொற்கள் வீரம்மாளின் செவிகளில் வீழந்து அவள் உடலெங்கும் பாய்ந்து பரவி அவளைச் சிலிர்க்கச் செய்தன.

14

பாண்டிய இளைஞர்கள் இலட்சியம்

சோழர்களிடம் இழந்த தங்கள் திருநாட்டை மீண்டும் அடைந்துவிடவது என்று பாண்டிய நாட்டு இளைஞர்கள் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டனர்! வாரிசு உரிமைக்குப் போட்டியிருந்தாலும் ,சோழர்களை மதுரையினின்று விரட்டுவதில் அவர்கள் ஒன்றுபட்டனர்.

மதுரை மாளிகையைப் புதுப்பித்துச் சிறப்பாக நிர்மாணிக்க சோழநாட்டிலிருந்து சிற்பிகள் வந்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கிடைத்தவுடனேயே சிற்பிகள்குழுவைத் தீர்த்துக்கட்டி சோழ நாட்டுக்கு கலைஞர்கள் ஆதரவு அற்றுப் போகுமாறு செய்து விடவேண்டும் என்றும் திட்டமிட்டார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, சிற்பிகளை இயங்கவிடாமல் சிறைப்படுத்தினார்கள்.

பௌர்ணமி அன்று கால்கோள் விழா நடத்தும் முன்பே சிற்பிகளை வெளியூர்களுக்குத் தனித்தனியே கொண்டு சென்று அங்கே கொன்றுவிட வேண்டும் என்ற திட்டத்தைப் பற்றிக் கலந்து யோசிக்க இளைஞர்களும் அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாகச்சிலரும் கூடிப் பேசினர்.

சிற்பிகளைக் கொல்லக் கூடாது என்று ஒரு சிலர் கருத்து தெரிவித்தனர்.

“தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய சிற்பிகள் ஒருசேர இங்கே வந்திருக்கிறார்க்ள.இந்த வாய்ப்பை நாம் நழுவவிடக்கூடாது” என்றுஒருவர் கூறினார்.

“சிற்பிகளை அழிப்பதால் இழந்த பாண்டிய நாட்டை நாம் மீட்க முடியுமா?” என்று ஒருவர் கேட்டார்.

“சோழர்களின், கலை பாண்டிய நாட்டில் பரவுவதைத் தடுப்பது நம் போராட்டத்தில் ஓர் அங்கம்” என்றார் மற்றொருவர்.

“சோழ நாட்டைச் சுற்றிப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? வடக்கே காஞ்சிபுரத்திலிருந்து தெற்கே காவிரிக்கரை வரை ஒவ்வோர் ஊரிலும் ஒரு கோயில். ஒவ்வொரு கோயிலும் ஒரு சிற்பக் களஞ்சியமாகத் திகழ்கிறது. தஞ்சையைப் போல் பல்வேறு சிற்ப அற்புதங்கள் நிறைந்த மற்றொரு கோயிலைக் கட்ட இளவரசர் இராசேந்திரன் முயல்வதாகக் கேள்வி. மேலும் ஒரு செய்தி தெரியுமா? மதுரையிலும், பாண்டிய நாட்டின் மற்ற பகுதியிலும் சோழர்களின் கலையைப் பரப்புவது இராசேந்திரனின் திட்டம். அதற்காகத்தான் சிற்பிகள் மதுரைக்கு வந்துள்ளனர் என்று ஓரளவுக்கு விவரந்தெரிந்தவர் கூறினர்.

“இப்போதும் மதுரையில் மாளிகை அமைப்பதில் இராசேந்திரனுக்குத் துளிக்கூட எண்ணமில்லை. அவர் உத்தரவின்றியே சிற்பிகள் மதுரை வந்துவிட்டனர்” என்றார் ஒருவர்.

பலவாறு அங்குப் பேசப்பட்டன. சிற்பிகளைக் கொன்றுவிடக்கூடாது என்ற கருத்துக்கு ஆதரவு கூடியது. தனி அறையில் அடைத்து வைத்திருக்கும் சிற்பிகளை என்ன செய்யலாம?, என்ற பிரச்னை அலை மோதிற்று.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“சிற்பிகளின் தலைவரிடம் ஓர் உறுதிமொழி கேட்போம்!”

“எதைப்பற்றி?”

“மதுரை மாளிகையை நிர்மாணிப்பதில்லை என்று உறுதியைத் தருமாறு கேட்போம். அவ்வாறு உறுதியளித்தால் நாம் அவர்களுக்கு உயிர்ப்பிச்சை அளிப்பபோம்.”

“அப்படியென்றால் எந்த வேலையும் செய்லாமல் அவர்களுக்குச் சோறு போடுவது சரியாகுமா?”

“மீண்டும் சோழ நாட்டிற்கே செல்லுமாறு வற்புறுத்துவோம்”

“அதனால் நமக்கு என்ன ஆதாயம்?”

“மதுரை மாளிகை அமைக்கப்படுவது தடுக்கப்படுகிறதே, அதுதான் முதல் வெற்றி.”

“சோழ நாட்டிற்குத் திருப்பி அனுப்பாமலேயே அவர்கள் பணிக்குத் தடைவிதிக்கலாம்.”

“பாண்டிய நாட்டின் தென் பகுதிக்கு அவர்களை அனுப்பிவைத்து, கோயில்திருப்பபணிகளில் அவர்களை ஈடுபடுத்தலாம். மதுரை கூடலழகர் கோயிலையும் சொக்ககநாதர் கோயிலையும் புதுப்பிக்கலாம்,”

“அதற்கு வேண்டிய பொருளை யார் தருவது? மதுரைக் கருவூலம், சோழர்கள் வசமல்லவா இருக்கிறது?”

“கருவூலத்தைக் கைப்பற்றலாம். மதுரை மகுடத்தை மீட்பதில் ஈடுபடாமல் சிற்பிகளைப் பற்றிச் சிந்திப்பது நம் முயற்சியைத் தடுத்துவிடும்.”

அவர்கள் பேச்சு முடியவில்லை. சிறிது நேரம் அங்கு மௌனம் நிலவியது.

அப்போது ஆபத்துதவிப் படையைச் சேர்ந்த இளைஞன் ஒருவன் விரைந்து வந்து, அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டான்.

“மதுரை மாளிகை கட்டுவதற்காக வந்துள்ள சிற்பிகளைத் தடுத்துவிட்டோம் சரி, சிற்பிகளைக் காணாமல் மதுரையிலுள்ள சோழப் படைவீரர்கள் எந்தக் கணமும் தேடிவரலாம். அவர்களை எதிர்த்துப் போரிட நாம் இப்போதே ஆயத்தங்கள் செய்வோம். வீணே

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பேசிப்பொழுதைக் கழிக்கவேண்டாம். திருப்பரங்குன்றம் மலைக் குகையில் நாம் கூட வேண்டும் என்று முடிவாகியிருக்கிறது. உடனே புறப்படுங்கள்” என்றான் புதிதாக வந்தவன்.

சிற்பிகளை விட்டுவிட்டு, திருப்பரங்குன்றத்தில் கூடிப் பேசி, பாண்டிய இளைஞர்களும் ஆபத்துதவிப்படையைச் சேர்ந்தவர்களும் புறப்பட்டுச் சென்றனர்.

அன்ன ஆகாரமும், குடிக்க நீருமின்றி சிற்பிகள் அறைக்குள்ளே வாடினர். குமுதமும், மாணிக்கமும் செய்வதறியாது திகைத்தனர். பகல்பொழுது ஒரு யுகமாகக் கழிந்தது.

மறுநாள் உச்சி வேளைக்குப் பிறகு சிற்பிகள் அடைப்டிருந்த கவுகள் திறக்கப்பட்டன. குமுதமும், மாணிக்கமும் இருந்த கதவும் திறக்கப்பட்டது. சிற்பிகளுக்கு ஏற்பட்ட மிகழ்ச்சிக்கு எல்லையில்லை. அவர்கள் குளிப்பதற்கும், ஆடைகளைத் துவைப்பதற்கும் வேண்டிய உதவிகள் செய்யப்பட்டன. பசியால் வாடி, அழுதுஅழுது சோர்ந்து போன குழந்தைகளுக்குப் பால் வழங்கப்பட்டது. சோறும், குழம்பும், மோரும் தரப்பட்டன. சிற்பிகள் ஆனந்தக் கூத்தாடினர்.

இரவு நெருங்குவதற்கு முன்பு, பாண்டிய நாட்டு இளைஞர்கள் அங்கு வந்தனர். அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் காணப்பட்டனர். அவர்களிடம் மாணிக்கம் கேட்டான்.

“மதுரையில் பெரிய மாளிகை ஒன்றைக் கட்டுவதற்க நாங்கள் தஞ்சைபுரியிலிருந்து வந்தோம். எங்களைச் சிறு அறையில் ஏன் அடைத்து வைத்தீர்கள்? இப்போது விடுவித்து பெரும்உபசாரங்களும் செய்கிறீர்களே ஏன்? இனி என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்?”

“நேற்றுவரை எங்கள் திட்டம். உங்களை நரபலி இடுவதென்பது, இன்று நிலைமை மாறிவிட்டது. நாங்கள் சொல்லப்போவது உங்களுக்கு வேதனை தருவதாக இருக்கும். துக்கமாகவும் இருக்கும். இன்றுகாலை சோழ வீரர்களுடன் எங்களுக்கு ஏற்பட்ட மோதலில் பல சோழ வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர்.”

இதைக் கேட்டு சிற்பிகள் அதிர்ச்சியடைந்தனர். மணிசேகரன் துள்ளி எழுந்தான்.

“சோழவீரர்களுக்கும் உங்களுக்கும் ஏன் மோதல் ஏற்பட்டது? இந்தச் செய்தியை எங்களிடம் ஏன் சொல்கிறீர்கள்? எங்களை அழைத்து வந்த

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

தலைமைச் சிற்பியை நாங்கள் இன்னும் சந்திக்கவில்லை. எங்களைப் பலியிடுவதென்றால் தாமதப்படுத்தாமல் உடனே கொன்று விடுங்கள். பெண்களையும் குழந்தைகளையும் சேர்த்தே கொன்று விடுங்கள்" என்று சீறினான்.

பாண்டிய இளைஞர்கள் அவனைப் பார்த்து மெல்ல நகைத்து "என் சகோதரனே! அமைதியாயிரு, நியாயமாக ஆத்திரமும், கோபமும், எங்களுக்குத்தான் ஏற்படவேண்டும். சுதந்தரம், அடிமை, விடுதலை என்பதெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்க நியாமில்லை. கலை ஒன்றுதான் உங்கள் இலட்சியம். எங்கள் நாட்டை மீண்டும் சோழர்கள் பிடியிலிருந்து விடுவிக்கப் போராடும் எங்கள் இலட்சியத்திற்குக் குறுக்கே நிற்கும் எவரையும் இவ்வுலகிலிருந்து அனுப்புவதுதான் எங்கள் முதல் வேலை. ஆனால் ,கலைஞர்களைக் கொல்வது நியாயமல்ல. உங்களுக்கு இரண்டு யோசனைகள் கூறுகிறோம். ஒன்று, உடனே மதுரையை விட்டு சோழ நாட்டிற்குத் திரும்பிச்சென்று விடுங்கள். மற்றொன்று நீங்கள் சிறுசிறு குழவினராகப் பிரிந்து பாண்டிய நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் செல்லுங்கள். அங்குள்ள கோயில்களைப் புதுப்பித்து உங்கள் கைவண்ணத்தால் வனப்பு மிகச் செய்யுங்கள். மதுரை மீட்கப்பட்ட பிறகு உங்களுக்குப் பொன்னும் பொருளும் பரிசாக வழங்கப்படும். நன்றாக யோசித்து முடிவு கூறுங்கள். நாளைக் காலையில் வருகிறோம்" என்று கூறி, இளைஞர்கள் புறப்பட்டுச்சென்றனர்.

சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு அவர்களிடையே மலர்ந்த மகிழ்ச்சி மறைந்தது. இரவு உறங்காமல் யோசித்தனர். ஒற்றுமையாக ஒரு முடிவும் அவர்களால் எடுக்க முடியவில்லை.

"பாண்டிய நாட்டிலேயே தங்கிவிடுவோம்" என்று பல சிற்பிகள் கூறினர்.

"அதுதான் சரியான முடிவு" என்றாள் குமுதம்

"இல்லை இல்லை. நான் சோழநாட்டிற்குச் செல்ல முடிவு செய்துவிட்டேன்" என்றான் மாணிக்கம். அவன் முடிவைக் கேட்டு குமுதம் திடுக்கிட்டாள்.

15

சித்தரின் அருள்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மாணிக்கசேகரன் ஒருவருக்கும் சொல்லாமல் மறுநாள் காலை மதுரையிலிருந்து புறப்பட்டுவிட்டான். குமுதம் பலப்பல சொல்லிப் பார்த்தாள். மதுரையிலேயே தங்கி விடுவதால் ஏற்படும் நன்மைகளை விளக்கினாள். மாணிக்கசேகரன் தன்முடிவில் உறுதியாக இருந்தான்.

“நான் மதுரையிலேயே தங்கிவிடுவதாக முடிவு செய்து விட்டேன்” என்று குமுதம் தன் உறுதியான முடிவைக் கோபப்படாமல் அவன்தோளில் தன் முகத்தை மெல்ல அழுத்தியவாறு கூறினாள்.

“உன்முடிவைத் தடுக்க நான் யார்?” என்றான் மாணிக்கம்.

குமுதம் இப்போது அவன் எதிரே வந்தமர்ந்து அவன் விழிகளை உற்றுப் பார்த்து,” நீங்கள் யார் என்று என் வாயால் சொல்ல வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்களா?” என்று கேட்டாள். கோபம் இருந்தாலும் குழைவும் இருந்தது, அவள் குரலில்.

“ஆமாம் உன் தந்தை மற்றும் உன் உறவினர்கள், நெடுங்காலம் பழகிய நண்பர்களான சிற்பிகளை விட்டுவிட்டு என்னுடன் நீ வருவது நியாயமன்று. உன் முடிவை நான் தடுப்பதும் முறையன்று. அதனால்தான், என்னையே நான் யார் என்று கேட்டுக்கொண்டேன்” என்று மாணிக்கம் நிதானமாகக் கூறினான்.

“மதுரையை விட்டு ஏன் அவர்கள் வர மறுக்கிறார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?” குமுதம் கேட்டாள்.

“தெரியாது ஆனால், ஏன் வரவேண்டும் என்பது மட்டும் எனக்குத் தெரியும்! கலைஞர்களுக்கு நாடு, மதம், அரசர் என்பனவெல்லாம் முக்கியமல்ல. இறைவன் தங்களுக்குத் தந்த கலையை நாட்டிற்கு அர்ப்பணம் செய்வதே அவர்கள் இலட்சியமாக இருக்கவேண்டும்”

குமுதம் அவன் முகத்தை உற்று நோக்கியவாறு குறும்புச் சிரிப்புடன், ”நன்றாகப் பேசுகிறீர்கள். உண்மைக் கலைஞர் யார் என்பதற்கு விளக்க உரையைக் கூறி விட்டீர்கள். ஆனால் எடுத்த பணியை முடிக்காமல் திரும்புவது மட்டும் கலைஞர்களுக்கு அழகா?” என்று கேட்டாள்.

“நீங்கள் செய்யவிருக்கும் பணியைத் தடுக்க ஒரு கூட்டம் முயல்கிறது. அவர்கள் கோரிக்கையை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று விதிக்கும் நிபந்தனையை ஏற்பது மட்டும் கலைஞர்களுக்கு அழகா? பாண்டியநாட்டின் பட்டி தொட்டிகளுக்குஉங்களைச் செல்லச்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சொல்கிறார்கள். அங்கே திருப்பணியைச் செய்யச் சொல்கிறார்கள். நாம், சோழ மன்னரின் கட்டளையையேற்று வந்தோம். இப்போது பாண்டிய நாட்டவர்கள் கட்டளையை ஏற்கிறோம். பாண்டிய மன்னரின் கட்டனை என்று சொல்லிவிடமுடியாது”

மாணிக்க சேகரன் கூறிவரும்போது குமுதம் குறுக்கிட்டு. “மதுரை நகரில் நாம் சிறைப்படுத்தப்பட்டோம். நம்மை விடுவிக்க சோழ வீரர்கள் வரவில்லை. மதுரைக்கு நாம் வந்ததை அவர்கள் அறியமாட்டார்களா? வேற்று நாட்டில் வந்து தங்கியருக்கும் சோழ நாட்டு ஒற்றர் படையினருக்கு இந்த இரண்டு நாள்களாக நாம் சிறைப்பட்டிருப்பது தெரியாதா? ஏன் நம்மைக் காப்பாற்ற ஓடி வரவில்லை? நம்மைக் காப்பாற்றுபவர்களின் சொற்படி நடப்பதுதான் விவேகம்” என்றாள்.

சற்று நேரம் அங்கு அமைதி நிலவியது. மாணிக்க சேகரன் உறுதியான குரலில் பேசினான்: “இல்லை, இல்லை. நான் இந்தப் புரட்சி இளைஞர்களுக்குப் பயப்படாமாட்டேன். நான் சோழ நாட்டிற்குச் செல்கிறேன். இராசராச சோழ சக்கரவர்த்திகளைச் சந்திக்கிறேன்.”

மாணிக்க சேகரன்குமுதத்திடம் சொல்லலமால், ஒருவரும் அறியாமல் புறப்பட்டுவிட்டான். அவன் மெல்ல நடந்தும், விரைந்து நடந்தும், பண்டங்களை இறக்கிவிட்டுத் திரும்பி வரும் வண்டிகளில் அமர்ந்தும் சில நாள்களில் விராலிமலையை அடைந்தான். இரண்டு நாள்கள் அங்கே தங்கு ஓய்வெடுக்காவிடில் ஓரடி கூட நடக்க முடியாது என்ற உணர்ந்த அவன் மண்டபம் ஒன்றில் படுத்துக்கொண்டான்.

விராலிமலையின் அழகு அவனைக் கவர்ந்தது. மலையில் பூத்திருந்த காட்டு மலர்களின்வண்ணங்களில் மனத்தைப் பறிக்கொடுத்தான். ”கேக்கா” என்று கூவிக்கூவி மயில்கள் அசைந்து நடக்கும் எழில் அவன் மனத்தை ஈர்த்தது. மயில்களுடன் அவன் நடந்தான். காலை இளம் வெயில் மெல்லப் படர்ந்து வரும்போது வசந்த காற்று அந்தக் குன்றின் செடிகொடி மரங்களைத் தடவிச் செல்லும்போது மயில்கள் தோகை அசைய மெல்ல மெல்ல நடந்து வரும். பிறகு தன் தோகையை மெல்ல விரிக்கும். கதிர் ஒளியில் நீலமும், பச்சையும் கலந்த தோகையின் பீலிகளின் வண்ணம், நூறு நூறு கண்ணபிரானின் மகுடத்தை நினைவூட்டும்.

அசைந்து அசைந்து மஞ்ஞைகள் நடந்து வரும்போது அவனுக்கு குமுதத்தின் நினைவு தோன்றும். அவளிடம் சொல்லாமல் வந்தது நியாயமா என்று தன்னைத்தானே கேட்டுக்கொள்வாள். சிற்பப்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

Come and join our Telegram Group!

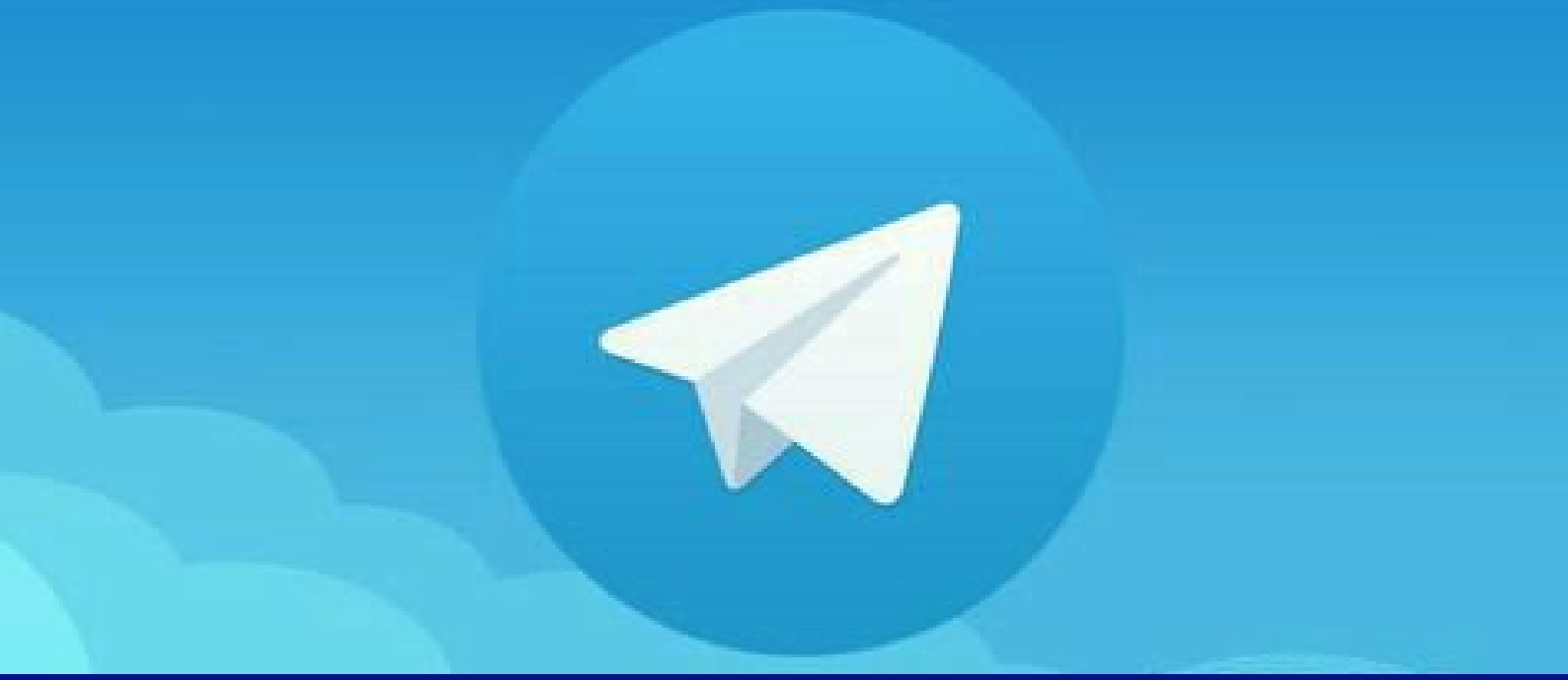

Click Here to join our Telegram Group

For free eBooks, join us on Telegram

https://t.me/tamilbookworld

Click & Join - https://t.me/tamilbookworld

If you want more free e-Books

பணிகளின்போது சந்தித்து மௌனமாக வளர்ந்த காதலை ஒரு கணத்தில் உதறிவிட்டு வந்தோமே என்ற வேதனை அவனுள் எழுந்தது.

விராலிமலையில்உலாவும் மஞ்ஞைக் கூட்டங்கள் எல்லாம் மங்கையர் கூட்டமாக அவனுக்குக் காட்சியளித்தன. உடலில் சோர்வு ஏற்படும்வரை, பசியும் தாகமும் ஏற்படும்வரை, சுற்றி அலைந்போது, குகை போன்ற பாறைகளின் நடுவே, சித்தர் ஒருவர் அமர்ந்திருந்தார். அவர் எதிரே பச்சிலைகள் குவிந்திருந்தன. மனித சஞ்சாரமற்ற அந்தப் பகுதியில், சித்தர் தனியே என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்று பார்க்கும் ஆவல் அவனிடம் எழுந்தது. மரத்தின் மறைவில் நின்று பார்த்தான்.

முதுமை கவ்விய அந்த நிலையிலும் சித்தர் சுறுசுறுப்பாக அங்குமிங்கும் அலைந்து செடிகளின் இலைகளைப் பறித்துச் சேகரித்துச் சேமித்தார்.

சற்று இளைப்பாறி, அருகே இருந்த மரப்பெட்டியைத் திறந்து ஏதோ ஒன்றை எடுத்து மென்று தின்றுவிட்டு பச்சிலைத் தழைகளைப் பாறைத் தொட்டியில் இட்டார். இரும்பு உலக்கை ஒன்றை எடுத்து வந்து தழைகளைக் குத்தினார். சிறிது நேரும் அவ்வாறு செய்தபிறகு தொட்டியில் உள்ள சாற்றை எடுத்துப்பார்த்தார். சிறு துணியை எடுத்து அதில் பச்சிலைக் குழம்பைத் தோய்த்துப் பாறையின்மீது தடவினார். மரத்தின் மறைவிலிருந்து பார்த்த மாணிக்க சேகரனுக்கு என்ன நடக்கிறது என்று சரியாகத் தெரியவில்லை. பிறகு, அவன் தனக்குத் தானே ஏதோ பேசிக்கொண்டார். பிறகு, ஓய்வாகப் பாறையின் மீது உட்கார்ந்து கொண்டார்.

மாணிக்க சேகரனுக்கு ஆவல் அதிகமாகியது. அவன், சித்தர் இருக்குமிடம் நோக்கிச் சென்று அவர் பாதங்களில் பணிந்து எழுந்து நின்றான்.

“நீ யாரப்பா?” என்று அவர் கேட்பாரென்று நினைத்தான். அமைதியான அந்த இடத்திற்கு அவன் வந்ததெப்படி என்று வினவுவார் என்று எண்ணினார். சீற்றங்கொள்வார் என்று எதிர்பார்த்தான்.

சித்தர் அவனை ஒரு கணம் பாதம் முதல் தலை வரை பார்த்தார். தன்னருகே இருந்த மரப்பெட்டியைத் திறந்து சிறு உருண்டை ஒன்றை எடுத்து அவனிடம் நீட்டினார்.

தன்னையே பிரமிப்புடன் பார்ர்தவாறிருந்த மாணிக்க சேகரனை நோக்கி”உம் எடுத்துக்கொள்” என்று சைகை செய்தார். அது கண்டிப்பும்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கட்டளையுமாக விழிகள் மூலம் வெளிப்பட்டன.

“தாமதிக்காமல், வாயில் போட்டு மென்று விழுங்கிவிடு”

மாணிக்க சேகரன் அவர் சொல்லிய வண்ணம் செய்தான்.

கசப்பும், புளிப்பும் கலந்து ருசிடைய அந்த உருண்டை பல மூலிகைகளால் ஆனது என்பதை உணர்ந்தான். அவரையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். ஆனால் அந்த சித்தர் தன் பணியைத் தொடரலானார்.

அவருக்கு என்ன வயதிருக்கும்? அவன் சிந்திக்கலானான். அந்தச் சிறு குன்றில் தன்னந்தனியே அவர் என்ன செய்கிறார் என்றறிய ஆவல் கொண்டான். அவர் சிறு இரும்பு உலக்கையால் பச்சிலைகளை மசித்துக் கொண்டிருப்பது எதற்காக என்று தெரிந்து கொள்ளத் துடித்தான். மெல்ல அவர் அருகே சென்றான். இதுவரை அவனுடலில் இருந்த களைப்பு மெல்ல விலகியது போல தோன்றியது.

இரண்டு மூன்று மயில்கள் மெல்ல அசைந்தாடியவாறு குறுக்கும் நெடுக்குமாகச் சென்றன. மயிலொன்று அவர் அருகே வந்து உரிமையுடன் அலகால் அவர் முதுகில் உரசியது. அவர் திரும்பிப்பார்த்து, அந்த மயிலை அணைத்துக் கொண்டார். ஒரு மயில் மாணிக்கசேகரன் அருகே வந்து, தலையைச் சாய்த்து அவனை நோக்கியது.’யார் நீ’ என்று கேட்பதுபோல் தோன்றியது.

“அழகிய மயிலே அருகே வா

அணைத்தொரு முத்தும்அளிப்பேன் வா!”

என்று பாடவேண்டும் போல் தோன்றியது.”நாம் வற்புறுத்தியருந்தால் குமுதமும் உடன் வந்திருப்பாள். அழைத்து வராமல் போனோமே” என்று இப்போது வருத்தப்பட்டான்.

நெருங்கி வந்த மயிலிடம் பாசம் காட்டினான். அதன் நெடிய கழுத்தை வருடினான். அதில் அன்பும் பாசமும் கலந்திருப்பதை அந்த மயில் புரிந்துகொண்டது போலும்! நெடுநாள் பழகியதுபோல் அவன் தோள்களில் தன்னைப் பிணைத்தது.

அவன் மேனி சிலிர்த்தது. மயிலின் தீண்டுதல் குமுதத்துடன் நெருங்கிய உணர்வை ஏற்படுத்தியது. ஒருநாள் கூட அவன் அவளை நெருங்கியதில்லை. தொட்டதுமில்லை. பிறகு எப்படித் தெரியும் அவள்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

ஸ்பரிசம் இப்படித்தானிருக்குமென்று.

சித்தர் அவனையே நோக்கியவாறிருந்தார். அவர் இப்போது பேசினார்: "களைப்பு நீங்கியதா?"

அந்த வார்த்தைகள் கந்தவர்கள் கானம்போல் கேட்டது. நாரதர் கரமிருக்கும் யாழிலிருந்து எழுந்த ஓசை போலிருந்தது. கிண்கிணியொன்றைத் தட்டியதால் எழுந்த தாள சப்தம் போலிருந்தது.

மாணிக்க சேகரன் மெய் சிலிர்த்தது. நன்றியும் மரியாதையும் கலந்த விழிகளுடன் அவரை இமைக்காமல் நோக்கினான்.

"குளித்துப் பல நாள்களாகி விட்டதுபோல் தோன்றுகிறது. குளித்துவிட்டு வா"

அந்தச் சொற்களில் பாட்டனாரின் பாசம் கலந்திருந்தது. "இந்தக் குன்றில் எங்பே போய்க் குளிப்பது" அவன் நினைத்துக்கொண்டான்.

அவன் நினைத்ததை நொடியில் புரிந்து கொண்டவர் போல் ,"வா, என்னுடன் வா"என்று அவர் வழி காட்டி முன் செல்ல, அவன் பின்தொடர்ந்தான்.

குன்றின் நடுவே சுனை ஒன்று இருந்தது. காலை வெயிலில் பளிங்கு போல் சுனை நீர் அடிமட்டத்திலிருக்கும் பாறைவரை புலப்பட்டது. மீன்கள் துள்ளும் போது வெள்ளிக் கொலுசை, யாரோ இசைத்து அசைத்து நீந்துவது போன்ற பிரமை ஏற்பட்டது.

குமுதத்தின் பாதங்களில் அழகிய வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட அணியைப் பார்த்திருக்கிறான். அதில் கோக்கப்பட்ட சின்னஞ்சிறு மணிகள் அவள் நடைபயிலுவதற்கு ஏற்ப ஒலிப்பதைப் பார்த்திருக்கிறான்.

"கனவு காண வேண்டியதுதான்: ஆனால் அதற்கும் நேரம்காலம் உண்டு. சுனையில் குளித்து விட்டு வா. பிறகு உன் கனவைப்பற்றிக் கேட்கிறேன்" என்று சித்தர் சொன்னபோது மாணிக்கசேகரன் உடல் மெல்ல நடுங்கியது. இவர் என்ன முக்காலும் உணர்ந்த சித்தரா? உள்ளத்திலுள்ளதை அறியும் திறம் படைத்த ஞானியா?

"ஒன்றும் யோசிக்காதே! சுனையில் துணிந்து குதித்து விடு, முதலில் 'சிலீர்' என்று எலும்பு வரை குளிர்ச்சி ஊடுருவிப்பாயும். பிறகு சுனையை விட்டுவர மனமிராது. நம்வாழ்க்கையைப் போல்...." என்று அவர்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கூறினார். அவர் நகைத்திருக்க வேண்டும்: வெண் தாடிக்குள் மறைந்திருந்த வெண்பற்கள் பளிச்சிட்டன.

‘செங்கல் பொடிக் கூறைவெண்பல் தவத்தவர்’என்று அவன் நாச்சியார் திருமொழியைச் சொல்லிக்கொண்டான்.

சித்தர் வேகமாக இயங்கினார். மேலும் உடுத்தியிருந்த அங்கியை விரைவாகக் களைந்தார். செக்கச்சிவந்த மேனியுடன் முதுமைப் பருவத்தில் செவ்வேள் இருந்தால் எப்படி இருப்பாரோ அவ்வாறு, கதிரவன் ஒளியில் காட்சியளித்தார். அவர் உடலைச் சுற்றி ஓர் ஒளி வட்டம் சுழல்வதுபோல் அவனுக்குத் தோன்றியது.

“தம்பி! உனக்கு நீந்தத் தெரியுமா? என்று கேட்டார். தெரியும்என்று கூறும் பாவனையில் தலையை அசைத்தான் மாணிக்க சேகரன்.

“அப்படியென்றால் என் பின்னால் வா” என்று கூறிக்கொண்டே சுனையின் மேடான பகுதிக்குச் சென்று சற்று நேரம் கண்களை மூடித் தியான நிலையில் இருந்தார். அவர் உதடுகள் முணுமுணுத்தன. ’சிவ, சிவ” என்றுதான் அவர் சொல்லியிருக்க வேண்டும் என்பதை அவன் உணர்ந்தான்.

சித்தர் கரங்களைத் தலைக்கு மேல் உயர்த்திப் பிறகு குனிந்து எழுந்து. வெண்பறை ஒன்று ஆகாயத்திலிருந்து பூமிக்கு வேகமாகப் பாய்வவது போல், சுனையில் பாய்ந்தார்.

மாணிக்க சேகரன் தன் ஆடைகளைக் களையாமல் அப்படியே குதித்தான். குட்டி மீன்களொடு மீன்களாக இருவரும் நீந்தினர். ஒரு சமயம் சித்தர் கைகளையும் கால்களையும் அசைக்காமல் நீர் மேல் மிதந்தார். மற்றொரு சமயம் நீரில் மூழ்கினார். நீண்ட நேரம் வெளிவரவில்லை. பிறகு, இங்குமங்கும் கவலையுடன் நீந்திக்கொண்டிருந்த மாணிக்க சேகரனின் அருகே வந்து அவன் கரங்களை இழுத்தார். திரும்புவதற்குள் அவனருகே தலையை நீட்டிச் சிரித்தார்.

தண்ணீரில் நனைந்திருந்த வெண் தாடி, மீசைக்கிடையே வெண் பற்கள் பளிச்சிட்டன.

“போதுமா, இன்னும் ஜலக்ரீடை செய்கிறாயா? என்று கேட்டான். அவனுக்கு என்ன சொல்வதென்று தெரியவில்லை.

“சரி, இன்று போதும். மேலே ஏறுவோம்” என்று சுனையைவிட்டு மேலே

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இளைஞனைப் போல் விரைந்து ஏறினார். ஆலமர விழுது ஒன்று சுனையின் பக்கப்பாறையை ஒட்டித் தாழந்து அடிப்பாகம்வரை சென்றது. மிகவும் எளிதாக அவர் அதைப் பிடித்துக் கொண்டு இளைஞனைப் போல் ஏறினார். மாணிக்க சேகரன் திண்டாடினார்.

சுனையின் கரையிலிருந்து எட்டிப்பார்த்த சித்தர் சிறுகுழந்தை போல் கைகொட்டிச் சிரித்தார். பிறகு, மீண்டும் சுனையில் குதித்து விழுதுகளைப் பற்றிக் கொண்டு தன்னைப் பிடித்துக்கொள்ளுமாறு கூறி கரைமீது இலகுவாகஏறினார். சித்தரின் இடுப்பைப் பற்றிக் கொண்டிருந்த மாணிக்க சேகரன் உடலில் ஜிவுஜிவு என்ற மெல்லிய அதிர்ச்சி பரவியது.

கரை ஏறிய பிறகு,"எப்படி அனுபவம்?" என்று கேட்டார் சித்தர். தாடியை உருவியவாறு, அவர் கண்களில் ஏற்பட்ட ஒளியை நேருக்கு நேர் அவனால் ஏற்க முடியவில்லை. அவர் திருப்பாதங்களில் நெடுஞ்சாண்கிடையாக வீழ்ந்தான்.

அவர் அவனைத் தொட்டு எழுப்பியபோது உடல் முழுமையும் மீண்டும் ஒரு சக்தி பரவுவதை உணர்ந்தான்.

இவர் யார்? தேவலோகத்திலிருந்து பூமிக்கு வந்திருக்கும் தேவபுருடரா? தெய்வீகச் செய்தி பெற்ற சித்தரா?

"தம்பி! என்ன சிந்திக்கிறாய்? மதுரையிலேயே மனம் சுற்றிச் சுற்றி வருகிறதா? உன் உறுதியைக் குலைக்கிறதா?" என்று கேட்டார்.

அவன் திடுக்கிட்டான். வார்த்தை வரவில்லை. ஆடையை பிழிந்து உலர வைத்துவிட்டுவா" என்றார்.

இப்போது அவனுக்கு களைப்பு இல்லை. ஆனால் பசி எடுத்தது. உச்சி வேளை நெருங்கியது. மேல் அங்கியையும் அரை ஆடையையும் உலரப் போட்டுவிட்டு கோவணத்துடன் சித்தர் முன் நிற்க வெட்கப்பட்டவனாக மரத்தின் மறைவில் சென்ற அவனை நோக்கிச் சித்தர் வந்தார்.

"தம்பி! நீ வடிக்கும் சிற்பத்திற்கு ஆடை அணிவிக்கும்வரை அந்தச் சிற்பம் அம்மணமாக இருப்பதாக நினைக்கிறாயா?" என்று சித்தர் கேட்டார்.

"அம்மணம், பூரண ஆடை அணிந்திருத்தல் எல்லாம் நம் மனசைப் பொறுத்தது. பறவைகளும் உயிரினங்களும் அதைப் பற்றி

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

நினைப்பதில்லை. மனம்தான் அணிகலனை விரும்புகிறது. தான் விரும்புவதை, தான் படைக்கும் சிற்பங்களுக்கும் சிற்பி அணிவிக்கிறான். சிற்பத்தில் ஆடை இருப்பதாக ஒரு பிரமையை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும், மனிதர்கள் தமது நோக்கில் சிற்பத்தை அம்மணமாக் கண்டு தங்களைப் போன்று ஆடை அணிவிக்கிறார்கள். தஞ்சைபுரி பெருவுடையாரைப் பார்த்திருக்கிறாயா? ஓருருவம் இல்லாத இலிங்கத்திற்கு ஆடை அணிவிக்கிறார்கள்! என்ன பேதைமை! உனக்குத் தெரியுமா? ஓ! நீ, அங்கே சிற்பப்பணி புரிந்தவனாயிற்றே! நான் இராசராசனிடம் இதைப் பற்றிக் கேட்டேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே போனார்.

"நான் சிற்பி என்பதும், தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் திருப்பணியில் ஈடுபட்டவனென்பதும் இவருக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" திறந்த வாய் மூடாமல் வியப்புடன் நோக்கினான், மாணிக்க சேகரன்.

சித்தர் குழந்தையைப் போல் சிரித்தார். "தம்பி! என்ன பார்க்கிறாய்? பெருவுடையார்கோயில் திருப்பணியில் உன்னைப் பார்த்திருக்கிறேன். நீ என்னைப் பார்த்திருக்கமாட்டாய். நீயும் பெரிய சிற்பியும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பீர்கள். தெய்வக்கலை மேதைகளான உங்களை வாழ்த்தியபடியே இராசராசனும் நானும் செல்வோம். தலைமைச் சிற்பியின் மகள் உங்களுக்கு உதவுவதற்கு அடிக்கடி சிற்பக் கூடத்திற்கு வருவாளே, அவள் எங்கே?"என்று சித்தர் கேட்டார்.

மாணிக்க சேகரன் புரிந்து கொண்டுவிட்டான். இவர் மாபெரும் சித்தர். முக்காலும் உணர்ந்த சித்தர் என எண்ணியவனாய் அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து, "நான் பெரிய தவறு செய்துவிட்டேன். என்னை நம்பிய பெரிய சிற்பியின் மகளை மதுரையிலேயே விட்டுவிட்டு வந்துவிட்டேன்" என்று கூறும்போது அவன் குரல் தழுதழுத்தது. கண்களில் நீர் ததும்பியது.

சித்தர் தாடியை மெல்ல நீவியவாறு "எழுந்திரு, மகனே! யாரை யார் நம்பி இருக்கிறார்கள்? உன் மனதில் இடம் பிடித்துவிட்ட அவள் இங்கே உன்னைத் தேடி வருவாள். உன் ஆடைகளை அணிந்து இங்கே வா"என்றார்.

மூன்று கற்களை வைத்து. அதன்மீது சட்டியை வைத்து, அருகே இருந்த சுள்ளிகளையும் காய்ந்த விறகுகளை எடுத்துச் சேர்த்து, இரண்டு கற்களைத் தட்டி தீ மூட்டி, செப்புப் பாத்திரத்திலிருந்த தண்ணீரை ஊற்றி, அதில் சில பச்சிலைகளைப் போட்டுக் கொதிக்க வைத்தார்.

பச்சிலைச்சாற்றுக் குழம்பியருக்கும் இடத்திற்கு மாணிக்க சேகரனை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அழைத்துச் சென்றார்.

கல் தொட்டியில் பச்சை நிறக் குழம்பு நிறைந்திருந்தது.

“இது என்ன தெரியுமா?”

“தெரியாது” என்பதற்கு அடையாளமாக தலையசைத்தான், மாணிக்க சேகரன். அந்தச் சாற்றிலிருந்து சிறு துளி எடுத்து அவன் ஆடையில் தெளித்தார். வெண்ணிற ஆடையில் பச்சை நிறச்சாறு பட்டவுடன் சிவப்பு நிறமாக மாறியது.

“ஆ,வர்ணக் குழம்பு!” என்று வியப்படன் கூறினான் மாணிக்க சேகரன்.

“ஆமாம். பெருவுடையார்கோயிற் கருவறையின் பின்புறம் சித்திரங்களைப் பார்த்திருக்கிறாயா?”சித்தர் கேட்டார்.

“பார்த்திருக்கிறேன். அதிசயமான ஜீவ சித்திரங்கள்”

“அந்தச் சித்திரங்களில் பூசப்பட்ட வண்ணங்கள் அழியாதவை. சிவப்பு நிற வண்ணம் இந்த தொட்டியிலுள்ளது. வண்ணக் கற்களும், மூலிகைகளும் என்றும் அழியாத வண்ணங்களை அளிப்பவை. நான் தேடியலைந்து இந்தக் குன்றில் கண்டுபிடித்தேன். உனக்குச் சித்திரம் வரையத் தெரியுமா?”என்று கேட்டார் சித்தர்.

மாணிக்க சேகரன் தலையசைத்தான்.

“உம். சோழநாட்டு ஓவியர்களுக்கு இந்த அழியா வர்ணத்தைச் சொல்லித்தரப் போகிறேன். ஓவியம் வரைய வேண்டுமானால் பெரிய பெரிய கோயில்களைக் கட்டவேண்டும். உம் அதற்கும் வேளை வராமலா போகும்?” என்று கூறிய சித்தர் குழந்தையைப்போல் நகைத்தது. சட்டியில் கொதித்துத் தணிந்திருந்த குழம்பை எடுத்து அவனிடம் குடிக்க கொடுத்தார். ஓவியங்களுக்கு வண்ணம் தீட்டும் குழம்பு! அவன் பருகினான். அமுதம் போல் இருந்தது. பசி தணிந்தது. புதிய சக்தி உருவாகியது.

“தம்பி! உன்னைத் தேடி இங்கே சிற்பியின் மகள் வருவாள். நீங்களிருவரும் என்னைக் கொள்ளிடக்கரையில் தவறாமல் வந்து பாருங்கள்” என்றார்.

மரத்தடியில் சேகரன் சற்றுக் கண்ணயர்ந்து எழுந்தபோது கதிரவன் மேற்றிசையில் இறங்கிக் கொண்டிருந்தான். சித்தரைக் காணவில்லை. பச்சிலைக் குழம்பைக் காணவில்லை. இருள் கவ்விய நேரத்தில்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அங்கிருக்கக் கூடாது என்று அவன், குன்றிலிருந்து கீழே மண்டபத்துக்கு வந்தான்.

குன்றின் அடிவாரத்தில் சோழ வீரர்கள் கூடாரமடித்துத் தங்கியருப்பதைக் கண்டான்.

16

புதிய பதவி

விராலிமலையின்று இறங்கி, அருகே இருந்த மண்டபத்தில் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ள வந்துகொண்டிருந்த மாணிக்கசேகரன் உற்சாகத்துடன் இருந்தான். பகல் உணவு ஏதுமில்லாமலிருந்தும் அவன் சுறுசுறுப்புடன் இருந்தான். ஆனால் உள்ளத்தில் ஓர் ஏக்கம் குடி கொண்டிருந்தது. குமுதத்தை வற்புறுத்தி அழைத்து வராதது தன் தவறுதான் அவளும் வந்திருந்தால் சித்தர்தந்த பச்சிலைச் சாற்றைப் பருகி மகிழ்ச்சியுடன் இருந்திருக்கலாம்- 'உம்சற்றுச் சிந்திக்காமல் செயலாற்றிவிட்டோம்'என்று பெருமூச்சு விட்டான்.

அவன் கண்ணெதிரே மயில்களின் ஒயிலான நடை, குமுதமும் அப்படித்தானே நடப்பாள்.'மயில்கள் குமுதம் போல் நடந்தன' என்று ஒருமுறை சொல்லிப் பார்த்துக் தனக்குள் நகைத்துக்கொண்டான்.

குமுதம் அங்கு வந்துவிடுவாள் என்று சித்தர் சொல்கிறாரே – எப்படி வருவாள். சித்தர் நடந்ததை உணர்ந்திருக்கிறார். நடக்கவிருப்பதைச் சொல்கிறார். ஒளி வட்டத்திற்குள் திகழும் அவர் இன்னும் தன்னருகே இருப்பதுபோல் உணர்ந்தான். கொள்ளிடக் கரைக்கு வந்து சந்திக்குமாறு சொல்லி இருக்கிறார் - குமுதத்துடன்! நினைக்கவே இனிப்பாக இருந்தது.

சோழ சக்கரவர்த்தியைச் சந்திக்கப் போகிறோம் அவரிடம் தன் அனுபவத்தைக் கூறவேண்டும் என்று உறுதியான முடிவில் மண்டபம் நோக்கிச் சென்றான்.

பாண்டிய நாட்டுன் சேர்ந்திருந்த அந்தப் பகுதியை சில ஆண்டுகளாக யாரும் கவனிப்பதில்லை. மண்டபத்தைச் சுற்றி முள்ளும் புதரும் மண்டிக் கிடந்தன. மாலை மங்கிய ஒளியில் அவன் மண்டபத்துத் தரையில் படிந்திருந்த தூசியைத் தட்டத் தொடங்கியபோது, தோளை வீரன் ஒருவன் தட்டினான்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“ஐயாவுக்கு எந்த ஊர்? “என்று கேட்டான். சோழ நாட்டு வீரனைப் போல் தோற்றமளித்த அவனை ஒரு முறை மேலும் கீழும் பார்த்த மாணிக்கம்,”எல்லா ஊரும் என் ஊர்தான்”என்றான்.

“கேட்டதற்கு ஏற்ற மறுமொழி சொல்ல வேண்டும். நான் கேட்டால் சொல்வீர்களா? வாருங்கள் எங்கள் ஐயாவிடம்” என்று கூறி அவனை அழைத்தான்.

“நீங்கள் யார்?முன்பின் தெரியாமல் என்னிடம் வந்து அதிகாரம் செய்கிறீர்களே, உங்களைப் பற்றி முதலில் சொல்லுங்கள். பிறகு உங்கள் ஐயா, பாட்டனார், முப்பாட்டனாரிடம் வருகிறேன்” என்றான் மாணிக்கம்.

“ஐயாவுக்கு கோபம் வந்துவிட்டது போல் தோன்றுகிறது. சோழ இளவசரர் இங்கே தங்கி இருக்கிறார். இந்த ஊர்க்காரர் யாராவது தென்பட்டால் அழைத்து வருமாறு சொன்னார். அதனால் தங்களை அழைக்கிறேன்” என்றார் சோழ வீரன்.

சோழ இளவரசரா? இராசேந்திர சோழரா? நான் உடனே சந்தித்தாக வேண்டும். வாருங்கள் போகலாம் ஒரு கணமும் தாமதிக்கக் கூடாது” என்றான், பரபரப்புடன்.

“இராசேந்திர சோழரின் புதல்வர் சுந்தரன் வந்திருக்கிறார். மதுரைக்குச் சென்று சோழ பாண்டியராகப் பதவியில் அமரப் போகிறர். போகும் வழியில் இங்கே சற்று இளைப்பாறத் தங்கி இருக்கிறார்” என்றான்.

மாணிக்க சேகரன், தஞ்சையில் இராசேந்திரனைப் பார்த்திருக்கிறான். கோயில் திருப்பணியைக் காண ஒருமுறை வந்திருக்கிறார். குடமுழுக்கு விழாவிற்கு வந்திருக்கிறார்.

சுந்தரனைச் சந்தித்த போது மாணிக்கம் ஒருகணம் திடுக்கிட்டான். இராசேந்திர சோழனின் புதல்வர்களுள் சுந்தரன் ஒருவன் என்பதை அவன் அறிவான். தஞ்சாவூரில் பல முறை பார்த்திருக்கிறான். சோழ பாண்டியனான அரியணையில் அமர்வதற்குச் செல்கிறார் என்ற செய்தியும் அவனுக்கு வியப்பாயிருந்தது.

பழையாறையில் இருந்தவர்கள் அனைவருக்கும் சுந்தரனுக்குக் கிடைத்த புதுப்பதவி வியப்பை அளித்தது.

சிதம்பரத்தில் நடந்த சம்பவத்திற்குப் பிறகு, சுந்தரனை அழைத்து புத்திமதிகள் கூறி அவனைப் பழையாறைக்கு அனுப்பினார்,

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இராசேந்திர சோழர். பொறுப்பான பதவியை அளித்தால் அவன் மனம் கீழ்தரச் செய்கையில் ஈடுபடாது என்ற முடிவுடன் அவனைத் தன் தந்தை இராசராச சோழரைச் சந்திக்க அனுப்பினார்.

பழையாறை மாளிகைக்கு வந்து சேர்ந்த சுந்தரனைப் பார்த்து மாளிகையில் உள்ளவர்கள் மிக வேதனைப்பட்டனர். செய்தியறிந்த இளைய பிராட்டி குந்தவ்வை, சுந்தரனை இவ்வாறு காயப்படுத்தியவர்கள் யார் என்று தன் சகோதரன் இராசராசனிடம் கேட்டறிய முற்பட்டாள்.

சக்கரவர்த்தி இராசராச சோழர் நடந்த செய்தி அனைத்தையும் அறிந்திருந்தார்.

இளைய பிராட்டி கவலை நிறைந்த குரலில்,"இளைய பிராட்டி அவர்களே! தங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கலக்கத்தைப் போல் பல மடங்கு நானும் மனதிலே அனுபவிக்கிறேன். எல்லாவ்றறிற்கும் மருந்தளித்துக் குணப்படுத்துவதற்கு ஒரே வழி கருவூர் தேவரைச் சந்திப்பதுதான். அவர் நல்ல மருந்து சொல்வார். கருவூர்தேவர் இருக்குமிடத்தை அறிந்து வர அனுப்பியவர்கள் இன்னும் வந்து சேரவில்லை. சுந்தரன் செய்த மாபெரும் பிழைக்கு இராசேந்திரனே தக்க தண்டனை அளித்து மேலே நடக்க வேண்டியதற்காக என்னிடம் அனுப்பி வைத்துள்ளார். நான் ஒரு முடிவு கூற வேண்டும். எனது பெயரர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதத்தில் திறமை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். சுந்தரனுக்கு யாரும் சரியான வழிகாட்டவில்லை. அவனுக்கு வழிகாட்ட ஒரு இளைய பிராட்டி அமையவில்லை" என்றார்.

இராசேந்திரனை வளர்த்து, உருவாக்கியவர், இளைய பிராட்டியார்.

இளைய பிராட்டியாருக்குப் பெருமைதான். "வளரும் பருவத்தில் வழிகாட்டத் தவறினால் திசைமாறித்தான் போவார்கள். இராசேந்திரனுக்குத் திருமணத்தை முடித்து வைத்தோம். இராசாதிராசனக்கும் மற்ற சகோதரர்களுக்கும் திருமணம் நடைபெற்றுவிட்டன. சுந்தரனைக் கவனிக்க யாருமில்லை. அவனுக்கு என்று பொறுப்பும் இல்லை. சுந்தரனுக்கு ஏற்ற் பதவியை அளித்துப் பொறுப்புடன் நடந்துக் கொள்ளச் செய்வோம். மனக் குகையில் கொடிய விலங்குகளை அடைய விடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்" என்றாள்.

அன்று, இராசேந்திரனிடமிருந்து சக்கரவர்த்திகளுக்கு ஓலை ஒன்று வந்தது. அதில் எழுதப்பட்ட செய்திகளை இளைய பிராட்டியாரிடம்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

தெரிவித்தார், இராசராசன்.

“நானும் அப்படித்தான் நினைத்தேன். சுந்தரனை மதுரைக்கு அனுப்புவோம். நாம் வென்ற இடங்களில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்காமல் அந்த நாட்டிற்குரிய வாரிசுதாரர்களிடம் ஒப்படைப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டுவிட்டோம். பிறகு நம்மை எதிர்த்தே அங்கும் கலகங்கள்உருவாகின்றன. பாண்டிய நாட்டில் அவ்வாறு ஏற்படாமல் செய்வோம். மதுரை நகரத்தில் வீற்றிருந்து பாண்டிய நாட்டை ஆட்சி புரியும் பொறுப்பை சுந்தரனிடம் ஒப்படைப்போம்” என்றாள்.

சுந்தரன் பரிவாரங்களுடன், படைவீரர்களுடன் மதுரை நோக்கிப் புறப்பட்டான். செல்லும் வழியில் விராலிமலையில் தங்கினான்.

மாணிக்க சேகரனை இளவரசன் சுந்தரனிடம் அழைத்துச் சென்றார்கள்.

மாணிக்க சேகரன் நடந்தவற்றை விவரித்தாள். மதுரையில் கலகம் செய்யத் திட்டம் வகுத்து – சிற்பிகளைச் சிறைப் பிடித்துள்ள இளைஞர்களைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட சுந்தரன், இரவுக்குள்ளாக மதுரை நோக்கிச் செல்லத் திட்டமிட்டான். சித்தரைச் சந்தித்த விவரத்தை மாணிக்கம் சொல்லக் கேட்ட சுந்தரனுக்கு வியப்பு ஏற்பட்டது.’அருகை இளம் சிற்பியே! நீ அற்புதமான சித்தரைச் சந்திருக்கிறாய். கருவூர்த்தேவரை என் பாட்டனாரும், என் தந்தையும் சந்திக்கவேண்டும் என்றுதுடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் இருப்பிடம் அறிய நாடெங்கும் சோழ வீரர்கள் அலைகிறார்கள். மிக எளிதில் நீ சித்தரைச் சந்தித்து விட்டாய். கொள்ளிடக்கரையில் சந்திக்குமாறு சித்தரின் அருள்வாக்கு உனக்குக் கிடைத்தது பேரதிர்ஷ்டம். நீ உடனே புறப்படு. என் தந்தையிடம் செய்தியைத் தெரிவித்துவிடு. குதிரை ஒன்றும், துணைக்கு வீரனொருவனையும் அனுப்புகிறேன். உடனே புறப்படு” என்று கூறினான்,சுந்தரன்.

‘குமுதம் அங்கு வருவாள்’ என்று கூறிய சித்தர் வாக்கு அவனுக்கு நினைவுக்கு வந்தது. சற்றுத் தயங்கி நின்ற மாணிக்கத்தை ஒரு கணம்கூட அங்குத் தங்கவிடாமல் புறப்பட வற்புறுத்தினான், சுந்தரன்.

மாணிக்கசேகரன் புறப்பட்டுச்சென்ற சில நாழிகைக்குள்ளே குமுதமும் மற்றும் சில சிற்பிகளும் விராலிமலைக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வேளை மலர்கிறது

காவிரி ஆற்றைக் கடந்து, மெல்லச் சென்று கொண்டிருந்தது, அந்த ராஜ ஹம்ஸப் படகு. அந்தப் படகு வடிவத்தில் சிறு மரக்கலம்போல் இருந்தது. அரச குலத்தவர்கள் அமர்வதற்கான சிறப்பான இருக்கைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. படகைத் தள்ளுபவர்களுக்கு, படகில் அமர்ந்திருப்பவர்களுக்கும் தொடர்பு ஏதும் இல்லாதவண்ணம்படகு இரு பகுதிகளாக்கப்பட்டிருந்தது. அரச குடும்பத்தவர்கள் தங்கியிருந்த சிறு தளத்தில் இருந்த சாளரத்தை அலங்கரித்த வண்ணச் திரைச் சீலைகள் தென்றல் காற்றில மெல்ல அசைந்து உள்ளே அமர்ந்திருப்பவர்களை அடையாளங் காட்டின.

இராராச சோழரும், அரசி பஞ்சவன்மாதேவியாரும், இளையபிராட்டி குந்தவ்வை தேவியாரும் மற்றும் பணிப்பெண்களும் கீழ்த்தளத்தில் அமர்ந்திருந்தனர். மறு பகுதியில் திருமந்திர ஓலை நாயகமும், மெய்க்காவல் வீரர்களும் இருந்தனர்.

அகலம் குறைவாக இருந்தாலும் ஆழம் மிகுந்த காவிரி ஆற்றைக் கடந்து மறுகரைக்குச் செல்லப்பரிசல், தோணி அல்லது படகு தேவைப்பட்டது.

தோணித்துறைக்குச் சென்று படகில் ஏறும் வரை சக்கரவர்த்தி எங்கே செல்லப் போகிறார் என்று ஒருவருக்கும் தெரியாது. பழையாறை வீதிகளில் வலம் வந்து, காவிரிக்கரைக்குச் செல்லும் சாலை வழியே இரதம் சென்றபோது அரச பெண்டுகள் ஒருவரையொருவர் பார்த்து விழிகளாலேயே கேட்டுக்கொண்டனர். எங்கே செல்கிறோம் என்று.

கரை இறங்கி, இராசராச சோழரும் பரிவாரத்தாரும் இயற்கைச் சூழல் நடுவே அமைந்திருந்த சிறு பாதை வழியே மெல்ல நடந்து சென்றனர்.

தென்னந்தோப்புகளையும், மாஞ்சோலைகளையும், பலவிதப் பழத்தேட்டங்களையும், மலர் பூத்துக் குலுங்கும் நந்தவனங்களையும் கடந்து கம்பீரமாக அரசர் நடந்து செல்லும்போது அவர் எங்கே செல்கிறார் என்று கேட்க ஒருவரும் துணியவில்லை.

“எல்லாம் உங்கள் நல்லாட்சியின் காரணமாக வளங்கொழிந்து நிற்கிறோம்” என்றுதோப்பிலுள்ள் மரங்கள் வணங்கிக் கூறின.

செங்கதலி வாழைகள், “உங்களுக்காகக் குலை தள்ளி இருக்கிறோம். வாருங்கள், வாருங்கள்”என்று இலைக் கரங்களை அசைத்து அழைத்தன.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“உங்கள் திருமார்பை, இந்த நந்தவனத்து மலர்கள்தாம் அலங்கரித்து மகிழக் காத்திருக்கின்றன’ என்றன தோட்டத்து மல்லிகை மலர்கள்.

“சோழ நாட்டை வளநாடாக ஆக்கி வாழ்விக்கும் பொன்னித் தாயின் கருணையே கருணை! என்ன தேவி? என்று இராசராசர், சற்றுப் பின்னால் மெல்ல நடந்த வந்த அரசியைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியுடன் கேட்டார்.

உடனே தன் அக்கையார்இளைய பிராட்டியின் பக்கம் திரும்பி, “நீர்வளத்தால் தன்மகத நாட்டில் வளம்பெருக்கத் திட்டம் வகுத்தாரே வல்லவரையர், நீர்ப்பாசனப் பணிகள் எவ்வளவு முன்னேறியிருக்கின்றன?” என்று கேட்டார்.

“சக்கரவர்த்திகள் ஒருமுறை தொண்டை மண்டலத்திற்கும், பிறகு மகத நாட்டிற்கும் வருகைதரவேண்டும்” என்று வல்லவரையர் கேட்டுக்கொண்டார்.

சக்கரவர்த்திகளிடமிருந்து நெடிய பெருமூச்சு எழுந்தது. ”இனி எப்போது வரப்போகிறேன்! உடல் தளர்ந்துவிட்டது. உள்ளத் தளர்வு ஏற்படாமல் மீதி நாள்களையும் தள்ள வேண்டும்” என்றார்.

“மீதி நாள்களா? என்ன சொல்கிறார் அருண்மொழி - என்று உறவின் முறையோடு கேட்டாள், இளைய பிராட்டி.

“என்னைவிட வயதில் மூத்த வல்வரையரும், நீங்களும் முதுமைத் தளர்வை அடையாமல் இருக்கிறீர்கள். உள்ளத்தில் எந்தக் கவலையும் இல்லை” தன் தமக்கையாரிடம் திரும்பிப் பொருள் நிறைந்த புன்னகையுடன் கேட்டார், சக்கரவர்த்தி.

தன் இளவல், இராசராச சோழ தேவர் தன்னிடமிருந்து, ஏதோ எதிர்பார்ப்பதற்காக இப்படி வலை வீசுகிறார் என்பதை உணர்ந்த குந்தவ்வை, “சோழ சக்கரவர்த்திகளுக்கே கவலை என்றால் எங்களைப் போன்ற சாமான்யர் கதி என்னவாவது?” என்றாள் விட்டுக்கொடுக்காமல்.

“சொல்லமாட்டீர்களா? எனக்குள்ள கவலை உங்களுக்குத் தெரியாதா, இவ்வளவு ஆண்டுகள் கழித்துத் தலைப் பிள்ளை என்மீது கோபங்கொண்டு திரும்பிப்பார்க்காமல் இருக்கிறானே அந்தக் கவலை எனக்கு இல்லாமல் போய்விடுமா? அவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளிலிருந்து நான் தவறிவிட்டேனா என்ற கவலை கூடவா

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

எனக்கு இல்லை என்று நினைத்துவிட்டீர்கள்? அவன் என்ன சிறு குழந்தையா? என் பேரனுக்குப் பிள்ளை பிறந்துவிட்ட பிறகும் என் மகன் ஏனோ கோபம் கொண்டிருக்கிறான்" சக்கரவர்த்தி ஒரு போடு போட்டார்.

"அப்படியென்றால் எனக்கும் மனத்தின் அடித்தளத்தில் தீர்க்க முடியாத வேதனை இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஒன்றா, இரண்டா? பரம சாதுபோல் நடந்து வருகிறாரே வல்லவரையர் - அவர் ஏற்படுத்தியுள்ளபிரச்னைக்கு என்ன முடிவு? அவர் மணந்துகொண்டு வந்தவள் வயிற்றில் பிறந்துள்ள பெண்ணைப் பற்றி எனக்கு கவலை இருக்காதா? அது போகட்டும் தலைப் பிள்ளையை பற்றிய கவலை என்று – அந்தத் தலைப் பிள்ளையின் நடத்தைக்காகக் கவலைப் படவேண்டாமா? எந்தக் கவலையும் எனக்கு இல்லை என்ற சோழ சக்கரவாத்தி தெரிவித்துவிட்டதால் இந்தக் கணம் முதல் எனக்குப் பெரிய கவலை ஏற்பட்டு விட்டது" என்று கூறினாள் இளைய பிராட்டி. அவள் எதிர்பார்த்தது போல் சக்கரவர்த்தி மௌனமானார்.

பிறகு, சக்கவர்த்தியே மௌனத்தைக் கலைத்தார். "நம் கவலைகளுக்கெல்லாம் ஒரு முடிவு ஏற்படப் போகிறது" என்றார்.

பேசிக்கொண்டே வந்தவர் சற்றுப் பின்னால் நடந்து வந்து கொண்டிருந்த மெய்க்காவல் வீரன் ஒருவனை அழைத்து. "இங்குதானே குடந்தைச் சோதிடர் வீடு இருக்கிறது?" என்று கேட்டார்.

சோழ நாட்டின் ஒவ்வொரு பட்டி தொட்டியையும் அறிந்திருந்த இராசராசன் கவனத்தில் எந்தவிதத் தவறும் ஏற்பட நியாயமில்லை.

அடர்ந்த நந்தவனத்தின் நடுவே பர்ணசாலை போல் அமைந்திருந்த குடிலில் குடந்தை சோதிடர் வாழ்ந்து வந்தார்.

குடிலின் வாயிலில் அரசனின் வருகையை எதிர்பார்த்து நிற்பவர்போல் கையில் பூரண கும்பத்துடன் சோதிடர் நின்று கொண்டிருந்தார். வாயில் சாணமிட்டு மெழுகி மாக்கோலம் இடப்பட்டிருந்தது. விசேஷ தினம்போல், நிலைப்படியில் மாவிலைக் கொத்து செருகப்பட்டிருந்தது. நிலைப்படியை ஒட்டிக் கதவருகே மறைவாக எட்டிப்பார்த்தன, இரண்டு மதிவதனங்கள்.

இராசராச சோழர் வியப்பு மிகுதியுடன் இளைய பிராட்டியை நோக்கி,"இளைய பிராட்டியாருக்குக் கூடத்தெரியாது. நான் சோதிடர் வீட்டிற்கு வரப்போகும் செய்தி. அப்படி இருக்க இந்த சோதிடர், முன்பே

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அறிந்தவர்போல் என்னை வரவேற்க்க வாசலில் வந்து நிற்கிறாரே!" என்றார்.

"சோதிடரன்றோ? முன்பாகவே அவருக்கு தெரிந்திருக்கும். சோதிடரிடமும், வைத்தியரிடமும் மறைக்கக்கூடாது என்பார்க்ள. அதிலும், சோழ நாட்டு அரண்மனை சோதிடருக்குத் தெரியாதது ஏதுமில்லையே!" என்றாள் இளையபிராட்டி.

அங்கிருந்தவர்கள் கலகலவென நகைத்தனர்.

"சக்கரவர்த்திகளுக்கு வணக்கம் தெரிவியுங்கள்"என்றார் குடந்தை சோதிடர் தன் மனைவியிடமும், தங்கையிடமும் நல்வரவுகூறி வரவேற்றார்.

சோதிடரைச் சிறது நேரம் வைத்த விழி மாறாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள், இளையபிராட்டி. அடர்ந்த பின்சிகையும், நெற்றியில் பளிச்சென்ற திருநீறும், நடுவே சந்தனமும், குங்குமமும், திகழ ஒளிவீசும் முகத்துடன் கூடிய இளம்சோதிடரின் முகத்திலிருந்து வீசும் அருளொளியில் ஐக்கியமாகி தன்னை மறந்து சில கணங்கள் இருந்தாள் இளையபிராட்டி.

இளம் சோதிடரின் பாட்டனாரை அவள் அறிவாள். தெய்வீக அருள் பெற்றவர் என்று நாட்டிலுள்ளவர்கள் புகழ்ந்து போற்றும் திருக்குடந்தை சோதிடரின் பெயரன், திருக்குடந்தை சோதிடரின் மகன், காஞ்சிபுரத்திற்குச் சென்ற சில ஆண்டுகளில் மரணமடைந்தான். அற்ப ஆயுளில் மாண்ட தன் ஒரே புதல்வனின் மரணம் சோதிடரை நிலை குலையச்செய்துவிட்டது. நல்லவேளையாக வாரிசு அற்றுப் போகாமல், மகன் வயிற்றுப்பெயரன் பாட்டனாரிடம் வந்து சேர்ந்தான். "சோதிடக்கலையைக் கற்றுத்தரப் போவதில்லை என் தலைமுறையுடன் போகட்டும்' என்று விரக்தியுடன் இருந்தவரை புள்ளிருக்கும் வேளூரில் வாழும் நாடி சோதிடக் கலைஞர்கள் வற்புறுத்தி, பலவாறு எடுத்துக் கூறி அவர் துயர் துடைத்து, தன் பெயரனுக்குச் சோதிடக் கலையைக் கற்றுத்தருமாறு செய்தனர்.

பாட்டனாருக்குப் பிறகு, அவர் பெயரை நிலைநாட்டும் அளவிற்குத் திறமையும், பெயரும் புகழும் பெற்றான் பெயரன்.

இளம் வயதிலேயே சித்தர்கள் பலருடன் பழகும் வாய்ப்பும் ஏற்பட்டது. பாட்டனாரைச் சந்திக்கவரும் சாத்திர மேதைகள் பேசுவதைக் கேட்டுப் பலவற்றைக் கற்றறிந்தான். பாட்டனார் சேர்த்து வைத்திருந்த பழைய

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

ஓலைச் சுவடிகளை வளமாக ஆராய்ந்தான்.

“சோதிடரே இவர்கள் யார்?” என்று இளையிபராட்டியார் அங்கிருந்த பெண்களைப் பார்த்துக்கேட்டார்.

வணக்கம் தெரிவித்த பெண்கள் இருவருக்கும் உடனே முத்துமாலையைப் பரிசாக அளித்தாள் இளையபிராட்டி.

“கட்டளையிட்டிருந்தால் தஞ்சாவூருக்கே வந்திருப்பேன். சக்கரவர்த்திகளுக்கு மிகுந்த சிரமத்தை அளித்து விட்டேன்.வைரக்கட்டிலில் அமர வேண்டிய அரசருக்கு மண்தரையில் ஓலைப்பாயை விரித்து உபசரிப்பதற்குப் பொறுத்தருள வேண்டும்” என்று மிகவும் பணிவு நிறைந்த குரலில் கூறினார், சோதிடர்.

இரு பெண்களும் விசிறத்த தொடங்கினர். சக்கரவர்த்தி பணிப் பெண்களுக்குச் சைகை செய்ய அவர்களிடமிருந்த விசிறியைப் பெற்று அவர்கள் விசிற முற்பட்டனர்.

காலையில் இருந்து உள்ளுணர்வு சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. ‘உணவு படைக்க ஆயத்தம் செய்’ என்று இல்லாளிடம் சொன்னேன். கூடத்தை ஒழுங்குபடுத்தினேன்.’ இந்தக் காட்டுப்பகுதிக்கு யார் வரப்போகிறார்கள்,? இந்த நாட்டுச் சக்கரவர்த்தி வரப்போவதுபோல் பரபரப்படைகிறீர்களே” என்று என் தங்கை வேடிக்கையாகக் கேட்டாள்.

“ஆமாம், ஆமாம்” என்றேன். அதற்கு மேலே ஏதும் பேசவில்லை. வேடிக்கைப் பேச்சு என்று அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டுவிட்டனர்.

“என் பாட்டனார் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அடிக்கடி சொல்வார். சக்கரவர்த்திகள் எட்டுத்திக்கிலும் அடையப்போகும் கீர்த்தியைப் பற்றி, புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாகாது பார்! எட்டுத் திசைமன்னர்களும் அடிபணியப் போகிறார்கள். இளவசரரின் கீர்த்தியை நீயே பார்க்கப்போகிறாய்” என்பார். என் பாட்டனார் பார்க்கக்கொடுத்து வைக்கவில்லை. இளவசரர் வந்திருக்கிறாரா?” என்று கேட்டு வாயிற்புறத்தை நோக்கினார் சோதிடர். இளமை மாறா முகத்தில் அறிவுச் சுடர் பிரகாசிக்க.

சக்கரவர்த்தி இளையபிராட்டியரை ஒருமுறை நோக்கினார். அதில் ஆயிரம் பொருள் பொதிந்திருந்தது.

அப்போது சோதிடரின் சகோதரி செவ்வாழை, மாதுளைப்பழங்கள் நிறைந்த ஒரு பெரிய மரத்தட்டை சபை நடுவே வைத்தாள். ஒரு முறை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அவளைப் பாதாதிகேசம் பார்த்த இளைய பிராட்டியார், ”உங்கள் சகோதரிக்கு இன்னும் திருமணம் நடைபெறும் வேளை வரவில்லை போலிருக்கிறது” என்றாள்.

“தேவி, வேளை வந்துவிட்டது. காஞ்சிபுரத்தில் மாப்பிள்ளையை உறுதிப்படுத்திவிட்டேன். ஆனால்….” என்று கூறி நிறுத்தினார்,சோதிடர்.

“ஆனால்….”- இளைய பிராட்டி கேட்டாள்.

“திருமணத்திற்கு வேண்டிய பரிசப்பணம் சேகரிக்க மாப்பிள்ளை வடக்கே போயிருக்கிறாராம். வந்தவுடன் கல்யாணம் நடக்க வேண்டியததூன்”

இது கேட்டு இராசராசர் பெரிதாக நகைத்தார்.

“தட்சணையா? பெண்ணுக்கு விலையா? பெண்ணுக்குப் பிள்ளையைப் பிடித்து விட்டால் போதாதா! திருமணத்திற்குத் திரவியம் சேகரிக்க மாப்பிள்ளை வடநாட்டிற்குப் போயிருக்கிறாரா? சோழ நாட்டிற்குப் பெரும் அவமானம் என்ற போது சோதிடர் குறுக்கிட்டு, ”மன்னிக்க வேண்டும், மாப்பிள்ளையின் பெற்றோர் திருப்பதிக்கருகே இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஒரு வார்த்தை கேட்டுவிட்டு வருவதாகச் சென்றிருக்கிறார். அதுவும் சோழ நாடுதானே, சக்கரவர்த்திகளே?” என்றார்.

“அடுத்த முகூர்த்தத்திலேயே திருமணம் நடக்கட்டும். உங்கள் சகோதரிக்கு மஞ்சக்காணியாக வேண்டிய நிலங்களை இப்போது அளிக்கிறேன்” என்று கூறியவர் “யாரெங்கே? உத்தரவை எழுதிக்கொண்டு, சோதிடரைக் கேட்டு வேண்டிய இடத்தில் உடனே கிராமங்களையும் விளைநிலங்களையும் இறையிலியாக அளியுங்கள்” என்றார்.

சோதிடர் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக,”தரும தேவதை என் இல்லத்திற்கு வந்திருக்கும்போது. தருமதேவதையின் குடும்பத்திலும் நல்ல காரியம் ஒன்று நடைபெறப் போகிறது. அதைப் பற்றி அறிய வந்துள்ள தங்கள் மனம்போல் எல்லாம் நடக்கும்” என்றார்.

உடனே ஏணி ஒன்றைக் கொண்டுவரச்சொல்லி பரண்மேல் ஏறினார், சோதிடர். விலை உயர்ந்த மரத்தால் செய்யப்பட்ட பெட்டியை மேலிலிருந்து இறக்கினார்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“இந்தப் பெட்டியில் இருப்பது எல்லாம் சோழ குலத்தவர்களின் ஜாதகங்கள்” என்றவர் அவற்றை மிகவும் கவனத்துடன், ஒவ்வோர் ஓலைச் சுவடியாகப் பிரித்துப் பார்த்து, இரண்டு சுவடிகளை எடுத்தார்.

எடுத்துச்சென்று, பூசை அறையில் குலதெய்வத்தின் பாதத்தில் வைத்து வணங்கினார். பிறகு இராசராசரை நோக்கி, ”சக்கரவர்த்திகளே! நீங்கள் நல்ல ஓரையில் வந்திருக்கிறீர்கள். இந்த இடத்தில் நம்மிருவரைத் தவிர வேறு ஒருவரும் இல்லாமலிருப்பது நல்லது. இப்போது நான் சொல்லப்போது நானே சொல்வது அன்று. தேவியின் வாக்கு. யாரைப் பற்றியதோ அவர் மட்டும் அறிய வேண்டியது” என்றார்.

இப்படிச் சொல்லும்போது அவர் விழிகள் பளபளத்தன. முகத்தில் முன்பிருந்த மஞ்சள் நிறத்துடன் குங்குமச் சிவப்பும் சேர்ந்தது.

ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தார், இராசராசர், அவரைக் கையமர்த்திய இளையபிராட்டியார் எழுந்து குடிலுக்கு வெளியே செல்ல ஆயத்தமானார். பணிப் பெண்களையம் வருமாறு சைகை செய்தார். பஞ்சவன்மாதேவியரை மட்டும் அங்கே இருக்குமாறு சொன்னார்.

சோதிடர் கூறிக்கொண்டே வருவதைக் கேட்க, கேட்க, இராசராசன் மெய் சிலிர்த்தார். முகம் மாறியது. மகிழ்ச்சி பொங்கியது. பயம் படர்ந்தது.

“சோதிடரே! என் மகன் இராசேந்திரன் புகழ் நாலா திசைகளிலும் பரவியிருக்கிறது என்பது நாடு அறிந்த ஒன்று. பாண்டியர்களையும், சாளுக்கியர்களையும் வென்றதும், கடாரம் கொண்டதும் நடந்து போன சம்பவங்கள். இனி வரப்போகும் காலத்தில் அவன் நிலை என்ன? என் மீது பாசமில்லாமல் இருக்கிறானே அவரைச் சந்திக்கவேண்டும் என்று சில காலமாக முயல்கிறேன். முடியவில்லையே. ஏதோ கிரகம் தடுக்கிறதே. அதைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்” என்று குரல் தழுதழுக்கக் கேட்டார்.

“சக்கரவர்த்திகளே! உடனே இளவரசரை எங்கிருந்தாலும் அழைத்துவரச் செய்யுங்கள். இன்னும் ஒரு பட்சத்தில் சந்திக்காவிடில் நீங்கள் இளவரசரைச் சந்திக்க முடியாமல் போகலாம்” என்று சொல்லி நிறுத்தியவர். ”சக்கரவர்த்திகளே! இப்படியெல்லாம் சொல்வதற்கு என்னைப் பொறுத்தருளுங்கள். சோழ அரச பரம்பரையில் நல்லதும், தீயதும் கலந்து நடக்கும் சூழ்நிலை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது” என்று கூறி ஓலைச்சுவடிகளைப் பட்டுத் துணியால் சுற்றிக்கட்டி வைத்தார்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இராசராசர் ஏதேதோ கேட்டார். சோதிடர் வணக்கம் தெரிவித்து, பிறகு கண்களை மூடி தியானத்தில் ஆழ்ந்து. “சக்கரவர்த்திகளே! இந்த ஓலையில் நான் ஒரு நாளைக் குறித்துத் தருகிறேன். அந்த நாள் இந்த நாட்டிற்கே மிக நல்ல நாளாகும். அதற்குள் சக்கரவர்த்திகள் இளவரசரைச் சந்தித்தாக வேண்டும்” என்றார். பிறகு,”அரசர்க்கரசே! கருவூர்த் தேவரை தாங்கள் சந்தித்து அவர் கருத்துப்படி நடக்கும் வேளை வந்துவிட்டது” என்றார்.

இராசராசர் வியப்புடன் “சோதிடரே! கருவூர்த்தேவர் இருக்குமிடம் அறிந்துவர நாலு திசைகளிலும் வீரர்களை அனுப்பி இருக்கிறேன். அந்த மகானைச் சந்திக்கும் பாக்கியம் கிட்டுமா?” என்றார்.

தலையை அசைத்தார் சோதிடர். வெளியே’அம்மா’ என்று கன்றின் குரல் கேட்டது.”வெளியே சென்று விட்டவர்களை இங்கே வரச் சொல்லுங்கள்”என்றார்.

இளையபிராட்டி, சிறு குழந்தைபோல் குதித்துக்கொண்டு,அவர் இந்த நாட்டுச் சக்கரவர்த்தி என்ற நிலையையும் மறந்து, “தம்பி, அருண்மொழி, கருவூர்த் தேவர் இருக்குமிடம் தெரிந்துவிட்டது. தெரிந்துவிட்டது”என்று கூறியவாறு வந்தார்.

“ஆம். நல்ல வேளை மலர்ந்துவிட்டது”

18

அதோ, சித்தர்!

குடந்தைச் சோதிடர் வீட்டினுள் சக்கரவர்த்திகளும், அரசியாரும் இருக்கும்போது, சோழ நாட்டு ஒற்றன் ஒருவன் அரசர் அங்கிருப்பதறிந்து அவரைச் சந்திக்க விரைந்து வந்தான். கருவூர்த்தேர் இருக்குமிடம் தெரிந்துவிட்டதாகவும் அதைத் தெரிவிக்க விரைந்து வந்ததாகவும் கூறினான்.

மாணிக்கசேகரன், விராலிமலையினின்று புறப்பட்டவுடன் அவனைப் பின் தொடர்ந்த சோழ நாட்டு ஒற்றன். கருவூர்த் தேவரைப் பற்றிய விவரத்தைஅவனிடமிருந்து தெரிந்துகொண்டான்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சங்கிலித் தொடர்போல ஆங்காங்கே இருந்த ஒற்றர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அந்தச் செய்தியைக் கேட்டறிந்து கடைசியில் பழையாறைக்கு அந்தச் செய்தி வந்து சேர்ந்தது.

சித்தர் இருக்குமிடம் தெரிந்துவிட்டது என்பதறிந்த இராசராசர் கருவூர்த் தேவரைச் சந்தித்துவிட்டது போன்ற மகிழ்ச்சியில் திளைத்தார். உடனே சித்தரைச் சந்திக்கவேண்டும் என்ற பரபரப்பில் "கொள்ளிடக் கரையருகே எந்த ஊரில் சித்தர் இருக்கிறார்?" என்றுகேட்டபோது சரியான விடையை ஒற்றனால் கூற முடியவில்லை.

சோதிடர் வீட்டிலிருந்து திரும்பி வரும்போது படகில் இராசராச சோழர் மௌனமாக எதோ சிந்தனையில் ஆழந்திருந்தார். குடந்தை சோதிடர் கூறியவை அவர் மனதில் ஒருபுறம் மகிழ்சியையும் மறுபுறம் சஞ்சலத்தையும் ஏற்படுத்தின.

அரசியாரைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விடுவதும் பிறகு விழிகளை மூடிக்கொண்டு தியான நிலையில் இருப்பதுமாக நேரத்தைக் கழித்தார். படகு மெல்லச் சென்றுகொண்டிருந்தது. பழையாறைமாளிகையை அடைந்தவுடன், இளைய பிராட்டியரைத் தனியே அழைத்து சோதிடர் கூறியவற்றை ஒளிவு மறைவு இன்றி இராசராசர் தெரிவித்தார்.

"இராசராசா! இறைவன் வகுத்த நெறி வழிப்படியே எல்லாம் நடைபெறும். சோழர் குலத்தை இதுவரையில் காப்பாற்றி வரும் ஆடவல்லான் அருளால் எல்லாம் நன்மையாக நடக்கும்"என்று ஆறுதலாகத் தெரிவித்தாள்.

"இளைய பிராட்டியாரே! இதுவரையில் எதற்கும் கலங்காத என் மனம் இன்று ஏனோ கலங்குகிறது" என்றார், இராசராசர்.

"திடீரெனக் கலக்கம் ஏற்படக் காரணம் என்ன? கவலை என்கிறீர்கள், கலக்கம் என்கிறீர்கள், என்னிடம் மனம் விட்டுச்சொல்லக்கூடாதா?

"இளையபிராட்டியாரே! பஞ்சவன்மாதேவி கடுமையாக நோய்வாய்ப்படுவார்களாம். இன்னும் சிறது நாள்களில் இராசேந்திரனைச் சந்திக்காவிடில் 'பிறகு எப்போதும் என்னால் சந்திக்க முடியாது போய்விடுமாம். என் அருமைப் புதல்வன் என்னிடம் கொண்டிருக்கும் காரணமில்லாத கோபம் அவ்வவளவு எளிதில் தீராதாம். கருவூர்த் தேவரைச் சந்தித்தால் அவரால் எங்கள் இருவரிடையே பாசம் மீண்டும் மலருமாம்" என்று கூறிச் சற்று நேரம் மௌமானார் இராசராசன்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“இந்த நாட்டை, என் மகனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு நான் ஓய்வு பெறப்போவதாக செய்துள்ள என்முடிவைச் சோதிடரிடம் கூறினேன். இராசேநதிரன் அதை அவ்வளவு எளிதில் ஏற்க மாட்டான் என்றும் சோதிடர் கூறுகிறார்” என்றார்.

இளைய பிராட்டியார் மெல்ல நகைத்து” சோதிடருடைய கூற்று இங்கே பொய்யாகப் போகிறது” என்றாள்.

“எப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?”

“இராசேந்திரனைச் சந்தித்துப் பேசுவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்துங்கள். பிறகு, நான் அவன் மனதை மாற்றுகிறேன்.”

“நான் அழைத்தும் அவன் வரவில்லை. அவன் இருக்குமிடத்திற்கு நாம் செல்வோம் என்றால் இன்றைக்கு ஓரிடம் நாளைக்கு ஓரிடம் என்று இருக்கிறான். யாரோ ஓர் இளம்பெண்ணின் பேச்சைக் கேட்டு சுந்தரனை எப்படியெல்லாம் துன்புறுத்தியிருக்கிறானாம் தெரியுமா?”

“யார் அந்தப் பெண்?”

“கண்டறிந்து வரவும், முடிந்தால் இங்கு அழைத்து வரவும், கட்டளையிட்டு, “அவனும் கருவூர்த் தேவரைத் தேடி அலைகிறானாம்”

“அங்கே மௌனம் நிலவியது.

இப்போது இளையபிராட்டியே பேசினாள்: ”கருவூர்த் தேவர் இருக்குமிடம் கண்டறிந்துவிட்டால் அங்கே நாம் செல்வோம். எல்லாம் சுமுகமாக முடிந்துவிடும்”

கொள்ளிடக்கரையில் கருவூர்த் தேவர் எங்கு தங்கியருக்கிறார் என்பதைக் கண்டறிய வீரர்கள் விரைந்தனர்.

மாணிக்க சேகரன் கருவூர்த்தேவரை எங்கே சந்திப்பது என்று புரியாமல் மனம்போன போக்கில் நடந்துகொண்டிருந்தான்.

உறையூரைத்தாண்டி, திருவரங்கம் கடந்து கொள்ளிடக்கரையை அடைந்து, இனியும் நடக்க இயலாது என்ற நிலையில் மண்டபம் ஒன்றில் படுத்திருந்தபோது, அதிகாலை வேளையில் கருவூர்ச் சித்தர் அவன் எதிரே தோன்றினார். சிதம்பரம் செல்லும்பாதையில் வீராணம் ஏரிக்கருகே, நாராயணப்பெருமாள் கோயில் அருகெ வருமமாறு தெரிவித்தார்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

திடுக்கிட்டு விழித்த மாணிக்க சேகரன்”இதோ வருகிறேன்”என்று பரபரப்புடன் எழுந்தான்.

அவன் அருகே வந்த நின்ற ஒற்றன். ”எங்கே ஐயா போகப் போகிறீர்கள்?” என்று கேட்டான்.

“நீ யாரப்பா என்னைப் பற்றி அன்புடன் கேட்பது?” என்று கேட்டான், மாணிக்க சேகரன்.

“எல்லாம் உங்கள் நன்மைக்குத்தான். சித்தர் ஒருவரைத் தேடி செல்வதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். உங்களுக்கு உதவுவதற்காகாத்தான் நான் உங்களைத் தொடர்ந்து வருகிறேன் என்றான் ஒற்றன்.

“சற்று முன்பு சித்தர் கனவில் தோன்றினார். என்னை வீர நாராயணப் பெருமாள் கோயிலுக்கு வருமாறு சொன்னார்” என்றான் மாணிக்க சேகரன்.

சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் அந்த ஒற்றனைக் காணவில்லை. வீர நாராயண ஏரிக்கரையிலுள்ள வீர நாராயணப் பெருமாள் கோயிலை அடைய வழி கேட்டுக்கொண்டு புறப்பட்டான், மாணிக்கசேகரன்.

அவனைத் தொடர்ந்து மற்றொரு சோழ நாட்டு ஒற்றன் வந்து கொண்டிருப்பதை மாணிக்கம் அறியமாட்டான். முதலில் சந்தித்த ஒற்றன், சோழ சக்கரவர்த்தியிடம் செய்தியைத் தெரிவிக்க விரைந்தான் மற்றோர் ஒற்றன் மாணிக்கத்தைப் பின்தொடரும் பொறுப்பை ஏற்றான்.

அமாவாசை கழித்து, மூன்றாம்பிறை தெரிந்து வானத்தில் மதியரசன் மெல்ல வளர்ந்து கொண்டிருந்தான். ஒரு நாள் காலையில் வழக்கம்போல் நடைப்பயணம் தொடங்கிய மாணிக்கம், சிறிது தொலைவு சென்றவுடன் நடக்க முடியாமல் மயங்கிக் கீழே வீழ்ந்தான்.

எவ்வளவு நேரம் அவ்வாறு கிடந்தானோ அவன் கண்விழித்தபோது ஓலைக் குடிசை ஒன்றில் தான் கிடத்தப்பட்டிருப்பதையும், தன் அருகே இரு வீரர்கள் தான் கண் விழிப்பதை எதிர்பாத்தவாறிருப்பதையும் உணர்ந்தான்.

“ஐயா! இந்தப் பாலைப் பருகுங்கள். பசி மயக்கம்தான் தங்களுக்கு. சற்று ஓய்வெடுங்கள். பிறகு இளவரசரிடம் அழைத்துச் செல்கிறேன்”என்றான்.

“இளவரசரிடம் அவனை அழைத்துச் செல்லப்பட்டான். தஞ்சைபுரி பெரிய கோயில் திருப்பணியின்போது இளவரசரை அவன்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பார்த்திருக்கிறான்.

இளவரசரை வணங்கி எழுந்த அவன் இளவரசரை வைத்தவிழி வாங்காமல் பார்த்தவாறு நின்றான்.

இளவசரர் அருகே நின்ற அதிகாரி அவனைப் பார்த்து, “தம்பி, நீ யார், உன்னிடமிருந்த சிறு மூட்டையில் சிற்ப்பப் பணிக்கான கருவிகள் இருக்கின்றன. ஒன்றுமே பேசாமல் இளவரசரை வைத்த வழிவாங்காது பார்த்து நிற்கிறாயே, “பேசமாட்டாயா?” என்று கேட்டார்.

மாணிக்கம் மெல்லப் பேசினார்.”சில நாள்களுக்கு முன்பு விராலிமலையில் சந்தித்த இளவரசரின் திருக்குமாரரின் தோற்றத்திற்கும் இங்கே இளவரசரின் தோற்றத்திற்கும் உள்ள ஒற்றுமையை எண்ணி வியப்புற்றேன்” என்று கூறிய மாணிக்கம் நடந்தவற்றை ஒன்று விடாமல விவரித்தான்.

இப்போது இளவரசரே பேசினார்: ”பெரிய கோயிலைப் படைத்த சிற்பியர் குழுவைச் சேர்ந்த உன்னை காண்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. கருவூர்த் தேவரைச் சந்திக்கும் பேறு பெற்ற நீ மகா பாக்கியசாலி. வீரநாராயணப் பெருமாள் கோயில் அருகே உன்னைச் சித்தர் வரச்சொன்னாரா? அவரைச் சந்திக்கவே நாங்களும் புறப்பட்டோம். அந்தத் திருக்கோயில் மிக அருகேதான் இருக்கிறது. வா போவோம்”என்றார்.

கண்ணுக் கெட்டிய தொலைவு வரையில் கடல் போல் பரந்திருந்த ஏரியின் மறுகரையில் கதிரவன் மறையும் காட்சியை மாணிக்கம் வியப்புடன் ரசித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் அருகே இராசேந்திர சோழரும் நின்று செங்கோளமாக வட்டத்திகிரி போல் கதிரவன் சுழன்றவாறு இறங்கும் காட்சி கண்டு,”அடடா…என்ன அழகு! என்று மாணிக்கம் தன்னை அறியாது கூவினான்.

“கலைஞர்களால்தான் இந்த இயற்கையின் அற்புதத்தைக் கண்டு,ரசித்து பேரானந்தப்பட முடியும்”என்றார் இளவரசர்.

அவரும் சூரியதேவனுக்கு மாலை வணக்கம் தெரிவித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அப்போது மாணிக்கம் திடீரென “அதோ, அதோ சித்தர் - சித்தர் போகிறார்” என்று கூவினான். அவன் காட்டிய திக்கில் ஓர் உருவம் ஏரியில் நீந்திச்சென்றது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மாணிக்கம் கரை ஓரமாகவே ”சுவாமி, சுவாமி இதோ வந்து விட்டேன்” என்று கூறிக் கொண்டே ஓடினான். பிறகு ஏரியில் குதித்து அந்த உருவத்தை நோக்கி நீந்திச்செல்லத் தொடங்கினான்.

19

மனமும் மாசும்

இராசேந்திரனின் இளைய மகன் சுந்தரன், விராலி மலையைச் சுற்றியுள்ள இயற்கைக் காட்சிகளை ரசித்தவாறு மலை மீதேறி சுனை இருக்குமிடம் வரையில் சென்றான். ”இங்கு சித்தர்கள் வாழ்வதாக சொல்கிறார்களே, உண்மையா? நான் யாரையாவது ஒரு சித்தரைச் சந்திக்க முடியுமா?” என்று கேட்டான் - தன்னுடன் வந்த அதிகாரியைப் பார்த்து. அதிகாரி, நண்பன், அந்தரங்கப் பணியாள் எல்லாமே அவன்தான். சுந்தரனின் நம்பிக்கைக்கு உகந்தவன்.

அவன் சிரித்தான். ”சித்த மகா புருஷர்களை அவ்வளவு எளிதல் சந்திக்க முடியாது. எல்லார் கண்களுக்கும் அவர்கள் தென்பட மாட்டார்கள். ”என்றான்.

“ஏன்? அப்படி?” சுந்தரன் கேட்டான்.

“அப்படித்தான் சொல்கிறார்கள். மனதில் மாசு உள்ளவர்கள் எதிரே அவர்கள் புலப்பட மாட்டடார்கள்.”

சுந்தரன் அதிகாரியைக் கோபத்துடன் நோக்கி, ”நீ என்ன சொல்கிறாய். மனதில் மாசு எனக்கிருக்கிறதா? உனக்கு இருக்கலாம்” என்றான்.

“இளவரசே! என் மீது கோபப்படாமல் இருந்தால் நான் சொல்கிறேன் பிற பெண்கள் மீது சபலம் ஏற்படும் குணம் இன்னும் தங்களுக்கு மாறவில்லை. அது ஒரு குற்றம்தான்” இளவரசர் என்றுதான் அவன் அழைப்பது வழக்கம்.

அதிகாரி கூறியதைக் கேட்டு சுந்தரன் நகைத்தான். ”எனக்கு அப்படி ஒரு சபலம் இருப்பது உண்மைதான். தெளிவாகச் சொல்வதானால் இருப்பது என்பதைவிட இருந்தது என்பதே சரி. இப்பொழுது நினைத்தாலும் மூங்கில்துறை கிராமத்தில் எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை மறக்க முடியவில்லை. முதுகில் இன்னும் இலேசான வலி. அன்று என்னைப் பிழியப் பிழியத் துவைத்தவர் என் தந்தையா, என் மூத்த சகோதரரா

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

என்பது எனக்கு இன்றுகூட புலப்படவில்லை. அந்த ஆடலழகி வீரம்மான் மீது எனக்கு ஆசை ஏற்பட்டது உண்மைதான் பாவையரைப் பார்த்தவுடனேயே மனத்தைப் பலியிட்டு விடுவதை மாற்றிக் கொண்டுதானாக வேண்டும். பழையாறை நகரில் என் சிறிய தாயாரும் மற்றவர்கள் எனக்கு ஆறுதல் கூறியது உடல் புண்ணுக்கு ஒத்தடம் கொடுத்தது போன்றிருந்தது. அது மட்டுமா? உடனே எனக்குப் புதிய பொறுப்பைக் கொடுத்தார்கள். மதுரை நகருக்குச் செல்ல வேண்டும் அங்கே ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்கவேண்டும் என்று. என் மனம் இப்போது தூய்மையுடன் இருக்கிறது. அதில் சந்தேகமே வேண்டாம்!" என்று மூச்சு விடாமல் பேசிக் கொண்டே சென்றான்.

இவ்வளவையும் கேட்ட பிறகு நண்பன் சிரித்தான்.

"ஏன் சிரிக்கிறாய்? உன்னிடம் மனம் விட்டுப் பேசியது நகைப்பைத் தருகிறதா?- சுந்தரன் சீறினார்.

"என்னை பொறுத்தருள வேண்டும் இளவரசே! மதுரையில் தாங்கள் ஏற்பது சாதாரண ஆட்சிப் பொறுப்பன்று ஓர் அரசருக்குள்ள தகுதி, மரியாதை, உரிமை எல்லாம் உண்டு. இவ்வளவும் வந்தவுடன் தங்களுடைய சுயரூபம் மீண்டும் வெளிப்படாது என்பது என்ன நிச்சயம்? அதை நினைத்தேன் சிரிப்பு வந்தது" என்றான்.

அதிகாரியாக நடத்தாமல், தோழனாக நடத்துவதால் அவன் அஞ்சாமல் கூறும் கருத்துகளை ஏற்றுத்தானே ஆகவேண்டும்.

"உன்னை இப்போது இரண்டாக வெட்டிப் போட வேண்டும்" என்று பொய்க்கோபத்துடன். அவனை அடிப்பதற்காக கையை ஓங்கினான் சுந்தரன்.

"இளவரசரே! மதுரையினின்று நால்வர் வந்தனர். அவர்களுள் அழகிய பெண்ணும் ஒருத்தி இருந்தாள். மதுரையின் பாண்டிய புரட்சிக்காரர்கள் கலகக்கொடி ஏற்றிவிட்டார்கள் என்ற செய்தியை நால்வரும் தெரிவித்தார்கள். அந்தப் பெண் தன் காதலனைத் தேடி வந்திருக்கிறாள். தக்க துணையுடன் அவர்களைத் தஞ்சைக்கு அனுப்ப வேண்டியதுதானே உங்கள் கடமை! அவர்களை ஏன் இங்கே தங்குமாறு சொன்னீர்கள்? அந்தப் பெண்ணைத் தனியே அழைத்து வருமாறு என்னிடம் தெரிவித்தீர்கள். மெல்ல மெல்ல சபலம் தலை தூக்கத் தொடங்கிவிட்டது என்பதுதானே உண்மை? அதனால்தான் நான் சொன்னேன். சித்தர் தங்கள் எதிரே எவ்வாறு தோன்றுவார் என்று!"

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சுந்தரனிடம் எழுந்த கோபம் பறந்தோடியது. தன்னை நன்றாக உணர்ந்திருக்கும் தன் நண்பனைத் தட்டிக் கொடுத்து, ”என்னை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறாய். உண்மைதான். சிற்பியின் மகளைப் பார்த்தவுடனேயே என் வைராக்கியம் தவிடுபொடியாக்கி விட்டது”என்றான்.

பிறகு அதிகாரியை நோக்கிக் கேட்டான்: ”அவள் பெயர் என்னவென்று சொன்னாள்?”

“குமுதம்”

“ஆ! குமுதம். அவள் வடிவைப் போலவே பெயரும் மிக அழகு. சிற்பியின் மகள் தன் தந்தையை விட்டுப்பிரிந்து வந்திருக்கிறாள். அவளுடன் வந்த மற்ற சிற்பிகள் பாண்டிய நாட்டுப் புரட்சிக்காரர்களின் கட்டளையை ஏற்கவில்லை. நாம் இப்போது என்ன செய்யலாம், நம்முடனேயே சிற்பிகளையும், குமுதத்தையும் மதுரைக்கே அழைத்துச் செல்வோமா?” சுந்தரன் கேட்டான்.

“வேண்டாம். வேண்டாம்! சிற்பிகள் அவர்கள் விருப்பப்படியே தஞ்சை செல்லட்டும். நாம் உடனே மதுரைக்குப் புறப்படுவோம். புரட்சி இளைஞர்களின் பிடியிலிருந்து மதுரையை மீட்பது நமது முதல் பணி. விராலி மலையில் சித்தர்களைப் பிறகு தேடுவோம்” என்றான்.

அவன் சொல்வது நியாயமாகப்பட்டது. என்றாலும் குமுதத்தை மீண்டும் ஒரு முறை பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவலை அவனால் தணிக்க முடியவில்லை.

சுந்தரன் எதிரே குமுதம் நின்றாள். கூனிக் குறுகி நின்றாள். சுந்தரனை நேருக்கு நேர் பார்க்க விரும்பாமல் நின்றாள். சோழ நாட்டு இளவரசரின் புதல்வர் எதிரே நிற்கிறோம் என்ற அச்சம் அவளிடம் நிறைந்திருந்தது. தன் காதலன் மாணிக்கசேகரனை உடனே சந்திக்க, உதவி செய்யக் கேட்கவேண்டும் என்ற ஆவலும் அவளுள் நிறைந்திருந்தது.

மீண்டும் மதுரைக்கு வருமாறு சுந்தரன் அவளை வற்புறுத்தினான். சோழர்களின் பெருமையை மதுரையிலும் பாண்டிய நாட்டிலும் நிலை நாட்டவேண்டும் என்றால் அதற்குச் சிற்பிகளின் ஆதரவு மிகவும் தேவை என்று எடுத்துக் கூறினான்.

குமுதம் சம்மதிக்கவில்லை. தன் காதலன் மாணிக்க சேகரனைச் சந்திக்க உதவி செய்யுமாறு வேண்டினாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“சோழ நாட்டின் பெருமையைப் பாண்டிய நாட்டில் நிலைநாட்ட நீ உதவ வேண்டாமா?” என்று சுந்தரன் கேட்டான்.

குமுதத்திற்குத் துணிவு ஏற்பட்டது. ”இளவரசர் அவர்களே, தங்கள் கேள்விக்கு மறுமொழி கூறாமல் நான் சில செய்திகளைச் சொல்வதற்க என்னைப் பொறுத்தருள வேண்டும். சோழநாட்டு இளவரசரின் விருப்பத்திற்கு மாறாக சிற்பிகளை மதுரைக்கு அழைத்துச் சென்று மீட்க வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டுள்ள இளைஞர்கள் சிற்பிகளைச் சிறைப்படுத்தி, தங்கள் விருப்பத்திற்கு இணங்கச் செய்துள்ளனர். சிற்பிகள் சோழநாட்டின் பெருமையை எவ்வாறு நிலை நாட்டப் போகிறார்கள்? தவிர சாளுக்கியர்கள் பயங்கரமான சதி திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் திருப்பபணியைச் செய்த சிற்பிகளை வாதாபிக்கு அழைத்துச் சென்றுவிடப் போகிறார்களாம். இப்போது நீங்களே முடிவு செய்து சொல்லுங்கள். மீண்டும் நாங்கள் மதுரைக்கு வரவேண்டுமா?” என்று குமுதம் மெல்ல ஆனால் அழுத்தமாக மரியாதையுடன் பேசினாள். முதலில் சுந்தரனை நேருக்கு நேர் சந்திக்க அஞ்சியவள் இப்போது துணிவுடன் பேசினாள்.

அவள் பேசுவதை சுந்தரன் அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவள் பேசும்போது ஏற்படும் முக உணர்ச்சிகளைக் கவனித்தான். சிற்பியின் மகளுக்கு சிற்பம் போன்று பேரழகா? அவன் வியப்படைந்தான். அவள் பேசுவதைக் காலம் முழுவதும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கலாம் போன்ற ஆவல் துள்ளி நின்றது.

“சிற்பிகளுடன் நீ தனியே பயணப்படுகிறாயே, உனக்குப் பயமாக இல்லையா?” சுந்தரன் கேட்டான்.

“சிற்பிகள் என் உடன் பிறவா சகோதரர்கள். அவர்கள் எனககுத் துணை. அவர்களுக்கு நான் ஆதரவு”

இதைக் கேட்டு சுந்தரன் பெரிதாக நகைத்தான்.

“சோழ நாட்டில் யாரைச் சந்திக்கப் போகிறீர்கள். அங்கே இப்போது எந்தத் திருப்பணியும் நடைபெறவில்லை. கலைஞர்கள் தங்கள் அருமையான நேரத்தை வீணாக்கக் கூடாது”

சுந்தரன் அவள் விழிகளைக்கூர்ந்து நோக்கினான். சுந்தரனைப் பற்றித் தவறாக நினைக்காத குமுதம் மிக இயல்பாகப் பேசினாள் :

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“மாணிக்க சேகரன் சில நாட்களுக்கு முன்பு தஞ்சைக்குப் புறப்பட்டுச் சென்று விட்டார். அங்கு சென்றவுடன் அரசகுமாரர் இராசேந்திர சோழ தேவரை அவர் சந்திப்பார். சோழ நாட்டில் மாபெரும் கலைப்பணியை இராசேந்திர சோழ தேவர் தொடங்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறாராம். நானும் அவர்களுடன் சேரப் போகிறேன்”

குமுதம் கூறியதைக் கேட்ட சுந்தரன் திடுக்கிட்டான். ”நமக்குத் தெரியாத பல செய்திகள் இந்தச் சிற்பின் மகளுக்குத் தெரிந்திருக்கிறதே! என்ற வியப்பு ஏற்பட்டாலும், அதைப் புலப்படுத்திக்கொள்ளாமல், “மாணிக்க சேகரன் சென்றிருக்கிறான் என்றால், மற்ற சிற்பிகளுடன் நீ ஏன் போகிறாய்? உன் தந்தை பெரிய கல்தச்சர் - அவரை விட்டுவிட்டு யாரோ ஒருவரைத் தேடிச் செல்வதன் நோக்கம்?”

குமுதத்திற்கு உடனே என்ன மறுமொழி சொல்வதென்று தெரியவில்லை. முகத்தில் செம்மை படர, ”யாரோ ஒருவரைத் தேடிச் செல்லவில்லை இளவரசர் அவர்களே. உயிரைத் தேடிச் செல்கிறேன்! அதுசாதாரண உயிர் அன்று கலைப்பற்று மிகுந்த அழியாத உயிர். உடலை இங்கே விட்டுவிட்டு உயிரை அங்கே அலையவிடமுடியுமா? இளவரசர் அவர்களே! எங்கள் பயணத்துக்கு உதவ வேண்டும். சோழ நாட்டின் எல்லைக்குள்ளும் விரோதிகளின் ஒற்றர்கள் பல்வேறு உருவங்களில் நடமாடுகிறார்கள். அவர்களால் எங்களுக்கு எந்தக் கணத்திலும் ஆபத்து ஏற்படாமல் உதவி செய்யுங்கள்” என்றாள்.

சுந்தரனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. தன் தந்தையின் எண்ணத்துக்கு மாறாக மதுரைக்குச் சிற்பிகளை அனுப்பியவர்கள் யாராக இருக்கும் என்று சிந்தித்தான். சிற்பியின் மகளையும் பிரிய மனமில்லை – குமுதத்தின் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றாமலிருக்கவும் முடியவில்லை.

“நான் மீண்டும் தவறு செய்கிறேனோ?” என்று தன்னைத் தானே கேட்டுக் கொண்டான்.

அப்போது, வெளியேயிருந்து சுந்தரனின் நண்பன் விரைந்து வந்தான். அவன் பரபரப்புடன் சொன்னான்:

“இளவரசே! குதிரை வீரன் மதுரையினின்று செய்தி ஒன்றைக் கொண்டு வந்திருக்கிறான். மதுரையிலுள்ள நம் படைத்தலைவரைக் கொன்று நம்மவர்கள் தங்கியருக்குமிடத்தைப் பாண்டியர்கள் கைப்பற்றி விட்டார்களாம்”

சுந்தரனுக்குக் குழப்பம் அதிகமாகியது. ”இனியும் ஒரு கணம் கூட

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இங்கே தங்கியிருக்கக் கூடாது உடனே படை வீரர்களை ஆயத்தபட்டுத்து. மதுரையை நோக்கி நாமும் விரைவோம்” என்றாள்.

குமுதம் அடுத்து என்ன செய்வதென்று புரியாமல் அங்கேயே நின்று கொண்டிரந்தாள். திரும்பிப் பார்த்த சுந்தரன், ”குமுதத்தையும், அவளுடன் வந்த சிற்பிகளையும் மதுரைக்கு அழைத்து வாருங்கள்” என்று கட்டளையிட்டு, மதுரையை நோக்கிப் படைகளுடன்புறப்பட்டான்.

20

நீயும் நானும் மட்டும்

வீரநாராயண ஏரிக்கரையில் அமைந்துள்ள, வீரநாராயணபுரத்து மாளிகையில் இராசேந்திரன் வருகைக்காக பரிவாரத்தினர் காத்திருந்தனர்.

இளவரசர் தங்கும் மாளிகையிலேயே விசாலமான இடம் வீரம்மாளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த அந்த அறையைப் பார்க்கப் பார்க்க வீரம்மாளுக்கு அதிசயமாயிருந்தது.

தரையில் மெத்தென்ற கம்பளமும், இரவில் தீபமேற்ற தொங்கும் சர விளக்குகளும், மஞ்சமும், பஞ்சனை மெத்தைகளும் எல்லாமாகச் சேர்ந்து அவளைத் திகைக்க வைத்தன. தஞ்சாபுரி மாளிகையின் அந்தப்புரத்தில் வாழும் பெண்டிர்கள் இத்தனை சுக போகங்களை அனுபவிக்கிறார்களா!

சிறிது நேரத்திற்கு ஒருமுறை பணிப்பெண் ஒருத்தி வருகிறாள். மிக வணக்கத்துடன்,”என்ன வேண்டும்?”என்று கேட்கிறாள். எல்லா இளம்பெண்களும் மேல்கச்சை மட்டும் அணிந்திருந்ததும், அவர்கள் நடந்து வரும் அழகும் இயற்கையா செயற்கையா என்று புரிந்து கொள்ளமுடியாமல் இதழ் விரித்துச் சிரித்துப் பேசும் உபசார வார்த்தைகளும், மாளிகைச் சோற்றை உண்டதால் ஏற்பட்டிருக்கும் மேனி மினுமினுப்பும், பட்டாடைகள் உடுத்திய பணிப்பெண்களைக் கண்டு வீரம்மாள் வியப்படைந்தாள்.

காலம் எப்படியெல்லாம் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இன்னும் என்னென்ன எதிர்பாராத நிகழ்ச்சிகள் தன் வாழ்க்கையில் விளையப் போகின்றனவோ என்று வீரம்மாளுக்குச் சற்று அச்சம் ஏற்பட்டது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

தன் சகோதரன் எந்தக் கவலையுமில்லாமல் அரசுப் பணியென்று சதா அலைகிறான். என் உள்ளத்தில் ஏற்படும் உணர்வுகளை என் சகோதரன் புரிந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. சோழ அரச குடும்பத்தாரோடு என்னைப் பழக விடுவதன் நோக்கம் என்னவாக இருக்க முடியும்? எனக்கு நடனக் கலையைக் கற்றுத் தருவதில் இளவரசர் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறார். என் நலன்களை அவ்வப் போது கேட்டறிகிறார். மூங்கில் துறையிலிருந்து, சிதம்பரத்திற்கே குடிபெயர்ந்து வருமாறு செய்து விட்டார். தான் செல்லும் இடத்திற்கு இப்போது என்னை உடன் அழைத்துச் செல்கிறார். இளவரசர் பரிவு காட்டுவதால் மற்றவர்கள் என்னை மிகுந்த மரியாதையுடன் நடத்துகின்றனர்.

வீரநாராயண ஏரிக்கரைக்குச் சென்ற இளவரசர் இன்னும் திரும்பவில்லை என்ற மாளிகையில் உள்ளவர்கள் பேசிக்கொண்டனர்.

“நீங்கள் இளவரசருடன் செல்லவில்லையா?” என்று ஒரு பணிப்பெண் கேட்டாள். பணிப்பெண்களுக்குக் கட்டளையிடும் அதிகரிச்சிகள் மாளிகையில் குறுக்கும் நெடுக்குமாகச் செல்கிறார்கள். இளவரசர் பகல் உணவுக்கும் வரவில்லை இருக்கும் இடதிற்கும் உணவைக் கொண்டுவருமாறு கட்டளை வரவில்லை என்று மாளிகையிலுள்ளவர்கள் கவலைப்பட்டார்கள்.

தங்குமிடத்தைவிட்டு அவளால் வெளியே சுதந்தரமாக வரமுடியவிலல்லை. மேல் மாடத்திற்குச் சென்று பார்த்தால் கண்ணுக்கெட்டிய தொலைவுவரை பெரிய தோப்புகள், பசுமையான இயற்கைச் சூழல்!

நறுமணநீரில் குளித்து முடித்தவுடன், கூந்தல் உலரச் செய்ய அகில் புகையை ஒரு பணிப்பெண் மிகவும் இதமாக, பதமாக இட்டாள். வாசனைத் தைலம் தடவி, ஒரு பணிப்பெண் கூந்தலை வாரி புதுவிதமாக அலங்களிர்தாள்.

உச்சிப்பொழுது தாண்டியவுடன், வெள்ளித்தட்டில் பட்டுத் துணியால் மூடப்பட்டு பகல் உணவை ஒருத்தி கொண்டு வந்தாள். மூடிய துணியை மீறி உணவுப் பதார்த்தங்கள் மணம் நாசியைத் துளைத்தது.

“இளவரசர் பகல் உணவுக்கு இன்னும் வரவில்லையா?” என்று வீரம்மாள் கேட்டாள்.

மிகப் பணிவுடன் பணிப்பெண் சொன்னாள்: சித்தரைத்தேடி

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

ஏரிக்கரையில் வெகுதூரம் சென்றுவிட்டார்களாம்.

“மாளிகைக்குத் திரும்புவதற்கு நேரமாகும். நீங்கள் பசியாறுங்கள்”

“இந்த ஊரிலுள்ள திருமால் கோயிலுக்குச் சென்று வரலாமா?” வீரம்மாள் கேட்டாள்.

பணிப்பெண், அறைக்கு வெளியே சென்றாள்.அவள் திரும்பி வரும்போது அதிகாரிச்சியும் உடன் வந்தாள். மிகப்பணிவுடன் அவள் பதில் சொன்னாள்.

“இன்று கோயிலுக்குச் செல்லத் திட்டமிடப்படவில்லை மேலும் உச்சிக்கால பூஜை முடிந்திருக்கும். இளவரசர் வந்தவுடன் கேட்டுத்திட்டம் வகுத்துத் தங்களுக்கு தெரிவிக்கிறோம்’

வீரம்மாளுக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. “கோயிலுக்குச் செல்வதற்கும் திட்டமிட வேண்டுமா? கேட்கவேண்டுமா?”

“ஏ, வீரம்மா! உனக்கு யோக காலம்! வெள்ளித் தட்டில் உணவு பரிமாறுகிறார்கள். நெய்யுடன் சோறு, மீன்உணவு, இனிப்புவகை, வெஞ்சனங்கள், உணவுக்குப் பிறகு முக்கனிகள், உண்ட பிறகு கை கழுவ வெந்நீர், தண்ணீர் ஊற்ற ஒருத்தி, துடைக்க பட்டுத்துணி ஏந்தி ஒருத்தி. மூங்கில் துறையில் சிறுகுடிலில் தரையில் படுத்த உனக்கு அழகான பஞ்சனை மெத்தை! _ வீரம்மாளின் உள்மனம் கேட்டது.

ஒரு பணிப்பெண் மெல்லிய குரலில்”சற்று ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் - அதோ பஞ்சனை” என்று கூறியபடி கையில் மயில் தோகை விசிறியுடன் கட்டிலருகே வந்து நின்றாள்.

சாதாரணமாக பகலில் தூங்கிப்பழக்கப்படாத வீரம்மாளுக்கு வசதி நிறைந்த அந்த இடத்தில் கண்ணைச் சுழற்றியது.

எவ்வளவு நேரம் தூங்கியருப்பாளோ – யாரோ அவளருகே வந்து எழுப்புவது தெரிந்து, திடுக்கிட்டு விழித்தெழுந்தாள்.

அந்த அறையில் விளக்கு ஏற்றப்பட்டிருந்தது. நறுமணப் புகை அறையில் சூழ்ந்திருந்தது.

“அம்மா, இளவரசர் வந்து விட்டார். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் உங்களைத் தேடி வரப்போகிறார்” என்றாள் அதிகாரிச்சி.

வீரம்மாள் பரபரப்புடன் எழுந்தாள். ’இளவரசர் வருகிறாரா? - ஐயோ

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

நான் இப்படித் தூங்கு மூஞ்சியாகி விட்டேனே ஆடைகள் கசங்கி, முகத்தில் தூக்கக் கலக்கமுமாய்...” அவள் வார்த்தைகளை முடிக்கவிடாமல் குறுக்கிட்ட அதிகாரிச்சி, ”நொடியில் உங்களுக்கு அலங்காரம் செய்விக்கிறோம். முதலில் காய்ச்சிய பசும்பாலை அருந்துங்கள் இதோ” என்று உபசரித்தாள்.

வீரம்மாளுக்கு வெட்கமாக இருந்தது. தன்னை மறந்து நெடுநேரம் தூங்கலாமா?

“இளவரசர் எப்போது வந்தார்? என்னைப் பற்றிக் கேட்டாரா? நான் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னீர்களா?” என்று கவலையுடன் கேட்டாள் வீரம்மாள்.

பணிப் பெண்களும் அதிகாரிச்சியும் மெல்ல நதைதுக் கொண்டனர்.

வீரம்மாள் மீண்டும் நீராடி, புத்தாடை அணிந்து மலர் சூடி, இளவரசர் வருவதற்காகக் காத்திருந்தாள். தனியே இளவரசரைச் சந்திக்கப்போகிறோம் என்ற மகிழ்ச்சி உள்ளத்தில் நிறைந்திருந்தாலும் உடலில் மெல்லிய பயம் நடுக்கத்தை அளித்தது.

இதுவரை இளவரசரைச் சந்திக்கும்போது யாராவது உடனிருந்திருக்கிறார்கள்.

இதுவரை இளவரசரைச் சந்தித்தது திடீரென ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சி.

இதுவரை இளவரசரைச் சந்திக்கப்போகும்போது இதுபோன்ற அலங்காரங்கள் செய்து கொண்டதில்லை.

இதுவரை ஒரு தடவை கூட சகோதரனுக்குத் தெரியாமல் சந்தித்ததில்லை.

இன்று, வீரநாராயணபுரத்து அரச மாளிகையில் இளவரசரைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று விதி திடம் வகுத்திருந்தால் அதை மாற்ற முடியுமா?

கம்பீரமாக இந்த அறைக்குள் நுழையும் இளவரசரை எப்படி வரவேற்கலாம்?

இரு கை கூப்பி வரவேற்கலாமா? பாதங்களைத் தொட்டுக் கும்பிடுவோமா?”

ஒரு புதுமுறையாக, வணக்கம் கூறுவதற்கு நாட்டிய முத்திரையைப் புலப்படுத்தலாமா?

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

என் நலனைப் பற்றிக் கேட்டறிவார். நடனத்தில் புதிதாகக் கற்றதைப் பற்றிச் சொல்லுமாறு கேட்பார்.

இளவரசர் கலா ரசிகர். அவரே ஒரு கலைஞர். அவர் நடனமாடுவார் என்று சகோதரன் கூறியிருக்கிறான்.

நாட்டியக் கலையில் அவருக்குள்ள ஆர்வம்தான், என்மீது அவருக்கு அன்பு ஏற்பட காரணமாக இருக்கலாம்!

இந்த மாளிகையிலுள்ள பணிப்பெண்களுக்கும், அதிகாரிச்சிகளுக்கும் பொறாமை இருக்குமோ? ஓர் எளிய குடிமகளுக்கு, அரச குடும்பத்துப்பெண்களுக்கு உள்ள மரியாதை, உபசாராமா? – ஒரு வேளை அப்படியும் அவர்கள் நினைக்ககலாம்.

நான் சாதாரண குடிமகள் அல்லவே – சோழ நாட்டின் ஒரு பகுதி வீரர்களுக்குத் தலைவராகத்திகழ்வரின் தங்கை. எங்கள் குடும்பதினர் சோழ அரசர்களிடம் நம்பிக்கையுடன் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள்.

காலில் சலங்கையை அணிந்து கொள்வோம். இடுப்புச் சேலை நழுவாமல் இருக்க முத்துவட ஒட்டியாணம் அணிந்து கொள்வோம்.

விழிகளுக்கு மை தீட்டிக் கொள்வோமோ? ஆம். ஆம் மறந்துவிட்டோம்.

“யாரெங்கே?” என்று கை தட்டி அழைத்தாள். இளவரசர் வருவதற்கு முன்பு ஒப்பனைகளை முடித்துக் கொள்வோம். வீரம்மமாளின் மனம் பரபரத்தது.

ஒப்பனை முடிந்துவிட்டது. குறிப்பறிந்து சிறு பட்டுத் துகிலை பணிப்பெண் நீட்டினாள். முகத்தில் வியர்வைத் துளிகள் அரும்பி நின்றன. இளவரசர் வந்துவிடுவார். ஒவ்வொரு கணமும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தாள்.

இளவரசர் இன்னும் வரவில்லை. மஞ்சத்தில் அமர்ந்தாள். சாளரம் அருகேசென்று வெளியே பார்த்தாள். அப்போதுதான் சந்திரோதயம் ஆகியிருந்தது. மெல்லிய பூங்காற்று வீசிக்கொண்டிருந்தது.

இளவரசர் இன்னும் வரவில்லை. என்னைத் துயிலிலிருந்து எழுப்ப இது போன்ற பொய்யைச் சொல்லிவிட்டார்களா?

அவளுக்குக் கோபமாக வந்தது. பணிபுரிபவர்களுள் யாரையாவது அழைத்துக் கோபமாக இரண்டொரு வார்த்தைகளாவது பேசவேண்டும் போல் தோன்றியது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அறைக் கதவு திறந்தது. அதிகாரிச்சி வேகமாக வந்தாள்.

“இளவரசர் இங்கே வரவில்லை. புறப்பட்டுச் செல்கிறார். தங்களை ஏரிக்கைரைக்கு அழைத்து வருமாறு அவர் கட்டளையிட்டுள்ளார்” என்று சொல்வதற்குள் எனோ அவளுக்கு மூச்சுவாங்கியது.

வெளியே, இளவரசரும், பரிவாரங்களும்புறப்பட்டுச் செல்லும் ஓசை, தீவர்த்திகள் வரியாக அசைவது தெரிந்தது.

வீரம்மாள் உட்கார்ந்திருந்த சிவிகை அசைந்தாடிச் சென்றது. திரையை விலக்கிப் பார்த்தபோது, வீதியின் இருபக்கங்களிலும் கூடிநிற்கும் ஊர்மக்கள் ஆவலுடன் சிவிகையை நோக்குவது தெரிந்தது. ஆமாம் இளவரசரைத் தொடர்ந்து யார் செல்கிறார்கள் என்று அறிய ஒருவரோடொருவர் பேசிக் கொள்வதும் அவளது காதில் விழுந்தது.

வீரம்மாளுக்கு பெருமையாக இருந்தது. இருபுறமும் குதிரை மீது வீரர்கள். ‘ஓ! பாதுகாவலர்களா? என்னை யார் கவர்ந்து சென்று விடப்போகிறார்கள்! – நினைக்கும்போது தனக்குத்தானே சிரித்துக்கொண்டாள். பாவம், சுந்தரன் இப்போது பழையாறையிலிருக்கிறானோ தஞ்சையிலிருக்கிறானோ – அவன் என் மீது மோகங்கொண்டது தவறுதானே. அம்மா என்றழைத்து, வேரற்றமரம்போல் வீழ்ந்து வணங்கினானே! என் அழகுதானே அவனுக்கு தண்டனையையும் அவமானத்தையும் பெற்றுத் தந்தது. அதுபோல் வேறு எவராவது தவறாக நடக்க முயலலாம்.

அது சரி இளவரசருக்கு என்ன அக்கறை? சோழ நாட்டில் என்னை விட எவ்வளவோ அழகிகள். அவர்களுக்கு எல்லாம் இவர் பாதுகாப்பு தருகிறாரா? காரணம் இருக்கிறது. அவருடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவருடைய தங்கை நான் அதனால்தான்...

அதுமட்டுமா? – அவள் சிந்தனை அதற்கு மேல் செல்லவில்லை. சிவிகை இப்போது இருள் நிறைந்த சாலையில் சென்ற கொண்டிருந்தது. இருபுறமும் மரகதப் பச்சைவயல்கள் வெண்ணிலவில் மேலும் அழகுடன் விளங்கின.

ஏரிக் கரையருகே தீப்பந்தங்கள் காற்றில் அலைபாய்ந்து கொண்டிருந்தன.

இராசேந்திர சோழர் அங்குதான் இருக்கிறார். சிவிகையிலிருந்து, வீரம்மாள் இறங்கியவுடன் அவளை ஏரிக்கையருகே அழைத்துச்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சென்றனர். அங்கு சிறுகுடிலோ, குடிசையோ தங்குவதற்கு ஒரு மண்டபமோ கூடஇல்லை.

பெரிய படகு ஒன்று இருந்தது. கொள்ளிடத்தைக் கடக்க வரும் அரச குடும்பத்தவர்களை ஏற்றி வரும்படகை விடப்பெரியதாக இருந்தது, அந்தப் படகு. அதை சிறு மரக்கலம் என்றும் சொல்லலாம்.

‘இளவரசர் தங்கள் வருகைக்காகக் காத்திருக்கிறார்’ என்று கூறினார்கள்.

படகில் ஏறிச் செல்ல, சாய்வான மரப்பாலம் இருந்தது.

‘படகில் ஏறி எங்கே செல்லப் போகிறோம்? யாரைக் கேட்பது? என்று தெரியாமல் வீரம்மாள் நடந்து சென்றாள். மெல்லிய பட்டுத் துகிலால் போர்த்திக் கொண்டிருந்தாள். காலில் அணிந்திருந்த சலங்கை ஜல்ஜல் எனறு ஒலித்தது.

படகின் மேல்தளத்தில் இராசேந்திர சோழர் கம்பீரமாக அமர்ந்திருந்தார். கீழே விரிக்கப்பட்டிருந்த கம்பளத்தில் திருமந்திர ஓலை நாயகம் அமர்ந்திருந்தார். வீரம்மமாள் இளவரசரை வணங்கி, பணிவுடன் ஓரமாக நின்றாள். வானத்தே வட்ட நிலா பவனி வந்துகொண்டிருந்தது.

“நன்றாக ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டாயா வீரம்மா?” என்று இளவரசர் கேட்டார்.

பேச நா எழவில்லை. தலையசைத்தாள் வீரம்மாள்.

வானத்தை ஒருமுறை பார்த்து, வீரம்மாளையும் நோக்கினார் இளவரசர். வீரம்மாள்புரிந்து கொண்டாள்.

அவர் குறிப்பின் மூலம் கூறவந்ததை, வீரம்மாள் புரிந்துகொண்டு நாணத்தால் தலைகுனிந்தாள்.

படகு நகர்ந்தது. அதை ஏரி என்பதை விட வீரநாராயணபுரக் கடல் என்று சொல்லலாம். கரையிலிருந்த தீவர்த்திக்ள் மெல்ல மெல்ல ஒளி குன்றி அகல் விளக்கைப் போல் காட்சியளிக்கத் தொடங்கின. நடுத்தளத்தில் படகைத் தள்ளுவோர் ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறு முனைக்குச் சென்று வரும் ‘தடதட’ ஓசையைத் தவிர வேறு ஒலிகளற்ற அந்த வேளையில் நான்கு பக்கமும் ஏரி நீர் சூழ்ந்திருக்க, வானத்தில் முழுமதி சிரித்து நிற்க, இளவரசர் அவளைப் பார்த்து நிற்க எங்கே சுவர்க்கபுரியில் நடைபெறும் சம்பவம் போல் தோன்றியது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

‘எங்கே செல்கிறோம், இந்த இரவு நேரப் பயணத்தை இளவரசர் தேர்ந்தெடுத்தது எதற்காக?” என்று புரியாமல் நின்றிருந்த வீரம்மமாளின் தனிமை உணர்வை இளவரசர் போக்கினார்.

“இப்படி ஓர் அழகிய சூழல் உனக்குப் பிடித்திருக்கிறதா” இளவரசர் கேட்டபோது அதில் மிக நெருக்கம் புலப்பட்டது.

அதற்கு வாய்திறந்து மறுமொழி கூறாமல் ‘ஆம்’ என்ற பொருளில் தலையசைத்தாள்.

“இதுபோன்ற அமைதியான சூழ்நிலை வேறெங்கும் அமையும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை’ என்றார் இளவரசர்.

வீரம்மாளுக்கு மெல்ல மெல்லத் துணிவு ஏற்பட்டது.

“குழல் இன்னிசை எழும்பும் வீணையும், தாளமும் ஒலிக்க இங்கே நீ ஆடினால் எப்படி இருக்கும் என்று கற்பனை செய்து பார்த்தேன்” என்றார் இளவரசர்.

அவளும் விழிகளை மூடியவாறு அந்தக் காட்சியை மனக்கண் முன்கொண்டு வந்தாள்.

“அந்தக் குழல் வீணைக் கலைஞர்களை இங்கே அழைத்து வர மறந்துவிட்டேன்” என்றார் இளவரசர்.

வீரம்மாள், இளவரசரை நோக்கினாள் அந்த விழிகளில் கலை ஆர்வம் ததும்பி நின்றது.

இங்கிதம் அறிந்த திருமந்திர ஓலை நாயகம் அங்கிருந்து எழுந்து சென்றார். இப்போது இளவரசரும் அவளும்தான்.

“வீணை, குழல் கலைஞர்களை நான் அழைக்க மறந்து விட்டதாக நீ நினைக்கிறாய் அப்படித்தானே? இல்லை! மறக்கவில்லை. இந்த யாத்திரையின்போது நீயும், நானும் மட்டும் தனியே இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணினேன்”

இளவரசர் கூறியது கேட்டு, வீரம்மாள் திடுக்கிட்டாள்.

நீயும்நானும் மட்டும் தனியே இருக்க வேண்டும் -

நீயும் நானும் மட்டும் தனியே இருக்க வேண்டும் -

வீரம்மாளின் செவிகளில் இளவரசரின் சொற்கள் ரீங்காரமிட்டன.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“ஏன்? ஏன்? ஏன்?” என்று அவள் இதய ஒலி திரும்பத் திரும்ப அவளையே கேள்வி கேட்டது.

“வீரம்மா, இந்த அருமையான அமைதி உனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரவில்லை? உன் முகத்தில் இன்னும் அச்சத்தின் சாயல் இருக்கிறதே – ஏன்? இது போன்ற சூழ்நிலையை நான் எதிர்பார்த்தேன். இனிய பாடலுக்கு ஏற்ப அழகி ஒருத்தி நடனமாட அதைக் கேட்டுக்கொண்டே யுகயுகாந்தரங்களைக் கழிக்கவேண்டும் எனும் ஆவல் நீண்ட காலமாய் என் மனத் தடாகத்தில் பொங்கி நிற்கிறது. வீரம்மா! இன்று அப்படியொரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது.

“என் முப்பாட்டனாருக்கும் பாட்டனார் பராந்தக சோழ தேவரின் இந்த முயற்சியான வீரநாராயண ஏரியின் நடுவே, இந்தப் படகில் நடனமாட உன்னைவிடச் சிறந்த அழகி யார் இருக்கிறார்கள்? நல்லதொரு பாடல் வேண்டும். நீ அண்மையில் கற்ற பாடலைப் பாடிக் கொண்டே ஆடு. அந்தப் பாடல் எனக்குத் தெரிந்திருந்தால் அந்தப் பாடலை நான் பாடுகிறேன் நீ ஆடு”

இளவரசர் மனம் உவகையால் பொங்கித் ததும்புகிறது எண்பது அவர் பேச்சிலிருந்து தெரிந்தது. முழுநிலவைக் கண்ட கடல் ஆர்ப்பரித்து எழுவதுபோல் அவருடைய முழுத் தோற்றமும் புலப்படுத்தியது.

வீரம்மாளின் மெய்சிலிர்த்தது.

“என்ன யோசனை வீரம்மா? பாடு, பாடு, பால்நிலவை வீணாக்காமல் பாடிக் கொண்டே ஆடு” என்றார்.

வீரம்மாளின் பாதங்களில் ஒரு புத்துணர்ச்சி. கரங்கள் நெளிய ஆயத்தமாயின. இடை குலுங்க உத்தரவை எதிர்பார்த்தது. மனப்பறவை கற்ற புதிய பாடலைத் தேடிப் பறந்தது. தொண்டையைக் கனைத்துக் கொண்டாள்.

“பாடு வீரம்மா.பயம் விட்டுப்பாடு!”

“பொன்னார் மேனியனே.....”

வீரம்மாள் மெல்லப் பாடத் தொடங்கினாள்.

“ஆஹா...நானும் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளின் இந்தப் பதிகத்தைத்தான் எதிர்பார்த்தேன். வீரம்மா நீயும் நானும் ஒன்றாகவே நினைத்து விட்டோம்” என்று கூறி உணர்ச்சி பொங்க சிறுகுழந்தை போல்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

குதித்தவாறு இருந்த இடத்திலிருந்து ஓடி வந்த இளவரசர் உணர்ச்சி மிகுதியால் அவளை அணைத்துக்கொண்டார்.

களங்கமற்ற நீலவானத்தில் திடீரென ஆயிரம் கோடி மின்னல்கள் தோன்றின போல் வீரம்மாள் உணர்ந்தாள். நினைவு தடுமாறுவது போல் ஒரு மயக்கம்! சட்டென்று கீழே முயன்றவளை இராசேந்திரன் தாவிப்பிடித்துத் தன் வலுவான கரங்களில் தாங்கிக் கொண்டார்.

21

சிரிப்பும் சிந்தனையும்

வீரம்மாள் மௌனமாக ஏரிக்கரையை நோக்கியவாறிருந்தாள். கண்ணுக்கெட்டிய தொலைவு வரை வீர நாராயண ஏரி கடல் போல் விரிந்திருந்தது. அவள் கடலைப் பார்த்ததில்லை. கடல்இப்படித் தான் இருக்கும் போலும்! என்று நினைத்தாள். அலை எழும்பிக் கரையில் மோதும் என்று சொல்கிறார்களே! உம் இந்த ஏரியிலும் சிறுசிறு அலைகள் படகில் வந்து மோதுகின்றன. நெஞ்சில் எழும் அலைகளின் உயரம் நாளுக்குநாள் அதிகமாகின்றது. மனத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து மேல் விளிம்பு வரை மோதி மோதி தணிகிறதே!

அமைதியாகச் சிந்திக்க நேரம் கிடைத்தது. பணிப்பெண்கள், சேடிகள், அதிகரிச்சிகள் என்று கூடித் தனி மன உணர்வைக் கலைக்க இப்பொழுது இங்கு யாருமில்லை. நெஞ்ச அலைகளின் இரைச்சல் எழுந்து எழுந்து தணிந்தது.

அன்று இரவு படகில் தான் நடனமாடியதும், இளவரசர் ரசித்துத் தானும் அந்தப் பாடலின் பொருளுக்கு ஏற்ப ஆடியதையும் நினைத்துக்கொண்டாள்.

ஆகர் என்ன கம்பீரம்! ஆனால், இளவரசர் திடுமென்று அப்படிச் செய்வார் என்று அவள் ஒருபோதும் நினைத்ததில்லை. எழுந்தோடி வந்து அணைத்துக் கொள்வார் என்று அவள் எதிர்பார்க்கவில்லை. அப்போது எழுந்தஉணர்ச்சியை – அதிர்ச்சியை, அந்த இனிய அனுபவத்தை இப்போது கற்பனை செய்து பார்க்கமுயன்றாள். இளவரசர் பாராட்டும் அளவுக்கு நான் ஆடுகிறேனா? அவ்வளவு அற்புதமாக ஆடுகிறேனா? இல்லை – நடனக் கலையில் நான் சின்னஞ் சிறியவள் அவர் என்னை உற்சாகப்படுத்தவே அதிகமாகப் புகழ்கிறார்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

படகு கரையை அடைந்த பிறகும் நாங்கள் கரை இறங்கவில்லை. அவர் அணைப்பினிலிருந்து விடுபட்டேன். யாரும் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். மேலே நீலவானம். நட்சத்திரங்கள் சூழ சந்திரன். சுற்றிலும் ஏரி நீர் தவிர வேறு யாருமற்ற அந்த ஏகாந்த வேளையாயிருந்தாலும் அவரைப் பார்க்கவே எனக்கு மிக நாணமாக இருந்தது. அந்தக் கரங்கள் போர்க்களத்தில் வாளையும் வேலையும் பிடித்து இரும்பாகியிருக்கும் என்று எண்ணியருந்தேன். ஆகர் அவர் கரம் எவ்வளவு மென்மையாக இருந்தது?

நெருங்கிப் பேசவே அஞ்சும்படியான அவர் பேச்சும் குரலும் என்னிடம் நெருங்கியிருந்தபோது கன்னலும் கரும்பின்சுவையுமாக இருந்தன.

‘போகலாமா’ என்று கேட்டு,அவர் என்னை அழைத்துச் சென்றார். படகிலிருந்து இறங்கும்போது மெல்லக் கைகொடுத்தார். இப்போது சுற்றிலுமிருந்த விழிகள் எங்களையே பார்த்தன.

அவர் என்னை அணைத்தவாறு அழைத்துச் சென்றார். முகத்தை இரு கரங்களாலும் மூடிக்கொள்ள வேண்டும் என்று பரபரத்தேன். ஆனால் என் கரங்கள் சிறைப்பட்டிருந்தன.

இதுவரை அந்நியர் தீண்டலை அனுமதிக்காத நான், இளவரசர் என்னைத் தீண்டுவதற்கு நான் எப்படிச் சம்மதித்தேன்? இளவரசர் என்பதால், அவருக்கு உரிமை வந்துவிட்டதா? என்னால் ஏன் எவ்வித மறுப்பும் தெரிவிக்கமுடியவில்லை.

இளவரசரிடம் ஏதாவது மாய சக்தி இருக்கிறதா? முதல் முதலாக அவரைச் சந்தித்தபோதே எனக்கு அவரிடம் ஓர் ஈர்ப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. அது ஏன் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. கலையால் ஏற்பட்ட பிணைப்பாக இருக்கலாமென்று என்னைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டேன். சிதம்பரம் மாளிகையில் அவரைச் சந்தித்தபோதே அவர் விழிகளுக்கு அடிமையானேனா? எனக்கு இன்னும் எதுவும் புரியவில்லை.

இளவரசருடைய புதல்வன் சுந்தரன் வயதில் இளையவன். அவனும் ஒரு கலைஞன். நடனக்கலையில் தேர்ந்தவன் அழகன். அவனைக் கண்டால் எனக்கு பிடிக்கவில்லை. ஆனால், ஆனால்...நினைக்கவே நாணமாக இருக்கிறது.

வீரம்மாள் தன்னைத் தானே கேட்டுக் கொண்டாள் நெஞ்சோடு புலம்பினாள். திடீரென்ற விலாவுறச் சிரித்தாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அவளுக்கு திருநாவுக்கரசரின் தேவாரப்பாடல் நினைவுக்கு வந்தது. மெல்லப் பாடிப் பார்த்தாள்.

கள்ளனேன் கள்ளத் தொண்டாய்க்

காலத்தைக் கழித்துப் போக்கித்

தெளளியேன் ஆகி நின்று தேடினேன்

நாடிக் கண்டேன்.

உள்குவார் உள்கிற்று எல்லாம்

உடன் இருந்து அறிதி என்று

வெள்கினேன் வெள்கி நாளும்

விலா வறச் சிரித்திட்டேனே!

அவளால் தக்க விடை காண முடியவில்லை. படகிலே நடனமாடியதும், இளவரசர் பாராட்டியதும், புகழ்ந்ததும். மிக நெருக்கமாக அமர்ந்து பேசியதும் ஒருமாயக் கனவு போல் இருந்தன.

இளவரசர் வருகைக்காக ஏரிக்கரை மாளிகை அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. சிறிய மாளிகை எப்போதாவது வந்தால் தங்குவதற்கு ஏற்ப அமைக்கப்பட்டிருந்தது. மேலே மாடத்துக்குச் செல்லும் படிக்கட்டுகள், குறுகிய மரப்படிகள் வழியே அவருடன் மிக நெருக்கமாகச் செல்லும்போது – தோள்கள் இணைந்து கைவிரல்கள் பிணைந்து – அவள் உடல் கூசியது. அங்கிருந்து குதித்துத் தப்பி ஓடிவிடத் தோன்றியது.

“வீரம்மா! வா, மேல் மாடத்திற்குச் செல்வோம். அங்கிருந்து வீரநாராயண ஏரியின் அழகை ரசிக்க வேண்டாமா? என் பாட்டனாருக்கு முப்பாட்டனார் பராந்தகச்சோழர். அதி வீரபராக்கிரமுடையவர். அவருக்கு இருந்த பல பெயர்களுள்வீர நாராயணன் என்ற பெயர் உலகப் புகழ்பெற்றது. வறட்சி மிகுந்திருந்த கொள்ளிடத்தின் வடக்குப் பகுதியை வளமைப்படுத்த நீர்த்தேக்கம் ஒன்று தேவை என்றுணர்ந்தார். உடனேயே திட்டமிட்டு இவ்வளவு பெரிய ஏரியை வெட்டினார். ஏரிக்கரையில் விண்ணகரம் ஒன்று கட்டினார். வீர நாராயணப் பெருமாள் கோயிலக்கு நீ சென்றிருக்கிறாயா? அருகே புதிய ஊர் ஏற்பட்டது. பாசமுள்ள மக்கள் வீர நாராயணபுரம் என்று பெயர் சூட்டினர். கடல் போன்ற அந்த ஏரியில் என்றுமே நீர் வற்றாது,

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வடியாது. இந்த மாளிகை எனக்காகக் கட்டப்பட்டது. போரில்லாத போது இங்கே வந்து தங்குவேன்” என்று இராசேந்திரன் சொல்லிக்கொண்டே போனார்.

வீரம்மாள் சற்று விலகியே நின்றிருந்தாள் .”தனியாகவா” என்று கேட்டாள்.’எப்படிக்கேட்டோம்” என்றே அவளுக்குத் தெரியவில்லை. இளவரசர் பெரியதாகச் சிரித்த பிறகுதான் அவ்வாறு அந்தக் கேள்வியைத்தான் கேட்டோம் என்று அவளுக்கே வியப்பாக இருந்தது.

இளவரசர் மறுமொழி கூறிய பிறகே தன்கேள்வி தரக்கூடிய புதுப்புது அர்த்தங்கள் அவளுக்குப் புரிந்தன.

“வீரம்மா! – நல்ல கேள்வி கேட்டாய். அப்படித்தான் கேட்க வேண்டும். தனியாக எந்தக் காலத்திலும் வரமாட்டேன். என் அன்புக்கியைந்த தேவிமார்களுடன் வருவென். அப்பொழுதெல்லாம் பாட்டும் கூத்தும் அமர்க்களப்படும். பலமுறை முத்துக்குமரன் இங்கே வந்திருக்கிறான். அவன் உன்னிடம் அந்தஅனுபவங்களைச் சொல்லவில்லையா?” என்று கேட்டு, வீரம்மாளின் திருமுகத்தை நோக்கினார். அவள் ஆழ்ந்த மௌனத்தில் மூழ்கியிருந்ததைக் கண்டுவிட்டு மீண்டும் “வீரம்மா! நான் மூச்சுவிடாமல் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். நீ ஏதோ சிந்தனையிலிருக்கிறாயே! என்று கேட்டு முகத்தைத் தன்பக்கமாகத் திருப்ப முயன்றார்.

வீரம்மாள் நடுங்கும் கரங்களுடன், அவர் கரத்தை மெல்ல விலக்கி,” என் அண்ணன் இப்போது எங்கே இருக்கிறார்?” என்று கேட்டாள்.

இளவரசர் சிரித்தார்.ஒரு குழந்தை சிரிப்பதுபோல் இருந்தது அந்தச்சிரிப்பு.

“உன் அண்ணன் நினைவு வந்துவிட்டதா? சகோதர பாசம் என்பதே எனக்குத் தெரியாது ஒருவனாகவே பிறந்துவிட்டேன். ஆனால் எனக்கோ எங்கள் குலதெய்வம் ஆடவல்லான் சற்று அதிகமாகவே மக்கட் பேறளித்திருக்கிறார். ஆயினும் ஒவ்வொரு புதல்வனும் ஒவ்வொரு திக்கில். அவர்கள் பலர் இப்போது செய்வதை நான் ஒருவனே முன்பு செய்தேன். நான் தஞ்சையில்தங்கியருந்த நாள்கள் குறைவு!” என்று கூறி, வீரம்மாளின் முகத்தைத் தன்பக்கமாக மீண்டும் திருப்பி, செவ்விதழுக்கடியில் நெளிந்து வழவழப்புடன் இருக்கும் முகவாயினை இலேசாகப் பிடித்து, ”வீரம்மா! இரண்டு விரல்களால் பிடிப்பதற்கேற்ற வகையில் மலரவன் இதைப் படைத்திருக்கிறான். அன்றலர்ந்த செந்தாமரை போல் என்முகம் என்றுமே ஒளிவீசும். இன்று

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அதில் சிறு வாட்டம். ஏன்? ஏன் அப்படி? வீட்டின் நினைவு வந்து விட்டதா?”என்றுகேட்டார்.

“ஐயோ! இதென்ன வரம்பு மீறும் செய்கை? பொறுப்புள்ள இளவரசர் இப்படி நடக்க முற்படலாமா?”என்று எண்ணினாள்.

“ஹூ....ஹூம் நான் சம்மதிக்கமாட்டேன்”என்று முணுமுணுத்த அவள். அந்த மாடத்திலிருந்து அப்படியே குதித்துத் தப்பிவிடலாமா என்று எண்ணினாள். ஏரியில் குதித்து நீந்தி, நீந்தி...

“நீந்தி எங்கே போவாய். அசட்டுப்பெண்ணே? உனக்கு என்ன நேர்ந்து விட்டது, பொய்யான எண்ணம் தோன்றுகிறது. மனதைக் கொஞ்சம் தொட்டுச் சொல். உனக்குள் ஏற்பட்டுள்ளஉணர்வை மறைக்க முயல்கிறாயா. அவளுள் ஏற்பட்ட நினைப்பே அவளுக்கு வெட்கத்தை அளித்தது. இரு கரங்களுக்குள் முகத்தைப் புதைத்துக்கொண்டாள்.

“உன் அண்ணன் முத்துக்குமரன் இங்கு வருவான். வடக்கே காஞ்சிபுரத்திலிருந்து ஒரு முக்கியச் செய்தி அறிந்து வரப்போயிருக்கிறான். நீ காஞ்சிமாநகர் சென்றிருக்கிறாயா?”அவர் கேட்டார்.

‘இவர் என்ன இளவரசரா?சின்னஞ் சிறுகுழந்தையா? காஞ்சிபுரம் போயிருக்கிறாயா, தஞ்சாவூர் போயிருக்கிறாயா?’ என்று கேட்கிறார். மூங்கில்துறை கிராமமும்,தில்லைச் சிற்றம்பலமும் தவிர வேறு எங்கும் போயறியாதவள் நான் எண்பது அவருக்குத் தெரியாதா? இதுவரை என்னைப் பற்றிக் கேட்டறியாமல் இருந்திருப்பார்? இப்போது என்ன கேள்வி? ஏதாவது பேசவேண்டும் என்பதற்காகக் கேட்கிறாரா?

“வீரம்மா! இன்னும் சிறிது காலத்திற்கு இந்தச் சோழ நாட்டைவிட்டு வேறு எங்கும் செல்வதில்லை என்றுதான் முடிவு செய்திருக்கிறேன். சோழ நாட்டில் இதுவரையில் செல்லாத சிவத் தலங்களுக்குச் செல்லப் போகிறேன். சிவநேயச் செல்வி செம்பியன்மாதேவியாரைப் பற்றி நீ கேள்விப்பட்டிருக்கிறாயா?

இப்போதும் வீரம்மாளுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. ”இளவரசர் அவர்களே! எனக்குச் சிதம்பரத்தை தவிர வேறு எந்த ஊரும் தெரியாது. நம் சக்கரவர்த்தி இராச ராச சோழ தேவரை அன்றி அரச குலத்தவர் வேறு ஒருவரையும் அறியமாட்டேன். சொல்லுங்கள். கேட்டுக்கொள்கிறேன். கற்கவும் கேட்கவும்தானே நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன்” என்று அவள் சொன்னாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

விழிகள் பெரிதாக மலர ”ஆகா, ஆகா!”என்று குரலில் வியப்பு பொங்க, ”பேசா மடந்தையோ என்று நான் நினைத்திருந்தேன். இதழ் திறந்து பேசிவிட்டாய்! வீரம்மா! உன் குரல் யாழ் ஒலியைவிட இனிக்கிறது. நீ பேசு பேசு”என்று குழந்தைபோல் கைகொட்டிச் சிரித்தார்.

“எனக்குத் தெரியும். நீ இந்தச் சிதம்பரம் எல்லையத் தாண்டவில்லை என்று கிராமத்துப் பறவையான நீ வெளி உலகைக் காணவேண்டும் என்று நான் முன்பே தீர்மானித்து விட்டேன். அதனால்தான் சிதம்பரத்தில் நடனக் கலையின் நுணுக்கங்களை நீ அறிய ஏற்பாடு செய்தேன். பரந்த உலகைச் சுற்றிப் பார்த்துப் புதுப்புதுச் செய்திகளை உணர்ந்து கொள்ளவெண்டும். இந்த உலகத்தைப் புரிந்துகொள்ள. நீ பல நாடு நகரங்களைப் பார்க்க வரவேண்டும். அதற்காகவே உன்னை இங்கே அழைத்து வந்தேன். வீரம்மா! பெரிய பிராட்டியார் செம்பியன் மாதேவியாரை நான் மிகச்சிறிய வயதில் பார்த்திருக்கிறேன். அவர் சோழ நாட்டில் பல திருக்கோயில்களுக்குத் திருப்பணி செய்திருக்கிறார். அந்தக் கோயில்களையெல்லாம் நான் பார்க்க விரும்புகிறேன். நான் செல்லும் இடங்களுக்கெல்லாம் என்னையும் அழைத்துச் செல்ல முடிவு செய்துள்ளேன்” என்றார்.

மேலும் அவர் கடந்த கால அரச குடும்பத்துச் செய்திகளை விவரித்தார். சோழ குலத்துத தலைப்பிள்ளைகள் இளம் வயதில் உயிர் துறந்து விடுவதைக் கூறினார். தான்மட்டும் விதிவிலக்கு என்று கூறிச் சிரித்தார்.

அவர் பேசப்பேச வீரம்மாள் அவர் முகத்தையே ஆவலுடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். ‘பல குழந்தைகளுக்குத் தந்தையான இவர். இந்த நாட்டின் இளவசரர். எட்டுத்திக்கும் புகழ்பெற்றுத் திகழும் இவர் எதிரே எல்லோரும் கைகட்டி நிற்கிறார்கள். அவருடன் சமமமாக உட்கார்ந்துகொண்டு நாம் பேசுகிறோமே’

இந்த நினைவு வந்தவுடன் அவள் வேகமாக எழுந்து நின்றாள்.

“ஏன் எழுந்து விட்டாய் வீரம்மா? உறக்கம் விழிகளைத் தழுவத் துடிக்கிறதா?”இளவசரர் கேட்டார்.

“இல்லை. இல்லை’ தலையசைத்தாள், வீரம்மாள்.

“நான் பேசுவது ரசனையாக இல்லையா?”என்று அவர் கேட்டவுடன், “ஐயோ, அப்படியெல்லாம் நினக்கும்படியாகவா நடந்து கொண்டேன்? எனக்குத் திடீரென ஏற்பட்ட அதிர்ஷ்டத்தை நினைத்தேன்.”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“அதிர்ஷ்டமா? அதிர்ஷடத்தை நினைத்தவுடன் எழுந்து கொண்டாயா?- இளவசரர் வியப்படன் அவளைப் பார்த்தார்.

“மாபெரும் சோழ நாட்டின் இளவரசர். சோழர்களின் பகைவர்களுக்குச் சிங்கம் போன்றவர். பல கலைகளிலும் மேதை! அவ்வளவு எளிதில் யாரும் நெருங்க முடியாத சிறப்புப் பெற்றவர். அவர் அருகே நான் சமமாக உட்கார்ந்து பேசுவதா? இன்னும் எனக்குப் புத்தி வளரவில்லை. குழந்தைத்தனம் மாறவில்லை என்பதைத்தான் என் செய்கை புலப்படுத்துகிறது. மரியாதை தெரியாத மடமை மிகுந்தவளாக இருக்கிறேன். அறியாமை இருள் இப்போதுதான் விலகியது. உடனே எழுந்து நின்றேன்.”

“நானேவா பேசினேன்” தன்னைத் தானே வியந்து கொண்டாள்.

“ஓ, வீரம்மா! நீயா சிறு பெண்? உன்னுள்ளே அறிவுச் செல்வம் மறைந்திருக்கிறது. கலைப் புலமை ஒளிந்திருக்கிறது. முதல் சந்திப்பிலேயே அதை நான் புரிந்து கொண்டேன். முத்துக் குமரனுக்கு இவ்வளவு அழகான தங்கையா? அதுவும் நடனத் திறமை கொண்ட நங்கையா? என்று வியப்படைந்தேன்!” என்று கூறிய இளவரசர், நின்று கொண்டிருந்த அவளின் கரம்பற்றி இழுத்து, ”மரியாதை என்பது எழுந்து நிற்பதில் இல்லை,? வீரம்மா! மனதில் இருந்தால் போதும். எவ்வளவு நேரம் நீ நின்று கொண்டிருப்பாய்? பேச வேண்டும் உன்னுடம் பேசவேண்டும். விடிய விடியப் பேச வேண்டம். என் திட்டங்களை உன்னிடம் பேசவேண்டும். என் மனதிற்குள் புதைந்திருக்கும் கலை ஆர்வத்தை யாரிடமாவது வெளியிடாவிடில் இனி எனக்குத் தாங்காது. என் இதய ஒலியைக் கேட்கக் கூடியவள் நீ ஒருத்திதான் என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன். அதனால் நிறையப்பேசப் போகிறேன். அதுவரை நீ நின்றுகொண்டிருக்க முடியுமா? உன் அழகிய பாதங்கள் நொந்து போகவோ?: ”வாழை இளந் தண்டு போன்ற கால்கள் துவண்டு போகவோ! என்று கூறி நின்றுகொண்டிருந்தவளின் கரம் பற்றி வேகமாக இழுத்தார். பஞ்சனை மெத்தையின்மீது உடல் பதிய, இளவசரால மார்புமீது முகம்பதிய, வீரம்மாள் சரிந்தாள்.

***

இரண்டு நாள்களுக்கு முன்பு நடைபெற்ற அந்த நிகழ்ச்சியை இப்போது நினைத்தாலும் அவள் மெய்சிலிர்த்தது.

இளவரசரின் பிடியின்று தன்னை விடுவித்துக்கொண்டதை எண்ணியதும் அவளக்கு ஏனோ துக்கம் பொங்கி வந்தது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“இளவசரர் அவர்களே! நான் ஏதாவது தவறாக நடந்து கொண்டிருந்தால் என்னைப் பொறுத்தருளுங்கள்” என்று கூறி வெளிமாடத்தருகே விரைந்து வந்து நின்றாள். அவள் உடலில் இலேசான நடுக்கம். இதமாக காற்று வீசும் அந்த வேளையில் உடலெங்கும் வியர்த்திருந்தது.

இளவசரர் வேகமாக அவளருகே வந்து தோள்களைத் தொட்டு, “வீரம்மா! எதற்காக அழுகிறாய்? என்னைப் பொறுத்தருளும்படியாக ஏதும் நீ தவறு செய்துவிடவில்லையே” என்றார்.

வீரம்மாளுக்குச் சொல்ல நா எழவில்லை. விம்மலை மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டாள்.

“மூங்கில்துறைக்கே நான் போய்விட நினைக்கிறேன். என் பாட்டனாரைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் ஏற்படுகிறது’ என்றாள் ஏதாவது பேசவேண்டும் என்பதற்காக.

“எனக்குப் புரிகிறது. உனக்கு வீட்டு நினைவு வந்துவிட்டது. உன் பாட்டனாரையும், உன் அத்தையையும் பழையாறைகு அழைத்து வரச்சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கே ஒரு வீடு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். முத்துக்குமரனும் அங்கு வந்துவிடுவான். இன்னும்இரண்டு நாள்களில் அங்குச் செல்கிறோம்” என்றார்.

வீரம்மாள் அவரை ஏறிட்டு நோக்கினாள். ‘பழையாறைக்கு அத்தை கமலத்தாச்சி வருகிறார். பாட்டனார்வருகிறார் என் அன்னணும் வரப்போகிறார். பிறகு வேறு என்ன வேண்டும்? அவள் முகம் சற்று மலர்ந்தது. பழையாறை பெரிய நகரம். சிதம்பரத்தை விடப்பெரிய ஊர். அங்கே செல்லப் போகிறோம். அந்தச் செய்தி அவளுக்கு இனிப்பாக இருந்தது. ஆனால் இரண்டு நாள்கள் இங்கே ஏரிக்கரை மாளிகையில் தங்க வேண்டுமே? இளவரசரும் தங்க வேண்டும் என்ன செய்வது என்பது நினைக்கும்போது மெல்ல உடல் நடுங்கியது.

வீரம்மாளிடம் ஏற்பட்ட முக மாறுதலையும் மாறிமாறி முக உணர்ச்சிகள் ஏற்படுவதையும் அறிந்த இளவசரர், ”வீரம்மா! வா, உள்ளே செல்லலாம். உனக்குக் களைப்பாக இருப்பதை அறிகிறேன். சந்திரன் மேற்கில் இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். உறக்கம் உன் விழிகளைத் தழுவத் தடிக்கிறது” என்று கூறி அவள் கரம் பற்றி உள்ளே அழைத்தார்.

அப்பொழுது மாளிகையின் கீழே யாரோ சிலர் பேசும் குரல் கேட்டது. கடுமையான வாக்குவாதம் நடப்பதையும் அவர்கள் அன்புடன் பேசிக்கொள்வதிலிருந்தேமாணிக்கசேகரன் அங்கெ வந்திருப்பதையும்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இளவசரர் அறிந்தார்.

மாணிக்கசேகரன் நின்று கொண்டிருந்தான். உடனே இளவரசரைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று உரத்த குரலில் வற்புறுத்திக்கொண்டிருந்தான்.

இளவரசரைப் பார்த்தவுடனேயே அவருக்கு வணக்கம் தெரிவித்தான். கருவூர் தேவரைச் சந்தித்த செய்தியைத் தெரிவித்தான். கண்டறியாதவன் கண்ட பரபரப்பு அவனிடமிருந்தது.

“ஏரியில் நீயும் குதித்து நீந்திச்சென்றாய். நான் காத்திருந்து பார்த்தேன். இருள் சூழ்ந்துகொண்டது. பிறகு-நடந்ததைச் சொல்’ என்று இளவரசர் ஆவலுடன் கேட்டார்.

அவன் நடந்தவற்றைச் சொல்லி, உடனே தாங்கள் வரவேண்டும். வைகறை வேளைக்கு முன்பு அவரைச் சந்தித்தாக வேண்டும். தாங்கள் வருவதாகச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். தங்கள் விருப்பமின்றி நான் ஏற்பாடு செய்ததற்குப் பொறுத்தருளுங்கள்’ என்று கூறி இளவரசரின் பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கினான்.

“கருவூர் தேவரைச்சந்திக்க வழி வகுத்துவிட்டாய். அரிய பெரிய செயலைச் செய்துவிட்டாய். இதோ வருகிறேன் என்று கூறிப் புறப்பட்டார். புறப்படும்போது வீரம்மாளிடம் சென்று, ”வீரம்மா! பல ஆண்டுகளாக நான் எதிர்பார்த்திருந்த எண்ணம் கைகூடப்போகிறது. என் இலட்சியம் நிறைவேறப் போகிறது. இதோ...பழையாறையில் உன்னைக் குடி அமர்த்த நான் நினைத்தவுடனேயே கருவூர்த் தேவரைச் தரிசிக்கும் பேறு கிடைத்துவிட்டது. நீ அதிர்ஷ்டசாலி. நீ இந்த மாளிகையில் இரு. தக்க துணையுடன் உன்னைப் பழையாறைக்கு அழைத்துச் செல்ல ஏற்பாடு செய்கிறேன். முத்துக்குமரன் வருவான். இங்கேயே இருக்குமாறு சொல். செய்தி சொல்லி அனுப்பிய பிறகு அவன் இங்கிருந்து புறப்படலாம். உன் அண்ணனுடன் மனம்விட்டுப் பேசி மகிழ்ச்சியுடன் இரண்டு நாள்கள் இருக்கலாம்”என்றார்.

நடந்தவை எல்லாம் கனவு போல் தேனர்றின. பழையாறைக்குச் செல்வதைப் பற்றி நினைத்துக் கொண்டிருந்தபோது, சோழ வீரனொருவன் வந்தான். இளவசரர் உடனே அழைத்துவருமாறு செய்தி சொல்லியனுப்பியதாகத் தெரிவித்தான்.

சிவிகை ஆயத்தமாயிற்று. ”நாம் எங்கெ போகிறோம்?” என்று சிவிகையுடன் துணைக்கு வந்த வீரனைக் கேட்டாள் வீரம்மாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“எனக்கே தெரியாது அந்த இடத்திற்கு நாங்கள் இதுவரை சென்றதில்லை. கருவூர்த்தேவர் அங்கு தங்கியருக்கிறார். இளவரசரும் அங்குதான் இருக்கிறார். தங்களை அழைத்துவரச் சொன்னார்கள்” என்றான் அவன்.

22

மகத்தான சந்திப்பு

கருவூர்த் தேவரைச் சந்தித்தது பற்றி மாணிக்க சேகரன் விவரித்ததைக் கேட்க சிலிர்த்துப் போனார் இளவரசர் இராசேந்திரன்.

ஏரியில் நீந்திச் சென்றவரைத் தொடர்ந்தான், மாணிக்கசேகரன். அவருடைய வேகத்திற்கு இணையாக அவனால் செல்ல முடியவில்லை . கைகள் சோர்ந்தன. களைத்துப் போய் மூழ்கிவிடும் நிலை ஏற்பட்டபோது அவர் வெகுதூரம் சென்றிருந்தது தெரிந்தது. அவர் அங்கிருந்தே கையசைத்து அழைப்பதை அறிந்வுடன் நீந்தத் தொடங்கினான். புதிய தெம்பு ஏற்ப்பட்டது. கருவூரார் அருகே சென்றடைந்தான். தன்னைப் பின்தொடருமாறு அவர் சைகை காட்டினார்.

அவர்கள் கரை ஏறிய இடத்தில் ஒரு சிறுமண்டபம். மாணிக்கசேகரன் மேனி குளிரில் நடுங்கியது.

“தம்பி! உன் விடாமுயற்சியை மெச்சுகிறேன். இராசேந்திரனைச் சந்தித்தாயா?” என்று கேட்டார் சித்தர். ”அவர் இன்னும் ஏரிக்கரையில் காத்திருப்பார். தங்களைச் சந்திக்க ஆவலுடையவராய் இருப்பார்” என்றான் மாணிக்கசேகரன்.

“உனக்குப் பெரிய பணி தரப் போகிறேன்” என்றார் சித்தர்.

மிக மரியாதையுடன் வாய் பொத்தி. ”காத்திருக்கிறேன் சுவாமி” என்றான்.

“சோழநாட்டில் திருப்பணிகளைச் செய்ய சிற்பிகள் இருக்கிறார்களா?”

“மதுரைக்குச் சென்றுவிட்டார்கள். அங்கும் அவர்கள் விரும்பும் பணியில் இல்லை.”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“சிற்பிகளை இங்கே அழைத்துவர முடியுமா?”

“இளவரசரிடம் சொல்கிறேன் சுவாமி,”

“நீ இளவரசரை உடனே சந்தித்து அழைத்துவா.உடனே புறப்படு!”

சித்தர் சொல்லிவட்டார். எங்கே அழைத்து வருவது? கேட்பதற்கு அச்சமாக இருந்தது.

சித்தர் சிரித்தார். ”கூழை யானைப் பெருவழி தெரியுமா?”

“தெரியாது. சுவாமி, சொல்லுங்கள் வழிகேட்டு வருகிறேன்.”

சித்தர் சிரித்தார்.“இராசேந்திரனுக்குத் தெரியும். கூழை யானைப் பெருவழிச் சாலையில் பழுவூருக்குச் செல்லும் காட்டுப்பாதை அருகே வரச்சொல் என்றார். பிறகு”நீயும் வந்துவிடு” என்றார்.

மாணிக்கசேகரன் திகைத்து நின்றான். சித்தர் புறப்பட்டார். மாணிக்கசேகரன் நின்று கொண்டிருந்தான் நனைந்திருந்த ஆடையப் பிழிந்து கொள்ளவும் தோன்றவில்லை. எப்பொழுதும் உடன்கொண்டுவரும் மூட்டையையும் ஏரியல் குதித்த இடத்திலேயே வைத்துவிட்டான்.

சிறிது தூரம் சென்ற சித்தர், திரும்பிப் பார்த்து மாணிக்கசேகரனை அழைத்து,” தம்பி! பசிக்கவில்லையா” என்று கேட்டார்.

பசியும் களைப்பும் இப்போது தெரிந்தன. ’ஆமாம்’ என்று தலையசைத்தான்.

‘என்னுடன் வா’ என்று கூறி அவர் நடந்தார். மாணிக்க சேகரன் மறுமொழி கூறாமல் அவரைப் பின்தொடர்ந்தான்.

எங்கே செல்கிறோம் என்று தெரிந்துகொள்ளாமல் அவரைப் பின்தொடாந்து நடந்தான்.

இருவரும் ஒரு கிராமத்தை அடைந்தனர். ஊருக்குள் நுழைந்ததும் அங்கிருந்த பெரியவர் ஒருவர் சித்தரை அடையாளம் கண்டு கொண்டார். சித்தரை அவர் வணங்கி அங்குள்ள திண்ணையில் அமரச்செய்தார். தெருவிலுள்ளவர்கள் அழைத்து வர முயன்றபோது அவர் தடுத்து. “இந்தப் பிள்ளைக்கு உணவும் உடையும் கொடு” அது போதும் என்று கூறி மறுமொழிக்கு நிற்காமலே விடுவிடு என்ற சென்றுவிட்டார்.

பசி நீங்க உண்டு,அங்கேயே, இளைப்பாறி, இளவரசர் இருக்குமிடத்தின்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வழி கேட்டுப் புறப்பட்டான் மாணிக்க சேகரன்.

திருக்குடந்தைக்குச் செல்லும் கூழை யானைப் பெருவழியில் கொள்ளிடக்கரை ஓரமாக பழுவூருக்குச் செல்லும் காட்டுப்பாதையைப் பற்றிக் கேள்விபட்டிருக்கிறார் இளவசரர். இளம்வயதில் அந்தப் பகுதிக்கெல்லாம் சென்றிருக்கிறார். இராசராச சோழ தேவரின் இதயங் கவர்ந்த இன்பவல்லி அங்கு உள்ள சிறுகிராமத்தில் வாழந்திருக்கிறாள்.

‘சித்தர் அந்தப் பாதை வழியாக எங்கெ அழைத்துச்செல்லப் போகிறார்?” என்று மாணிக்கசேகரனைக் கேட்டார், இராசேந்திரன்.

அவனுக்கு எப்படித் தெரியும்? காட்டுப் பாதை தொடங்குமிடத்தை அடைந்தபோது பொழுது புலர்ந்துவிட்டது.

மாணிக்கசேகரன் பேச்சை நம்பி வந்தோமே என்றுகூட இளவரசர் யோசித்தார்.

ஒரு மரத்தரடியில் வெண்ணிறத்தாடியுடன், வெண்ணிய ஆடையை மேலே போர்த்திக் கொண்டு கருவூர்த்தேவர்உட்கார்ந்திருந்தார்.

இராசேந்திரன் ஓடோடிச் சென்று தேவரின் திருப்பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினார். அவரது நலங்களை கேட்டறிந்தார். அவர் கரம்பட்டவுடன் இளவரசரின் மேனியெங்கும் புத்துணர்ச்சி பொங்கியது.

மாணிக்க சேகரனையும், பரிவாரங்களயும் அங்கேயே தங்கியருக்கச் சொல்லி, இராசேந்திரனை மட்டும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு ஒற்றையடிப் பாதையில் நடக்கத் தொடங்கினார். ‘வெயில் மேலேறியதும் இவர்கள் இந்தப்பாதை வழியே வரட்டும்’ என்று கூறிவிட்டு, சித்தர் ஒற்றையடிப் பாதை வழியே நடக்கலானார். அவரைப் பின்தொடாந்தார், இராசேந்திரன். சித்தரின் நடைக்கு ஈடுகொடுக்க இராசேந்திரனால் முடியிவல்லைதான்!

பேசிக்கொண்டே நடந்தார்.முதலில் அவர் பல கேள்விகளைக் கேட்டார்.

அவற்றுள் ஒன்று, ஏன் சோழ சக்ரவர்த்தியை இதுநாள் வரையில் இளவரசர் சந்திக்கவில்லை என்பது.

‘கருவூர்த்தேவர் தன் தந்தையச் சந்திக்கவில்லை. அப்படியென்றால் அவருக்கு இது எப்படித் தெரியும்’ இராசேந்திரனுக்கே வியப்பாக இருந்தது.

கருவூர்த்தேவர் சற்று நின்று இராசேந்திரனைத் திரும்பிப்பார்த்துச்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சிரித்தார்.

“இராசேந்திரா! உன் மனத்திலிருப்பது எனக்குப் புரிகிறது. தந்தையைவிட மேலும் புகழ் உடையவனாகத் திகழ வேண்டும் என்பது உன் எண்ணம். இராசராசனைவிட அதிக வெற்றியை அடைந்தவன் நீதானே! அது அதிகப்புகழை உனக்குத் தரவில்லையா?”

“போர்க்கள வெற்றியால் என் தந்தைக்குத் தானே பெருமை - இராசேந்திரன் கேட்டான்.

“தஞ்சையில் பெரிய கோயிலை எழுப்பிய தந்தையின் பெருமையும் உன் பெருமைதானே?”

“சுவாமிகளே! தங்களுக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. ஐம்பது பிராயங்களைக் கண்டுவிட்டேன். இன்னும் எவ்வளவு ஆண்டுகள் வாழ்வேன் என்று எனக்குத் தெரியாது. என் பெயர் என்றும் நிலைப்பெற்று நிற்கநான் ஏதாவது செய்தாக வேண்டாமா? காடரத்தை வென்றதும் சாளுக்கிய நாட்டை வென்றதும், சேர நாட்டை வென்றதும் என்றும் நின்று நிலைக்குமா?” இராசேந்திரன் குரலில் ஏக்கம் மிகுந்திருந்தது.

சித்தர் தலையசைத்தார்.”இராசேந்திரா! அதை பற்றிப் பேசவே உன்னை இங்கு அழைத்தேன். இன்று நல்ல நாள். உன் எண்ணத்தை எடுத்துக் கூற ஏற்ற நாள்” என்றார்.

“வாழ்நாளிலேயே மிக உயர்ந்த நாள் அந்நாள் இன்றுதான் என்றார். இராசேந்திரன்.

இருவரும் சிறிது நேரம் பேசாமல் நடந்தனர். ஓரிடத்திற்கு வந்தவுடன் தொலைவில் ஒரு கிராமம் தெரிந்தது.

இராசேந்திரனுக்குப் புரிந்துவிட்டது. ’இந்த இடத்திற்கு முன்பு நாம் வந்திருக்கிறோம். வேறு வழியாக வந்திருக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்தார்.

கருவூர்த்தேவர்அங்கே மரத்தடியில் அமர்ந்தார். இராசேந்திரனையும் அருகே அமரச் சொன்னார்.

‘இராசேந்திரா! நீ பெயரும் புகழும் பெற்று விளங்கப் போகிறாய்” என்று நல்லாசி மொழிந்தார்.

“சித்தர் அவர்களே! என் தந்தைக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தீர்கள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

தாங்கள் எனக்கும் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும். அதுவே என் வேண்டுகோள்" என்றார் இராசேந்திரன்.

சித்தர் சிரித்தார். மீண்டும் இராசேந்திரனின் சிரசில் தன் கரத்தை வைத்து வாழ்த்தினார்.

"இராசேந்திரா! நீ சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் சக்ரவர்த்தியாகக்க கூடிய நாள் நெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கிறது. கலை வளர்ச்சியல் நீ பெரிதும் ஈடுபடப் போகிறாய். பண்டித சோழனாகப் புகழ் பெறப்போகிறாய்" என்று கூறி வாழ்த்தினார்.

இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர். சற்றுப் பொறுத்து. "சரி, என் பரிவாரங்கள் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் இங்கு வந்தடைவார்கள். நாம் கிராமத்திற்குச் செல்வோம்" என்று கூறிய சித்தர் இராசேந்திரனைப் பார்த்து, "உன் எதிரே அற்புதமாக நடனமாடினாளே அந்தப் பெண் எங்கே?" என்று கேட்டார்.

இராசேந்திரன் திடுக்கிட்டான். "சுவாமி!" என்று அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினான்.

"எப்படித் தெரியும் என்று வியப்படைகிறாயா?" என்று கூறிச் சிரித்த சித்தர்," அந்த ஆடல்மங்கையை அழைத்து வா, தேவாரப்பதிகங்கள் சிலவற்றைப் பாடி ஆடுமாறு பணிக்கவேண்டும்"என்றார்.

மின்னல் வேகத்தில் அப்பணி நடந்தேறியது. சித்தரும், இராசேந்திரனும் தங்கிய அந்த கிராமத்திற்கு வீரம்மாள் அழைத்து வரப்பட்டாள்.

மாணிக்க சேகரனுடன், இராசேந்திரனின் பரிவாரங்கள் வந்து சேர்ந்தன.

எல்லாவற்றிற்கும் சிகரம் வைத்தாற்போல அங்கே சோழ சக்கரவர்த்திகளும், அவர் பட்டத்து அரசியும் இளையபிராட்டியாரும் மறுநாள் காலைப்பொழுது புலரும் வேளையில் வந்து சேர்ந்தனர்.

இராசராசசோழனும், இராசேந்திரனும் சந்தித்துக் கொண்டனர்.

இராசேந்திரன் கண்களில் நீர்மல்க, "அரசே! தந்தையே!" என்ற கூறி, இராசராசனின் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினான்.

23

இதயத்தில் பொங்கிய இனிய நினைவுகள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பழையாறை நகரின் அருகே சோழ மாளிகைக்குச் செல்லும் வழியில் சிறு கிராமதில் புது வீடு ஒன்று மிக விரைவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இராசேந்திரன் சொல்லியபடி அங்கே வீரம்மாள் குடியேற எல்லா வசதிகளும் செய்யப்பட்டன.

அந்த வீட்டைச் சுற்றிச் சிறு தோட்டம். வீட்டின் பின்புறம்ஒரு கிணறும், ஏற்றமும் இருந்தன. கிணற்றுக்குக் கைப்பிடிச் சுவர் கிடையாது. ஏற்றத்தைப் பயன்படுத்திப் பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன.

கிணற்றைச் சுற்றிச் சில தென்னை மரங்கள். ஒரு நெல்லி மரம். மாமரம் ஒன்று அந்த ஆண்டுதான் பூக்கத் தொடங்கியிருந்தது.

புதுச் சுண்ணம் பூசி திண்ணையில் சாணமிட்டு மெழுகி, தூய்மைப்படுத்தி, செம்மண் வண்ணமிட்டு, மாக்கோலம் வரைந்து மாவிலைத் தோரணம் கட்டி புதுமனை புகுவதற்கான இலட்சணங்களுடன் வீட்டை அலங்கரித்திருந்தார்கள்.

‘இளவரசருக்கு வேண்டிய குடும்பம் போலிருக்கிறது’ என்று கவனமாகச் செய்தனர்.

வீரம்மாளுக்குப் பழையாறை நகரம் பிடித்திருந்தது. அவளுடன் அத்தை, தோழி வந்திருந்தனர். கூடமும் தாழ்வாரமும், ரேழியும், ஆளோடியும், சமையலறையும், அடுக்களையுமாக மனதக்கு நிறைவாக இருந்தன.

நிலைவாசலில் சற்றுக் குனிந்து உள்ளே நுழைந்தவுடன், வீரம்மாளின் பாட்டனார் சுற்று முற்றும் பார்த்து, ”மூங்கில் துறை வீடு மாதிரியே இருக்கிறது” என்று கூறி முற்றத்தின் ஓரமாக கருங்கல் தூணில் சாய்ந்து உட்கார்ந்துவிட்டார்.

“ஆமாம் நம் மூங்கில் துறைக் கிராமத்து வீட்டில் இருப்பது இங்கே இல்லை”என்றாள் வீரம்மாள். குறும்புச்சிரிப்பு இதழில் துள்ள.

‘நம் வீட்டில் இருப்பது இங்கே இல்லையா? என்ன சொல்கிறாய் வீரம்மா? மூங்கில் துறை வீட்டில் இல்லாததெல்லாம் இங்கே இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு மாறாக இப்படிச்சொல்கிறாயா” என்று அவள் பாட்டனார் கேட்டார்.

“நம் வீட்டில் இருட்டாக இருக்கும். இங்கில்லையே, ஒட்டடைத் தோரணம் தொங்குமே! இங்கிருக்கிறதா?”

“போதும்! போதும் நிறுத்து. உன் குறும்புத்தனம் இன்னும்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

போகவில்லை. இளவரசருடன் பழகுகிறாய். இப்படியெல்லாம் பேசினால் அவர் கோபிக்கமாட்டாரா?" என்று பாட்டனார் கேட்டபோது, வீரம்மாளின் முகம் மாறியது.

"உங்களிடம் எனக்குள்ள உரிமையில் இப்படிச் பேசுகிறேன். அங்கெல்லாம் அப்படிச் பேசுவேனா?" என்று கூறிய வீரம்மாள் உடனே மௌனமானாள்.

இதுவரை இளவரசருடன் பேசியதையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக நினைவுப் படுத்திக்கொள்ளத் தொடங்கினாள். பொழுதுபோக வேண்டும். மனதிலும் இன்ப எண்ணங்களைப் பதிய வைக்க வேண்டும். தாழ்வாரத்தைச் சுற்றி வந்த போது இளவரசருடன் இதுவரையில் பழகியதை நினைத்துக் கொண்டாள்.

கொல்லைப்புறம் சென்று அடர்ந்த புதர்களையும், உயர்ந்த மரங்களையம், பழைய மாட்டுக்கொட்டிலையும், துணி துவைக்கும் கல்லையும் கல்லாலான பெரிய தொட்டியையும் பார்த்தவாறு சுற்றி வந்தபோதும் நடந்தவற்றை மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டாள். பிறகு படிக்கட்டில் உட்கார்ந்து விட்டாள். எவ்வளவு நேரம் சிந்தனையிலாழ்ந்தவாறு உட்கார்ந்திருந்தாளோ, அவளுக்கே தெரியாது. அவள் தோழி அவள் அருகே வந்து, "இவ்வளவு விரைவில் மனததிற்குள்ளேயே திட்டம் போடத் தொடங்கி விட்டாயா? அல்லது கனவா? இளவரசருடன் எங்கேயெல்லாம் சென்றிருந்தாய்? எனக்கும் சொல்லக் கூடாதா? என்னதான் அரண்மனை ஆதரவு கிடைத்து விட்டாலும் பழைய நட்பை மறந்துவிடக் கூடாது, வீரம்மா!" என்றுக் குரல் கொடுக்கவும், வீரம்மாள் தன்நிலைக்குத் திரும்பினாள்.

தோழியை அணைத்துக்கொண்டு, "கனவும் இல்லை, திட்டமும் போடவில்லை. சற்றுக் களைப்பாய் இருந்தது. கண்ணயர்ந்து விட்டேன்" என்றாள். பொய் சொல்லுகிறாள் என்பது அவளுக்குப் புரிந்துவிட்டது.

"ஆகர் சுகமான தூக்கமா? தூக்கத்தின் இறுதியில் இனிய கனவுகள் தோன்றி மறைந்திருக்குமே? "என்று கேட்டாள்.

மெல்ல, தோழியின்கன்னத்தைத் தட்டிய வீரம்மாள், 'அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை' என்ற கூறும்போது, அவள் ஏதோ மறைப்பது தெரிந்தது.

வீரநாராயண ஏரிக்கரையில் இருந்து, சிவிகையில் அவள் அழைத்து வரப்பட்டாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இப்பொழுது நினைத்தாலும் கனவுபோல் தோன்றுகிறது. கொள்ளிடக்கரை கிராமமும், சிதம்பரத்தில் ஈசான சிவாசாரியார் பாடசாலையும், சிதம்பரம் குளக் கரையும், தன்னிடம் முறைதவறி நடந்துகொள்ள முயன்ற சுந்தரனும், இளவசரர் இராசேந்திரனின் கம்பீரமான தோற்றமும் - நடந்த நிகழச்சிகள் விரைவில் தோன்றி மறைந்தன.

வீரநாராயணபுரக் குடிலில் தங்கியிருந்ததும், பிறகு ஏரிக்கரை மாளிகைக்குச் சென்றதும் - ஏரியில், நிலவொளியில், வீடு போன்ற பெரும் படகில் இளவரசருடன் சென்றதும், நடனமாடியதும் - அப்பொழுது நிகழ்ந்ததை இப்பொழுது நினைத்தாலும் அவள் மேனி சிலிர்த்தது.

வீரம்மாளின் அருகே இருந்த அவள் தோழி முத்துவடிவு – வீரம்மாளின் தன்னை மறந்த நிலைகண்டு, அவள் தோளைத்தொட்டு, அவள் முகத்தை மெல்லத்தடவி, “வீரம்மா! உனக்கு என்ன நேர்ந்தது?” என்று கேட்டாள்.

இனிய கனவைக் கலைத்துவிட்டாளே முத்துவடிவு என்று பொய்க் கோபம் கொண்டு, ”முத்து! சிறிது நேரம் என்னை அமைதியாக இருக்கவிடு” என்றாள்.

“என்ன நேர்ந்தது உனக்கு?”முத்துவடிவு கேட்டு அவள் முகத்தை மீண்டும் தன்பக்கம் திருப்பினாள்.

“புதிய வீட்டிற்குள் நுழையும் வரையில் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தாய். இப்போது மௌனமாகிவிட்டாய். தனக்குத் தானே பேசிக்கொள்கிறாய்! உன் மனத்திலிருப்பதைச் சொல். உனக்கு நேர்ந்த அனுபவத்தைச் சொல். உன்னை விடமாட்டேன்” என்று மிக நெருங்கி உட்கார்ந்து அவளை அணைத்துக்கொண்டாள்.

வீரம்மாள் மௌனத்தைக் கலைக்கவில்லை. தன் முகத்தை முழங்கால் மீது பதிய வைத்து இமைகளை மூடிக் கொண்டாள்.

“சரி. என்னிடம் கூற உனக்குப் பிரியமில்லை என்று சொல்லிவிடு. பிள்ளைப் பிராயத்திலிருந்த ஒன்றாக வளர்ந்த உயிர்த் தோழியிடம் சொல்வதற்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால் உன்னை வற்புறுத்தமாட்டேன். இந்தப் புதிய ஊரில் எனக்கு என்ன வேலை? அத்தையிடம் சொல்லி ஊருக்குப் புறப்பட ஏற்பாடு செய்கிறேன். இன்றே புறப்பட்டு விடுகிறேன்” என்று எழ முயன்ற தோழி முத்துவடிவைத் தடுத்து, ”கோபிக்காதே முத்து! – மனதில் ஏற்படும்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

எண்ணச் சுழற்சியை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஒரு சமயம் பயமாக இருக்கிறது. மீண்டும் மூங்கில் துறைக்கே போய்விடலாமா என்று தோன்றுகிறது. எவ்விதக் கட்டுபாடுமின்றி நாம் அங்கே திரிந்து கொண்டிருந்தோம். காலையில் எழுந்தவுடன் வாசல் பெருக்கிக் கோலமிடுவதும், கூடிப்பாடி ஆடுவதும், தண்ணீர்ப் பந்தலில் நின்றுகொண்டு நீர் மோர் தருவதும், இளைஞர்கள் நம்மிடம் முன்னுக்குப் பின் தொடர்பில்லாமல் அசடு வழியப் பேச முயல்வதும், அவர்களை மேலும் பைத்தியமாக்கி நீ வேடிக்கைப் பார்ப்பதுமாக, சுதந்திர உணர்வோடு கூத்தாடிக் கொண்டிருந்தோம். இன்பம் அனுபவம் எல்லாமே போய்விடுமோ என்று தோன்றுகிறது" வீரம்மாள் சற்று நிறுத்தினாள்.

முத்துவடிவு அவள் கரத்தை மெல்லப் பற்றித் தன் கரத்துடன் பிணைத்து, "வீரம்மா! அடுக்கடுக்காக உன் வாழ்வில் ஏற்படும் மாறுதல்களைக் கவனித்து வருகிறேன். பஞ்சவர்ணக் கிளிக்கு பட்டாடை போர்த்தி பொன் விலங்கு இட்ட நிலை உனக்கு ஏற்படுமோ என்ற பயம் எனக்கு உண்டு. பெண்ணாகப் பிறந்தவர்களுக்குத் துள்ளித் திரியும் பருவம். கட்டுப்பாடின்றிச் சுற்றித் திரியும் பருவம், பத்துப் பன்னிரண்டு வயது வரையில்தான். ஆனால் நமக்குத் தனி அதிர்ஷ்டம். நம்மிருவருக்கும் ஆனந்த அனுபவம் பல ஆண்டுகளாக நீடித்து வருகிறது. திருணமப் பேச்சு எடுத்தவுடனேயே நம் மகிழ்ச்சி மறையத் தொடங்கிவிடுகிறது. ஆனால் ஆடவரின் அரவணைப்பைப் பெறாமல் இப்படியே இருக்க நாம் பிக்குணியா, புத்த மதத்தில் சேர்ந்து விடலாம் என்று கூட எனக்கு ஒரு சமயம் தோன்றும். எனக்கு மணம் பேச என் தந்தை முற்பட்டார்.உன்னை விட்டுப் பிரிய வேண்டியிருக்குமே என்ற பயத்தில், திருமண ஏற்பாட்டை எதிர்த்தேன். நீஎதிர்பாராமலேயே கன்னி கழியும் வேளை உனக்கு நேரப் போகிறது. அதன் அறிகுறிதான் உன் உள்ளத்தில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய மாற்றம்.

வீரம்மாள் குறுக்கிட்டாள். "என்ன சொல்கிறாய் முத்து. எனக்குத் திருமணமா? கன்னிப் பருவத்திலிருந்து தாண்டி விடும் சூழ்நிலை உருவாகிறதா? எனக்காக நீ உன் திருமண ஏற்பாட்டை எதிர்க்கிறாயா? புரியவில்லையே முத்து, ஒரே குழப்பமாக இருக்கிறது எனக்கு. விவரமாகச் சொல்லு," என்று கூறி, தன்கரத்தை அவள் பிடியிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு, அவள் உதடுகளை அன்புடன் வருடினாள்.

"இதெல்லாம் எங்கிருந்து கற்றுக் கொணடாய் வீரம்மா?" என்று அவள் கேட்டவுடன் திடுக்கிட்டு, "சீ....சீ யார் சொல்லித் தர வேண்டும்?

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கணவன் மனைவி விளையாட்டு விளையாடுவோமே யார் கற்றுத்தந்தார்கள்?" என்றாள் நாணத்துடன்.

"களிமண்ணால் குடம் செய்வோம். அடுப்பு செய்வோம். சோறாக்குவது போல் பாவணை செய்வோம். குழந்தையைத் தாலாட்டுவது போல் நடிப்போம். கோபிப்பது போலும் வெளியூருக்குச் செல்வதுபோலும் நாம் செய்ததெல்லாம் யாரும் கற்றுத் தரவில்லைதான். அந்த வயதில் அவ்வளவுதான் கற்பனை. ஆனால்,வயது வளர வளர எனக்குக் கற்பனை அதிகமாகியது. உனக்கு இன்னும் சற்று அதிகம். கணவன் - மனைவி விளையாட்டை மறந்தோம். ஒருவர் நினைப்பதை மற்றவருக்கச் சொல்லாமல் மறைத்துக் கொண்டோம். சில வேளைகளில் ஆற்றங்கரையில் உட்கார்ந்து பேசிக்கொள்வோம். படகிலிருந்து இளந்தம்பதியர் இறங்கி வருவதையும் அவர்கள் சிரித்து மகிழ்ந்து வருவதையும் ஒருவரோடொருவர் நெருக்கமாக இணைந்து வருவதையும் பார்த்து நாம் இருவரும் விழிகளாலேயே சிரித்துக் கொள்வோம்.

வீரம்மாள் வாய் திறவாமல் சிரித்தாள். ஆமாம் ஆமாம்.அவள் சொல்வது உண்மைதான். மாரி, கோடை, பனிக்காலம் மாறுவதுபோல் உள்ளமும், உடலும் மாறி வரும்போது எண்ணங்களும் மாறி வளர்ந்தன. படகுத் துறையில் இறங்கி சாலை வழியே செல்லும், தயங்கித் தயங்கி சற்று ஒதுக்குப்புறமாகச் செல்லும் இளம்வயது ஆண் பெண்களைப் பார்த்து, முத்து வடிவுடன் பேசிக் கொண்டதை இப்போது நினைத்தாலும் நாணமாக இருக்கிறது.

முத்துவடிவ பேசினாள்: "வீரம்மா! நாம் மனம் விட்டுப் பேசுவதைக் குறைத்துக் கொண்டோம். உன்னிடம் கூறாமல் மறைப்பதற்காக எனக்கு ஏதும் நேரவில்லை. ஆனால் கடந்த சில மாதங்களாக உனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை நீ என்னிடம் மனம்விட்டுச் சொல்லவில்லை. அதனால்தான் ஏதோ பிரமை பிடித்தவள் போல் இப்படி உட்கார்ந்து மௌனமாகச் சிந்திக்கிறாய்" என்றாள்.

வீரம்மாள் பேசவில்லை.

"அப்படித்தானே, வீரம்மா? நான் சொல்வது சரிதானே?" முத்துவடிவு தூண்டினாள்.

இனியும் தன் உணர்வுகளை மறைப்பதில் பலனில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்த வீரம்மாள் கலகலவெனச் சிரித்தாள். மனச்சுமை பாதி குறைந்தது போலிருந்தது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“முத்துவடிவு! ஆருயிர்த்தோழி, உன்னிடம் சொல்லாமல், வேறு யாரிடம் சொல்வேன்.முறையிடுவேன்?” என்று கூறி நடந்தவற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

வீட்டிற்குள்ளிருந்து செங்கமலத்தாச்சியின் குரல் கேட்டது.
“வாங்க,வாங்க! இலை போட்டாகிவிட்டது. பார்டனார் காத்திருக்கிறார். பசி பொறுக்க மாட்டார்”

செங்கமலத்தாச்சியின் கைவண்ணத்தைச் சமையலில் காணலாம். சுடச்சுடசோறும், மணக்க மணக்க மீன் குழம்பும், ஒரு துவையலும், மிக விரைவில் ஆச்சி செய்து முடித்திருந்தார்கள். முத்தம்மாவை அருஞ்சுவையும் நறுமணமும் கவரவில்லை. தன் தோழி முத்துவடிவுக்கு முன்பு சொன்ன இடத்திலிருந்து, நடந்த நிகழ்ச்சிகளை விவரித்தாள்.

சுற்றுச் சூழ்நிலையை மறந்தாள். அத்தையும் பாட்டனாரும் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதை மறந்தாள். அவள் சொல்லி வரும்போது மீண்டும், நடந்த நிகழ்சிகள் அவர் எதிரே நடப்பனபோல் தோன்றின.

“சோழ சக்கரவர்த்தி இராசராச சோழதேவரை முதன் முறையாக அன்றுதான் பார்த்தேன். ஆகர் நான் எப்படி வர்ணிப்பேன்? வயது முதிர்ந்த நிலையிலும் அவருடைய வனப்பு வாடவில்லை. கம்பீரம் குறையவில்லை. சொல் தடுமாறவில்லை. அன்பு மாறவில்லை. அவர் திருப்பாதங்களில், இராசேந்திரன் வீழ்ந்து வணங்கியபோது குன்றின் அடிவாரத்தில் மற்றொரு குன்று தாழ்ந்து பணிந்ததுபோல் தோன்றியது. அடி முத்து! நான் பெரிய பாக்கியசாலி. மூன்று தலை முறையினரை நான் அங்கே சந்தித்தேன்” என்று கூறியபோது முத்துவடிவு குறுக்கிட்டு “மூன்று தலைமுறையினரா?”என்று கேட்டாள்.

“ஆமாம் சோழ சக்கரவர்த்தி இராசராசர், அவரது திருக்குமாரர் இராசேந்திரர், அவரது மூத்த புதல்வர் பெயர் எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர் தன் தந்தையையும் பாட்டனாரையும் விஞ்சி விடுவார் எனத் தோன்றுகிறது” என்று சொல்லும்போது முத்துவடிவு குறுக்கிட்டு.
“இராசாதிராசன் என்று அவருக்குப் பெயர். உனக்கு எப்படித் தெரியாமல் போய்விட்டது?” என்று கூறினாள். இருவரும் நகைத்தனர்.

“அடி பெண்களா, உண்ணும்போது பேசக் கூடாது சிரிப்பதும் தவறு தொண்டையில், மூக்கில் சிக்கிக்கொள்ளும்” என்று எச்சரித்தாள் செங்கமலத்தாச்சி. ஆனால் வீரம்மாளின் அனுபவத்தைக் கேட்பதில் முத்துவடிவு ஆர்வம் மிகக் கொண்டாள். குறிப்பாக இராசேந்திர சோழருடன் அவள் நெருங்கிப் பழகும் செய்தியை அறிய ஆர்வம்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கொண்டாள்.

கிராமத்தை விட்டுத் தாண்டாத முத்தம்மாள், சோழ குடும்பத்துடன் மிக நெருக்கமானதைக் கண்டு செங்கமலத்தாச்சிக்கு வியப்பு ஏற்பட்டாலும் மறுபுறம் கவலை ஏற்பட்டது. கவலை பயமாகவும் மாறியது.

24

மாமன்னர் எடுத்த முக்கிய முடிவு

பேசுவதை அத்தை கூர்மையாக கவனிக்கிறாள் என்பதறிந்த முத்துவடிவு, சைகை செய்து வீரம்மாளை எச்சரித்தாள். பேச்சை வேறுபக்கம் திருப்பினாள். “அருகேதான் அரிசிலாறு ஓடுகிறது போய் காலை நனைத்து வருவோம் என்று அழைத்தாள்.

ஆற்றங்கரைக்குச் செல்லும்போது இருவரும் பேசிக்கொண்டே சென்றனர்.

இராசேந்திர சோழர், தன் தந்தையை வணங்கியதையும், இருவர் விழிகளிலும் பொங்கி வந்த கண்ணீர் பாச அருவியாகப் பெருகியதும் என்றும் தந்தைக்கும், மகனுக்கும் இருந்த மனத்தாங்கல் அந்தச் சந்திப்பில் கரைந்தது என்றும் வீரம்மாள் கூறியபோது “அரச குடும்பத்திலும் இவ்வாறு மனத்தாங்கல் ஏற்படுமோ?” என்று முத்துவடிவு வினவினாள்.

“எனக்கு ஏதும் புரியவில்லை இளவரசர் தந்தையிடம் மிக பயபக்தியோடு நடந்து கொண்டார் என்பது எனக்குப் புரிந்தது. அவர்களைச் சித்தர் அழைத்தார். அங்கே சென்று விட்டார்கள். சிறிது நேரம் கழித்து சக்ரவர்த்தி என்னை அழைப்பதாக அதிகாரிச்சி ஒருத்தி வந்து அழைத்துச்சென்றாள்.

“கருவூர் தேவர் அங்கே பாறை ஒன்றின் மீது அமர்ந்திருந்தார். அருகே இருந்த பசுங்கன்றை அவர் தடவிக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார். அவர் முகத்தில் தனி ஒளி வீசியது. அவரைச் சுற்றி ஒளிவட்டம் சுழல்வதுபோல் தோன்றியது.

“அவர் என்னை அருகே அழைத்தார். பயபக்தியுடன் மெல்ல அடிமேல் அடி வைத்து நடந்து அவரருகே சென்றேன்.

“என்னைப் பார்ப்பதும், இளவரசரைப் பார்ப்பதுமாக இருந்த சித்தர்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

என்னைமிக அருகே அழைத்து, என் சிரசில் தன்வலக்கரத்தை வைத்தார்…..

‘ஜிவ்’என்று ஏதோ

ஓர் உணர்வு உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரையில் பாய்ந்தது. என் உடல் சிலிர்த்தது. என்னைச் சுற்றியுள்ளவை சுழன்றன போல் தோன்றியது.

“தஞ்சாவூர் சென்றிருக்கிறாயா பெண்ணே?” என்றுகேட்டார் சித்தர். மறுமொழி கூற நா எழவில்லை. தலையை அசைத்தேன்.

இளவரசரை நோக்கி,”தஞ்சாவூருக்கு எப்போது அழைத்துச் செல்லப் போகிறாய்? என்று சைகை மூலம் கேட்டார்.

இளவரசர் மறுமொழி கூறாமல் மெல்ல நகைத்தார்.

“நீயும் அங்கு சென்று இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியருக்குமா?” என்று கேட்டுவிட்டு, தன் அருகே கைகட்டி நின்றுகொண்டிருந்த சோழ சக்கரவர்த்தி இராசராசனைஅழைத்து, “இராசேந்திரன், உன்னைச் சந்திக்க தஞ்சாவூருக்கு வரவில்லை? நீயே புறப்பட்டு வந்துவிட்டாய்! அப்படித்தானே? என்ன கோபம் மகனே?” என்று சித்தர் இராசேந்திரனைப் பார்த்துக்கேட்டார்.

“அங்கே மௌனம் நிலவியது. என்ன சொல்வதென்று தெரியாமல் தந்தையும் மகனும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். சித்தர் வீரம்மாளைப் பார்த்து கணீரென்ற குரலில்: ”பெண்ணே! சக்கரவர்த்திகளை நீ இதற்கு முன்பு சந்தித்திருக்கிறாயா?” என்று கேட்டார்.

அச்சம் கலந்த பார்வையுடன் இராசராசரை நோக்கி விட்டு, சித்தர் பக்கம் திரும்பி‘இல்லை’ என்பதற்கு அடையாளமாகத் தலையை அசைத்தாள். அவள் விழிகளில் ஏற்பட்ட அச்சம் கலந்த நாணத்தையும், முகத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதலையும் இராசராசர் கவனித்தார்.

“கோட்டையும், அகழியும், கோயிலும் நதியும், மாட மாளிகைகளுமாக தஞ்சாவூர் கோலாகலமாக இருக்கும் அந்த அழகிய ஊரைப் படைத்தவர் இராசராசன். நான் தஞ்சையைப் புகழ்ந்து இசைப்பா எழுதியுள்ளேன். நான் பாடுகிறேன் அதற்கு ஏற்ப நீ ஆடுகிறாயா?” என்று சித்தர் கேட்டார்.

வீரம்மாள் நாணத்தால் தலை குனிந்தாள். ”என்ன வெட்கம், குழந்தாய்?

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இங்கிருப்பவர்கள் உனக்கு வேண்டியவர்கள்தாமே? கூச்சம் விட்டு ஆடு!'

சித்தர் பாடத் தொடங்கினார். அகவை பல ஆகிய நிலையிலும் அவர் குரல் மணி ஒசை நாதம் போலிருந்தது. வீணை எழுப்பும் ஒலிபோல் இருந்தது.

உலகெலாந் தொழுவந்தெழு கதிர்ப்பரிதி

ஒன்று நூறாயிரம் கோடி

அவகெலாம் பொதிந்தச் சோதிருவுடம்பட்டோ

அங்ஙனேஅழகிதோ வரணம்

பலகுலாம் படைசயெ நெடுநிலை மாடம்

பருவரை ஞாங்கர் வெண் திங்கள்

இலைகுலாம் பதணத்து இஞ்சிசூழ் தஞ்சை

இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே - !

சித்தர் பாடுவதைக் கூர்மையாகக் கவனித்த வீரம்மாள் மறுகணம் ஆடத் தொடங்கினாள். தஞ்சைபுரிக் கோட்டையை உருவகப்படுத்தினாள். ஆழமான அகழியையும். மாடங்கள் நிறைந்த மாளிகைகளையும். அகலமான வீதிகளையும், அணிமணிகள் விற்கும் அங்காடியையும் தன் அபிநயத்தால் புலப்படுத்திய வீரம்மாள் திறமை கண்டு இராசராசர் வியந்தார். அவரருகே இருந்த அரசி பஞ்சவன்மாதேவியார் வியந்தார்கள். தஞ்சை பெருவுடையாரைப் போற்றிப் பாராட்டிய கருவூர்த் தேவர், வீரம்மாளைச் சிறிது நேரம் உற்று நோக்கியவர், கையுயர்த்தி, 'நல்ல கவன சக்தியும் அறியும் ஆற்றலும் இருக்கின்றன. உன் எதிர்காலம் ஒளிமயமாகத் திகழும்!" என்று வாழ்த்தினார்.

இராசேந்திரனை அருகழைத்து. "வீரம்மாளைப் போற்றிப் பாதுகாப்பது உன் கடமை"என்றார்.

இராசேந்திரன் வணக்கம் தெரிவித்து, பிறகு வீரம்மாளைப் பாசம் பொங்கும் விழிகளுடன் நோக்கினார்.

அரிசிலாற்றங்கரைக்கு வந்தவுடன் மரநிழலில் இருவரும் அமர்ந்தனர்.

"ஓ! இளவரசரின் மிக நெருக்கம் உனக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. இனி

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

என்னை மறந்து விடுவாய்” என்று முத்துவடிவு, வீரம்மாளிடமிருந்து மேலும் செய்தியை அறியக் கேட்டாள்.

வீரம்மாள் உடனே ஏதும் மறுமொழி கூறவில்லை. இளவரசரிடம் மிக நெருங்கிவிட்டதாக முத்துவடிவு சொல்கிறாளே அது உண்மையா? வீரம்மாள் சிந்திக்கலானாள்.

கருவூர்த் தேவர் அவளை வாழ்த்தியவுடனே அங்கிருந்து வேறு இடத்திற்கு சென்றுவிட்டாள் வீரம்மாள்.

இராசராசனும், இராசேந்திரனும் கருவூர்த் தேவர் அருகே நின்று கொண்டிருந்தனர்.தந்தையும், மகனும் மனம்விட்டுப் பேசினர்.

தங்களிருவரையும் ஒருசேரச் சந்திக்க கருவூர்த் தேவர் ஏன் அழைத்தார் என்று இராசராசனக்கும், இராசேந்திரனக்கும் புரியவில்லை. சித்தரிடம் கேட்பது மரியாதைக் குறைவாக இருக்கும் எனஎற எண்ணினர்.

சித்தர் பேசினார்:“சோழக் குலத்தை வாழ்விக்க வந்தவர்களே! இந்தக் காட்டுப் பகுதிக்கு வருமாறு ஏன் உங்களை அழைத்தேன் தெரியுமா?” என்ற கேள்வியை எழுப்பியவுடனே அவர்களுக்கு வியப்பாக இருந்தது.

அவரே அதற்கு விடையளித்தார்.”இந்த மண்ணில் தனித்த ஒரு மகிமை இருக்கிறது. இந்த இடத்தை மேன்மையடையச் செய்ய வேண்டும்:என்றார்.

சக்ரவர்த்தியும், இளவரசரும் மௌனமாக இருந்தனர்.

சித்தர் தொடர்ந்தார். ”உங்களிருவருள் ஒருவர் தில்லைப் பொன்னம்பலத்தானை அவ்வவப்போது சென்று வணங்கவேண்டும்” என்றார்.

“சிதம்பரத்திற்கு இயன்றபோதெல்லாம் செல்லத் தவறுவதில்லை” என்றார் இராசராசர்.

“சில தினங்களாக நான் பொன்னம்பலம் வந்து ஆடவல்லானை வணங்கும் பேறு பெற்றுள்ளேன்” என்றார் இராசேந்திரன்.

“தஞ்சையினின்றோ, பழையாறையினின்றோ சிதம்பரம் வந்து திரும்புவதில் பல இடர்பாடுகள் உள்ளன. காவிரியிலும், கொள்ளிடத்திலும் பெரும் வெள்ளம் வந்துவிடுகிறது. பரிசல் ஓட்டுவதற்கும் முடியாத நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது. ஒருமுறை தில்லைக்கு வந்தால் ஒரு திங்களாவது தங்குமாறு நேருகிறது. அதனால்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அரசியல் பணிகள் தாமதப்படுகின்றன” என்றார் இராசராசன்.

“இராசராசா! நீ இனி ஓய்வு எடுத்துக்கொள்வதே நலம். ஆற்றல்மிகு புதல்வர் இராசேந்திரன் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்க ஏற்பாடு செய்துவிடு” என்றார் சித்தர், தொடர்ந்து...

“இராசேந்திரன் மணத்தில் ஒரு குறை சில காலமாக எழுந்து அவனுக்குப் பெரும் கவலை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போக்கவேண்டும்”என்றார்.

“சுவாமி! அதைத்தான் நானும் சிந்தித்திக் கொண்டிருக்கிறேன். அவன் மனதில் அண்மைக்காலமாக ஏற்பட்டுள்ள வேற்றுமை உணர்வை இப்போதுதான் உணர்ந்தேன். அதைப்போக்க வழி கண்டுவிட்டேன். ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டேன்” என்றார் இராசராசன்.

அவர் எடுத்த முடிவை அறிவித்தவுடன் இராசேந்திரன் திகைத்து, தந்தையின் திருப்பாதங்களில் வீழ்ந்து பாதங்களை ஆனந்தக் கண்ணீரால் நனைத்தார்.

25

அழைப்பு வந்தது

பழையாறை நகரம் எப்போதும் கலகப்பு நிறைந்து காணப்படும். அன்று விழாக்கோலமே பூண்டு விளங்கியது. தைத்திங்கள் முதல் நாளையொட்டி, முன்பே வீட்டிற்கு புதுச் சுண்ணம் பூசியிருந்தார்கள். கலைஞர்கள் புதுப்புது ஓவியங்களை வரைந்து வீடுகளை அழகுபடுத்தியிருந்தார்கள்.

மாவிலைத் தோரணங்கள் வீட்டு நிலைப்படிகளில் கட்டப்பட்டன. புதுக் கரும்புகளை அறுவடை செய்து வீட்டு வாசலில் அடுக்கி இருந்தார்கள். இஞ்சி, மஞ்சல்கொத்துகள், வாழைப் பழக்குலையுடன் குவியலாகத் திண்ணையின் அருகே அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

மாட்டு வண்டிகள் பழுதுபார்க்கப்பட்டு, புதுப்பிக்கபட்டு, புதுவண்ணம் பூசப்பட்டுப் பொலிவுடன் வீட்டு வாயிலில் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டன. இன்று தங்களுக்கு விடுமுறை என்ற மகிழ்ச்சியில் வண்ணம் பூசப்பட்ட வளைந்த கொம்புகளை மெல்ல அசைத்து, வைச்கோலை மென்றவாறு காளைகள் அசைபோட்டுக் கொண்டிருந்தன. கழுத்து மணிகள் அசைந்து

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இனிய ஓசை எழுப்பின.

“ஞாயிறு போற்றுதும்,ஞாயிறு போற்றுதும்”என்று தன்னைப் போற்றிப் புகழ்ந்து வணங்கும் ஊராரைக் காண இளஞ்சூரியன் தன் மெல்லிய கதிர்க் கரங்களைப் பழையாறையின் வீதிகளிலும், வீடுகளிலும் நீட்டி வாழ்த்திக் கொண்டிருந்தன. பனிப்படலத்தை மெல்ல அகற்றிப் பொன் வண்ணத்தைப் பூசிக்கொண்டிருந்தான்.

வீட்டு வாசலில் அடுப்பு மூட்டிப் பொங்கல் பானைகளை ஏற்றி, பாலூற்றிப் புத்தரிசியை மூதாட்டிகள் அதில் இட்டனர். புதுப்பானைகள் விதிவிதச் சித்திர அலங்காரத்துடன் திகழந்ந்தன.

பழையாறையின் ஒரு பகுதியான அவனி நாராணபுரத்தில் வாழந்த தளிச்சேரிப் பெண்டிர் புத்தாடை அணிந்து புது அணிகள் பூண்டு மேலும் அழகுடன் விளங்கினர். பொங்கல் திருநாளை வழக்கத்தை விடச் சிறப்பாகக் கொண்டாடத் திட்டமிட்டிருந்தனர். அதற்கு இரு காரணங்கள் இருந்தன.

பழையாறை நகரில் சக்ரவர்த்தி இராசஇராச சோழதேவரும், இளவரசர் இராசேந்திர சோழ தேவரும் ஒருசேர வீற்றிருந்தனர். பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்கள் இருவரும் அந்த நகரத்திற்கு வருகை புரிந்திருந்தது, பல சிற்றூர்களைக் கொண்ட அந்த நகரத்து மக்களுக்கு – பேசிப்பேசி மகிழக் கூடியதான – ஒரு பெரும் செய்தியாக இருந்தது.

முதியவரும் இளைஞரும் மரத்தடியிலும் திண்ணையிலும் அமர்ந்து கூடிப் பேசினர். பொங்கல் சோறு உச்சி வேளைக்குத் தானே!

“பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சக்ரவர்த்திகளும், இளவரசரும் கூடி நம் ஊரில் சேர்ந்திருப்பது மனத்துக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது” எனத் தொடங்கியது பேச்சு.

“தந்தைக்கும் மகனுக்குமிடையே பெரியமனத்தாங்கல் இருந்ததாமே, அது சரியாகிவிட்டதா?”- ஒருவர்.

“தந்தை மகன் என்று சொல்லாதீர்கள். பேரரசர் இளவரசர் என்று சொல்லுங்கள்”என்று திருத்தினார் மற்றவர்.

“இது என்னய்யா, மனத்தாங்கல் என்று கூறுகிறீர்களே, மனதிற்குள்ளே புகுந்து புறப்பட்டவர்போல?” என்ற சற்றுக் கோபமாகக் கேட்டார் ஒரு மூத்த குடிமகன்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“இதோ பாருங்கள்! எந்த இரகசியத்தையும் மூடி மறைக்க முடியாது. எனக்குத் தெரிந்து ஐந்து ஆண்டுகளாக இளவரசர் தஞ்சைக்கு வரவில்லை. பழையாறைக்கும் வரவில்லை. சக்ரவர்த்தி கூப்பிட்டு அனுப்பியும் வரவில்லை. சிதம்பரத்திற்கும் பழையாறைக்கும் அதிகத் தொலைவோ? அதைத்தான் தந்தையிடம் அவருக்கு ஏதோ மன வருத்தம் என்றேன்”

“அது சரி! பேரரசருக்கும் அவர் மகனுக்கும் அப்படி என்ன மனவருத்தம் இருக்க முடியும்?”

“என்ன மனவருத்தம் இருக்க முடியுமா? நம்மைப் போல்தான் அவர்கள்

சுகதுக்கங்களும், அரசர் என்பதால் அதிக மாறுதல் இல்லை. தந்தையிடம் மகனுக்கு எந்தெந்த விதத்தில் வருத்தம் ஏற்படும்? உங்கள் மகனையே எடுத்துக் கொள்ளுங்களேன். அவன் ஏன் உங்களிடம் பிணக்குற்றான்?”

அவன் கிடக்கிறான். எனக்கு எண்பது வயதாகிறது. அவனக்கு அறுபது வயது. ஏன் ஐயா சிரிக்கிறீர்கள்? நான் மிக முக்கியமான விஷயத்தைப் பேசுகிறேன்.”

“அது இல்லை. வயதில் ஏதாவது தவறு சொல்கிறீர்களோ என்றுதான் பார்த்தேன். உங்கள் மகனின் வயதைக் கூடுதலாக சொல்கிறீர்களோ என்று...”

“அதுவா! எனக்குப் பதினான்கு வயதிலேயே திருமணம் நடந்துவிட்டது. அவளுக்கு ஏழு வயது! இப்பொழுது நீங்கள் இன்னும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் தள்ளி கல்யாணம் முடிக்கிறீர்கள். காலத்தின் கோலம்!

“அதுபோகட்டும். ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் எங்களைத் தனியே குடும்பம் நடத்த என் தன்தை அனுமதித்தார்கள். முதலில் மகன் -பிறகு இரண்டு பெண்கள். அவ்வளவுதான். வயதைக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன். குழந்தையே பிறக்காத உங்களைப் போல் குழந்தை பாக்யம் அற்றவர்கள் என்று நினைத்து விட்டீர்களோ?” முதியவர் சற்று நிறுத்தினார்.

கேள்வி கேட்ட மற்றவர் மீண்டும் சிரித்து,”பாட்டா! புரிந்தது. உங்களுக்கும் உங்கள் மகனுக்கும் மனத்தாங்கல் அதனால்தான் என்று எனக்குத் தெரியும்?” என்றவுடன் அந்த முதியவர்,” என்ன புதிதாகக் கண்டுபிடித்தீர்கள்? இரும்புப் பெட்டித் திறவுகோலை நானே

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வைத்திருப்பது ஒருவேளை காரணமாக இருக்கலாம்”என்றார்.

“அது மட்டுமில்லை பாட்டா! சிலம்பம் சுற்றுவதில் நீங்கள்தான் இந்த வட்டாரத்தில் புகழ்பெற்றவர். மல்யுத்தத்தில், வாள் வீசுவதில் எல்லாற்றிலும் - தங்கள் மகனுக்கு எதையாவது புகழ்பெற விட்டு வைத்திருக்கிறீர்களா? அவருடைய மனைவியும் அவருடைய பிள்ளைகளும் அவரைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறார்கள்”

“ஏன் சிரிக்கிறார்கள்? அப்பனைப் பார்த்து, பிள்ளை சிரிப்பதா? அப்படியாயின் அவன் தன்பிள்ளைகளைச் சரிவர வளர்க்கவில்லை.”

கூரைநாட்டுச்சேலை வாங்க வேண்டுமென்றாலும் உங்களைக் கேட்கவேண்டிய நிலை. சிரிக்காமல் என்ன செய்வார்கள்? அதனால்தான் உங்களிடம் உம்பிள்ளைக்குச் சொல்ல முடியாத மனக்குறை.”

முதியவர் இதைக் கேட்டு மறுமொழி கூறாமல் தலையசைத்து, ”நியாயம்தான்” என்றார்.

“சோழ சக்கரவர்த்தியின் குடும்பத்திலும் அப்படித்தான். ஐம்பது அகவையைத் தாண்டிவிட்ட இராசேந்திர சோழர் படையெடுப்பு. போர்க்களம் என்று நாடு நாடாகச் சுற்றிக்கொண்டிருந்தார். நாடுகளைக் கைப்பற்றி என்ன பலன்? கடல் கடந்தும் சென்றார், வென்றார், என்ன பலன்? கலை ஆர்வம் மிக்க பண்டித சோழனான இராசேந்திரனுக்கும் போர்க்களம் மனநிறைவை அளிக்கவில்லை. தஞ்சைப் பெருவுடையார்க் கோயில் கட்டியதால் தன் தந்தைக்கு எட்டுத் திசைகளிலும் புகழ், இராசேந்திரன் பெருமூச்சு விடாமல் என்ன செய்வார்”

முதியவர் சிந்தித்தார். ”ஓகோ! புரிகிறது....புரிகிறது” என்றார்.

“உங்களுக்குப் புரிந்தது. சக்ரவர்த்திகளுக்கும் புரிந்துவிட்டது. உங்களுக்குத் தெரியுமா செய்தி, இளவரசருக்குச் சோழ மகுடத்தை அணிவித்து சோழ ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைப்பதாக முடிவு செய்துவிட்டார்.” என்றார் மற்றவர்.

முதியவர் வியப்புடன் அவரைப் பார்த்து, ”அப்படியா? இராசராசருக்கும் பெரியமனது உயர்ந்த உள்ளம். இன்றே நல்ல நாள். நானும் என் மகனிடம் பணப்பெட்டித் திறவுகோலைக் கொடுப்பதுடன் என் உடைமைகளின் உரிமையை நிலம், வீடு, பசு, கன்று, ஆடுமாடு, அணிமணிகள் எல்லாவற்றையும் அவன் பேரில் மாற்றி விடுகிறேன்”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

என்று கூறியவர்," நமக்கு ஒரே சமயத்தில் இரண்டு அரசர்கள்!" என்று சிறுகுழந்தைபோல் கைகொட்டிக் கூத்தாடினார்.

பழையாறை நகரத்திலுள்ளவர்கள் குதூகலத்துடனிருக்க அதுவும் ஒரு காரணம். 'இராசேந்திர சோழ தேவருக்கு மகுடாபிஷேக விழா விரைவில் நடக்கப்போகிறதாம். நாள் பார்க்கப் போகிறார்கள். எல்லா நாட்டு மன்னனர்களுக்கும் செய்தி தெரிவிக்கிறார்களாம். குறுநிலத்தலைவர்களைப் பத்து நாள்கள் முன்னதாக வந்து சேரும்படி ஓலை அனுப்பப் போகிறார்களாம்!"

வீரம்மாள் வீட்டிற்கும் இந்தச் செய்தி எட்டியது. செங்கமலத்தாச்சிக்கு என்ன பேசுவதென்றே தெரியவில்லை. வீரம்மாளைப் பார்க்கிறாள் ஒரு கணம். பிறகு மௌனமாக அடுக்களைக்குள் சென்று மற்ற வேலைகளைக் கவனித்தவாறு ஏதோ சிந்திக்கிறாள். வீரம்மாளின் தோழி முத்துவடிவை அழைத்து. "கேள்விப்படும் செய்தி உண்மைதானா?" என்று வினவுகிறாள் முத்துவடிவு. பொங்கும் மகிழ்ச்சியுடன் 'ஆமாம் ஆமாம்' என்று கூறி கூத்தாடுகிறாள்.

"அப்படியென்றால் நாம் இனி மூங்கில் துறைக்கு செல்ல வேண்டியதுதானா?" என்று கேட்கிறாள், செங்கமலத்தாச்சி.

"ஏன் அப்படிக் கேட்கிறீர்கள்...அத்தை?" என்று முத்துவடிவு கவலையுடன் கேட்கிறாள்.

'இளவரசராகப் பழகுவது வேறு. சக்கரவர்த்திகளாக ஆனபிறகு வீரம்மாள் பழகுவதற்குக் கட்டுப்பாடுகள் அதிகம் ஏற்படும். பழையாறையில் பிறகு நமக்கு என்ன வேலை?" என்று ஆச்சியின் கவலையில் உண்மை இருக்குமோ என்று முத்து வடிவுக்குத் தோன்றியது.

புறக்கடைத்தோட்டத்து மரநிழலில் அமர்ந்து வீரம்மாளிடம் அத்தையின் கவலையை விவரித்தாள் முத்துவடிவு.

"முத்துவடிவு! அத்தைக்கு ஐயமேற்படலாம் ஆனால் உனக்கு ஏற்படலாமா? இளவரசரைச் சந்தித்ததிலிருந்து இன்று வரை நடந்தவற்றை ஒளிவுமறைவு இல்லாமல் உன்னிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். இளவரசரைப் பற்றி நீ சந்தேகப்படலாமா?" என்று வீரம்மாள் கேட்டாள்.

"இளவரசர் தங்கமானவர்தான். ஆனால் அவர் இனி இந்த நாட்டுக்குச்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சக்ரவர்த்தி. அவர் சொந்த விருப்பப்படி ஏதும் செய்ய முடியாது. நினைத்தபோது அவர் வந்து உன்னைச் சந்திக்கமுடியாது. உன்னை ஆடச் சொல்ல முடியாது. அவரும் உன்னுடன் சேர்ந்து ஆடிப்பாட முடியாது. நினைவிருக்கட்டும்" முத்துவடிவு தன் சந்தேகத்தைத் தெரிவித்தாள்.

வீரம்மாள் செவ்விதழ் பிரியாமல் குறுநகை மலர, "என் மீது உனக்குள்ள அன்புக்கு எல்லையே இல்லை. அதற்கு என்ன கைம்மாறு செய்யப்போகிறேன்? இளவரசரை மனித குணங்களுக்கு மேம்பட்டவர் என்று கருதுகிறேன். அவர் என்னிடம் பழகிய விதமே தனி!" என்றாள்.

"அவருக்குக் கலை மீது அளவு கடந்த காதல் இதுவரை இருந்திருக்கலாம். இனியும் அவர் அப்படியிருப்பார் என்று நம்பமுடியாது. இதுவரை இருந்ததுபோல் மற்றவருடன் எளிதில் பழகமுடியாது. அதுபோல் உன்னையும் அவர் சந்தித்துப் பேச முடியாது. இன்று நான் கேள்விப்பட்டேன் சிறந்த நடனப்பெண்கள் நூற்றுக் கணக்கானவர் தஞ்சையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போல்தான் உன்னையும் மதிக்கலாம் நடத்தலாம்! என்று முத்துவடிவு தன் கருத்தைத் தெரிவத்தாள்.

வீரம்மாளுக்கு வந்ததே கோம். மாந்தளிர் வதனம் கோபத்தால் கருஞ் சிவப்மானது: "என்ன சொன்னாய் உனக்கும் மற்றவருக்கும் அவர் இளவரசர் நாளை சக்கரவர்த்தி. நான் அவரை ஒரு தெய்வீகக் கலைஞர் என்ற முறையில் பார்க்கிறேன். சித்தர் என்ன சொல்லி இருக்கிறார் தெரியுமா! இனியும் அவரைப் பற்றித் தவறாகக் கணிக்க வேண்டாம்" என்றாள்.

வியப்பால் விழிகள் விரிந்திட, முத்துவடிவு வீரம்மாளைப் பார்த்து, தன் இரு கரங்களினாலும் வாயைப் பொத்திக்கொண்டு, "அம்மாடி! நான் என்ன சொல்லிவிட்டேன்? உனக்கு இப்படியொரு கோபம் வந்து நான் பார்த்ததில்லை. உன் அத்தை கவலைப்படுவதைத்தான் நானும் சொன்னேன். உன்னுடைய 'அவர்' எங்களுக்கெல்லாம் இன்று சக்ரவர்த்தி. நாங்கள் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா? என் ஆருயிர்த் தோழி நூற்றோடு நூற்றி ஒருத்தியாக ஆகிவிடக் கூடாது. நீ புத்திசாலித்தனமாக நடந்து கொள்ளவெ உன்னை எச்சரித்தேன். பிறகு உன் முடிவுதான்" என்றாள். சிறிது மௌனத்திற்குப் பிறகு தொடர்ந்து,"வீரம்மாள்! தெய்வீகக் கலைஞர் என்ற முறையில் அவருடன் பழகலாம். ஆனால் வெளி உலகம் ஒன்று இருக்கிறது. அதன் பார்வையே வேறு. ஊரில் அலர் எழுந்தால் அதன் வாயை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அடக்கமுடியாது. பார்த்து நடந்துகொள்! என்றாள்.

வீரம்மாள் தன் தோழியின் கரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, ”கோபப்படாதே, முத்துவடிவு! என்றுமே உன்னுடைய வீரம்மாளாகத்தான் நான் இருப்பேன். ஆனால், நான் கலைக்கு அடிமை. கலை உள்ளம் கொண்ட இளவரசருக்கு அடிமை. நாளை அவர் சக்ரவர்த்தியாக சோழ அரியணையில் அமர்ந்து எப்பொழுதும் போல் என்னிடம் நடந்துகொண்டால் நான் அவருக்கு அடிமை. அவரிடம் எள்ளளவு மாற்றத்தைக் கண்டாலும் நான் ஒருகணம்கூட அவர் நிழலில் இருக்க மாட்டேன். எங்கே போகிறது என் இனியமூங்கில் துறை என் அருமை முத்துவடிவு என் அன்புள்ள அத்தை என் பிரியமுள்ள நாடு. ஹும்”என்று கூறிப் பெருமூச்சு விட்டாள்.

முத்துவடிவு தன்விழிகளில் துளிர்ந்த நீரைத் துடைத்துக் கொண்டாள். வீரம்மாளையும் தேற்றினாள்.

வீட்டின் வெளியே கமலத்தாச்சி யாருடனோ பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டாள். முத்துவடிவு விரைந்து அங்கு சென்று திரும்பவும் வீரம்மாளிடம் வந்துபரபரப்புடன், ”மாளிகையிலிருந்து அழைப்பு வந்திருக்கிறது. உன்னை உடனே அழைத்துவரச் சொல்லியிருக்கிறார்களாம். அரசுபல்லக்கு வந்திருக்கிறது! என்றாள். பேச்சில் பயம், கவலை, பரபரப்பு, வியப்பு எல்லாம் கலந்திருந்தன.

ஒருகணம் திகைத்த வீரம்மா,”பிறகு முத்துவடிவிடம் கேட்டாள்: ”மாளிகையா? அங்கு யார் யார் இருக்கிறார்கள் கேட்டாயா? என்னை அங்கு அழைத்தவர்கள் யார் என்று கேட்டாயா?”

அழைக்க வந்த சோழ வீரர்களிடம் சென்று முத்துவடிவு விவரம் கேட்டு வந்தாள்.

“அரச குடும்பத்தவர் வாழும் வேளத்திற்கு உன்னை அழைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே இராசேந்திர சோழதேவரின் மற்ற மனைவிகள், இளவரசிகள் இருக்கிறார்களாம்” என்றாள். இதைக் கேட்ட வீரம்மாள் திடுக்கிட்டாள்.

26

எதிர்பார்த்ததும் எதிர்பார்த்தும்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அந்த வீதியே வியப்புடன் நோக்கியது.

"சில நாட்களுக்கு முன்புதான் இந்த வீட்டில் குடியேறினார்கள். சிதம்பரத்திலிருந்து வந்த குடும்பமாம். மாளிகையிலிருந்து அழைப்பு வருகிறது என்றால் முக்கியசெய்தி இருக்க வேண்டும்" என்று பேசிக் கொண்டனர்.

"அந்த வீட்டிலே இரண்டுபெண்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுள் ஒருத்தி நனடக் கலையில் தேர்ந்தவளாம்"

"நடனமாடுபவர்களை இந்த வீதியில் குடியமர்த்துவது பழக்கமில்லையே? அவனி நாராணபுரத்தில்தானே வாழ்கிறார்கள்?"

"எனக்கென்னவோ இந்த வீட்டுப் பெண் நடனமாட, கோயில் பணி செய்ய அர்பணித்துக் கொண்டவளாகத் தெரியவில்லை" எனக் கூறி மிக மெல்லிய குரலில்" இளவரசர் இராசேந்திர சோழ தேவருக்கு வேண்டியவர்கள் போலிருக்கிறது. அதனால்தான் வீட்டைச் செப்பனிட்டு சகல வசதிகளும் செய்து இங்கே கொண்டு அமர்த்தி இருக்கிறார்கள்" என்றாள்.

கரங்களில் புலிக்கொடி ஏந்திய சிலர் குதிரைகளில் அமர்ந்து முன்செல்ல, கொடி ஏந்தாத காவலர் இருவர் பின்வர சிவிகை புறப்பட்டது. முத்துவடிவு உடன் வர அனுமதிக்கப்படாதது, வீரம்மாளுக்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது.

வாசலில் கூடிநின்று பெண்கள் பேசுவதையோ, வீதிமுனையில் கூடி நின்று, இளைஞர்கள் பேசுதையோ கவனிக்காமல் வீரம்மாள் திரையின் இடைவெளி வழியே பார்த்துக்கொண்டு சென்றாள்.

"சிதம்பரத்தை விடப் பழையாறை பெரிய ஊராகத்தான் இருக்க வேண்டும். வீதிகள், வீதிகளுக்குப் பிறகு பெரிய தோட்டங்கள், கோயில்கள், கடைவீதிகள் என்று நிரம்பியிருந்தது அவளுக்கு வியப்பை அளித்தது. தன் வியப்பை, மகிழ்ச்சியை பகிர்ந்து கொள்ள, தோழி முத்துவடிவும் உடனிருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்? ஹூம்... முத்துவடிவு என்னுடன் கூட வராமல் ஏன் தடுத்துவிட்டார்கள்? தொடக்கமே இப்படி இருக்கிறதே. தோழி கூறியதுபோல், அரச குடும்பத் தொடர்பு எங்களுக்குள் பிரிவை வளர்த்து விடுமோ?" வீரம்மாள் சிந்திப்பதும், வெளிக் காட்சிகளைப் பார்பதுமாக புது உலகில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பழையாறை மாளிகை கலகலப்பு நிறைந்திருந்தது. பொங்கல் திருநாளை யொட்டி மாளிகை புதுச் சுண்ணமப்பூச்சால் மெருகு கூடி விளங்கியது. சிதம்பரம் மாளிகையைவிடப் பன்மடங்கு பெரியது. மாளிகை வாயிலில் வேல் தாங்கிய வீரர்கள்.

விசாலாமான கூடத்தில் விரிக்கப்பட்ட இரத்தினக்கம்பளத்தில் பெண்டிர் நிறைந்திருந்தார்கள். இயற்கையாகக் குளிர்ந்த காற்று அங்கு வீசும் வகையில் அந்த இடம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

கூடத்தின் நடுவே சுற்றிவந்து கைகொட்டிக் கும்மியடித்து இளம்பெண்கள் பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வயது முதிர்ந்தவர்கள், நடுத்தர வயதுடையவர்கள், இளம் வயதுடையவர்கள் என்று பல்வேறு பிரிவினர் அங்கே குழுமி இருந்தார்கள். அவர்கள் பொன்னாலான ஆபரணங்களை அணிந்திருந்தார்கள். தங்கத்திலான பூவேலைப்படாடுகளுடன் கூடிய பட்டாடைகளை உடுத்தியிருந்தார்கள். இடுப்பிலும், பாதத்திலும் உச்சியிலுமுக அவர்கள் விதவித பொன்னாபரணங்கள் அணிந்திருந்தர்கள். பார்த்தவுடனேயே அவர்கள் அரச குடும்பத்தவர்கள் என்று தெரியும் வண்ணம் தோற்றமுடையவர்களாய் இருந்தார்கள்.

அந்கத் கூடத்தில் நுழையும்போது வீரம்மாளின் உடல் அச்சத்தால் நடுங்கியது. பேச்சும், பாட்டும், சிரிப்பும் நிறைந்திருந்தன அந்த கூடத்தில். அக்கூடத்தில் சிங்கத்தின் நடுவே வந்த சிறுமான் போல் அவள் காட்சியளித்தாள்.

பஞ்சவன் மாதேவியார் நடுநாயகமாக அமர்ந்திருந்தாள். மற்றவர்கள் அவளுக்குத் தரும் மரியாதையினின்று அவள் அரசி என்பது புலப்பட்டது.

அவளருகே ஒரு பெண் செவிக்கருகே மிக பயபக்தியுடன் குனிந்து வீரம்மாள் அழைத்து வரப்பட்டிருப்பதைக் கூறினாள். பஞ்சவன் மாததேவி வீரம்மாளை உற்றுப்பார்த்து, ”வீரம்மாளா! வா. வா சரியான நேரத்திற்கு வந்தாய். காலில் சலங்கையை அணிந்துகொள். கருவூர்த் தேவரின் பதிகத்ததைப் பாடி ஆடினாயே, அதை இங்கே ஆடிக்காட்டு”என்றாள்.

வீரம்மாளை முன்பே அரசி அறிந்திருக்கிறாள் என்பதைப் புரிந்துகொண்ட மற்றவர்கள் வீரம்மாளை வியப்புடன் நோக்கினார்கள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கூச்சமும், பயமும், கலந்திருக்க வீரம்மாள் தயங்கி நின்றாள். அங்கே வட்டமாகக் கைகொட்டி ஆடிக் கொண்டிருந்தவர்களும் தங்கள் ஆட்டைத்தைச் சற்றே நிறுத்தி விட்டு வீரம்மாளைப் பார்த்தனர்.

“உம். நேரமாகிறது. பாடிக்கொண்டே ஆடு பார்க்கலாம். உன்னைப் பற்றி என் அருமை இராசேந்திரன் வானளாவப் புகழ்கிறான்” என்றாள் பஞ்சவன் மாதேவியார்.

மீண்டும் அங்கிருந்தவர்களின் பார்வை அவள்மீது சென்றது.

வீரம்மாள் கால் சலங்கை கலீர் கலீர் என ஓசை எழுப்ப ஆடினாள்.

ஆடி முடித்தவுடன் தூண் அருகே சென்று நின்று கொண்டாள்.

அங்கிருந்தவர்கள் மெல்லிய குரலில் ஏதோ பேசிக் கொண்டனர்.

கூடத்திலிருந்தவர்கள் கலைந்து சென்றுவிட்டனர். தூணருகே வீரம்மாள் சிலைபோல் நின்று கொண்டேயிருந்தாள். பலரும் அவளை வியப்புடன் பார்த்துச் சென்றனர். சிலர் முகத்தில் அகந்தை இருந்தது. பொறாமை குடிகொண்டிருந்தது. உதட்டைச் சுழித்துச் சென்றவர்களும் உண்டு.

வீரம்மாளுக்கு அடுத்து என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. காலில் கட்டியிருந்த சலங்கையை மெல்ல அவிழ்த்துக் கையில் வைத்துக்கொண்டாள். நெற்றியில் அரும்பிய வியர்வைத் துடைத்துக் கொண்டாள். சுற்றும் முற்றும் பார்த்தாள். எங்கிருந்தோ ‘பொங்கலோ பொங்கல்’ என்ற குரல் சேர்ந்து ஒலித்தது கேட்டது.

வீரம்மாள் அங்கிருந்து வெளியேறிவிட முடிவு செய்திருந்தாள். மாளிகைக்குள் நுழைந்தவுடனேயே அவளுக்கு உற்சாகம் குறைந்துவிட்டது. பாச உணர்வுடன் பழகுபவர்கள் யாருமில்லை என்பதை உணர்ந்தாள். என்னென்னவோ எண்ணி எதிர்பார்த்துச் சென்ற வீரம்மாள் சற்றே ஏமாற்றம் அடைந்தாள். நாட்டியம் ஆடும் பெண் என்று தன்னைக் கருதிவிட்டதால் அலட்சியப்படுத்திகிறார்கள் என்று எண்ணினாள்.

“பெண்ணே, பெண்ணே! என்று அவளைத் தொட்டு யாரோ உலுக்கினார்கள்.

“என்ன யோசனை பசிக்கவில்லையா? எல்லோரும் உணவு உண்ணக் காத்திருக்கிறார்கள். உணவுக் கூடத்துக்கு வா!” என்று பணிப்பெண் அழைத்தாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பசியும், தாகமும் அப்பொழுதுதான் தெரிந்தன. உணவுக் கூடத்தில் வரிசையாக உட்கார்ந்திருந்தார்கள். வாழை இலையில், பதார்த்த வகைகள் பரிமாறப்பட்டிருந்தன. எங்கே இடமிருக்கிறது என்று தேடிப் போகும்போது எல்லோர் விழிகளும் தன்னையே விசித்தரமாகப் பார்ப்பதுபோல் உணர்ந்தாள்.

“உன்னை, இளவரசியார் அழைக்கிறார்கள்” என்று ஒருத்தி வந்து அழைத்தாள்.

அந்தக் கூடத்து மஞ்சத்தில் வயதானவர்கள் இருவரும், நடுத்தர வயதுடைய ஒரு பெண்ணும் தலையணையில் சாய்ந்து உட்கார்ந்திருந்தனர். அவர்கள் விழிகளை மூடியவாறு சிறு உறக்கத்தில் இருந்தார்கள்.

வீரம்மாள் அவள் எதிரே போய் நின்றாள். நின்று கொண்டேயிருந்தாள். மெல்லக் கனைத்துக் குரல் கொடுத்தாள். தன்னை ஒருவரும் இலட்சியம் செய்யவில்லை என்பதை உணர்ந்தாள்.

அவளுக்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. இனியும்அங்கு நிற்கக்கூடாது என்ற முடிவுடன் அங்கிருந்து உடனே வெளியேறினாள். சிறிது தொலைவு சென்வுடன் ஒரு பெண் ஓடிவந்து கையைப்பிடித்து மிகவும் கோபமாக, ”எங்கே போகிறாய்? உன்னை இளவரசியார் வரச் சொன்னார்கள். சொன்னதைக் கேட்காவிட்டால் தண்டனை கிடைக்கும். உடனே அங்கே போ! என்று அதட்டினாள்.

“தண்டனையா? எனக்கா? யார் தருவது? என்று கேட்டு வீரம்மாள் திரும்பிப் பாராமல் நடந்தாள்.

27

அதிர்ச்சியா? ஆச்சரியமா?

வீரம்மாளுக்கு வியப்பாக இருந்தது. கணப்பொழுதில் தலைமை மாறிவிட்டது. தன்னை மிரட்டி அழைத்துச் செல்ல வந்த பணிப்பெண்கள் அடக்கமாக நின்றுவிட்டனர். ஏன் என்று புரியாமல் அவள் திகைத்தாள். அதிகாரம் செலுத்தவல்லவர்கள் அடங்கிப் போனதோடு முகத்தில் முறுவலையும் வரவழைத்து நிற்பதற்குக்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

காரணம் என்னவாக இருக்கும் என்று வீரம்மாள் திகைத்துத் திரும்பினாள்.

அங்கே-

இராசேந்திர சோழர் பெண் வேடம் பூண்டு வந்துவிட்டாரோ என்று ஐயுறும் வண்ணம் அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண் ஒருத்தி கம்பீரமாக நின்று கொண்டிருந்தாள். அவள் வீரம்மாளின் கரத்தை மெல்லப் பிடித்தாள். பாச உணர்வு விர்ரென்று வீரம்மாளின் மேனியெங்கும் பாய்ந்தது.

அவளுடைய விழிகள் அன்பைப் பொழிந்தன. இதழ் விரியாமலே அவர் முறுவலித்தது முகமெங்கும் பரவியது.

அவள் விழிகள் இட்ட கட்டளையைப் புரிந்துகொண்டு, பணிப்பெண்கள் அங்கிருந்து சென்றனர்.

அவளைப் பின்தொடர்ந்த வீரம்மாள் மேல்மாடத்தில் விசாலாமான அறை ஒன்றிற்குச் சென்றாள்.

“சற்று இளைப்பாருங்கள்! நான் என் தந்தையாரைப் பார்த்துவிட்டு வந்து விடுகிறேன். இங்கே எந்தத் தயக்கமோ, கூச்சமோ இன்றி, இந்த மஞ்சத்தில் படுத்து இளைப்பாறலாம்” என்று கூறிவிட்டு. மீண்டும் வீரம்மாளின் தோளை அன்புடன் தடவிக் கொடுத்துச் சென்றாள். அந்த அறையின் திரைச் சீலையோடு இணைக்கபட்டிருந்த சிறுமணிகள் கலகலத்தன.

சற்றுக் கண்ணயர வேண்டும்போல் வீரம்மாளுக்குத் தோன்றியது. அந்த அரச மாளிகையில் பகலில் ஏற்பட்ட அனுபவக் கசப்பு அவளைக் கலக்கமடையச் செய்தது. விழிகளை மூட முயன்றாலும், முற்றிலும் புதிய இடத்தில் தாம் வந்து சிக்கிவிட்டோமோ என்ற அச்ச உணர்வு ஏற்பட்டது.

மாளிகை அழைப்பை ஏற்றுச் சிவிகையில் ஏறும்போது தன்னுடன் தன் தோழி முத்துவடிவு வரக்கூடாது என்று தடுத்த கணத்திலேயே மாளிகை அழைப்பை ஏற்காது வீட்டிலேயே தங்கியிருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாதது தவறோ? எண்ணச் சுழல் விழிகளைக் கனக்க வைத்தது. சோர்வும் களைப்பும் ஒன்றுசேர சிறிது நேரத்தில் அவள் கண்ணயர்ந்தாள். அதிக நேரம் உறங்கியிருக்கமாட்டாள்.

அவள் எதிரே பணிப்பெண்கள் நின்றிருந்தனர். என்ன பணிவு! என்ன

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மரியாதை! பயம் கலந்த பார்வை.

“இன்னும் சிறிது நேரத்தில் இளவரசரின் திருமகளாரை நீங்கள் சந்திக்கப் போகிறீர்கள் வேறு ஆடை உடுத்தி முகம் கழுவி அலங்கரித்து ஆயத்தமாக வேண்டும். தங்களுக்கு உதவ வந்திருக்கிறோம்!” என்றாள் ஒரு பெண் மிகப் பணிவுடன்.

வீரம்மாள் தன் விழிகளை வியப்புடன் அகல விரித்து நோக்கினாள்.

இளவரசரின் திருமகளா? இளவரசர் இராசேந்திரர் இளம்வயதில் ஒரு பெண்ணாகத் தோற்றமளித்தால் எப்படி இருப்பாரோ அப்படி விளங்கிய பெண் யார் என்று நினைத்தேன் - ஓ! இராசேந்திரரின் திருமகளா?

வீரம்மாள் சுறுசுறுப்படைந்தாள். மஞ்சத்திலிருந்து எழுந்தாள். பணிப்பெண்களிடம் சிநேகமாகப் பேசினாள். இளவரசர் திருமகளைப் பற்றி அறிய முற்பட்டாள்.

கொள்ளிடக்கரையும், பரிசல் துறையும், பரிசலிலிருந்து இறங்கி வரும் பயணிகளும் அவள் வீடும், பாட்டனாரும், அத்தையும், போர்க்களத்திலிருந்து விடுபட்டு எப்போதாவது வந்து சில நாள்கள் இருக்கும் உடன்பிறந்தவனும், தோழி முத்துவடிவும், கன்றுக் குட்டியும் தவிர வேறு ஒருவரையும், அறியாமல் வளர்ந்தவள். பிறகு தில்லைநகரமும் ஆடல்வல்லான் கோயிலும். தில்லையிலுள்ள ஈசான பண்டிதர் திருமடமும் பழக்கமாயின. இளவரசர் அறிமுகமானார். அவளைவிட முப்பது வயதாவது மூத்தவராக இருந்த இளவரசரைப் பார்க்கும்போது புரிந்து கொள்ளா நாணம் அவளைச் சூழ்ந்து கொள்ளும். அவருடைய கம்பீரத் தோற்றமும், வடிவழகும், நாட்டியத்தின் மீதுள்ள ஆர்வமும், நாட்யடிமாடும் திறமையும் நடனக் கலையில் தன்னை மேதையாக்கிவிட வேண்டுமென்ற அவர் ஆர்வமும், அவள் இதயத்தில் இளவரசரை ஏற்றி மதிப்பு மிகு பீடத்தில் அமர வைத்தன. காலில் சதங்கை அணிந்து கொள்ளும் போதெல்லாம் அவள் இளவரசரை நினைப்பாள். நாள்களாக ஆக இளவரசரிடம் தனக்குத் தனித்த ஓர் உரிமை இருப்பதாக எண்ணலானாள். விழிகளை நேருக்கு நேர் பார்த்துப் பேசக் கூச்சப்பட்ட அவள் நெருக்கமாக இருந்து பேச முயன்றாள். சிரித்துப் பேசினாள். அவரை ஆடச் சொன்னாள் தானும் ஆடினாள். பாடல்களின் பொருளுக்கு ஏற்ப முகபாவங்களில், அங்க முத்திரைகளில் தவறு ஏற்பட்டால் திருத்த முற்பட்டாள்.

பழையாறையில் தனி வீட்டில் இருக்க அழைப்பு வந்தவுடன் அவள் கண்ட கனவே வேறு. இளவரசர் தனக்கு மட்டுமே சொந்தமாக

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இருக்கக்கூடாதா என்ற பேராசையும் உதித்தது.

இளவரசரின் அபிமானம் பெற்ற வீரம்மாள் என்பதைச் சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு அறிந்த பணிப்பெண்களில் ஒருத்தி அறிவுக் கூர்மை அதிகம் உடையவள். வீரம்மாளிடம் நீண்ட நாள்கள் பழகியவள்போல் நெருங்க முயன்றாள். பணிவும் பாசமும் கொண்ட அவளிடம் சோழ அரச குடும்பத்ததைப் பற்றிய விவரங்களை அறிய முற்பட்டாள்.

இளவரசர் ஐந்தாறு புதல்வர்களுக்கும், இரு பெண்களுக்கும் தந்தை என்றறியும் போது வீரம்மாளுக்கு ஏற்பட்டது அதிர்ச்சியா அல்லது வியப்பா என்று அவளுக்கே தெரியவில்லை.

“எனக்கு இளவரசரின் இரு புதல்வர்களைத் தெரியும்” என்று வீரம்மாள் பேச்சதை தொடங்கும்போது பணிப்பெண் குறுக்கிட்டு, ஓ! சுந்தரசோழனை அறிந்திருப்பீர்கள்” என்றாள், அந்தப் பணிப்பெண்.

“அதெப்படி அவ்வளவு சரியாகச் சொல்லுகிறாய்?” என்று வீரம்மாள் கேட்டாள்.

“அழகிய பெண்கள் இருக்குமிடத்தில் சுந்தர சோழரைப் பார்க்கலாம். அதனால்…..”

“ஓ! உனக்கும் நடந்த சம்பவம் தெரிந்துவிட்டதா?”

தான் சற்று அதிகமாகப் பேசிவிட்டோமோ என்று தன் குரலைத் தாழ்த்தி, ”என்னைப் பொறுத்தருளுங்கள். உங்களிடம் முறைதவறி நடக்க முயன்றதற்காக இளவரசரின் மூத்த புதல்வர் இராசாதிராசன் கடுமையாகத் தண்டித்ததும் சுந்தரசோழன் தங்கள் பாதங்களில் வீழ்ந்து மன்னிப்புக் கேட்டதையம் நாட்டு மக்கள் பேசிக் கொண்டதிலிருந்து நான் அறிந்தேன். பொதுவாக மாளிகைச்செய்திகளை நான் பேசவே மாட்டேன்.கண் இருந்தும் பாராதவள் காதிருந்தும் கேளாதவள்”

“நல்ல வேளையாக நா இருந்தும் பேசாதவள் என்ற பெயரைப் பெறவில்லையே! என்று வீரம்மாள் கூறிய போது இருவரும் நகைத்தனர்.

அப்படிச் சிரித்திருக்க் கூடாது என்பதை உணர்த்த மற்றொரு பணிப்பெண், ”வந்த வேலையைப் பார்க்காமல் வம்பு பேசுவது உனக்கு வழக்கம்” என்று கடிந்து கொண்டவுடன் முதலில் பேசிய பணிப்பெண், ”அம்மா, அம்மா! நேரமாகிறதுதலைவாரிக் கொள்ளுங்கள். தங்களுக்கு உதவட்டுமா?” என்றாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வீரம்மாளின் நீண்ட கருங்குழலை நறுமணத் தைலமிட்டு நீவிக்கொண்டே, ”உங்களையும் நான் இனி இளவரசியாரே என்றுதான் அழைக்கப் போகிறேன்” என்று பேச்சைத் தொடங்கினாள்.

“ஓ! புதிய தகுதியை நீ தந்துவிட்டாயா?”என்று வீரம்மாள் கேட்டாள்.

“இளவரசரின் திருமகளார் தங்களைப் பற்றி என்னிடம் விவரித்த பிறகுதான் தங்கள் அருமை பெருமை எனக்குத் தெரிந்தது”

“இளவரசரின் திருமகளாரின் பெயர் என்ன?”

“இளவரசருக்கு இருபெண் மக்கள். முதல் பெண் அருண்மொழிநங்கை. ’விரானார்’என்று மதிப்பும் மரியாதையுடன் அவர்களை அழைப்பார்கள். இரண்டாவது பெண்தான் தங்களை சந்தித்த உடனே பற்றும் பாசமும் கொண்டுவிட்ட அம்மங்கைதேவி. இரு பெண் மக்களிடமும் மிகுந்த அன்பு கொண்டிருக்கும் இளவரசருக்கு அம்மங்கை தேவியிடம் சற்றுக் கூடுதல் பாசம் என்று நாங்கள் பேசிக் கொள்வோம். அம்மங்கை ஆழ்வார் என்று ஊர் உலகம் அவரை மரியாதையுடன் அழைக்கும்.

“ஆழ்வார் என்று அழைக்கப்படுவதன்காரணம்?”

“நம் சக்ரவர்த்தி இராசராச சோழ தேவரின் தமக்கையார் பெயர் குந்தவ்வை. சிவபெருமான் மீது அளவு கடந்த பக்தி உடையவர். அவர் ஆழ்வார் பராந்தகன் குந்தவ்வை என்று மரியாதையளித்து அழைக்கப்பட்டார். அதுபோல் அம்மங்கை சிவநேசச் செல்வி. இறைவன் மீது ஆழ்ந்த பக்தி கொண்டதால் ஆழ்வார் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.”

“ஓ! நீ எல்லாம் தெரிந்து வைத்திருக்கிறாயே! அறிவுக் கூர்மைமிக்கவளாகவும் விளங்குகிறாய்!”

கூந்தலை மிக எளிதாகவும் இலகுவாகவும் இழைய இழைய வாரும்போது வீரம்மாளுக்குச் சுகமாக இருந்தது. தன்அத்தை இப்படித்தான் வாஞ்சையோடு பின்னிவிடுவாள். கூந்தலில் பூசப்பட்ட நறுநெய்யின் மணம் அவள் மனதில் புத்துணர்வை ஏற்படுத்தியது. இதுவரை அவள் இத்தகைய நறுமணத்தை நுகர்ந்ததில்லை.

பணிப்பெண்ணைப் பாராட்டி அவளுடைய குடும்பநலன்களைக் கேட்டறிவது போல அவளிடமிருந்து மேலும் சில செய்திகளைக் கேட்டறிந்தாள் வீரம்மாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இராசேந்திர சோழ தேவருக்கு ஒரே ஒரு மனைவியா அல்லது பல பேரா என்று கேட்டறிய வீரம்மாளுக்கு ஆவல. எப்படிக் கேட்பது?

“உன் பெயர் என்ன வென்று சொன்னாய்?”

“செவ்வந்தி”

“செவ்வந்தி! உன்னுடன் பிறந்தவர்கள் எத்தனை பேர்?”

“நான்கு பெண் மக்கள்கள், ஓர் ஆண்”

“எல்லோரும் ஒரே தாய் வயிற்றுக் குழந்தைகளா?”

“ஏன் அப்படிக் கேட்கிறீர்கள், என் தந்தைக்கு என் தாயார் ஒரே மனைவிதான். அதற்கு மேல் கல்யாணம் செய்துகொண்டால் சாதி சமூகம் பழிக்கும். நாங்கள் எல்லாம் அரச குடும்பத்தவர்களா?’

“தெரியாமல் நான் கேட்டேன் செவ்வந்தி! நம் இளவரசருக்கு எத்தனை மனைவிகள்? - இப்படிக் கேட்பது தன் அறியாமையால்தான் என்று அவள் உணரவேண்டும் என்பதற்காக முகத்துணர்வுகளைச் சிறுகுழந்தையுடையது போல் மாற்றிக்கொண்டாள்.

“இதென்ன அதிசயம் போல் கேட்கிறீர்களே? ஊர் உலகம் அறிந்த செய்தி உங்களுக்குத் தெரியாமல் போனதெப்படி?
முக்கோக்கிழானடிகள், அரிந்தவன் மாதேவி, திரிபுவனமாதேவி, பஞ்சவன்மாதேவி அவர்களுள் இன்று ஜீவியவந்தராய் இருப்பவர்கள் அரிந்தவன் மாதேவியும் பஞ்சவனமாதேவியும்”.

“பஞ்சவன்மாதேவி – சக்ரவர்த்திகளின் பட்டத்து அரசியின் பெயர் கூட பஞ்சவன்மாதேவிதானே?” என்று கேட்டாள் வீரம்மாள்.

“ஓ! உங்களுக்கு எல்லாம் தெரிந்திருக்கிறதே! ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் போல் கேட்கிறீர்கள். என்னைச் சோதிக்கிறீர்களா? நான் ஏதாவது தவறாகச் சொல்லிவிட்டால் என்னைப் பற்றிப் புகார் செய்து விடாதீர்கள்” என்று மிகவும் பயந்தவள் போல் பேசினாள் செவ்வந்தி.

“செவ்வந்தி! நீ இரகசியம் எதையும் வெளியிட்டுவிடவில்லையே. ஏன் பயப்படுகிறாய்? இந்த மாளிகையில் எனக்கு நீதான் உதவியாக இருக்கப் போகிறாய்” என்று அவள் மீது நம்பிக்கை உடையவள் போல் பேசினாள் வீரம்மாள்.

“உங்களுடைய நல்ல குணம் எனக்கு உற்சாகத்தை அளித்துவிட்டது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

நான் ஒன்று கேட்கிறேன்: என்னைக் கோபிக்கவோ தவறாக நினைக்கவோ மாட்டீர்களே? உங்களைப் பார்த்தால் அரச குடும்பத்தவர்போல் தெரியவில்லையே. நீங்கள் எந்த நாட்டுக்காரர்,” என்று கேட்டவள், தவறாகக் கேட்டுவிட்டோமோ என்று பயந்து “உங்களிடம் அடக்கம் இருக்கிறது. அன்பு இருக்கிறது. தான் என்ற மமதை இல்லை. நாட்டியக்கலையில் சிறந்து விளங்குகிறீர்கள்” என்று கூறிவிட்டு, வீரம்மாள் என்ன சொல்வாளோ என்ற அச்சத்துடன் இருந்தாள்.

வீரம்மாள் செவ்வந்தியைத் திரும்பிப்பார்த்து, ”அரச குடும்பத்தாரிடம் மட்டும்தான் அகந்தை இருக்கிறது என்று சொல்கிறாயா? அப்படி இல்லை. மனிதராகப் பிறக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் அடிப்படையாக சில குணங்கள் உண்டு. எவ்வளவு உயரம் சென்றாலும் இயல்பினின்று மாறாமல் இருப்பதுதான் சிறப்பு. நான் என்றுமே சாதாரணமானவளாக எளிமையுடன் இருக்க விரும்புகிறேன். என் நிலையில் மாற்றம் ஏதும் ஏற்படவில்லையே! எதற்காக மாளிகைக்கு அழைத்தார்கள் என்றே புரியவில்லை. ஒரு நாட்டியக்காரி என்று நினைத்துவிட்டார்கள் போலத்தோன்றுகிறது”

“ஆகர் அம்மங்கை ஆழ்வார் தங்களைத் தன் கூடத்துக்கு அழைத்துவரச் சொல்கிறார் என்றாள். மாளிகையில் தனித் தகுதி தங்களுக்கு ஏற்பட்டு விட்டதென்றே சொல்ல வேண்டும்.

“அப்படியொன்றும் தெரியவில்லையே, செவ்வந்தி! பகலில் அவர்கள் என்னை நடத்திய விதத்தை நீ அறிந்தால் அப்படிச் சொல்லியிருக்கமாட்டாய். என்னை நடனமாடச் சொல்லிவிட்டு அவர்கள் வேறு ஏதேதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு தங்கள் இருப்பிடத்திற்கு என்னை வரச்சொல்லிவிட்டு, ஒன்றும் பேசாமல் என்னை நின்று கொண்டிருக்கச் செய்து என்னை அவமதித்ததுவிட்டார்கள். நான் சாதாரண குடும்பத்தவளாய் இருக்கலாம். ஆனால் தன்மான உணர்வு மிக்க வீர பரம்பரை என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது”- இதைச் சொல்லும்போது வீரம்மாள் குரல் தழுதழுத்தது.

“அப்படிச் சொல்லாதீர்கள். உங்கள் தகுதியை அறிந்திராவிட்டால் உங்களை இங்கே அழைத்திருக்க மாட்டார்கள். உங்களை அவர்கள் சோதித்து இருக்கலாம்” என்றாள் செவ்வந்தி.

“சோதித்து இருக்கலாம் !” வீரம்மாள் முணுமுணுத்தாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சோதனை அவளுக்குத் காத்திருந்தது. அலங்காரம் முடித்து. அம்மங்கை இருக்குமிடத்திற்குப் புறப்பட ஆயத்தமாயிருந்தபோது, இளவரசர் இராசேந்திர சோழரின் மனைவி இளைய பஞ்சவன்மாதேவியிடமிருந்து அழைப்பு வந்தது.

சாய்ந்து கொண்டிருக்கும் மாலை மஞ்சள் வெயிலின் கதிர்க் கோடுகள் சாளரங்கள் வழியே அந்தக் கூடத்தில் வண்ணக் கோலமிட்டுக் கொண்டிருந்தன.

“வாடி பெண்ணே, நீதான் வீரம்மாளா?”என்று பஞ்சவன்மாதேவி வீரம்மாளை வரவேற்றாள். அவளைச் சுற்றிலும் பொன்னாபரணங்கள் பூண்டு நடுத்தர வயதைக் கடந்த பெண்கள் உட்கார்ந்திருந்தனர். இராசராசசோழதேவரின் பட்டத்தரசி பெரிய பஞ்சவன்மாதேவியும் தளர்ந்த நிலையில் திண்டில் சாய்ந்திருந்தாள். அவர்களைப் பார்த்தவுடனே வீரம்மாளின் மேனி மெல்ல நடுங்கியது. அங்கிருந்தவர்களுள் அவளுக்குத்தான் வயது குறைவு. பழுவேட்டரையர் குலத்துதித்த இளைய பஞ்சவன்மாதேவி உயரமாகவும். கம்பீரமாகவும், பொன்னிற மேனியுடன் நாற்பது வயதை நெருங்கிக் கொண்டிருப்பவர் என்று சொல்ல முடியாத அளவுக்கு வனப்புடன் திகழ்ந்தாள். குத்தலும், கிண்டலும் நிறைந்த சொற்களை வீசுவதில் வல்லவள்.

வீரம்மாள் மரியாதைக்காகக் குனிந்ததலையுடன் நின்றாலும், அவள் விழிகள் அங்கிருந்தவர்களை மதிப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தன.

“உன் காலில் சலங்கையைக் காணவில்லையே கழற்றி வைத்துவிட்டாயா?” என்று அங்கிருந்தவளுள் ஒருத்தி கேட்டாள்.

கேள்வி வந்த திக்கை நோக்கி வீரம்மாள் திரும்பி விழி மூலம் தன் பதிலை வீச முயன்றாள்.

“ஏன் உங்களுக்கும் நாட்டியம் கற்றுக்கொள்ள ஆசையா? என் சதங்கையைக் கொடுக்கட்டுமா? ”வீரம்மாள் குரலில் இருந்த நெருப்பு கேள்வி கேட்டவளைச் சுட்டிருக்கவேண்டும்.

அந்தக் கூடத்தில் திடீரென நிசப்தம் நிலவியது. கேள்வி கேட்டவள் இராசேந்திர சோழரின் மற்றொரு நாயகி அரிந்தவன்மாதேவி. வருங்காலத்தில் இராசேந்திரனுடன் இணையாக அரியணையில் அமரப் போட்டி போடுபவர்களுள் அவளும் ஒருத்தி. தன்னை எதிர்த்துப் பேச ஒருவருமில்லை என்ற அகந்தையுடன் வாழ்ந்த வந்த அவளுக்கு அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வீரம்மாள் தொடர்ந்தாள். “நாட்டியக்கலை தெய்வீகமானது. நீங்கள் கற்றுக்கொண்டால் புண்ணியத்துக்குப் புண்ணியம். உடல் நலத்துக்கு உடல்நலம். உடல் பருமனையும் குறைக்கலாம். எந்த நோயும் அணுகாத என் பாடத்தை எப்போது தொடங்கலாம்?” என்று கேட்டவுடன் அங்கிருந்தவர்கள் எழுப்பிய சிரிப்பொலி அடங்கச் சிறது நேரமாகியது. சிரிப்பு நெருப்பாகக் கொட்டியது. அரிந்தவன்மாதேவியின் கனமான உடலைச் சுட்டிக்காட்டுகிறாள் வீரம்மாள் என்ற அனைவரும் நினைத்துவிட்டனர்.

அங்கிருந்தவர்களுள் வயது கூடுதலாக காணப்பட்ட பஞ்சவன்மாதேவி, ”உம் - என்ன சிரிப்பு? இளவரசர் வரும்நேரம் என்று குரல் கொடுக்கவும் அந்த அதட்டலில் சிரிப்பலை அடங்கியது.

“இளவரசர் இங்கே வருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறாரா?” பஞ்சவன்மாதேவி கேட்டாள்.

“எனக்கு எப்படித் தெரியும்? வீரம்மாளா - இவள் பெயர் என்ன? பெயர் சரியாகத் தெரியிவல்லை. இவளைக் கேளுங்கள். இளவரசரின் நடவடிக்கை எல்லாம் முழுமையாக அறிந்தவள்”என்றாள் அரிந்தவன்மாதேவி.

“ஓ! இப்பொழுது இளவரசரின் மனத்துக்கு இனியவள் இவள்தானா? இளம் வயது - இளவரசர் மயங்குவதற்குக் கேட்கவேண்டுமா? அதனால்தான் மரியாதை தெரியாமல் பேசுகிறாள். நாம் எல்லாம் கசந்துவிட்டோம். நம்மை அவர் அணுகியே பல நாள்களாகிவிட்டன” என்றாள் அங்கிருந்தவர்களுள் ஒருத்தி.

“ஏன், நம் பஞ்சவன்மாதேவி கூட இளம் வயதில் அழகாய்தானிருப்பாள். போருக்குச் செல்லாதபோதெல்லாம் இளவரசர் அவளுடன்தான் இருப்பார். பழுவேட்டரையர் வம்சமல்லவா? இளவரசருக்குச் சற்றுப் பயமும்கூட காலம் மாறுகிறது. இவள் வந்துவிட்டாள் என்ன பெயர் இவளுக்கு? வீரம்மாளா? வீரமாதேவியா?” என்று எரிச்சலுடன் கிண்டலுடன் நிறைந்த குரலில் கேட்டாள் அரிந்தவன்மாதேவி.

“என்னை வம்புக்கு இழுக்காவிடில் இவளுக்குப் பொழுதுபோகாது. ஏன் -நீயும்தான் இளவரசரை மயக்க அழகுக்கு அழகு செய்து கொள்வதுதானே? இறைவன் படைக்கும்போதே வீரம்மாளை அழகுடையவளாகப் படைத்துவிட்டான். என் அழகில் இளவரசர் மயங்கிய கதை சொல்லவா? அவரை ஒரு மாயவலையிலிருந்து மீட்க நான் பட்டபாடு உங்களுக்கு என்ன தெரியும்? இதோ பாருங்கள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இப்போதே சொல்கிறேன் - மனதிற்குள் ஏற்பட்டுள்ள சந்தேகத்தை விண்டுரைக்காவிடில் எனக்குத் தூக்கம் வராது. நமக்கெல்லாம் வயது கூடிவருகிறது. இளவரசருக்கு வயது குறைந்து இளமை கூடிவருகிறது. ஒவ்வொரு காலகட்டத்தில் ஒவ்வொருத்தியிடம் இளவரசருக்கு மோகம். அதுபோல் இப்போது வீரம்மாள்! வீரம்மாள் வீரமாதேவியாக மாறி நம் இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டால் அதிசியப் படமுடியாது" என்று மூச்சுவிடாமல் பேசியவள் பஞ்சவன்மாதேவி.

அங்கு பேசப்பட்ட தேவையற்ற வம்புப்பேச்சால் சீற்றமைடைந்த வீரம்மாள், தக்க மறுமொழி கூற நினைத்தபோது, அவர்கள் கூடியிருந்த அந்தப்புரக் கூடத்தில் சலசலப்பு ஏற்பட்டது.

அம்மங்கை தேவி அங்கு பணிப்பெண்டிர் சூழவந்து நின்றாள். அம்மங்கையிடம் இராசேந்திரனின் நாயகிகளுக்கு அன்பும், மதிப்பும் அதிகம்.

அம்மங்கையை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்ற பஞ்சவன் மாதேவி."அம்மங்கை! இளவரசருக்கு உன்னிடம் பாசம் அதிகம்.உன் இடத்தைப் பங்குபோட இன்னொருத்தி வந்துவிட்டாளடி மிகவும் கவனமாக இருக்கவேண்டும்" என்றாள்.

"நீ சொல்வது சரியில்லை. அம்மங்கையின் இடத்தைப் பங்கிட இவள் வரவில்லை. உன் இடத்தை என்று சொல்" என்று திருத்தினாள் அரிந்தவன்மாதேவி.

வீரம்மாள் திடுக்கிட்டாள். பங்கு - இடம் என்ன பேசுகிறார்கள் இவர்கள்? பேச்சின் திசை மாறுகிறது. ரசஉணர்வு தாழ்கிறது. இளவரசரின் இதயத்தில் நான் இடம் பெற்றுவிட்டேன் என்று இவர்கள் அறிந்துவிட்டது சரிதான். ஆனால் அந்த இடத்தைப் பற்றி இவர்களுடைய கணிப்பு எனக்குப் புரியவில்லையே. பஞ்சவன்மாதேவியின் இடத்தைப் பறிக்க நான் வந்துவிட்டதாகச் சொல்கிறார்களே! இது சரிதானா? முறைதானா?

வீரம்மாளுக்கு இப்போது ஆத்திரத்தைவிடத் துக்கமே மேலிட்டது. கண்கள் கலங்கின. சொல்லம்புகளின் தாக்குதலுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியவில்லை. முகத்தை மூடிக்கொண்டாள். அந்தக் கூடத்தில் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து தன்னை விரோதியாகப் பார்ப்பது போல் தோன்றுகிறது. ஐயோ, அம்மா, அத்தை என் அருமை முத்துவடிவு நீங்கள் எல்லாம் எங்கே போய்விட்டீர்கள்? அண்ணா! நீங்கள் எங்கே சென்று விட்டீர்கள்? எனக்கு இங்கு ஆதரவாகப் பேசுபவர் யாரும்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இல்லையா?

ஏன் இல்லை?

வீரம்மாளின் தோளை ஓர் அன்புக் கரம் தொட்டது. தணல் போன்று கொதிக்கும் தன்னுடலில், தாமரைத் தண்டினால் ஏற்பட்ட வருடல் போல் மென்மை – குளிர்ச்சி ஏற்பட்டது.

“வீரம்மா! உனக்காக என் இருப்பிடத்தில் எவ்வளவு நேரம் காத்திருப்பது?இங்கே ஏன் வந்தாய்? வா என்னுடன் வா! உன்னுடன் நான் நிறையப் பேசவேண்டும்” என்று அம்மங்கைஆழ்வார் பேசினாள்.

வீரம்மாளின் துயரம், கணத்தில் பறந்தோடியது. அம்மங்கையின் மார்பில் குழந்தைபோல் சாய்ந்தாள்.

28

அலைபாயும் மனம்

வீட்டு வாசலில் சிவிகை வந்து நின்றது. வீரம்மாள் இறங்கினாள். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் மாலை மறைந்துவிடும். அந்தி சூழும். அவ்வேளையில் வீட்டு நிலைப்படியருகே உள்ள விளக்கு மாடத்தில் விளக்கை ஏற்றப் பெண்கள் முயன்று கொண்டிருந்தனர். விளக்கை ஏற்றிக்கொண்டே வீதியில் என்ன நடக்கிறது என்பதையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

வீரம்மாளின் அத்தை ஆரத்தி எடுத்து வீரம்மாளை வரவேற்றாள். அவள் கன்னத்தைத் தடவி திருஷ்டி சுற்றினாள். உள்ளேயிருந்து முத்துவடிவு ஓடி வந்தாள். வீரம்மாளின் முகத்தை நோக்கினாள்.விழிகளிலிருந்து செய்தி அறிய முயன்றாள். வீரம்மாளின் புன்முறுவல் அவளுக்கு நம்பிக்கையை அளித்தது.

வீட்டினுள்ளே பிள்ளையார் சிலையருகே விளக்கை ஏற்றிய அத்தையை வணங்கி, வீரம்மாள் முற்றத்துக் தூணருகே உட்கார்ந்து கொண்டாள். புதிய காற்றைச் சுவாசித்தது போன்ற புத்துணாச்சி ஏற்பட்டது.

அருகே இருந்த பூக்கூடையைக் கண்ட வீரம்மாள்,”அத்தை! கோயிலுக்குப் புறப்பட்டுவிட்டீர்களா?” என்று கேட்டாள் .

“இந்த நகரத்தில் எவ்வளவு கோயில்கள் !நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு கோயில்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

என்று வருடம் முழுவதும் போய்த் துதித்தாலும் நாள் போதாது. மாளிகைக்குச் சென்ற நீ எப்போது வருவாய் என்று எதிர்பார்த்து வாயில் திண்ணையிலேயே உட்கார்ந்திருந்தேன். தெருவிலுள்ளவர்கள் ஒவ்வொருவராக அறிமுகம் செய்துகொண்டார்கள். அரச பல்லக்கு வந்ததன் காரணத்தையும் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார்கள். ”அடி., வீரம்மா! அவர்களுள் சிலர் சொல்வதைப் பார்த்தால் எனக்கு மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்கிறது அதே சமயம் பயமாகவும் இருக்கிறது” என்றாள் அத்தை.

அத்தையின் மடியில் தலைவைத்துக் கொண்டு படுத்த வீரம்மாள் கேட்டாள்:” பயமாக இருக்கிறது என்று எதைக் கொண்டு சொல்கிறீர்கள்?”

“இளவரசர் இராசேந்திர சோழ தேவருக்கு உன்மீது….” என்று சொல்ல வாயடுத்தவர் சற்று நிறுத்திக்கொண்டாள்.

“சொல்லுங்கள் அத்தை! வீதியிலுள்ளவர்கள் சொல்வதில் உண்மையும் இருக்கும்” என்று கூறி எழுந்து உட்கார்ந்தாள். பிறகு அவள் மாளிகைக்குச் சென்றதிலிருந்து திரும்பி வந்தவரையிலும் அங்கு நடந்தவற்றை விவரித்தாள்.

இளவரசர் நாயகிகளின் பொறாமைப் பேச்சையும் இளவரசர் மகளின் அன்பு வார்த்தைகளையும் ஒன்றுவிடாமல் சொன்னாள்.

“அத்தை! அம்மங்கையின் ஆதரவான பேச்சு இல்லாதிருந்தால் திரும்பவும் மூங்கில் துறைக்கே சென்றுவிட முடிவு செய்திருப்பேன். இளவரசரின் திருமகள் என்னை மிகவும் பாராட்டினாள். நடனக் கலையில் எனக்குள்ள திறமையைப் புகழ்ந்தாள். இளவரசர், தன் மகளிடம் என்னைப் பற்றி நிறையச் சொல்லியிருக்கிறாராம். அவர்கள் சொன்னதிலிருந்து இளவரசருக்கே என்மீது ஏற்பட்டுள்ளது வித்தியாசமான அன்பு என்று தெரிகிறது. பயமாக இருக்கிறது அத்தை! ஆனால், சிவபெருமான் மீது ஆழ்ந்த பக்தியுடைய அம்மங்கையின் வார்த்தைகள் நம்பிக்கை அளிக்கின்றன. ஆனால், அந்தபுரத்திலுள்ள மற்ற இளவரசிகளுடன் நான் சேர்ந்திருப்பதை நினைக்கும்போது பயமாக இருக்கிறது.

அத்தை தன் பொக்கை வாயைக் காட்டிச் சிரித்தாள். ”அடி பெண்னே! முதலில் அப்படித்தான் இருக்கும். பெண்களுக்குப் பொறாமை பிறவிக் குணம். அரச குடும்பத்தாரையும் அது விட்டுவிடுமா? இளவரசரின் ஆதரவு உனக்கு இருக்கும்போது, உனக்கு யாராலும் தீங்கு

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

செய்துவிடமுடியாது” என்றாள்.

“அம்மங்கை ஆழ்வாரும் அதைத்தான் சொன்னார்கள். இப்போது ஜீவியவந்தராக இருக்கும் இளவரசிகளுள் ஒருத்தியைக் கூட அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவள் தாய் பட்டத்து இளவரசியாக அமரவேண்டியவள் இறந்த பிறகு பழுவேட்டரையர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பஞ்சவன்மாதேவி மற்றவர்களை அடக்கி ஆளும் அதிகாரம் படைத்தவளாகிவிட்டாள். அத்தை! நமது சக்ரவர்த்தியின் மனைவி பெயரும் பஞ்சவன்மாதேவி. இளவரசரின் மனைவி பெயரும் பஞ்சவன்மாதேவி! பழுவேட்டரையர் குடும்பத்தவர்கள் செல்வாக்கு அந்தப்புரத்திலும் ஓங்கி நிற்கிறது. அம்மங்கைக்கும் பிடிக்கவில்லை. தன் தந்தையின் மனம் அறிந்து, அவர் விருப்பம் அறிந்து நடக்கக் கூடியவர் நான்தானாம். எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது அத்தை!”

“நான் பயப்படுவதும் அதற்காகத்தான். இளவரசருக்கு உன் கலையின் மீது ஆர்வமா? அல்லது…..” அத்தை மெல்லப் பேசினாள்.

“நான் அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவளில்லையாம். நாட்டியமாட வந்தவளாம். நாட்டியத்திற்குத் தன் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்த நூற்றுக் கணக்கானவர்களுள் நானும் ஒருத்தியாம். ஆசை நாயகியாக இருக்கக் கூட எனக்குத் தகுதியில்லையாம். இப்படியெல்லாம் பேசுபவர் இடையே நான் போராடிக்கொண்டு மாளிகையில் வாழ வேண்டுமா?

வீரம்மாளின் கேள்விக்கு அத்தை உடனே மறுமொழி கூறவில்லை. தோழி முத்துவடிவு அங்கு நடைபெற்ற உரையாடலைக் கேட்டு என்ன சொல்வதென்று தெரியாமல் திகைத்தவாறிருந்தாள்.

இரவு, முத்துவடிவு, தன் அருகே படுத்திருக்கும் வீரம்மாளைப் பார்த்து, ”மண்தரையில், ஓலைப்பாயில் படுப்பது இந்த இரவுதான் கடைசியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ரத்தினக் கம்பளம் விரிக்கப்பட்ட, விசாலாமான அறையில் பஞ்சணை மெத்தையில்தான் இனி உன் சயனம். என்னை மறந்துவிடுவாயா?”என்று கேட்டாள் வார்த்தைகள் தழுதழுத்தவாறு வெளிவந்தன.

முத்துவடிவு ஏன் இப்படிச்சொல்கிறாள்? முத்துவடிவு தான் கேட்டறிந்தவற்றைச் சொன்னாள்.

“சிவிகையுடன் வந்த வீரர்கள், குடிக்கத் தண்ணீர் கேட்டார்கள். கொடுத்தேன். அவர்கள் உன்னிடம் வைத்திருக்கும் மரியாதை தெரிந்தது. நாளைக்கு மீண்டும் மாளிகையிலிருந்து அழைப்பு வருமாம்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

உன்னை மேளதாள மரியாதையுடன் வரவேற்கப் போகிறார்களாம். நீ இளவரசியாகப் போகிறாயாம்! அப்படியென்றால் இந்தக் குடிலுக்கு நீ வரமாட்டாய் அல்லவா? இங்கே உறங்கமாட்டாய் அல்லவா?'

இதைக்கேட்ட வீரம்மாளுக்கு உறக்கம் பிடிக்கவில்லை. தன் வருங்காலம் எவ்வாறு இருக்குமோ என்று கவலைப்படத் தொடங்கினாள். பலப்பல எண்ணங்கள், இனியநினைவுகள், பயங்கள். பாட்டனாரையும், அத்தையையும், முத்துவடிவையும் பிரியப்போகிறோம் என்ற வேதனை.

"ஏன் - அரச வாழ்வு வேண்டாம் என்று மறுத்துவிட்டால்?- இதை நினைக்கும்போதே அவளுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. இரவு நன்றாக உறங்கினாள். பொழுது புலர்ந்தவுடன் புழக்கடைத் தோட்டத்திற்குச் சென்றாள்.கொல்லைப்புறத்தில் சிறுவாய்க்காலில் சலசலவென்று தண்ணீர் ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

மாளிகையிலிருந்து சிவிகை வந்துவிட்டதைக் கண்ட முத்துவடிவு முற்றத்தையும் தாழ்வாரத்தையும் ஒரே மூச்சில் தாண்டி, புழக்கடையின் பக்கம் வந்து, "வீரம்மா, வீரம்மா! என்று கூவினாள். வேலிப்படல் அருகே தவித்துக்கொண்டிருந்த ஏதோ ஒருகொடியைப் படர உதவிக் கொண்டிருந்தவள், முத்துவடிவு பரபரப்புடன் ஓடிவருவதைப் பார்த்தவுடன் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டாள்.

"நான் மாளிகை வாழ்கை அனுபவிக்கப் போவதில் இவளுக்குத்தான் என்ன பெருமை!"என்று சொல்லிக்கொண்டாள். "பொறாமைப்படாமல் சந்தோஷப்படுகிறாளே!"

என்னதான் இருந்தாலும் அத்தையின் கரத்தால் ஒருவாய்ச் சோறு உண்பதிலும் முத்துவடிவுடன் நேரம்போவது தெரியாமல் சிரித்துப் பேசி மகிழ்வதிலும் ஏற்படும் இன்பம் வேறு எங்கு ஏற்படப்போகிறது? மூங்கில் துறையில் கழித்த பொழுதுகள் மீண்டும் வரப் போகின்றனவா? அப்படியிருந்தும் மாளிகையினின்று வரும் அழைப்பை ஏற்க மனம் துடிக்கிறதே மாளிகையில் வசிக்கும் அரச குடும்பத்தவரின் ஏச்சையும் பேச்சையும் பொருட்படுத்தாமல் அங்கே தங்கியருக்க ஆவல் ஏற்படுகிறதே, அதற்கு யார் காரணம்? எது காரணம்?

இளவரசர்தான் காரணம். இப்போது இளவரசருடைய மகள் என்னைவிட வயதில் மூத்தவள். தந்தையிடம் அவளுக்கு எவ்வளவு மரியாதை, பக்தி! அவர்களுடனேயே இருந்து விடுவோமா? அம்மங்கைதேவி பழையாறையிலேயே நீண்ட நாள் தங்கியருக்க

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

முடியுமா? வேங்கிக்குச் செல்லமாட்டாரா? அவர்கள் சென்றுவிட்டால் என் நிலை என்ன? எனக்கு ஆதரவு யார்? - இப்படியும் சிந்தித்தாள் வீரம்மாள்.

அவளுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. ஏன் இப்படி மாறுபட்டு நினைக்கிறோம், இளவரசர் எங்கே சென்றுவிடுவார்? அவர் இந்த நாட்டின் பேரரசராகப் போகிறார். அப்படியென்றால் நம் மதிப்பும் இன்னும் உயருமல்லவா?

இந்தச் சிந்தனை அவளுக்குப் புதிய தெம்பை அளித்தது. முத்துவடிவைப் பிரிந்திருக்க வேண்டுமே என்ற வேதனை சற்றுக் குறைந்தது.

மாளிகையிலிருந்து சிவிகை வந்து விட்டது என்பதைச் சொல்ல ஓடோடி வரும் முத்துவடிவைப்பார்த்து, "மெதுவாக வா. முத்து! கீழே விழுந்து கால்கையை முரித்துக் கொள்ளப் போகிறாய்" என்று கூறிக் கொண்டே அவளை நோக்கிச் சென்றாள்.

"வீரம்மாள்! நேற்று நான் சொன்னதுபோல் பல்லக்கு வந்துவிட்டது. பல்லக்குடன் குதிரை மீதமர்ந்த இரண்டு வீரர்கள் துணைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். வீதிவாசலில் பெண்டுகள் வந்து நிற்கிறார்கள். நீ இன்னும் குளிக்கக் கூட இல்லையா? என்று மளமளவென்று பேசினாள்.

வீரம்மாள் சிரித்தாள். "வரட்டுமே, காத்திருக்கட்டும். குதிரையை மரநிழலில் நிறுத்தச் சொல்லு. சற்று ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளட்டும். நான் கிணற்றில் நீர் சேந்திக் குளித்துவிட்டுத்தான் வருவேன். அத்தை கையால் பழைய அமுது, தயிர்விட்டுக் கலந்து போடச்சொல்லி உண்ட பிறகுதான் வருவேன். மாவடு ஊறி இருக்கிறது. பானையைத் திறந்தால் அதன் மணம் நாவில் நீர் சுரக்க வைக்கிறது. இவை மாளிகையில் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமே. அதனால் மூச்சுமுட்ட பழையமுதை ஒரு கை பார்த்தே வருவென். நீயும் வர் குளித்து விட்டு வருவோம்" என்றாள் மிகவும் அமைதியாக.

பிறகு"முத்துவடிவு, நீயும் என்னுடன் வரப்போகிறாய். மரப்பெட்டியில் நல்ல சேலை இருக்கிறது. எடுத்து உடுத்திக்கொள்" என்றாள்.

"ஐயோ, நானா? உன்னுடன் மாளிகைக்கா? நான் எதற்கு வீரம்மா? மாளிகைக்குள் நுழைய விடமாட்டார்கள். புறப்படுவதற்கு நீ ஆயத்தமாகு. தாமதப்படுத்தாதே!" என்றாள்.

"அதுதான் முடியாது. நீயும் வருகிறாய். என்னுடன் இருக்கிறாய். இங்கே படுப்பது போல் அங்கும் என் அருகே படுத்துறங்குகிறாய். காலைத்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

தூக்கித் தொப்பென்று மட்டும் என்மீது போட்டுவிடாதே. பயத்தில் நான் கூவினால், இரவு வேளையில் பயந்து என்னவோ ஏதோ என்று பலர் ஓடி வந்துவிடுவார்கள்” என்று கூறி நகைச்சுவை ததும்பப் பேசியதுபோல் பெரியதாகச் சிரித்தாள்.

முத்துவடிவு மௌனமாயிருந்தாள். அவளால் சிரிக்கமுடியவில்லை. ‘இவள் இன்னும் சின்னக் குழந்தையாகவே இருக்கிறாளே. இவளுடைய மாளிகைக்கு நான் வருவதாம்! இரவு இவள் அருகே நான் படுத்துக்கொள்வதாம்! பார்ப்பவர்கள், கேட்பவர்கள் நகைப்பார்கள். இவளுக்கு யார் புத்தி சொல்லப் போகிறார்கள்? அத்தையிடம் சொல்வோம்’

“அத்தை!” என்று குரல் கொடுத்தாள் முத்துவடிவு.

“எதற்கடி அத்தையை அழைக்கிறாய்? – வீரம்மாள் செல்லமாகக் கடிந்துகொண்டாள்.

முத்துவடிவு, உள்ளே ஓடினாள். வாசலில் பல்லக்கு வந்து காத்து நிற்பதையும், சோழ வீரர்களுள் ஒருவர் ஏதோ சொல்வதற்குத் திண்ணை அருகே நிற்பதையும் வீரம்மாள் இன்னும் குளிக்காமல் சோம்பலுடன் இருப்பதையும் அத்தையிடம் தெரிவித்தாள்.

முத்துவடிவு சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டே வந்த வீரம்மாள் முத்துவடிவை அடிக்க வருவதுபோல் கையை ஓங்கி, ”இரு. இரு! உன்னை மாளிகையில் வைத்துக் பார்த்துக்கொள்கிறேன்” என்றாள். குறும்புச் சிரிப்பு கும்மாளமிட்டு இதழ்களில் நர்த்தனமாடியது.

சற்று வயதானவீரனொருவன் உள்ளே வந்து பணிவுடன் நின்றான். மாளிகைக்கு முத்துவடிவை உடன் அழைத்துச்செல்ல முடியாது என்ற செய்தியைத் தெரிவித்தான். அவன் மேலும் கூறினான்:“பெரிய அரசியார் தங்களை உடன் அழைத்து வரச் சொன்னார்கள். தாமதமின்றி அழைத்துவரச் சொன்னார்கள். மாளிகைக்கு வந்து நீராடிப் புத்தாடை உடுத்தலாம் என்பதை மறக்காமல் சொல்லச் சொன்னார்கள்” என்றான்.

இதைக் கேட்ட முத்துவடிவு வீரம்மாளிடம் சென்று, ”எனக்கு அதிர்ஷடம்தான் வீரம்மா! நீ குளிக்கக் கூட இல்லை.நல்ல வேளையாக பல் துலக்கி விட்டாய். இல்லாவிட்டால் அதைக் கூட மாளிகையில் வந்து செய்யச் சொல்லிவிடுவார்கள். பல் தேய்த்து விடுவதற்குப் பத்து பேர் காத்திருப்பார்கள். உம். புறப்படு. புறப்படு! என்று துரிதப்படுத்தினாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“ஏய் முத்துவடிவு! நீயும் உடன்வருகிறாய். நீயும் குளிக்க வேண்டாம்? பல் துலக்கிவிட்டாயா? இல்லாவிடில் மாளிகைக்கு வந்து துலக்கலாம்! கட்டிய துணியுடன் புறப்படு” என்றாள்.அவள் இப்போது வேகமாக இயங்கினாள்.

அத்தையிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டாள். ”அத்தை! உடல் நலத்தைக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். அண்ணன் வந்தால் சொல்லுங்கள். என்னை கவனிக்காமலேயே ஊர் உலகம் சுற்றிவந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதற்கு வருத்தப்பட்டேன் என்று சொல்லுங்கள். எனக்கு ஓர் அண்ணி எப்போது வரப்போகிறார்கள் என்று கேளுங்கள். ஒருவேளை அவருடைய மதிப்புமிகு தலைவர் - இளவரசர் - அரசகுல மகளாகப் பார்த்து அண்ணனுக்கு முடிவு செய்திருக்கலாம். திருமணம் நிச்சயமாகும் முன்பு நானும் ஒரு முறை அந்த மணப்பெண்ணைப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லுங்கள். அத்தை! முத்துவடிவும் என்னுடன் வருகிறாள். வீட்டில் உங்களுக்கு யார் துணை? பாட்டனார் எப்போது வருகிறார், எங்கே போகிறார் தெரிவதில்லை. உம்” என்று கூறும்போது அவள் விழிகளில் நீர் கோத்தது. அது எந்த நேரத்தில் அருவியாகப் பாயலாம் போலிருந்தது. அவளிடம் பரபரப்பு மிகுந்திருந்தது.

பிள்ளையார் மாடத்திற்குச் சென்ற பிள்ளையாரைக் கும்பிட்டாள். அத்தை திருநீறெடுத்து வீரம்மாளின் நெற்றியில் இட்டாள். அப்போது, வீரம்மாள் விழிகளில் தேங்கி நின்ற கண்ணீர் பளபளத்தது தெரிந்தது!

வீரம்மாளை அணைத்துக் கொண்டு அவள் விழிகளைத் தன் சேலையால் துடைத்து, ”நீ அசடாக எப்போது மாறினாய்? எங்களை விட்டு கடல் கடந்தா போகப்போகிறாய்? எல்லா நலன்களுடன் நீ நூற்றாண்டுகள் வாழ்வதற்குச் செல்கிறாய். அரசிப்போல் மாளிகையில் சுற்றிச் சுற்றிவரச் செல்கிறாய். தில்லை அம்பலவாணன் துணையிருப்பான். உன்னை நான் எப்போது வேண்டுமானாலும் வந்து பார்ப்பதற்கு அனுமதி பெற்றுத் தா. போதும்” என்றாள் அத்தை.

வீரம்மாள் விம்முவது அவள் மார்பு குலுங்குவதலிருந்து தெரிந்தது. பிறகு விழிகளைத் துடைத்துக்கொண்டு, “நீங்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் வரலாம் அல்லது நானே வந்து பார்ப்பேன் அல்லது முத்துவடிவை அனுப்புவேன்! என்றாள்.

ஆனால் முத்துவடிவை அனுப்பும் வாய்ப்பு அவளுக்கு ஏற்படவில்லை. வீரம்மாள் நினைத்தபடி நடக்கவில்லை. முத்துவடிவை அவளுடன் அழைத்துச் செல்வதற்கு வீரர்கள் ஒப்புதல் தரவில்லை.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வீரம்மாளைத் தவிர மற்றவர்களை அழைத்துவர அரசியார் அனுமதியில்லை என்று மிகப் பணிவடன் சொல்லிவிட்டார்க்ள வீரர்கள்.

சிவிகை புறப்பட்டது. வீரர்கள் முன்னும் பின்னுமாக அணிவகுத்தனர்.

வீரம்மாள்விழியை நீர்த்திரை மறைத்ததால், வீதியில் நிற்போர் அவள் பார்வையில் படவில்லை.

சோழச் சக்ரவர்த்தி இராசராச சோழதேவர் வீற்றிருந்த ஆயிரந்தளி மாளிகைக்கு, வீரம்மாளை அழைத்துச் சென்றனர் .நேற்று வந்த இடம் இதுவன்று என்பதைப் புரிந்து கொண்டாள் வீரம்மாள்.

அழிகய பூந்தோட்டத்தின் நடுவே கம்பீரமாகத் திகழ்ந்தது அந்த மாளிகை. மாளிகையின் மீது புலிக்கொடி ஆடி அசைந்துதுப் பறந்தது.

வாயிற்காவலர்கள் புலிக்கொடியுடன் கூடிய வேலாயுதம் தாங்கி நின்றனர். குதிரைகள் வரிசையாக நின்று கொண்டிருந்தன.

மாளிகை வாயிலில் மாளிகை நாயகம் நின்று கொண்டிருந்தார். அரண்மனைக் காரியங்களை மேற்பார்வை செய்பவர் அவர். மன்னரோடு நெருங்கிப் பணிசெய்யும் அணுக்கச் சேவகரும் அவர் அருகே நின்றிருந்தார். அவர்கள் இருவரும் வீரம்மாளின் வருகைக்காக மாளிகை வாசலிலில் நின்றிருந்தனர்.

இராசேந்திர சோழ தேவருக்குச் சோழ நாட்டின் மணிமுடியைச் சூட்ட நாள் பார்த்துவிட்ட செய்தியைப் பற்றி அவர்கள் பேசிக்கொண்டனர்.

சக்ரவர்த்திகள் ஜீவயந்தராக இருக்கும்போதே இளவரசரிடம் நாட்டின் அரச பதவியை ஒப்படைப்பது புதுமையாக இருக்கிறதே என்றும் பேசிக்கொண்டனர்.

பழையாறைக்கு வந்து ஆயிரந்தளி அரண்மனையில் தங்யிருக்கும் சக்ரவர்த்திகள், மிக விரைவில் தஞ்சைக்குத் திரும்ப விரும்புவதாகவும், அதற்குள் தன் மகனுக்கு மகுடஞ்சூட்டும் விழாவை நடத்திடவேண்டும் என்றும் பட்டோலைப் பெருமான் தெரிவித்ததாக உடன் கூட்டத்து அதிகாரி சொன்னார்.

நாள் பார்த்தாகிவிட்டது. குறுநில மன்னர்களுக்கும் மற்றும் ஊர் அதிகாரிகளுக்கும் செய்தி தெரிவிக்குமாறு பட்டோலை அதிகாரிக்கு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது பட்டோலைப் பெருமான் ஓலை எழுதுவதற்காகப் பலரை நியமித்திருப்பதாகவும் செய்தி கிடைத்தது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

திருமந்திர ஓலை நாயகமும் அப்போ அங்கே வந்து சேர்ந்தார். மன்னரின் அரச ஆணையை எழுதி உரிய காலத்து நடக்க வேண்டியவற்றை சக்ரவர்த்திக்கு நினைவூட்டியும், அக்காரியங்களை நிர்வகித்தும் செயல் புரிபவர் திருமந்திர ஓலைநாயகம். மாளிகை உள் வாயிலுக்கு அவரும் வந்து சேர்ந்தவுடன் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் வியப்புடன் பார்த்துக் கொண்டனர்.

“மிகவும் வியப்பாக இருக்கிறது, நாம் மூவரும் ஒரே இடத்தில் ஒரே நாழிகையில் கூடியிருப்பது” என்று கூறினார் பட்டோலைப் பெருமான்.

“திருமந்திர ஓலைநாயகம் அனுப்பிய உத்தரவுப்படி நாம் இங்கு வந்திருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? சக்ரவர்த்திகளின் கட்டளை. இன்னும் சிறிதுநேரத்தில் இங்கு வரப்போகும் பெண் நல்லாளை வரவேற்று உபசரித்து திருமஞ்சனக் கூடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று நீராட்டச் செய்து புத்தாடை அணிவித்து சபை மண்டபத்திற்கு அழைத்து வருமாறு உத்தரவு”என்றார் பட்டோலைப்பெருமான்.

“வீரம்மாள் எனும் நாட்டியக்காரி வருகிறாளாம். அவளுக்கு இப்படிப்பட்ட ராஜ வரவேற்பு!”

“ஆம் ராஜகுலப் பெண்டிராகிறாள் இன்றுமுதல். அதற்குத் தகுந்த வரவேற்பு. மரியாதை எல்லாம் செவ்வனே நடைபெறவேண்டுமல்லவா?”

“என்ன பெயரென்று சொன்னீர்கள், ஓ! வீரம்மாள். நமது இளவரசரின் அபிமானவல்லியாகிவிட்டவள்தானே?

“இதுவரை நாம் மூவரும் ஒன்று கூடி இதுபோல் இங்கே நின்று யாரையாவது வரவேற்றதாக நினைவிருக்கிறதா?”

“மறந்துவிட்டீர்களா, பழுவூரிலிருந்து வந்த பஞ்சவன்மாதேவியை வரவேற்கக் கூடி நின்றோம்”.

“அது நடந்து பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் நேற்று நடந்தது போலிருக்கிறது. பஞ்சவன்மாதேவி நம் இளவரசரின் சரிசமமான பாகத்தை ஏற்றுவிட்டார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் முக்கிய இடத்தைப் பெறப் போகிறார்கள் என்று அறிந்துதானே - நாம் இங்குக் கூடி வரவேற்று அந்தப்புரத்திற்கு அழைத்துச் சென்று வீற்றிருக்கச் செய்தோம்!”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“அப்படிச் சொல்லிவிட முடியாது. பழுவேட்டரையர் மகளுக்குச் சிறந்த வரவேற்பு அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தோம். இப்போது வரும் வீரம்மாள் ஒரு நாட்டியமங்கையாம். அவளுக்கு ஏற்பட்ட அதிர்ஷடத்தைப் பார்த்தீர்களா?”

“ஒன்று நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவள் பரம்பரை நாட்டியப் பெண் அல்லள். மூங்கில் துறை கிராமத்து மூவேந்த வேளாளன் தங்கை. பிறவியிலேயே ஏற்பட்ட கலைப் புலமையைக் கட்ட இளவரசர் அவளுடைய கலைத் திறனை வளர்க்க முடிவு செய்தார்.”

“அந்தப்புரர்தில் தன் பிரியம் மிக்கவளாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப் போகிறாரா அல்லது...”

திரும்மந்திர ஓலை நாயகம் இந்தப் பேச்சை அந்த அளவில் நிறுத்த விரும்பினாள். ”அரச குடும்பச் செய்திகளை மாளிகை வாசலில் விவாதிப்பது தவறு. ஆனால் ஒன்று மட்டும் உறுதி. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் வரப்போகும் வீரம்மாள் மிக விரைவில் இளவரசருக்குக் சமமாகத் திகழ்வாள் என்பது உறுதி” என்றார்.

சிவிகையினின்று வீரம்மாள் மெல்ல இறங்கினாள். ஒரு தடவை கம்பீரமான மாளிகையின் முகப்புத் தூண்களை நோக்கினாள். தன்னை வரவேற்க மரியாதையுடன் நிற்கும் அதிகாரிகளை நோக்கினாள்.

அவர்கள் வணக்கம் தெரிவித்தனர். திருமஞ்சனத்திற்கு ஏற்பாடாகியருப்பதாகவும், புத்தாடை அணிகலன்கள் அணிவித்துக் கொண்டு சக்ரவர்த்திகளிடம் அழைத்துச் செல்லக் காத்திருப்பதாகவும் அவர்கள் கூறினார்கள்.

இரண்டு பணிப்பெண்கள் சற்றுத் தொலைவில் கைகட்டி நின்றார்கள். அவர்கள் வீரம்மாளை நீராடும் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

வீரம்மாள் நடந்து செல்லும் கம்பீரத்தைப் பார்த்த அணுக்கச்சேவகர் சொன்னார்:

“மற்ற இளவரசிகளுக்கும், வீரம்மாளுக்கும் ஏற்படும் போட்டியில் யார் வெல்லப் போகிறார்களோ?”

அவர் கூறியதன் உட்பொருள் தெரியாமல் அதை அறிய திருமந்திர ஓலைநாயகமும் பட்டோலைப் பெருமானும் ஆயத்தமாயினர்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அந்த ஒரு சொல்

பழையாறை நகரம் எங்கும் கலீர், கலீர் என்ற சலங்கை ஒலி ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

வீதிகள், மாடமாளிகைகள், சலசலக்கும் ஓடைகள், கோயில் விமானங்கள், உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள தென்னை, பூத்துக் குலுங்கும் மா, வேப்பரங்கள் எங்கும் சலங்கை ஓசையின் எதிரொலிதான்.

வீதியில் சந்திப்போர் ஒருவரோடொருவர் பேசிக் கொண்டது வீரம்மாளின் நடனத்தைப் பற்றியே.

“அவனி நாரணபுரத்தில் வசிக்கும் நடன மங்கையர் ஒருவரும் அதுபோல் ஆடியதில்லையாம்.”

“நாட்டியத்திற்காகப் பிறந்த மங்கை என்று மாளியிலுள்ளவர்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள்.”

“உச்... விவரம் தெரியாமல் பேசாதீர். அரச குடும்பத்தில் ஓர் அங்கமாவதற்காகவே பிறந்தவள் என்றுதான் மாளிகைப் பெண்டுகள் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்.”

“எப்படியோ கொள்ளிடக் கிராமத்துப் பெண்ணுக்கு வந்த அதிர்ஷ்டத்தைப் பார்த்தீர்களா?”

சந்தித்துக் கொண்டவர்கள் , வீரம்மாளின் நடனத்தைப் பற்றிப் பேசினர். மாளிகையில், சக்ரவர்த்தி இராசாசர் முன்னிலையில் வீரம்மாள் அன்று ஆடிய நடனத்தின் நேர்த்தியை புகழ்ந்தார்கள்.

பழையாறை மாளிகையில் அன்று முக்கிய நிகழ்ச்சி. இராசராசரைச் சந்திக்கப் பலகுறுநில மன்னர்கள் வந்திருந்தனர். அங்கு வருமாறு அவர்களுக்குச் சக்கரவர்த்தி ஓலை அனுப்பி இருந்தார்.

விருந்துக்கு முன்பு சபை மண்டபத்தில் சாத்திர விற்பன்னர்கள் கூடி விவாதித்தனர். ஈசான சிவாச்சாரியார் வந்திருந்தார்.

கருவூர் சித்தர் வரப் போகிறார் என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். எந்த நேரத்திலும் வருவார் என்றும், அவர் எப்படி வருகிறார், எப்படிச் செல்வார் என்பதும் தெரியாது என்றும் வியப்படன் பேசிக் கொண்டார்கள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

தஞ்சைப் பெரிய கோயில் கட்டிய போது பார்த்த சித்தரை மறுபடியும் சந்திக்கும் ஆவலில் வயது முதிர்ந்தவர்கள் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார்கள்.

சபை நிறைந்து வழிந்தது. பண்டிதர்கள் தங்கள் அறிவுக் கூர்மையையும், ஆழந்த புலமையையும் புலப்படுத்திய பிறகு வீரம்மாள் சபை மண்டபத்திற்கு அழைக்கப்பட்டாள்.

சக்ரவர்த்தியின் முன்னிலையில் ஆடப்போகிறோம் என்று அவள் கனவிலும் நினைக்கவில்லை. மாளிகைக்கு தன்னை அழைத்ததும், மாளிகைவாசலில் அதிகாரிகள் காத்திருந்து ராஜ மரியாதையுடன் வரவேற்றதும், பணிப்பெண்கள் உபசாரம் செய்து திருமஞ்சனம் செய்வித்து, புத்தாடை அணிவித்து அரசியாரிடம் அழைத்துச் சென்றதும் - எதற்காக இவ்வளவும் நடக்கின்றன என்று வீரம்மாளுக்கு அப்பொழுது விளங்கவில்லை.

முதல்நாள் அவளுக்கு அளிக்கப்பட்ட மரியாதையைவிடப் பல மடங்கு மரியாதை. உபசரணை.

ஆனால் இராசேந்திர சோழனின் மற்ற மனைவியரின் பார்வைகள் சரியாக இல்லை. வாய் பேசவில்லையே தவிர விழிகள் பொறாமையை உமிழ்ந்தன. மௌனமே அவர்கள் இதயத்திலிருப்பதை ஒலித்தது.

சபை கூடியது. அந்தப்புரத்திலுள்ளவர்கள் சபை நிகழ்ச்சிகளைக் காண மண்டப மேல் மாடத்திலுள்ள இருக்கைகளில் அமர்ந்தனர்.

இராசராசப் பேரரசர் சபை மண்டபத்தில் சிறப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆசனத்தில் அமர்ந்தார். அருகே அரசியார் பஞ்சவன்மாதேவியார் அமர்ந்து புலவர்களின் வாக்கு வன்மையைக் கேட்டு மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தாள்.

இராசராசர் அவ்வவப்போது திரும்பி, அரசியாரிடம் ஏதோ சொல்வதும், செவியில் தெளிவாக விழாததால் அவள் தலையைச் சாய்த்து மீண்டும் சொல்லச் சொல்லிக் கேட்பதுமாக இருந்தபோது, ஈசான சிவாச்சாரியாரிடம் தேவாரம் கற்றுக் கொள்ளும் மாணவ, மாணாக்கியர் தாளத்துடன் பாட வந்து சேர்ந்தனர்.

இராசராசர், தேவியைப் பார்த்துக் கேட்டார். “சிதம்பரத்து நடனப் பெண் எங்கே,? இன்று நடனமாட அழைத்திருப்பதாகச் சொல்லியிருந்தாய்....? ”என்று கேட்டார்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பஞ்சவன் மாததேவி பணிப்பெண்களிடம் ஏதோ கூற அவர்கள் விரைந்தனர்.

“அரசியார் அழைக்கிறார்கள்” என்று கூறி அதிகாரிச்சிகள், வீரம்மாளை அணுகி அழைத்தனர்.

பாதச் சலங்கை ஒலிக்க வீரம்மாள் சபையில் நுழைந்தாள். ஒருமுறை சபையைச் சுற்றி விழிகளைச் சுழற்றினாள்.

ஆ! அதோ தன் சகோதரன் முத்துக் குமரன் அதிகாரிகளுடன் அதிகாரியாக அமர்ந்திருக்கிறார். படைத்தலைவர் உடையில் அவரைக் கண்டவுடன் “அண்ணா” என்று வாய்விட்டுக் கூவ முயன்றாள். வார்த்தைகள் வரவில்லை.

“அண்ணா! தாங்கள் இந்த ஊரிலேயே இருந்தும் என்னை வந்து காணவில்லையே. ஏன்? மாளிகையில் வசிக்குமாறு என்னைத் தவிக்க விட்டுவிட்டீர்களே நியாயமா? அரச குலத்தவர்கள் தொடர்பை நான் என்றாவது வேண்டினேனா அண்ணா? இளவரசர் எனும் கனியைப் பறிக்க, முட்புதரில் விழுந்து எழுந்திருக்கச் செய்துவிட்டாயே அண்ணா!”

இவ்வளவும் வாய்விட்டுச் சொல்லிக் கதற வேண்டும் போல் தோன்றியது. வார்த்தைகள் வரவில்லை.

குழலோசை எழுந்தது. மத்தள ஒலி. தாள சப்தம் நிறைந்தன. மலரைச் சுற்றி வட்டமிடும் வண்டுகள் எழுப்பும் ஓசை போன்ற சுருதியின் ஒலி சபை மண்டபத்தில் ரீங்காரமிட்டது.

அண்ணன் அதோ இருக்கிறார். ஹூம், அவர் - அவர் எங்கே? அவரில்லாமல் தன் உடன்பிறந்தான் எங்கும் செல்லமாட்டார் என்பது அவளுக்குத் தெரியாதா? அதோ – அரச பீடத்துக்கு அருகே ஓர் இடம் - அது இளவரசருக்கான இடம். ஈசான சிவாச்சாரியார் அதற்கருகே அமர்ந்திருக்கிறார். அந்த இடத்திற்கு உரியவர் வரவேண்டும் - வருவார்.

இசைக் கருவிகள் ஒலித்தன. கூப்பிய கரத்துடன், கற்சிலை போல் நின்றிருந்த வீரம்மாளைப் பார்த்து சக்ரவர்த்திகள் கையசைக்கிறார்.

வீரம்மாள் ஆடினாள். பாடலின் உட்பொருளை விழி மொழியால் விளக்கினாள். கை விரல்களால் உருவகப்படுத்தினாள். கரங்கள் நெளிந்தன. இடை அசைந்தது. பாதங்கள் துள்ளின. கணநேரத்தில் கரிய வானில் வெட்டிச் செல்லும் மின்னலானாள். நதியினில் சுழலானாள். தோகை சிலிர்த்த மயிலானாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

நாட்டியத்திற்கு உறுதுணையாக ஒலித்த இசைக் கருவியை இயக்கியவர்கள் திகைத்தனர். இமைக்கும் நேரத்தில் பல பாவங்களைப் பொழிந்து ஆடிய வீரம்மாளின் ஆட்டத்தைக் கண்டு வியந்தார் இராசராசசோழ தேவர். அவள் ஆடிக் கொண்டிருக்கும்போது இராசேந்திரன், சந்தடியின்றி வந்தமர்ந்தார்.

அவள் பார்த்தியிருக்க வேண்டும். விழியில் ஒரு கோணம் வியப்புற்றிருக்க வேண்டும். அவர் காண்கிறார் என்பதனால் ஆட்டத்தில் அதிக ஆர்வம் கொண்டிருக்க வேண்டும். தன் சகோதரர் மெச்சிப்புகழ வேண்டும் எனும் ஆசையால் அவள் திறமை அனைத்தும் திரண்டு வந்தன.

நடனம் முடிவடைந்து, கரவொலியும் சபையினர் பாராட்டி எழுப்பிய குரலும் பின்னணியில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்க, வீரம்மாள் சபை மண்டபத்தை விட்டு வெளியே ஓடினாள். ஏதோ ஓர் அறையில் சென்று வீழ்ந்தாள். கால்கள் துவண்டிருந்தன. வியர்வை வெள்ளம் அவளை மீண்டும் குளிப்பாட்டியிருந்தது. தாம் எங்கிருக்கிறோம் என்றே அவள் அறியவில்லை. இந்த மண்ணுலகிலிருந்து மேலே மேலே எங்கோ சென்று வானவெளியில் சஞ்சரிக்கும் உணர்வுதான் ஏற்பட்டது.

அவள் கண்விழித்த போது அருகே அம்மங்கை ஆழ்வார் விசிறி கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தாள். ”ஆகா, இதுவென்ன காரியம்? இளவரசருடைய திருமகள் எனக்கு சாமரமிடுவதா?” என்று திடுக்கிட்டு எழ முயன்ற வீரம்மாளை, அம்மங்கை அமைதிப்படுத்திப் படுக்கச் செய்து, “மிகவும் களைத்திருக்கிறாய் வீரம்மா! சிறிது இளைப்பாறினால் சரியாகிவிடும்!”என்றாள்.

அவள் பாதத்தை இரு பணிப்பெண்கள் மெல்லப் பிடித்துவிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

“மரியாதைக் குறைவாக நான் நடந்து கொள்கிறேன். எனக்கு ஒன்றுமில்லை. களைப்பில்லை. சோர்வில்லை. நான் எழுந்து உட்கார்ந்து கொள்கிறேன். இப்படியே படுத்திருப்பதுதான் என் வேதனையை அதிகப்படுத்தும்.’ என்று கூறி எழ முயன்றாள்.

“அம்மா! உங்களுக்குச் சற்று நேரம் ஓய்வு வேண்டும். சிறிது நேரம் கழித்து வருகிறேன் உணர்ச்சி மிகுதியால் நீங்கள் களைத்திருக்கிறீர்கள்” என்றாள் அம்மங்கை.

“அம்மா…”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இந்தக் குரல் வீரம்மாளைச் சிலிர்க்க வைத்தது. அவளே தன் தாயை அழைத்த இதய ஒலி போல் அந்தக் குரலோசை கேட்டது.

“அம்மா” என்று நானே அழைத்தேனா? எப்போதோ இறந்தவிட்ட என் தாயை அழைத்தேனா? அன்புக்கு ஏங்கித் தவிக்கும் நான் அழைத்த குரலொலியா அது?

“அம்மா வீரம்மா! நான் கூறியது சரிதான். உங்கள் பார்வையில் களைப்பால் ஏற்பட்ட ஏக்கம் இருக்கிறது தவிப்பு இருக்கிறது. சற்று நேரம்அமைதியாக இருங்கள்” என்று கூறிவிட்டு அம்மங்கை புறப்பட்டாள். அங்கிருந்த பணிப்பெண்களிடம், அந்தஅறைக்குள் யாரும் நுழைந்து வீரம்மாளைத் தொந்தரவு செய்யாமல் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு கட்டளையிட்டாள். அங்கு வந்த அதிகாரிச்சி ஒருத்தியை அழைத்து.

“யாரோ ஒரு நடனமாடும் பெண்ணிற்குப் பணிவிடை செய்வதாக அலட்சியமாக நினைத்துவிட வேண்டாம். இவர்கள் இந்த மாளிகையில் இளவரசிகளுள் ஒருத்தியாக விளங்கப் போகிறவர்கள் நினைவிருக்கட்டும்” என்று சொல்லிவிட்டு மிகவும் மெல்லிய குரலில் அதிகாரிச்சிக்கு மட்டும் விளங்கும் விதத்தில் ஒரு வார்த்தை சொன்னாள். அந்தச் சொல் கேட்டு அதிகாரிச்சி நிமிர்ந்து நின்றாள். அந்தச் சொல் அவளிடம் பயத்தையும், மரியாதையையும், வியப்பையும் அளித்தது.

30

அரசருக்குத் திருமணம்

வீரம்மாள் நடனம் முடிவடைந்தவுடன், கலை நிகழ்ச்சிகள் முடிவடைந்தாக அறிவிக்கப்பட்டது. மதிய விருந்துக்குப் பின் சபை கூடியது. செழிப்பான விருந்தின் மயகக்ம் ஒருபுறம் இருந்தாலும் சோழ நாட்டின் குறுநில மன்னர்கள் பலருடன் ஐம்பெரும் குழுவினரும் கூடியிருந்தனர். ஏதோ ஒரு முக்கியமான முடிவை எதிர்பார்த்து அவர்கள் கூடியிருந்தனர் என்பது தெரிந்து.

சோழ நாட்டு ஒன்பது மண்டலங்களில் சோழமண்டலம், இராசராசப்பாண்டி மண்டலம், மலைமண்டலம், அதிராசராச மண்டலம், சயங்கொண்ட சோழ மண்டலம் முதலியவற்றின் மண்டல அதிகாரிகளான மண்டல முதலிகள் வந்திருந்தனர் சிற்றரசர்களுக்குச் சமமான தகுதி படைத்தவர்களான அவர்கள் கம்பீரமாகத் தங்கள் இருக்கைகளில் அமர்ந்திருந்தனர். அவர்களது பரந்த மார்பில்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

விருந்திற்குப் பின் பூசப்பட்டிருந்த சந்தனத்தின் மனம் மலர்த் தோட்டத்திலிருந்து வீசும் மலரின் மணம் போல எங்கும் வீசியது.

இராசேந்திரனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் கட்டி ஆட்சிப் பொறுப்பில் ஈடுபடச் செய்தாகிவிட்டதே. இப்போது எந்த முடிவை எடுப்பதற்காக சபையைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள் சக்ரவர்த்தி என்ற கேள்வி ஒவ்வொருவரிடமும் எழுந்தது.

தஞ்சை அரண்மனையில் சபை மண்டபத்தில் மந்திராலோசனைகள் நடைபெறுவது வழக்கம். பழையாறைக்குச் சக்ரவர்த்திகள் வந்திருக்கும்போது, இதுபோல் முக்கிய முடிவெடுக் சபையைக் கூட்டுவது எதற்காக இருக்கும் என்ற கேள்வி அதிகாரிகளிடமும் எழுந்தது.

ஐம்பெரும் குழுவினர் அமர்ந்திருந்தனர். பல்வேறு படைப்பிரிவுகளின் தலைவர்கள் அமர்ந்திருந்தனர். ஈசான சிவாச்சாரியார் முதன்மையாக அமர்ந்திருந்தார்.

இராசராச சோழ தேவர் பல நாள்களுக்குப் பிறகு இப்போது மீண்டும் சந்திக்கும ’உறுதிச் சுற்றத்தார்’ விருந்துண்டு வரும் வேளையில் தங்களுக்குள் மெல்லப் பேசிக்கொண்டனர்.

வேங்கை போல கம்பீரமாகத் திகழும் சோழ சக்ரவர்த்திகள் மெலிந்து காணப்படுவதை நியாய சபையைச் சேர்ந்தவர் குறிப்பிட்டார். மாளிகையின் முன்புறத் தோட்டத்தில் அவர்கள் நின்றபடியே, களைப்பாறும் வேளையில் பேசிக்கொண்டனர்.

அரச கட்டளையெழுதும் மந்திரக் கணக்கர் சொன்னார்: “நாள்தோறும் நான் அரசர் அருகே இருப்பதனால் அரசருடைய உடல் நிலையில் எந்த மாற்றமும் தெரியவில்லை. அவருக்குள்ள கவலையெல்லாம் தன் மகன் இராசேந்திரனைப் பற்றியதே”

தன் மகனைப் பற்றிய கவலையா? என்னவாக இருக்க முடியும்? அவர்கள் கவலைப்பட்டனர்.

பெரிய போர் ஒன்றைத் தொடங்கத் திட்டமிட, கலந்து ஆலோசிக்க நாம் அழைக்கப்பட்டிருப்போமோ என்று சிலர் ஐயம் எழுப்பினர். அதற்காக இராது என்றும் அவர்கள் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

சபை கூடியது. ஐம்பெருங் குழுவினரும், எண்பேராயத்தினரும், உறுதிச் சுற்றத்தினரும், அரசியல் பொறுப்புச் சுற்றத்தினரும்,

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

படைத்தலைவர்கள், நாட்டதிகாரிகளும் சபையில் கூடியிருந்தனர். ஒரே சமயத்தில் சோழ நாட்டதிகாரிகளுள் முக்கியமானவர்கள் எப்போதாவது கூடுவது வழக்கம். ஐம்பெருங் குழுவினருடன் விவாதித்துச் சக்கரவர்த்திகள் முடிவெடுப்பது வழக்கம்.

முரசு முழங்கியது. சக்ரவர்த்திகள் சபைக்குள் நுழைந்தார். அவருடைய பெருமையை அறிவித்து உரத்த குரலில் கட்டியங்காரர் கூறுகிறார்.

திருமகள் போலப் பெருநிலச் செல்வியுந்

தனக்கே யுரிமை பூண்டமை மணங்கொளக்

காந்தளூர்ச் சாலைக் கலமறுத் தருளி

வேங்கை நாடுங் கங்க பாடியுந்

தடிகை பாடியும் நுளம்ப பாடியும்

குடமலை நாடுங் கொல்லமுங் கலிங்கமும்

முரட் டொழிற் சிங்கள ரீழ மண்டலமும்

இரட்டபாடி யேழரை யிலக்கமும்

திண்டிறல் வென்றித் தண்டாற்கொண்டதன்

னெழில் வள ரூழியு ளெல்லா யாண்டுத்

தொழுதக விளங்கும் யாண்டே செழியாரைத்

தேககொள் கொராச கேசரிவர்மர்

உடையார் ஸ்ரீராசராச தேவர்

எழுந்தருள்கிறார் - எழுந்தருள்கிறார் - எழுந்தருள்கிறார்.

சபை அமைதியுடன் திகழ்ந்தது. எழுந்து நின்றவர்கள், இருக்கையில் சோழ சக்ரவர்த்திகள் இராசராசன் அமர்ந்தவுடன் அமர்ந்தனர். சக்ரவர்த்திகள் முகத்தில் வீசும் கம்பீர ஒளியுடன் சோர்வும் குடிகொண்டிருப்பதைப் பலர் காணத் தவறவில்லை.

சோழ சக்ரவர்த்திகள் இராசராச சோழ தேவர் பேசத் தொடங்கினார். சபையில் கூடியுள்ளள சோழநாட்டின் பெருமைக்குக் காரணமான அமைச்சர்களையும், ஆசானையும் படைத் தலைவர்களையும் பல்வேறு

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

Click Here to join our Telegram Group

For free eBooks, join us on Telegram

https://t.me/tamilbooksworld

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அதிகாரிகளையும் அன்புடன் வரவேற்று சபை கூட்டப்பட்டதன் காரணத்தை விளக்கினார்.

“பல ஆண்டுகளாகவே ஆட்சிப்பொறுப்பை என் மகன், உங்கள் எல்லாராலும் அன்புடன் போற்றப்படும் இராசேந்திரன் என்ற அபிடேகத் திருநாமம் கொண்ட மதுராந்தகனிடம் அளிக்கவேண்டும் என்று எண்ணி வந்தேன். இளவரசுப் பட்டம் சூட்டப்பட்டவுடனேயே, இராசேந்திரன் தன் இச்சையாக அரச கட்டளைகளை வழங்கவும் நான் ஆதரித்து உத்தரவிட்டேன். அவன் வயதில் நான் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்று பல விஷயங்களில் சோழ நாட்டின் பெருமையைப் புகழை உங்கள் உதவியுடன் உயர்த்தப் பாடுபட்டு வெற்றி கண்டேன். ஆனால், அதில் பெரும் பங்கு இனிய புதல்வன் இராசேந்திரனுடையது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். போர்க்களங்களில் தன் இளமையின் பெரும் பகுதியைக் கழித்து நம் புலிக் கொடியை அவன் அங்கெல்லம் பறக்க விட்டுள்ளான் என்பவை நீங்கள் அறியாதது அல்ல. என்றாலும் அந்தப் பெருமைகள், வெற்றிகள், புகழ்கள் எல்லாம் என் பெயரால்தான் நடந்ததாக ஊர் உலகம் பேசுகிறது. வருங்காலமும் போற்றிப் பகழும். எனக்கு இனி எதற்கப் புகழ், பெருமை? கங்கையும், கடாரமும் வென்ற இராசேந்திரனுக்குத்தான் இனி பெருமையும், புகழும் சூழவேண்டும். கடந்த இரண்டாண்டுகளாக என்னுடன் இணைந்தே ஆட்சி புரிந்து வரும் என் அருமைப் புதல்வன். இனித் தனியே தன் பெருமை, சிறப்பு, வெற்றி நிலைநாட்டிக் கீர்த்தி பெறவேண்டும். அதனால் என் ஒரே செல்வன் மதுராந்தகனை பரகேசரி என்ற புகழ்ப் பெயருடன் சோழ நாட்டின் அரசராக்க விரும்புகிறேன். சோழர்களின் பரம்பரை மணிமகுடத்தைச் சூட்ட முடிவெடுத்துள்ளேன். அறிஞரும், வீரரும் நிறைந்த இந்தச் சபையின் ஆலோசனையும் அங்கீகாரமும் பெறவே உங்களை அன்புடன் அழைத்துள்ளேன். நல்ல நாள் குறித்து மகுடாபிடேக விழாவை நடத்த விரும்புகிறேன். உங்கள் நல்லாசிகளை இராசேந்திரன் பெற்று சோழ நாட்டின் பெருமை திக்கெட்டும் பரவும் வகை செய்வான் என்பதில் பெரும் நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது’

சக்ரவர்த்திகள் அமைதியாக, கம்பீரமாகத் தன் கருத்தை வெளியிட்டார்.

“வாழ்க! இராசகேசரி இராசராச சோழ மாமன்னர்! வாழ்க, வாழ்க! என்ற வாழ்த்தொலி எங்கும் எழுந்தது.

“வாழ்க! வாழ்க! பரகேசரி இராசேந்திர சோழ சக்ரவர்த்தி!” என்ற வாழ்த்தொலி தொடர்ந்து ஒலித்தது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சபை கலைந்த பிறகு அமைச்சரும், புரோகிதரும், சோதிடரும்,அறக்களத்து அந்தணரும், அரச கட்டளை எழுதும் மந்திரக் கணக்கரும் மட்டுமே அங்கிருந்தனர்.

அரச சோதிடர் மிக்க மரியாதையுடன் கேட்டார்: “சக்ரவர்த்திகளே! மற்றொரு செய்தி கேள்விப்பட்டேன். அதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள என்னை அனுமதிக்க வேண்டும்.”

இராசராசர் தன் மகன் இராசேந்திரனைப் பொருள் நிறைந்த பார்வையுடன் நோக்கினார். பிறகு சோதிடரை நோக்கிக், ”கேளுங்கள்” என்பதுபோல் தலையைசத்தார்.

சோதிடர், இராசேந்திரனைப் பார்த்தவாறு, ”இளைய பிராட்டியார் என்னை அழைத்தார். இளவரசரின் திருமணத்திற்கு நாள் குறிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார்” என்றார்.

“ஆம் நான்தான் கேட்குமாறு பணிந்தேன். மகுடாபிடேகத்திற்கு முன்னர், திருமணம் புரிந்துகொள்ள என் மகன் விரும்புகிறான். அதற்கேற்ற நல்ல நாள் குறித்துத் தருமாறு கேட்டுவரச் சொன்னேன்” என்று கூறி, தன் மகனை ஒருமுறை நோக்கினார்.

மாபெரும் வீரர், சோழநாட்டின் அரியணையில் அமரப் போகிறவர் முகத்தில் நாணம் சேர்ந்தது.

அறக்களத்தந்தணர் கேட்டார்: ”இராசேந்திர சோழ தேவரின் கரம் பிடிக்கப் போகும் பாக்கியசாலி யாரோ? எந்த நாட்டு இளவரசியோ?”

அரச கட்டளை எழுதும் மந்திரக் கணக்கரைச் சக்ரவர்த்தி நோக்கினார்.

குறிப்பறிந்த அவர் தெரிவித்தார்: “இராசேந்திர சோழ தேவருடன் பல போர்க்களங்களுக்கும் சென்று புகழ்கொடி நாட்ட உதவி புரிந்துவரும் படைத் தலைவர் முத்துக்குமரனின் உடன் பிறந்தாள் வீரம்மாள் எனும் பெயருடைய நற்குண மங்கையை மனைவியாக வரிக்க இளவரசர் முடிவு செய்து, சக்ரவர்த்திகளின் அனுமதியையும் பெற்றிருக்கிறார். பரம்பரை பரம்பரையாக சோழ நாட்டிற்கு விசுவாசமாக உழைத்து வரும் நற்குடியைச் சேர்ந்தவள் அந்தக் குணவதி.”

அங்கிருந்தவர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டனர். கணியர் தலைவர் பெருங்கணி கேட்டா ”இன்று காலையில், அவையில் நடனமாடிய அந்த நாட்டிய மங்கையா?”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“ஆம்: நாட்டியக்கலை அனைவருக்கும் பொதுவானது. கலைகளில் தேர்ச்சி பெற்ற அந்த மங்கை நல்லாள் பண்டித சோழரான நம் இராசேந்திரனின் மனத்தில் அழியாத இடம் பெற்றுவிட்டாள். என்றும், எதிலும் உதவியாக அவள் விளங்குவாள்” என்று இராசராசர் கூறவும், அனைவரும் சம்மதிப்பதுபோல் தலையசைத்தனர்.

வீரம்மாளுக்கும், இராசேந்திர சோழருக்கும் திருமணம் என்ற செய்தியும் பழையாறை நகரில் முதலில் பரவியது. பிறகு சோழநாட்டு ஊர், நாடு, நகரங்கள் எங்கும் மக்களின் பேச்சாக அமைந்தது.

31

அவர் வரட்டும் இங்கே!

சிறு குழந்தையைப் போல வீரம்மாள், அத்தையின் மடியில் படுத்து விசும்பினாள். அருகே தோழி முத்துவடிவு என்றழைக்கப்படும் முத்தம்மாள் ஆறுதல் சொல்ல முடியாமல், சொல்லாமல் இருக்கவும் முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தாள். வாயில் திண்ணைக்குச் செல்வதும் திரும்பவும் அத்தையிடம் வருவதுமாக பரபரப்புடன் இருந்தாள்.

அவளுக்கு வியப்பா இருந்தது. வீரம்மாளுக்கு என்ன குறை? எதற்காக வருத்தப்படவேண்டும்? தாய் தந்தையில்லை என்பதால் பெற்றோரை நினைத்து அவள் அழுகிறாள் என்று நினைக்கவும் முடியாது. ஏனென்றால் பெற்றோரில்லாத குறை ஏற்படாமல் பாட்டனாரும் அத்தையும், உடன் பிறந்தானும் இதுவரையில் அவளைக் கண்ணைப் போல் காத்து வந்தனர். திடீரென்று இளவரசர் பார்வை விழுந்ததனால் மனத்துக்குப் பிரியமான ஆடற்கலை பயின்று, பிறர் பாராட்டும்படி வீரம்மாள் அந்தக் கலையை வளர்த்துக்கொண்டாள். இளவரசரின் பார்வை அவளிடம் முழுமையாக விழுந்தது. அவள் அவருக்கு நெருங்கியவளானாள். இளவரசரின் எதிரே நடனமாடினாள். அவருடன் சேர்ந்து கைகோத்து ஆடினாள். அரசவையில் ஆடும் பேறும் பெற்றாள். இளவரசரின் அன்பு வளர்ந்து, அன்பு காதலாகி மலர்ந்து திருமணம் புரிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு வளர்ந்து, வீரம்மாள் உயர்ந்துவிட்டாள். அவ்வாறு இருக்கையில் என்ன குறை இப்போது இவளுக்கு? ஏன் கண்ணீர் விட்டுக் கலங்குகிறாள்? விசும்புகிறாள்?

மனத்திலுள்ளதைச் சொல்லிவிட்டாவது வருந்தலாம். ஒன்றுமே

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சொல்லாமல் மௌனக் கண்ணீர் விடுகிறாளே!

“அத்தை! நீங்களாவது கேட்கக் கூடாதா? வீரம்மாளை இன்னும் குழந்தையாக நினைக்காதீர்கள். சிதம்மபரத்தில் திருமணம் முடிந்த பிறகு மூங்கில் துறைக்குப் போக வேண்டும் என்று விரும்பினாள். இளவரசர் மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித்தாராம். திருமணமானவுடன் பிறந்த வீட்டிற்கு செல்வதுதானே நியாயம் என்றாராம். பிறந்த வீட்டிற்கு வந்த வீரம்மாள் கிராமத்து மக்களுடன் குதூகலத்துடன் பழக வேண்டாமா? குழந்தை போல அழுகிறாளே நீங்கள் ஆறுதல் சொல்லக்கூடாதா?” என்று அத்தையை நோக்கிக் கேட்டாள்.

அத்தை கண் கலங்கியிருந்தாள். வாயிற்திண்ணையில் அமர்ந்திருக்கும் பாட்டனார் மகிழ்ச்சியுடனிருந்தார். மூங்கில் துறை மக்களிடையே அவர் மிகவும் உயர்ந்து விட்டார். அரச குடும்பத்தோடு சம்பந்தம் செய்ததற்கு அவரைப் பாராட்டிப் புகழ்கிறார்கள். தன் பெயர்த்தி வருத்தப்படுகிறாள் என்று அவருக்குத் தெரிய நியாயமில்லை.

இதுவரையில் வாய்திறந்:து பேசாத அத்தை, கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு ”முத்தம்மா! நீ அவளுடைய ஆருயிர்த் தோழி அவள் மனம் உனக்குத் தெரியும். என்னை விட்டுப் பிரிந்தறியாதவள் பிரிவாற்றாமை அவளை வருத்தபடச் செய்கிறது. சில நாள்களில் எல்லாம் சரியாகிவிடும். நீ அவளைத் தனியே அழைததுச் சென்று சமாதானப்படுத்து” என்றாள். பிறகு, வீரம்மாள் கூந்தலை மெல்ல வருடி முதுகைத்தடவி, ”வீரம்மா! குழந்தாய் எழுந்திரும்மா! உன் அண்ணனும் இளவரசரும் எந்தக் கணமும் இங்கு வரலாம். உன்னை இன்று மாலையே பழையாறைக்கு அழைத்துச் சென்று விடலாம். இளவரசராயிருந்தாலும் இது மாமியார் வீடல்லவா? அவர் வருகிறார். அவருக்கு ருசியாக ஏதாவது ஆக்கிக் கொடுக்க வேண்டாமா? எழுந்திரு. கிணற்றடிக்குப் போ. முகங்கழுவி சுறுசுறுப்புடன் வா! என்றாள்.

பிறகு, தன் பெயர்த்தி உடுத்தியிருந்த பட்டாடையைத் தொட்டுப் பார்த்தாள். ’திருக்குடந்தை நெநவாளர்கள் திறமைசாலிகள். பட்டுத் துகிலில் பொன்வேலைப் பாட்டுடன் எவ்வளவு சிறப்பாக நெய்திருக்கிறார்கள்! என்று கூறி, அவள் சங்குக் கழுத்தை அலங்கரிக்கும் முத்துமாலையைத் தடவிப்பார்த்து “பாண்டியநாட்டை ஆளத் தொடங்கியபிறகு சோழர்களுக்கு முத்துக்குப் பஞ்சமில்லை” என்றாள்.

எவ்வளவு ஆபரணங்கள்! ஒவ்வோர் ஆபரணமாகப் பார்த்து அதிசயித்து

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பெருமை பிடிபடாமல், அவள் கன்னத்தை விரல்களால் தடவி தன் கன்னத்தில் இட்டுக் கண்ணேறு கழித்து நெற்றியில் முத்தமிட்டு, ”என்மகன் கொடுத்து வைக்கவில்லை உன் அழகைக் காண, அரச குமாரியாக நீ உலா வருவதைக் காண என் மருமகள் இன்று இல்லை ஏண்டி, பெண்ணே! மாளிகையில் உள்ளவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? ’கிராமப் பெண் ஒருத்திக்கு வாய்த்த அதிர்ஷ்டத்தைப் பாருங்களேன்’ என்று பொறாமைப்படுவார்களே! அது மட்டுமா? அங்கே இளவரசி, பட்டத்தரசி என்றிருப்பவர்கள் எல்லோரும் வயது முதிர்ந்தவர்கள் உன்னைப் போன்ற இளம்பெண்ணைப் பார்த்துப் பொறாமைப்படுவார்களே?” என்றாள்.

அத்தையின் மடியிலிருந்து விருட்டென்று எழுந்த வீரம்மாள், ”பொறாமையா? வயிறெரிகிறார்கள். சுட்டெரிப்பது போலப் பார்க்கிறார்கள் அத்தை! குத்தலும் கேலியுமாகப் பேசுகிறார்கள் அத்தை! நான் இனிஅங்கே போகமாட்டேன். அவர்கள் பேசும் ஒவ்வொரு பேச்சிலும் என்னைக் குத்தி எடுக்கிறார்கள். அவற்றை நினைக்கும்போது எனக்கு இந்த வாழ்வே வேண்டாம் என்று தோன்றுகிறது. அரண்மனை வாழ்வும் சுக போகமும் நான் விரும்பவில்லையே?

“அத்தை எனக்கு ஒரு வழிச் சொல்லுங்கள் அம்மாளிகைக்கு நான் போகமாட்டேன். அங்கே அந்தப்புர மகளிர் என்னென்ன சொல்கிறார்கள் தெரியுமா? சோழ சக்ரவர்த்திக்கும் அவரது மகன் இளவரசருக்கும் என்னால்தான் மனவேற்றுமை ஏற்பட்டு விட்டதாம். சிற்றரசர்களின் புதல்விகள் பலர் நாட்டில் இருக்க கிராமத்துப் பெண்ணான என்னை மணக்க அவர் ஆசைப்படுமாறு நான் ஏதோ மாயம் செய்து விட்டேனாம். நான் மந்திரவாதியாம். ஒற்றுமையைக் கெடுக்க வந்தவளாம். பட்டத்துக்கு ஓர் அரசகுமாரனைப் பெற்று வாரிசுப் போட்டிக்கு விதை விதைக்க வந்திருக்கிறேனாம். அத்தை! நான் கேட்கிறேன் எனக்கோ என் அண்ணனுக்கோ அல்லது என் பாட்டனாருக்கோ மாளிகைச் செல்வத்தின் மீது ஆசையா? இல்லையே! அவ்வாறிருக்க அதற்காகத் திட்டமிட்டோம் என்று என் அண்ணன் மீதும் அபாண்டமாகச் சொல்கிறார்களே!

“அத்தை! உங்களுக்கே தெரியும். இளவரசரிடம் என் உடன்பிறந்தார் என்னை அறிமுகப்படுத்தியது உண்மைதான். நாட்டியம் பயிலவேண்டும் என்றஎன் ஆசையை நிறைவேற்ற இளவரசரிடம் எடுத்துச் சொன்னது உண்மைதான். அவரும், என் ஆர்வத்தை வளர்க்கத்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

தக்க ஆசானை நியமித்து ஆடல் பயிலுமாறு செய்ததும் உண்மைதான். என்னிடம் இளவரசர் அன்புகொண்டார். அது எதற்காக? எனக்கே புரியவில்லை. அமைதியாக மூங்கிலடிக் கிராமத்திலிருந்த எனக்கு, என் தோழியைத் தவிர மற்றவர்களிடம் அன்பு பாராட்டத் தெரியாத எனக்கு, அவரிடம் நேசம் ஏற்பட்டது எப்படி என்று புரியவில்லை. அவரைக் காணாமல் என்னால் ஒரு நாள் கூட இருக்க முடியவில்லை அது எதனால்? எனக்குப் புரிகிறது. எனக்கும் அவருக்கும் பல விதங்களில் குண ஒற்றுமை இருக்கிறது....” என்று சொல்லி வரும்போது முத்துவடிவு மெல்ல நகைத்தாள்.

“என்னடி சிரிக்கிறாய்?’

“இல்லை. குண ஒற்றுமை என்று சொல்கிறாயே. இளவரசருக்கும் எனக்கு எந்த விதத்தில் குண ஒற்றுமை இருக்கும்? அவர் அரச குமாரர். கடவுள் அருள் பெற்றுச் சுகத்தில் பிறந்தவர். மாவீரர். பல நாடுகளை வென்று சோழ நாட்டிற்குப் பெருமை சேர்த்தவர். மிகக் கோபக்காரர் என்ற பெயரும் உண்டு. எந்த விதத்தில் உனக்கும்அவருக்கும் குணம் ஒன்றுபட்டிருக்கிறது?”

“முத்துவடிவு” என்னுடன் பழகிய நீ புரிந்து கொண்டது அவ்வளவுதான். அவர் அரசகுமாரர். தோள் வலிமை மிகுந்தவர். உண்மைதான். அதனாலயே குணத்தில் வித்தியாசம் எப்படி ஏற்படும். சொல்கிறேன், கேட்டுக்கொள். எனக்கு முன்கோபம் வரும். உனக்குத் தெரியாதா? மனத்தில் ஒன்றுவைத்து வெளியே ஒன்று பேசத்தெரியாதவள் அவரும் அப்படியே. என்னைப் பார்த்த முதல் சந்திப்பிலேயே என்னிடம் அவருக்கு காதல் பிறந்து விட்டதாக என்னிடம் கூறினார். அவர் இளவரசர் என்ற அந்தஸ்தைப் பார்க்கவில்லை. வயது வித்தியாசம் ஒரு பொருட்டில்லை என்று அவர் கூறினார். நானும் அப்படித்தான் நினைத்தேன். அவரிடம் சொன்னேன், இருவருக்குமுள்ள குண ஒற்றுமைகளைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அவர் ஒரு குழந்தைபோல் சிரித்தார் நானும் குலுங்கச் குலுங்கச் சிரித்தேன். தோள்வலிமை மிகுந்த இளவரசருக்குக் குழந்தையைப் போன்ற மனம். இருவர் உள்ளமும் எப்படி ஒன்றானது? அவருக்குப் பண்டித சோழர் என்று பெயர். அவர் தமிழ் படித்தவர். நானும் அப்படித்தானே! அவரளவுக்கு இல்லை என்றாலும் கிராமத்து தமிழ் ஐயா எவ்வளவோ கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார். எனக்கு நாட்டியக் கலையில் உள்ள ஆர்வத்தை நீ அறிவாய். அவர் நாட்டிய சாத்திரம் கற்றவர். நடன முத்திரைகளைத் தவறில்லாமல் புலப்படுத்தி ஆடுவதைக் கண்டு நான்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பிரமித்துப் போனேன். போர்க்களங்களிலே மிகந்த காலத்தைக் கழித்த அவருக்கு நேரம் ஏது? அதுதான் எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. அவர் இளவரசர். அவர் விரும்பினால் எத்தனையோ அழகிகளைச் சேர்த்து, அவர்களை தன் உடல் இச்சைக்கு ஈடுபடுத்திக் கொள்ளமுடியும். என்னிடமும் அவர் அவ்வாறு நடந்து கொண்டிருக்க முடியும். ஆனால் அவர் ஒருபோதும் வேறு விதமாக என்னைப் பார்த்ததில்லை...”

முத்துவடிவு மெல்ல நகைத்தாள்.

“மீண்டும் நீ சிரிப்பதால் என் பேச்சை நம்பவில்லை எனத் தோன்றுகிறது” என்றாள் வீரம்மாள்.

“அப்படி இல்லை வீரம்மாள்! அன்பு, காதல், ஆசை என்று விதவிதமாய்ச் சொல்கிறாய். காமம் வயப்படாத காதலுக்கும் அன்புக்கும் வேற்றுமை இல்லை. காதல் என்று சொல்லும்போது காம உணர்வு இல்லாமல் காதல் மலராது என்று நீயே சொல்லியிருக்கிறாய். அதனால் சிரித்தேன்.”

“முத்துவடிவு சத்தியமாகச்சொல்கிறேன். அவர் என்னை அணைத்திருக்கிறார். ஆட்டத்தின் இன்பத்தில் ஆனந்தத்தால் ஏற்பட்ட அணைப்பு அது.”

“ஓ! திருமணம் செய்து கொள்ளப் போவதாக அவர் சொன்னபோது உனக்கு ஏற்பட்ட உணர்வைப் பற்றிச் சொல்லவில்லையே? ஓர் ஆடவரின் ஸ்பரிசத்தால் எனக்கு முதலில் என்ன தோன்றியது?”

“அவர் என்னை முதலில் தீண்டியபோது நான் திடுக்கிட்டேன். ஆனால் அவன் என் மீது கொண்டுள்ள அன்பு, ஆசை மெல்ல மெல்லக் காதலாக மாறுவதை உணர்ந்தேன். நான் விரும்பியது போன்றே எப்போதும் அவருடன் நான் இருப்பதையே அவர் விரும்பினார். இது இயலுமா? அரசாங்கம், அரச குடும்பத்து இளவரசர், அரசர் - என்பவர்களுக்கும் சாதாரண குடிமக்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை இப்போதுதான் புரிந்து கொண்டேன். இளவரசரைச் சாதாரண குடிமகன் எளிதல் நெருங்கிவிட முடியாது, பழகவும் முடியது. அப்படி இருக்கும்போது நான் அவருடன் பிரியாமல் இருப்பதை ‘உறுதிச்சுற்றம்’ என்ற குழுவினர் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. என்னைச் சந்திக்கவும் அவர்கள் கட்டுப்பாடு விதித்தனர். அதனால் அவர் என்னைத் திருமணம் புரிந்து கொள்ள முடிவு செய்தார். நான் இளவரசியாகிவிட்டால் பழகுவதை யார் தடுக்க முடியும்? திருமணம் நடக்கப் போகிறது என்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டவுடன் இளவரசரின் கரம் பிடித்த இளவரசிபஞ்சவன்மாதேவியிடமிருந்து பலத்த எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. இளவரசருக்கு இன்னும் சில மனைவிகள்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும் என்றாலும், மாளிகையிலுள்ள மற்ற இளவரசிகள் அரிந்தவன் மாதேவியும், பஞ்சவன் மாதேவியும் கடுமையாக என்னை வெறுத்தனர்.

“சோழ மகுடத்தில் உனக்கும் உரிமை உண்டு என்று எண்ணினால் ஏமாந்துதான் போவாய்,” என்றாள் ஒருத்தி.

“என்னைத் தவிர வேறு ஒருத்தி அரியணைக்கு உரிமை கொண்டாட முடியாது எப்படியோ அவரை நீ மயக்கிவிட்டாய். கொள்ளிடக்கரை குக்கிராமப் பெண்ணின் அழகில் அவர் மயங்கிவிட்டாரா?நானும்தான் அந்தக் காலத்தில் அழகாய் இருந்தேன். அழகைக் காட்டி உரிமையை நிலைநாட்ட முடியாது” என்று பஞ்சவன் மாதேவி கடுஞ்சொற்களால் தாக்கினாள்.

அத்தை கேட்டாள்: ”மாளிகையிலுள்ளவர்கள் பழித்துக் கூறுவதை இளவரசரிடம் தெரிவித்தாயா?”

“அவரைச் சந்தித்துப் பேச நேரமில்லை. திருமணத்திற்குப் பெரும்பற்றப் புலியூர் மாளிகையில் விருந்துண்டவுடன் அவரைத் தேடி சதுர்வேதி ஸ்ரீ ஜகந்நாதன் என்ற அறிஞர் வந்துவிட்டார். மிக முக்கியச் செய்தியைப் பேச விரும்பினார். அதை வாய்ப்பாகக் கொண்ட நானும், மூங்கில் துறைக்கு வந்து உங்களைச் சந்தித்து மனம் விட்டுப் பேச விரும்பினேன். பிறகு வந்து அழைத்துச் செல்வதாக அவர் கூறி வழியனுப்பினார்” என்றாள் வீரம்மாள்.

“ஆமாம், அவர் வருவார்! அவருக்கு விருந்து படைக்க வேண்டும்.அவருடன் நீ புறப்பட்டுச் சென்றால் உன்னை நாங்கள் எப்போது சந்திப்பது? அவ்வப்போது நாங்கள் மாளிகைக்கு வரமுடியமா?” என்று அத்தை கேட்டாள்.

“நீங்கள் எப்போதும் என்னைச் சந்திக்கலாம். நான் பழையாறைக்குப் போகப்போவதில்லை. இந்த மூங்கில் துறை கிராமமே இனி என் வாழ்இடம்”என்றாள்.

“சீ! விளையாட்டாகப் பேசாதே! குழந்தாய். இனி நீ சோழ இளவரசி தெரியுமா? மாளிகையில்தான் வாழவேண்டும்” என்றாள் அத்தை.

“இல்லை அத்தை! நான் அந்தப் பொறாமைக் கூட்டத்தின் நடுவே வாழமாட்டேன். வேண்டுமென்றால் இளவரசர் இங்கு வரட்டும்” என்றாள் அழுத்தம் திருத்தமாக.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

32

தூதவர் - யார் அவர்?

வீரம்மாளுக்குத் திருமணமாகி சில நாள்கள் விரைந்தோடி விட்டன. மூங்கில் துறைக்கு வந்தவள் பழையாறைக்குச் செல்லமாட்டேன் என்ற பிடிவாதத்திலிருந்து தன்னை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை.

“பழையாறையில் உன்னை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கமாட்டார்களா?” தோழி முத்துவடிவு கேட்டாள். பழைய கலகலப்பு இன்றி, எப்போதும் ஏதோ சிந்தித்த வண்ணம் இருப்பதைக் கண்ட முத்துவடிவுக்குக் கவலையாக இருந்தது.

வேறு விதமாக அவளுடன் பேசி அவள் மனத்தை மாற்ற முயன்றாள் முத்துவடிவு.

“இதோ பார். வீரம்மா! இல்லை - இல்லை, இளவரசியார் வீரமாதேவி அவர்களே!” என்று தொடங்கினாள் பேச்சை.

வீரம்மாள் வேல்விழிகளால் முத்துவடிவைத் தாக்க ஆயத்தமானாள்.

“உன் குறும்புத்தனத்தை இப்போது காட்டாதே. எப்போதும்போல் வீரம்மா என்றே அன்புடன் கூப்பிடு! என்று சினத்துடன் கூறினாள்.

“உனக்கு ஏன் கோபம் வருகிறது? என்ன சொல்லிவிட்டேன்? நான் சொன்னாலும் சொல்லாமல் போனாலும் நீ இளவரசிதான். இளவரசியாய் இல்லாவிட்டால் அரச பல்லக்கில் என்னைச் சிதம்பரத்திலிருந்து அழைத்து வருவார்களா? எவ்வளவு தடவை நாம் சிதம்பரத்திலிருந்து மூங்கில்துறைக்கு நடந்து வந்திருக்கிறோம், மறந்துவிட்டாயா?”என்று சீண்டினாள்.

வீரம்மாள் பெருமூச்சு விட்டாள். ”அடி, முத்து! அந்த நாள்கள் இனிமையாகவே இருந்தன. அப்படியே நானும் இருந்திருக்கலாம். மூங்கில் துறையில் தண்ணீர் பந்தலருகே நின்று, வருபவர்களின் தாகம் தீர நீர் மோர் தந்து மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கலாம்!”என்றாள்.

“சரி! அப்படியே குதூகலமாக நீ இருப்பதை யார் தடுத்தார்கள்? நீயே வரவழைத்துக் கொண்ட சுவர்க்கம்தானே இது? இளவரசரைச் சந்தித்தாய். அத்துடன் நிறுத்திக் கொண்டிருக்கலாம். உனக்கு நடனம் கற்றுத் தர ஒரு கலைஞரை நியமித்தார்கள். அவரிடம் கற்றுக்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கொண்டதோடு நிறுத்தி இருக்கலாம். ஒவ்வொரு படிக்கட்டாக ஏற முயன்ற நீ தாவி ஏற எண்ணினாய். இப்போது மேலே இருந்து கீழே தெரியும் பசுமையை எண்ணிப் பெருமூச்சு விடுகிறாய்" என்று நீண்ட அறிவுரை கூறினாள்.

தன் செய்கையைக் குத்திக்காட்டுவது போல் உணர்ந்த வீரம்மாளுக்கு, வாய்விட்டு அழவேண்டும் போலத் தோன்றியது.

"ஏ, முத்துவடிவு!" என்று கூவினாள்." சிறிது இடம் கொடுத்தவுடன் என் மனப்புண்ணில் கோல்கொண்டு குத்துகிறாயே"என்று கூறு விம்மினாள்.

முத்துவடிவு அவளை அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டு, "என் அருமைத் தோழி! உன் மன வேதனையைத் தணிக்கவே நான் இருக்கிறேன். என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லு!" என்றாள்.

'இப்போது நீ இந்த இடத்தை விட்டுச் சென்றுவிட வேண்டும். நான் கூப்பிடும் வரையில் வரக்கூடாது. அத்தையிடமும் சொல்லிவிடு" என்று கூறிவிட்டு அங்கிருந்து எழுந்து முற்றத்தின் ஓரமாக ஒரு தூணில் சாய்ந்தவாறு சிந்தக்கலானாள்.

வெளியே நிழலாடியது. யாரோ வீரம்மாளைப் பெயர் சொல்லி அழைக்கும் குரல் கேட்டது. தலையில் முண்டாசும், நீண்ட அங்கியும் தோளிலே துணி மூட்டையும், கையில் ஒரு கோலுடன் நின்று கொண்டிருந்தவருடன் முத்துவடிவு பேசிக் கொண்டிருந்தாள்.

"இளவரசி வீரமா தேவியா? அப்படி யாரும் இங்கும் இல்லையே" என்று முத்துவடிவு கூறிக்கொண்டிருக்கவும் ,வந்தவர் ஏதோ சொல்லவும், முத்துவடிவு பெரிதாக நகைத்து, "ஓ! மூங்கில் துறைப் பெண் வீரம்மாளா! அவள் எப்போது இளவரசி வீரமாதேவி ஆனாள்? - என்று கேட்டாள். அவள் விழிகளில் குறும்புத்தனம் நிறைந்திருந்தது.

அவர் மீண்டும் ஏதோ சொன்னார்.

"ஓ! சிதம்பரத்தில் திருமணம் நடந்ததா? இளவரசரை மணந்தாளா? அப்பாடியோ! எங்களிடம் சொல்லாமல் கல்யாணமா? கல்யாணம் செய்து முடித்தவுடன் அவள் இளவரசியாகி விட்டாளா? எனக்குத் தெரியாதய்யா" என்று முத்துவடிவு வீட்டிற்குள் திரும்ப எத்தனித்தாள்.

"ஏ, பெண்ணே! சற்று நின்று கேட்டு விட்டுச் செல். நான் உடனே உன் தோழியைச் சந்திக்க வேண்டும். இளவரசரிடமிருந்து செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறேன். உள்ளே போய் தெரிவித்தால் நல்லது...வீணாக

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

என்னுடன் தர்க்கம் செய்து நின்றால் உனக்கு தண்டனை தெரியுமா? என்று அரண்மனைத் தூதர் கடிந்து கொண்டார்.

முத்துவடிவுக்கு உள்ளுர பயம்தான் - என்றாலும், வார்த்தைகளில் துணிவை வெளிப்படுத்தி, “தண்டனையா? என்ன தண்டனை தருவீர்கள்?” என்று கேட்டாள்.

தூதர் அவள் அருகே குனிந்து காதருகே மெல்லிய ஆனால் அழுத்தந் திருத்தமான குரலில், ”உன்னை எனக்குக் கல்யாணம் செய்து வைத்து விடுவார்கள்” என்றார்.

முத்துவடிவு முகம் சிவக்க, ”பொல்லாதவராயிருப்பீர் போலிருக்கிறதே! என் தோழியும் அப்படித்தான் தனக்குத் தண்டனை வழங்கியதாக வருத்தப்பட்டுக் கொண்டு பிரமை பிடித்தவள் போல் உட்கார்ந்திருக்கிறாள். எனக்கு ஏன் வம்பு? பிறகு என்னைத் தூக்கிக் கொண்டு போனாலும் போய்விடுவீர்கள்!” என்று குறும்பாகப் பேசி வீரம்மாளை அங்கிருந்தே அழைத்தாள்.

அவள் அழைக்கும் முன்பே வீரம்மாள் அங்கே வந்து நிலைப்படி அருகே நின்று கொண்டிருந்தாள்.

“ஓ! அரண்மனைத் தூதுவர் வரப்போகிறார் என்று தெரிந்துதான் இங்கே வந்து நின்று விட்டாயா? பெரிய கள்ளி நீ!” என்று கோபிப்பது போல் நடித்த முத்துவடிவு தூதரை நோக்கி,” இதோ இவள் தான் எங்கள் கிராமத் தாமரை வீரம்மாள். உங்களுக்கு வீரமாதேவி! எனக்கு இனி இங்கு என்ன வேலை? நான் போகிறேன்” என்ற கூறி உள்ளே விரைந்து மறைந்தாள்.

வீரம்மாள் அங்கே நின்று கொண்டிருந்த அரண்மனைத் தூதரை நோக்கி, ”நீங்கள் யார்? உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?” என்று கேட்டாள். அவள் விழிகள் அலை பாய்ந்தன.

வந்த தூதுவர் அவளை நோக்கி விரலை நீட்டி. ”நீ தான் வேண்டும்” என்றார்.

வீரம்மாள் திடுக்கிட்டாள். ”என்ன? மரியாதை இல்லாமல் பேசும் தூதவரை அரண்மனையிலிருந்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது” என்று சினம் கொண்ட வீரம்மாளை நோக்கி, ”இளவரசி வீரமாதேவி அவர்களே! உங்களிடம் ஒரு சேதி கூறிவிட்டு, தங்களை உடனே அழைத்து வரச்சொன்னார் இளவரசர்” என்று கூறி

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அடையாள இலச்சினையைக் காட்டினார்.

வீரம்மாள் திகைத்தாள். தூதரை ஏறிட்டுப் பார்த்தாள். அந்த விழிகள்அறிமுகமானவை போல் தோன்றின.

“என்ன சேதி? சொல்லுங்கள்!” என்றாள்.

“இங்கே தெருவாசலில் நின்றா? இளவரசர் அறிந்தால் என்னை என்ன செய்வார் என்று தெரியாது”.

“ஓ! அப்படி என்றால், பெருமைமிகு தூதுவரே! உள்ளே வாருங்கள். உட்காருவதற்கு உயர்ந்த பீடம் ஏதும் இந்த ஏழை வீட்டிலில்லை.”

“ஏழை இளவரசியின் இதயபீடம் இல்லையா?”

வீரம்மாளுக்குத் துணுக்கென்று கோபம் வந்தது. இது தூதன் பேசும் பேச்சாக இல்லையே –

“உள்னே வாருங்கள்” என்று அழைத்துச் சென்றாள். ரேழி, தாழ்வாரம், முற்றம் - இங்கெல்லாம் வேண்டாம்” என்று தூதன் தலையசைத்தான்.

கொல்லைப்புறம், கிணற்றடி.

“ஆம் இங்கே உட்காருவோம்! என்று மரத்தடியில் மல்லிகைப் புதர் மறைவில் ஓரிடத்தைச் சுட்டிக்காட்டினான்.

வீரம்மாள் தயங்கி நின்றாள்.

“இந்த இடம் ஏகாந்தமான இடம்” என்று கூறியவாறு தூதர் வீரம்மாளின் இடக்கரத்தைப் பிடித்திழுத்து உட்காரச் செய்தான்.

ஒரு கணத்தில் நடந்து விட்ட இந்நிகழ்ச்சியில் அதிர்ச்சியடைந்த வீரம்மாள் மறுகணம் தூதனின், வலப்பக்கத்து மீசையை மெல்ல இழுத்து,”என்ன துணிவு உமக்கு? தூதவராக வந்த நீங்கள் துச்சாதனனாக மாறுவதற்குப் பழையாறை மாளிகையில் கற்றுக் கொடுத்தது யார்? இளவரசியின் கரத்தைப் பற்றி இழுத்ததற்கு என்ன தண்டனை தெரியுமா?” என்றாள். அவள் குரலில்தான் கோபம் தெரிந்ததேயன்றி உண்மையில் கோபப்படவில்லை.

“என்ன தண்டனை கொடுத்தாலும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். உன் விழி விலங்கில் அகப்பட்டுக்கொண்ட தண்டனையை விடவா?” என்று கூறி நகைத்த தூதுவனின் அருகே அமர்ந்த வீரம்மாள், ”நான் மிகவும் பயந்துவிட்டேன். இந்தப் பொல்லாத விழிகள் மட்டும் காட்டிக்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கொடுத்காது இருந்திருந்தால் நடந்ததே வேறாக இருக்கும். சில கால் முன்பு இதே வீட்டில் இதே இடத்தில் உங்கள் இளைய மகன் நடந்துகொண்டதற்கு என்ன தண்டனை கிடைத்தது என்பதை மறந்துவிட்டீர்களா?" என்றாள். பிறகு அவர் கரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு, "பொறுத்தருளுங்கள் சுவாமி, என்னை, தெருவாசலில் நிற்க வைத்துப் பேசியதற்கு, சோழப் பெருநாட்டின் இளவரசர் இப்படி மாறுவேடத்தில் வரலாமா? மெய்காவலர்களின் பாதுகாப்பின்றி வரலாமா? வந்தவர் திடீரென்ற என் கரம் பற்றி இழுக்கலாமா? இப்படி இந்த ஏழையைச் சோதிக்கலாமா? ஒரு பக்கத்து மீசையைப் பிடித்திழுத்து விட்டதற்குப் பொறுத்தருளுங்கள்" என்று கூறும்போது அவள் குரல் தழுதழுத்தது.

தூதவர் வடிவத்தில் வந்த இராசேந்திர சோழ தேவர், அவள் கூந்தலை மெல்ல வருடி அவளைத் தன்மார்பில் மெல்லச் சாய்த்து, அவள் விழிகளில் துளிர்நத நீரை மெல்லத் துடைத்து, அவள் முன்நெற்றியில் படர்ந்திருந்த கேச இழைகளை ஒழுங்குபடுத்தி, வில் போன்ற புருவத்தை விரல்களால் தடவி, எள் பூ நாசியை அளவெடுத்து. கோவை இதழ்களை மெல்ல விரித்து முத்துப் பற்களை எண்ண முயன்றபோது வீரம்மாள், அவர் கரத்தைத் தள்ளி அவர் செய்கையைத் தடுத்து விரைந்து எழுந்து நின்றாள்.

கூடாது என்பதற்கு அடையாளமாகத் தலையை அசைத்தாள். இராசேந்திரன் திகைத்தான்.

"ஏதோ செய்தி சொல்ல அழைத்தீர்கள் ஆனால் இப்படிச் செய்ய அனுமதி பெறவில்லை! என்று கூறிச் சற்று நகர்ந்தாள்.

"உம். உம். நாம் இங்கிருந்து புறப்படுவோம். தோழி முத்துவடிவு தேடி வந்துவிடுவாள். கிணற்றங்கரைக்குத் தூதருடன் சென்ற என்னை இன்னும் காணவில்லையே என்று சந்தேகப்படமாட்டாளா? தூதவராக வராமல் இளவரசராக வந்திருந்தால் உங்களுக்கு வரவேற்பும் மரியாதையும் இப்படியா இருந்திருக்கும்?" என்று கூறி அங்கிருந்து செல்ல முற்பட்டாள்.

இராசேந்திர சோழர் பேசுவதறியாது நின்றார். "ஆமாம் வீரமாதேவி! நான் செய்தது தவறுதான்" என்றார்."இனியும் இங்கே இருப்பது சரியன்று போகலாம் வா" என்று கூறி வேமாக நடந்தார்.

"முத்து நீ புத்திசாலிப் பெண் என்று தெரிந்து வைத்திருந்தென். ஆனால் இன்று நீ மிகப்பெரிய அறிவாளி என்பதை உறுதிப் படுத்திவிட்டாய்!"

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

என்று அத்தை அவளை மிகவும் பாராட்டினாள். முத்துவடிவின் கையில் ஆரத்தி தட்டு இருந்தது.

“மாறுவேடத்தில் வந்தவர் இளவரசர் என்று எப்படி அறிந்தாய்? நல்ல வேளையாக இளவரசரையும், வீரம்மாளையும் நிற்க வைத்து ஆரத்தி எடுத்து, வெற்றலைப் பாக்கு, பழம்,தேங்காயாவது கொடுக்க முடிந்ததே” என்று அத்தை தன்னைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டாள். “ஒரு குவளை மோராவது பருகக் கொடுத்திருக்கலாம். இன்னும் சிறிது நேரம் இருந்தால் முந்திரி திராட்சைப் பழம் இட்டுப் பாயசம் கொடுத்திருக்கலாம்” என்று கூறிப் பெருமூச்சுவிட்டாள். இராசேந்திர சோழரும், வீரம்மாளும் முற்றத்தைக் கடந்து தாழ்வாரத்தைக் கடக்கும் போதுதான் அத்தையிடம் அவள் ஆரத்தித் தட்டைக் கொடுத்தாள்.

“மாளிகையிலிருந்து வந்தவர் என்று அவர் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட போதே நான் சந்தேகப்பட்டேன். நொடியில் புரிந்துகொண்டேன். அவருடன் கிணற்றங் கரைப்பக்கம் வீரம்மாள் போகும்போது உறுதிப்படுத்திக் கொண்டென். சிறிது நேரம் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். பிறகு வீட்டிற்குள் வந்து இளைப்பாறிச் செல்வார் என்று நினைத்தேன். நல்ல வேளை வீட்டிற்கு வந்த இளவரசருக்கு இந்தச் சிறு மரியாதையாவது செய்ய முடிந்ததே” என்று முத்துவடிவு பெருமூச்சு விட்டு. அத்தையைச் சமாதானப்படுத்தினாள்.

“இளவரசர் என்பதற்காக மட்டுமா மரியாதை? அவர் இந்த வீட்டு மருமகப் பிள்ளை இல்லையா? பெயர்த்தியின் திருமணம் திடீரென நடைபெற்றதில் பாட்டனாருக்குக் கொஞ்சம் வருத்தம்தான் ஊர் உலகத்தை அழைத்துச் சிறப்பாகத் திருமணம் நடக்கவில்லை என்று வாய்க்கு வாய் சொல்கிறார். ஆனால், இளவரசர்தான் மாப்பிள்ளை என்றறிந்தவுடன் அவர் வருத்தம், கோபம் எல்லாம் பறந்தோடி விட்டது. எப்போதும் வீட்டுத் திண்ணையிலேயெ இருப்பவர் இன்று இளவரசர் வரும் வேளையில் எங்கே போய்விட்டார்?”என்று அத்தை வருத்தப்பட்டாள்.

அரண்மனைத் தூதர் வேடத்தில் வந்த இராசேந்திரர், வந்த சுவடு தெரியாமல், வீரம்மாளை அழைத்துக் கொண்டு தோணித் துறையை நோக்கி விரைந்தார். அவர் நடை வேகத்திற்கு ஏற்ப வீரம்மாள் நடந்து வரும்போதே, ”அத்தையும், முத்தம்மாளும், இப்பொழுது வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். நீங்கள் மாறுவேடத்தில் வராமல் இளவரசராகவே வந்திருக்கலாம். இது உங்கள் வீடுதானே?” என்று கேட்டாள் வீரம்மாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“நான் நினைத்தது வேறு. உன்னிடம் உடனே தஞ்சைபுரிக்கு வருமாறு சொல்லிப் போக அரண்மனைத் தூதர் வேடத்தில் வந்தேன்.”

“தவறு செய்துவிட்டீர்கள். அரண்மனைத் தூதர் செய்தி சொல்ல கிணற்றங்கரைக்கு அழைத்துப் போவாரா?”

வீரம்மாள் கேள்விக்கு விடைகூற அவரால் இயலவில்லை.

“உன்னிடம் சொந்தமாகப் பேச எண்ணினேன். அதற்கேற்ற இடம் மூங்கில் துறைதான் என்ற முடிவு செய்தேன். அரசு அதிகாரிகளின் யோசனைக்குக் கட்டுப்பட்டவன் நான். உன்னுடன் பேசுவதென்றால் கூட அதற்கான நேரத்தில் பேச வேண்டும் என்று வரைமுறைகள் உண்டு.

வீரம்மாள் மெல்லச் சிரித்தாள். ”வீரநாராயணபுர ஏரிக்கரை மாளிகையில் சந்தித்துப் பேசினோமே, அதற்குக்கூட நேரம் ஒதுக்கப்பட்டதா?”

“அப்பொழுது இருந்த நிலை வேறு. வீரம்மாள் என்ற நடன மங்கையுடன் பழகினேன். அதற்கும் நேரம் ஒதுக்கப்பட்டது. இப்போது வீரமாதேவியுடன் அவள் கரம்பிடித்த கணவனாக, பொறுப்பு மிகுந்த இராசேந்திர சோழனாகப் பேசுகிறேன்.

“எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. மனைவியுடன் கணவர் பேசுவும் அதிகாரிகள் திட்டமிட வேண்டுமா? நான் ஒரு கிராமப் பெண். நான் உங்களை இளவரசராக மட்டுமே அறிவேன். இளவரசரிடம் மனதைப் பறி கொடுத்தது தவறு என்பதை இப்போது உணர்கிறேன். என்னைத் தங்கக் கூண்டில் அடைக்காதீர்கள். அரண்மனை வாழ்வு கொடுத்து என் சுதந்திர உணர்வைக் கட்டுப்படுத்தாதீர்கள். என்னைக் கண்டால் வீணே அஞ்சுபவர்களும், பொறாமைப்படுபவர்களும், அதிகமாக மரியாதை செலுத்துபவர்களுமாக என்னைத் துன்பப்படுத்தாதீர்கள். நான் பழையாறை மாளிகைக்குத் திரும்புவதில்லை என உறுதி பூண்டிருந்தேன். ஆனால்……” என்று கூறி வரும்போது இராசேந்திரர் திகைப்புற்றார்.

“வீரமாதேவி! உன்னிடம் ஏற்பட்டுள்ள திடீர் மாறுதலுக்கு என்ன காரணம்? நான் அறியலாமா?”

“நான் என்றுமே வீரம்மாளாக இருக்க விரும்புகிறேன். சிதம்பரத்தில் தங்களைச் சந்தித்ததிலிருந்து சம்பவங்கள் மிக வேகமாக நடைபெற்றன.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

எதிர்பாராத நிகழ்ச்சிகளும் எனக்குச் சில வேளைகளில் மகிழ்ச்சியையும், சில வேளைகளில்ல அச்சத்தையும் அளிக்கின்றன.”

‘அச்சமா?”

“ஆமாம். உங்களிடம் தெரிவிக்க வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. இந்த நேரத்தை விட்டால் பிறகு எப்போது வாய்க்குமோ?” என்றுகூறிய வீரம்மாள் தன் வேதனையையும் தனக்கு நேர்ந்த அனுபவத்தையும் விவரிக்கலானாள்.

பழையாறை மாளிகையில் நல்ல உள்ளமற்ற இளவரசிகள் தன்னிடம் நடந்துகொண்ட முறையை, குத்தலும் குதர்க்கமும் வெறுப்பும் நிறைந்த பேச்சை அவள் விவரித்தாள்.

“நான் அரச குடும்பத்தில்பிறக்காத சாதாரணக் குடிமகள் என்று அவர்கள் இழிவாகப் பேசுகிறார்கள். நடனத் திறமையாலும், இளமையாலும், அழகாலும் நான் தங்களை மயக்கி விட்டேனாம். தங்களுக்கு என்னைவிட வயதில் மூத்த மகள் இருப்பதை நான் அறிந்த பிறகு அதிர்ச்சியடைவில்லை. தங்கள் மகள் எனக்கு ஆறுதல் கூறியிராவிட்டால் நான் என்றோ பழையாறையினின்று காணமால் போயிருப்பேன்,” என்று கூறும்போது விம்மல் ஒலி, இராசேந்திரனை திடுக்கிட வைத்தது.

“இளைய பிராட்டியாரைச் சந்தித்தாயா?” இராசேந்திரன் கேட்டார். தலையசைத்த வீரம்மாள். ”அவர்கள் என்னை அன்புடன் நடத்தினார்கள். திருமணத்திற்குப் பிறகு சந்திக்கவில்லை”என்று வீரம்மாள் கூறினாள்.

“நாம் இப்போது தஞ்சைபுரிக்குச் செல்கிறோம். பழையாறையிலிருந்து தஞ்சைக்குச் சென்றுவிட்டால் அங்கே என் அத்தையார் இளைய பிராட்டியார் இருக்கிறார்கள். என் மூத்த மகள் இருக்கிறாள். அவர்களைச் சந்திக்க வேண்டும். சக்ரவர்த்திகளுடைய பிறந்த நாள் விழா அங்கே கொண்டாடப்படுகிறது. அது சமயம் நான் ஒவ்வொருவரிடமும் உன்னை அறிமுகம் செய்கிறேன் அன்புள்ள வீரமாதேவி! நீ சாதாரணப்பெண் அல்லள். இனி நீ சோழநாட்டு இளவரசி என்பது நினைவில் இருக்கட்டும்.

வீரமாதேவி சிரித்தாள்.

“ஏன் சிரிக்கிறாய்? இளவரசி என்று நான் கூறியதை நீ நம்பவில்லை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இல்லையா?”

“சோழ நாட்டிற்கு எவ்வளவு இளவரசிகள் என்று நினைத்தேன்.சிரித்தேன்..”

“அரசகுல வழக்கம்” என்று கூறிய இராசேந்திரன், ”என் கதையை இதுவரை உனக்குச் சொல்லவில்லை. சிறிது சிறிதாகச் சொல்கிறேன். நான் இள வயதில் அழகி ஒருத்தியிடம் காதல்கொண்டேன். ஆனால் இளைய பிராட்டியார் என்னைத் தடுத்துவிட்டார். என்னை வளர்த்து உருவாக்கிய அத்தையிடம் எனக்கு மிக மிகக் கோபம். ஆனால் அவர்கள் தன் செயலுக்கான காரணத்தை விளக்கியவுடன் நான் அதிர்ச்சியடைந்தேன். பிறகு சமாதானமடைந்தேன். சோழ குலத்திற்கு மிகவும் ஆதரவாளர்களான பழுவெட்டரையர்கள் தன் மரபில் பெண் கொள்வது வழக்கம். அதனால் பழுவேட்டரையர் குலத்தில் வந்த பஞ்சவன் மாதேவியை எனக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார்கள்.”

“ஓ! அவர்கள்தான் முதல் இளவரசி அதனால்தான் மாளிகையில் அவர்கள் அதிகார கொடி கட்டிப் பறக்கிறது.”

“இல்லை. இல்லை பட்டத்து இளவரசி இருந்தாள். இறந்துவிட்டாள். அந்த இடத்தில் தான் பஞ்சவன் மாதேவி - இளைய பஞ்சவன் மாதேவி பிறகு என் தந்தை சொல்படி. சிற்றரசர் புதல்விகள் சிலரை மணந்தேன்.”

“அவர்களும் இளவரசிகள் அப்படித்தானே? ஆனால் பஞ்சவன்மாதேவிக்கு உள்ள பெருமை, மரியாதை மற்றவர்களுக்கு இல்லை. அப்படித்தானே?”

“ஏன் அப்படி நினைக்கிறாய். எல்லாரும் ஒரே நிலைதான்.”

“இளவரசருடன் சரிசமமாக அமரக் கூடிய தகுதி பெற்றவள் யார்?”

இராசேந்திரன் வீரமாதேவியை ஒரு கணம் உற்று நோக்கி, ”வீரமாதேவி! கிராமப் பெண் என்றும், மாளிகையில் பழகும் ஆற்றலில்லாதவள் என்றும் சொல்லிக் கொள்ளும் உனக்குள்ள தர்க்கஅறிவு என்னைப் பிரமிக்கவைக்கிறது! நீ என்ன கேட்கவருகிறாய் என்று புரிகிறது. அந்தப்புரத்திலுள்ள இளவரசிகளுள் ஒருத்தியாகத்தானே இருக்க வேண்டியிருக்கும் என நீ நினைக்கிறாய்? உனக்குள்ள இடமே தனிதான். மாளிகையில் மற்ற இளவரசிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல் எனக்கு நீ எந்த விதத்தில் உறுதுணையாக இருக்கலாம் என்பது பற்றியே எண்ண

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வேண்டும்” என்றார்.

வீரமாதேவி ஏதும் பேசவில்லை. கொள்ளிட ஆற்றைக் கடந்து கரையை நெருங்கும்போது இராசேந்திரர் கேட்டார்: ”வீரமா தேவி! தஞ்சை மாநகரை நீ பார்த்திருக்கிறாயா?”

பார்த்ததில்லை என்று வீரமாதேவி தலையசைத்தாள். ”தஞ்சைபுரிக் கோட்டையும், மாளிகையும் மிகப்பெரியவை. அதைவிட மகத்தானது பெரிய கோயில். என் தந்தைக்கு அழியாத பெயரை அளித்தது பெரிய கோயில். பெரிய கோயிலில் திருச்சுற்றிலுள்ள ஓவியங்களையும், மேல் தளத்திலுள்ள நடன சிற்பங்களையும் நீ தவறாமல் பார்க்க வேண்டும். பார்த்த பிறகு உனக்கே ஏற்படும் எண்ணத்தை எனக்கு விவரிக்க வேண்டும்”என்றார்.

கொள்ளிடக்கரையில் சோழ வீரர்கள் நின்று கொண்டிருந்தனர். அவள் சகோதரன் நின்று கொண்டிருந்தான்.

தன்னை வரவேற்க சகோதரன் வந்திருப்பதாக எண்ணினாள். ஆனால் அவன் இளவரசனிடம் தெரிவித்த செய்தி கேட்டு திகைத்தாள்.

“மதுரையில் பாண்டிய படைகள் போர்க்கோலம் பூண்டு பல இடங்களில் நம் படைகளைத் தாக்குகின்றன. பாண்டியப் படை வீரர்கள் பலத்த ஆயுதங்களுடன் செயலில் இறங்கியுள்ளனர்.

இராசேந்திர சோழன் சிறிது நேரம் மௌனமாயிருந்தார். பிறகு வீரமாதேவியை நோக்கி, தஞ்சைக்குச் சென்று, தாம் கூறியபடி பெரிய கோயிலில் ஓவியங்களையும், நடனச் சிற்பங்களையும் காணுமாறு கூறினர்.

வீரமாதேவி கணம் கூட தாமதிக்காமல், ”நான் தஞ்சைபுரிக்குச் செல்லவில்லை. மதுரைக்கு தங்களுடன் வருகிறேன்” என்றாள்.

33

இராசராசன் கனவு

அடிமாதப் பிறப்பதற்கு முன்பே காவிரியில் வெள்ளம் கரை புரண்டு ஓடத் தொடங்கியது. காவிரியின் கிளை ஆறுகளில் சுழன்றுகொண்டு தண்ணீர் ஓடியது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

தஞ்சை மாளிகையின் வெளியே, சோழ நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்து முக்கியமானவர்கள் கூடியிருந்தனர். இளவரசர் இராசேந்திர சோழர் மதுரையினின்று வெற்றி வாகை சூடி வருகிறார் என்ற செய்தி மிக விரைவில் பரவியது.

மதுரையில் பாண்டியர் அரண்மனையில் புலிக்கொடி கம்பீரமாகப் பறந்தது. சுந்தரனை அரியணையில் அமர்த்திவிட்டு, இராசேந்திரன் திரும்பி வருகிறார்.

மா,பலா,வாழை என முக்கனிகளுடன் சோழ மாளிகைக்கு நகர்ப் புறங்களிலிருந்து வேளாண்மைப் பெருமக்கள் இராசராச சோழரைக் காண வந்த வண்ணமாயிருந்தனர்.

சில நாள்களாக இராசராசர் உடல்நலங் குன்றியிருந்தது, படுக்கையினின்று எழாமலிருந்தார். இருந்தாலும் அவர் தனி உற்சாகத்துடன் திகழ்ந்தார். மதுரை வெற்றியைப் பற்றிய செய்தி சில நாள்களுக்கு முன்பே அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. பல ஆண்டுகளாக பாண்டியர் புரிந்து வந்த போருக்கு,கொடுத்து வந்த தொல்லைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டதை அறிந்து அவர் மகிழ்ந்தார்.

இராசராசர் ஆனந்தப் பெருமூச்சு விட்டார். ”என் மகன் சென்றுதான், பாண்டியர் சுரம் தீர்க்கவேண்டியிருக்கிறது” என்று பெருமையுடன் சொல்லிக் கொண்டார்.

இராசேந்திரனின் வருகைக்காக தஞ்சை விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது. உறையூரில் ஒரு பகல் தங்கி இளைப்பாறிப் பிறகு எங்குத் தங்காமல் தஞ்சை நோக்கி விரைந்தார் இராசேந்திரன். அவர் அவ்வாறு ஆவலுடன் விரைந்து வரக் காரணமுமிருந்தது.

வீரமாதேவி தஞ்சை மாளிகையில் தான் தங்கியருந்தார். மதுரைக்குப் புறப்படும் அன்று. ’தஞ்சைக்குச் செல்ல மாட்டேன். மதுரைக்குத் தங்களுடன் வருவேன்’ என்று பிடிவாதம் பிடித்தத்துடன் உறுதியாகவும் தெரிவித்த வீரமாதேவியைச் சமாதானப்படுத்தப் பெரு முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள நேரிட்டது.

“தஞ்சைக்குச் செல்லாமல், வேறு எங்குச் சென்று தங்குவாய் என் அருமை வீரமாதேவியே!” என்று அன்புடன் இராசேந்திரன் மற்றவர் எதிரில் கேட்டதோடன்றி, செல்லமாக அவள் கன்னத்தைத் தடவிக் கொடுத்தபோது நாணம் புயலாக அவளைத் தாக்கியது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“மூங்கில் துறைக்குச் செல்கிறேன்.”

“அங்கே சென்று நீ தங்கியிருப்பதற்கு அதிகாரிகள் சம்மதிக்கமாட்டார்கள்.”

“யார் அந்த அதிகாரிகள்? என்சொந்தக் கருத்தை, முடிவை எதிர்க்க அவர்கள் யார்?”

“ஐயோ, வீரமாதேவி! நீ இன்னும் குழந்தையாகவே இருக்கிறாய்.”

“ஆமாம். நான் குழந்தைதான். இந்த நாட்டு இளவரசருக்கு ஒருவிதத்தில் நான் குழந்தைதான்.”

“நீ இந்த நாட்டு இளவரசருக்குக் குழந்தை. இளவரசரோ உனக்குக் குழந்தை. இந்த நாட்டு இளவரசரின் அன்புக்குப் பாத்திரமான இளவரசி நீ. இளவரசிகள் இஷ்டம்போல் எங்கும் உலவ முடியாது. இருக்க முடியாது. தஞ்சை மாளிகையிலோ, பழையாறை மாளிகையிலோதான் இருக்கவேண்டும். தொண்டை மண்டலம் சென்றால் காஞ்சிமாநகரத்தில் பொன்மாளிகையில் அல்லது அரசர் எங்கு தங்குகிறாரோ அங்கு, அந்தப்புரத்தில் சகல வசதிகளுடன் குதூகலமாக வாழ்வதுபோக, மூங்கில் துறைக்குச் சென்று தொல்லைப் படப்போகிறாயா? நீ விரும்பினாலும் அரசாங்க அதிகாரிகள் அனுமதிக்க மாட்டார்கள்.”

மாறு வேடத்திலிருந்த இராசேந்திரன் வீரமாதேவியுடன் விவாதித்துக் கொண்டிருந்தார். வீரமாதேவியை நெருங்கிப் பேசுவதையும், தோளைத் தொட்டுப் பேசுவதையும், கரம் பிடித்துப் பேசுவதையும் மற்றவர்கள் தவறாக நினைக்கப் போகிறார்களே என்ற கூச்சத்தில் அவளால் பேச முடியவில்லை. இளவரசரின் ஆணித்தரமான பேச்சுக்கு அவளால் மறு பேச்சு பேச முடியவில்லை.

கொள்ளிடக்கரையில் நின்றிருந்த பரிவாரங்களிடம் ஏற்பட்ட பரபரப்புவீரமாதேவிக்கு புரிந்தது.

அவள் தலையசைத்தாள். ”சரி தஞ்சைக்கே செல்கிறேன். மதுரைக்கு தங்களுடன் வரக் கூடாது என்பதற்குத் தாங்கள் சரியான காரணம் சொல்லவில்லை என்றபடி தலைகுனிந்த வீரம்மாளின் முகத்தை நிமிர்த்தி ”மதுரைப் போர் சில நாள்களே நடக்கும் ஓரிடத்தில் நிலையாக நடக்காது. மதுரையச் சுற்றியுள்ள காட்டுக்குள் சென்று, பாண்டியப் புரட்சி வீரர்களை வேட்டையாடும்படி இருக்கும். நீ எங்கே தங்குவாய்? உனக்குப் பாதுகாப்பளிப்பதற்குத் திட்டமிடவே என் சிந்தனை செல்லும்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சுந்தரனுக்கு உற்சாகமூட்டி அவனையும் ஓரணிக்குத் தலைமை வகிக்கச் செய்ய வேண்டியிருக்கும் என்று இராசேந்திரன் கூறியவுடன், வீரம்மாள் தலையசைத்துச் சம்மதித்தாள். மதுரையில் சுந்தரன் இருக்கிறான் என்ற நினைவு வந்ததும் அவள் மேனி மெல்ல நடுங்கியது.

“உங்கள் முதல் கட்டளையை ஏற்று தஞ்சைபுரிக்குச் செல்கிறேன். ஒன்று மட்டும் இப்போது உங்களிடம் வேண்டிக் கொள்வேன். பழையாறை என் மனத்தில் ஒரு வெறுப்பை ஏற்படுத்திவிட்டது. தஞ்சை மாநகரும் அவ்வாறு எனக்குக் கசந்து விட்டால், எனக்கென்று ஒரு சிற்றூரை நீங்கள் ஏற்படுத்தித் தருவீர்களா? அங்கெ நான இருக்க சிறு இல்லம் ஒன்று கட்டித் தருவீர்களா?” என்று வீரம்மாள் அவர் செவிகளில் மட்டும் கேட்கும்படிப் பேசினாள்.

இராசேந்திரன் பெரியதாக நகைத்தா ”இவ்வளவு தானா? சிற்றூர் என்ன? பேரூரே ஏற்படுத்துகிறேன். பெரிய நகரம் படைக்கிறேன். அங்கே பெரிய பெரிய மாளிகைகளைக் கட்டுவேன். அங்கே பெரிய கோயில் ஒன்றைக் கட்டுவேன். வீரமாதேவி! என் இலட்சியமே அதுதான். என் மனத்திலிருப்பதை நீ எப்படி உணர்ந்தாய்? வீரமாதேவி! நான் இப்போது மதுரை நோக்கிச் செல்கிறேன். மகிழ்ச்சியுடன் விடைகொடு. வெற்றியுடன் திரும்பிவந்து என் உள்ளத்தில் நீண்டகாலமாக பொங்கி நிற்கும் வேட்கையை விவரிக்கிறேன்” என்றார்.

வீரம்மாளின் முகம் மாறியது. ஏமாற்றமும், ஆத்திரமும், கவலையும் கொண்டிருந்த மனத்தைப் பிரதிபலித்த முகத்தில் ஒரு நம்பிக்கை ஒளி பிறந்தது. அவள் மெல்லச் சிரித்தாள். ’ஏன் சிரிக்கிறாய்’ என்று கேட்பது போல் இராசேந்திரன் அவளை நோக்கினார்.

“உள்ளத்தில் நீண்ட காலமாகப் பொங்கி நிற்கும் வேட்கை என்னவாக இருக்கும் என்று யோசித்தேன் சிரிப்பு எழுந்தது” என்று சொன்ன வீரம்மாள், ”காவலர்களும் அதிகாரிகளும் நம்மையே பார்க்கிறார்கள். தங்களைத் தாமதப்படுத்தும் என் மீது அவர்களுக்கு எரிச்சல் ஏற்பட்டு வருகிறது. மதுரையில் ஏற்பட்டுள்ள கலவரத்தை உங்கள் இளைய மகன் சுந்தரனால் அடக்க முடியவில்லை. அங்கும் நீங்களே செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மதுராந்தகன் என்று உங்களுக்கு அப்போதே பெயர் சூட்டி விட்டார்கள். தங்கள் மகன் சுந்தரன் நலநன நான் கேட்டதாகச் சொல்லுங்கள். சென்று வாருங்கள் வென்று வாருங்கள். ஆனால் ஒன்று மட்டும் உறுதியாகச் சொல்கிறேன் தஞ்சை மாளிகை அந்தப்புரத்தில் எனக்கு மரியாதைக் குறைவு ஏற்பட்டால் அங்கே

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

ஒருகணம் கூட நான் தங்கமாட்டேன். உறவு முறையாளர், மரியாதை கொடுக்க வேண்டியவர்கள், அரசி, இளவரசி என்றெல்லாம் பார்க்காமல் என் தன்மானத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்வேன்.”

இதைச் சொல்லிவிட்டு வீரம்மாள் தலைகுனிந்தாள். விழிகளை மூடித் திறந்தாள். இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர்த் துளிகள் அவள் கன்னத்தில் உருண்டன. பிறகு நிமிர்ந்து இராசேந்திரனைப் பார்த்து, ”சென்று வெற்றியுடன் திரும்பி வாருங்கள் இளவரசே!” என்றாள்.

“தஞ்சைக்கு உரிய மரியாதையுடன் உன்னை அழைத்துச் செல்வார்கள். மகிழ்ச்சியோடு இரு. உற்சாகத்தோடு இரு. சக்ரவர்த்தியாருக்கு உன் மீது அன்பு அதிகம் உண்டு. மிகவும் பாராட்டுவார். அவர் விரும்பும்போது நீ அவர் முன்பு ஆடலாம்!” என்று கூறினார்.

வீரமாதேவியின பல்லக்கு தஞ்சைக்குச் செல்லும் சாலையின் சென்று மறையும்வரை, கொள்ளிடக்கரையில் காத்திருந்த பிறகு, மதுரை நோக்கி விரைந்தார் இராசேந்திரன்.

தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் நுழையும்போதே முதலில் அந்தப்புரத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற ஆவல் இராசேந்திரனிடம் பொங்கி நின்றது.

ஐம்பது பிராயத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் இளவரசர் இராசேந்திரன் தன்வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியைப் போர்க்களத்தில் கழித்திருந்தாலும், இலக்கிய ஆர்வமும் காதல் மோகமும் அவரை விட்டுப் பிரியாதவை. இளம் வயதில் அவர் காதல் வயப்பட்டதுண்டு. இளவயதுக் காதலுக்கு இளையபிராட்டியார் குறுக்கே நின்று தடை விதித்தார்கள் என்று கோபப்பட்டதுண்டு. அவர்கள் அவ்வாறு தடை விதித்ததன் காரணம் அறிந்தபோது இளையபிராட்டியிடம் மதிப்பும் மரியாதையும் அதிகமாகியது. அவை பழைய கதை. நடந்துபோன சம்பவங்கள். மறந்துபோன அந்த நிகழ்ச்சியை எப்போதாவது நினைவுபடுத்திக் கொள்வார். பழவேட்டரையர் குலத்தல் இராசேந்திரனுக்குத் திருமணம் நடைபெற்றது. பட்டத்து இளவரசியாக பஞ்சவன் மாதேவி திகழ்ந்தாள். பிறகு அரச குடும்பங்களுடன் தொடர்பு ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காக சில திருமணங்கள் நடைபெற்றன. நண்பனின் தங்கை வீரம்மாவைச் சந்தித்தவுடனேயே அவளை ஏற்க வேண்டும் எனும் ஆவல் இராசேந்திரனுக்கு ஏற்பட்டது. முதுமையின் நுழைவாசலில் நின்ற அவர் இதயத்தில் ஏற்பட்ட கலை ஆர்வம் வீரம்மாளை ஏற்க காரணமாக இருந்தது. போர்க்கள நினைவுகள், யுத்தப்பசி இவையெல்லாம் குறைந்து, கலை, இலக்கிய ஆவல்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இதயத்தில் சிலிர்த்துவிடத் தொடங்கியதும். தன் இலட்சியக் கனவுகளுக்குத் துணையாக நின்று ஈடுகொடுத்து நடைபோடக் கூடியவள் வீரம்மாள்தான் என்று உறுதியான எண்ணம் பதிந்ததால் வீரம்மாளை ஏற்றார். ஆடம்பரமற்ற முறையில் திருமணம் புரிந்து கொண்டார். மதுரையில் கிடைக்கும் சிறு ஓய்வின்போது வீரம்மாளின் அழகிய தோற்றம் அவர் கண்முன் தோன்றும், அவளுடன் எப்போதுமே இருக்க வேண்டும் எனும் ஆவல் ஏற்படும். மதுரைக்கு அவளை உடன் அழைத்து வந்திருக்கலாம். தவறி விட்டோமே என்றுகூட எண்ணுவார். மதுரையில் ஏற்பட்ட வெற்றிக்குப் பிறகு, இராசேந்திரன் ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டார். தன் மனத்தில் இவ்வளவு காலமாக அடக்கி வைத்திருந்த உணர்வுகளைத் தந்தையிடம் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்.

சக்ரவர்த்தியிடம் தன் மனதிலுள்ளதைத் தெரிவிக்கும் துணிவு இதுவரையில் இராசேந்திரனுக்கு இருந்ததில்லை. வீரம்மாளைச் சந்தித்ததிலிருந்து துணிவு மெல்ல மெல்ல அரும்பியது. வீரம்மாளின் கலைப் புலமையை அறிந்ததிலிருந்து அது ஏற்பட்டது. சிற்பத்துக்கே உயிர் தரக்கூடிய அழகு தேவதையாக அவள் திகழ்வதைக் கண்டவுடனேயே அவர் ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டார். வீரம்மாள் உதவியுடன், ஒத்துழைப்புடன் ஒரு சிற்பபுரியையே படைக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டார்.

பகைவர்கள் நாட்டை வெல்வது, செல்வங்களைக் கவர்வது, தோற்றவர்களை அடிமையாக்கி சோழ நாட்டிற்கு அழைத்து வருவது, வெற்றி பெற்ற நிகழ்சி அழியாதிருக்க கல்வெட்டில் செதுக்குவது புலவர்களைக் கொண்டு மெய்க் கீர்த்திகளைப் பாடச் செய்வது இவற்றிலெல்லாம் அவருக்கு ஆர்வம் குறைந்து விட்டது. அவை நிரந்தரம் அல்ல என்பது அவருக்குப் புரிந்துவிட்டது. கலைகளும், காவியங்களும், சிற்பங்களும், சித்திரங்களும், கோயில்களும், கோபுரங்களுமே அழியாது இருக்கக் கூடியவை காலாகாலத்திற்கு அழியாமல் பேச வைக்க கூடியவை என்பதை உணர்ந்தார். தஞ்சையில் தன் தந்தை படைத்த பெரிய கோயிலைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் பெருமூச்சு விடுவார். வாதாபிக்கும் அருகேயுள்ள பட்டடக்கல்லுக்கும் சென்றபோது சாளுக்கியர்கள் பெயரைப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கும் சிற்பக்கோயில்களைக் கண்டார்.அவர் மனம் சிறிது சிறிதாக மாறியது.

தன் தந்தையிடம் தன் எண்ணத்தை தெரிவித்துவிட வேண்டும் என்ற உறுதி ஏற்பட்டது. அதற்கான வேளை நெருங்கிவிட்டது. மதுரை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வெற்றியைத் தெரிவிக்கும் போது, தன் மனத்திலுள்ளதை வெளியிட்டு விடவேண்டும் என்ற முடிவடன் அவர் சக்கரவர்திகளைக் காண மாளிகைக்குச் சென்றார்.

தன் தந்தையைப் பார்த்தவுடனேயே, இராசேந்திரன் திடுக்கிட்டார். தோள் வலிமை மிக்க, அகன்ற மார்புடைய நீண்ட கரங்களையுடைய, கூர்மையான ஆனால் பாசம் நிறைந்த ஒளி பொருந்திய விழிகளையுடைய, அறிவாற்றலுக்கு அடையாளமாக விசாலமமான நெற்றியையுடைய செம்பாதங்களையுடைய சக்கரவர்த்திகளா இன்று மஞ்சத்தில் காய்ந்த வாழைபோல் கிடக்கிறார்? இராசேந்திரனின் கண்களை நீர்ப்படலம் மறைந்தது.

மதுரைக்குச் சென்று வருவதற்குள், சக்ரவர்த்தியின் உடல் இந்த அளவுக்கு மெலிந்து விட்டதா?

வாளெடுத்துச் சுழற்றும்போது நூற்றுக்கணக்கான எதிரிகள் பயந்தோடும் வல்லமை படைத்தக் கரங்களைத் தூக்கி என்னை வாழ்த்த அவரால் முடியவில்லையே, என்றெல்லாம் எண்ணி இராசேந்திரன் கலங்கினார்.

“வா மகனே! வா. வெற்றிமாலை அணிந்து வந்திருக்கும் நீ நீடூழி வாழ வேண்டும்!” என்று மெல்லக் கூறினாள் இராசராசன்.

“என் அன்பு மகனே இராசேந்திரா! நான் ஒரு சிறு தவறு செய்துவிட்டேன். நினைத்ததை உடனே நிறைவேற்றும் குணமுடையவன் நான். சற்றுத் தாமதப்படுத்திவிட்டேன். அதனால் உன் புகழ் மகுடத்தில் ஓர் அரிய மணி சேருவது குறைந்துவிட்டது...” என்று கூறி மெல்ல நிறுத்தினார். அவரால் பேச முடியவில்லை. ஆயிரமாயிரம் எண்ணங்கள், ஆசைகள் அவர் நெஞ்சிலிருக்கின்றன. அவற்றை வெளிப்படுத்த முடியாமல் அவை தொண்டைக் குழிக்குள் சிக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இலேசான காய்ச்சலும், நீர்க் கோவையும் மூச்சு வருவதற்குத் தடையாயிருந்தன.

“சக்ரவர்த்தியார் என்ன சொல்ல வருகிறார். ஏதோ தாமதப் படுத்திவிட்டாராமே? புகழ் மகுடத்தில் ஒரு மணி பதிவதைத் தாமதப்படுத்தி விட்டாராமே?” இராசேந்திரன் சக்கரவர்திகளைப் பார்த்தவாறு நின்று கொண்டிருந்தார்.

விழிகளை மீண்டும் திறந்து. களைப்பு நீங்கியவராக இராசராசசோழ தேவர், மகனைப் பார்த்து, ”மகனே! இளைப்பாறி விட்டுப் பகலுக்கு

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மேல் இங்கே வா. முக்கியமான செய்தி பேச வேண்டும். முடிவெடுக்க வேண்டும். பிரதானிகளை, முதல் அமைச்சரை, நிமித்திகரை சோதிடரை வருமாறு பணிந்துள்ளேன்”என்றார். பிறகு தொடர்ந்து, ”மகனே! உலகப் புகழ் பெறப் போகிறாய். வெற்றித் திருமகள் உனக்கு வீரக்கழல் அணிவிக்கப் போகிறாள். இமயம் வரையில் செல்ல வேண்டும். விந்தியம் கடந்து வடக்கிலும், மேற்கிலும் சென்று நான் புலிக்கொடியை நாட்டவேண்டும் என்று கனவு கண்டவாறிருந்தேன். என்னால் இயலாதததை நீ நிறைவேற்ற ஆடவல்லான் அருள் வேண்டும். கங்கை நீராடி மகிழ வேண்டும் என்று எண்ணியதுண்டு. இனி என்னால் அவற்றை அடைய முடியாது. என் கனவுகளை நீ நிறைவேற்ற வேண்டும். தஞ்சையின் புகழ் தரணியெல்லாம் பரவச் செய்யவேண்டும்” என்று அவர் கூறிவரும்போது, இராசேந்திரன் அவர் கரங்களை எடுத்துத் தன் விழிகளில் பதித்துக்கொண்டு, ”கங்கையில் நீராட வேண்டும் அவ்வளவுதானே? கங்கையையே இங்கு கொண்டுவந்து விடுகிறேன் தந்தையே! என்று உணர்ச்சி பொங்கக் கூறினார்.

சக்ரவர்த்தி மெல்லப் புன்முறுவல்பூத்தார். ”வடக்கே பல காதம் செல்ல வேண்டும். நீ சக்கரவர்த்தியாகி அங்கெல்லாம் விஜயம் செய்து வெற்றிக் கொடி நாட்ட வேண்டும், நான் அதைக் கண்டு மகிழ வேண்டும்” என்றார்.

“சக்ரவர்த்திகளே! தாங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவேன். அதற்கான திட்டத்தை உருவாக்கியுள்ளேன். களைப்பாக இருக்கும் தங்களிடம் இப்போது இதைக் கூற விரும்பவில்லை. பிறகு கூறுகிறேன்”என்றார் இராசேந்திரன்.

“மகனே! இன்றைய பிற்பகலில் உனக்கு ஒரு நல்ல செய்தி கூற விரும்புகிறேன். இப்போது சென்று இளைப்பாறித் திரும்பி வா! “என்றார். வணங்கிப் புறப்பட எத்தனித்த மகனை அழைத்த இராசராசர், ”மகனே! இங்குள்ள அந்தப்புரத்திற்குச் செல்கிறாயா? அல்லது பழையாறைக்குச் செல்கிறாயா?” என்று வினவினார்.

இராசேந்திரன் திகைத்தான். ”பழையாறைக்கா? இப்போது அங்கு என்ன வேலை?”

இராசராசர் மகனை நோக்கிப் புன்முறுவலுடன் சொன்னார்: ”பழையாறையில் என்ன பணி இருக்கிறது என்று கேட்க எண்ணுகிறாயா? வீரமாதேவி அங்குதான் இருக்கிறாள்.”

இராசேந்திரன் திடுக்கிட்டுக் கேட்டார், ”வீரமாதேவி தஞ்சையில்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இல்லையா? பழையாறைக்கு ஏன் சென்றாள்?. அவள் பயந்தபடியே தஞ்சையில் அவளுக்கு அவமானம் ஏதாவது நேர்ந்துவிட்டதா?"

34

நடந்ததைச் சொல் கண்ணே!

"எனக்கு ஏதும் அவமானமில்லை சோழ இளவரசே! இல்லை இல்லை – சோழநாட்டு அரசபிராணே! உங்களுக்குத்தான் அவமானம். தங்களைப் பற்றித்தான் கேலியாகப் பேசினார்கள். விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள்" என்று வீரமாதேவி தழுதழுத்த குரலில் கூறினாள்.

"எனக்கு அவமானமா? என்ன சொல்கிறாள்? இளவரசே – என்று அழைத்து விட்டு அரசே என்கிறாளே?" என்ற இராசேந்திரன். வீரமாதேவியைத் தன் மார்புடன் இறுகத் தழுவிக்கொண்டு, அவள் முதுகை வருடியவாறு கேட்டார்.

"என் கண்ணே! முத்தே! மரகதமே! உன் நெஞ்சத்துள் பெரும் துக்கத்தைப் புதைத்து வைத்துக்கொண்டு என்னிடம் ஏதோ சொல்ல முயல்கிறாய். சொற்கள் வெளிவராது தடுமாறுகின்றன. என்ன நடந்தது என்று சொல். அதைக் கேட்பதற்காகத் தான் தஞ்சையில் இருந்து பழையாறைக்கு விரைந்து வந்தேன். உன்னைப் பிரிந்து ஒரு நாள் கூட என்னால் இருக்க முடியவில்லை. பழையாறைக்குச் செல்வதாக ஒருவரிடமும் - என் தந்தையிடமும் சொல்லாமலேயே வந்தேன். அதிகாரிகள் என்னைக் காண விரைந்து வருவார்கள். அதற்குள் நீ பேசு" என்று இராசேந்திரன் அன்பும், வாஞ்சையும் கலந்த வார்த்தைகளால் அவளைத் தேற்ற முயன்றார்.

பிடிவாதம் பிடிக்கும் குழந்தை தாயின் பிடியினின்று விடுபடத் திமிறிக் கொண்டு அகல்வதுபோல், வீரம்மாள் அவர் அணைப்பிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள முயன்றாள்.

"ஆகா! மலர்க்கொடி போன்ற உன்னிடம் இவ்வளவு பலமா? சக்தியா? என் பிடியையும் எளிதில் உதறித் தள்ளிவட்டாயே! என்று நகைத்தவாறு அவளை மீண்டும் தன்னருகே இழுக்க முயன்ற அவரிடமிருந்து விலகிச் சிறிது தொலைவு சென்று முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டாள்.

"உனக்கு என்ன நேர்ந்தது தேவி?" என்று சொல்லில் தேனைக் குழைத்துக் கேட்டார் இராசேந்திரன். இது போன்று அவர் அணைப்பை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

ஒரு பெண்ணும் விலக்கித் தள்ளியதில்லை. அதனால் எழுந்த கோபம், ஏற்பட்ட படபடப்பு, நடுக்கம், ஒரு வேகத்தை அவர் அடக்கிக் கொள்ள முயன்றாலும், அது அவரிடம் பிரதிபலிக்காமல் இருக்கவில்லை.

வீரமாதேவியும் கவனித்துவிட்டாள். இனியும் ஊடல் கூடாது என்ற முடிவுடன் தஞ்சையில் நடைபெற்ற சம்பவத்தை உடனே சொல்லாமல் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வெளியிட்டு, இளவரசரின் கோபத் தீயை ஊதிவிட நினைத்தாள்.

“கொள்ளிடக்கரையில் நான் தங்களை வேண்டிக்கொண்டது என்னவென்று நினைவிருக்கிறதா?”வீரமாதேவி கேட்டாள்.

இராசேந்திரன் யோசிப்பவன் போல் நடித்து, ”உம் நீ தான் சொல்லேன். எனக்கு இப்போதெல்லாம் மறதி அதிகம் “என்றார். அவள் வளையல்களைத் திருத்தியவாறு. ஆனால் அவள் விலகிக் கொண்டாள்.

“மதுரைக்குத் தங்களுடன் வருவதாகக் கூறினேன். அங்கே உங்கள் புதல்வரால் எனக்கு ஏதாவது தொல்லை ஏற்படும் என்று நினைத்தீர்கள். ஆனால், தஞ்சையில் நான் எதிர்பார்த்ததுபோல் நடந்துவிட்டது” வீரமாதேவி உதடுகளில் குறும்புத்தனம் மிளிரக் கூறினாள்.

“சுற்றி வளைக்காமல் சொல் வீரம்மா, நேரமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. கொள்ளிடக்கரையில் நீ என்னசொன்னாய்?” இராசேந்திரருக்குத் துடிப்பும் ஆர்வமும் மேலிட்டன.

“இந்தப் பழையாறை என் மனத்தில் ஒரு வெறுப்பை ஏற்படுத்திவிட்டது. தஞ்சை மாநகரிலும் அதுபோல் நேர்ந்து விடக் கூடும் என்று சொன்னேன். பழையாறையில் எனக்கு என்ன நேர்ந்தது ஏன் எனக்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டது என்று கேட்டீர்களா?”

“கேட்க எனக்கு நேரமில்லையே தேவி” அவர் நெருங்கினார். அவள் சற்று விலகினாள்.

“பழையாறையில் முதல்நாளே என்னை வதைப்படுத்தினார்கள் தெரியுமா?”

“ஏதோ நீ சொன்னதாக நினைவு”

“தங்கள் திருக் குமாரத்தி அங்கு எனக்கு ஆதரவு தரவில்லை என்றால் நான் மாளிகையில் இருந்து ஓடியே போயிருப்பேன். அரச குடும்பத்து உறவே வேண்டாம் என்று உதறியிருப்பேன்.”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“சீக்கரமாகச் சொல் தேவி! உன் மனம் புண்படுமாறு யார் நடந்து கொண்டார்கள்? சொல் தேவி!”

“சொன்னால் என்ன செய்வீர்களாம்?”

“ஏழு கடல் கடந்த ஒரு தீவில் அவர்களைத் தனியே தவிக்கவிட்டு வருமாறு கட்டளையிடுவேன்.”

“உங்களால் அவ்வாறு செய்யமுடியாது. அவர்களை அப்படிச் செய்வதை விட என்னை ஏழு கடலுக்கு அப்பால் தன்னந்தனியே தீவில் இருக்க விடுங்கள்.”

“அது இயலாது வீரம்மா! நான் சோழ நாட்டை விட்டு ஏழு கடலுக்கு அப்பால் வர முடியாது. கடல்களில் பல நாடுகளுக்கு இளம் பிராயத்திலேயே விஜயம் செய்துவிட்டேன். இனி நான் அங்கெல்லாம் போகப் போவது இல்லை. உம் நடந்ததைச் சொல்லு....”

“இளவரசர் அவர்களே! நடனமாடுவது என் தொழிலா? சொல்லுங்கள். தஞ்சையிலும், பழையாறையிலும் தங்கள் தந்தை, சோழ சக்கரவர்த்திகள், நடனமாடும் பெண்களைக் குடியேற்றிக் காப்பாற்றி வருகிறார்கள். அவர்கள் கோயிலுக்குத் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டுவிட்டார்கள். நான் இந்தக் கோயிலுக்குத் தானே என்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டேன்” என்று இளவரசரைச் சுட்டிக் காட்டியபோது, இராசேந்திரன் நெகிழ்ந்துபோய், அவள் கரத்தைப் பற்ற முயன்றார். வீரம்மாள் மேலும் பின்னுக்கு நகர்ந்தாள்.

“ஆமாம். அதில் என்ன தேவி? உம்....சொல்லு” என்றார் இராசேந்திரன்.

“இளவரசர் அவர்களே! நாட்டியப் பெண்ணாக என்னைக் கருதி நினைத்த போதெல்லாம் என்னை ஆடுமாறு கட்டாயப்படுத்தினார்கள்.

இராசேந்திரன் அது கேட்டு நகைத்தார். அருகே உள்ள மஞ்சத்தில் அமர்ந்து, அருகே அமரச் சொல்லி கைசெய்தார். வீரமாதேவி உட்காராமல் நின்று கொண்டே: “நான் கேட்டதற்கு என்ன மறுமொழி? சொல்லுங்கள்?”

“வீரமாதேவி! நீ இன்னும் வீரம்மாளாக, சிறு குழந்தையாகவே இருக்கிறாய். உன்னை ஆடச் சொல்லிக் கட்டாயப்படுத்தியவர்கள் யார்? - இராசேந்திரன் நகைத்தவாறு கேட்டுக் கொண்டே, தாவி அவள் கரம் பிடித்திழுத்துத் தன் மடியில் உட்காரச் செய்ய முயன்றார்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“ஓ! இளமை எனும் அஸ்திரத்தால் முதிய இளவரசரை வயப்படுத்திவிட்டாள்” என்று அவர்கள் சொல்வது போல்தான் நீங்களும் செய்ய முயல்கிறீர்கள். ஒருமுறை தங்கள் பிரியமான மனைவியருள் ஒருவள் சொன்னாள்….’எனக்கெல்லாம் நடனம் தெரியாது. இசை தெரியாது அந்தத் தகுதியில்லாததால் எங்களை அவர் தள்ளிவிடவில்லை. எங்களை மணந்ததும் அதற்காக இல்லை. கொள்ளிடக்கரை மோகினி நீ. அவர் எதிரே ஆடியே அவரை மயக்கிவிட்டாய்” என்றெல்லாம் என்னிடம் கூறினாள். நீங்களே சொல்லுங்கள். இளவரசே! நானா உங்களை மயக்கினேன்? முதன் முதலில் சந்தித்தபோது உங்கள் மனைவியாகி விடுவேன் என்று கனவிலும் நினைக்கவில்லை. இப்போது கூட நான் உங்களுடன் அவ்வாறு பழகவில்லை”

இராசேந்திரன் பெரிதாக நகைத்தார்! ”ஓ! பெண்ணே! இப்படிச் சொன்னவர் யார்? உன்னைப் பார்த்துப் பொறாமையை மனதில் வேகவைத்து, தாபம் தாங்காமல் அதை உமிழ்ந்தவர் யார்?”

“எனக்குப் பெயர் தெரியாது சுவாமி! அங்குள்ளவர்கள் எல்லாரும் வயதானவர்கள். பெரிய பெரிய சிற்றரசர்களின் புதல்விகள். எல்லாரும் இளவரசிகள்! எத்தனை இளவரசிகள்! இளவரசிகள் கூட்டத்தில் நான் அகப்பட்டுக் கொள்ளப் போகிறேன் என்பதை நான் அறிந்திருந்தால்…..” என்று கூறி நிறுத்திய வீரம்மாளின் கன்னத்தை மெல்லத் திருப்பி, அவள் சோகத்தையம், வேதனையையும் மாற்ற விரும்பி, ”என்ன செய்திருப்பாய்?” என்று கேட்டார்.

“தங்களைச் சந்தித்திருக்கவே மாட்டேன்”

“ஓ! அதனால்தான் தஞ்சையினின்று இங்கே வந்துவிட்டாயா?”

“முதலில் பழையாறைப் பற்றிப் பேசுவோம். என்னைத் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு முன்பே பழையாறை அந்தப்புரத்திற்கு வரச் செய்தீர்கள். அப்பொழுது தங்களை மணந்தவர்கள் எல்லாம் என்னை நாட்டியத்தைத் தொழிலாகக் கொண்டவள் என்னே நினைத்துவிட்டார்கள். அப்பப்பா! அவர்கள் ஏசியதும், பேசியதும், எள்ளி நகையாடியதும், கைகொட்டிச் சிரித்ததும், இருபொருள் ஏற்படப்பேசியதும் என்னால் வாய்விட்டுச் சொல்ல முடியவில்லை. ஐயோ, காது செவிடாகி விடக் கூடாதா என்று எண்ணினேன். நடனக்காரி என்று அவர்கள் நினைத்திருந்த நான். தங்கள் கரம் பற்றியதை அறிந்தவுடன் அவர்கள் மனத்தில் எழுந்தது பொறாமையா,

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சீற்றமா என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அவர்கள் அதிர்ச்சியடைந்தார்கள் என்பது உண்மை. அவர்களுக்குப் போட்டியாக நான் வந்து விட்டேன் என்று நினைத்துவிட்டார்கள்.

இராசேந்திரன் இப்போது குறுக்கிட்டுப் பேசினார். “வீரமாதேவி! அவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் நினைத்துவிட்டுப் போகட்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்காத மகத்தான இடத்தை உனக்கு அளித்திருக்கிறேன். அவர்கள் பேசியதை மறந்துவிடு! என்றார்.

இப்பொழுது அவள், இராசேந்திரன் அருகே சற்று இடைவெளிவிட்டு அமர்ந்தாள்.” ஆம். பழையாறை நிகழ்ச்சியை நானும் அப்போதே மறந்துதான் விட்டேன். மேலும் அவர்களைச் சந்திப்பதையும் தவிர்த்தேன். ஆனால் என்னை நீங்கள் தஞ்சைக்குச் செல்லப் பணிந்தவுடன் என் மனத்தில் கலக்கம் ஏற்பட்டது. அதற்கு ஏற்றபடியே தஞ்சை மாளிகையில் சம்பவங்கள் நடைபெற்றன’ என்று வீரமாதேவி தஞ்சை அனுபவங்களை விவரித்தாள்.

தஞ்சை மாளிகையில் இராசராச சோழ தேவர் எதிரே எல்லா இளவரசிகளும் கூடியிருந்தனர். பட்டத்து அரசி பஞ்சவன்மாதேவி அமர்ந்திருந்தாள். முதுமையின் காரணமாக அவள் அருகே இருவர் உதவிக்கு நிற்க வேண்டியிருந்தது. அவள் மற்ற இளவரசிகளை அழைத்து அவர்கள் நலம் கேட்டறிந்து அவர்களுக்கும் பரிசுகள் வழங்கினாள். விரைவில் நடைபெறவிருக்கம் விழா நிமித்தமான அந்தப்பரிசு.

இன்னும் சில நாள்களில் இராசேந்திரனுக்கு மகுடாபிஷேகம் என்று அரசி தெரிவித்தாள். சக்கரவர்த்தி ஜீவியவந்தராக இருக்கும்போதே தன் மகனுக்கு மகுடம் சூட்டி, சோழ சக்கரவர்த்தியாகி அவரை அரியணையில் அமரவைப்பது, இதுவரை சோழர் குலத்தில் இல்லாத புதுமை என்று பேசிக் கொண்டனர்.

ஓர் ஓரமாக அடக்கமாக நின்று கொண்டிருந்த வீரமாதேவியை, அருகே வருமாறு சைகை செய்தாள் பேரரசி.

இராசஇராச தேவர் வீரமாதேவியை உற்று நோக்கினார். அடி முதல் முடிவரை அணு அணுவாக விழுங்கி விடுபவரைப் போல் பார்த்தார்.

“இவள்தான் இராசேந்திரன் மணம் புரிந்து கொண்ட இளம் மான்” என்றுஅரசி தெரிவித்தாள். அங்கிருந்தவர்கள் கலீரெனச் சிரித்தனர். இராசராசன், தனக்குத் தெரியும் என்பதுபோல் தலையசைத்தார். முதிய

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வயதிலும் விழிகள் வீசும் ஒளி, பார்வையின் கூர்மையை உறுதிப்படுத்திற்று.

“எந்த நாட்டு இளவரசி என்று கேட்கவில்லையே?”என்றாள் இராசேந்திரனின் இரண்டாவது பட்டத்தரசி. அவள் உதடுகளில் குறும்புத்தனம். இராசராசன் அவளைக் கடுமையாகப் பார்த்தார்.

“அப்படி இன்னொரு தரம் பேசக் கூடாது. வீரமாதேவியை இராசேந்திரன் மிகவும் விரும்பி மணந்திருக்கிறான். அவனுடைய கலை உணர்வை வளர்த்து ஒத்துழைக்கக் கூடியவள் வீரமாதேவிதான். அவள் நடனக்கலையில் வல்லவள். உங்களில் ஒருவருக்காவது நாட்டியக்கலை தெரியுமா? அல்லது வேறு கலையில் புலமை, ரசனை உண்டா? வீரமாதேவி ஒரு நாட்டியப் அரசி” என்றார். பிறகு வீரமாதேவியை நோக்கி, ”வீரமாதேவி! உன் குடும்பத்தவர் இந்த நாட்டிற்குச் செய்திருக்கும் சேவையை நான் அறிவேன். சோழ நாட்டிற்கு ஏற்பட்டுள்ள பல வெற்றிகளுக்கு உன் உடன்பிறந்தோனின் பங்கு மகத்தானது என்பதையும் அறிவேன்” என்று புகழ்ந்தார்.

சிரித்துப் பேசியவர்கள் சிரந் தாழ்த்திக் கொண்டனர். அங்கே ஏற்பட்ட மௌனம். ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் கடுமையான பொறாமைத் தீயைத் தூண்டியது. ”பெண்ணே வீரம்மா! சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடலுக்கு நீ மிகவும் சிறப்பாக ஆடுவதாக அறிந்தேன். அதை நான் இன்று இங்கு ஆனந்திக்கலாமா?”என்று கேட்டார் சக்ரவர்த்தி.

கால் சலங்கை கொண்டு வரப்பட்டது. வீரமாதேவி ஆடினாள்.இளம் மான் என்று சோழஅரசி அறிமுகப்படுத்தினாளே அந்த உருவகச் சொல்லை மெய்யபடுத்தி ஆடினாள்.

வீரமாதேவி ஆடிய நடனம் இராசராசனை மெய் மறக்கச் செய்தது. விழிகளை மூடிக்கொண்டு நடனத்தை ரசித்தார். நடனம் முடிந்த பிறகு, அரசியிடம் ஏதோ தெரிவித்தார்.

சோழ சக்கரவர்த்தி இராசராசனின் பட்டத்து இளவரசி பஞ்சவன்மாதேவி வீரமாதேவியை அருகே அழைத்தாள். அவளை மெல்ல அணைத்துக் கொண்டு “வீரமாதேவி! சோழர் குல தெய்வம் ஆடவல்லான் உனக்குப் பூரண அருளைத் தந்துள்ளான். என் மகன் இராசேந்திரன் மனம் அறிந்து நடந்துகொள். இளம் வயதிலிருந்தே அவன் கலை ரசிகன். அறிஞர்களுடன் பழகுவான். இசை என்றால் அவனுக்கு உயிர். நடனம் அவனுக்குக் கைவந்த கலை. உன்னை அவன் விரும்பி ஏற்றதே நாட்டியக் கலை மீதுள்ள ஆர்வங்காரணமாக.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

ஆடவல்லான் அருளால் நாட்டில் போர் என்ற பேச்சிற்கு இனி இடமில்லை. சோழ நாட்டின் உயர்வே அவன் மூச்சு. இனி வருங்காலத்தை அமைதியாக அவன் கழிக்கும்போது கலை ஆர்வமுள்ள கலை இதயமுள்ள நீ தான் அவனுக்குத் துணையாக இருக்க வேண்டும். இதோ இந்தப் பரிசை உனக்கு அணிவிக்கிறேன்" என்று கூறி, தன் கழுத்தில் திகழ்ந்த பொற்பதக்கம் கோக்கப்பட்ட சங்கிலியைக் கழற்றி அவளுக்கு அணிவித்தாள்.

கணநேரத்தல் நடந்துவிட்ட இந்த நிகழ்ச்சியைக் கண்டு அங்கிருந்த இளவரசிகள் அனைவரும் திகைத்தனர். ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டனர். பெருமூச்சுவிட்டனர். அவர்கள் மனத்தில் முன்பே இருந்த பொறாமைத் தணல் ஊதிவிடப்பட்டது.

வீரமாதேவி அரசரையம், அரசியையும் குனிந்து வணங்கி எழுந்தாள். மார்பிலே உறவாடிய பொற்பதக்கத்தில் வேங்கயின் உருவம் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. வேங்கையின் அருகே ஒரு குத்துவிளக்கு. வீரத்தையும், ஞானத்தையும் குறிக்கின்றனவோ?

"ஈழத்தை வென்று வந்தவுடன், என் தந்தை சக்கரவர்த்தி எனக்கு அளித்த பரிசு. வேங்கையின் மகன் வேங்கை. வேங்கைக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் உனக்கு என் அன்பின் அடையாளம். வீரமாதேவி! நீ கேள்விபட்டிருப்பாய். இன்னும் சில நாள்களில் இராசேந்திரனுக்கு மகுடம் அணிவிக்கும் விழா நடக்கப்போகிறது. அன்று முதல் சோழ சக்கரவர்த்தி பரகேசரரி இராசேந்திரன் என்று உலகம் அவனை அழைக்கப் போகிறது.

"பட்டத்து அரசியாக உன்னை என் மகன் ஏற்கிறானோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவனுக்கு என்றுமே உறுதுணையாக இருக்கும் தகுதி உனக்கு இருக்கிறது. அந்த நிலையை என்றும் நீ காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்" என்றாள்.

அவள் மெதுவாகப் பேசினாள். சக்கரவர்த்தி இராசராசன் அதை ஆமோதித்தார்.

இரவு இராசராசன் படுத்திருக்கும்போது பட்டத்து அரசியிடம் சொன்னார்:"வீரமாதேவியின் கடமையை நீ தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னாய். அரச குடும்பத்தில் அவள் மிகவும் இளையவள். இந்த சூழ்நிலை அவளுக்குப் புதியது. அவள் முகத்தில் பயம் படர்ந்திருக்கிறது. இராசேந்திரன் அவனை மிகவும் நேசிக்கிறான் என்று எனக்குத் தெரியும். வீரமாதேவிக்கு என்று ஒரு மாளிகை கட்டித்தர ஏற்பாடு செய். தஞ்சை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அரண்மனையில் இருந்து இராசேந்திரன் ஆட்சி நடத்தப் போகிறான். அதனால் தஞ்சையில்தான் மாளிகை அமைய வேண்டும்.

“என் முப்பாட்டனார், அவருக்குப் பாட்டனார், சோழர் குலத்தின் பிதாமகரான விஜயாலயருக்கு இல்லாத ஓர் அதிர்ஷடம் எனக்கு இருக்கிறது.என் அருமைத் தந்தை நான் பெரும் புகழுடன் சோழ அரியணையில் வீற்றிருந்து ராஜ்யபரிபாலன் செய்ததைப் பார்க்க கொடுத்து வைக்கவில்லை. அவருடைய தந்தையும் அவ்வாறே. என் கண்ணெதிரே என் மகன் சிறப்பாக ஆட்சி நடத்துவதைப் பார்க்கப் போகிறேன். அவன் பெருமை பட்டயங்களில் பொறிக்கப்படப் போவதைப் பார்க்கப் போகிறேன். அவன் திறமையைப் போற்றிப் புலவர்கள் பாடுவதைக் கேட்கப்போகிறேன்.

“என் இதயத்தில் நீண்ட நெடுங்காலமாக ஓர் ஆசை உண்டு. செழுநீர் புனல் கங்கை செஞ்சடை மேல் வைத்த தீவண்ணனின் சிரசிலிருந்து வடக்கே பாய்ந்து வரும் புனிதக் கங்கையில் நீராடவேண்டும் என்பது என் நீண்ட நாள் ஆசை. இராசேந்திரனிடம் என் விருப்பத்தைத் தெரிவித்துவிட்டேன். அவனுடைய மகுடாபிடேகத்திற்குக் கங்கை நீரைக் கொண்டு வரவேண்டும்.

இராசராசர் தொடர்ந்து இவ்வாறு பேசிப் பல மாதங்களாகிவிட்டன. இடைவிடாது பேசியதால் அவர் மிகவும் அயர்ந்துவிட்டார். விழிகளை மெல்ல மூடி ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ள முயன்றார்.

அந்தப்புரத்தில் இளவரசிகளுக்கு உறக்கம் கொள்ளவில்லை. மறுநாள் அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் சந்திக்கும்போது வீரமாதேவிக்கு அரசி அளித்த பதக்கத்தைப் பற்றியே பேசிக்கொண்டனர்.

“நான் எதிர்பார்த்தபடியே நடந்துவிட்டது.”

“வீரமாதேவி ஏமோ மாயமந்திரம் செய்துவிட்டாள்”.

“ஹூம்! நம்மிடம் அந்த மாயசக்தி செல்லாது.”

“இளவரசருக்கு மகுடாபிஷேகமாமே!”

‘யார் பட்டத்தரசி?”

“அந்தக் கொள்ளிடக்கரை மோகினயாகத்தானிருக்கும்.”

“நான் விட்டுக்கொடுப்பேனா!”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இதயத்தில் எழுந்த பொறாமை வார்த்தைகளாக வெடித்தன.

வீரமாதேவியிடம் அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சீறினர்.

பகல் உணவு உண்ட பிறகு அவனை அழைத்து ஆடுமாறு கட்டளையிட்டனர்.

“ஐயோ பெண்ணே! மோகம் முப்பது நாள் என்று, உன்னை இளவரசர் வெறுத்து நாட்டியப் பெண்கள் வாழும் பகுதியில் குடியேற்றி விடலாம்”

“அதனால் நீ அனுபவிக்க வேண்டியதை அனுபவித்துவிடு”

“எங்களைப் போன்று இந்த மாளிகையில் என்றும், வாழலாம் என்று நினைத்துவிடாதே” என்று வார்த்தைக்கு வார்த்தை சொல்லிச் சொல்லி வேதனைப்படுத்தினர்.

ஒரு நாள் வீரமாதேவியிடம் அவர்கள் சொன்னார்கள்: ”அடி அறியாப் பெண்ணே! இளவரசரை மயக்கி ஒரு குழந்தையைப் பெற்றுக் கொண்டு சோழ மகுடத்துக்கு மற்றொரு வாரிசை உண்டாக்கிவிடலாம் என்று மனப்பால் குடிக்காதே!”

இந்த வார்த்தைகள் வீரமாதேவியைக் கலங்க வைத்தன. இராசேந்திரனிடம் இதைச் சொல்லும்போது வீரமாதேவி குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதுவிட்டாள்.

இராசேந்திரன் அவள் விழிகளைத் துடைத்து, அவள் முதுகைத் தடவி ஆறுதல் கூறினார்.

வீரமாதேவி அவர் மடியிலிருந்து விலகி எழுந்து, ”சோழ நாட்டு மாமன்னராகப் போகும் என் இதய அரசரே! அவர்கள் பயமுறுத்தலுக்கு நான் அஞ்சப் போவதில்லை. இதோ பாருங்கள் அரசியார் அளித்த பதக்கம் இதில் உள்ள வேங்கைதான் நீங்கள். நான்தான் அருகே உள்ள தீபம். உங்களிடமிருந்து என்னைப் பிரிக்க முடியாது” என்றாள்.

இராசேந்திரன் சிறு குழந்தைபோல கைகொட்டிப் பாராட்டி, ”இப்போதுதான் நீ வீரமாதேவி! புறப்படு, புறப்படு! உடனே தஞ்சை செல்வோம். அங்குள்ள பெரிய கோயிலைக் காண்போம். அந்தக் கோயிலை நீ நுணக்கமாகப் பார்க்க வேண்டும். பார்த்த பிறகு உன்னிடம் சில கேள்விகளைக் கேட்பேன். அதற்கு விடை கூற ஆயத்தமாக இருக்கவேண்டும்” என்றார்.

“விசித்திரமாக இருக்கிறதே! கோயிலைப் பார்த்து விட்டுக்கேள்வியா?”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வீரமாதேவியின் முகத்தில் புதிய மாறுதல் ஏற்பட்டது.

“ஆமாம்.அங்குள்ள சித்திரங்களைப் பார்த்துவிட்டு நடனச் சிற்பங்களைப் பார்த்துவிட்டு என் கேள்விகளுக்குத் தக்க மறுமொழி கூறவேண்டும்” என்றார் இராசேந்திரன்.

நடனத் தோற்றம் என்றவுடன் வீரமாதேவியிடம் புத்தணர்வு தோன்றியது. அது புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது.

35

வீரமாதேவியின் சபதம்!

இராசேந்திர சோழ தேவருக்கென்று தனியே அமைந்திருந்த திருமாளிகையின் மேல்மாடத்து விசாலமமான கூடத்தில் வீரமாதேவி மஞ்சத்தில அமைதியாக அமர்ந்திருந்தாள். செண்பகக்கொடியொன்று, வெளிமுற்றத்தில் படர்ந்திருந்தது. அதில் பூத்திருந்த மலர்கள் மெல்லிய நறுமணத்தைப் பரப்பிக் கொண்டிருந்தன. வானத்தில் பஞ்சமி சந்திரன் தென் மேற்கே அளவோடு தண்ணிலவைப் பொழிந்து கொண்டிருந்தது.

இதுபோன்ற அமைதியான நேரம் அவளுக்குக் கிடைப்பது அரிது. அதிலும் சோழ மாளிகையில் அவளுக்கு இப்போதெல்லாம் அமைதி கிடப்பது அரிதாக இருந்தது. இளவரசிகளின் உறவினர்கள், அதிகாரிகளின் உறவினர்கள் என்று அவளைக் காண வந்து சிறிது நேரம் அளவளாவிச் சென்றனர். அவளுடன் பேசுவதைவிட அவளைப் பாதாதிகேசம் ஆராய்வதை முக்கியமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

அவர்கள் வரும் நோக்கத்தை அவள் புரிந்து கொள்வாள். சிலருடன் மனம் திறந்து பேசுவதுபோல நடிப்பாள். அவர்களிடமிருந்து உள் மனக்கிடக்கையைப் புரிந்து கொள்வாள். சிலருடன் ஓரிரு வார்த்தைகள் மட்டுமே பேசுவாள். சிலரைப் பார்க்க விரும்பாமல் பணிப் பெண்ணிடம் சொல்லி அனுப்பிவிடுவாள். போகும்போது அவர்கள் இவளை மகா கர்வி என்று வசைபாடிச் செல்வர்.

அன்று சோழ நாட்டுப் பேரரசி பஞ்சவன்மாதேவி திடீரென அழைத்தாள். அரசியின் எதிரே போய் நின்றவளிடம் அரசி உடனே பேசவில்லை. அங்கிருந்த வேறு யாருடனோ பேசிக் கொண்டிருந்தாள். திடீரென்று இவள் பக்கம் திரும்பி, ”ஓ! வீரமாதேவியா! இப்போதுதான் வந்தாயா?

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

உன்னுடன் இராசேந்திரன் வரவில்லையா?” என்று கேட்டுக் கூர்ந்து நோக்கினாள்.

வீரமாதேவி தலைகுனிந்தவாறு மெல்ல நகைத்தாள்.

“நான் அழைத்துதான் அவர் இங்கு வரவேண்டுமா?” என்று மெல்லக் கேட்டாள்.

பேரரசிக்கு இப்போது சரிவர வார்த்தைகள் செவியில் வீழ்வதில்லை. முதுமையின் பிடியில் முழுமையாகச் சிக்கியிருந்தாள். ”என்னைக் காண வருவதை விட உன்னிடம் அதிக நேரம் தங்கியிருக்கவே அவன் இப்போது விரும்புகிறான். அவன் இன்னும் தன்னை இளவரசன் என்றே நினைத்திருக்கிறான்! அவன் இந்த நாட்டின் அரசனாகப் போகிறானடீ பெண்ணே!” என்றாள். அதைச் சொல்லும்போது வீரமா தேவியைப் பார்க்காமல் மற்றவர்களைப் பார்த்தபடி பேசினாள்.

வீரமாதேவிக்க நாணமாகவும் இருந்தது. அரசி தன் மீது ஏதோ குற்றம் சுமத்த முயலுவதாகவும் தோன்றியது. சிறிது கோபமும் ஏற்பட்டது.

சோழநாட்டின் இளவரசர் மாவீரர். அவர் என்னுடன் அதிக நேரம் தங்குவதாக அரசி சொல்கிறார். தன் அன்புக்கு உரிய திருமகனாக அவர் இருக்கலாம் பாச உரிமையில் மகனைக் குறைவாகப் பேசலாமா? ஒரு வேளை என்னைக் குறை கூறும் நோக்கத்துடன் அப்படிச் பேசுகிறார்களா? இதுவரையில் அவர் அருகே அமர்ந்து பேசி நேரம் மிகக் குறைவு என்பதையும், அரசி நினைப்பது போல் தன்னுடனேயே அவர் தங்கவில்லை என்பதையும் அவள் எப்படிச் சொல்வாள்?

அவள் பேசியிருப்பாள்: ’என்னுடனேயே அவர் இருந்துவிடக் கூடாதா என்று ஆசையுடன் நாள்தோறும் காத்திருக்கிறேன். ஒரு நாள் என்னருகே துயில்வாரா என்று ஏங்குகிறேன் என்று சொல்லிவிடத் துடித்தாள். சோழநாட்டின் பேரரசியிடம் இவ்வாறு வாதாடலாமா?

வீரமாதேவி மௌனமாக நின்றாள். குனிந்த தலையை நிமிர்த்தாமல் நின்று கொண்டிருந்தாள். துடிக்கும் அவள் விரல்கள் இதய உணர்வை பிரதிபலித்தன. சேலைக் தலைப்பின் நுனியை அவை படாதபாடுபடுத்தின் முறுக்கின. இழுத்து முடிச்சிட்டு அவிழ்த்தன.

“வீரம்மா…..! அரசியின் குரலில் திடீரென்று பரிவு பிரதிபலித்தது.

“நீ முன்பு பெரிய கோயிலுக்குப் போயிருக்கிறாயா?” என்று கேட்டாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வீரமாதேவி குனிந்த தலை நிமிரவில்லை. இல்லை என்பதற்கு அடையாளமாக வீரமாதேவி தலையசைத்தாள்.

“பெரிய கோயிலை இப்போதுதான் முதல் முதலில் நீ பார்க்கிறாயா?”

வீரமாதேவி மேலும் கீழுமாகத் தலையசைத்தாள்.

“பெரிய கோயிலுக்குள் நுழைந்தவுடன் நீ முதலில் எதைக் கண்டாய்?”

வீரமாதேவி இப்போது மெல்லத் தலை நிமிர்ந்தாள்.

மலர்ந்த முகத்துடன் வீரமமாதேவி பேசினாள்.

“அம்மா!”என்றழைத்தாள்.

எப்படி அழைப்பது என்று இவ்வளவு நேரம் யோசித்தாள். “சக்கரவர்த்தினி,” பேராசிரியர் அவர்களே!” ”ராஜமாதா அவர்களே” ”பெரிய பிராட்டியார் அவர்களே!” இப்படி அழைக்கலாம் என்று அவளுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்திருந்தார்கள். ஆனால் அவள் நெஞ்சிலிருந்து வெளிவந்த வார்த்தையோ…

“அம்மா…..!

பஞ்சவன்மாதேவியின் மெய்சிலிர்த்தது. தன்னை அம்மை என்று அழைக்கவும் ஓர் அன்புள்ளம் இருக்கிறதே! மக்கட்செல்வம் பெறாத அவளுக்கு அந்தக் குரல் இதயத்தை வருடியது.

தன் வயிற்றில் பிறக்காவிடினும் தன்னை இராசேந்திரன் ’அம்மா’ என்று எப்போதாவது அழைப்பான். அவனைப் பிஞ்சுப் பருவத்திலிருந்து வளர்த்த இளைய பிராட்யடிரைத்தான் அம்மா என்று அவன் அழைப்பான்.

சோழ நாட்டுப் பேரரசியான தன்னை அம்மா என்றழைக்கிறாள் வீரமாதேவி!

அன்புள்ளம் பொங்கி நிற்கும் தன்மையுடைய அவள் மீது மெல்ல மெல்ல வெறுப்பை வளர்க்கப் பலர் முயல்கிறார்கள். அரச குடும்பதைச் சேர்ந்தவள் அவளல்லள் என்று கூறுகிறார்கள். அழகையும், இளமையையும் கலைத்திறமையையும் கொண்டு இராசேந்திரனை மயக்கிவிட்டாள் என்கிறார்கள். இன்னும் என்னவெல்லாமோ சொல்கிறார்கள். எங்களுக்குச் சமமான அந்தஸ்தை அவளுக்கு அளிக்காதீர்கள் என்று வேண்டுகிறார்கள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இவளால் சோழஅரியணைக்குப் பிற்காலத்தில் பெரும் போட்டி ஏற்படப்போகிறது என்று ஆதாரத்தோடு எச்சரிக்கிறார்கள்.

பழுவேட்டரையர் குலத்தில் உதித்த தன்னைப் போன்ற பஞ்சவன்மாதேவி என்று பெயர் சூடிக்கொண்டுள்ள இராசேந்திரனை மணந்த மூத்த இளவரசி மெல்ல செவிக்கருகே சொல்கிறாள்: ”பிராட்டியார் அவர்களே! எனக்கு புரிய முடியாத பயம் சிறது நாள்களாக ஏற்படுகிறது. நம் இளவரசருக்கு முடிசூட்டு வைபவத்தின் போதுசமமாக அரியணையில் வீரமாதேவியதை தங்கள் திருப்புதல்வர் அமர வைத்து விடுவாரோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது”

இதைக் கேட்டு அரசியும் திடுக்கிட்டாள்.

“வீரமாதேவியாம் வீரமாதேவி! நேற்று வரை வீரம்மாள் இன்று வீரமாதேவி!” என்று அவர்கள் பேசிக்கொள்வது அரசியின் செவியில் வீழ்ந்ததுண்டு.

பெருவுடையார்க் கோயிலில் முதன்முதலில் எதைப் பார்த்தாய் என்ற கேள்விக்கு வீரமாதேவி சொன்ன பதில் அரசியாரைத் திகைக்க வைத்தது. அவள் விவரிக்கத் தொடங்கினாள்.

“சிதம்பரத்தையும், சீர்காழியையும் தவிர வேறு கோயில்களை நான் பார்த்ததில்லை. கோயிலைச் சுற்றியுள்ள அகழியைக் கடந்தேன். கோயிலுக்கு மூன்று திருவாயில்கள் இருந்தன. முதல் திருவாயிலுக்குக் கேளாந்தகன் திருவாயில் என்று பெயராம். சேர நாட்டவர்களுக்கு இமயன் போன்றவர் நமது பேரரசர் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது அந்தப் பெயர் என்றும் சொன்னார்கள். இரண்டாவது திருவாயில் நம் பேரரசர் பெயரில் அமைந்திருக்கிறது. அடுத்துள்ள திருவாயிலைத் தாண்டியவுடனே அதற்கு என்ன பெயர் என்று கேட்கவில்லை. நான் கண்டது தலை நிமிர்த்திக் கம்பீரமாக நான் பார்த்தது – மேரு போன்ற உயர்ந்த விமானம், வேற எந்த சிற்பமோ, மண்டபமோ என் விழிகளில் படவில்லை”

வீரமாதேவி தன்னை மறந்து கூறிவருவதைக் கேட்ட அரசியாருக்கு வீரமாதேவியின் மீது மதிப்பு மெல்ல மெல்ல உயர்ந்தது.

வீரமாதேவி, தன்னை மறந்து தான் கண்ட பெருவுடையார்க் கோயிலின் ஒவ்வொரு பகுதியாக எடுத்துரைத்தாள்.

பெரிய கோயிலுள்ள ஏழு வாயில்களையும் அவை ஒவ்வொன்றின்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இருபுறத்திலும் கம்பீரமாகத் திகழும் துவாரபாலகர்களையும் பற்றி விவரித்தாள்.

“துவாரபாலகர்களைப் பார்த்துப் பிரமித்துப் போனேனம்மா! நம் இளவரசரின் திண் தோள்களைப் போல் அகன்ற தோள்கள். அப்பப்பா, அந்தச் சிற்பத்தைப் படைத்தவர் யாரம்மா?

“கருவறையில் உள்ள மாபெரும் லிங்கத்தைக் கண்டவுடன் என்னை மறந்தேன் அம்மா! பெருவுடையாரை மெய் மறந்து வணங்கி நின்றேன். மேல் தளத்திற்குச் சென்றேன். ஆகா, அங்கேயே வாழ்நாளைக் கழித்துவிடலாம் என்ற ஆவல் ஏற்பட்டது அம்மா! நான் அங்கேயே தங்கியிருக்க என்னை அனுமதிப்பீர்களா? அந்தப்புரமும், பணியாட்களும், இளவரசிகளும் இல்லாத அந்த தேவ சபையில் நான் தங்கியிருந்து ஒவ்வொரு சிற்பமாகக் கண்டு, அதன் நுணுக்கங்களை ஆராய்ந்து – ஆ! வாழ்நாளே போதாது அம்மா! வீரமாதேவி விழிகளை மூடியவாறு தன்னை மறந்து பெருவுடையார்க் கோயிலில் இருப்பது போன்ற நினைவுடன் விவரித்துக் கொண்டே போனாள்.

“பரத முனிவரின் நாட்டியக் கலையை எனக்குக் கற்றுத் தந்த நாட்டிய ஆசிரியர், இறைவன் ஆடிய பலவித நாட்டியங்களைப் பற்றி விளக்கியிருக்கிறார். அவற்றைப் பயிலவேண்டும். ஆராய வேண்டும் என்ற ஆவல் எனக்கு அப்போதே ஏற்பட்டுவிட்டது. மூங்கில் துறையிலிருந்து தில்லையம்பலம் செல்லும் நான் அங்கே காலைத் தூக்கி நின்று ஆடும் நடராசரைக் காணும்போது, சிவபெருமானின் மற்ற தாண்டவங்களையும் காண ஆவல் கொள்வேன். பெரிய கோயிலில் மேல் தளத்தில் சிவனின் நடனத் தோற்றங்களைக் கண்டேன். கண்டறியாதன கண்டேன். இறைவன் அங்கே அபிநயித்துக் காட்டுகிறார். நான்கு திருக்கரங்களுடன் ஆடுகிறார். அவருடன் மான் ஆடுகிறது மழுவாடுகிறது. அம்மா! அந்த நடன அரங்கிலே சிவபெருமான் ஆடும் அதிசயத்தைக் கண்டு ஆனந்தித்த வண்ணமிருக்க வேண்டும். மீண்டும் மீண்டும் அவற்றைக் கண்டு மகிழ வேண்டுமம்மா! – வீரமாதேவி பரவசடைந்தவள் போல் பேசினாள்.

“வீரமாதேவி! அந்தச் சிற்பங்களைப் படைத்தவர் யார் என்று தெரியுமா?” – சோழ அரசி பஞ்சவன்மாதேவி கேட்டாள்.

“அந்த அமர சிற்பி யாரென்று எனக்குத் தெரியாது. இனிதான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாளெல்லாம் அவற்றைப் பற்றிக் கேட்டுத் துளைத்து எடுக்கப் போகிறேன்”என்றாள், வீரமாதேவி குழந்தைபோல்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சிரித்தவாறு.

“சிற்பி யார் என்று உன்னைக் கேட்கவில்லை. உலகம் புகழும் பெரிய கோயிலைக் கட்டி, தட்சிணமேரு என்று போற்றும் விமானத்தை எழுப்பி விமானத்துத் தளத்திலே நாட்டியச் சிற்பங்களைப் படைக்கவேண்டும் என்ற கலையார்வம் யாருக்குத் தோன்றியது தெரியுமா?”

வீரம்மாளுக்குத் தெரியும். ஆனாலும் மௌனமாக அவள் அரசியை நோக்கினாள்.

“வீரம்மா! எட்டுத் திக்கும் புகழும் பேரரசராகத் திகழும் நமது சக்ரவர்த்திதான் நடனச் சிற்பங்களை அங்கே அமைக்குமாறு சிற்பிகளுக்குக் கட்டளையிட்டார்” என்று பெருமிதத்துடன் அரசி கூறினாள்.

“தந்தையின் கலைப் புலமை மகனுக்கும் தொடர்ந்திருக்கிறது. இவரும் நடனக் கலை மீது தணியாத ஆவல் கொண்டுள்ளார். என்னை ஏற்றதும் கலைப் புலமைக்காகத்தான். அம்மா! போர்க்களங்களிலேயே தன் கவனத்தைச் செலுத்திய இளவரசர் நடனக் கலையில் ஈடுபாடு கொண்டு தேர்ச்சியுற்றது அதிசியமாயிருக்கிறது. சிவபெருமானின் திருநடனங்களில் பலவற்றை அவர் எனக்கு ஆடிக் காட்டியிருக்கிறார். நான்கு கரங்கள் மட்டும் இருந்து விட்டால் இளவரசர் நடராசரின் மறுஅவதாரம் என்றே சொல்வேன். இந்த நாட்டாட்சியும், போரும், பூசலும், அவருக்கு எதற்கு? நான் ஆட, அவர் பாட, அவர் பாட, நான் ஆட, என்று கண்காணாத் தீவிலே நடனமாடியே காலத்தைக் கழித்துவிட வேண்டும் என்ற ஆவல் தோன்றுகிறது. அம்மா”

உணர்ச்சியின் உச்ச நிலையில் வீரமாதேவி பேசினாள். மனதில் துள்ளுகின்ற பெரு மகிழ்ச்சியோடும் பேசினாள்.

‘போதும் போதும், உன் சிருங்காரப் பேச்சு! உடனே நிறுத்து. சோழ நாட்டின் பேரரசியின் எதிரே நின்று பேசுகிறோம் என்பதை மறந்துவிட்டாய். குப்பையில் இருந்தவளைக் கோபுரத்தில் ஏற்றி அமர வைப்பதற்கு ஆதரவு தந்த ராஜமாதாவின் எதிரே ’அம்மா அம்மா’ என்றழைத்து அரச குல வழக்கத்தையே குலைத்துவிட்டாய். உனக்கு முன்பே உரிமை பெற்றுக் கொண்டாடும் இளவரசரை கலைப் போர்வையில் மயக்கியதோடு அவரை இந்த நாட்னடினின்றே வெளியேறி சாதாரணக் குடிமகன்போல் எங்கே கண்காணா நாட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லத் திட்டமிட்டுவிட்டாயோ? அதை வெளியே சொல்ல உனக்கு என்ன துணிவு? உன் சதித் திட்டம் நிறைவேற விடமாட்டேன்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சோழ நாட்டுப் பேரரசியார் அவர்களே! இவள் பேசுதை இன்னுமா கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இங்கிருந்த இவளை உடனே வெளியேறச் செய்யுங்கள்.

இளவரசர் இராசேந்திர சோழரை மணந்து இளவரசி என்ற கம்பீரத்துடன் மாளிகையில் நடமாடும் மற்ற தேவிகள் ஒன்று சேர்ந்து கூச்சலிட்டனர்.

வீரமாதேவி நிமிர்ந்து அவர்களை நோக்கினாள். ஆனந்தக் கனவைக் கலைத்த அரக்கிகயர் போல் அவர்கள் தோற்றமளித்தனர்.

“இங்கிருந்துதானே நான் போகவேண்டும்? இதோ போகிறேன். மீண்டும் நீங்கள் என்னை மேளதாளத்தோடு அழைக்கும் நாள் மிக விரைவில் என்பதை எச்சரித்து விட்டுச் செல்கிறேன்” என்று கடுங் கோபத்துடன் கூறிவிட்டு அந்த இடத்தை விட்டு விரைந்தாள்.

திருமாளிகையின் மேன் மாடத்துத் தனிமை வீரமாதேவியின் உள்ளத்தில் அன்று கொழுந்து விட்டெரிந்த அக்னிக்குச் சற்று ஆறுதலளித்தது.

நடந்து போன நிகழ்ச்சிகளை எண்ணியவாறிருந்த அவள் அருகே வந்து நின்ற இராசேந்திரன், ”வீரமாதேவி? எந்த நாட்டைப் பிடிப்பதற்காக இவ்வளவு பெரிய சிந்தனை?” என்று கேட்டபோது, வீரமாதேவி திடுக்கிட்டுத் திரும்பி, இராசேந்திரனின் பரந்த தோள்களில் முகத்தைப் புதைத்து விம்மினாள்.

36

உள்ளதைச் சொல்ல என்ன தயக்கம்?

வீரமாதேவியின் முதுகை ஆறுதலோடு தடவினார் இராசேந்திரன். அவள் விம்முவதால் ஏற்பட்ட இதயத்துடிப்பு அவர் இதயத்துக்கு எவ்வளவோ செய்திகளைத் தெரிவித்தது.

மாளிகையில் ஏதோ நடந்திருக்கவேண்டும். அங்கே வீரமாதேவிக்கு அவமதிப்பு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். அதை மீண்டும் அவள் வாய்வழி கேட்பதைவிட, இனி நடக்க வேண்டியவற்றைப் பேசி நடந்த நிகழ்ச்சியை மறக்குமாறு செய்வோம் என்ற முடிவுடன், இராசேந்திரன் அவள் முகத்தை மெல்லத் திருப்பினார்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வீரமாதேவியின் கன்னங்களில் விழி நீர் கோலமிட்டது. கண் மையுடன் கரைந்து வழிந்தது. அவரது பரந்து மார்பு அதனால் ஈரமானது.

“வீரமாதேவி அழுகிறாயா? நீ அழலாமா?” என்று சிறு குழந்தையைக் கேட்பது போல் கேட்டார் இராசேந்திரர்.

விம்மல் ஒலி நிற்கவில்லை. அவர் கரங்களை விலக்கிவிட்டு, மாடத்து முற்றத்திலிருந்து சயன அறைக்கு விரைந்தாள்.

‘இவளுக்கு என்ன வந்துவிட்டது? ஊடலா, கோபமா? என்ற தவிப்புடன் இராசேந்திரன் அவளை தொடர்ந்தார்.

இதற்கு முன்பு அவர் கரம் பிடித்த பட்டடத்து அரசியரைத் தொடர்ந்தோ, மணம் முடித்த மற்ற இளவரசிகளைத் தொடர்ந்தோ ஊடலைத் தணிக்க அவர் சென்றதில்லை. இந்த வயதில் இப்படியொரு தவிப்பா?

“வீரம்மா” – குரல் கொடுத்துக் கொண்டெ பின் தொடர்ந்தார் இளவரசர்.

தலையணையில் முகத்தைப் புதைத்துக்கொண்ட வீரமாதேவியின் அழுகை இன்னும் நிற்கவில்லை.

அவள் தோளைப் பிடித்துத் தூக்கி தன் முகத்தருகே கொண்டுவந்து வீரம்மாளின் விழிநீரைத் துடைத்து,”தேவி! நீ அழலாமா?”என்று மீண்டும் கேட்டார்.

அவள் பேசவில்லை. ஆனால் விம்மல் மெல்ல நின்றது.

விழி நிரைத் துடைத்து, தன்னை அணைக்க முதுகைச் சுற்றி வளைத்த அவருடைய இரு கரங்களையும் விலக்கி,

“என்னை அமைதியாக இருக்க விடுங்கள்” என்று கூறி நகர்ந்தாள்.

“ஆகர் தேவி பேசிவிட்டாள். கலைக்கப்பட்ட சிந்தனைக் கூட்டியிலிருந்து சிறகடித்துப் பறந்து வருகின்றன என் தேவியின் இனிய சொற்கள்!” என்று கூறி மீண்டும் வெளி முற்றம் நோக்கிச் செல்ல முயன்ற அவளைத் தடுக்க அவள் கரத்தைத் தாவிப் பிடிக்க முயன்றார்.

அவர் பிடியில் சிக்காமல் அவள் குனிந்து, நெளிந்து நழுவியதில் இருந்த நளினத்தைக் கண்டு சொக்கிப் போய் சில நொடிகள் நின்ற இராசேந்திரன் இன்னும் சிறிது நேரம் அவளுடன் மெய்யாகவே ஊடலை வளர்க்க விரும்பினார். ஏற்படும் புதிய புதிய தோற்றங்கள், முக பாவங்களை ரசிக்க விரும்பினார்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“வீரமாதேவி! சோழ நாட்டு இளவரசியே! என் பிடியிலிருந்து சிக்கி ஓடுவதிலும் ஒரு நளினம் இருக்கிறது. அந்த அழகு உன் நடனக் கலைத் திறமையால் விளைந்தது. அது இருக்கட்டும். திடீரென்று உனக்குக் கோபம் வரக் காரணம் என்ன? அறியாலாமா?” என்று கேட்டார்.

“தெரியாதவருக்குச் சொல்லலாம். தெரிந்தே நடிப்பவருக்கு எதற்குச் சொல்ல வேண்டும். இளவரசியாகப் பிறந்து, வாழ்ந்து வரும் மற்ற இளவரசிகளிடம் உங்கள் வர்ணனைகளை, குழைவை,கெஞ்சுதலை, திறமையைப் புலப்படுத்துங்கள். நான் இளவரசியல்லள் ஓர் எளிய குடும்பத்துப் பேதைப் பெண்” என்று கூறியவாறு முற்றத்துக் கைப்பிடிச்சுவரில் அமர்ந்தாள். வெளியே இருள். மேல்வானில் மங்கிய நிலவு மெல்ல மெல்ல இறங்கிச் சென்றது.

“ஆமாம் நேற்று வரையில் எளிய குடும்பத்துப் பெண்தான். ஆனால் அதிர்ஷ்டம் அந்தப் பேதைப் பெண்ணுக்கன்றோ ஏற்பட்டுவிட்டது? ஒரே நாளில் அவள் இளவரசியாகிவிட்டாள்” என்று கூறி வீரம்மாவின் விலாப்புறம் மெல்ல அழுத்தினார்.அவள் சிரிக்கவில்லை. அவர் நகைத்தார்.

“ஆமாம். ஆமாம்! புயலில் குப்பை பறந்து கோபுரத்தில் அமர்ந்த கதைதான் இளவசரர் அவர்களே! நீங்களே சொல்லுங்கள் இளவரசி ஆவதற்காகவா நான் தங்களைச் சந்தித்தேன்? தஞ்சை அரியணையில் சமமாக அமரவேண்டும் என்று நான் தங்களிடம் என்றாவது வற்புறுத்தியதுண்டா?” வீரம்மாள் தானே சேலைத் தலைப்பால் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு, இராசேந்திரனை நோக்கி வினவினாள்.

இராசேந்திரன் சிரித்தவாறு அவளை அணைக்க முயன்றார். வீரம்மாள் அவர் கரத்தை விலக்கி, “நான் கேட்டதற்கு என்ன விடை? என்றாவது நான் தங்களிடம் அரசு உரிமையைப் பற்றிக் கேட்டதுண்டா? இதற்கு மறுமொழி கூறிவிட்டுப் பிறகு உங்கள் சிங்காரப் பேச்சை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்றாள்.

“ஓ! இன்று இளவரசியை யாரோ எரிச்சலூட்டி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யார் என்று நான் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்”

“உம்! பேச்சின் திசையைத் திருப்பாதீர்கள். நான் கேட்டதற்கு என்ன விடை?”

“வீரம்மா! உன் முகத்தில் பல வித உணர்வுகளை இந்தச் சில

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

நாழிகையில் கண்டுவிட்டேன். உன்னைப் படைத்த பிரம்மன் உன் நாசியின் நுனியில் கோபத்தை விதைத்திருக்கிறான். நாட்டியக் கலையில் புலமை பெற்றதால் ஏற்பட்ட விளைவா? இயற்கையிலேயே உனக்கு முன்கோபம் வருமா?

“ஏன் அரச குடும்பத்தவர்களுக்குத்தான் கோபம், ஆத்திரம், கிண்டல், கேலி இவை இயற்கைச் சொத்தா? இறைவன் அவர்களுக்கு மட்டும்தான் உணர்வுகளைப் படைத்தானா?”

“இவ்வாறு நீ பேசி நான் கேட்டதில்லை. ஆனால், மாளிகையில் பெரியவர்கள் எதிரே நீ சீறியிருக்கிறாய் என்று கேள்விப்பட்டேன்.”

“தாங்கள் அறிந்து வைத்தே என்னைக் கேட்கிறீர்கள். நடிப்புக்கலை உங்களுக்கு இயற்கையாக வந்ததா? அல்லது நாட்டியக்கலையில் புலமை பெற்றதால் வந்ததா? பண்டித சோழர் என்ற பெயரை நிலை நாட்ட ஏற்பட்டதா?”

“தேவி! என்று அழைத்து மேலே பேச முற்பட்ட இளவரசரை நோக்கி, ”தேவி என்றழைக்காதீர்கள். நான் குப்பையில் கிடந்தவள், உங்களுக்கு என்றுமே வீரம்மாளாக இருக்க விரும்புகிறேன்” என்றாள்.

இராசேந்திரன் முகம் மாறியது. ”வீரம்மாள் என்று அழைத்தாலும் அல்லது வீரமாதேவி என்று அழைத்தாலும் என் இதயத்தில் ஒரே இடத்தைத்தான் நீ பெற்றிருக்கிறாய். நீ சோழநாட்.டு இளவரசி” என்று கூறி அவளைத் தன் அருகே இழுக்க முயன்றார்.

“வேண்டாம். வேண்டாம்! என்னைத் தொடாதீர்கள். நான் குப்பையில் இருந்தவள். கோபுரத்தில் ஏற வைக்க ஆதரவு தந்த ராஜமாதாவை நான் அம்மா என்று அழைத்தது குற்றமா?”

“வீரமாதேவி! எனக்கு முதலும் தெரியவில்லை. முடிவும் புரியவில்லை. மாளிகையில் அரசியார் எதிரே நீ கோபமாகப் பேசியிருக்கிறாய் என்று மட்டுமே கேள்விப்பட்டேன். அங்கே என்ன நடந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது. நீ அரசியாரைச் சந்தித்து ஆர்வமுடன் பேசியவை மட்டும் எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டன. விளக்கிச் சொன்னால் புரிந்துகொண்டு உனக்கு வேதனை ஏற்படுத்தியவர்களுக்குச் சரியான பாடம் கற்பிப்பேன்”

“உறுதியாகவா?”

“இதில் உனக்கு ஐயம் ஏற்பட என்ன காரணம்? இராசேந்தர சோழன்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வாக்குத் தவறாதவன் மட்டும் அல்லன். எடுத்த காரியத்தை நிறைவேற்றாமல் ஓயமாட்டான் என்பதும் உனக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை.

“ஆமாம் எனக்கத் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லைதான். கலைப் போர்வையில் மயங்கிவிட்ட எனக்கு உங்கள் உள்ளம் புரிந்திருக்கவில்லைதான்”

“வீரமாதேவி! நேரத்தை வீணாக்காமல் நடந்தவற்றை விவரித்துச் சொல்லு. உன் மனம் புண்படும்படி நடந்தவர்களுக்குத் தக்க பாடம் புகட்டுவேன்”

“உறுதியாகவா என்று நான் மீண்டும் கேட்க மாட்டேன். ஆனால் தங்களைத் தர்ம சங்கடத்தில் சிக்க வைக்க வேண்டுமா என்பதே என் மனப் போராட்டம். அதைவிடத் தங்களிடமிருந்து விலகி முன்புபோல் கிராமக்குளத்துத் தாமரையாகவே வாழ்நாளைக் கழிப்பது சரியாக இருக்குமோ என்று சிந்தித்து வருகிறேன். தாங்கள் இங்கு வரும்போது அதைப் பற்றித்தான் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தேன். அரசியார் எதிரே என்னை துச்சமாக உங்கள் கரம் பிடித்த இளவரசியார் பேசிவிட்டனர். ‘எந்த நாட்டைப் பிடிப்பதற்கு இவ்வளவு பெரிய சிந்தனை’ என்று கேட்டீர்கள். பெரிய சிந்தனை அன்று ஆழமான சிந்தனை அழுத்தமான சிந்தனை”

இராசேந்திரனின் பொறுமைக்கும் ஓர் எல்லை ஏற்பட்டது. நடந்தவற்றை அறியத்துடித்தார்.

“வீரமாதேவி! நீ என்ன பேசுகிறாய்? யாரிடம் பேசுகிறாய்? என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. சுற்றி வளைக்காமல் நடந்தவற்றை விவரித்துச் சொல்லு. நேரம் பொன்னானது. நீ சொல்லாவிடில் நான் அரசியாரிடம் சென்று கேட்டுத் தெரிந்து கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தில் அவர்களைச் சந்திப்பது முறையன்று என்பதனால் உன்னைக் கேட்கிறேன். நாளைப் பொழுது விடிந்தவுடன் நான் சிதம்பரம் செல்கிறேன். கொள்ளிடத்தில் பெருக்கெடுத்தோடிய வெள்ளம் குறைந்துவிட்டதாம். எண்ணாயிரம் என்ற அழகிய சிற்றூர். அங்கே பாடசாலை ஒன்றை நடத்தி வருகிறார்கள். அந்தப் பாடசாலையின் தலைவர் என்னைச் சந்திக்க சிதம்பரம் வந்து காத்திருக்கிறார். அங்கு பயிலும் மாணவர்கள் அங்கே தங்கிக் கற்பதற்கு வேண்டிய உதவி அளிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குச் சில சாசனங்கள் செய்து தரச் சிந்தித்து வருகிறேன். நாளைக் காலை புறப்பட்டால் திரும்பி வர ஏழு நாள்களாகும். அதற்குள் உன்னைப்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பார்த்துப் பேசி மகிழ்ந்து செல்ல வந்தேன்” என்று கூறியவர் தன் குரலைத் தாழ்த்திக்கொண்டு, ”நம் திருமணம் நடைபெற்ற பிறகு உன்னிடம் நெருங்கவே வாய்ப்பில்லை. சோதிடர் நல்ல நாளைக் குறித்துத் தரவில்லை. விவாகத்தின் முதல் பயனைத் துய்க்க வேண்டாமா? உனக்கு ஆசை இல்லையா?” என்று கேட்டபோது குரலில் சிருங்காரம் இழையோடியது.

வீரம்மாள் தன் வியப்பை விரிந்த விழிகள் மூலம் புலப்படுத்தி, ”அதென்ன விவாகத்தின் முதல் பயன்?” என்று கேட்டாள்.

மனதிலொன்றை மறைத்துப் பேசவில்லை என்பதை அவள் குரல் புலப்படுத்தியது.

இராசேந்திரன் அவள் முகத்தை நோக்கினார். அந்த முகத்தில் பிள்ளைத்தனம் வடிந்து கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. விவாகத்தின் முதல் பயன் என்ன என்பதை அறிய விழிகள் முற்படுகின்றன என்பது புலப்பட்டது. பேச்சில் குறும்புத்தனம் இல்லை என்பதை உறுதியாக அறிய முடிந்தது.

இராசேந்திரன் அவள் அருகே நெருங்கினார், ”வீரமாதேவி! மெய்யாகவே கேட்கிறாயா? நாம் எதற்குத் திருமணம் செய்து கொண்டோம்?” என்று கேட்டார்.

“தெரியாது’ என்பதற்கு அடையாளமாக வீரம்மாள் தலையசைத்தாள். அந்த அசைவில் தெரிந்த நயம் அவர் உள்ளத்தில்சிலிர்ப்பை ஏற்படுத்தியது.

“வீரம்மா! நாம் எதற்குத் திருமணம் செய்து கொண்டோம் என்ற மெய்யாகவே உனக்குத் தெரியாதா?”

“தெரியாது. தாங்கள் என்னை ஒருநாள் சந்தித்தீர்கள். அந்தச் சந்திப்பு என் மனத்தில் ஏதோ புதிய மலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. என்னிடம் மறந்துள்ள நடனக்கலைப் புலமையை வெளிப்படுத்தி மேலும் வளர்ப்பதற்காக என் மீது பிரியமாக இருக்கிறீர்கள் என்று எண்ணினேன். சந்திக்கும் போதெல்லாம் ஆடற்கலையின் நுணுக்கங்களை நாம் பேசினோம். இளவரசரான தங்களை அடிக்கடி சந்திக்கமுடியாது என்பதற்காக என்னைத் தாங்கள் மணந்து உரிமையை அளிப்பதாக நான் நினைத்திருந்தேன்.”

“அதுவும் ஒன்று. ஆனால் அது மட்டுமன்று. அதற்கும் மேலாக உன்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

உள்ளத்தில் வேறுவித உணர்வுகள் ஏற்படவில்லையா? உன் விழிகளில் அந்த ஏக்கத்தைப் பல முறை கண்டிருக்கிறேன். என்னை நீ விரும்பவில்லையா?"

"ஆகா! என்ன இப்படிக் கேட்டுவிட்டீர்கள்? தங்களை நான் மிகவும் விரும்பினேன் நேசித்தேன்"

"இன்னும் நீ யார் யாரை விரும்பியிருக்கிறாய்? நேசித்திருக்கிறாய்?"

இப்படிக் கேட்டது முறையற்றதோ என்று ஒரு கணம் நினைத்தார் இளவரசர். ஆனால் அவள் மறுமொழி அவரைச் சிலிர்க்க வைத்தது.

"எங்கள் கிராமத்தை, கிராமத்தருகே ஓடும் கொள்ளிட ஆற்றை, எங்கள் வீட்டை, வீட்டு நாகுவை, பறந்தோடி வந்தமரும் பச்சை கிளியை, என்னை வளர்க்கும் அத்தையை, என் உடன் பிறந்த அண்ணனை, என் தோழியை, பிறகு தங்களை!" என்று கூறி, கலகலவென்று சிரித்தாள்.

"நாகுவும், கிளியும், தோழியும், உன் அத்தையும், ஆறும், குளமும், வீடும், நானும் உன் இதயத்தில் அமர்ந்தது ஒன்றுபோல்தானா?"

வீரம்மாள் யோசித்தாள். "அதெப்படி ஒன்றுபோல் என்று சொல்ல முடியம்? துள்ளித் திரியும் நாகுவிடம் நான் கொண்ட பாசம் வேறு. பச்சைக் கிளியைக் கொஞ்சும் போது நான் பேசுவது வேறு. என் சகோதரனிடம் நான் வைத்திருக்கும் பற்று பெருவுடையார்க் கோயில்விமானத்தை விட உயரமானது. என் அத்தை – ஆகர் அவள் அன்பே தனியானது. கொள்ளிட ஆற்று நீரில் நீந்துவதைப் போல் இன்பம் வேறு உண்டா? என் தோழி முத்துவடிவிடம் பழகுவதே தனிதான்"

"உன் சகோதரனை, தோழியை நீ நேசித்தாய். இரண்டும்ஒன்றுதானா?"

"அதெப்படி ஒன்றாகும்.? என் சகோதரன் என்னை வாழ வைப்பவர். என்னைத் தங்களிடம் சேர்க்கக் காரணமானவர். தாயாகவும், தந்தையாகவும் இருந்து என்னை வளர்த்து வருபவர். தோழி முத்துவடிவிடம் நான் பழகுவதே வித்தியாசமானதுதான். என் அந்தரங்கம்அறிந்தவள். என மனத்திலுள்ளதை ஒளிவுமறைவு இல்லாமல் அவளிடம்தான் சொல்லத் தோன்றுகிறது."

"என்னைச் சந்தித்த பிறகு அவளிடம் பேசிப் பழக உனக்கு நேரம், காலம் குறைந்துவிட்டதல்லவா?"

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“ஆமாம் அதில் எனக்கு வருத்தம்தான். நானும் அவளும் ஒன்றாய் அமர்ந்து உணவருந்துவோம். ஆற்றில் ஒன்றாய் குதித்து நீந்தி விளையாடுவோம். ஒன்றாய்த் துயிலுவோம். தூக்கம் வரும் வரையில் அவள் பேசிக் கொண்டிருப்பாள்”

“பழையாறையில் தனிவீட்டில் சில நாள்கள் தங்கியபோது அவள் உன்னை என்ன கேட்டாள்?”

“ஆகர் அவள் என்னைத் துளைத்து எடுத்துவிட்டாள். உலுக்கிவிட்டாள். தங்களைச் சந்தித்த நாளிலிருந்து அன்று காலை வரையில் தங்களுடன் பேசியது, பழகியது எல்லாவற்றையும் ஒன்றுவிடாமல் விவரிக்குமாறு சொன்னாள்”

“நீ சொன்னாயா? நாணம் உன்னைத் தடுக்கவில்லையா?”

“நாணமா? – வீரம்மாள் சற்று யோசித்தாள்.

“ஆமாம் சிலவற்றை நான் விவரிக்காமல் விட்டுவிட்டேன். அவள் பெரிய கள்ளி. ஆனால் அவள் கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்டு என்னைச் சொல்ல வைத்துவிட்டாள். அப்போது அவள், ”திருடி என்னிடமே மறைப்பதைப்பார்!” என்று என் கன்னத்தைக் கிள்ளினாள். அவளிடமிருந்து பெருமூச்சு எழுந்தது. இதுவரை அவள் பெருமூச்சுவிட்டுப் பார்த்ததில்லை.’என்ன ஆச்சு உனக்கு?’ என்று கேட்டேன்.

“வீரம்மா! பிள்ளை பிராயத்திலிருந்து நாம் ஒன்றாகப் பழகுகிறோம். அந்தரங்கம் என்று இதுவரை நாம் எதையும் மறைத்ததில்லை. இளவரசரைச் சந்தித்த பிறகு சிறிது இடைவெளி நம்மிடையே ஏற்பட்டது. அது நியாயம்தான். உன் அழகுக்கும், இளமைக்கும், திறமைக்கும் சோழ இளவரசரை இறைவன் பரிசாக அளித்தான் என்றெல்லாம் அவள் கூறினாள்” என்று வீரம்மா கூறியபோது, இளவரசர் குறுக்கிட்டு, ”இளவரசர் பாக்கியசாலி என்று அவள் கூறவில்லையா?” என்றார்.

வீரம்மாள் முகத்தை நிமிர்த்தி அவர் விழிகளை நோக்கி, ”ஆமாம் அவள் கூறியது தங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?”

“அவன் என்னிடம் சொன்னாள்”

“தங்களிடமா, எப்போது சொன்னாள்? தங்களைச் சந்தித்ததைப் பற்றி அவள் என்னிடம் சொல்லவில்லையே?”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“ஒரு பெண் தன் அனுபவம் எல்லாவற்றையும் விண்டுரைத்து விடுவாள் என்று எதிர்பார்க்கமுடியாது”

“அவள் அப்படிப்பட்டவளல்லள். நான்தான் சிலவற்றறைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. நாணம் என்னைத் தடுத்தது. அது சரி. அவள் மேலும் தங்களிடம் என்ன பேசினாள்?”

“மிகவும் பயந்து பயந்து பேசினாள். நான் மிகவும் அதிர்ஷ்டக்காரராம். வீரம்மாள் போன்ற பூலோக அழகியை அடையக் கொடுத்து வைத்தவராம். நீ அரச குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தால் உன்னை அடையப் பல நாட்டு அரசர்கள் போட்டி போட்டு வருவார்களாம்! போர் ஒன்று ஏற்பட்டு விடுமாம். அழகும். கலைத் திறமையும் ஒன்று சேர்ந்திருக்கும் உன்னை அவள் தோழியாகக் கொண்டிருப்பது முற்பிறப்பில் செய்த புண்ணியமாம். சோழர் குலத்துக்கு நல்ல அழகிய குழந்தையைப் பெற்றெடுத்துத் தந்தால் அதைவிடச் சோழ நாட்டிற்கு வேறு பெருமையே தேவையில்லையாம்!’

இளவரசர் சொல்லிக் கொண்டே போகும்போது வீரம்மாளுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தாலும், முத்துவடிவிடம் கோபமும் ஏற்பட்டது. இளவரசர் பேச்சில் குறுக்கிட்டு, ”ஆமாம், ஆமாம், அவளுக்கும் பொறாமை வந்துவிட்டது. நான் இளவரசருடன் பழகுவது அவளுக்கும் பிடிக்கவில்லை. அழகான குழந்தையைப் பெற்றுத் தந்தால் அது சோழ நாட்டிற்குக்கு கிடைக்கும் பரிசு என்கிறாள். ஆனால், மாளிகையிலுள்ள இளவரசிகளோ, சோழ அரியணைக்கு ஒரு வாரிசாக நான் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்து விடுவேன் என்று அஞ்சுகிறார்கள். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. இளவரசே! திருமணத்தின் பலன் என்று சொல்கிறீர்களே, வாரிசைப் பெற்றுத் தருவதுதான் திருமணத்தின் பலன் என்றால், அப்படி நேருவதற்கான சந்தர்ப்பமே ஏற்படவேண்டாம்”

வீரம்மாள் இவ்வாறு சொன்னவுடன் இளவரசர் அதிர்ச்சி அடைந்தார்.

37

இயற்கையை வெல்வேன்

தஞ்சை மாளிகையில் உள்ள சயன அறையின் ஓர் ஓரமா இருந்த சுடர் விளக்கிலிருந்து வீசிய மங்கலான ஒளியில் வீரமாதேவி மஞ்சத்தில் உறங்குவதை நோக்கியவாறு இருந்தார் இராசேந்திரன். மஞ்சத்தின் ஓரமாகத் தலைப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த அவர் முகத்தில்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கவலை நிறைந்திருந்தது.

கவலையில்லாமல், உள்ளத்தில் களங்கமில்லாமல் குழந்தை போன்ற முகத்துடன் உறங்கியவாறிருக்கும் வீரமாதேவியை அவர் சிறிது நேரமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ”இந்தக் குழந்தை முகம் உடைய வீரம்மாளின் நெஞ்சத்தில் இவ்வளவு நாள்களாகப் பெரிய வைராக்கிய முடிவாக நிறைந்திருக்கிறது?” அவர் பெருமூச்சுவிட்டார்.

இரண்டு நாள்களாக அவர் மனத்தில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பு நீங்கவில்லை. எதற்கும் கவலைப்படாத அவர் மனத்தில் தீராத கவலை.

காலைப் பொழுதில் பல்வேறு பணிகளில்தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு இரவு வீரம்மாளைச் சந்திக்க அவர் வரும்போது வீரம்மாள் அவர் வருகைக்காக விழித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஏதும் நடக்காததது போல் மலர்ந்த முகத்துடன் வரவேற்றாள்.

நடுநிசியை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் அந்த நேரத்தில் பணிப் பெண்களைப் போகச் சொல்லிவிட்டு அவளே தன் கரத்தால் அவருக்கு உணவு பரிமாறுவாள். பிறகுதான்அவள் உண்பாள். உண்ட பிறகு தாம்பூலம் மடித்துத் தருவாள். மயில் தோகை விசிறியை எடுத்து விசிறுவாள். மார்பிலும் முகத்திலும் தளிர்த்திருக்கும் வியர்வையைத் தன் சேலைத் தலைப்பால் ஒத்தடம் கொடுப்பதுபோல் மெல்ல அழுத்தி அகற்றுவாள்.

தன் உறுதியான முடிவைத் தெரிவித்த மறுநாள் அவள் அவரை நெருங்கினாள். கூந்தலுக்கு நறுமணத் தைலம் பூசியிருந்தாள். கண்ணுக்குப் புதிதாக மை தீட்டியிருந்தாள். அவள் விழியின் சுழற்றி இளவரசரின் மனத்தில் புரியமுடியாத சலனத்தை ஏற்படுத்தியது.

அவர் அவளையே நோக்கியருந்தார். ஏதும் பேசாமல்.

“என் மேல் கோபமா?” என்று முத்துப் பல்வரிசை பளீரெனத் தெரிய நகைத்தவாறு கேட்டு அந்தத் திண்தோள் வீரனின் தோள்களைத் தழுவினாள்.

இராசேந்திரன் அவளை உற்று நோக்கினார். முகத்தில் மகிழ்ச்சியிருந்தாலும், கரிய மேகம்போல் காட்சியளித்த மை விழியிலிருந்து உதிர்வதற்கு ஆயத்தமாக நீர் தளும்பி நின்றது.

“ஏன் கோபிக்க வேண்டும்?”என்ற மட்டுமே அவரால் பேச முடிந்தது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“இல்லை, இல்லை! கருத்தைக் கூறாது உள்ளத்து உணர்ச்சியை பலவந்தமாக அடக்கிக்கொள்கிறீர்கள். இல்லை இல்லை! மறைக்க முயல்கிறீர்கள்” என்று கூறியவாறு அவர் கரத்தை அவள் பற்றினாள்.

“ஆமாம் நடனக்கலையை நான் சிறிது அறிந்திருக்கிறேன். உணர்ச்சியை முகம், கரங்கள் முக்கியமாக விழிகள் வெளிப்படுத்தும் என்பது உண்மையே. நான் அடக்கிக் கொள்கிறேன் என்பதைக் கண்டு கொண்டிருக்கிறாய்.”

சாளரத்தை அலங்கரித்தபடி காற்றில் அசையும் வண்ணச்சீலையை இராசேந்திரன் பார்த்தவாறு கூறினார்.

“உணர்ந்து கொள்ளும் சக்தியை கைவரப்பெறவில்லை”

“ஆனால் கோபமா என்று கேட்டது எப்படியோ?”

“நேற்று நான் கூறியது கோபத்தை அளிக்காமல் என்ன செய்யும்?”

வீரம்மாளின் பேச்சைக் கேட்டு இராசேந்திரன் மௌனமாயிருந்தார்.

வீரம்மாள் கூறியதைக் கேட்டவுடன் முதல் நாள் இரவு இராசேந்திரன் அதிர்ச்சியுற்றது உண்மையே. வீரம்மாள் கூறியதை கோபத்தால் வெளிப்படுத்திய வெறும் வார்த்தைகளல்ல. அவள் ஓர் உறுதியான சபதத்தையல்லவா வெளிப்படுத்திவிட்டாள்!

அவள் உணர்ச்சி வயப்பட்டுப் பேசவில்லை. ஆத்திரத்தில் கொட்டிய வார்த்தைகளாக அவை வெளிப்படவில்லை. நிதானமாகவே பேசினாள். என்ன சொல்கிறோம் என்பதை உணர்ந்தும் பேசினாள். எரிமலைக் குழம்பு பூவிதழ் உதிர்வதுபோல் உதிர்த்தாள். அவளுடைய முடிவைத் தெரிவித்த அந்தச் சொற்கள் திடீரென அவளிடமிருந்து எழவில்லை. அவள் பல நாள்களாக சிந்தித்து எடுத்த முடிவாக இருக்கவேண்டும். யாரிடம் பேசுகிறோம், என்ன பேசுகிறோம் என்பதை நன்றாகத் தெரிந்தே அவள் பேசினாள். ஒரு முறைக்கு இருமுறை யோசித்தாள்.

“இளவரசே! சோழச் சக்கரவர்திகளுக்குச் சோழ நாட்டின் தவப்பயணாய் உதித்த தேவரே! மீண்டும் நான் நடந்த கதையைச் சொல்கிறேன். சில மாதங்களுக்கு முன்பு தாங்கள் ஒரு நாள் என்னைச் சந்தித்தீர்கள். அந்த நாளை,அந்த வேளையை, அந்தக் கணத்தை நான் மறக்கவே முடியாது. அந்தச் சந்திப்பு என் மனத்தில் ஏதோ புதிய மலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. என்னிடம் மறைந்துள்ள நடனக் கலைத் திறமையை வெளிப்படுத்தி மேலலும் வளர்ப்பதற்காக என் மீது அன்பு செலுத்துகிறீர்கள் என்று

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

எண்ணினேன். சோழ நாட்டுக் குடிமகள் ஒருத்திக்குக் கிடைக்காத மகத்தான பேற்றினை எனக் களித்த தில்லை அம்பவலாணரை அல்லும் பகலும் துதித்து வாழ்த்தினேன்.

தங்களைச் சந்திக்காத போதெல்லாம் ஏதோ இருள் குகையில் தவிப்பது போன்ற நிலையை நான் அடைவேன். அந்த அனுபவம் காதலின் குணங்களுள் ஒன்று என்று நான் உணரவில்லை. குகையில் என்னைக் கரம் பற்றியபோது, நடனமாடும் போது, என் தோளைத் தொட்டபோது, அன்பை வெளிப்படுத்த கன்னத்தில் மெல்லத் தட்டியபோது, பாராட்ட முதுகில் விரல்களால் வருடியபோது. இடையை வளைத்த போது சோழ நாட்டு இளவரசரின் நெருக்கத்தைப் பெற்ற பெரும் பாக்கியசாலி என்ற எண்ணமே எனக்கு ஏற்பட்டது. தங்களைப் பிரிந்திருக்கும் ஒவ்வொரு கணமும் எனக்கு ஏக்கத்தை அளித்தது. ஏக்கம் சிறிது சிறதாக என் மனத்தில் சிலிர்ப்பொன்றை ஏற்படுத்தத் தொடங்கியது. மெல்ல மெல்ல என் நிலை எனக்குப் புரிந்தது. கொடியில் அரும்பாயிருந்தது மொட்டு விழ்ந்து மலரத் தொடங்கியது. தோழி பேசுவதும், ஊரார் பேசுவதும், தங்கள் அன்பின் திறத்தை அறிய வைத்தன. என் மனத்தில் ஏழு வண்ணங்கள் வானவில்லாய் அடிக்கடி பாலமிட்டன. ஸப்த ஸ்வரங்கள் உயிர் நாடியெங்கும் ஒலிக்கத் தொடங்கின" என்று கூறி வந்த வீரம்மாள், சற்று நிறுத்தி இராசேந்திரனை நோக்கினாள்.

இராசேந்திரன் விழிகளை மூடியவாறு தன்னை மறந்து. அவள் பேசுவதை ரசித்துக் கொண்டிருந்தார். பேச்சு நின்றவுடன் விழியைத் திறந்தார். அவள் தொடர்ந்தாள்.

"தங்கள் விரல்களுடன் என் விரல்களைப் பிணைக்கும் போது புதியதொரு சிலிர்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. நான் தனியே சந்திக்கும்போது உங்கள் விழிகள் எனக்குப் பல புதிய செய்திகளைப் புரிய வைத்தன. என் நிலையை யாரிடமாவது சொல்ல வேண்டும் எனத் துடித்தேன். ஆனால் சொல்லவும் வெட்கமாக இருந்தது.

"இளவரசர் உன்னை நேசிக்கிறாரடீ! அடி கள்ளி! என்னிடம் இதுவரை அந்த இரகசியத்தை மறைத்துவிட்டாய். அந்தப்பபுர அந்தஸ்து உனக்குக் கிடைக்கப் போகிறது" என்று முத்துவடிவு சொல்லத் தொடங்கியவுடன் நான் புரிந்து கொண்டேன்.

"சோழ நாட்டு இளவரசியாகப் போகிறாள்" என்று பேசிக் கொண்டார்கள். நான் புரிந்துகொண்டேன். எனக்குப் பெருமையாக இருந்தது. கர்வமும் ஏற்பட்டது. என்னைத் திருமணம் செய்து கொள்ளப்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

போகிறீர்கள் என்ற போது, திருமணம் என்ற இனிய வார்த்தையால் ஏற்படும் பெருமையைவிட தங்களுக்கு நான் என்றென்றும் உரிமையுடவளாக, சொந்தமானவளாக ஆகிறோம் என்பதே என்னைக் கர்வமடைச் செய்தது. எனக்கு மட்டுமே சொந்தமாக தாங்கள் இருக்கக் கூடாதா என்று கூடப் பேதை நெஞ்சம் நினைக்கத் தொடங்கியது. தாங்கள் இளவரசராக இல்லாமல் சோழ நாட்டு எளிய குடிமகனாக இருக்கக் கூடாதா என்று நினைத்ததும் உண்டு.

“நான் கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவள். அரச குலத்தின் பழக்க வழக்கங்கள் எனக்குத் தெரியாது. தங்கள் தோற்றம் தங்கள் வயதை மறைத்தது. தங்களக்கு இளம் வயதிலேயே திருமணமாகிவிட்டது என்பதை அறிந்தேன். அதைப் பற்றியும் நான் கவலைப்படவில்லை.

“முக்கோக்கிழான் அடிகள், அரிந்தவன் மாதேவி, திரிபுவனமாதேவி, பஞ்சவன்மாதேவி என்ற பாக்கியசாலிகள் தங்கள் கரம் பிடித்தவர்கள் என்றறிந்தேன். ஒருவனுக்கு ஒருத்திதானே மணவாட்டியாக இருக்க வேண்டும் எப்படி மூன்று நான்கு இளவரசிகள்? அரசர்களுக்கு அதுவே அந்தஸ்து என்பதறிந்து சமாதானப்படவில்லை. ஆனால், அவர்களைக் கண்டு நான் பொறாமைப்படவில்லை. ஆனால், அவர்கள் என்னைக் கண்டு பொறாமைப்பட்டார்கள், ஆத்திரப்பட்டார்கள். எதையோ அபகரிக்க வந்தவளோ என்று பயந்தார்கள். நான் ஏழை வீட்டுப் பெண் என்று இடித்துக் காட்டினார்கள். தங்களை மயக்கிவிட்டதாக ஏசினார்கள். தங்களுக்கு வயதாகிவிட்டதால், இளமை சுகம் பெற பருவப் பெண்ணை மணந்திருக்கிறீர்கள் என்று தங்களை மறைமுகமாகக் களங்கப்படுத்தினார்கள்.

“இளவரசர் அவர்களே! நான் எளிய குடும்பத்துப் பெண்தான். ஆனால் ஒரு வீரனின் மகள். ஒரு வீரனின் தங்கை. வீர இரத்தம் என் நரம்புகளில் பாயாது இருக்குமா? என் நாட்டியப் புலமையைப் பாராட்டாமல் புகழாமல் என்னை இழிவுபடுத்தினார்கள். என் நாட்டியத்தை ரசிப்பதற்காக ஆடச் செய்யாமல் என்னை வதைப்பதற்காக ஆடச்சொன்னார்கள்.

“மாளிகைக்குப் புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் பணிப்பெண் என்று நினைத்துவிட்டார்கள். தங்களுடைய அன்பு ஆதரவு என்ற ஒன்று உறுதுணையாக இருக்கும்போது நான் அவர்களைக் கண்டு அஞ்சவில்லை. என்னிடம் இறுமாப்பு வளர்ந்தது. அவர்களைத் துரும்பென நினைத்தேன். அவர்கள் சிற்றரசர்களின் புதல்விகள் என்று கருதாமல், என்னிடமிருந்து தங்களைப் பிரிக்கத் திட்டமிடும் சதிகாரிகள்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

என்ற எண்ணத்தில் அவர்களை அலட்சியப்படுத்தினேன். பேரரசியாரும் என்னைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றறியும்போது எனக்கு வேதனையாக இருந்தது.

“தங்களுடைய ஆதரவான சொற்களில் மற்ற சுடு சொற்களைப் பாராட்டவில்லை. ஆனால், சோழ குலத்தின் வருங்கால வாரிசைப் பெற்றெடுத்து, சோழ மகுடத்திற்குப் போட்டியிட ஓர் ஆண் பிள்ளையப் பெற்றெடுத்து உரிமைப் போருக்கு வழிவகுக்க வந்திருக்கும் சதிகாரி என்று அவர்கள் என்னைப் பழிப்பதை என்னால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

“மரியாதைக்கு உரிய இளவரசர் அவர்களே! இப்போது நீங்கள் சொல்லுங்கள் தங்களிடம் நான் பழகியது தங்கள் கரம் பற்றியது ஒரு வாரிசைப் பெற்றுச் சோழ குலத்தில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்துவற்காகவா? திருமணம் என்பது ஒரு குழந்தையைப் பெறச் செய்யப்படும் சடங்கா? இல்லை இல்லை இல்லைவேயில்லை.

“நடந்துபோன திருமணத்தை மாற்ற முடியாது. என் விரல்களில் தாங்களிட்ட மோதிரத்தைக் கழற்ற முடியாது. என் கழுத்திலிட்ட திருச்சரட்டைப் பறிக்க முடியாது. சோழ இளவரசரை மணந்தவள் என்று உலகம் அறிந்த செய்தியை மறைக்க முடியாது.

“நான் அமைதியாகச் சிந்தித்தேன். என்னால் சோழ நாட்டில் குழப்பம் ஏற்பட வேண்டாம். வீரம்மாள் வீரமாதேவியாகி அரியணைக்குப் போட்டியாக ஒரு குழந்தையைப் பெறுவது எவ்வாறு நிகழக்கூடும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்தேன். தங்களைப் பிரிந்து ஒருவரும் கண்டுபிடிக்க முடியாத இடத்திற்குச் சென்று விடலாமா என்று எண்ணினேன். ஊர் உலகம் என் செய்கையை அறிந்து என்னைத் தூற்றும். தங்களுக்கு மாசு ஏற்படும். எங்கிருந்தாலும் என்னைக் கண்டுபிடித்துவிடும் சக்தி தங்களுக்கு இருக்கிறது. அதனால் அந்த எண்ணத்தைத் தவிர்த்தேன்.

“என்னை உயிரென நேசித்து ஏற்ற என் அருமை இளவரசரே! நான் உறுதியான முடிவொன்றுக்கு வந்தேன்.

“கலை நம்மை இணைத்தது. கலை நம் அன்பை வளர்த்தது. தங்கள் இதயத்தில் என்றென்றும் கலை எனக்கோர் இடம் தந்தது.

“நாம் பிரியாமல் இருப்பதற்குக் கலைத் தொடர்பே போதும். உள்ளச் சுகத்துடன் உடல் சுகம் ஓர் ஆணும் பெண்ணும் இணைவதால் ஏற்படும்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அதைத் தடுக்க முடியாது. இயற்கையின் கட்டளை அது என்பதை அறிந்தேன். அதை மீறுவது என்று முடிவுக்கு வந்தேன்.

“இளவரசர் அவர்களே! என்னைப் பொறுத்தருளுங்கள். பெரிய ஞானிப்போலும், துறவிபோலும், பேரறிவுள்ளவர் போலும் பேசுவதாக நினைக்கவேண்டாம். இந்த உடலும் உள்ளமும் இறைவனுக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டவை என்ற நம்பிக்கையுடன் ஏன் வாழக்கூடாது? வாழ முடியாதா?

“தேவாரத் திருப்பதிகங்களைக் கற்றுத்தர ஆசிரியர் ஒருவரை ஏற்படுத்தினீர்கள். சில நாள்கள், தில்லைக் கோவிந்தராசர் சந்நிதியில் நான் வீற்றிருக்கும்போது பூஜை செய்யும் பட்டர்கள் சூடிக் கொடுத்த சுடர் கொடியின் கதையை எனக்குச் சொன்னார்கள். திருமால் மீது காதல் கொண்டதால் திருமால் அடியவர்கள் தங்கள் உள்ளத்தை வெளிப்படுத்த இயற்றிய பாசுரங்களை விளக்கினார்கள்.

“இந்த உடல் மனிதருக்காக ஏற்பட்டதன்று என்ற எண்ணம் ஏற்படும்படியான கோதை நாச்சியாரின் பாடல் என்னைக் கவர்ந்தது. நாள் முழுக்க முழுக்க தில்லைப் பொன்னம்பலவாணன் சந்நிதியிலேயே ஆடிப் பாடி வாழ்நாளைக் கழிக்குமாறு என்னைப் பக்குவப்படுத்திக்கொண்டிருக்கலாம். தங்களைச் சந்திக்காதிருந்தால் ஒருவேளை அப்படி நேர்ந்திருக்கலாம். ஆனால் என்னைத் தாங்கள் விரும்பி ஏற்றபோது, துணையாக ஏற்றபோது நான் தங்களிடமிருந்து பிரிந்து வாழ விரும்பினாலும் அது இயலுமா?

“என் ஆருயிர் நாயகரே! என்னையும் தங்கள் இல்லத்தரசிகளுள் ஒருத்தியாக ஏற்றுவிட்டீர்கள். என்னிடமுள்ள கலைப் புலமைக்காக மட்டுமல்லாமல் என் அழகுக்காகவும் அழகின் காரணமான உடலுக்காகவும் என்னை ஏற்றிருக்கலாம். ஓர் உண்மையைச் சொன்னால், தங்கள் வயதையம் மீறி தங்கள் வடிவழகில் நான் மயங்கினேன். என் உள்ளத்தை ஒப்படைத்துவிட்டேன்.

“மன்னர்கள் இறைவன் வடிவம் என்பதை அறிவேன். தங்களை நான் இவைறடிவமாக நினைக்கிறேன். பக்தையாக உங்களோடு வாழ முடிவு செய்துவிட்டேன். தங்கள் எதிரே நடனமாடுவேன். இணைந்து நடனமாடுவேன். நான் உங்களுடன் எங்கும் வருவேன். நீங்கள் கட்டளையிடும் பணிகளை நிறைவேற்றுவேன். ஐம்புலன்களை அடக்கும் சக்தியைப் பெற்று விடுவேன்.

“என் அன்பு நிறைந்தவரே! பெரிய கோயிலின் மேல் தளத்தில் நடனக்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கரணங்களை விளக்கும் சிற்பங்களைக் காணும் வாய்ப்பை எனக்களித்தீர்கள். அந்தக் கோயிலைப் படைத்ததால் தங்கள் தந்தை அழியாப் புகழ் பெற்றார். இறைவன் நடனமிடுகிறார். அவற்றைப் பார்த்ததிலிருந்து அது போன்ற நடனச் சிற்பங்களை நீங்களும் ஏன் படைக்கக் கூடாது, அந்த ஜீவ சிற்பங்களைப் போல் நான் வடிவம் வடிக்க என் உடலையே அர்ப்பணிக்கிறேன்.

“நீங்கள் கேட்கலாம் உணர்ச்சிகள் பொங்கிப் பாயும் பருவத்தில் இளம் வயதில் அதை எவ்வாறு அடக்குவாய்? வீணாக சபதம் செய்யாதே என்று நீங்கள் ஏளனம் செய்யலாம்.

“இளவரசர் அவர்களே! என்னால் முடியும். தங்களைச் சந்தித்து, நெருங்கிப் பழகிய இவ்வளவு நாள்களும் என் உள்ளத்தில் காம இச்சை ஒருபோதும் எழுந்ததில்லை. ஒரு நாள் கூடத் தாங்களும் அதை வற்புறுத்தியதில்லை.

“திருமணத்தின் பயனை, சுவையை பட்டத்து இளவரசிகளிடம் அனுபவித்து வாரிசுகளை அளித்துள்ள தாங்கள் என்னிடம் அதை விரும்ப மாட்டீர்கள். ஆனால் உங்களுடைய பிரியமான பட்டத்து இளவரசி என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா? வாயால் சொல்லக் கூசுகிறது. அவர்களிடம் அடைய முடியாத சுகத்தைப் பெறுவதற்காகவே நீங்கள் என்னை மணந்தீர்களாம்.

“நான் என்றென்றும் உங்கள் அடிமை பணிப் பெண்ணாகவும், துணையாகவும், தோழியாகவும், கருத்தையறிந்து நடப்பவளாகவும் வாழ்ந்து காட்டுவேன். வெளி உலகிற்கு, புறவாழ்விற்கு ஐம்பது பிராயத்தில் தங்களை மயக்கிய இள மங்கை. சுகவாழ்விழந்து உயிர்ச் சேர்க்கையன்றி உடல் சேர்க்கையை விரும்பாதவள்!

வீரமாதேவி தன் உறுதியை மெல்ல மெல்ல அழுத்தத் திருத்தமாகக் கூறி முடித்தாள்.

எட்டு திக்கும் சென்று பகை அரசர்களை நடுநடுங்க வைத்த, இராசேந்திரன் திகைத்து, திடுக்கிட்டு இமைக்கவும் மறந்து வீரமாதேவியின் முகத்தைப் பார்த்தவாறிருந்தார்.

அங்கே மௌனம் நிலவியது. சூலுண்ட கரிய மேகம் போன்ற விழிகளில் இதுவரை அடங்கியிருந்த கண்ணீர் அருவியாய்ப் பெருகியது.

இளவரசரின் கரம் நீண்டது. மெல்ல அவள் கண்ணீரைத் துடைத்தது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வீரமமாதேவியைத் தன் மார்புடன் சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டார். மழை பெய்த பின் துல்லியமான நீலவானம் போல் நிம்மதியாய் கண்களை மூடிக் கொண்ட வீரமாதேவி சோர்வுற்றாள். “என் உறுதி வெறும் பேச்சு, வீண் கனவு என்று தாங்கள் நினைப்பீர்கள் என்றால் சொல்லிவிடுங்கள். தங்களை என்றுமே சந்திக்க முடியாத இடத்துக்கு என்னை அனுப்பி என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்று பேசிய அவளை இரு கரங்களாலும் குழந்தைபோல் சுமந்து மெல்ல பஞ்சணையில் கிடத்தி அவள் மேனியைப் போர்வையில் மூடினார்.

மறுநாள் நடுநிசி நெருங்கும்போது அவளைச் சந்திக்க வந்தார்.

முதல்நாள் ஏதும் நடைபெறாதவள்போல் வீரம்மாள் இராசேந்திரனை வரவேற்றாள்.

விதவிதமான உணவு வகைகள், தங்கத்தட்டில் பரிமாறப்பட்டிருந்தது. வீரம்மாள் தன்கரத்தால் சோற்றைக்கலந்து இளவரசருக்கு ஊட்டினாள்.

“எனக்கு ஒரு சந்தேகம் இளவரசே!” என்றஅவர்தோளைத்தழுவினாள்.

தன்முகத்தை அவர்முகத்தோடு
இணைத்து,”இளவரசர்அவர்களே!”என்று அழைத்துவிட்டுச்சிரித்தாள்.

அவள் முகத்தில் கலக்கம் ஏதுமில்லை.முன்எப்போதையும் விடத்தெளிவாகஇருந்தது.கவலையை இறக்கிவைத்துவிட்டுழு வந்த நிம்மதி விழிகளில் புலப்பட்டது.

“சந்தேகம் ஒன்றா,இரண்டா? - இராசேந்திரன் கேட்டார்.

“கோவிந்தராஜர் சந்நிதியில் எனக்கப்பல பாசுரங்களைப்பட்டடர்கள் கற்றுத்தந்தனர். அவற்றைத்தங்களிடம் பாடிக்காட்ட
எனக்குப்’பலநாள்களாக ஆசை”

“இதில் சந்தேகத்திற்கு என்னஇருக்கிறது?”

“திருமால் அடியார்கள்தங்களைப் பெண்களாக
நினைத்துப்பாடியிருக்கிறார்கள். அந்தப்பாடலில் உள்ளகாதல் வயப்பட்டபெண்ணாக என்னையும்.அவள் விரும்பியதிருமாலாக உங்களையும் கற்பனை செய்துகொண்டேன.அப்படிக் கற்பனை செய்யலாமா? என்று சந்தேகம் எழுந்தது”

“ஓகோ! திருமால்அடியவர்களுடையடபாசரங்களை
நான்அறிவேன்.திருவாலியில் வசித்திருமங்கை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மன்னரின்பாசுரத்தைத்தானே குறிப்பிடுகிறாய்?”

“ஓ! தாங்கள்அறிவீர்களா?”

“வந்த அடியேன்மனம் புகுந்தாய் புகுந்ததற்பின் வணங்கும் என்

சிந்தனைக்கு இனியாய்! திருவே! என் ஆருயிரே!

அந்தளிர் அணியார் அசோகின் இளந்தளிர்கள் கலந்து அவை

செந்தழல் புரையும் திருஆலி அம்மானே!”

“ஆமாம் இந்தப்பாசரத்தில் அப்படிஎன்ன விசேஷம்?”

“நான் இருந்தஇடம் வந்து அடியேனாகிய என்நெஞ்சில் நீங்களே புகுந்தீர்கள்.அப்படிப்புகுந்தப்பிறகு தங்களை வணங்கும் என்மனத்துக்கு நீ இனியவன் ஆனாய். எனக்குச்செல்வம் போன்றவரே! எனக்கஉயிரானவரே! – புரியவில்லையா?” என்று வீரம்மாள் சொன்னவுடன், இராசேந்திரர்அவளை இழுத்து அணைத்துக்கொண்டார்.

வீரம்மாள்அவர்பிடியை விலக்கி,”என்உயிருக்குயிரானதெய்வமே! நேற்று நான்ஒரு பாசுரத்தை விவரிப்பதாகச்சொன்னேன் அல்லவா? அதைப்பாடட்டுமா?”என்று கேட்டாள்.

இராசேந்திரன் அவளுடைய உற்சாகம் நிறைந்த பேச்சைக் கேட்டவுடன், மேலும் அவளை உற்சாகப்படுத்த விரும்பி, ”வீரமாதேவி! நீ பாடி நான் ஆடுகிறேன். நான் பாட நீ ஆடு” என்றார்.

“துறப்பேன் அல்லேன் இன்பம், துறவாது நின் உருவம்

மறப்பேன் அல்லேன் என்றும் மறவாது யான்உலகில்

பிறப்பேன் ஆக எண்ணேன் பிறவாமை பெற்றதுநிலை

திறந்தேன் அதன்மையால் திருவிண்ணக ரானே!”

என்று பாடியவாறே ஆடினாள்.

அவள் கரத்தைப் பிடித்த இராசேந்திரர், ”வீரம்மா! இந்தப் பாசுரத்தின் பொருள் தெரியுமா?” என்று கேட்டார்.

“தெரியுமே – உங்களிடம் பெற்ற இன்பத்தை விடமாட்டேன். அந்த இன்பத்தை விடாமல் உன் வடிவழகை எக்காலும் மறக்க மாட்டேன்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மறவாமையால் நான் இனி பிறக்க எண்ண மாட்டேன்' என்று கூறி கலகலவென்று சிரித்த வீரம்மாள், "எந்தை பிரானே! இந்தப் பாசுரமும் உங்களையும், என்னையும் பற்றித்தான்"என்றாள்.

இராசேந்திரர் திடுக்கிட்டார். உண்மையிலேயே பொருள் தெரிந்துதான் பாசுரங்களைப் பாடுகிறாளா? இறைவன் மீது காதல் கொண்டுவிட்ட நாயக – நாயகி பாவத்தை எடுத்துரைக்கும் அளவிற்கு அவள் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுவிட்டாளா?

"வீரமாதேவி! உன் முடிவை நீ மாற்றிக் கொள்ளவில்லையா? இந்த உலக இன்பத்தைத் துறந்து துறவியாகிவிடப் போகிறாயா? நீ மனம் மாறினால், நானும் இந்த அரியணையை – சோழ சாம்ராஜ்யத்தையே மறந்துவிட வேண்டியதுதான் - என்றவுடன் வீரமாதேவி, அவர் கரம் பற்றி, "ஐயோ! அப்படியெல்லாம் சொல்லாதீர்கள், இந்த நாட்டில் மதிப்புடன் வாழ விரும்புகிறேன். இளவரசி என்ற பெருமையுடன் வாழ விரும்புகிறேன். எல்லா இன்பங்களையும் துய்க்க விரும்புகிறேன் - ஆனால் இந்த உடல் சேர்க்கையால் ஏற்படும் இன்பத்தைத் தவிர.

"என் இதயத்தில் என்றென்றும் வீற்றிருப்பவரே! சூடிக்கொடுத்த சுடர் கொடிபோல் வாழவேண்டும் என விரும்பினேன் என்று சொன்னேனல்லவா!

என்றைக்கும் ஏழ்ஏழ் பிறவிக்கும் உன் தன்னோடு

உற்றோமே ஆவோம் உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்

மற்றைநம் காமங்கள் மாற்று...

"திருவரங்கத்துப் பெருமாள்மீது மையல் கொண்டது போல் நான் தங்கள் ஆத்மா மீது மோகம் கொண்டே அந்த ஆத்மாவை இறை வடிவமாயக் காண்கிறேன். உலகத்தவர் போல் உடல் இன்பம் துய்ப்பதற்காக அன்று தில்லைச் சித்தரகூடத்துத் திருமால் சந்நிதியில் நான் கேட்ட பாசுரங்களின் பொருள் இப்போதுதான் புரிகிறது. என் உள்ளத்தை உங்களுக்கு அடைக்கலமாக்கிவிட்டேன். உடலை இறைவனுக்குச் சமர்ப்பிப்பது தான் நியாயம் நாச்சியார் சொல்வதுபோல்

"ஊனிடை ஆழிசங்க உத்தமர்கென்று

உன்னித்தெழுந்த என் தடமுலைகள்

மானிடவர்க் கென்று பேச்சுப்படில்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வாழகில்லேன் கண்டாய்”-

வீரமாதேவி பேசிக் கொண்டு வருவதிலிருந்து இராசேந்திரன் தெளிவாக ஒன்றைப் புரிந்துகொண்டார். உடலின்பத்தை நீக்கி உயிரின்பத்தை விரும்புவதாக அவள் முடிவு செய்துவிடடாள். அவள் போக்குப்படியே விட்டுப் பிடிப்போம் என்று எண்ணியவராய், அந்தச் சூழ்நிலையை மாற்ற விரும்பி,”வீரம்மா! என் இனியவளே! உன் விருப்பப்படியே நடப்பதற்கு நான் சம்மதிக்கிறேன். நாளை என் பிறந்த நாள்: சிதம்பரம் செல்லாமல் தஞ்சையிலேயே கொண்டாட விரும்புகிறேன். நாளை இரவு தஞ்சை பெரிய கோயிலில் நாட்டிய நாடகம் ஒன்று நடைபெறுகிறது. ராஜராஜ விஜயம் என்று பெயர். நீ அதைக் காண வேண்டும். நாளை அந்தி வேளையில் இங்கு வருகிறேன். நாம் இருவரும் இராராச விஜயம் காண்போம்” என்றார்.

வீரமாதேவி மகிழ்ச்சியுடன், “இராசராச விஜயம் நாடகத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அதை நான் பார்த்தாக வேண்டும். தங்கள் தந்தை சோழ சக்கரவர்த்தியின் பெருமையைச் சித்திரிக்கும் நாடகம் என்றறிவேன். அந்த நாடகம் போல் தங்கள் புகழை, பெருமையைக் கூறும் நாடகமொன்றை எழுதவேண்டும். புலவர்களுக்குக் கட்டளையிடுங்கள். நான் அதில் ஆட வேண்டும்” என்றாள்.

“தேவி! என் தந்தையின் வெற்றியைக் கூறும் அந்த நாடகம் என் தந்தைக்கு அழியாப் புகழ் சேர்க்கும் பெரிய கோயில் கட்டியதைப் பெருமையாகப் பேசுகிறது. என் புகழ் பேச அப்படியென்ன நான் செய்துவிட்டேன்?” என்றார் கவலையுடன்.

வீரமாதேவியின் முகத்தில் தனி ஒளி எழுந்தது.”என் ஆருயிர் நாயகரே! தங்கள் புகழ் என்றென்றும் நின்று நிலைக்குமாறு தாங்கள் மகத்தான செயலொன்று செய்யப்போகிறீர்கள். நேற்று நான் கனவு ஒன்று கண்டேன். அக்கனவு நனவானால், தங்கள் பெருமை சூரிய, சந்திரர் உள்ள மட்டும்அழியது” என்றாள்.

38

இன்னொரு பாட்டு!

இராசேந்திர சோழ தேவரின் பிறந்த நாள், திருவாதிரைத் திருநாள் இந்த ஆண்டு தஞ்சை பெரிய கோயிலில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அன்று வழக்கம் போல இராசராச

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

நாடகம், நாட்டிய நாடகம், நடைபெற்றது. இராசராசர் விழாவிற்கு வந்திருந்தார். பட்டத்தரசியும், இளவரசிகளும், திருச்சுற்றிலுள்ள மேல் மாடத்தில் அமர்ந்திருந்தனர். முழுமதி வானில் தண்ணிலவைப் பொழிய, விளக்குக் கம்பங்களில் தீவர்த்திகளின் ஒளி நிலவொளிக்கு உதவ, நாடக சாலை மண்டபத்தில் இராசராச விஜயம் நடிக்கப்பட்டது.

முரசும், மத்தளமும், உடுக்கையும் முழங்க சகடையும், சரடிகையும், உவச்சப்பறையும், முரிலயம், வங்கியம், பாடலியம், சங்கும் ஒலிக்க, வீணையும் யாழும் இன்னிசை எழுப்ப இராசராசன் பெருமை கூறும் நாட்டிய நிகழ்ச்சியில் அவர் வீரமும், புலமையும் இறை பற்றும் சித்திரிக்கப்பட்டன.

நாடகம் முடிவடைந்தது. பல ஆண்டுகளாக அந்த நாடகத்தை முன்னின்று நடத்திவரும் ஹாஸ்யன் விக்கிரமாதித்த அச்சன் தன் தள்ளாத வயதிலும் உற்சாகத்துடன் சுவை குன்றாது நடத்தினான். அடுத்த ஆண்டு கலந்து கொள்ள இயலுமா என்ற ஐயன் ஏனோ அவன் உள்ளத்தில் எழுந்தது.

நாடகம் பார்க்கும்போது இராசராசருக்கும் பழைய நினைவுகள் ஒவ்வொன்றாகத் தோன்றின. இப்போதெல்லாம் தனக்கு நினைவாற்றல் குறைவதை அவரே உணர்ந்தார். நிகழ்ச்சி முடிவில் பலஆண்டுகள் இராசராச நாடகத்தை முன்னின்று நடத்தியதற்கு அச்சனுக்குச் சிறப்புச் செய்ய விரும்பினார். இராசராச நாடகப் பெரியன் என்ற பட்டத்தையும், பொன்னையும், மணியையும் அளிக்க முடிவுசெய்தார்.

தன் புதல்வன் இராசேந்திரனை அழைத்து, விக்கிரமாதித்த அச்சனுக்குப் பெரும் பரிசும் பட்டமும் வழங்குமாறு கூறினார்.

இராசேந்திரன் சற்றுத் திகைத்தார். “சக்கரவர்த்தி இருக்கும் போது நான் பாராட்டுவதா?”

“இராசேந்திரா! உன் கரத்தால் இந்தப் பட்டத்தை அவனுக்கு அளித்துச் சிறப்பு செய். அடுத்த ஆண்டு நான் இருந்து அவனுக்குச் சிறப்பு செய்வேன் என்பது சந்தேகமே. எனக்குப் பிறகு அவனை நீ ஆதரித்து இந்த நாடகத்தை இடையறாது நடத்த வழி வகை செய்ய வேண்டும்” என்றார் இராசராசன், மீண்டும் இராசேந்திரனின் ஐயத்தைப் போக்கும் வகையில்.

வீரமாதேவி அந்த நாடகத்தை மிகவம் கூர்மையாகக் கவனித்தாள். நூற்றுக் கணக்கானவர் அரங்க மேடையில் அமர்ந்திருப்பதைப்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கண்டாள். நாட்டியமாடும் பெண்களையும், அவர்கள் அணிந்திருந்த ஆடையையும், அவர்கள் செய்திருந்த ஒப்பனையையும் குறிப்பாக கவனித்தாள். அவர்களுடைய விழிகளின் அசைவையும், துள்ளி மறையும் நளினத்தையும் அவள் குறிப்பாக நோக்கினாள். சோழ நாடு நாட்டியக் கலையை வளர்க்கும் சிறப்பை மனத்துக்குள் புகழ்ந்தாள். அவர்களையெல்லாம் எங்கோ கண்டிருப்பதுபோல் அவளுக்குத் தோன்றியது. நினைவுபடுத்திக் கொள்ள முயன்றாள்.

அவள் தனியே அமர்ந்து இராசராச நாடகத்தை ரசித்துக் கொண்டிருந்தாள். தன் அருகே இளவரசர் வந்தமர்வார் என்று ஒவ்வொரு கணமும் எதிர்பார்த்தாள்.

இராசேந்திரன் மற்ற இளவரசிகள் சூழ வீற்றிருந்து நாடகத்தை மெய் மறந்து ஆனந்திப்பதைக் கண்ட வீரமாதேவிக்கு வருத்தம் ஏதும் ஏற்படவில்லை. அவர்களுக்குப் பிறகு தானே அவருக்கு தான் சொந்தம் என்று மனத்தைச் சமாதானப்படுத்திக்கொண்டாள். நாடகம் முடிவதற்குச் சற்று முன்பே அவள் அங்கிருந்துப் புறப்பட்டுவிட்டாள். ஒரே ஒரு காவல் வீரன் அவளுக்குத் துணையாக சிவிகையுடன் வந்தான்.

இரவு நடுச் சாமம் கழித்தே இராசேந்திரன் வீரமாதேவி இருக்கும் இல்லத்திற்கு வந்தார்.

நாடகத்தை அவளுடன் இருந்து காணாததத்றகாக வீரமாதேவி வருத்தமுற்றிருக்கப் போகிறாள் என்று எண்ணி வந்தவருக்கு, அவள் அளித்த குதூகலமான வரவேற்று வியப்பை அளித்தது.

“வருக வருக! சோழ நாட்டு இளவரசரே, வருக! கடாரங் கொண்ட பெரு வீரரே, வருக! வருக!” என்று ஓடி வந்து இரு கரம் நீட்டி வரவேற்றுச் சிறு குழந்தை போல் தழுவிக் கொண்டாள்.

மேனியெங்கும் பருவஎழில் கோலமிட்டிருக்கும் அந்தப் பெண்மயிலின் ஆலிங்கனத்தால் இராசேந்திரனுக்கு மெல்லிய அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. ’இவளைப் புரிந்துக் கொள்ள முடியவில்லையே!’

இராசேந்திரன் உள்ளத்துணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிக்கும் முகத்தை நோக்கி, கிண்கிணி ஓசை போல் சிரித்த வீரமாதேவி, ”நேற்று நான் எடுத்த முடிவிற்கு நேர்மாறாக என் நடவடிக்கை இப்போது இருக்கிறதே என்று நினைக்கிறீர்களா? நான் இப்போது உங்கள் குழந்தை. சிறிது நேரத்தில் உங்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கும் ஆசானாவேன். பிறகு உங்கள் தோழியாவேன். ஆனால் என்றும் உங்கள் பத்தினி என்பதை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மறந்துவிடாதீர்கள்’என்று கூறி மீண்டும் கலகலவெனச் சிரித்தாள்.

புரியாத புதிராக விளங்கும் வீரமாதேவியை மெல்ல அணைத்தவாறு, நடுக்கூடத்தை அடைந்தார். அஞ்சா நெஞ்சத்தோடு போர்க்களத்தில் சமர் புரியும் அவர் கரங்கள் ஏன் நடுங்குகின்றன?

“இளவரசரே! நான் நேற்று ஒன்று சொன்னேனே நினைவிருக்கிறதா?” என்று வீரமாதேவி அவர் மார்பில் முகம் புதைத்தவாறு கேட்டாள்.

“நேற்று நீ கூறியது ஒன்றா இரண்டா?” இராசேந்திரன் அவளை இறுக அணைக்க முயன்றார்.

மெல்ல அவர் பிடியினின்று விடுபட்டு, ”கனவு ஒன்று கண்டதாகக் கூறினேன் அதை மறந்துவிட்டீர்களா? தங்கள் பெருமை சூரிய சந்திரர் உள்ள மட்டும் அழியாது இருக்கும் என்று சொன்னேனே. அதற்குள் மறந்துவிட்டீர்களா?

‘’ஆம்’ என்பதற்கு அடையாளமாகத் தலையசைத்தார் இராசேந்திரன்.

இந்த அழகு மங்கையின் இதயத்தில் இப்படி ஓர் ஆசையா? என் புகழும் பெருமையும் காலாகாலத்திற்கு நின்று நிலவ வேண்டும் என்பதில் இவளுக்கென்ன இவ்வளவு ஆசை? வீரமாதேவியின் ஆர்வத்தை எண்ணி வியப்படைந்த இராசேந்திரன், அவளுடைய உற்சாகத்தைக் குறைக்க விரும்பாதவராய், ”ஆகர் அப்படியே செய்து விடுவோம்.என் இலட்சியமும், கனவும் அதுதான்’ என்றார்.

“தங்கள் தந்தையை உலகம் போற்றுகிறது என்பதன் காரணம் இப்போது புரிகிறது. நாட்டிய நாடகம் அவர் வாழ்க்கையை விவரிக்கிறது. பெரிய கோயிலில் உள்ள சித்திரமும், சிற்பமும் அவர் புகழை ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு உலகுக்கு நினவுபடுத்தியவாறிருக்கும் என் ஆருயிரே! அவை போன்று தாங்களும் ஓவியக் கூடம் அமைக்க வேண்டும். நடனக் கலையின் சிறப்பை விளக்கச் சிற்பங்கள் படைக்க வேண்டும். அப்படியொரு மகத்தான கலைக் கோயிலைத் தாங்கள் உருவாக்குவதாக நான் கனவு கண்டேன். இன்று இராசராச நாடகத்தைப் பார்த்தவுடன் என் எண்ணத்திற்கு மேலும் உறுதி ஏற்பட்டது”

சிறுகுழந்தைபோல் அவள் கரம்கொட்டிக் குதித்து “என் கனவு நனவாகப் போகிறது. அதற்காக சகல தியாகங்களும் செய்யச் சித்தமாயிருக்கிறேன்” எனறாள் வீரமாதேவி. அவள் விழிகளில் மின்னிய

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

ஆர்வ ஒளியைக் கண்ட இராசேந்திரன்," என் அன்பிற்கினியவளே! எந்த நிகழ்ச்சியை நாம் சித்திரமாக வரைவது? சிறப்பாக எதை வடிப்பது?" என்று கேட்டார். தொடர்ந்த, "வீரமாதேவி! பெரிய கோயில் என் தந்தையின் பரந்த மனப்பான்மைக்கு எடுத்துக்காட்டு. அவர் போர்க்களத்தில் கழித்த நேரத்தை விடக் கலைக் கூடத்தில் சிந்தித்து வாழ்ந்த நேரமே அதிகம். அவரைச் சுற்றி எப்போதும் ஓவியர்கள், சிற்பிகள், நடன மாதர்கள், நடன ஆசிரியர்கள். அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்து யோசனை கூறுவார்கள். நானும் அவரருகே இருந்து கவனித்த காலமுண்டு. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக என் தந்தை செய்த முன்பிறப்புப் புண்ணியம் நம்பியாண்டார் நம்பியும், கருவூர்த்தேவரும் அருளாசியுடன் வழிகாட்டுதல்களால் அவர் பக்தியையும், கலையையும் வளர்த்தார்" என்றார்.

வீரமாதேவி இப்போது தன் அழகிய விழிகளை மூடிக் கொண்டாள். மூடிய விழிகள் தாமரை மொட்டுகள்போல் காட்சியளித்தன. மதிவரக் கண்டு மூடிய தாமரையின் உள்ளே கருவிழிகள் சிக்கியதுபோல் அவை காட்சியளித்தன.

மதியின் உதயம் கண்டு மூடிய தாமரைக்குள்ளே சிக்கிய கருவண்டுகள் போல் மூடிய இமைக்குள்ளே கருவிழிகள் இருப்பதை அவர் கற்பனை செய்து கொண்டார் இராசேந்திரன் மெல்ல,'ஆஹா....'என்று பரவசப்பட்டுக் கூறினார்.

அவள் விழிகளைத் திறக்காமலே, "எதைக் கண்டு ரசித்துப் பாராட்டுகிறீர்கள்?" என்றாள்.

"விழிகள் மூடியிருக்கின்றன. அதன் வடிவம் என்னைக் கவி பாட வைத்துவிடும் போல் தோன்றுகிறது. செவ்விதழ்கள் ஏதோ முணுமுணுக்கின்றன. என்ன நினைக்கிறாய் வீரமாதேவி?"

"கருவறையின் திருச்சுற்றிலே நான் பல அரிய காட்சிகளைக் கண்டேன். அந்தச் சித்திரங்கள் என்ன உணர்த்துகின்றன என்று எனக்கு விளங்கவில்லை என்றாலும், "ஆகா! அந்த உயிர்ச் சித்திரங்களின் வடிவழகைப் புகழ்வதா? வண்ண நேர்த்தியை எண்ணி வியப்பதா?

"மிகக் குறுகிய இடத்தில் ஓவியங்களை எவ்வாறு அமைத்து சுவர்க்க புரியை அங்கே படைத்தார்கள்? நான்கு தந்தங்களுள்ள யானையின் கம்பீரத்தைப் புகழ்வதற்கு வார்த்தைகள் இல்லை. அந்த யானையின் மீது போர்த்தப்பட்டிருக்கும் துகிலின் வேலைப்பாட்டைப் புகழ்வதா? அந்த யானையின் மீது ஓர் ஆடவர் கையிலுள்ள தாளத்தினால் தாளம்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

போட்டுக் கொண்டு அமர்ந்திருக்கிறார். பாடிக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் யார்? அவர் அருகே குதிரை மீது அமர்ந்து ஒருவர் விரைகிறார். வான் உச்சியில் கந்தவர்கள் கூட்டங்கூட்டமாக விரைந்து வருகிறார்கள். சிலர் இசைக் கருவிகளை மீட்டுகிறார்கள். ஏன் அப்படிச் செய்கிறார்கள்?"

"ஒவ்வொரு சித்திரத் தொகுதியும் கதையொன்றைச் சொல்லுகின்றன. நீ இப்போது விவரித்தது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருச்சரித்திரத்தில் ஒரு பகுதி. அவர் சிவபெருமானைக் காண, கயிலை நோக்கி வெள்ள யானை மீது செல்கிறார். அவர் அருகே அவருடைய உயிர் நண்பர் சேர அரசர் சேரமான் பெருமாள். அவர்களை மலர் தூவி கயிலையில் வாழும் கந்தவர்கள் வரவேற்கிறார்கள்.

"அந்தக் கந்தவர்களுள் ஒருவர் என்னை மிகவும் கவர்ந்துவிட்டார்."

"யாரவர்?"

"உங்களைப் போன்று மீசை வைத்திருந்தாலும் தலை முடியை அள்ளிச் செருகியிருக்கிறார். அதில் பூச்சரம் தொங்குகிறது."

இருவரும் இப்போது பெரியதாகச் சிரிக்கிறார்கள். இரவு வேளையில் சிரிப்பொலி அரைத் தூக்கத்தில் இருந்த காவலர்களைத் திடுக்கிட்டு விழத்தெழச் செய்கிறது. அருகிலிருந்த மரங்களிலிருந்து பறவைகள் சிறகடித்துப் பறந்து சென்று, பொழுது புலராததைக் கண்டு மீண்டும் கூட்டில் வந்தமர்கின்றன.

"உனக்கு ஒரு நாள் நம்பியாரூரார் என்று அழைக்கப்படும் சுந்தரர் கதையைச் சொல்கிறேன்."

"எனக்குத் தெரியும். திருவாரூரிலே அவருக்கு ஒரு காதலி. உங்களுக்கும் ஒருத்தியிருந்ததாகச் சொல்கிறார்களே!'

இராசேந்திரர் மெல்லச் சிரித்து, "என்னைப்பற்றி எல்லாச் செய்திகளையும் தொகுத்தறிந்திருக்கிறாயா?"

"என் தோழி மிகுந்த அறிவாளி. அவள் எச்சரித்தாள். உன் தலைவரிடம் பல பெண்கள் மயங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடன் நீயும் ஒருத்தி என்று என்னைச் சீண்டியிருக்கிறாள். நான் அப்போதே அவளிடம் சொன்னேன். "அவர்கள் என் தலைவரின் உடலழகை கண்டு மையல் கொண்டார்கள். நான் அவர் உள்ளத் தடாகத்துத் தாமரையாக மலர விரும்புகிறவள்"என்று

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இராசேந்திரர் விழிகள் கலங்கின. நிலவொளியில் விழிக்கோளத்து நீர்த் துளி பளபளத்தது. அதைக் கண்ட வீரமாதேவி, தன் மெல்லிய விரல்களால் துடைத்தாள். முந்தானையால் அவர் மேனியில் மெல்ல அரும்பி இருந்த வியர்வையைத் துடைத்தாள்.

“நாழிகை போவது தெரியாமல் இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோமே. இதில் ஏற்படும் இந்த இன்பம் இந்தப் பொய் உடல் தருமா?”என்று வீரமாதேவி கேட்டாள்.

“ஓ! நான் பண்டித சோழன் என்னை விடப் பல மடங்கு அறிவாற்றல் மிக்க நீ மகா பண்டிதை! சுந்தரர் வரலாறுபோல் சிறந்த ஒன்று இல்லை. அதனால்தான் என் தந்தை அவரது வரலாற்றைத் தேர்ந்தெடுத்தார். நான் விரும்பிப் பாடி மகிழும் பதங்களை இயற்றியவர் சுந்தரர். சுந்தரர் தேவாரங்கள் கற்றதுண்டா?,”

வீரமாதேவி சொன்னாள்: ”சுந்தரரின் தேவாரப் பாடல்கள் சில அறிவேன். பாடிப் பரவசமடையவும், ஆடி மகிழவும் ஏற்ற பாடல்கள். சதங்கை ஒலிக்க, கரங்கள் நெளிய, இடை துவள, விழிகள் ஆயிரம் பொருள்களை விளக்க ஏற்ற பாடல்கள்” என்று கூறி வீரமாதேவி ஒரு பாடலைப் பாடினாள்.

‘கங்கை தங்கிய சடைஉடைக்கரும்பே கட்டியே

பலர்க்குங்களை கண்ணே

அங்கை நெல்லியின் பழத்திடை அமுதே அத்தா

என்இடர் ஆர்கெடுத்து உரைக்கேன்….’

என்று பாடும்போது குறிக்கிட்ட இராசேந்திரன் “என்னிடம் தான் உரைக்க வேண்டும்” என அவளைக் குறிப்பால் உணர்த்தி ”உனக்கு என்ன இடர் வீரமாதேவி?” எனக் கேட்டார் வீரமாதேவி மறுமொழி கூறவில்லை.

“சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து பாடும் போதெல்லாம் சுந்தரர் கங்கையை இணைக்காமல் பாடுவதில்லையே ஏன்?” என்று கேட்டாள்.

“எனக்குக் கங்கையென்ற சொல் மிகவும் பிடிக்கும். கங்கை நதிக் கரைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற ஆர்வம் உண்டு. இந்த மண்ணுலகத்திற்குக் கங்கையைக் கொண்டு வந்த வரலாற்றைப் பலமுறை கேட்டு மகிழ்வேன்’என்றார்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“இங்கே உங்களிடமிருந்து நான் வேறுபடுகிறேன். எனக்கு முதலில் உங்களைத்தான் பிடிக்கும். பிறகுதான் கங்கையை! என்று கூறவும் இருவரும் நகைத்தனர்.

“இன்னொரு பாட்டு” என்றார் இராசேந்திரன். வீரமாதேவி இனிய குரலெடுத்துப் பாடினாள்.

“பொன்னவர் பொன்னவர் பொன்னைத் தந்த என்னைப் போகவிடா

மின்னவர் மின்னவன் வேதத்தின் உட்பொருளாகிய

அன்னவன் அன்னவன் ஆமாத்தூர் ஐயனை ஆர்வத்தால்

என்னவன் என்னவன் என்மனத்துஇன்புற்றிருப்பனே”

பாதங்கள் தரையில் தாளமிட, தானே ஆடுவதுபோல் உடல் மெல்ல ஆட அவள் பாடினாள். பாடி முடித்தவுடன் இராசேந்திரன் அவளைப் பாராட்டி”எங்கே மற்றொரு முறைபாடு” என்றார்.

அவள் பாடினாள். இராசேந்திரர் பாட்டின் பொருளுக்கு ஏற்ப ஆடத் தொடங்கினார்.

வீரமாதேவி வியப்புடன் நோக்கினாள். சகல கலைகளிலும் வல்லவர். இவர் என்னவர் எனன்வர் என்று அவள் உள்மனத்தில் ஒலி எழுந்தது.

கதிரவன் வருகைக்கு கீழ்வானம் கட்டியம் கூறத் தொடங்கிவிட்டது. புள்ளினங்கள் கலகலவென ஒலியெழுப்பிப் பறந்தன.

அந்த மாளிகையின் வெளியே வீரர்கள் இருவர் மிக்க மரியாதையுடன் நின்றனர். மாளிகையின் அதிகாரியிடம் மரியாதையுடன் செய்தி ஒன்றைத் தெரிவித்தனர்.

அதிகாரி பரபரப்படைந்தார். மேல் மாடத்தில் இளவரசர் உறங்காது பாடியும், ஆடியும் களிப்புடனிருக்கிறார் என்பது அவருக்குத் தெரியாது.

மேல்மாடத்து கூடத்து வாயிலருகே வந்து கைகட்டி வாய்பொத்தி நின்று, இளவரசரிடம் காவலர்கள் கொண்டு வந்த செய்தியைத் தெரிவித்தார்.

ஒரு கணம் இராசேந்திரர் திடுக்கிட்டார். ஆனால் அதைப் புலப்படுத்திக் கொள்ளாமல், ”வீரமாதேவி! மிக முக்கியமான அலுவல். சென்று வருகிறேன். நாளை நாம் ஒரு சிறு கிராமத்திற்குச் செல்கிறோம்”என்றார்.

மீண்டும் வரவிருக்கிற அன்றைய இரவையும். அதற்கு மறுநாள்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பயணத்தையும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தாள் வீரமாதேவி.

39

வாரிசு உருவாகிறதா?

இராசேந்திர சோழ தேவரின் வருகைகாக வீரமாதேவி காத்திருந்தாள். மேல்மாடத்துச் சாளரத்தின் வழியே தெரு வாசலைப் பார்த்தவாறு காத்திருந்தாள்.

உள் கூடத்தில் அமர்ந்து, வீதியில் குதிரையின் குளம்படி ஓசை கேட்கிறதா என்று உற்றுக் கேட்டவாறிருந்தாள். அந்தப் போதில் தன்னைச் சுற்றி என்ன நடக்கிறது என்றே அவள் அறியமாட்டாள்.

அந்த மாளிகையில் வீரமாதேவிக்கு வேண்டிய பணிவிடைகள் செய்ய நியமிக்கபட்டிருந்த பொன்னரசி, அவள் அருகே வந்து நின்று மோன நிலையில் வீரமாதேவி அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டு அதிசயப்படுவாள்.

“அம்மா! நேரமாகிறது. எழுந்து நீராடி வாருங்கள். உங்களுக்குப் பிடித்த உணவு வகைகளைச் சமைத்து வைத்திருக்கிறேன்” என்று சொல்வாள். ஊஹூம். வீரமாதேவி தன் நிலையிலிருந்து மாறமாட்டமாள்.

“அம்மாவுக்கு என்ன நேர்ந்துவிட்டது?” என்று பொன்னரசி தோட்டத்தில் வேலை செய்பவரைக் கேட்பாள்.

அவர் தன் பொக்கை வாயைக் காட்டிச் சிரித்தபடி, ”பொண்ணு! உனக்குத் தெரியாததா எனக்குத் தெரியப் போகிறது? உனக்கு மிஞ்சித்தானே எனக்கு...” என்று கூறியவர். ”அம்மாவிடம் ஏதோ மாறுதல் என்று எதை வைத்துச் சொல்கிறாய்?” என்று ஆவலுடன் கேட்டார்.

“எனக்குத் தெரியாதா? ஒரு நொடியிலே புரிந்து கொண்டு விடுவேன் என்று சொல்லத் தொடங்கியவள் ஒன்றுவிடாமல் விவரித்தாள்.

சோழ இளவரசர், வீரம்மாள் மீது மிகுந்த ஆசை கொண்டிருப்பதையும், அவளை ஆடச் சொல்லி ரசிப்பதையும் இரவு நேரம் போவது தெரியாமல் இருவரும் ஆடிப் பாடி மகிழ்வதையும் அவள் கதைபோல்விவரித்தாள். தோட்டக்காரன் மகிழும் வண்ணம் அவள் கற்பனை கலந்து கூறினாள்.

அவள் கூறியவற்றுள் மிக முக்கியமமானது இது.”ஏழெட்டு நாள்களுக்கு

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

முன்பு ஒருநாள் இரவு விடிய விடிய வீரம்மாளும், இளவரசரும் ஆடுவதும் பாடுவதுமாகக் குதூகலமாக இருந்தார்கள். பொழுது புலரும் நேரத்தில்,தஞ்சை மாளிகையிலிருந்து செய்தி ஒன்று வந்தது. இளவரசர், வீரம்மாளிடம் ஏதோ கூறிவிட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றார்.

“அவர் சென்றதிலிருந்து, வீரம்மாள் முகம் வாடியது. குளித்துப் புத்தாடை அணிந்து கோயிலுக்குச் சென்றாள். என்னதான் அவ்வளவு நேரம் கடவுளிடம் வேண்டிக் கொண்டு இருந்திருப்பாளோ – பிறகு பகல் படுத்தவள் பொழுது சாயும் வரையில் உறங்கினாள். பிறகு எழுந்து சீவிப்பொட்டிட்டுச் சிங்காரித்துத் வீதிவாயிலை நோக்கியபடியே இருந்தாள். இரவு முதல் சாமத்தில் மேல் மாடத்திற்குச் சென்றாள். பலகணியின் வழியே வீதியை நோக்கியவாறு இருந்தாள். எவ்வளவு நேரம் இருந்திருப்பாளோ, விடியும் முன்பு நான் மேல் மாடம் சென்றபோது தரையில் படுத்திருந்ததைப் பார்த்து, ”தேவி, தேவி! எழுந்திருங்கள்” என்று கூறி மஞ்சத்தில் படுக்கவைத்தேன். குளிரால் உடல் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. போர்வையை எடுத்துப் போத்தினேன்.அந்த முகத்தைக் கண் இமைக்காமல் சிறிது நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். கள்ளங் கபடமற்ற முகம்...”பொன்னரசி சற்று நிறுத்தினாள்.

தோட்டக்காரர் கையைக் கொட்டி ஒரு கரத்தை முகவாயில் வைத்து ”அடி பொன்னரசி! நீயே பாராட்டுகிறாய் என்றால் அதற்குக் காரணம் இல்லாமல் இருக்காது. கள்ளமுள்ள மனமும், கபடம் நிறைந்த கண்ணும் இருக்கும் ஒரு பெண் நம் இளவரசரின் ஆசைநாயகியாக வாய்த்திருந்தால் நீ எப்படி நடந்து கொள்வாய் என்று எனக்குத் தெரியாதா? இந்த மாளிகையின் பொறுப்பான காரியங்களைச் செய்ய உன்னைத் தேர்ந்தெடுத்த போதே நான் நினைத்தேன்!”என்று கூறிச் சிரித்தார்.

பொன்னரசி அவர் கன்னத்தல் இடிப்பது போல் கையை வீசி, “என்ன சொன்னே தாத்தா? இதுவரை கொடுத்து வந்த மரியாதை குறைந்துவிடும். இளவசரர் இதுவரை சேர்த்துக் கொண்ட இளவரசிகள் அனைவருக்கும் நான் பணி புரிந்திருக்கிறேன். என்னைக் கேட்காமல் ஒரு காரியம் அவர்கள் செய்ததில்லை. இளவரசர் பெற்றெடுத்து இன்று தோளுக்கு மேல் வளர்ந்து விட்ட பிள்ளைகளை நான் தூக்கி வளர்த்திருக்கிறேன்....ஹூம” என்று நிஜமாகவே சீறினாள்.

“தெரியாதா நீ வளர்த்த இலட்சணம், சுந்தரன் உன்னால்தான் குட்டிச்சுவரானான்.”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“என்ன பேசுகிறாய்? உனக்கு நான் வார்த்தயில் மரியாதை கொடுக்கப் போவதில்லை. சுந்தரன் இன்று மதுரைக்கு அரசர். இந்தப் பொன்னரசி தவறாக வளர்க்கமாட்டாள்.”

“சரி.சரி...என்னை வேடிக்கைக்குச் சீண்டினேன். ஏதோ சொல்ல வந்தாய். நான் பேச்சைத் திசை திருப்பிவிட்டேன்.”

“அப்படி வாய்யா வழிக்கு. நான் உண்மையாகத் தான் சொல்கிறேன். இளவரசர் கண்டெடுத்த வீரம்மாள் மற்ற இளவசரிகளிலிருந்து முற்றிலும் வித்தியாசமானவள் என்று எனக்குத் தோன்றிவிட்டது. இளவரசருக்கு ஏற்ற இளவரசிதான்.”

“பொன்னரசி! தெரியாமல் தான் கேட்கிறேன்? அதெப்படி இளவரசி, இளவரசி என்று வார்த்தைக்கு வார்த்தை கூறி நீ வீரம்மாளுக்கு பட்டப் பெயரைச் சூட்டிவிட்டாய்? எங்கோ கிராமத்துப் பெண்ணின் அழகில் மயங்கித் தன்னுடன் அழைத்து வந்துவிட்ட ஒருத்தியை எப்படி இளவரசி என மற்றவர்கள் ஒப்புக் கொள்வாகள்?” தோட்டக்காரர் தெரிந்து கொள்வதற்காகத்தான் கேட்டார்.

பொன்னம்மாள் கவலையை முகத்தில் வரவழைத்துக் கொண்டு, ”தோட்டக்காரரே! நீங்களும் இங்கே ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வேலை செய்கிறீர்கள். உங்கள் அளவுக்கு வயதாகும்போது எனக்கும் அந்தப் பெருமை வந்துவிடும்” என்று கூறியபோது தோட்டக்காரர் குறுக்கிட்டு, ”நூறு வயது அனுபவம் வந்துவிடும்...அது சரி உனக்கு இப்பொழுது என்ன வயதிருக்கும்? அன்று கண்ட மேனிக்கு அழிவில்லாமல் இருக்கிறாய்?” என்று கூறிவிட்டு, தோட்டத்துக்காரர் அவள் கை வீச்சிலிருந்து தப்பும் தொலைவிற்கு நகர்ந்து கொண்டார்.

“வயதாக ஆக புத்தி வக்கிரமடைகிறதா? உம்.... உன்னிடம் மனம் விட்டுப் பேசவந்தேனே. என்னை நானே நொந்து கொள்ள வேண்டும்” என்று சலிப்பும் கோபமும் சேரப் பேசி பொன்னரசியை, தோட்டக்காரர் சமாதானப்படுத்தி மாளிகைச் செய்தியை அறிய ஆவல் கொண்டார்.

வீரம்மாளின் கலைத் திறமை, மீது மோகங்கொண்ட இளவரசர், அவளை முறைப்படித் திருமணம் செய்து கொண்டு வீரமாதேவி ஆக்கிபழையாறையில் புதிய மாளிகையில் குடியமர்த்தின செய்தியில் தொடங்கி, பொன்னரசி விவரிக்கத் தொடங்கினாள்.

சக்கரவர்த்தி இராசராச சோழர் தன் மகனின் செய்கையை ஆசிர்வதித்தார். பட்டத்தரசியும் அரைகுறை மனத்துடன் ஆமோதித்தார்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

ஆனால், மற்ற இளவரசிகளுக்குப் பொறுக்கவில்லை. தங்களுக்கு வயதாகி, அழகு குறைந்ததால் இளவரசர் இராசேந்திரன், அழகும் கலைப் புலமையும் உடைய வீரமாதேவியைச் சேர்த்துக் கொண்டிருப்பதாக நினைத்த வீரமாதேவியை அலட்சியப்படுத்தினர். குறைவாகப் பேசினர். அவள் அரச பரம்பரையைச் சேர்ந்தவளல்லள் என்ற குறை கூறினர் என்ற செய்தியை நேரே இருந்து கேட்டவள்போல் விவரித்தாள்.

பொன்னரசிக்கு ஒவ்வோர் அரச மாளிகையிலும் அங்கு நடைபெறுவனற்றைத் தெரிவிக்க ஒருவன் அல்லது ஒருத்தி உண்டு.

“அவர்களுடைய அலட்சியப் போக்கைக் கேட்டு வீரமாதேவி பயந்துவிட்டாளா?” தோட்டக்காரர் மேலும் செய்தியை அறிய விரும்பினார்.

“ஓ! எங்க இளவரசி அதற்கெல்லாம் அஞ்சவில்லை. அவர்களை எதிர்த்துச் சபதமே செய்துவிட்டு வந்திருக்கிறாள். இளவரசரிடம் அவள் கண்ணீர் விட்டு, தன் மனவேதனையைச் சொல்லும்போது நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

“ஒட்டுக் கேட்கலாமா?”

“நானாகவா கேட்டேன்? இரவு நெடுநேரமாகிறதே இன்னும் தூங்கவில்லையா என்று கேட்க மேல் தளம் சென்றேன். காதில் விழுந்தது.

“சோழ நாட்டு அரியணைக்குப் போட்டியிட ஒரு வாரிசை உருவாக்கவே வீரமாதேவி திட்டமிட்டு வந்திருப்பதாகப் பேசிக்கொண்டார்களே?”

“அதனால்தான் வயதான இளவரசிகளுக்குப் பொறாமை எழுந்தது. வீரமாதேவியைத் தஞ்சையிலிருந்தும், பழையாறையிலிருந்தும் விரட்டி விடத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்”

“ஐயோ…..”

“கவலைப்படாதீர்கள். தோட்டக்காரரே! வீரமாதேவி பார்த்தால் பசு போலிருக்கிறாள். அவள் அன்று புலி போல் சீறிவிட்டாள்.

“அப்படியென்றால் விரைவில் இளவரசர் இராசேந்திர சோழருக்கு மற்றோர் ஆண்மகன் பிறக்கப் போகிறானென்று சொல்லு….”

“சும்மாயிரய்யா…..உம்மிடம் இதையெல்லாம் பேசியது என் தப்பு.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

உடனே ஊரெல்லாம் பறை அறிவித்துவிடுவீர்களே”

“அம்மணி! வாயைத் திறக்கமாட்டேன். முழுச் செய்தியையும் தெரிவித்து கொள்ளாமல் நான் மூச்சு விடமாட்டேன். இளவரசி கருவுற்றிருக்கிறார்களா?” என்ற செய்தியை மட்டும் அறிந்து சொல்லிவிடு!”

“அங்குதான் என் திறமை தோற்று வருகிறது. வீரமாதேவியிடமிருந்து ஒரு வார்த்தையைக் கூடப் பெற முடியவில்லை. திடீரென இளவரசர் காலையில் புறப்பட்டுச் சென்ற நாளிலிருந்து, வீரமாதேவியிடம் கலகலப்புக் குறைந்து விட்டது. வாயைத் திறப்பதில்லை. வேளைக்கு ஆகாரம் உட்கொள்வதில்லை. சாளரத்தின் அருகேயே நேரம் போவது தெரியாமல் அமர்ந்து கொண்டிருந்த தேவி எப்போது உறங்கினார்கள் என்பது தெரியாது. எழுப்பி மஞ்சத்தில் படுக்க வைத்துப் போர்வையை எடுத்துப் போர்த்தினேன். அப்பொழுதுதான் சிறிது நேரம் அமைதியாய் அவர்கள் முகத்தையே கூர்ந்து கவனித்தேன். என்னையறியாத பாச உணர்வு ஏற்பட்டது. இளவரசரிடம் அவர்கள் கொண்டிருக்கும் ஆழ்ந்த பற்றுதலைப் புரிந்து கொண்டேன். விரைவில் தாயாக வேண்டும் என்று மனத்திற்குள் கடவுளை வேண்டிக் கொண்டேன்...”

தோட்டக்காரர் மௌனமாக அவள் பேசுவதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

“பொன்னரசி! நீ இப்பொழுது சொன்னதுபோல் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். உன் இயற்கைக் குணத்தை வெளிப்படுத்து விடாதே” என்றார் தோட்டக்காரர்.

பொன்னரசிக்கு வீரமாதேவியிடம் பற்றும், பாசமும் மரியாதையும் அதிகமாயின.

40

‘இறைவனே இரக்கம் காட்டு!’

பொன்னரசி, மறுநாள் காலையிலேயே தோட்டக்காரரைத் தேடி ஓடி வந்தாள்.

அவளுடைய வேகமும், பரபரப்பும், ஏதோ முக்கியமான செய்தியை அவள் தெரிவிக்கப் போகிறாள் என்பதற்குக் கட்டியம் கட்டின.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“பொன்னரசி! நீ விரைந்து வருவதிலிருந்து ஏதோ முக்கிய செய்தியைச் சொல்லப் போகிறாய் என்று தெரிகிறது” என்றார் தோட்டக்காரர்.

“தோட்டக்காரரே! இந்த மாளிகையில் நந்தவனத்தைக் கட்டி காப்பதுடன் உங்கள் பணி முடிவடைந்து விடுகிறது என்று நினைத்திருக்கிறீர்களா?” என்று கேட்டாள் பொன்னரசி.

“ஊஹூம்” என்று தலையசைத்த தோட்டக்காரர், ”பூந்தோட்டத்தில் சிறிது நேரம் வேலை செய்வது போக மீதி நேரம் தூங்குவது இல்லாவிடில் உன்னிடம் ஊர் வம்பைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வது” என்று சொல்லிவிட்டு, பொன்னரசியின் தாக்குதலைத் தாங்கிக் கொள்ள ஆயத்தமானார்.

“மாளிகைக்கு யார் வருகிறார்கள். யார் போகிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்கக் கூட உங்களுக்கு நேரமில்லையா?” பொன்னரசி கேட்டாள்.

“என் வேலையல்ல. காவல்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். சுற்றி வளைக்காமல் சொல்லு, அரசி” என்று தவிப்பாயத் தவித்தார், தோட்டக்காரர்.

“நேற்றுமாலை பொழுது சாய்வதற்குச் சற்று முன்பு வீரமாதேவிக்கு என்ன தோன்றியதோ என்னவோ குளிப்பதற்கு எழுந்தாள். குளித்து முடித்துப் புத்தாடை அணிந்து தலையில் முல்லையத் தொடுத்து அணிந்து கொண்டாள். ஆபரணப் பெட்டியினின்று நகைகளை எடுத்து அணிந்து கொண்டாள். என்னை அழைத்தாள், ”பட்டீசுவரம் கோயிலுக்குச் செல்ல நினைக்கிறேன் வண்டிக்கு ஏற்பாடு செய்துவிடு” என்றாள். வண்டிக்காரரை அழைக்க அடுத்த வீதிக்குச் சென்று திரும்பி வரும்போது நான் கண்ட காட்சி” என்று கூறி விழிகளை மூடிக்கொண்டு தானே ரசித்தாள்.

“பொன்னரசி! ஆவலை மிக அதிகப்படுத்தி மெல்ல மெல்லச் சொல்லிச் சித்திரவதை செய்யாதே. உடனே சொல்லிவிடு” என்று தோட்டக்காரர் பரபரத்தார்.

இமைகளை மூடிக்கொண்டு ,”ஆஹா....அந்தக்காட்சியை எப்படி விவரிப்பேன்? நடுக்கூடத்தில் சிறு பீடத்தில் தும்பைப் பூவைப் பறிக்கும் வெண்ணிற ஆடை அணிந்து முதியவர் ஒருவர் அமர்ந்திருந்தார். வெள்ளிச் சரமெல்லாம் ஒன்றாய் குவித்தது போன்ற சடைமுடி. மெலிந்த தோள்கள். கூர்மையான பார்வை. பேசும்போது பளிச்சிடும் பற்கள். சித்தரைப் பற்றி என் தந்தை வர்ணித்திருப்பதைக்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அவரா இவர் என்று எண்ணுகிறேன்.

“வீரமாதேவி அவர் பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்குகிறாள். அங்கு மிங்கும் பரபரப்புடன் அலைந்து தட்டில் கனி வகைகளைக் கொண்டு வருகிறாள்.

“சித்தர் மாங்கனி ஒன்றைக் கையில் எடுத்து அதை வீரமாதேவியிடம் கொடுக்கிறார். அவள் இரு கரங்களையும் பயபக்தியுடன் நீட்டிப் பெறுகிறாள்.

“பொன்னரசி, பொன்னரசி!” என்று வீரமாதேவி கூப்பிடுவது என் காதில் வீழ்கிறது. கூடத்துக் கதவு ஓரமாக மறைந்து நிற்கிறேன்.

“யாரையும் அழைக்காதே! சில முக்கியச் செய்திகளைக் கூறத்தான் வந்தேன். நாளைக்குத் தஞ்சைபுரிக்குச் செல்கிறேன். இராசேந்திரனுக்குச் சோழ மகுடத்தை சூட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு சக்கரவர்த்தி சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறார். உன்னை அந்த முடிசூட்டு விழாவிற்கு அழைக்கமாட்டார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். அதற்காக வருத்தப் படப்போகிறாயா பெண்ணே?”என்று சித்தர் கேட்கிறார்.

“இல்லை,இல்லை”என்று தேவி தலையசைக்கிறாள். ஆனால் அவள் கேட்கிறாள்:

“ஏன் என்னை அழைக்க விருப்பப்படவில்லை. சித்த மகாபுருடரே! சொல்லுங்கள்”

கருவூர் தேவர் சிரிக்கிறார்.

“பெண்ணே! உன்னைத் தன் உயிருக்கும் மேலாக இராசேந்திரன் நேசிக்கிறார் என்பது உனக்குத் தெரிந்திருக்கிறதா?” வினவுகிறார்.

சற்றே நாணத்துடன் தலையசைத்து, தர் அதை முற்றிலும் உணர்ந்திருப்பதைப் புலப்படுத்திக் கொண்டாள்.

“தன் இதய சாம்ராஜ்யத்திலே உனக்கு மகுடம் சூட்டிய பிறகு மற்ற மகுடம் உனக்கு எதற்கு? நீயே அதை உணர்ந்திருக்கிறாய் என்பதையும் நான் அறிவேன். பெண்ணே! இராசேந்திரனுடன் நான் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். இன்னும் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு அவனுக்கு பெரும் கடமைகள் உள்ளன. மகுடாபிஷேம் முடிந்த பிறகு அவன் திக் விஜயம் செய்யப்போகிறான். நீ ஓர் உறுதியை எனக்குத் தரவேண்டும். அவன் புகழ் காருள்ளளவும், கடல் நீருள்ளளவும் நிலைத்து நிற்க நீ அவனை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

விட்டுப் பிரியாது உறுதுணையாக இருக்கவேண்டும். சொன்ன சொல் தவறாமல் நடப்பாயா?”

வீரமாதேவி, ’சுவாமி’ என்றலறிவிட்டாள். அவள் விழிகளிலிருந்து நீர் அருவிபோல் பெருகிற்று. உணர்ச்சி மிகுதியால், “சித்த மகாபுருடரே! முதன் முதலில் தங்கள் தரிசனம் எனக்குக் கிட்டியதிலிருந்து இந்த உலகத்து அற்ப ஆசைகளை நான் கனவில் கூட நினைத்ததில்லை. அவர் புகழ் ஓங்க, நிலைத்து நிற்கச் செய்யவேண்டும் என்பது தான் என் கனவு இலட்சியம். அதற்காக நான் எந்த விதத் தியாகமும் செய்ய உறுதி பூண்டு விட்டேன். என்னை மற்ற இளவரசிகள் வெறுக்கிறார்கள். அதற்குஅச்சமே காரணம். வருங்காலத்தில் சோழ மகுடத்திற்குப் போட்டியாக நான் வாரிசு ஒன்றை அளித்து விடுவேனோ என்ற பயமே அது. முக்காலமும், முற்றிலும் உணர்ந்த ஞானியே! உங்கள் சித்தம், நான் முன்பேஉணர்ந்தேன். இளவரசர் கரம் பிடித்தது, அவரது கலை உணர்வை வளர்க்கவேயன்றி, இந்தச் சரீர இச்சையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அன்று என்ற தூய ஞானத்தை எனக்கு எப்போதோ வழங்கிவிட்டீர்கள்.

“அழியும் உடலாகிய இந்தக் கோயிலைப் போல் அல்லாது அழிடயாத மாபெரும் கோயிலை என் தலைவர் படைக்க வேண்டும் என்பதே என் உறுதியான எண்ணம். அந்த மன உறுதியில் நான் என்றும் தளரமாலிருக்க ஆசி கூறுங்கள்!”

வீரமாதேவி அவரது பாதத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு விம்முகிறாள்.

சித்தர் மெல்லக் குனித்து அவளைத் தொட்டு, எழுமாறு செய்தார். இரு கரங்களையும் உயர்த்தி ஆசி வழங்குகிறார்.

“பெண்ணே! இன்னும் இரு நாள்களில் நீ இந்த நகரைவிட்டு புறப்படு. கொள்ளிடக்கரைக்குச் சிறிது தொலைவில் காட்டின் நடுவே ஒரு சின்னஞ் சிறு கிராமம் இருக்கிறது. அது ஒரு கலைப் பூமி. அங்குதான் உன் கனவு நனவாகப் போகிறது. இராசேந்திரன் அங்கு வந்து தங்கி உன் உதவியுடன் பெருங்கோயில் ஒன்றை நிர்மாணிப்பார்.

“பெண்ணே! நான் சோழ நாட்டிற்கு வந்து ஆற்றிய பணி விரைவில் முடிவடையப் போகிறது. பொதிகை மலைக்குச் செல்ல வேண்டும்” என்ற கூறிச் சற்று நிறுத்திஅவளை ஏற இறங்க பார்த்தார். அந்த அருள் நோக்கில் மேனியெங்கும் புல்லரிக்க, கண்ணீர் மல்க, சொல்ல வெளிவராத நிலையில் இதழ்கள் துடிக்க விம்முகிறாள் வீரம்மாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“பெண்ணே! திரைலோக்கிய சுந்தரம் என்ற ஊரை உனக்குத் தெரியுமா?”

வீரமாதேவி தெரியவாது என்பதன் அடையாளமாகத் தலையசைக்கிறாள்.

“நம் அரசர்கள் எழுப்பித்த கோயில் அது. அந்த ஊரில் உன்னைப் போன்ற ஒரு மங்கைநல்லாள். அவளுக்கு அந்தத் தலத்து சிவபெருமான் மீது தணியாத காதல், தன் காதலை இறைவன் ஏற்க வேண்டும் என்று துதிக்கிறாள் துடிக்கிறாள். அவள் படும்வேதனை சொல்லி முடியாது. அவளுக்கு ஓர் உற்ற தோழி. தன்தோழி படும் வேதனையை அறிந்து இறைவனிடம் வேண்டுகிறாள். நான் பாடுகிறேன், நீ திரும்பவும் பாடு...”

வீரம்மமாள் விழி நீரைத் துடைத்துக் கொள்கிறாள். அங்கே இருந்த தாளத்தைக் கரத்தில் ஏந்துகிறாள்.

கருவூர்த் தேவர் மெல்லப் பாட,அவள்திரும்பவும் பாடுகிறாள்.

“சரிந்த துகில் தளர்ந்த இடை

அவிழ்ந்த குழல் இளந் தெரிவை

இருந்தபரிசு ஒருநாள் கண்டு

இரங்காய் எம்பெருமானே

முரிந்தநடைமடந்தையர்தம்

முழற்கொலியும் வழங்கொலியும்

திருந்துவிழவுஅணிகொடைத்

திரைலோக்கிய சுந்தரனே”

பாடி முடிக்கிறார். இப்போது வீரமாதேவி அதைத் தொடர்ந்து பாடுகிறாள். அதற்கு ஏற்ப ஆடுகிறாள்”

பொன்னரசி இவற்றை நேரே நடப்பன போல் கூறிச் சற்று நிறுத்தினாள்.

தோட்டக்காரர் ஆடாது, அசையாது பொன்னரசி விவரிப்பதைக் கேட்டவாறிருந்தார். பிறகு, ”பொன்னரசி! உன் அறிவாற்றலை நான் இதுவரையில் அறிந்தவனல்லன். நடந்தவற்றை ஒன்றுகூட விடாமல்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சொல்கிறாயே. தேவி இன்னும் இனிய குரலோடு பாடியிருப்பாள் என்பதை நான் உணர்கிறேன். ஆனால் ஒருமுறை கேட்டவுடனே அதை அப்படியே பாடுகிறாயே" என்று பாராட்டினார்.

"அந்தப் பாடலை மீண்டும் என்னிடம் பாடி ஆடிக் காட்டினாள். மனத்தில் பதிந்துவிட்டது!"

"கருவூர் சித்தரைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அவரைப் பார்ப்பது பெரிய புண்ணியம். நீ பாக்கியசாலி. பிறகு என்ன நேர்ந்தது?"

"கருவூர்த்தேவர் சிறிது நேரத்தில் அங்கிருந்து புறப்பட்டார். கதவு வரை நடந்து வந்தார். பிறகு அவர் எப்படிப்போனார், எங்கே போனார் என்று தெரியவில்லை. மாயமாய் மறைந்துவிட்டார். அந்தக் கணத்திலிருந்து விரமாதேவியிடம் புத்துணர்ச்சி மலர்ந்தது.

என்னை அழைத்து, "பொன்னரசி! நான் இந்த மாளிகையிலிருந்து விரைவில் புறப்படப்போகிறேன். என்னுடன் நீயும் வருகிறாயா?" என்று கேட்டாள்.

"பொன்னரசி! நீ என்ன சொன்னாய்?" தோட்டக்காரர் கேட்டார்.

"நானம் தேவியுடன் செல்வேன்."

"நானும் வருகிறேன்" என்ற சிறு குழந்தைபோல கேட்டார் தோட்டக்காரர்.

ஏழு நாள்களுக்குள் வீரமாதேவி குதிரை பூட்டிய தேர் ஒன்றில் பழையாறையை விட்டுப் புறப்பட்டாள்.

41

'என் மகள்'

பழையாறையிலிருந்து புறப்பட்ட இரதம் பெரும் சாலை வழியாகச் சென்று, மேற்குத் திசையில் ஒரு சிறு வழியில் திரும்பியது. இருபுறமும்உயர்ந்த மரங்கள் நிறைந்த அந்தக் காட்டுப்பாதையினிடையே சாய்ந்து வீசும் கதிரொளி வெள்ளம்போல் பாய்ந்து வந்து கண்களைக் கூசச்செய்தது.

அருகே இருந்த பொன்னரசியிடம் வீரமாதேவி கேட்டாள்:

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“பொழுது சாயும் நேரத்தில் நாம் எங்கே பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்?”

பொன்னரசி சுற்றும் முற்றும் திரும்பிப் பார்த்தாள்.

அவளுக்கும் தெரியாது எங்கே செல்கிறோமென்று.

தேர்ப்பாகனை நோக்கிக் கேட்டாள். அவன் ஏதும் மறுமொழி கூறாமல் இரதத்தை விரைவாக ஓட்டுவதில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தான். இருள் சூழ்வதற்குள் அந்தச் சிற்றுரை அடையவேண்டும்.

வட்ட வடிவமான சூரியப் பந்து மிக வேகமாக மேற்குத் திக்கில் இறங்கி மறைய முயன்று கொண்டிருந்தது.

பாட்டையின் இரு பக்கங்களிலும் நெடிய மரங்கள் அணிவகுத்து நிற்க வட்டக் கதிரவன் கம்பீரமாகச் சுழன்றவாறு இறங்கும் காட்சி வீரமாதேவிககுப் புத்துணர்ச்சியைஅளித்தது.கொள்ளிடக்கரையிலும்சில நாள்களில் மேற்குக் கதிரவன் வீடு திரும்புவதைக்கண்டிருக்கிறாள். ஆனால்இது போன்ற புதுமை உணர்வை அவள் அடைந்ததில்லை.

பொன்னரசியை நோக்கி, ”சிறு குழந்தைபோல் கரங்கொட்டி. ”பொன்னரசி! அதோ பார்த்தாயா, சூரியனின் அழகை? செம்பொன் வண்ணத்தில் வட்ட வடிவமாக அவன் சுழன்றபடி மேற்குவானில் இறங்குவதைப் பார்த்தாயா?” என்று கேட்டாள்.

பொன்னரசிக்கு எந்தப் புதுமையும் தெரியவில்லை. அவள் வீரமாதேவியின் குழந்தை உள்ளத்தை எண்ணித் தனக்குள் நகைத்துக் கொண்டாள்.

“என்ன பொன்னரசி? நான் பேசிக்கொண்டே இருக்கிறேன். நீ மௌனமாக இருக்கிறாய்?”என்று கேட்டாள்.

“மௌனமாயில்லை. தேவி! யோசிக்கிறேன்.”

“என்ன யோசனை – ஆழ்ந்த யோசனை? மேற்குத் திசைக் கதிரவன் உனக்குப் புதுத்தெம்பை அளிக்கவில்லையா?”

“இல்லையென்பதற்கு அடையாளமாகப் பொன்னரசி தலையசைத்தாள்.

“என்ன யோசனை? யாரைப் பற்றி? எதைப் பற்றி? வீரமாதேவி கேட்டாள்.

பொன்னரசி அவளைச் சுட்டிக்காட்டினாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“என்னைப் பற்றியா? என்னைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறாய்?”

“கவலைப்படுகிறேன், தேவி”

வீரமாதேவி வியப்புடன் அவளைப் பார்த்தாள்.

“என்னைப் பற்றி என் அத்தை கவலைப்படவில்லை. என் ஆருயிர்த்தோழி முத்துவடிவு கவலைப்படவில்லை. மறந்தே விட்டாள். நான் சுகசௌக்கியமாக இருப்பதாக அவள் நினைத்திருக்கிறாள். என் மனத்தை அழுத்தும் கனத்தை அவளுக்கு யார் விளக்குவது?”

“நான் விளக்குகிறேன்! தேவி! இந்தக் காட்டுப் பிரதேசத்திற்கு நீங்கள் வரச் சம்மதித்ததற்குக் காரணம் என்ன என்று சொல்லுங்கள். நான் உங்கள் உயிர்த் தோழியிடம் தெரிவிக்கிறேன்” பொன்னரசி வீரமாதேவியை நோக்கினாள்.

அவள் முகத்தில் கவலை படர்ந்தது. “எனக்கெ தெரியவில்லை இளவரசரின் கட்டளைப்படி நடக்கிறேன். அவரிடம் மனம் விட்டுப் பேசினேன். அதை நிறைவேற்றுவதற்குத் தக்க இடமிருக்கிறது என்று அவர் தெரிவித்தார். கருவூர்த்தேவர் வந்தார். ஆசி வழங்கினார். உடனே புறப்பட்டுவிட்டேன். எங்கே செல்கிறேன் என்ன நடக்கப் போகிறது என்று எனக்கே தெரியாது” என்றாள், வீரமாதேவி.

பொன்னரசி மெல்லச் சிரித்தாள். ”தேவி! இப்படியும் ஓர் இளவரசி இருப்பதை நான் இப்போதுதான் பார்க்கிறேன். நீங்கள் எப்படி பிழைக்கப்போகிறீர்கள் என்று நான் கவலைப்படுகிறேன்.”

இரதம் ஓரிடத்திலி நின்றது. அதற்கு மேலும் அந்தக் குறுகிய சாலை மேலும் குறுகியது. உடன் வந்த வீரர்கள் குதிரையை விட்டு இறங்கி தேவியின் அருகே வந்து வணக்கம் தெரிவித்து. அவள் அங்குதான் இறங்க வேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள்.

“இந்தக் காட்டுப் பகுதிக்குள் நடந்து செல்லவேண்டுமா?” என்று கேட்டாள்.

“அதிகத் தொலைவு இல்லை. ஒற்றையடிப் பாதையாயிருந்தாலும் செப்பனிடப்பட்டபாதை. வாருங்கள்....’ என்று மரியாதையுடன் வணங்கிக் கூறிய வீரன் வழி காட்டியபடி சென்றான்.

சிறிது தொலைவு சென்றவுடன் அடர்ந்த மரங்களினிடையே நான்கைந்து குடிசைகள், குடிசை வாயில் தூய்மையாக சாணத்தால்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மெழுகப்பட்டிருந்தது. குடிசைக் கதவுகள் திறந்திருந்தன.

அவற்றைத்தாண்டிச்சென்றவுடன் திறந்தவியில் ஒரு தடாகம் இருந்தது.அல்லி மலர்கள் பூத்திருந்தன. காட்டருவி ஒன்றதடாகத்திற்குத் தண்ணீரைக்கொண்டு சேர்த்துக் கொண்டிருந்தது.

தடாகக் கரையில் உள்ள படிக்கட்டுகளில் பெண்கள் குளித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். வீரமாதேவியும் மற்றவர்களும் வருவதை ஒருகணம் வியப்புடன் பார்த்து விட்டுத் தங்கள் காரியத்தில் அவர்கள் கண்ணாய் இருந்தார்கள்.பறவைகள் கூட்டை அடைய குதூகலமாகக் குரலிசை எழுப்பிப் பறந்து வந்து கொண்டிருந்தன. திடீரென இருள் சூழ்ந்துவிட்டது போன்ற நிலை. சுற்றுச் சூழலை நாற்புறமும் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டே வந்தாள் வீரம்மாள்.

“தேவி! சற்று இங்கு நில்லுங்கள். நான் உள்ளே சென்று கலைத் தேவியிடம் உங்கள் வருகையைத் தெரிவித்து வருகிறேன்” என்று கூறி உடன் வந்த வீரனொருவன் விரைந்து சென்றான்.

அந்த இடம் மற்ற குடிசைகளை விடப் பெரிதாக இருந்தது. சற்று உயரமாக இருந்தது. பெரிய பர்ணசாலை போல் இருந்தது. கூரை மீது கொடிகள் படர்ந்திருந்தன. வாயிலில் பூச்செடிகளில் பறிக்கப்படா மலர்கள் சிரித்துக் கொண்டிருந்தன.

வீரமாதேவி உள்ளே சென்றாள். பொன்னரசி அழைக்கப்படவில்லை.

யாரைச் சந்திக்கப் போகிறோம் அவர் யார் என்றெல்லாம் விவரிக்கப்படாததால் வீரமாதேவி தயங்கித் தயங்கி உள்ளே சென்றாள்.

கூரை வேயப்பட்ட நடுக் கூட்டம் விசாலமாக இருந்தது. புதுமையான சர விளக்குகள் உயர்ந்த மேல் கூரையிலிருந்து தொங்கின.

மண்ணாலான சுவரில் காரை பூசப்பட்டு நடனத் தோற்றங்கள் சில வண்ணச் சித்திரங்களாக வரையப்பட்டிருந்தன.

அவற்றைப் போல் சில சித்திரங்களை எங்கோ பார்த்த நினைவு அவளுக்கு எழுந்தது. ’ஆம் தஞ்சைப் பெரிய கோயில் திருச்சுற்றில் பார்த்திருக்கிறோம். அங்கே கண்ட அழகிய மன்னரின் திருஉருவம் இங்கும் திகழ்கிறது.’

பலவித நடனத் தோற்றங்கள் ஜீவ சித்திரமாகத் தீட்டப்பட்டிருந்தன.

“வீரமாதேவி” என்று இரண்டு முறை யாரொ குரல் கொடுத்த பிறகு தன்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

நிலையுணர்ந்து திடுக்கிட்டுத் திரும்பினாள் வீரம்மாள்.

“சோழ நாட்டு இளவரசி அவர்களே! வருக, வருக” என்ற அந்தக் குரலின் இனிமை அவளை வசீகரித்தது.

ஒரு கணம் அவளைப் பார்த்த வீரமாதேவியின் மெய் சிலிர்த்தது. ஐம்பதைத் தாண்டியும் இளமையும் அழகும் அகல மாட்டாது குடிகொண்டிருக்கும் வடிவம் தபஸ்வினியைப் போன்ற தோற்றம். அகன்ற விழிகள். எடுத்து முடிக்கப்பட்ட கூந்தல். கழுத்தில் ஒரே ஒரு மணிமாலை.

விழிகளும், நாசியும், இதழ்களும் செழுமையான கன்னப் பகுதிகளும், செவி மாடங்களும், புருவமும், சங்குக் கழுத்தும், வேயுறு தோள்களும் அந்தப் பெண்ணிடம் தனி மரியாதையை அளித்தன.

கூந்தலில் ஒளிந்தும், தெரிந்தும் வெள்ளி இழைபோல் பளிச்சிடும் நரைமுடி மட்டுமே அவள் வயதை விளக்கியது. என்ன தோன்றியதோ, வீரமாதேவி குனிந்து வணங்கினாள்.

“என்ன இது....? இளவரசி என் பாதத்தைத் தொடுவதா? எழுந்திரு எழுந்திரு! களைத்து வந்திருப்பாய். குளித்து, உணவருந்திவிட்டு வா. பிறகு பேசலாம்”என்று கூறினாள்.

வீரமாதேவிக்கு நடப்பன எல்லாம் கனவுபோல் தோன்றின. உடன்வந்த பொன்னரசி இன்னும் வெளியே நின்று கொண்டிருப்பாளே என்ற கவலையுடன் அவள் நீராடிவிட்டுத் தனக்கென்று ஏற்படுத்தபட்டிருந்த அறைக்குள் நுழைந்தார். பொன்னரசி உட்கார்ந்தபடியே தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவளுடன் கொண்டு வரப்பட்டிருந்த பெட்டிகள் ஓர் ஓரத்தில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

வீரமாதேவி புத்துடை அணிந்து வெளியே வந்தாள். கலை அரசி அவளை அன்புடன் வரவேற்றாள். அந்தப் பகுதிக்கு அவள்தான் அரசி. அவளைக் கலையரசி என்றே எல்லோரும் அழைத்தார்கள். வீரமாதேவி நீராட உதவிய பெண் சுருக்கமாக அவளைப் பற்றி விவரித்தாள் அவளை என்ன சொல்லி அழைப்பது?

அறையை விட்டு வெளியே வந்து அவளைக் கலையரசி அன்புடன் அழைத்துத் தன்எதிரே நிற்க வைத்துப் பாதம் முதல் கேசம் வரை ஒருமுறை ஆராய்வதுபோல் நோக்கினாள். அவள் அவ்வாறு உற்றுப்பார்ப்பது – வீரமாதேவிக்குக் கூச்சமாக இருந்தது. அவள் தலை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

குனிந்தாள். நாணத்தால் முகத்தில் செவ்வரி ரேகைகள் படர்ந்தன. மூடிய விழிகளை மெல்லத் திறந்து நோக்கினாள்.

“சோழ நாட்டு இளவரசி வீரமாதேவி! இனி உங்களை – தங்களை என்று அழைக்காமல் என் அருமை மகளே என்றுதான் அழைக்கப் போகிறேன். சரிதானே?” என்று கூறியவுடன் வீரமாதேவி கலையரசியை ஏறிட்டுப் பார்த்து “அம்மா! தாங்கள் என்னை எப்படியும் அழைக்கலாம். கலையரசியின் எதிரே நான் ஓர் எளிய பெண். மற்ற இளவரசியார் என்னை ஏற்கவில்லை. இளவரசி என்று என்னைத் தாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளீர்கள். என்னைப் பற்றித் தெரிந்தால் தங்கள் முடிவு மாறிவிடலாம்” என்று மிகவும் அமைதியாக, பயம் நிறைந்த குரலில் கூறினாள்.

அங்கே இருந்த நடராசர் சிலையின் பாதத்திலிருந்து ஒரு கொன்றை மலரை எடுத்து, வீரமாதேவியிடன் நீட்டி, குங்குமச் சிமிழிலிருந்து குங்குமத்தை தன் இரு விரல்களால், வீரமாதேவியின் நெற்றியில் திலகமிட்டாள்.

மீண்டும் வணங்கி எழுந்த வீரமாதேவியைப் பரிவுடன் அணைத்து, ”வீரமாதேவி, உன்னைப் பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் என் சகோதரர் சொல்லியிருக்கிறார் - என்ன வியப்புடன் பார்க்கிறாய்? இந்த நாட்டின் இளவரசர், ’நாளையே சக்கரவர்த்தியாகப் போகும் இராசேந்திரசோழர் என் உடன் பிறவா சகோதரர் உனக்கு யாரும் சொல்லவில்லையா?” என்று கேட்டாள்.

வீரமாதேவிக்கு வியப்பாக இருந்தது. கானகத்தின் நடுவே உள்ள அந்த இடம். அந்த இடத்திலே வாழும் கலையரசி என்றழைக்கப்படும் வயதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியாத பெண், இளவரசரைத் தன் உடன்பிறவா சகோதரர் என்று அவர் கூறுவதிலுள்ள இரகசியம் எல்லாம் புரியாத புதிராக இருந்தது.

“வீரமாதேவி! இன்று மாசிமகம். பௌர்ணமி நன்னாள். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் நாட்டிய அரங்கு நடைபெறவிருக்கிறது. ஆடல் கலையில் சிறந்து விளங்கும் நீ இங்குள்ள நாட்டியப் பெண்களின் நிருத்யத்தை, நடனத்தை கண்டு மகிழவேண்டாமா? உன்னை அழைத்துச்செல்ல வருவார்கள் ஆயத்தமாக இரு. இன்னும் ஓரிரு நாள்களில் இந்த இடம் உனக்குப் பழக்கமாகிவிடும்” என்று கூறி, மறுபேச்சுக்கு இடம் வைக்காமல்,கலையரசி அங்கிருந்துச் சென்றாள்.

முழுமதி நாள். வட்டமுழுமதி வானத்தே உலா வரத் தொடங்கிவிட்டது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

திறந்த வெளியில் சற்று உயரமான மேடை. நிலவு ஒளிக்கு வெளிச்சம் தருவதாக எண்ணிக் கொண்டு ஆங்காங்கே பெரும் குத்துவிளக்குகள் கம்பீரமாக நின்று ஒளி அளித்துக் கொண்டிருந்தன.

மேடை எதிரே ஐம்பத்திற்கும் மேற்பட்ட பெண்கள், இருபது முதல் அறுபது வரை பல வயதுடையவர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள். மேடையின் ஒரு புறம் அருளும் அழகும் திகழும் நடராசர் சிலை. புதிய செப்புப்படிமம் வார்த்துச் சில நாள்களே ஆகியிருக்க வேண்டும்.

மேடையின் எதிரே ஆடவர்கள் சிலர் இருந்தனர் இளைஞரும் முதியவருமாக. அவர்கள் சிற்பிகள் ஓவியர்கள். அகிலின் மணம் காற்றில் பரவியது. கூடியிருந்தோர் தமக்குள் மெல்லப் பேசிக் கொண்டாலும்,அந்த மெல்லிய ஒலி அந்தத் திறந்த வெளிஅரங்கில் பெருகிப் பரவியது.

மத்தளத்தைத் தட்டிச் சுருதி பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் ஒருவர். குழல் கலைஞரும், வீணை இசைப்புலவரும் வந்தமர்ந்திருந்தனர்.

கலையரசியைத் தொடர்ந்து வீரமாதேவி அந்த அரங்கினுள் நுழைந்தாள். ஒரு கணத்தில் அங்கே சூழ்ந்திருந்த மெல்லிய பேச்சொலியையும் காணவில்லை. ஓரிரு பறவைகள் அங்குமிங்கும் பறப்பதைத் தவிர வேறு ஓவியமற்ற அமைதி.

மரியாதை செலுத்தப் பெண்கள் எழுந்து நிற்கும்போது அவர்களது புடைவைகளின் சலசலப்பு. காலில் கட்டியிருந்த பாதச் சலங்கைகளின் சிணுங்கலும், கைவளை ஓசையும் மரியாதை கலந்த சூழநிலையைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டிருந்தன.

குழல்,வீணை,மத்தளம் ஒருசேர முழங்க மேடையிலே ஐந்து அழகிய பெண்கள் ஆடவல்லானுக்கு மலர் தூவி வணங்கினர்.

“நமசிவாய வாழ்க நாதன்தான் வாழ்க்

இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க்

கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க்

ஆகமும்ஆகிநின்றுஅண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க்

ஏகன், அனேகன் இறைவன் அடி வாழ்க”

என்று அவர்கள்இனிய குரலில் பாடிக்கொண்டு மலர் தூவினர்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கலையரசி, வீரமாதேவியை மேடைக்கு அழைத்து வந்து அங்குள்ளவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினாள்.

“நாட்டியக்கலை பயில வந்திருக்கும் என் அருமை நாட்டிய மணிகளே! இந்த இனிய நன்னாளில் நான் சோழ நாட்டு இளவரசி வீரமாதேவியை உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறேன். நாட்டியக் கலைக்கு தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கும் வீரமாதேவி இந்தச் சின்னஞ்சிறு கிராமத்திற்கு வருகை தந்திருப்பதில் பெரிய செய்தி இருக்கிறது. வீரமாதேவி இங்கே நம்முடன் தங்கப் போகிறாள். இளவரசியை அவள் இவள் என்று அழைப்பதாக எண்ண வேண்டாம். என் மகள் இவள். புருவத்தை உயர்த்தி அதன் கதையையும். காரணத்தையும் அறியத் துடிக்காதீர்கள். எந்தச் செயலும் இரகசியமாக இருக்க முடியாது. சின்னச் சின்னக் கவலைகளில் கருத்தைச் செலுத்தாமல் தெய்வீகக் கலையாம் நடனக் கலைக்கு நம்மை அர்ப்பணித்துக் கொள்வோமாக” என்று சுருக்கமாகப் பேசினாள்.

வீரமமாதேவி மெய்சிலிர்க்க அரங்கிலிருந்தவர்களுக்குக் கை கூப்பி வணக்கம் தெரிவித்தாள். பிறகு, அரங்கில் அமர்ந்திருந்தவர்களுடன் ஒருத்தியாகக் கலையரசியுடன் சேர்ந்து அமர்ந்தாள்.

“இங்கே நடனக் கலையை முழுமையாகப் பயின்று, அந்தக் கலைக்கு தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட மங்கையர் பிறகு தஞ்சைக்கும், மற்றுமுள்ள கோயில்களுக்கும் கலைத் தொண்டாற்றச் சென்று விடுவார்கள். பேரரசர் இராசராசர் ஏற்படுத்திய வழக்கம். ஆல்போல் வளர்ந்துவிட்டது. சோழ நாட்டின் ஒவ்வொரு திருக்கோயிலிலும், தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட இந்த பதியிலாதார் கலைத் தொண்டாற்றக் காணலாம் என்றாள்.

மேடையில் ஆடலழிகள் ஆடினார்கள். தேவலோகத்து அரம்பையர் வந்து ஆடியதுபோல் அவர்கள் ஆடினார்கள். மாதவி நல்லாள் பூர்ண மதியொளியில் இந்திர விழாவில்ஆடியதுபோல் பலவித நடனங்களை ஆடினார்கள்.

நடுநிசியை நெருங்கும் நேரத்தில் நாட்டிய அரங்கு முடிவடைந்தது.

வீரமாதேவி தனக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த குடிலுக்குச் சென்றாள். இரவு உறக்கம் பிடிக்கவில்லை. பொன்னரசி நன்றாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

பொழுது புலர்வதற்குச் சற்று முன்பே எழுந்து பொன்னரசியுடன் அந்தச்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சின்னஞ்சிறு கிராமத்தைச் சுற்றிப் பார்க்கப் புறப்பட்டாள், வீரமாதேவி.

போகும்போதே அவள் மனத்தில் பலவிதத் திட்டங்கள் எழுந்தன. தேவாரப் பதிகங்கள் இனிய குரலிலில் யாரோ பாடுவது ஒரு குடிலிலிருந்து கேட்டது. குடிலுக்குள் எட்டிப்பார்த்தாள்.

அங்கே சிற்பி அமர்ந்து பாடிக் கொண்டிருந்தார். அவர் அருகே ஒரு பெண் தம்புராவில் சுருதி மீட்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

இனிய காலை வேளையில் அந்த இனிய இசையும், சுற்றுச் சுழல் நிலையும் அவள் மனத்திரையில்ஒரு பெரிய கலைக் கூடத்தைத் தீட்டிவிட்டன.

“பொன்னரசி! எனக்கு இந்தக் கிராமச் சூழ்நிலை மிகவும் பிடித்துவிட்டது. சோழ சாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தால் கூட எனக்கு வேண்டாம். நான் இங்கேயே தங்கிவிடப் போகிறேன். இங்கே நடனமணிகள் இருக்கிறார்கள். ஓவியர் இருக்கிறார். சிற்பி இருக்கிறார். வேறு என்ன வேண்டும். நான் ஒரு பெரிய கலைக் கோயிலை இங்கே கட்டடப் போகிறேன். என் இதய நேசர் இளவரசர் இராசேந்திரர் புகழ் நிலைத்து நிற்கும் அளவிற்குப் பெரிய கோயில் கட்டுமாறு தூண்டப்போகிறேன்! என்றாள்.

42

மனக்கோயில்

வட்ட முழுமதியின் பின்னணியில் தஞ்சைக்கோயில் தட்சிணமேரு என்றழைக்கப்படும் விமானம் கம்பீரமாக காட்சியளித்தது.

கோயிலின் திருச்சுற்றில் ஏராளமான மக்கள் அமர்ந்திருந்தனர். இரண்டு நாள்களுக்கு முன்பு இராசேந்திர சோழருக்குத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் முடிசூட்டு விழா கோலாகாலமாக நடைபெற்றது. சோழ நாட்டின் குறுநில மன்னர்கள் அனைவரும் அங்கே குழுமியிருந்தனர். இராசராச சோழ தேவர் தன் பட்டத்தரசியுடன் வருகை புரிந்து முடிசூட்டு விழாசை சிறப்பாக நடத்தி வைத்தார்.

அந்த வைபவம் தஞ்சையிலும் மக்களால் கொண்டாடப்பட்டது. தங்கள் வீட்டில் நடைபெற்ற சிறப்பு விழா போல் மக்கள் கொண்டாடினர். ஒவ்வொரு நாளும் தஞ்சைப் பெரியகோயிலின் விசாலமான

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

திருச்சுற்றில் இசையும், நடனமும், பாட்டும், கூத்தும் இரவு நடுச்சாமம்வரை நீடித்து நடந்தது.

தஞ்சைக்கு மிகத் தொலைவில் பட்டிதொட்டிகளிலிருந்து மக்கள் வந்து குழுமி இருந்தனர். நிகழ்ச்சிகளைக் காண தஞ்சையிலுள்ள தங்கள் உறவினர் இல்லங்களில் தங்கியிருந்தனர்.

அரச குடும்பத்து மகளிர், திருச்சுற்றிலுமுள்ள, மாடங்களில் அமர்ந்து கூத்து நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு களித்தனர்.

உயரமான மேடைமீது இராசேந்திரன் அமர்ந்திருந்தார். இராசராச விஜயம் நாடகத்தைக் காண நாள்தோறும் அவர் வந்தார். ஆனால் அவரிடம் உற்சாகமில்லை.

விவரிக்க முடியாத கவலை அவர் உள்ளத்தில் நிறைந்திருந்தது என்பது அவர் அவ்வப்போது விழிகளை மூடி ஏதோ சிந்தித்தவாறிருப்பதிலிருந்து தெரிந்தது.

மாடங்களில் அமர்ந்திருக்கும் இளவரசிகள் நாடகத்தைப் பார்க்காமல் தங்களுக்குள் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் நடைபெற்ற மகுடாபிஷேக விழாவைப் பற்றியும் அவர்கள் பேசினார்கள். தான் ஜீவியந்தராக இருக்கும்போதே இராசராச சோழர் தன் புதல்வனுக்கு முடிசூட்டியதன் காரணத்தைப் பற்றியும் ஒவ்வொருவர் தங்களுக்குத் தெரிந்ததைத் தெரிவித்தனர். சக்கரவர்த்திகளின் புதுமையான செயலைக் குறித்து வியப்பையும் தெரிவித்தனர். அவர்களிடையே கருத்து வேற்றுமை நிலவினாலும், ஒன்றில் மட்டும் அவர்கள் ஒருமனதாகக் குதூகலத்துடன் ஒப்புக்கொண்டனர்.

இராசேந்திர சோழ தேவர் மிகச் சிறப்பாக ஆட்சி புரிவார் என்று மகிழ்ச்சியுடன் பேசினார்கள்.

போர்க் களத்தில் அவர் பெற்ற வெற்றியையும், வீர தீரங்களைப் பற்றியும் புகழ்ந்தவர்கள், அவரது கம்பீரத் தோற்றத்தைப் பேசி மகிழ்ந்தார்கள்.

“எல்லாம் சரிதான். அவர் வீரம்மாளை – எளிய குடும்பத்துப் பெண்ணை மணந்துகொண்டதைத்தான் நம்மால் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியவில்லை” என்று ஓர் இளவரசி தன் வேதனையைத் தெரிவித்தாள். இளவரசியின் இடத்தினின்று, அரசியின் இடத்துக்குப் பதவி உயர்ந்தவர்கள் அவர்கள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“வீரம்மாள் என்று சொல்லாதீர்கள். வீரமாதேவி என்று சொல்லுங்கள்”என்று அரசியருள் ஒருத்தி திருத்தினாள்.

“நான் ஏற்கமாட்டேன். அவளுக்கு அரசி என்ற பதவி அளிப்பதாக நம் அரசர் முடிவு செய்திருந்தால், முடிசூட்டும் விழாவிற்கு அவளை அழைத்திருப்பார்.

எங்கே அழைத்து விடுவாரோ என்று நான் மிகவும் பயந்தேன், தேவி” என்று அவர்கள் பேச்சில் கலந்து கொண்டாள் செல்வாக்கு மிகுந்த பணிப்பெண் ஒருத்தி.

தொலைவில், நாடகத்தைக் கண்டு களித்தவாறிருந்த இராசேந்திர சோழர் அருகே வீற்றிருந்த பஞ்சவன் மாதேவியைச் சுட்டிக் காட்டிய ஒருத்தி, ”எனக்குக் கூட மனத்தில் அச்சம்தான். அந்த இளம் அழகியைத் தன்னருகே அரியணையில் அமர வைத்துவிடப்போகிறாரே நம் அரசர் என்று முதல் நாள் வரையில்பயந்தேன். ஆனால், பட்டத்தரசிக்கு மஞ்சள் நீராட்டி. வேத கோஷம் முழங்க, தேவாரப் பண் ஒலிக்க, வீணை ஒலிக்க, குழல் ஒலிக்க பஞ்சவன்மாதேவியை யானை மீதேற்றி அழைத்து வரும்போதுதான் உறுதியாயிற்று” என்று கூறிப் பெருமூச்சுவிட்டாள்.

“உனக்கு இருந்த அச்சம் எனக்கு இல்லை. நான் என்றோ முடிவு செய்துவிட்டேன், பஞ்சவன்மாதேவிதான் பட்டத்தரசி என்று. நாற்பது வயதைத் தாண்டிக் கொண்டிருக்கும் அவளுக்கு வரப்போகும் அதிர்ஷ்டத்ததைப் பற்றி நாள்தோறும் அவளிடம் புகழ்ந்து கொண்டிருந்தேன். அரசிக்குரிய கம்பீரம், நடை, உடை, பாவனையைக் கற்பித்தேன்” என்று ஒருத்தி பெருமிதத்துடன் சொன்னாள்.

“உனக்கு எப்படித் தெரியும்?”

“தெரியும்.எப்படி என்று கேட்காதே கர்வம் பிடித்த அந்த இளம் அழகியை முடிசூட்டு விழாச் சூழ்நிலையிலிருந்தே ஓட்டி விடுவதற்குத் திட்டமிட்டவளே, நான்தான்.”

இவ்வாறு கூறவும் எல்லோரும் அவள் முகத்தையே பார்க்கத்தொடங்கினர்.

“அவள் எங்கே போய்விட்டாள்? இந்த நாட்டைவிட்டே போய்விட்டாளாமே?” என்றுஆவலுடன் கேட்டாள், ஒருத்தி.

மிக மெல்லிய குரலில் ஒருத்தி கேட்டாள்: “பாண்டிய நாட்டிற்குச் சென்றிருப்பதாக ஒற்றர்கள் மூலம் செய்தி. அவ்வாறு சென்றிருந்தால்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

ஆபத்து உண்டு. அங்கே சென்று கலகம் செய்வாள். அங்கே சுந்தரன் இருக்கிறானே மறந்துவிட்டாயா?”என்று கூறிக் கண்சிமிட்டினாள் ஒருத்தி.

“உச்.... பட்டத்தரசியின் செவிகளில் விழுந்துவிடப் போகிறது. சுந்தரன் திருந்திவிட்டான், பாண்டிய மண்டலத்துக்கே அரசன் என்று அவனை மதுரையில் அமர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

“இருக்கட்டுமே! வீரமாதவி சாகசம் மிக்கவள். தந்திரம் மிகுந்தவள். மாய மந்திரம் தெரிந்தவள். தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில், இளவரசரைச் சந்தித்து மயக்கித் திருமணம் செய்து கொண்டதை மறந்துவிட்டாயா? தன் அழகு குறைந்து வருகிறதுஎன்பதைப் புரிந்துகொண்டு அப்போது இளவரசராயிருந்தவர், இளமையும் அழகும் நிறைந்த வீரம்மாளை விரும்பியதில் வியப்பில்லை. அதற்கு மேல் கலை உணர்வு மிக்க இளவரசர், வீரம்மாளிடம் நிறைந்திருந்த கலைப் புலமையை உணர்ந்து கொண்டார். நாட்டை விட்டு வீரம்மாளை அனுப்ப ஒருபோதும் அவர் ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார்” என்று பேசி முடித்தாள்.

இராசராச விஜயம் நாட்டிய நாடகம் முடியும் தருணத்தை நெருங்கிவிட்டதும் தூக்கக் கலக்கத்துடன் மாளிகையை நோக்கிச் சென்றனர். வீரமாதேவி எங்கு சென்றிருக்கிறாள் என்று ஒருவராலும் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

தங்களுக்குப் போட்டியாக வந்த வீரமாதேவி எங்கோ சென்று விட்டாள் என்பதில் அவர்களுக்கு நிம்மதி.

வீரமாதேவி கானகத்தின் நடுவே இருந்த சின்னஞ்சிறு கிராமத்து இயற்கைக் சூழலில் நடனம், இசை என்று பொழுதை இன்பமாகக் கழித்தவாறிருப்பது அவர்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?

வீரமாதேவி கதிரவன் உதிப்பதற்கு முன்பே எழுந்து விடுவாள்.புள்ளினங்களின் சேர்ந்திசை அவளுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது.

அந்த வனத்தின் ஒற்றையடிப் பாதைகள் அவளுக்குப் பழக்கப்பட்டுவிட்டன.

உயர்ந்த மரங்களின் இடைவெளி வழியே கதிரவன் எட்டிப் பார்க்கும்போது குடிலொன்றின் வெளியே ‘கிளிங் கிளிங்’ என்று சிற்றுளி எழுப்பும் ஓசைகேட்டது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வீரமாதேவி அங்கு சென்றவுடன் அந்த இளைஞன் பரபரப்புடன் எழுந்து முகமன் கூறி வரவேற்று அங்கு இருந்த பாறை ஒன்றில் அமருமாறு கேட்டுக் கொண்டான்.

சிற்பங்கள் சிலவற்றை உருவாக்கும் பணியை அவனிடம் அளித்திருக்கிறார் அரசர் என்பதை வீரமாதேவி அறிந்து கொண்டாள்.

“கலைமகள், திருமகள், ஆடவல்லார் சிலைகளை உருவாக்க வேண்டும். அதற்கு முன்மாதிரியாக இங்கு நான் சிறிய அளவில் சிற்பங்களை அமைப்பதில் முனைந்திருக்கிறேன்” என்றான்,இளைஞன்.

வீரமாதேவி சுற்றும்முற்றும் பார்த்தாள். சிறு சிறு பாறைகள் அங்குமிங்கும் கிடந்தன.

“இந்தப் பாறைகளை எப்படிக் கொண்டு வந்தீர்கள்?” என்று கேட்டாள் வீரமாதேவி.

“சிற்பத்திற்கேற்ற பாறைகள் சோழ நாட்டிலில்லை. பல இடங்களிலில் தேடிக் கொண்டு வரப் படாதபாடு பட்டுவிட்டோம். பாண்டிய நாட்டில் சமீபத்தில் போரொன்று நடந்து. போரிலே சிறை பிடிக்கப்பட்ட பாண்டிய வீரர்களைப் பயன்படுத்தி இந்தச் சிறுபாறைகளைக் கொண்டு வந்தோம். உங்கள் திட்டப்படி கோயில் கட்டுவதென்றால் ஏராளமான பாறைகள் தேவைப்படும்” என்றான், இளம்சிற்பி.

திரும்பி வரும்போது, வீரமாதேவி மௌனமாக நடந்து வந்தாள். ஏதும் பேசாமல் மௌனமாக வீரமாதேவி வருவது பொன்னரசிக்கு வியப்பாக இருந்தது.

அவள் மௌனமாக இல்லை. அவள் மனத்தில் வருங்கால நிகழ்சசிகள் பல வட்டமிட்டன.

குடிலுக்கு வந்த பிறகு அவளிடம் பெரும் மாறுதலைப் பொன்னரசி கண்டாள். சில போது, வீரமாதேவி தனக்குள்ளே சிரித்துக்கொள்வாள். சில சமயம் அவள் யாரையோ பார்த்து எச்சரித்து விட்டுத் தன் புருவத்தை உயர்த்திக் கொள்வாள். யாரையோ பார்த்துப் பேசுவது போல் கரங்களை அசைப்பாள். கானகப் பகுதிக்கு விரைந்து சென்று சுற்றுமுற்றும் பார்ப்பாள். காலடி எடுத்து வைத்து அளப்பதுபோல் நடப்பாள்.

பொன்னரசி ஒரு நாள் வீரமாதேவியிடமே அவளிடம் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தைப் பற்றிக் கேட்டே விட்டாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“பொன்னரசி!உன்னிடம் மனம்விட்டுச் சொல்வதற்கு என்ன தயக்கம் இருக்கிறது. நான் உறுதியான முடிவு ஒன்றுக்கு வந்துவிட்டேன். என்னைத் துரும்பென நினைத்த மற்ற இளவரசியரிடையே தேக்குத் தூண் என நிமிர்ந்து நிற்கப் போகிறேன். அரியசெயல் ஒன்று செய்யப்போதாக முன்பே நான் சபதம் செய்திருப்பது உனக்கு நினைவிருக்கலாம். அந்த சபதத்தை எவ்வாறு நிறைவேற்றப் போகிறேன் என்று நீ நினைக்கலாம் மற்றவர்கள் நினைக்கக்கூட மாட்டார்கள். தன் ஆசையை குடிமகள் என்ற எண்ணத்தில் என் பேச்சை நினைவிலும் வைத்திருக்க மாட்டார்கள். என் இதயத்தில் நிலைத்துவிட்ட என் இளவரசர், இந்த நாட்டின் சக்கரவர்த்தியாக மகுடமணிந்த பிறகு நீண்ட நெடுங்காலம் ஆட்சியை நடத்தி அவர் புகழ் அழியாது என்றும் நிலைத்து நிற்க ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்பதுதான் என்ஆசை!” என்று சொல்லி நிறுத்தினாள்.

பொன்னரசி மிகவும் பணிவாக, ”தேவி! என் மீது கோபிக்காதீர்கள். நம் இளவரசரின் கரம் பிடித்த மற்ற இளவரசிகள் புகழ்பெற்ற அரச குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களால் முடியாததை நீங்கள் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்?”என்று கேட்டாள்.

“செய்யப் போகிறேன். பொறாமை பிடித்த அவர்கள் கனவிலும் நினைக்காத செயலொன்றைச் செய்யப் போகிறேன். அடர்ந்த இந்தக் காட்டின் நடுவே நான் புதுமை புரியப் போகிறேன்.”

“தேவி! என்ன சொல்கிறீர்கள்? உங்கள் திட்டம் எனக்குப் புரியவில்லை. இங்கே பல ஆண்டுகளாக வாழந்து வரும் கலையரசி காட்டில் ஒரு சிறு ராஜாங்கமே நடத்துகிறார்கள். உங்களுக்குப் பிடித்தமான இசையும், கூத்தும் முன்னமே இங்கே நடைபெறுகின்றன. இளவரசருக்கு மிகவும் வேண்டியவர்கள் போல் தோன்றுகிற அவர்கள் இட்டது சட்டம் என்று புரிகிறது. அவர்களுக்குப் போட்டியாக நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்.”

வீரமாதேவி மெல்லநகைத்தாள். ”பொன்னரசி உனக்குப் பழைய கதை தெரியாது நீ சொல்வதுபோல் சிறிய அரசாங்கமே நடத்தும் கலையரசியின் கடந்த கால வாழ்க்கைக் கதையைப் பிறகு சொல்கிறேன். எனக்கு அத்தை முறையான அவர்களுக்குப் போட்டியாக நான் ஏதும் செய்யக் கனவிலும் நினைக்க மாட்டேன். அவர்களைப் பார்த்த பிறகுதான் எனக்கு நம்பிக்கை பிறந்தது. அவர்களுடைய ஆசியுடனும் உதவியுடனும் நான் நினைக்கும் கலைக் கூடத்தை இந்தக் கானகத்தில் நிர்மாணிப்பேன்!” என்றாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“கலைக் கூடமா? காலையில் நீங்கள் சென்று பார்த்தீர்களே, சிறு சிறு சிற்பங்களைச் செதுக்கிக் கொண்டிருந்தார்களே, அந்தக் கலைக் கூடத்தைத் தானே சொல்கிறீர்கள்?”

“இல்லை இல்லை! என் திட்டமே வேறு. பெரிய கோயில் ஒன்று நிர்மாணிக்கப் போகிறேன். அங்கே கலைதேவி களிநடனம் புரிவாள். இதோ பார்…. என் உள்ளத்தில் உள்ளதை வரி வடிவமாக்கி இருக்கிறேன்” என்ற கூறி அவளை அடுத்த அறைக்கு அழைத்துச் சென்றாள். அங்கே சுருட்டி வைக்கப்பட்டிருந்த துணிச்சுருள் ஒன்றை விரித்தாள்.

வெள்ளைத்துணியில் செங்கோடுகளால் வரையப்பட்டிருந்த அந்தச் சித்திரத்தைப் பார்த்து விழிகள் விரித்தாள் பொன்னரசி. அங்கே செங்குழம்புகள் உள்ள கிண்ணங்கள் இருந்தன.

வீரமாதேவி எப்போது இந்தச் சித்திரத்தை வரைந்தாள்.

நாட்டியக் கலையில் திறமை வாய்ந்த இவளுக்கு சித்திரம் வரைவதில் ஆர்வம் எப்போது ஏற்பட்டது? ஒரு வேளை சிறுவயதிலேயே சித்திரக் கலையில் ஆர்வம் தோன்றியிருக்கலாம்.

“பொன்னரசி! பார்த்தாயா? இதுதான் என் இலட்சியக் கலைக்கோயில்!

“இந்தச் சித்திரத்தைப் பார்த்தால் வேறு ஒரு கோயிலின் நினைவு வருகிறது. நெஞ்சில் இருக்கிறது ஆனால் சொல்ல வரவில்லை”

“அப்படியென்றால், எனக்கு வெற்றிதான். ஏதோ கிறுக்கி இருக்கிறீர்கள். வெறும் செங்கோடுகள் என்று சொல்லாமல் அப்படிச் சொன்னது எனக்கு வெற்றிதான். இந்தத் துணியில் வரையப்பட்டிருப்பது தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைப் போன்ற ஒரு விமானத்தின் தோற்றம். ஆனால் அந்தக் கோயிலை விடப் பெரிய கோயில் ஒன்றை இங்கே கட்டவேண்டும்.அந்தக்கோயிலில் தஞ்சையில் உள்ள சித்திரக் கூடத்தைவிட மிகப் பெரிய ஓவியக் கூடம் அமைக்கவேண்டும். பல அற்புதச் சிற்பங்களை அங்கே நிலைபெறச் செய்யவேண்டும். தந்தையை விட மகன் படைத்த மகத்தான பெரிய கோயில் என்ற பெருமை ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு நிலவ வேண்டும்” என்றாள்.

இதைக் கூறும்போது, வீரமாதேவியின் விழிகள் பளபளத்தன. வார்த்தைகளிலே இலட்சிய வெறி ஒலித்தது.

தன் இதயம் கவர்ந்த இளவரசருக்கு அண்மையில் தஞ்சையில் முடிசூட்டு

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

விழா நடைபெற்றச் செய்தி வீரமாதேவிக்குத் தெரிவித்திருக்கவில்லை. இப்போது அவளும் சோழநாட்டு அரசியருள் ஒருத்தி!

அந்தக் கானகம் மறைந்து அங்கே மிகப் பெரிய கோயிலும், விமானமும் உருவாகி நிற்பதுபோல் அவளுக்குத் தோன்றியது.

43

கனவு பலித்தது

எங்கோ கீழ்த் திசையில் செங்கோளம் சுழன்றவாறு எட்டிப்பார்த்தது. பொன்னவனின் தங்கக் கரங்கள் நில மங்கையைத் தட்டி எழுப்ப விரைந்தன.

அந்தக் காட்டுப் பகுதியில் இருளுக்கு உதவியாக அடர்ந்து உயர்ந்து வளர்ந்திருந்த மரங்களினால் மேலும் இருளாட்சியை விலக்கக் கதிரவன் முனைந்து கொண்டிருந்தான்.

இளஞ்சிற்பி மாணிக்கசேகரன், அருகே சலசலத்து ஓடிக்கொண்டிருந்த ஓடையில் குளித்து, திருநீறணிந்து மேடை போல் அமைந்திருந்தத பாறை மீது அமர்ந்துதியானம் செய்ய வந்துவிட்டான்.

பிறகு, அவன் பணி தொடங்கிவிடும். சிற்பப்பணிக்கு உதவியாகச் சிறு சிறு பாறைகள் அங்கே கிடந்தன. அவற்றை மிகுந்த பிராசையுடன் கொண்டு சேர்த்திருந்தனர்.

மலைக் குழந்தைகள் அவன் பார்வையில் உயிர் பெற்றன. மனக்கண்ணின் மூலம் அவை இதயத்தில் பலவித வடிவங்களாகக் காட்சியளித்தன.

அந்தக் கானகப் பகுதிக்கு அவன் வந்து பல நாள்கள் ஆகிவிட்டன. இளவரசாயிருந்த இராசேந்திரனின் இலட்சியக் கனவைப் பூர்த்தி செய்ய அவன் அங்கே வந்து சேர்ந்தான். சிற்பங்களைப் படைத்து ஒரு கலைக் கூடத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற இளவரசர் எண்ணத்தை நிறைவேற்ற அவன் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டான்.

அடர்ந்த கானகத்தில் முன்பே கலைத் தொண்டாற்றி வரும் கலையரசி அவனுக்கு உற்சாகம் அளித்து வந்தாள். எப்போதாவது அவள் அங்கே வருவாள். அவள் கவனமெல்லாம் நாட்டியக் கலை வளர்ச்சியில் இருந்தன.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பாதச் சலங்கை ஒலியுடன் பேசும் பொற்சித்தரங்களாக இளம்பெண்கள் ஆடும் அதிசயத்தில் அவன் ஆழந்திருக்கிறான். அழகுப் பெண்களை எழில் சிற்பங்களாக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் அவன் உள்ளத்தில் மோதிக் கொண்டிருந்தன. சிறிது சிறிதாக அவன் பணி வளர்ந்தது.

மாணிக்கசேகரனுக்கு ஒரே ஓர் உதவியாளன்தான். அவனைப் போன்றே அந்த இளைஞனும் சிற்பக் கலையில் ஆர்வங் கொண்டவன். ஈடுபாடில்லாமல் கலையில் வெற்றியடைய முடியாது என்ற நம்பிக்கை உடையவன். ஆனால் அந்த இளைஞனுடன் சமமாக அமர்ந்து பேசும் ஆர்வம் மாணிக்கசேகரனுக்கு ஏற்படுவதில்லை. நாளின் பெரும் போது மௌனமாகவே கழியும். மனத்தை அலைபாயச் செய்யும் நிகழ்ச்சிகள் பல தோன்றும்.

குமுதவல்லியின் நினைவு ஏற்படாமல் மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டான். இனிய நினைவு ஏற்படாமல் மனத்தை அங்குசம் கொண்டு அடக்கிக் கொள்வது இலேசானது அன்று. ஆனால் அவன் ஏற்றுள்ள பணிக்கு வைராக்கியம், திடமான சிந்தனை தேவைப்பட்டன. உளி பட்டவுடன் பாறையின் பகுதிகள் சிதறி அழகிய சிற்பம் உருவாக உதவும். இங்கோ, மனச்சஞ்சலம் சிதறும் எண்ணங்கள் அவன் கலை உணர்வைச் சிதைக்கும். அதனால் உயிருக்குயிரான குமுதத்தின் நினைவு எழாமல் மனத்தைத் திடப்படுத்திக்கொண்டான்.

அன்று அவனால் பழைய நிகழ்ச்சிகளை நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. சோழ நாட்டிற்குச் செல்லும் தன் முடிவை அவன் குமுதத்திடம் தெரிவித்ததும், மதுரையை விட்டுத் தன்னால் வர இயலாது என்று அவள் மறுத்துப் பேசியதும், ஒரு நாள் சொல்லிக் கொள்ளாமல் மதுரையினின்றுபுறப்பட்டதையும், விராலி மலையில் சித்தரைச் சந்தித்ததையும் நினைவுபடுத்திக் கொண்டான். அழகிய மயிலைத் தான் அணைத்து மகிழ்ந்ததை நினைவுப் படுத்திக் கொண்டான். சித்தரைச் சந்தித்த கதை நினைவுப் படுத்திக் கொணட்போது அவன் உடல் சிலிர்த்தது. அவருடன் ஏரியில் நீந்தியதையும், கிராமம் ஒன்றிற்குச் சென்றதையும், இளவரசர் கட்டளைப்படி இந்தக் காட்டுப் பகுதியில் சிற்பக் கலையை ஆராதிக்க தொடங்கியதையும் அவன் நினைவுப் படுத்திக்கொண்டான்.

மதுரையில் குமுதத்தை தனியே விட்டு வந்ததை எண்ணும்போது வருத்தமாக இருந்தது. குமுதம் இப்போ எங்கே இருக்கிறாள். என்னைத் தேடுகிறாளர் நினைவில் கொண்டிருக்கிறாளா என்றெல்லாம் அவன் சிந்திக்கும்போது அவனுக்கு உற்சாகம் குறைந்துவிடும்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அவன் மனத்தில் இதுவரையில் குமுதத்தின் நினைவு ஏற்படாமல் இருந்ததற்கு வீரமாதேவியும் ஒரு காரணம்.

அந்த வனப்பகுதியில் மாணிக்க சேகரன் சிற்பப்பணி செய்யும் இடத்திற்கு அவள் வந்ததிலிருந்து நிலைமை மாறியது. மாணிக்கச்சேகரன் குமுதத்தைப் பற்றி நினைப்பதை மறந்தான்.

நாள்தோறும் இளங்காலைப் போதில் வீரமாதேவி அங்கு வருவதும், மாணிக்க சேகரன் சிற்பம் படைக்கும் நேர்த்தியைக் கண்டு வியப்பதும், அவனிடம் சிற்பம் சித்திரக் கலைகளைப் பற்றிப் பேசுவதும் அவனுக்குப் புத்துணர்வை அளித்தன.

அவள் காலையில் மட்டும் வந்து உரையாடிச் செல்கிறாளே. நாள் முழுமையும் தன்னுடன் இருந்து கலைத் தொடர்பாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தால் எவ்வளவு புத்துணர்வாக இருக்கும் என எண்ணினான். அவள் யார் என்று அறிய ஆர்வங்கொண்டான். யாரைக் கேட்பது?

குமுதத்தையும் - வீரமாதேவியையும் மனத்திற்குள் ஒப்பிட்டு ரசித்து நேரத்தைக் கழிப்பான். அதுபோன்ற நேரங்களில் விழிகளை மூடியவாறு ரசித்து மகிழும்போது, அவனுடைய உதவியாளன் இளஞ்சிற்பி, தன் குரு மாணிக்க சேகரன் தியானத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதாக நினைத்து அவனை நெருங்காமல் வேறு வேலையில் ஈடுபடுவான்.

தன் அகன்ற விழிகளால், மாணிக்க சேகரன் கல்லில் கவிதை வடிப்பதை ரசிப்பாள், வீரமாதேவி.

வீரமாதேவியைப் பற்றி மாணிக்க சேகரன் அறிந்துகொண்ட பிறகு அவளிடம் அவனது மதிப்பு அதிகமாகியது. அவன் மனச்சஞ்சலம் தீர்ந்துவிட்டது. ஓர் இளவரசி தன் கலைப்பணிக்கு உறுதுணையாக இருப்பதை உணரும்போது புதிய உற்சாகம் ஏற்பட்டது.

வீரமாதேவியின் வடிவழகை மனக்கண் முன் நிறுத்திக்கொள்வான். விழிகள், இதழ்கள், நாசி, முகம், தோள்கள், என ஒவ்வோர் அங்கமாக மனத்தில் கோட்டுச் சித்திரம் வரைவான்.

பாறையின் மீது அமர்ந்து, தன் மனத்தைப் புதுவிதத் தியானத்தில் லயிக்கவிருந்த ஒரு நாள் காலை வீரமாதேவி அங்கு வந்தாள்.

விழிகளை மூடியவாறு அவன் அமர்ந்திருப்பதையும், அவன் மனத்தில் எழும் எண்ணங்களுக்கேற்ப அவன் இதழ்களில் மெல்லிய நகை மின்னல்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கீற்றுப் போல் தோன்றுவதையும் வீரமாதேவி சற்று நேரம் நின்று ரசித்துக் கொண்டிருந்தாள். பிறந்து சில நாள்களே ஆன பச்சிளங் குழந்தை ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருக்கும்போது கனவு கண்டு சற்றே இதழ் விரித்துச் சிரிப்பதுபோல் அந்தக் கீற்றுப் புன்னகை தோன்றியது.

தன் அருகே இளவரசி வந்து நிற்பதறிந்து திடுக்கிட்டு எழுந்தாள் மாணிக்க சேகரன்.

“அமைதியான தியான நிலையைக் கலைந்து விட்டேனா?” என்று வீரமாதேவி நகைத்தவாறு கேட்டாள்.

“கலைக்கவில்லை. தியானத்தின் பலனே எனக்குக் கிடைத்துவிட்ட மகிழ்ச்சி.”

“தியானத்தின் பலனா?” வீரமாதேவி வியப்புடன் கேட்டாள்.

“ஆமாம்! தேவி. இரு நாள்களாகத் தங்களைக் காணவில்லையே என்று வேதனையடைந்தேன். சிற்றுளி உறங்குகிறது. என் கரங்களில் சோம்பல் புகுந்துவிட்டது. உள்ளத்தில் சோர்வு குடிகொண்டுவிட்டது. பழைய நினைவுகள் மீண்டும் தலைதூக்கி என்னைச் சோகக்கடலில் ஆழ்த்திவிடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டது. நல்ல வேளை தாங்கள் வந்தீர்கள்.”

மாணிக்க சேகரனின் பேச்சில் எந்தவிதக் கள்ளமும், கபடமுமில்லை என்பதை வீரமாதேவி புரிந்து கொண்டாள். அவன் பேச்சில் வீண் புகழ்ச்சி இல்லை என்பதையும் புரிந்து கொண்ட வீரமாதேவி, மெல்லச் சிரித்தவாறு. ”சிற்பியாரே! அடுத்து உங்கள் கைவண்ணத்தில் உயிர் பெற்று எழப்போகும் சிற்பம் எந்தத் தெய்வத் திறன் திருஉருவமாக இருக்கும் என்ற அவா என் உள்ளத்தில் இருநாள்களாக ததும்பி நிற்கிறது” என்றாள்.

மாணிக்கசேகரன் பரவசத்துடன் வீரமாதேவியை நோக்கி, ”தேவி! நான் ஓர் எளிய சிற்பி. இந்த நாட்டுச் சக்கரவர்த்தி இராசேந்திர சோழரின் அருள் பார்வையால் உருவாக்கப்பட்டவன். தாங்கள் இந்த நாட்டுப் பேரரசி. என்னைப் பெயர் சொல்லி அழைக்கலாம். நீ என்று உரிமையுடன் கூப்பிட்டால் எனக்கேற்படும் பெருமை ‘நீங்கள்’என்றழைக்கப்படும்போது ஏற்படுவதில்லை’ என்றான்.

வீரமாதேவி ஒருகணம் திகைத்தாள். மாணிக்க சேகரன் என்ன சொல்கிறான்? இளவரசர் இராசேந்திர சோழர் இந்த நாட்டுச்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

சக்கரவர்த்தியா? நான் இந்த நாட்டு பேரரசியா? புகழ்வதற்கும் ஓர் எல்லை வேண்டாமா?

“மாணிக்கசேகரன் என்றே அழைக்கிறேன். நீயும் என்னை அளவுக்கதிகமாகப் புகழ்வதை நிறுத்திவிடு. இந்தக் காட்டுப் பகுதியைச் கலைப் பூமியாக மாற்றும் பணியில் நாம் இருவரும் ஈடுபடப்போகிறோம். நாம் இருவரும் கலைஞர்கள். கல்லைக் கலை வண்ணமாக்கும் நீ ஒரு பிரம்மா. நான் ஒரு சாதாரணக் குடிமகள். எப்போதுமே நான் சோழநாட்டு எளிய மகள். இராசேந்திர சோழர் என் நாட்டியப் புலமையைக் கண்டு என்னைத் தன்னுடையவளாக ஆக்கிக் கொண்டார். அதனால் இளவரசி என்ற சிறப்புப் பெற்றேன். என்னை விடப் பெருமை பெற்றுள்ள பெரும்குடியில் பிறந்த சிற்றரசர்களின் புதல்விகள் மாளிகையில் இளவரசிகளாக விளங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு இல்லாத நாட்டியப் புலமை எனும் பெருமை எனக்கு உண்டு. அவர்களுக்குத் கலை ரசனை என்பது எள்ளளவும் இல்லை. இளவரசி என்ற சிறப்பை நான் பெறக்கூடாது என்பதற்காகச் சதித் திட்டங்களை அவர்கள் தீட்டுகிறார்கள். நாட்டில் உலவும் பொறாமைப் புலிகளுக்கிடையே வாழ்வதைவிட, இந்தக் காட்டுக்கே வந்துவிட முடிவு செய்தேன். நான் எதிர்பார்த்ததிற்குமேலாக இங்கே கலை மணம் வீசுகிறது. ஒப்பற்ற சிற்பியைச் சந்தித்ததில் பெருமை அடைகிறேன். ஆனால் அந்தச் சிற்பியோ புகழ் மாலையைச் சூட்டுவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார். இளவரசியை அரசி என்கிறார். மாபெரும் இராசராச சோழர் சக்கரவர்த்தியாக கோலோச்சும்போது என்னைப் பேரரசியாக்கி இளவரசரைச் சக்கரவர்த்தியாக்கிவிட்டீர்களே?”

வீரமாதேவி மெல்லப் பேசினாலும், அதில் ஆழ்ந்த உணர்வு இருப்பதைப் புரிந்து கொண்டான். மாணிக்கசேகரன், உண்மையிலேயே, இளவரசர் இராசேந்திர சோழர் சோழ நாட்டுப் பேரரசராக முடி சூட்டப்பட்ட செய்தி அவளுக்குத் தெரியாது என்பதை அறிந்தான்.

“எங்கள் இனிய இளவரசர். சோழ நாட்டுப் பேரரசராக முடி சூட்டப்பட்ட கோலாகலமான விழாவிற்கு நான் நேரே சென்ற காணக்கூடிய பெரும்பேறு பெறவில்லையே என்ற மனவருத்தம் எனக்கு. அந்த விழாவிற்கு தாங்கள் சென்றிருப்பீர்கள். சோழப் பேரரசியை மிக அருகில் சந்திப்பது முன்பிறவிப் புண்ணியம்.”

மாணிக்க சேகரன், மகுட விழாவைப் பற்றி விவரிக்க விவரிக்க, வீரமாதேவிக்குப் புரியமுடியா வேதனை இதயத்தில் எழுந்தது. துக்கம்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பிறந்தது. துயரம் சூழ்ந்தது. கோபமும் பொங்கியது. விழிகளில் கண்ணீர் சேரத் தொடங்கியது. உடலில் ஒரு நடுக்கம் ஏற்பட்டது.

என் இளவரசர் அரசராகி விட்டாரா? முடிசூட்டும் விழாவைக் காண எனக்கு அழைப்பில்லை. அழைப்பா? அதற்கு உரிமை எனக்கு இல்லையா? அது மறுக்கப்பட்டுவிட்டது.

முதுமை அடைந்துவிட்ட மற்ற இளவரசிகளின் பொறாமையும் அவர்கள் செய்த சதியுமாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

அவள் அங்கே நிற்கவில்லை. மாணிக்க சேகரனிடம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் அங்கிருந்த தன் குடிலுக்கு விரைந்து சென்றாள்.

சில நாள்கள் கழித்து மாணிக்கசேகரன் வீரமாதேவியைத் தேடி வந்து விட்டான்.

வீரமாதேவி தன் மனத்தில் எழுந்த துயரத்தை, வேதனையைப் புலப்படுத்திக் கொள்ளாமல், சிற்பியை முகமலர்ச்சியுடன் வரவேற்றாள்.

வீரமாதேவி சிற்பக் கலையைப் பற்றிய நுணுக்கமான செய்திகளைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினாள். பல்வேறு விதமான பாறைகளைப் பற்றிக் கேட்டறிந்தாள்.

அந்த வனப்பகுதியில் சிற்ப சௌந்தர்யம் நிறைந்த கோயில் ஒன்றை எழுப்பவது தன் இலட்சியம் என்றாள். சோழ சக்கரவர்த்தியாக மகுடமணிந்துள்ள இராசேந்திர சோழரின் இலட்சியமும் அதுவே என்றாள்.

என்னென்ன சிற்பங்களை அங்கே படைக்கலாம் என்று இருவருமும் கலந்தாலோசித்தார்கள்.

மறுநாள் வழக்கம்போல் காலையில் வீரமாதேவி மாணிக்க சேகரனைச் சந்தித்தாள்.

“நான் இனி அதிகம் பேசப் போவதில்லை” என்றாள் வீரமாதேவி.

ஏன் என்பதைப் புருவம் உயர்த்திக்கேட்டான், மாணிக்க சேகரன்.

“பேசுவதால் பணி தடைபடுகிறது.”

“பணியைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு சிந்தனை உருவாகட்டும்.”

“அப்படியென்றால் பேசுவதற்கு – கலந்துரையாட ஒரு நேரமும்,

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

படைப்புக்காக ஒரு நேரமும் ஒதுக்க வேண்டியதுதான்.”

“அப்படியே செய்யலாம்.”

வீரமாதேவி இவ்வாறு சொன்னவுடன், ”நாளில் பெரும் பகுதியை இங்கேயே கழிக்க வேண்டியிருக்குமே” என்றான் மாணிக்கசேகரன்.

“ஓ! அதனாலென்ன? என் முடிவை மாற்றிக் கொள்கிறேன் சிற்ப சாம்ராஜ்யத்தில் அரசியாக நான் மாறிவிடுகிறேன்.”

இது கேட்ட மாணிக்க சேகரன் அதிர்ச்சியடைந்தான். தேவி, பொருள் உணாந்து பேசுகிறார்களா? கலை ஆர்வத்தால் பேசுகிறார்களா? அவனுக்குப் புரியவில்லை. திகைத்தான்.

“மாணிக்கசேகரா! சில நாள்களாக என் மனக் கடலில் பெரும் குமுறல். இன்றுதான் தணிந்தது. தெளிந்தது. நான் பிறவியிலேயே கலை ஆர்வமுடையவர். இளவரசி, அரசி என்ற புகழ்ப் பெயர்களில் எனக்கு ஆர்வமில்லை. என் நாட்டியக் கலையும் உன்னுடைய சிற்பத் திறமையும் ஒன்று சேர்ந்தால் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைவிடச் சிறந்த கலைக்கூடம் இங்கு உருவாகிவிடுமன்றோ?”

வீரமாதேவியின் ஆர்வம் அவள் விழி ஒளியாக வெளிப்பட்டது.

அங்கே கிளிங் கிளிங் என்ற ஒசை எழுந்தது. மரக்கிளைகளில் குயில் அமர்ந்து ஆசையுடன் பார்த்தது. எங்கிருந்தோ முயலும் அணிலும் ஓடோடி வந்து வியப்புடன் நோக்கின.

சிற்பி ஓய்வெடுக்கச் செல்லும் வரையில் வீரமாதேவி அருகேயே இருப்பாள்.

ஓர் அழகிய சிற்பம் வளர்ந்தது.

அன்று....

‘தேவி, நேற்றுக் கனவில் என் எதிரே ஒளி மயமான தேவதை தோன்றினாள்! என்று மாணிக்க சேகரன் தொடங்கினான்.

“நாள்தோறும் என்னையே பார்த்துப் பேசிக் கொண்டிருப்பதன் பிரதிபலிப்பாக இருக்கலாம்.”

வீரமாதேவி அப்போது நகைத்ததில் நாணமும் கலந்திருந்தது.

“உம். அந்தத் தேவதை என்ன சொன்னாள்?”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“அவர்களைத் தேவதை என்று எளிய சொற்களால் வர்ணிக்கவே முடியாது சகல கலைகளுக்கும் அதிபதியான கலைத்தேவி, கலைவாணி. ஆகா அந்தப் பேரொளி வடிவத்தை எப்படி வர்ணிப்பேன்?

‘தேவி! அந்த வடிவம் உடனே மறைந்துவிட்டதே. என்ன செய்வது என்ற கவலை என்னைச் சூழ்ந்து விட்டதே. ஆனால் எனக்கு ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. தாங்கள் கலைமகளாக என் எதிரே அமரவேண்டும். தாங்கள்தான் கலைமகளாக மாறவேண்டும். தேவி, நாள்தோறும் தாங்கள் இதற்கென நேரம் ஒதுக்கவேண்டும்.”

வீரமாதேவி மௌனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அவள் உடல் மெல்லச் சிலிர்த்தது.

மறுநாளிலிருந்து வீரமாதேவி கலைமகளாக மாறினாள்.

கலைமகள் கல்லிலே உருவாகிக் கொண்டிருந்தாள்.

வீரமாதேவிஅதைப்பார்த்து வியப்படைந்து கொண்டிருக்கும்போது அங்கே பரபரப்பு ஏற்பட்டதை அவள் உணரவில்லை. மாணிக்க சேகரனும் கவனிக்கவில்லை.

சக்கரவர்த்தி இராசேந்திர சோழர் அங்கே வந்து நின்றார்.

44

கண்டது என்ன?

வெயில் வேளைக்கு அந்தக் காட்டுப்பகுதி குளுமையை அளித்தது.

சக்கரவர்த்தி இராசேந்திரன் கரம்பிடித்த அரசிகளுக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கு குறைவில்லை.

“மாளிகையில் கூட இத்தகைய சுகம் ஏற்படாது என்று கூறினாள், ஓர் இளவரசி. ஐம்பது அகவையைக் கடந்துவிட்ட அவர்களால் வெப்பத்தைத் தாங்க முடியவில்லை.

“பஞ்சணை தராத சுகத்தை இந்த மெத்தென்ற புல்தரை தருகிறது” என்று இயற்கை இரத்தினக் கம்பளத்தை புகழந்தாள் ஓர் இளவரசி.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“அப்படியென்றால் புல்லைக் கட்டுகட்டாகப் பைகளில் அடைத்து மஞ்சத்தில் பரப்பிவிட ஏற்பாடு செய்வோம்”என்று கூறினாள், பட்டத்து அரசி.

“அந்த மென்மையை நான் அறிவேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒருமுறை தஞ்சையிலிருந்து திருவையாற்றிற்கு, கோயில் திருப்பணியைக் காணச் சென்றேன். இரட்டைக் காளை பூட்டிய வண்டி ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். பட்டு விரிப்பு அடியில் பசும்புல் அடைக்கப்பட்ட மெத்தை. ஆகா! அந்தச் சுகத்தை இப்போது நினைத்தாலும்....” என்று தன் அனுபவத்தை விவரித்தாள் பஞ்சவன்மாதேவி.

அந்த இடத்திலேயெ அவர்களுக்கு அறுசுவை உணவு பரிமாறப்பட்டது.

இராசேந்திர சோழரும் விருந்தில் கலந்துகொண்டார். அவர்களுக்கு எதிரே தேக்கு மரத்தால் செய்த சிறு மஞ்சம். அதில் நுனி வாழை இலை விரிக்கப்பட்டடிருந்தது.

வனப்பகுதியிலும் இப்படியொரு மாளிகை விருந்தா? இளவரசிகள் வியப்படைந்தனர்.

வீரமாதேவி ஒவ்வொருவரிடமாகச் சென்று விருந்தோம்பிய பாங்கு அவர்களுக்கு வியப்பை அளித்தது.

‘வீரம்மா! பந்தி உபசரணை முடிந்ததா? நீ இப்படி வந்து உட்கார்’ என்று தன் அருகே இருந்த இடத்தைச் சுட்டினார் சக்கரவர்த்தி.

வலப்புறம் அரசி. இடப்புறம் உள்ள இடம் யாருக்காக என்று ஒவ்வொருவரும் தமக்குத் தாமே கேட்டுக் கொண்டதற்கு விடை கிடைத்துவிட்டது.

அவர்களுக்கு அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. கம்பீரமாக நடந்து வீரம்மாள் அரசர் அருகே வந்தமர்ந்தாள்.

கையில் எடுத்த கவளம் அப்படியே இருக்க, விழிகள் அங்கே நிலைத்து இருக்க, பொறாமையா, ஆத்திரமா, அதிர்ச்சியா என்று இனம்புரியா உணர்வுத் தீ கொழுந்து விட்டெரிய அவர்கள் அரசரையும், வீரமாதேவியையும் மாறி மாறிப் பார்த்தவாறிருந்தனர்.

இராசேந்திர சோழர் வீரமாதேவியிடன் ஏதோ கூறினார். அவளும் உடன் மறுமொழி கூற, அரசர் ‘ஹோ ஹோ’ என்று பெரிதாக

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

நகைத்தார்.

அவர் நகைத்தது இளவரசிகளுக்கும், அரசிக்கும் தணலை அள்ளித் தெளித்தது போலிருந்தது.

அவர்களால் அந்தச் சூழ்நிலையைத் தாங்க முடியவில்லை. அங்கே அமர்ந்திருக்கவும் முடியவிர்லை.

வீரமாதவியின் நிலை என்ன? அவளை எங்கோ கண்காணாத இடத்திற்கு அனுப்பி விட்டதாகச் சொன்னார்களே? இதுதான் கண்காணாத இடமா?

இங்கே இவள் என்ன செய்கிறாள்? சகல வசதிகளுடன்கூடிய இடத்தில் மகிழ்ச்சியாக இவள் இருப்பது எப்படி?

சக்கரவர்த்தியின் திட்டபடி? இந்தக் காட்டுப் பகுதிக்கு வந்து தங்கியருக்கிறாளா? இங்கு அவள் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறாள். இளவரசியர் ஒவ்வொருவரும் தங்களைத் தாங்களே கேட்டுக்கொண்டனர்.

திடீரென்று வீரமாதேவியும் இராசேந்திரனும் அங்கிருந்து சிற்பியின் குடிலை நோக்கிக் சென்றது அவர்களுக்குத் தெரியாது.

“பார்த்தாயா, பார்த்தாயா! சக்கரவர்த்தியின் போக்கைப் பார்த்தாயா? அவளை அழைத்துக் கொண்டு எங்கோ சென்று விட்டார். இரண்டு நாள்கள் வனப்பகுதியில் மகிழ்ச்சியாகக் கழிக்கலாம் என்று நம்மை அழைத்து வந்தவர் இங்கு வந்தவுடன் மனம் மாறிவிட்டாரே பார்த்தாயா?” என்று ஓர் இளவரசி கூறினாள். எரிச்சலும் வேதனையும் அதில் நிறைந்திருந்தன.

“வனப் பகுதியில் ஓர் ஆசிரமம் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு தபஸ்வினி இருக்கிறாள். அவள் கலைத் தொண்டு ஒன்றே நோக்கமாகக் கொண்டு ஒரு வேள்வியாகக் கழித்து வருகிறாள். சோழ நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்து பெண்கள் நாட்டியம் பயில அங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நடனத்தைக் கண்டு களிக்கலாம் என்று சொல்லிஅழைத்து வந்தார். ஆனால் இங்கு நடப்பதோ? என்றாள் பட்டத்து அரசி.

“வீரம்மாளின் சாகசம்தான் காரணமாக இருக்க வேண்டும். நாம் உடனே இங்கிருந்து புறப்பட்டுவிட வேண்டும்.”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“அவசரப்பட்டு முடிவெடுக்க வேண்டாம். இங்கே நாம் தங்கியருக்கும் இரண்டொரு நாள்களிலேயே வீரம்மாளுக்குச் சரியான பாடம் கற்பிப்போம்.”

“பாடமா?”

“ஆமாம்....இங்கே உள்ள தபஸ்வினி என்றும் கலையரசி என்றும் சொல்லப்படும் மாதரசியை எனக்குத் தெரியும். பூங்கொடி என்ற பெயரில் அவள் சில நாள்கள் தஞ்சை மாளிகையில் பணிப் பெண்ணாக இருந்திருக்கிறாள். வீரம்மாளை விட நடனக் கலையில் ஆற்றல் மிக்கவள்.

“அவளைச் சந்தித்து வீரம்மாளைப் பற்றிய உண்மையைச் சொல்வோம். அவளுக்குப் போட்டியாக வந்திருப்பவள் என்பதை எடுத்துச் சொல்வோம்”என்று கூறியவுடன், மற்வர்கள் ஆமோதித்தனர்.

வனப் பகுதியில் குடில் அமைத்து அமைதியாகக் கலைப்பணி புரிந்து வரும் தலைவியைச் சந்திக்க அவர்கள் புறப்பட்டனர். உண்ட பிறகு சிறிது நேரம் கண்ணுறங்கும் வழக்கம் கொண்ட இளவரசியர் சோர்வு மிகக் கொண்டு சென்றனர்.

அவர்களுள் மீனவன் மாதேவி என்ற பாண்டியர்க் குலத்தில் வந்த இளவரசிக்கு நீண்ட நாள்களாக ஆத்திரமும், பொறாமையும் உள்ளத்தில் புகைந்து கொண்டிருந்தன.

அவள் சிரித்தாள். ”அக்காமார்களே! ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய நேரத்தில் - ஏன் இன்னும் சொல்லப் போனால் இந்த வயதில் - இப்படிப் பொறாமையுடன் அலைகிறோம்.... வீரம்மாளை ஒரு பொருட்டாக நினைப்பதே நம் நிலைக்கு ஏற்றதில்லை. நமக்கோ வயது நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது வம்பு எதற்கு?” என்றாள்.

“வம்பா?” அரசி சீறினாள். வீரம்மாள் வீரமா தேவியாக விட்டாளே உனக்குத் தெரியாதா? மகுட விழாவின்போது அவளை எங்கோ அனுப்பிவிட்டதால், அவளுக்குச் செய்தி தெரியாமல் செய்துவிட்டதால் நாம் பிழைத்தோம்.இல்லாவிடில், நம் அரசருடன் சரிசமமாக அந்தப் பசப்புக்காரி உட்கார்ந்திருப்பாள்” என்று கூறும்போது, மீனவன்மாதேவி குறுக்கிட்டு. ”நாம் பிழைத்தோம் என்று எங்கள் எல்லோரையும் சேர்த்து ஏன் சொல்கிறீர்கள். உங்கள் பதவிக்குத் தான் போட்டி. உங்களை நீங்கள்தான் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். நான் வரவில்லை. நான் இந்தப் புல்வெளியில் பஞ்சனை மெத்தை என்ற

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மகிழ்ச்சியுடன் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் சென்று வாருங்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் வீரம்மாளை உங்களால் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது.” என்று கூறினாள்.

அரசிக்குக் கோபம் பொங்கியது. ”என்ன வார்த்தை சொல்லிவிட்டாய்? பட்டத்தரசியான நான் அரியணையில் சக்கரவர்த்தியோடு சரி சமமாக அமர வேண்டும் என்பது எப்போதோ முடிவாகிவிட்டது. பிரம்மா வந்தாலும் மாற்ற முடியாத ஒன்றை அந்தச் சிறுக்கி மாற்றிவிட முடியுமா! அவனை நீயே தூண்டிவிடுவாய் போலிருக்கிறதே…..”

மீனவன் மாதேவி நகர்ந்து கொண்டாள். மற்றவர்கள் அங்கிருந்து அரசியைப் பின் தொடர்ந்தனர்.

அந்தப் போதில், வீரமாதேவியும், இராசேந்திரனும் சிற்பியின் குடில் எதிரே உள்ள மர நிழலில் அமர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.சற்றுத் தொலைவில் கைகட்டி நின்று கொண்டிருந்தான். அவர்கள் பேசுவது முழுமையும் அவன் செவிகளில் விழவில்லை.

“இன்று நீ படைத்த விருந்து மிகவும் ருசியாக இருந்தது” என்று அவர் ஒரு முறையன்று இரண்டு,மூன்று முறைகள் சொல்லிவிட்டார்.

ஏதாவது பேச வேண்டும் வீரமாதேவியைப் பாராட்ட வேண்டும். சிறிது நேரம் அவரைச் சோதிக்க விரும்பினாள் வீரமமாதேவி.

“நான்தான் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தேனே, நீங்கள் எங்கே இலையைக் கவனித்தீர்கள்?” என்றாள் வீரம்மாள்.

“நான் கவனிக்கவில்லை என்பது உனக்கு எப்படித் தெரியும்?”

“நான் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தேனே!”

“அப்படியென்றால் நீயும் வயிறு நிறைய உண்ணவில்லை.”

“இல்லை….திருப்தியாக ஏற்றேன்…ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு இரண்டு…..”

“இரண்டா….என் இலையில் ஒன்றுதானே பரிமாறினார்கள்.”

“ஒன்றா….ஒன்று கூட இல்லை. அதிரசமும் ஒன்றைக் கூட உங்கள் கண்ணில் காட்டவில்லை. பாவம் அதன் ருசி கூட உங்களுக்குத் தெரியாது….இல்லை….இல்லை. தெரியும்.

“அவ்வளவு இனிமையா? எனக்கு ஏன் போடவில்லை?

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“போட்டார்கள். நீங்கள் சிறிது சுவைத்தீர்கள் மீதியை யாரும் கவனிக்காத போது என் இலையில் போட்டு விட்டீர்கள்...”

இராசேந்திரன் மெல்ல நகைத்தார். ”ஒன்றுகூட மிச்சம் வைக்காமல் ருசித்துப் புசித்துவிட்டாய்...” என்று கூறி அவளைப் பார்த்தார்.

கடை விழியால் நோக்கியவாறு அவள் சொன்னாள்.

“வாழ்க்கையில் கடைசி நுனிவரை ருசிக்கவேண்டும் என்று என் பாட்டனார் சொல்லுவார்.

“ஓகோ....அவர் சொன்னதை நீ கடைப்பிடிப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த வனப்பகுதிக்கு அப்படியொரு மகிமை. என் சகோதரியும் முற்றிலுந் துறந்தவளாக இந்தக் கானகத்தில் வாழ்கிறாள். நீயும் அவளுடன் சேர்ந்துவிட்டாய்.”

“இல்லை....இல்லை....முற்றும் துறக்கவில்லை. எங்கள் வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. இந்தப் வனப் பகுதயில் கலைக்காக வாழ்ந்து வரும் தலைவி அளித்த ஊக்கமே நானும் என் வாழ்க்கையைக் கடைசிவரை கலைக்குக் காணிக்கையாக்க முடிவு செய்திருப்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? கலை ஆர்வம் கொண்டவர்கள் வாழ்க்கையைத் துறந்தவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள்.

“சுவை, ரசனை, ஈடுபாடு, ஆர்வம் யாவும் நிறைந்த நான் வாழ்க்கையை என்றும் ருசிக்க விரும்புவள்தான்” என்றாள்.

“அப்படித் தெரியவில்லையே? வாழ்க்கையை அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கடைப் பிடிப்பவளாகத் தெரியவில்லையே” என்று மீண்டும் கூறியவர்,” சில காலத்திற்கு முன்பு நீ எடுத்த முடிவை மாற்றிக் கொண்டு விட்டாயா? வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே எனபதை ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டாயா?” இராசேந்திரன் மெல்லிய குரலில் கேட்டார்.

“ஆம், இசை, ஓவியம், நடனம் யாவும் வாழ்க்கை மீது நம்பிக்கை வைப்பதற்காக இறைவானல் படைக்கப்பட்டவை.”

வீரம்மாள் இப்படிக் கூறியவுடன் இராசேந்திரன் சிரித்தார்.

ஏன் அவர் சிரிக்கிறார் என்பதைப் புருவத்தை உயர்த்தி வினவினாள், வீரமாதேவி.

“நாட்டியக்கலை அரசியான நீ வாழ்க்கையை அனுபவிக்க விரும்பாமல் சபதம் செய்துவிட்டாய். ஆனால் இசை, ஓவியம், நடனக் கலையில்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

மட்டும் ஈடுபடலாமா?” சரியானபடி வாதத்தில் அவளை மடக்கிவிட்டதாக எண்ணினார்.

“நான் துறவியாகி விட்டதாக என்றுமே சொல்லவில்லையே. தங்கள் மீது எனக்கு ஏற்பட்ட காதல் ஒவ்வொரு நாளும் வளர்ந்து வருகிறது. ஏழேழு பிறவியிலும் தங்களை அடையவேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்கிறேன். தங்களுடன் இணைபிரியாது இருக்கவேண்டும் என்றே நினைக்கிறேன் அதற்கான வேளையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கேன். இந்தக் கானகத்தில் கலைக் கோயில் உருவாகும்போது நாமிருவரும் இணை பிரியாதிருப்போம். உமாதேவி ஈசனின் மறுபாதியாக விளங்குவதைப் போல் நாம் என்றும் இணைபிரியாது வாழ வேண்டும்” உணர்ச்சி பொங்க அவள் பேசினாள்.

சிற்பி கையைக் கட்டிக் கொண்டு சிலைபோல் நிற்பதைக் கண்ட இருவரும் தாங்கள் பேசுவதை நிறுத்தி,சிற்பியை அருகே அழைத்தனர்.

அருகே உருவாகிக் கொண்டிருந்த சிற்பத்தைச் சுட்டிக்காட்டிய இராசேந்திரன் சிற்பம் எப்போது முடிவடையும் என்று கேட்டார்.

வரும் பௌர்ணமிக்குள் முடிவடைந்துவிடும். அன்று சிலைக்குக் கண் திறந்து விடமுடியும்என்று கூறினான்.

“ஞான சரஸ்வதியின் சிற்பத்தை வடிக்க உனக்கு ஊக்கம் ஏற்படக் காரணம் யார்?”என்று அரசர் வினவினார்.

சிற்பி மௌனமாக வீரமாதேவியை நோக்கினாள்.

“ஓ! இந்த நடனக் கலைவாணி. ஞான சரஸ்வதியாக உருப்பெற்று விட்டாளோ? இவளை உன் மனத்திற்குள் புகச் செய்து கரத்தின் மூலம் கல்லிலே உருவாக்கிவிட்டாய் அப்படித்தானே?”

சிற்பி ஆமோதித்தான்.

“நீ பாக்கியசாலி வீரமாதேவி உன் உள்ளத்தில் அழியாது என்றும் விளங்குகிறாள். அப்படித்தானே?”

சிற்பி அவருடைய கேள்வியைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை.

“அதுவும் என்முன் பிறவிப் புண்ணியம்தான்” என்றான்.

“நான் அந்தப் புண்ணியத்தைச் செய்யவில்லை....” அரசருடைய பேச்சின் உட்பொருள் அறிந்து வீரமாதேவி துணுக்குற்றாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இராசேந்திரன் சிற்பியைப் பார்த்துக் கேட்டார். ”ஞான சரஸ்வதி சிற்பம் படைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உனக்கு எப்படித் தோன்றியது?”

சிற்பப் பணியில் ஆவல் கொண்டு அரசர் கேட்கிறார் என்ற எண்ணிய சிற்பி மாணிக்க சேகரன் உற்சாகத்துடன். ”இளவரசியின் கலை ஆர்வத்தை நான் நுட்பமாக கவனித்து வந்தேன். பாறைகளைத் தேர்வு செய்வதிலிருந்து, சிற்ப சாத்திரத்தைப் பற்றிய அடிப்படை அறிவை ஆவல் காட்டுவதிலிருந்து நான் அவர்கள் கலைத் தாகத்தைக் கண்டேன். ஒவ்வொரு சிற்பத்திற்கும் இலக்கணம் உண்டு. தெய்வச் சிற்பங்களைப் படைக்கும் போது தூய்மையான நினைவு வேண்டும். கடுமையான விரதம் காக்க வேண்டும்.

“ஓ! சரஸ்வதி தேவியை நீ பார்த்திருக்கிறாயா? இன்றும் சிவபெருமான், உமைதேவி, திருமால் இவர்களையெல்லாம் தரிசித்திருக்கிறாயா?”

“எந்தத் தெய்வமும் சிற்பிகளின் எதிரே தோன்றவர். நாம் அவர்களை அழைப்பதில் இருக்கிறது. நம் தியானம், நம் அறிவு, நம் ஆற்றல் எல்லாம் நிறைந்திருக்கின்றன. தியானம் செய்யும்போது எந்தத் தெய்வத்தை அழைக்கிறோமா அந்த இறைவனை நினைக்க வேண்டும்.”

சிற்பியின் இந்த விளக்கம் கேட்டு அரசர் மௌனமாக இருந்தார். பிறகு, ”அறிவுச் சுடராம் கலைக்கு அதிபதி கலைமகளை மனக்கண்முன் நீங்கள் நினைத்தீர்களா? என்று கேட்டார்.

“ஞான தேவதைச் சிற்பத்தைப் படைக்கும் ஆவல் எனக்கு ஏற்பட்டது. என் எண்ணத்துக்கு ஆதரவு தந்தவர் இளவசி அவர்களே ஞானதேவதையாக என் முன் தோன்றினார்.

“ஞானதேவதைக்குத்தான் அப்படியாராவது ஒருவர் முன்மாதிரியாகத் தோன்றுவாரா? அல்லது எல்லா இறைவன் உருவங்களுக்கும் அப்படித்தானா?”

மாணிக்கசேகரன் அரசரை நிமிர்ந்து நோக்கினான். “தெய்வங்களை வர்ணித்து எழுதப்பட்ட பதிகங்களும், மந்திரங்களும், சுலோகங்களும் ஓர் ஒவியத்தை உள்ளத்தில் வரைந்துவிடுகின்றன. எங்கள் குருநாதர் கற்பித்த மந்திரங்களை உச்சரித்துக் கொண்டே இருக்கும்போது, எதிரே ஓர் ஒளி நிறைந்த உருவம் தோன்றிவிடும்.

சோழச் சக்கரவர்த்தி இராசேந்திரன், சிற்பி பேசுவதைக் கூர்ந்து கவனித்து வந்தார்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“ஞானசரஸ்வதி உன்முன் தோன்றினாளா? அவள் வர்ணம் என்ன? வடிவம் என்ன?”

பளிங்கு போன்ற மேனி, பவழச் செவ்வாய், தாமரைப் பூப்போன்ற கரங்கள், அல்லி போல் குளிர்விழி……”

“வீரமாதேவி பளிங்கு போன்ற மேனி உடையவளா?”

“இல்லை. ஆனால் விழிகள், கரங்கள், இதழ்கள் எல்லாம் கலைமகள் போலவே தோன்றச் செய்தன. இளவரசியார் எப்போது வருவார் என்று காத்திருப்பேன். பாதச்சலங்கை ஒலிக்கக் கலைவாணி வருவதைப் போலவெ தோன்றும். இங்கே உள்ள பாறையில் மீது அமர்வார்கள். பாறை வெண் தாமரையாக மாறும்.”

சக்கரவர்த்தி வீரமாதேவியை நோக்கினார்.

வீரமாதேவி புரிந்து கொண்டு விட்டாள். சக்கரவர்த்தி மனத்தில் சந்தேக விதை ஊன்றப்படுகிறதோ என்ற கவலை.

தன்குடிலுக்கு அவரை அழைத்துச் சென்றாள்.

அங்கே இருவருக்கும் நடைபெற்ற உரையாடல்களையும், கோபதாபங்களையும், உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளையும் தன் தகுதி மறந்து அரசியர் மறைந்திருந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

45

சிவபக்தருக்கு ஒரு சிலை

அந்த மரத்தடியில், சோழ இளவரசிகள் நால்வரும் சில பணிப்பெண்களும் அமர்ந்திருந்தனர். வயிறுநிறைந்த பகல் உணவிற்கு பிறகு, உண்டகளைப்பால் விழிகள் சுழல சற்றுஉடலைக் கீழே சாய்க்கலாம் என்று எண்ணியவர்களுக்கு அரசியின் அபிநயம் நிறைந்த பேச்சு சுறுசுறுப்பை அளித்தது. அவர்கள் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தனர். பணிப்பெண்மடியில்தலை வைத்துக்காலை நீட்டி மெல்லக் கண்ணயர முயன்றவர்களும் ஆவலுடன் எழுந்து உட்கார்ந்தனர்.

இராசேந்திரனும், வீரமாதேவியும் பேசிக்கொண்டிருந்தவற்றை மறைந்திருந்து கண்டதை, கேட்டரை அரசி அப்படியே விவரிப்பதை

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

அவர்கள்ரசித்தனர். அரசியாரிடம் புதைந்துள்ள திறமை அவர்களிடம் பெரும் வியப்பைஅளித்தது.

“இன்னும் ஏராளமாகச் சொல்ல இருக்கிறது. மூச்சு வாங்குகிறது - இன்று இவ்வளவுதான். எனக்குக் களைப்பாய் இருக்கிறது” என்றாள்அரசி, தன்பேச்சை நிறுத்தி.

மற்றவர்கள் வியப்புடன் பார்த்தார்கள்.

“இதுவரையில் சொன்னால் சுவையாக இருந்தன. இன்று இவ்வளவுதான் என்றால் இன்னும் இருக்கிறது சொல்லுங்கள் - ஆகா” என்று ஒருவருக்கொருவர் மகிழ்ச்சியுடன் அரசியை நோக்கினர்.

“நாளை வரையில் தாங்க முடியாது தேவி. சற்று நேரம் கண்ணயருங்கள். நாங்கள் சிறுதுயில் புரிகிறோம்” என்று அரசிய்ன் செவிக்கருவே மெல்லக் கூறினாள் இன்னொருத்தி.

“யாரடி பெண்ணே, மயில்தோகை விசிறி எங்கே? எடுத்து வா” என்ற கட்டளையிட்டாள், மீனவன் மமாதேவி.

“அப்படியென்றால் இனி வீரமாதேவி வீரம்மாளாக ஆகிவிடுவாள் என்றுசொல்லுங்கள்” என்று ஆவலுடன் செய்திறை முழுமையாக அறியக்கேட்டாள். பணிப்பெண்கள் செவியைக் கூர்மையாக்கிக்கொண்டனர்.

இராசேந்திரன் வீரமாதேவி இடையே நடந்த உரையாடலை மிகத்தெளிவாகக்கேட்ட அரசிக்கே அதிர்ச்சியாக இருந்தபோது இன்னும் கற்பனைகலந்து அவள் கூறியதைக் கேட்டக்கொண்டிருந்த மற்ற இளவரசியர்களுக்கு வியப்பு மேலிடாமல் இருக்குமா?

அரசிக்கு அந்த காட்சிவியப்பா இரந்தது. அந்தத்தனி இடத்தில் இராசேந்திரனும், வீரமாதேவியும் சல்லாபத்தில் ஈடுபட்டிருக்கப்போகிறார்கள் என்று அவள் எதிர்பார்த்தாள். நீண்டநாள்களாகச் சந்திக்காததால் விரகதாபம் மேலிட்டுக்காமன்கணைக்கு இரையாகியிருப்பார் என்று நினைத்தாள். அழகின் மோகவலை வீச்சிற்கு அடிமையான அரசர், இப்போது மீண்டும் அவளைச் சந்திப்பதால் தன் வசம் இழந்துவிடுவார் என நினைத்தாள்.

தஞ்சையிலுள்ள மற்ற இளவரசிகளிடமிருந்து அரசரைப் பிரிக்க இல்லாததை பொல்லாததை அவள் கூறி மனத்தை மாற்றி விடுவதற்கான அம்புகளை வீசுவாள் என நினைத்தாள்.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வீரம்மாளின் இளமைக் கனலில் வீழ்ந்து பொசுங்கும் அரசரின் நிலையை ஐயோ இந்தக் கண்ணால் பார்க்க நேரிடுமோ என்று வேதனைப்பட்டாள்

சிற்பியுடன் பேசி வந்த பிறகு அவர் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட சிறு சலனத்தை முகம் பிரதிபலிக்காமல் மறைக்க முயல்வது தொடர்பற்ற ஏதேதோ பேசுவதிலிருந்து தெரிந்தது.

அரசி நினைத்தாள்: "இவர் ஏன் அந்தக் குடிலைப் பற்றி வினவுகிறார், இவர்தானே இந்தக் காட்டுப் பகுதியில் அவளை இருக்குமாறு செய்தவர்? இவர்தானே அவளுக்குக் குடில் அமைத்துக்கொடுத்தார்?

அவர் குடிலைப் பற்றி வினவியது அந்தச் சிற்பியின் குடிலை. சிற்பம் உருவாவதைப் பற்றி, சிற்பி விவரித்ததைப் பற்றிக் கேட்கிறார்.

வீரமாதேவி ஏதோ சொல்கிறாள். வயது காரணமாக விளைவவு செவியில் ஏற்பட்ட கோளாறுதான்.

வீரமாதேவி ஏதோ கூறுகிறாள். இராசேந்திரர் மௌனமாக இருக்கிறார். அவருடைய மௌனம் அவளக்கு எரிச்சலை அளித்திருக்க வேண்டும்.

"தஞ்சைப்புரிச் சிற்பங்களைவிட நான் மிகவும் மேன்மையான சிற்பங்களை இங்கே படைக்கப் போகிறேன்" என்று அவள் அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறியது மட்டும் சோழ அரசி பஞ்சவன்மாதேவியின் காதுகளில் வீழ்கிறது.

இராசேந்திர சோழர் ஏனோ நகைக்கிறார். "சிற்பியை நான் மதுரைக்குத் திருப்பி அனுப்பப் போகிறேன்"என்கிறார்.

வீரமாதேவி திடுக்கிடுகிறாள்.

"சிற்பியை ஏன் மதுரைக்கு அனுப்ப முடிவு செய்து விட்டீர்கள்?" வீரமமாதேவி கேட்கிறாள்.

சிறு இடைவெளி வழியே பஞ்சவன்மாதேவியால் உற்றுப் பார்க்க முடியவில்லை. தான் நோக்குவதைப் பிறர் பார்த்துவிடப் போகிறார்களே என்ற அச்சம் வேறு.

சில நொடிகள் கண்ணைக் கசக்கிவிட்டு மீண்டும் பார்த்தபோது, இராசேந்திரனும் வீரமாதேவியும் எதிர்எதிர் மூலையில் நின்றிருந்தனர். அப்படி அவர்கள் திடீரென ஊடல் கொண்டு நிற்கக் காரணம் என்ன என்று பஞ்சவன் மாதேவிக்குப் புரியவில்லை. கண்ணைக் கசக்கிக்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கொண்ட நேரத்தில் அவர்களிடையே ஏற்பட்ட பிணக்குதான் என்ன?

இராசேந்திரன், வீரமாதேவியை அணுகி மெல்லிய குரலில் ஏதோ சொல்கிறார். அவள் மறுமொழி கூறவில்லை. அவர் முகத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதலை அவள் காண்கிறாள்.

அவள் ஏதோ சொல்கிறாள். பிறகு உறுதி நிறைந்த குரலில். ”நான் இந்தக் காட்டுப் பகுதியை விட்டு வரமாட்டேன். மாளிகையிலும், அந்தப்புரத்திலும் எனக்கு என்ன வேலை இருக்கிறது? இந்த வனபூமியைக் கலைப் பூமியாக்கும்வரையில் நான் இங்கிருந்து நகராமாட்டேன்”என்கிறாள்.

“இந்தக் காட்டுப் பகுதியைக் கலைக் கூடமாக்கும் உன் எண்ணத்தைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் நீ தனியே இங்கு இருந்து என்ன செய்யப் போகிறாய்? சிற்பங்கள் அமைக்கும் பணியை மாணிக்கசேகரன் பார்த்துக் கொள்வான்” என்கிறார்.

“அவருக்கு நான் உதவியாக இருக்கவேண்டும். நான் அளிக்கும் உற்சாகத்திலிருந்து அமர சிற்பங்களை அவர் படைக்கப்போகிறார்”

இதைக் கேட்ட இராசேந்திரன் மறுமொழி கூறவில்லை. பிறகு குறுக்கும் நெடுக்கும் உலாவினார். அவர் மனத்தில் ஏற்பட்ட கடுமையை முகம் பிரதிபலித்தது.

சிற்பியுடன் அவள் தங்கியிருப்பதை அவர் விரும்பவில்லை என்பது தெரிந்தது.

“இந்த நாட்டுச் சக்கரவர்த்தியாக நான் அரியணையில் அமர்ந்த பிறகு, ஒரு நாளாவது நீ தஞ்சைபுரிக்கு வரவில்லை என்பதை நினைத்துப் பார்த்தாயா?”

இப்படி இராசேந்திரன் கேட்டவுடன், வீரமாதேவி திரும்பிப் பார்த்ததில் கடுமை தென்பட்டது.” தங்களுக்கு மகுடம் சூட்டும் விழா எப்போது நடந்தது. அதைப் பற்றிஅறியாத நான் தஞ்சைக்கு வந்தால் என் நிலை என்ன? என்னை உங்களுடன் சரிசமமாக அரியணையில் அமர வைப்பீர்களா?” என்றறெல்லாம் அவளிடமிருந்து எழுந்த கேள்விக் கணைகளுக்கு இராசேந்திரன் உடனே விடை கூறாமல் திகைத்தார்.

“நான் சோழ சக்கரவர்த்தியாக முடிசூட்டப்பட்டது உனக்குத்தெரியாதா? மிகக் குறுகியகால அளவில் முடிவு செய்யப்பட்ட அந்த விழாவைப்பற்றி உனக்குத் தெரிவிக்கவில்லையா? எங்கோ தவறு நடந்திருக்கிறது!

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

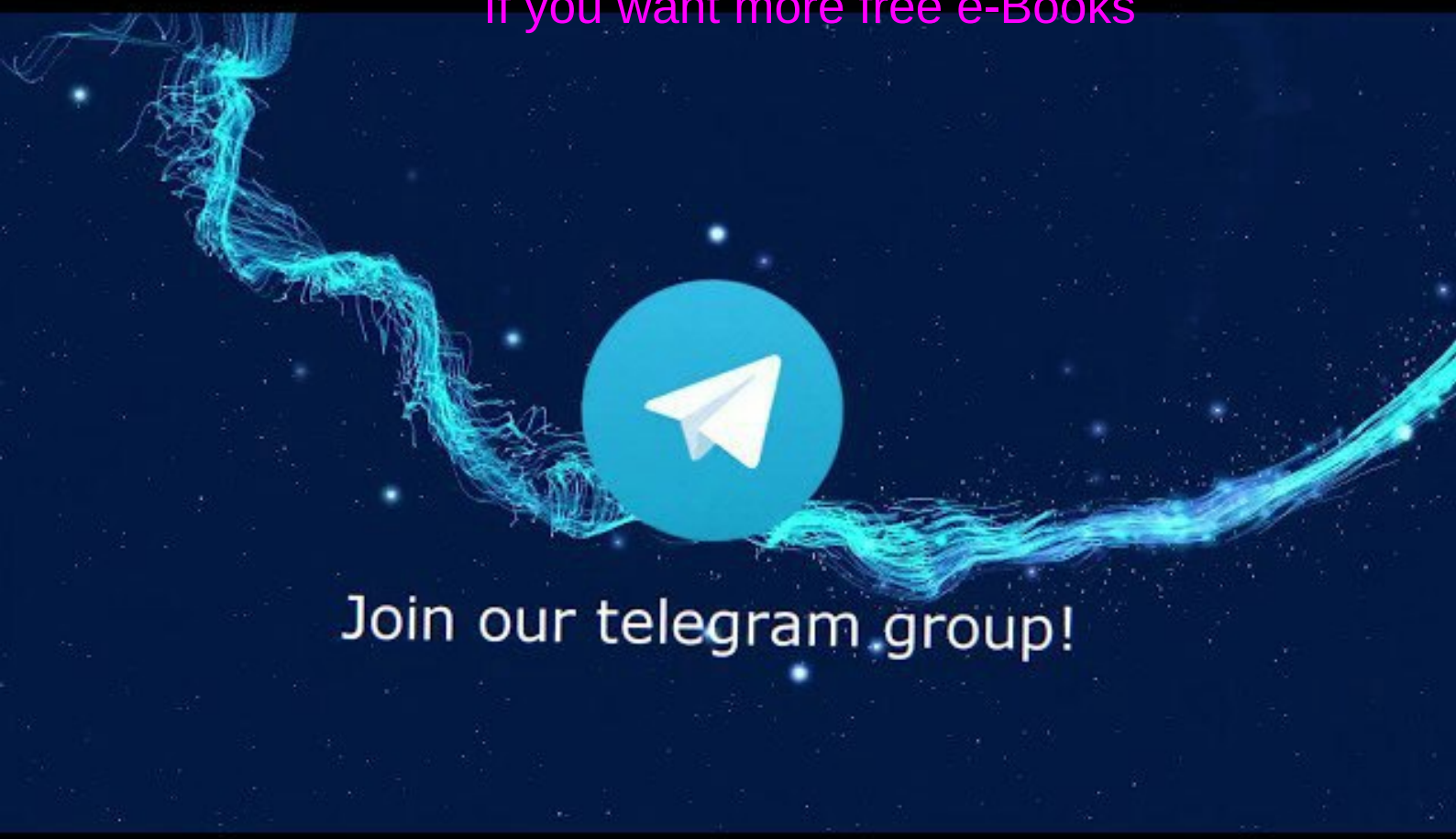

Click Here to join our Telegram Group

For free eBooks, join us on Telegram

https://t.me/tamilbooksworld

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வீரம்மா முடி சூட்டுவிழா அன்று என் விழிகள் உன்னைத் தேடின”

இப்படிக் கூறியவாறு அரசர் அவளை மெல்ல அணைக்க முயன்றார்.ஆனால் வீரம்மாள் விலகியவாறு –

“நான் நம்புகிறேன். ஆனால் ஏழு கடலக்கு அப்பால் இருந்தாலும் தேடி அழைத்து வரக் கூடிய சக்தி தங்களிடமில்லையா? ஆள் படைப் பலம் இல்லையா? நான் வரவில்லை என்பது தங்களுக்குத் தெரியாதா?”

“எங்கோ தவறு நடந்திருக்கிறது என்று சால்லிவிட்டேனே!’

“எங்கும் தவறு நடக்கவில்லை. தவறு தங்களிடம்தான்.”

“சரி ஏற்கிறேன். தவறு எங்கே நடந்திருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடிக்கிறேன். அரச பதவிக்குரிய சில சடங்குகள், முறைகள், கட்டுப்பாடுகள் உடனே சூழ்ந்துவிட்டன. அதனால் நான் கவனிக்கவில்லை. என்னுடன் தஞ்சைக்கு வருகிறேன் என்று சொல்”

“சொல்ல மாட்டேன். தங்களுடைய மற்ற இளவசரிகளின் போக்கு எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. இந்தக் கானகத்திற்கு வந்ததிலிருந்து அவர்கள் நடந்து கொள்ளும் முறைபிடிக்கவில்லை. மொத்தத்தில் என்னை அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

“எப்படித் தெரியும்?”

“தொடக்கத்திலேயே தெரிந்துவிட்டதால்தான் நான் தஞ்சையினின்று இந்த இடத்திற்கு வந்தேன் என்பது தங்களுக்குத் தெரியாதா? தங்களிடம் தெரிவித்துவிட்டு வந்தேன்.”

“இந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தவனே நான்தானே!

“ஆம் அந்த அரக்க மணம் படைத்தவர்களிடமிருந்து என்னைக் காப்பாற்றவே என்னை இங்கு அனுப்புவதை ஏற்றேன். அத்துடன் என் இலட்சியம் ஈடேறுவதற்கேற்ற சூழ்நிலை அமைந்ததற்கு மகிழ்ந்தேன்.

“நம் இலட்சியம் என்று சொல்”

“ஆம். நம் இலட்சியம்தான். ஆனால் இன்று இலட்சியத்திற்கு இடையூறாக நடக்க விரும்புகிறீர்கள்.”

“இல்லை”

“ஆம்….ஆம்….என்னை இங்கிருந்து புறப்பட்டு வருமாறு

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

வற்புறுத்துவதன் பொருள் வேறு என்ன?

“அதற்காக இல்லை.”

இராசேந்திரர் சற்று நிறுத்தி வீரமாதேவியைக் கூர்ந்து நோக்கினார்.

“எனக்குப் புரிந்துவிட்டது. சிற்பம் உருவாகும்போது நான் சிற்பியின் அருகே இருப்பதைத் தாங்கள் விரும்பவில்லை.”

“ஆமாம்....நீ உணர்ந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.”

“அதில் என்ன தவறு? பொறமையால் சொல்கிறீர்கள்.”

வீரமாதேவி இவ்வாறு கூறியது கேட்டு இராசேந்திரன் இதழ்களில் குறும்பு மிளிர, ”ஆமாம்..... எனக்கு கிடைக்காதது மற்றவருக்குக் கிடைக்கக் கூடாது என்பதில்எனக்குப் பொறாமை” என்று கூறவும் வீரமமாதேவி சீறினாள்.

“என்ன வார்த்தை சொல்லிவிட்டீர்கள். தங்களை உயர்தரமானவர் என்றும், மனிதர்களுக்கெல்லாம் மேம்பட்ட புருஷோத்தமன் என்றும் நான் நினைத்திருக்கிறேன். கலைக்காவலர் என்பதால் அரசருக்குரிய வக்ர குணங்களிலிருந்து மாறுபட்டவர் என்று எண்ணியருக்கிறேன். அதனால்தான் நான் என்னைச் சூடிக்கொடுத்த சுடர்கொடியாகவும் தங்களை அந்தப் பரம புருஷனாகவும் எண்ணியிருக்கிறேன். காமத்திற்காகவும். உடல் ஆசைக்காகவும் தாங்கள் என்னை விரும்பவில்லை என்பதை உணாந்து தங்களை என் இதயத்தில் அமரச் சம்மதித்தேன். அது கலைப்பீடம் என்பது தங்களுக்குத் தெரியும். அழியக்கூடிய அற்ப உடலை மதிக்காமல் தங்கள் கலை ஜீவனைக் காதலித்தேன். அதற்கு என் உடலையும் ஆவியையும் அர்ப்பணிக்க முடிவு செய்திருந்தேன். என் வாழ்க்கையை இந்தக் காட்டுப் பகுதியில் கழித்து கானத்தைக் கலைப் பூமியாக்க முடிவு செய்தேன். தஞ்சையைவிடச் சிறந்த கோயிலை எழுப்பிதங்கள் பெயரும் புகழும் என்றும் உலகில் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நிலவச் செய்ய உறுதி பூண்டேன். என்னைப் பார்த்து இப்படிச் சொல்லிவிட்டீர்களே? என்ன வார்த்தை சொல்லிவிட்டீர்கள்?

கோபத்தால் வெடித்த வார்த்தைகள் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்தன. அவள் விம்மினாள். முகத்தை இரு கரங்களால் மூடிக்கொண்டு குலுங்கி குலுங்கி அழுதாள்.

மறைந்திருந்து தான் கேட்டவற்றையெல்லாம் அபிநயித்து அரசி

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

கூறிவந்ததை மற்ற இளவரசிகள் ஆர்வமுடன் ரசித்தனர்.

“வீரம்மாள் அழுதாளா? நன்றாக அழட்டும். நம்அ ரசர் அவளைப் பற்றி முடிவு செய்திருந்ததை நானும் ஆமோதிக்கிறேன். சிற்பியும் இளம் வயது. இவளும் இளமை நிறைந்தவள். அழகி என்ற கர்வம் வேறு. அரசரை விட்டுப் பிரிந்து இந்தக் காட்டில்பஞ்சும் நெருப்பும் சேர்ந்து இருக்கலாமா? இவள் இங்கே என்ன செய்கிறாள்” என்று மீனவன் மாதேவி கேட்டாள்.

“நாம்தானே வீரம்மாளக் கண்காணாத இடத்திற்கு அனுப்பவேண்டும் என்று முடிவு செய்தோம். வீரம்மா இங்கு இருப்பதே நல்லது. அரசர் வீரம்மாளைத் தஞ்சைக்கு வருமாறு வற்புறுத்தி விடுவாரோ என்று நான் அஞ்சினேன். அவள் தஞ்சைக்கு வந்தால் நம்நிலை என்னாகும் என்று யோசித்தீர்களா?” என்றாள் பஞ்சவன்மாதேவி.

“அப்படியா? தஞ்சைக்கு அவள் வருவதை நாம் தடுத்துவிட வேண்டும்.”

“அந்தப் பொறுப்பு என்னுடையது” என்றாள் அரசி.

“உம்...அப்புறம் சொல்லுங்கள். வீரம்மாள் அழுதாள்: அரசர் என்ன செய்தார்? என்று இதுவரைவியில் பேசாமல் இருந்த அரிந்தவன்மாதேவி அறிந்துகொள்ளக் கேட்டாள்.

“நான் எப்படி வர்ணிப்பேன்...நம் தலைவருக்கு இன்னும் பெண் பலம் போகவில்லை. வீரம்மாளைத் தன் அருகே இழுத்து அணைத்துக் கொண்டு....”

ஐயோ அணைத்துக் கொண்டு...” என்று அரிந்தவன் மாதேவி கேட்கவும், மற்றவர்கள் இருந்த இடத்திலிருறந்து ஆவலுடன் துடிக்கவும் அரசி கையை ஓங்கி, ”ஆசையைப் பார் ஆசையை. எல்லாவற்றையும் என்வாய் மூலம் அறியத் துடிக்கும் உன் புத்தியை என்னவென்று சொல்வேன்...”என்று அதட்டினாள்.

“ஒன்று விடாமல் வர்ணிக்கிறீர்களே. இதையும் வர்ணிப்பீர்கள் என்று நினைத்துக் கேட்டேன். நீங்கள் மட்டும் பார்த்து ரசித்ததை.....” என்று அவள் சமாதானம் சொல்லவும் மற்றவர்கள் ஆமோதித்து அரசியை வற்புறுத்தினர்.

சுற்றம்முற்றும் பார்த்து மெல்லிய குரலில், ”அரசர் அவள் கண்ணீரைத் துடைத்தார். பிறகு அவளிடம் ஏதோ கூறினார். அங்கிருந்துப் புறப்பட்டார். நான் மறைந்திருந்து பார்ப்பதை யாராவது கண்டுவிடப்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

போகிறார்கள் என்று நானும் அங்கிருந்துப் புறப்பட்டுவிட்டேன்.”

மற்றவர்களுக்கு ஏமாற்றம் ஏற்பட்டது.

“ஆ....நல்ல காட்சியைக் காணமால் வந்துவிட்டீர்களே” என்று மீனவன் மாதேவி சொல்லவும் அங்கிருந்தவர்கள் ”ஹோஹோ’ என்று சிரித்தனர்.

இராசேந்திர சோழர் அங்கு வந்து கொண்டிருந்தார். அவருடன் வீரமாதேவி வரவில்லை. சிற்பி மாணிக்க சேகரன் பய பக்தியுடன் அவர் பின் தொடர்ந்தான்.

சிற்பியின் தோள்களைத் தொட்டு, “சிற்பியாரே உங்கள் கலைத் திறமையை மெச்சுகிறேன். சிற்பப்பணி தொடரட்டும். வீரமாதேவி தஞ்சை வருகிறாள். அதனால் சிற்பப் பணி தடைப்பட்டுவிடக் கூடாது. இன்னும் சிற்பிகளை மதுரையினின்றும், மாமல்லையினின்றும் அழைத்துவாரும்” என்றார்.

சிற்பி மாணிக்க சேகரன் ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தான். பிறகு வீரமாதேவியைச் சுட்டிக்காட்டி,” நேற்று தேவி ஒரு கதை சொன்னார்கள். சிவபெருமான் அருள் பெற்ற சண்டேசுவருடைய கதை. அதைச் சிற்பாக வடிக்கத் திட்டமிட்டேன். இந்தச் சமயத்தில்.....” என்றான் தயக்கத்துடன்.

வீரமாதேவி குறுக்கிட்டு,”சிற்பியாரே! இன்று தஞ்சைபுரிக்குச் செல்கிறேன். விரைவில் திரும்பி வருவேன். நான் தனியே வரமாட்டேன் அரசருடன் வருவேன். நான் கூறியபடி அந்தச் சண்டேசுவரர் வேறு யாருமல்லர். இவர் தான்” என்று அரசரைக் சுட்டிக் காட்டினாள். சிற்பி புரியாமல் திகைத்தார்.

“புரியவில்லையா? சிவபெருமானும் பார்வதிதேவியும் சண்டேசுரருக்கு மலர் மாலை சூட்டுகிறார்கள். புவனம் புகழும் மாவீரர் நமது சோழச் சக்கரவர்த்தியின் பெருமையையும், வீரத்தையும் மெச்சி சிவபெருமான் மாலை அணிவிப்பதுபோல் அந்தச் சிற்பம் அமையவேண்டும்.

“சோழர் குல நாயகன் வீரர் மட்டும் அல்லர்: அவர் சிறந்த சிவபக்தர் என்று உலகுக்கு அறிவிக்கும் காலம் வந்துவிட்டது. தன் பக்தருக்குச் சிவபெருமான் மாலை மரியாதை செய்வது நியாந்தானே? என்றாள்.

பிறகு தொடர்ந்து,” சிற்பியாரே! ஞானசரஸ்வதி சிற்பம் பூர்த்தியாவதற்குள் நான் திரும்பி வருவேன். அரசருடன் வருவேன். பிறகுஇந்தச் சிற்பப் பணி தொடங்கலாம்.”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பிறகு அரசரை நோக்கினாள். அருகிலிருந்த அரசியாரை நோக்கினாள். இளவரசியர்களை அலட்சியமாகப் பார்த்தாள்.

“ஆ! வீரமாதேவி தஞ்சைக்கு வரப்போகிறாளா? திரும்பவும் அரசருடன் இங்கு வரப் போகிறாளா? என்று கவலையும், அதிர்ச்சியும் நிறைந்த பார்வையை அரசியின் பக்கம் அவர்கள் செலுத்தினர்.

“அதெல்லாம் நடக்காது நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன் என்பதுபோல் பஞ்சவன்மாதேவி கம்பீரமாகத் தலையசைத்தாள்.

46

இராசேந்திரன் வேண்டுகோள்

தஞ்சை மாளிகைக்குத் தன்னை இராசேந்திரன் அழைத்து வந்ததன் காரணம், வீரமாதேவிக்குப் புரிந்துவிட்டது.

அவரும் மற்றவர்களைப் போல சந்தே எண்ணத்தை மனத்தில் விதைத்து வளர்ப்பவர் என்பது புரிந்துவிட்டது.

தன்னைத் தவிர மற்றவரிடம் பேசுவதோ, அன்பு செலுத்துவதோ கூடாது எனும் சிறுமதி அவருக்கு எப்போதும் உண்டா, இப்போதுதான் தோன்றியதா என்று அவளுக்குத் தெரியவில்லை.

மாளிகையில் இரண்டாவது சாமத்தில் தொடங்கிய அவர்கள் விவாதம் விடிவெற்றி முளைக்கும் வரையிலும் தொடர்ந்தது.

கானகத்தின் நடுவில் கலைக்கோயில் ஒன்றை எழுப்பும் எண்ணம் இராசேந்திரனுக்கும், அவளுக்கும் சேர்ந்தே தோன்றியது. ஆனால் இப்போது அவருள்ளத்துப் பொறாமைத் தீ கலை ஆர்வத்தைத் தீய்த்துவிடும் போலிருக்கிறதே!

அவர் ஏன் இன்னும் என்னைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை? அவள் கடைசியாக அவர் மார்பில் புதைந்து விம்மினாள்.

“நான் மறுபடியும் கொள்ளிடக்கரை கிராமத்திற்கே சென்று விடுகிறேன் அமைதி இழந்து தங்கள் நம்பிக்கையையும் இழந்து, சோழ இளவரசி என்ற நிழல் வாழ்க்கை வாழ்வதைவிட, கிராமத் தாமரையாக மன அமைதியுடன் நிஜ வாழ்க்கை வாழ்வதையே விரும்புகிறேன்” என்றாள்.

இராசேந்திரன் அவள் முகத்தை நிமிர்த்தினார். உதடுகளில் குறும்புப்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

புன்னகையுடன், ”நல்ல யோசனை வீரம்மா: நாம் இருவருமே கிராமத்திற்குப் போய்விடுவோம். அரசருக்கான வீண் ஆடம்பரம், கட்டுப்பாடு எல்லாம் இல்லாமல் வாழ்வோம். ஐம்பது ஆண்டுகளாக நான் ஊர் உலகம் சுற்றிவிட்டேன். வாளும் வேலும் பிடித்துக் கரங்களில் தழும்பு ஏறிவிட்டது. உங்கள் வீட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்ந்திருக்க யாரும் கட்டுப்படுத்த மாட்டார்களே. உன் மனச் சஞ்சலமும் மாறும்?”

சஞ்சலமா, எனக்கா? என்னைப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள். தங்கள் மனம் குழம்பிவிட்டது. அடித்தளச் சேறு இதயத் தடாகத்தில நிறைந்து விட்டது. கலை ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டவர் மனத்தில் மாசு படிய இடமே இல்லை” வீரமம்மா அழுத்தந் திருத்தமாகக் கூறினாள். பிறகு தொடர்ந்து, ”தங்கள் மனத்தில் சந்தேகம் தோன்றக் காரணம் என்ன? காட்டுப் பகுதிகளில் நான் தனியே இருந்ததால் தவித்துப் போன தங்கள்மனத்தாபம் அவ்வாறு மனத்தை மாற்றிவிட்டதா?” என்று கேட்டாள்.

“நீ தனியே இல்லை வீரம்மா!”

“ஆம்: தனியே இல்லை. செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்கள் துணையாக இருந்தன. சிற்றுளி எழுப்பும் நாதம் துணையாக இருந்தது..”

“நாதம் எழுப்பும் சிற்பியும் துணையாக இருந்தான்” அரசர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு வீரமாதேவியைக் கூர்ந்து நோக்கினார்.

அவரது விழியைச் சந்தித்த வீரம்மாள், ”ஆமாம் சிற்பி மாணிக்க சேகரன் அந்தக் காட்டுப் பகுதியில் இல்லாவிட்டால் வாழ்க்கையில் நான் தோல்வி கண்டிருப்பேன்.”

“வாழ்க்கை எனும் வசந்தத்தை வீணடிக்க விரும்பியது நீதான்! நீ எடுத்த முடிவுதான் அதற்குக் காரணம்”

“தாங்கள் சொல்வது புரிகிறது. என் இளமையையும் அழகையும் கண்டு என்னை விரும்பி ஏற்றீர்கள்...”

“உன் கலைத் திறமையையும் கண்டுதான்.”

“உம்: அப்படியே வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்தக் கலைத் திறமையை மேலும் வளர்க்க உதவியவர்கள் தாங்கள் தக்க ஆசிரியரை நியமித்து நாட்டியக் கலையில் மேலும் புலமை பெறச் செய்தீர்கள்.”

“சிற்பக்கலையிலும் நீ ஆர்வங் கொண்டாய்.”

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

“ஆமாம். நம் இருவருக்குமே அந்த ஆர்வம் இருப்பதால் அதைப் பயன்படுத்த முடிவு எடுத்தோம்.”

“என்னை விட உனக்கு ஆர்வம் அதிகம் என்பதைக் கண்டு கொண்டேன். அதை வளர்ப்பதற்காக அந்தக் காட்டுப் பகுதியைத் தேர்ந்தெடுத்தேன்.”

“தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைவிடச் சிறந்த ஒன்றை நிர்மாணிக்க வேண்டும் என்ற தங்கள் கலை ஆர்வத்தைப் புரிந்து கொண்ட நான், அதை நிறைவேற்ற முற்பட்டேன். என் முயற்சி தவறாகிவிட்டது.

“தவறாகவில்லையே! மிக அரிய சிற்பங்கள் தோன்றியுள்ளன.”

“தாங்கள் அதைப் பாராட்டுவதாகத் தெரியவில்லை.”

“சிற்பங்களைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால்….”

“சொல்லுங்கள்”

வீரமமாதேவி நேருக்கு நேர் கேட்டபோது அவள் பார்வையின் கூர்மையையும் சொற்களின் வலிமையையும் அந்த மாவீரனால் தாங்க முடியவில்லை.

“சொல்லுங்கள் சக்கரவர்த்திகளே! சொல்லுங்கள் சிற்பியைப் பிடிக்கவில்லை! அப்படித்தானே?”

“இல்லை. இல்லை – மாணிக்க சேகரனை மதுரையிலிருந்து நான்தான் வர வழைத்தேன். அவனிடமிருந்து மேலும் அரிய பெரிய படைப்புகளை எதிர்பார்க்கிறேன். ஆனால்….”

“சொல்லுங்கள் அரசே! சொல்லுங்கள். சிற்பியைப் பிடிக்கிறது என்னைப் பிடிக்கிறது. ஆனால் சிற்பி என்னுடன் பழகுவதில் தங்கள் மனத்தில முள் குத்துகிறது.”

இவ்வாறு அவள் சொன்னவுடன் இராசேந்திரன் அதிர்ச்சியடைந்தவராய் அவளை நோக்கினார்.

“அவ்வாறு நினைக்கவில்லை. அவ்வாறு சந்தேகப்படவில்லை என்ற சொல்லவேண்டும் போல் தோன்றியது.

தன் மனத்தில் எழுந்த ஐயப்பாட்டைக் கணத்தில் தெரிந்துகொண்டு விட்ட அவள் கூரிய மதியைப் பாராட்டத் தோன்றியது.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

தஞ்சைக்கு நிகரான கலைக் கோயில் அமைப்பதில் பெரிதும் ஆர்வங் கொண்டிருப்பதால்தானே சிற்பியிடம் அவள் நெருங்கிப் பழக நேர்ந்தது. அதைத் தவறாக நினைத்து விட்டோமே. நம் சந்தேகப் பேய் இன்னும் சிறிது காலம் மனத்தில் குடி கொண்டிருந்தால் எவ்வளவு பெரிய இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். பொறாமையால் சிற்பியை அழித்து இருப்போம். வீரமாதேவிக்குக் கடுந் தண்டனை வழங்கியிருப்போம். ஐயோ, கீழ்த்தரமான பேய்க் குணம் எவ்வாறு என்னுள்ளத்தில் ஏற்பட்டது.

இராசேந்திரன் முகத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதலை வீரம்மாள் கண்டாள். தாம் தவறு செய்துவிட்டோம் என்ற உணர்வு அவருக்கு மெல்ல மெல்ல ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்ந்தாள். அபாண்டமாகக் குற்றச்சாட்டை வெளியிட்டுவிட்டோம்என்பதை அவர் உணர்வதை அவள் புரிந்துகொண்டாள். அதனால்தான் அவர் கண்ணைக் கசக்குவதையும் கண்டாள்.

இனியும் அவரைச் சோதனை செய்யக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் அவர் கன்னத்தை மெல்லத் தடவி, அவர் இதழ்களை மெல்ல வருடி, அவரது கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டு, ”அரசே! தங்கள் மனத்தில் சந்தேகம் ஏற்பட்டது நியாயம்தான். தங்கள் உள்ளத்தில் நீறு பூத்திருக்கும் தீயை கொழுந்துவிட்டெரியுமாறு நான் நடந்துகொண்டது தவறுதான் இனித் தங்களை விட்டு நான் பிரியமாட்டேன்” என்றாள்.

“எந்தக் கானகப் பகுதி தங்கள் பெருமையை உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டுவதாக அமையும் என்று நான் நினைத்தேனோ, அந்த இடம் நம்மிருவரிடையே பிளவை ஏற்படுத்தும் என்ற நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லும் என்றால் மீண்டும் நான் அங்கே செல்ல மாட்டேன். இது உறுதி’ என்று அழுத்தந் திருத்தமாகக் கூறினாள்.

ஒருகணம் இராசேந்திரன் திகைத்தார். வீரமாதேவியின் உறுதிப்பாட்டில் அவருக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை உண்டு. சொன்ன சொல்லிலிருந்து அவள் மாற மாடடாள் என்பது அவருக்குத் தெரியும். கலைக் கோயில் அமைப்பதற்காகக் காட்டுப் பகுதிக்குச் சென்ற வீரமாம்மாள் அங்கே இனி செல்ல மாட்டேன் என்று உறுதி பூண்டுவிட்டாள் என்றால் தன் இலட்சியம் என்னாவது? இராசேந்திரன் ஒரு கணம் குழம்பினார்.

அவர் திகைப்பதைக் கண்ட வீரம்மாள், ”என் உறுதியில் கடுமை இருக்கிறதா?”என்று கெட்டாள்.

காட்டுப் பகுதிக்குச் செல்லமாட்டேன் என்று நீ எடுக்கும் முடிவினால் நம் இருவருடைய இலட்சியங்களுக்கும் இடையூறு வந்துவிடாதா?

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

இராசேந்திரன் கேட்டார். சிறுகுழந்தை போல் அவர் அன்புடன் கேட்ட கேள்வி வீரம்மாள் மனத்தை நெகிழ வைத்தது.

“என் இலட்சியத்தை ஒருபோதும் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டேன்” என்றாள் வீரமமாதேவி.

“கானகப் பகுதியில் நிர்மாணிக்க இருக்கும் கலைக்கோயில் என்னாவது?”

“தங்கள் இலட்சியம் எதுவோ அதுவே என் இலட்சியம். தங்கள் புகழ் காலாகாலத்திற்கு அழியாமல் இருப்பதற்கான எல்லாவிதப் பணிகளிலும் ஈடுபடுவதே என் வாழ்க்கையின் குறிக்கோள். தாங்கள் எப்படிக் கட்டளையடுகிறீர்களோ அப்படியே நடப்பேன். அதற்காக என் உறுதியையும் மாற்றிக் கொள்ளச் சித்தமாக இருக்கிறேன்” என்று வீரம்மாள் கூறியவுடன் இராசேந்திரன் திடுக்கிட்டார்.

அவளுடைய விழிகளில் புலப்பட்ட அழியாத அன்பைக் கண்டு அவர் மெய் சிலிர்த்தார்.

என் கட்டளைப்படியே நடப்பேன் என்கிறாளே நன்றாகக் கேட்போம். இரண்டாண்டுகள் ஓடி மறைந்தும் தன் இளமையின் தாபத்தை அடக்கி வைத்திருக்கும் அவள் போக்கை மாற்றிக் கொள்ளுமாறு கேட்போம்!

“வீரம்மா! உனக்கு வேதனை தருமாறு நான் ஏதாவது கூறியிருந்தால் அதைப் பொருட்படுத்தாதே” என்று கூறியவாறு அவள் கரத்தைப் பற்றினாள். ”உன் மீது எனக்குச் சந்தேகம் வரவில்லை. ஆனால் பொறாமை ஏற்பட்டது என்பது உண்மை” என்றார். பேசிக் கொண்டிருக்கம்போதே அவர் கரம் அவள் இடையைப் பற்றியது.

“பொறாமையா?” – வீரம்மாள் விழிகள் அகல மலர்ந்தன.

“ஆமாம்! உன் எழிலைக் கண்டு பொறாமை உன் இளமையைக் கண்டு பொறாமை.”

“தங்களுக்குப் பொறாமை ஏற்பட நியாயமில்லையே. இளமை என் வயதுக்கு ஏற்றது. அதில் புதுமை இல்லை. நான் ஓர் அழகி என்று கருதுவது தங்கள் மனத்தையும் விருப்பத்தையும் பொறுத்தது. என்னை தாங்கள் உரிமையாக்கிக் கொண்ட பிறகு நான் பூரணமாகத் தங்களிடம் இணைந்துவிட்ட பிறகு தாங்கள் என்மேல் பொறாமைப்பட என்ன இருக்கிறது? நான் அழகி என்று தாங்கள் வர்ணித்தால் தாங்களோ பேரழகர். தங்கள் பாட்டனார் சுந்தர சோழரின் மறுபிறவி என்று

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

தங்களை உலகம் புகழ்கிறது. மன்மதனாகிய தாங்கள் என் மீது பொறாமைப்படக் காரணம் இல்லை”வீரம்மாள் அவர் கரங்களில் துவண்டாள் பேச்சுத் தடைப்பட்டது.

“இல்லை வீரமாதேவி – நினைத்துப்பார். உன் அழகுக்காக மட்டுமன்று உன்னிடமுள்ள கலைப் புலமைக்காகவும் தான் நான் உன்மீது விருப்பங் கொண்டேன். ஆசை நாயகியான உன்னை அந்தப்புரத்தில் அமர்த்தவில்லை. இளவரசியாக ஏற்றுக் கொண்டேன். எனக்கு மட்டுமே உன் நாட்டியக் கலை பயன்பட வேண்டும் என்று விரும்பினேன். அதறகு மாறாக நீ மற்றவர் எதிரே ஆடும்போது எனக்குப் பொறாமை ஏற்படாமல் இருக்குமா?”

அவருடைய நெருக்கத்தில் இருந்து விடுபட முயன்று தோல்வியடைந்த வீரம்மாள் நெளிந்தவாறு, ”தங்கள் தந்தை எதிரே ஆடும்போதும், தங்களுடைய அருமை பட்டத்து அரசியின் எதிரே, இளவரசிகள் எதிரே ஆடும்போதும் பொறாமைப்படவில்லையா?”

அங்கே சில நொடிகள் மௌனம். வீரம்மாள் திணறியவாறு, ”என்னைப் பேச அனுமதியுங்கள். என் அழகும், இளமையும், கலையும் தங்களுக்கு மட்டுமே என்று நான் உறுதியாக முடிவு செய்ததனால்தான், தங்கள் திருக்குமரன்தண்டனைக்கு ஆளானான் என்பதை மறந்து விட்டீர்களா? நாடு நகரத்தில் இருந்தால் காமப் பார்வைகள் என் உடலை மொய்த்து என்னைக் கருக்கிவிடும் என்று காட்டிற்கு வந்துவிட்டேன். அங்கே தாங்களும் நானும் மட்டும் தங்கியருந்து கலையாட்சி புரிய வேண்டும் என்பது என்ஆசை ஆசையன்று. வேண்டுகோள். என் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவீர்களா?” வீரம்மாள் அவரது அணைப்பிலிருந்து தன்னை முற்றிலுமாக விடுவித்துக் கொண்டு சற்றே விலகி நின்று, கலைந்திருந்த மேலாடையை விரைவாக சீர்திருத்த முயலும்போது இராசேந்திரன் மீண்டும் அவள் கரத்தைப் பற்றி இழுத்தபோது. அவள் அவர் மடியில் வீழ்ந்தாள்.

இராசேந்திரன் வார்த்தைகளில் தெளிவு குறைந்து தடுமாற்றம் நிறைந்திருந்தது. அந்த மாவீரனின் உடலில் மெல்லிய நடுக்கம். ”ஒரு கோரிக்கை என்ன ஒன்பது கோரிக்கையை நான் நிறைவேற்றுவேன். உன் பிடிவாதத்தைச் சற்று தளரவிட்டால்...” என்று வார்த்தைகள் தடுமாறப் பேசினார். அண்மைக் காலத்தில் அவர் மது அருந்தி அவள் பார்த்ததில்லை.

மீண்டும் அவர் மடியிலிருந்து எழ முற்பட்டவள். ”பேரரசரே! நான்

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld

If you want more free e-Books

பிடிவாதம் பிடிக்கிறேனா? இன்னொரு முறை அப்படிச் சொல்லாதீர்கள் மமதைக்கும் கர்வத்திற்கும், பிடிவாத்திற்கும் அப்பாற்றப்பட்டவள் நான். ஒருவேளை நான் இன்னும் தங்கள் அரவணைப்பில் குழந்தையாக இருந்து செல்லமாகச் சிணுங்கிப் பிடிவாதம் பிடித்திருந்தால் என்னைப் பொறுத்தருளுங்கள் அந்தப் பிடிவாதத்தைச் சுட்டிக்காட்டினால் நான் என்னை மாற்றிக் கொள்கிறேன். சோழப் பேரரசர் எதிரே பிடிவாதம் பிடித்து வென்றவர்கள் என்று யாராவது இருக்கிறார்களா? - இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே அவள் அவர் அருகே அமர்ந்தாள்.

“இருக்கிறாள். இருக்கிறாள்! இதோ என் எதிரே இருக்கிறாள். தேவலோக மங்கைபோல் அமாந்திருக்கிறாள்” என்று கூறி அவர் நகைத்தவாறு அவளைப் பார்த்த பார்வையில் காதல் மயக்கம் பொங்கி வழிந்தது.

“வீரமாதேவி! நீ இந்த நாட்டின் அரசிகளுள் ஒருத்தி. என் மனத்துக்கு இசைந்தவள். கலையும், வீரமும் அறிவும் மிகுந்த ஒரு வீரனை உன்னால் பெற்றத் தர முடியும். இன்னும் இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்த நாட்டை ஆளும் சக்தி படைத்த ஆண்மகனை உன்னால்தான் சோழ நாட்டிற்கு அளிக்க முடியும். உன் சபதத்தை மறந்து கோரிக்கையை, ஆசையை நிறைவேற்றுவாயா? வா, என் அருகே வா – வீரமாதேவி” என்று பேசியவாறு இராசேந்திரன் தன் வலிமை முழுவதையும்செலுத்தி வீரம்மாளை அணைக்கமுயன்றார்.

முதல்பாகம் முற்றிற்று.

Click & Join - https://t.me/tamilbooksworld